

Parlament České republiky
POSLANECKÁ SNĚMOVNA 2019
VIII. volební období

Těsnopisecká zpráva o schůzi
Poslanecké sněmovny Parlamentu

Schválený pořad 32. schůze Poslanecké sněmovny

1. Návrh na vyslovení nedůvěry vládě České republiky

Parlament České republiky
POSLANECKÁ SNĚMOVNA 2019
VIII. volební období

TĚSNOPISECKÁ ZPRÁVA
o 32. schůzi Poslanecké sněmovny Parlamentu
konané ve dnech 26. až 27. června 2019

Obsah:

Strana:

26. června 2019

Schůzi zahájil předseda PSP Radek Vondráček.

Usnesení schváleno (č. 682).

1. Návrh na vyslovení nedůvěry vládě České republiky

Řeč místopředsedy PSP Petra Fialy	8
Řeč předsedy vlády ČR Andreje Babiše	14
Řeč místopředsedkyně vlády a ministryně financí ČR Aleny Schillerové	22

Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Filip.

Řeč poslance Ivana Bartoše	26
Řeč mpř. vlády a ministra průmyslu a obchodu ČR Karla Havlíčka	29
Řeč poslance Marka Výborného	37
Řeč ministra obrany ČR Lubomíra Metnara	42
Řeč poslance Miroslava Kalouska	44

Další část schůze řídil místopředseda PSP Petr Fiala.

Řeč ministryně pro místní rozvoj ČR Kláry Dostálové	47
Řeč poslance Víta Rakušana	52
Řeč ministra dopravy ČR Vladimíra Kremlíka	56
Řeč místopředsedy PSP Tomia Okamury	58
Řeč ministra školství, mládeže a tělovýchovy ČR Roberta Plagy	65
Řeč ministryně spravedlnosti ČR Marie Benešové	70

Další část schůze řídil místopředseda PSP Tomio Okamura.

Řeč ministra zdravotnictví ČR Adama Vojtěcha	73
Řeč ministra životního prostředí ČR Richarda Brabce	82
Řeč poslance Jakuba Michálka	88
Řeč poslance Radima Fialy	92

Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Pikal.

Řeč poslance Stanislava Blahy	93
Řeč poslankyně Markéty Pekarové Adamové	95
Řeč poslankyně Jany Černochové	98
Řeč předsedy vlády ČR Andreje Babiše	106
Řeč poslankyně Jany Mračkové Vildumetzové	107
Řeč poslankyně Jany Černochové	107
Řeč poslankyně Miroslavy Němcové	108
Řeč poslance Bohuslava Svobody	109

Další část schůze řídil místopředseda PSP Tomáš Hanzel.

Řeč poslankyně Jany Pastuchové	114
Řeč poslance Bohuslava Svobody	114
Řeč poslance Davida Kasala	115
Řeč poslance Martina Baxy	115
Řeč poslance Jaroslava Foldyny	125
Řeč poslance Marka Výborného	126
Řeč poslankyně Jany Černochové	126
Řeč ministra kultury ČR Antonína Staňka	126
Řeč poslance Václava Klause	133
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	133
Řeč poslance Mikuláše Ferjenčíka	134
Řeč ministra kultury ČR Antonína Staňka	134
Řeč poslance Jana Čížinského	135
Řeč poslance Mikuláše Ferjenčíka	137

Další část schůze řídil předseda PSP Radek Vondráček.

Řeč místopředsedkyně vlády a ministryně financí ČR Aleny Schillerové	140
Řeč poslance Mikuláše Ferjenčíka	142
Řeč poslance Jana Skopečka	143
Řeč poslance Marka Výborného	143
Řeč poslance Ivana Bartoše	143
Řeč poslance Ondřeje Benešíka	144
Řeč poslankyně Dany Balcarové	144
Řeč poslance Josefa Hájka	146
Řeč poslankyně Dany Balcarové	147
Řeč poslance Petra Třešňáka	147

Řeč poslankyně Jany Černochové	149
Řeč poslance Jana Lipavského	150
Řeč poslance Davida Kasala	150
Řeč poslance Radka Holomčíka	150

Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Filip.

Řeč poslance Ondřeje Profanta	154
Řeč poslankyně Barbory Kořanové	157
Řeč poslance Jaroslava Holíka	157
Řeč poslance Ivana Bartoše	157
Řeč poslankyně Barbory Kořanové	158
Řeč poslance Roberta Králíčka	158
Řeč poslance Ivana Bartoše	158
Řeč poslankyně Olgy Richterové	158
Řeč poslankyně Veroniky Vrecionové	162
Řeč poslance Jaroslava Faltýnka	166

Další část schůze řídil místopředseda PSP Petr Fiala.

Řeč místopředsedkyně vlády a ministryně financí ČR Aleny Schillerové	166
Řeč poslance Jaroslava Faltýnka	167
Řeč poslance Milana Ferance	167
Řeč ministra zemědělství ČR Miroslava Tomana	168
Řeč poslankyně Veroniky Vrecionové	171
Řeč poslance Jakuba Michálka	172
Řeč ministra zemědělství ČR Miroslava Tomana	173
Řeč poslance Jana Bauera	173
Řeč místopředsedkyně vlády a ministryně financí ČR Aleny Schillerové	175
Řeč poslance Jana Skopečka	177
Řeč ministryně pro místní rozvoj ČR Kláry Dostálové	177
Řeč poslance Jana Bauera	178
Řeč poslance Mikuláše Ferjenčíka	178
Řeč poslance Marka Výborného	179
Řeč místopředsedkyně vlády a ministryně financí ČR Aleny Schillerové	179
Řeč poslance Jana Skopečka	180
Řeč poslance Aleše Juchelky	180
Řeč poslance Jana Bauera	181
Řeč poslance Jana Skopečka	181
Řeč poslance Aleše Juchelky	182
Řeč poslance Mariana Jurečky	182
Řeč místopředsedkyně vlády a ministryně financí ČR Aleny Schillerové	183
Řeč poslance Mariana Jurečky	183

Další část schůze řídil místopředseda PSP Tomio Okamura.

Řeč poslance Jana Skopečka	183
Řeč poslance Mikuláše Ferjenčíka	184
Řeč místopředsdkyně vlády a ministryně financí ČR Aleny Schillerové	184
Řeč poslance Jana Skopečka	185
Řeč ministryně práce a sociálních věcí ČR Jany Maláčové	185
Řeč poslankyně Jany Černochové	191
Řeč poslance Mariana Jurečky	192

27. června 2019

Řeč poslance Jana Skopečka	193
Řeč poslankyně Olgy Richterové	194
Řeč poslance Ivana Bartoše	194
Řeč poslance Jana Bauera	195
Řeč poslankyně Radky Maxové	195
Řeč poslance Aleše Juchelky	196
Řeč poslance Víta Kaňkovského	197
Řeč poslance Jana Bartoška	197
Řeč poslankyně Markéty Pekarové Adamové	198
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	198
Řeč místopředsedy vlády a ministra vnitra ČR Jana Hamáčka	199
Řeč poslance Vlastimila Válka	199
Řeč poslance Václava Klause	200
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	201
Řeč ministryně práce a sociálních věcí ČR Jany Maláčové	201
Řeč poslance Vlastimila Válka	202
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	202
Řeč poslance Vojtěcha Munzara	202

Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Pikal.

Řeč poslance Vojtěcha Munzara	203
Řeč poslance Pavla Žáčka	205
Řeč poslance Roberta Králíčka	210
Řeč poslance Pavla Růžičky	210
Řeč poslankyně Jany Černochové	211
Řeč místopředsedy vlády a ministra vnitra ČR Jana Hamáčka	211
Řeč poslankyně Jany Černochové	213
Řeč poslance Pavla Žáčka	213
Řeč místopředsedy vlády a ministra vnitra ČR Jana Hamáčka	214
Řeč poslance Jana Skopečka	215
Řeč místopředsdkyně vlády a ministryně financí ČR Aleny Schillerové	218

Další část schůze řídil místopředseda PSP Tomáš Hanzel.

Řeč místopředsdkyně vlády a ministryně financí ČR Aleny Schillerové	220
--	-----

Řeč poslance Jana Skopecčka	223
Řeč poslance Mariana Jurečky	224
Řeč poslance Jakuba Jandy	225
Řeč ministra školství, mládeže a tělovýchovy ČR Roberta Plagy	228
Řeč poslance Milana Hniličky	231
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	231
Řeč poslance Václava Klause	232
Řeč poslance Jana Lipavského	234
Řeč poslance Václava Klause	234
Řeč poslankyně Zuzany Majerové Zahradníkové	234
Řeč poslance Martina Kupky	235

Další část schůze řídil předseda PSP Radek Vondráček.

Řeč poslance Víta Kaňkovského	237
Řeč poslance Tomáše Martínka	239
Řeč poslankyně Lucie Šafránkové	240
Řeč poslance Mariana Jurečky	240
Řeč poslance Miroslava Kalouska	245
Řeč poslance Dominika Feriho	247
Řeč poslankyně Miroslavy Němcové	247
Řeč poslance Pavla Bělobrádka	250
Řeč místopředsedy PSP Vojtěcha Filipa	251
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	252
Řeč poslance Jana Schillera	255
Řeč poslance Miroslava Kalouska	255
Řeč poslankyně Jany Černochové	264

Závěrečná řeč předsedy PSP Radka Vondráčka

Řeč poslance Ivana Bartoše	264
Řeč poslance Miroslava Kalouska	265

Zahájení schůze Poslanecké sněmovny
26. června 2019
Přítomno: 151 poslanců

(Schůze zahájena v 10.31 hodin.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, zahajují 32. schůzi Poslanecké sněmovny a všechny vás tu vítám.

Poprosím vás, abyste se už usadili na svých místech, poprosím vás o klid v sále. Já vás nyní všechny odhlásím a požádám vás, abyste se přihlásili, a tím odprezentovali na dnešní schůzi, případně mi sdělili, kdo žádá o vydání karty náhradní. V tuto chvíli s náhradní kartou číslo 10 hlasuje pan poslanec Holomčík, mám nahlášeno. (Hluk v sále.) Tak já ještě chvíličku počkám skutečně... Paní poslankyně a ministryně Dostálová hlasuje s náhradní kartou číslo 12.

Opravdu už začala schůze, já vás poprosím, abyste se podle toho zachovali.

Schůzi jsem svolal § 84 jednacího řádu Poslanecké sněmovny, pozvánka vám byla rozeslána elektronickou poštou dne 21. června tohoto roku.

A nyní na úvod schůze přistoupíme k určení dvou ověřovatelů schůze. Navrhují, abychom určili poslankyni Janu Černochovou a poslance Petru Vránu. Má někdo jiný návrh na osoby ověřovatelů? Nikoho nevidím, že by se hlásil, budeme tedy hlasovat.

Zahajují hlasování. Ptám se, kdo je pro navržené osoby ověřovatelů. Kdo je proti?

Hlasování číslo 1. V tuto chvíli je přihlášeno 133 poslanců, pro 132, proti nikdo. Návrh byl přijat. Konstatuji, že jsme ověřovateli 32. schůze Poslanecké sněmovny určili poslankyni Janu Černochovou a poslance Petra Vránu.

Sděluji, že o omluvení své neúčasti na jednání požádali tito poslanci a poslankyně: Andrea Babišová – osobní důvody, Jiří Běhounek – pracovní důvody, Josef Hájek od 10 do 14 hodin – zdravotní důvody, Radek Koten – zdravotní důvody, Pavel Kováčik do 12 hodin – zahraniční cesta, Martin Kupka do 12 hodin – pracovní důvody, Helena Langšádlová od 10.30 do 12 hodin – pracovní důvody, Jana Levová – zdravotní důvody, Taťána Malá do 15 hodin – rodinné důvody, Patrik Nacher do 14 hodin – rodinné důvody, Ivana Nevludová do 12 hodin – osobní důvody, Vojtěch Píkal do 11.30 – pracovní důvody, Michal Ratiborský – zahraniční cesta, Kateřina Valachová – rodinné důvody, Lubomír Volný do 12 hodin – osobní důvody, Ivo Vondrák – zahraniční cesta, Václav Votava – pracovní důvody.

V souladu s článkem 72 odst. 2 Ústavy ČR můžeme nyní přistoupit k projednání jediného bodu pořadu 32. schůze. Je jím

1.

Návrh na vyslovení nedůvěry vládě České republiky

Hned v úvodu se na mě obrátil pan předseda poslaneckého klubu ODS, že je o tom širší shoda, že bychom hned na začátku hlasovali o tom, že můžeme jednat i po 21. hodině, neboť máme všichni zájem na tom, aby se tento bod a schůze ukončila v tento jednací den.

Já vás všechny poprosím o soustředění, budeme hlasovat o tom, že dneska budeme hlasovat i po 21. hodině.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování číslo 2. Přihlášeno 151 poslanců, pro 141, proti nikdo. Návrh byl přijat.

Tak tedy návrh na vyslovení nedůvěry vládě ČR. Skupina 66 poslanců využila svého práva a podle § 84 zákona č. 90/1995 Sb., o jednacím řádu Poslanecké sněmovny, podala návrh na vyslovení nedůvěry vládě. Po dohodě stran... nebo prosím, aby se nyní ujal slova zástupce navrhovatelů, a tím je pan místopředseda Poslanecké sněmovny Petr Fiala. Následně se bude pořadí řečníků s přednostními právy řídit tím pořadím, jak jsme se domluvili na grémiu minulý pátek. To znamená vždy zástupce vlády... Ještě vystoupí pan premiér samozřejmě, poté vždy člen vlády, předseda opozičního klubu, jeden z navrhovatelů, tak aby všichni přihlášení měli prostor se vyjádřit. Poté bude otevřena rozprava a mohou se hlásit poslanci bez přednostního práva.

Za navrhovatele pan místopředseda Petr Fiala. Máte slovo. (Není zapnutý mikrofon.) Omlouvám se.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Vážený pane předsedo, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, dámy a pánové, jistě není potřeba připomínat, proč jsme se tu dnes sešli. A já půjdu rovnou k jádru věci.

Myslím, že je nám všem jasné, že v tento konkrétní moment stojí v jedné konkrétní věci většina této Sněmovny proti většině občanů. Dokonce se dá říct, že momentálně politické poměry v této Sněmovně jsou v jedné konkrétní věci téměř zrcadlově obráceny k názoru veřejnosti mimo tuto Sněmovnu. Co mám na mysli? Mimo tuto Sněmovnu, mimo tento sál, je zhruba třetina, nebo si zhruba třetina občanů ČR myslí, že nemáme žádný problém a že má všechno pokračovat jako dosud. Tady ve Sněmovně je to naopak, aspoň v tuto chvíli. Většina této Sněmovny zastává politickou pozici, že není potřeba dělat nic.

Nicméně vyzývám vážené poslankyně, vážené poslance, využijme tuto schůzi na to, abychom ještě jednou zvážili, zda je to správné, zda je správné nedělat nic, zda je to dlouhodobě únosné a dokdy je něco takového vlastně vůbec možné. Mimo tuto Sněmovnu si asi jen třetina lidí myslí, že předseda vlády nemá žádný problém. Že

není třeba nějak řešit soubor obrovských střetů zájmů předsedy vlády, které mají dnes nejenom domácí, ale i mezinárodní rozměr. Které mají politický a ekonomický rozměr. Které mají trestněprávní rozměr. A které mají nejen symbolicko-politický, ale dnes už i velmi konkrétní ústavní rozměr.

Ústavní rozměr předsedy vlády, nebo ústavní rozměr problémů předsedy vlády spočívá v jeho ústavním slibu člena vlády. Předseda vlády za těchto okolností podle mého názoru, podle mého přesvědčení nemůže v plném rozsahu plnit svůj ústavní slib, protože mezi jeho ústavním slibem a jeho osobními zájmy, zájmy jeho rodiny, zájmy jeho podnikatelského impéria, je zde očividný, zjevný konflikt. A za chvíli budu i velmi konkrétní, abych vyjádřil, v čem tento konflikt spočívá.

Samozřejmě je potřeba přiznat, že většina občanů, která si uvědomuje, že tento problém máme, nemá na jeho řešení stejný názor. Ale s různou mírou intenzity si uvědomují, že je potřeba něco s tím dělat. A se stejným přesvědčením jsme my, tedy ODS a naši partneři Česká pirátská strana, KDU-ČSL, TOP 09 a Starostové, před zhruba dvěma týdny chtěli debatovat tady v Poslanecké sněmovně o této věci. Když jsme byli odmítnuti, vyzvali jsme k politickým jednáním. A v prvním kole, a to si připomeňme, dámy a pánové, v prvním kole jsme nekladli žádné podmínky. Kladli jsme otázky. Vedlo nás přesvědčení, že nějaké východisko je potřeba hledat, a byli jsme si vědomi toho, že nějaké řešení bude nejspíš kompromisem mezi našimi představami a řekněme představami ČSSD, SPD, nebo dokonce samotného hnutí ANO, ale že není možné, není možné ani správné nedělat vůbec nic. Bohužel odezva byla prakticky nulová. Zdá se, že většina Sněmovny dnes představuje menšinový názor české veřejnosti, totiž že není potřeba dělat nic. Premiér, jeho vláda, jeho Agrofert, jeho problém, jeho střety zájmů, jeho osobní problémy, to všechno může jít tak jako dosud.

Já si to nemyslím. Nemyslí si to ODS, nemyslí si to většina české veřejnosti. A nehádejme se, dámy a pánové, o procenta nebo nehádejme se o slovíčka. O tom, že je potřeba něco udělat, je tak silně přesvědčena tak výrazná část české veřejnosti, že se v posledních týdnech uskutečnily četné a celorepublikové protestní demonstrace, jaké nemají obdoby za 30 let, a nakonec přesvědčení, že je potřeba něco udělat, přivedlo tuto neděli na Letnou skoro 300 tisíc lidí.

Dámy a pánové, já opravdu nejsem stoupenec přímé demokracie, nejsem ani příznivcem diktátu emocí. Souhlasím s tím, vždy jsem to zastával, že politické rozložení sil se má rodit u volebních urn a politické spory se mají řešit v parlamentu a že máme víc poslouchat fakta a argumenty. Ale ti lidé chodí na náměstí po celé republice v rekordním počtu a nechodí tam ani kvůli zábavě, ani kvůli koncertům. Všichni jsme viděli a slyšeli, že ty statisíce lidí nepřišly v neděli na Letnou z nějakého rozmaru. A nepřišli ani ve zlém. Nepřišli ani ve zlém, naopak, byli sebevědomí, byly pokojní a měli dobrý důvod, proč přišli. Ne, oni nebyli nikým vedeni, nikým oklamáni, jak tvrdí předseda vlády. Oni šli na tu Letnou a chodí do ulic a na naše náměstí právě kvůli faktům. Kvůli faktům, ne kvůli emocím.

Na začátku protestů, a to si připomeňme, stála výměna ministra spravedlnosti bez přesvědčivého důvodu ze dne na den, zrovna když policie navrhla obžalovat

předsedu vlády z dotačního podvodu. A to je prostě fakt. Protesty pak posílily informace a zjištění a formulace z auditů Evropské komise. A to je taky fakt, že tyto audity nyní jen řekly, co všichni víme, totiž že král je nahý. To je druhá věc. Ale ono to tak bývá, že sklenice přeteče a lidé řeknou: máme toho dost. A to se teď stalo a to se teď děje.

Dámy a pánové, já vlastně vůbec nerozumím tomu, jak chcete toto všechno úplně ignorovat. Nenabídnout řešení, nenabídnout aspoň náznak řešení, něco rozumného dát na stůl, o čem se dá mluvit, něco rozumného namísto toho, co už tady slyšíme celé měsíce. Lež, účelovka, kampaň, nikdy. A tady jsme u podstaty věci. Ano, tady jsme u podstaty věci. Návrh na vyslovení nedůvěry této vládě a tuto schůzi Poslanecké sněmovny způsobila neochota předsedy vlády a jeho politických podporovatelů v Poslanecké sněmovně jakýmkoli způsobem reflektovat problém, který tu je. Jednat o problému, hledat politické řešení a ten problém řešit.

Návrh, který jsme podali, je výzvou vůči této Poslanecké sněmovně, aby si uvědomila, že většina občanů ČR je přesvědčena, že problém máme. Přejí si nějaké řešení. A pokud tím řešením není odchod předsedy vlády a jeho nahrazení někým jiným, kandidátem hnutí ANO, hned a dnes, tak jsem přesvědčen, pokud vám toto nepřipadá jako to správné řešení, že občanům dlužíme alespoň odpověď na otázku, kdy tedy, kde jsou hranice. Kde jsou ty red lines, které budou oded' v ČR platit? Umíte to říct? Umíte to říct občanům, dámy a pánové z ANO, ČSSD a KSČM? Říkáte, že nestačí obvinění, až když bude předseda vlády obžalován z dotačního podvodu. No dobře. A co bude potom? On sám přece říká: neodstoupím. Nikdy neodstoupím. Nikdy! Nebo až se z předběžného auditu stane audit definitivní? Jenže předseda vlády už ví výsledek, už zná odpověď. Je to lež, je to kampaň, je to účelovka. Takže ani potom ne?

Víte, co je problém, vážené kolegyně, vážení kolegové? No právě toto je problém. Totiž že předseda vlády ani jediným svým gestem, svým chováním, svým vystupováním nedává veřejnosti, občanům, lidem, nedává nám poslancům, nedává evropským orgánům záruky, že se podvolí nezávislému šetření. Naopak dává ustavičně najevo, že on je ignoruje a bude ignorovat. On neříká, že věří ve svou nevinu před českými zákony, ale že nebude věci komentovat, že věří českým národním orgánům a nechá věc posoudit nezávislému soudu. On říká dokola jedno a to samé: lež, komplot, účelovka. On neříká, že nebude komentovat výsledky šetření evropských orgánů, protože je v té věci zaujatý, že dá od všeho ruce pryč, že se zdrží jakýchkoliv komentářů a poskytne záruky, že z vysoké funkce nebude on ani jeho kandidáti v orgánech státu zasahovat do procesu. Neboť výkon funkce premiéra přece vyžaduje nezávislý, nezaujatý výkon. Ne, on říká: účelovka, lež. A naznačuje jakési temné motivy nějakého komplotu.

A toto jsou, dámy a pánové, toto jsou taky podstatné důvody, proč Andrej Babiš nemůže být předsedou vlády. Nejen proto, že má osobní problémy a že má střet zájmů, ale i proto, že on ani nepředstírá, že zůstane při nakládání s funkcí premiéra v těchto věcech neutrální. Že svou obranu přenechá právníkům a bude se bránit před příslušnými orgány, že se zdrží vyjádření, aby nevyvolával podezření, že zneužívá

svou vysoce vlivnou funkci na samé špičce výkonné moci. Ne, on dělá přesný opak. Z pozice předsedy vlády dělá otevřenou kampaň proti českým orgánům činným v trestním řízení, proti orgánům EU, proti médiím, proti každému, kdo mu nepatří a dovolí si říci nebo napsat v této věci jemu nepříjemné informace.

Dámy a pánové, a proto tvrdím, že nemá být dál, nemůže být dál předsedou vlády. A máme hledat řešení, protože pan předseda vlády nedokáže zvládat osobní situaci, v níž se ocitl. A na to jsme tu my, parlament, abychom tuto věc řešili.

Ano, vím, někteří politici, například pan prezident i část veřejnosti, to si přízejně, říkají, že máme počkat na obžalobu. A pak máme počkat na nezávislý soud. A pak máme případně počkat na odvolací soud. A že máme počkat na definitivní verzi evropského auditu neboť toto je jenom nějaká předběžná verze. Já registruji, samozřejmě registruji tento názor některých politiků a části veřejnosti. Ale my se tady musíme ptát mnohem přesněji a dovolím si říct i zodpovědněji. Musíme zvažovat mnohem širší okolnosti než jenom osobní sympatie nebo antipatie.

Například, a zvažte to prosím se mnou. Když se pan předseda vlády takto chová a když třeba nakonec nebude obžalovaný, kolik lidí v naší republice uvěří, že k řešení jeho osobního problému nepřispěl právě jeho výkon funkce předsedy vlády? Že nikoho neovlivňoval? Kolik lidí tomu uvěří? Stojí vám to, kolegové poslanci, stojí vám rozvrat víry v právní stát za to? A budete to vysvětlovat za několik měsíců dalším statisícům lidí v ulicích? A kdo z vás zde věří, že předseda vlády, kdo z vás zde opravdu věří, že předseda vlády může provádět na evropských fórech silnou politiku v zájmech republiky, když ve stejném čase vede kampaň proti orgánům Evropské unie, když naznačuje jakési politické spiknutí, když vlastně na nás tak trochu mrká po očku, že to všechno je prý kvůli tomu, že se postavil proti názorům nějakých větších, silnějších, mocných a tak podobně? Vážně si myslíte a vážně věříte tomu, že může za této situace prosazovat zájmy České republiky a hrát na evropských fórech vůbec nějakou roli?

A kdo z vás si myslí, že je normální, aby předseda vlády členské země Severoatlantické aliance, Evropské unie, s fakticky neomezenými soukromými finančními zdroji, hledal bezpečí pro svého syna ne v nějakém luxusním rezortu nebo na klinice kdekoli na světě, ale jenom na jednom konkrétním okupovaném Krymu, který, a jaká je to náhoda, náhodná shoda okolností, způsobil skoro největší krizi v mezinárodních vztazích v Evropě v poslední době?

Otázka zní jasně: Posiluje toto pozici České republiky, nebo ji to oslabuje? Odpovězte si sami. A odpověď je jasná a musí být jasná i vám. Toto pozici České republiky samozřejmě oslabuje. Nebo fakt věříte, že v tvrdém zápase mezinárodních zájmů, mezinárodních zájmů, které jsou často protichůdné, že toto pozici České republiky neoslabuje? Samozřejmě že nevěříte. Nevěříte tomu. Jenže my, a to vám chci připomenout, musíme klást zájem České republiky výše než zájem jedné osoby. A toto je problém. A toto je problém – nejen reálný střet zájmů, ačkoli samozřejmě ten především, nejen reálné trestné stíhání, byť by si s tímto nedovedl nikdo představit ještě před pěti lety, že by někdo vykonával funkci předsedy vlády, nejen návrh policie na obžalobu na stole státního zástupce – to už se člověku ani nechce

vysvětlovat. Nejen až dosud zveřejněné závěry domácích a evropských institucí, které jsou dohromady opravdu zdrcující. Nejen to všechno, ale problém je přece také neochota nebo neschopnost předsedy vlády aspoň předstírat, že nebude zneužívat svou pozici a svou funkci.

Dámy a pánové, řeknu to ještě jinak. Věřte mi, že to říkám vlastně s lítostí. Nejsem si jistý, jestli předseda vlády vlastně vůbec chápe, v čem je problém. Zda dokáže rozumně posoudit svůj osobní problém. Protože například, pokud je pravda, co tvrdí, že ministra spravedlnosti vyměnil jen tak, zcela náhodou, v době, kdy státní zastupitelství obdrželo návrh na jeho obžalobu, tak potom není způsobilý rozeznat, co je problém a co problém není. Není způsobilý chápat důsledky některých svých činů ve vlastní osobní věci. Nechápe, v čem spočívá ústavní slib člena vlády. Kde jsou hranice toho, co smí a co by neměl dělat předseda vlády, co smí předseda vlády dělat a co by neměl dělat. Toto zjevně pan předseda vlády nechápe. Ale pak v tomto případě nemáme záruku vůbec ničeho.

Pokud si předseda vlády představuje oddělení výkonu funkce předsedy vlády od ochrany svých osobních a podnikatelských problémů tak, že obviňuje domácí a evropské instituce z účelových rozhodnutí a z kampaně proti sobě, proti své osobě, záměrných přehmatů, dokonce politických spiknutí, záměrných pochybení v jeho neprospěch atd. atd., pak tvrdím, že není způsobilý zvládat situaci, v níž se ocitl. A už tímto škodí zájmu České republiky. O tomto jsme s vámi také chtěli jednat před návrhem na vyslovení nedůvěry vládě. A tom jsme připraveni jednat i nadále.

Dámy a pánové, na tomto místě zodpovím tu oblíbenou otázku vládní většiny, zda existuje plán B. Samozřejmě že existuje plán B. Prohlašuji, že Občanská demokratická strana nemá zájem účastnit se jednání o vládě, pokud se hnutí ANO a vládní koalice rozhodnou pokračovat s jiným premiérem. My respektujeme, že hnutí ANIO, ČSSD a komunisté chtějí spolu vytvářet vládu, mají většinu, to respektujeme, to je jasné. A považujeme za první a nejlogičtější řešení, že budou pokračovat. Je to ústavně možné, je to proveditelné, je to proveditelné rychle a v případě podpory hnutí ANO, ČSSD a KSČM pro výměnu premiéra a pokračování stávající koalice s jiným premiérem jsem připraven apelovat na prezidenta České republiky, aby respektoval ústavní pořádek, aby respektoval tuto vůli většiny Poslanecké sněmovny a tomuto řešení se nevzpíral.

To je jedna varianta, nejlogičtější, nejpravděpodobnější, která vám pravděpodobně nejvíc vyhovuje, která určité řešení... Mně se nelíbí, ale je to řešení a odpovídá to většinovým poměrům ve Sněmovně, která určité řešení přinese. Je samozřejmě možné přemýšlet také o jiné koalici, ale já nemám důvod o ní v této chvíli spekulovat, protože tady vidím dostředivou vůli nejen tří, ale dokonce čtyř stran v této Sněmovně být součástí vlády kolem hnutí ANO.

A je samozřejmě možné, a to je další varianta, a další součást plánu B, C, D, nebo kolik jich chcete vyjmenovat, je samozřejmě možné uvažovat i o předčasných volbách v případě, že se ve Sněmovně shodneme, že předsedou vlády nemůže být stíhaná osoba ve střetu podnikatelských a ústavních zájmů a ukáže se, že taková osoba nechce žádné řešení hledat a situace je tím zablokována.

Dámy a pánové, to jsou varianty, leží na stole, jsou logické, jsou v souladu s Ústavou, jsou normální, politicky normální. Toto všechno je možné. Ale co je také pravda, a tu já vnímám a tu já přiznávám, je pravda, že v této chvíli si to nepřeje předseda vlády. Ale my přece všichni tady jsme svěprávní lidé, my jsme skládali ústavní slib sami za sebe, my jsme v Poslanecké sněmovně, máme v rukou všechny tyto tři možnosti, jak jsem vám je tady popsal.

Dámy a pánové, předseda vlády Andrej Babiš měl několik příležitostí, jak této situaci předejít, jak tuto situaci neztěžovat, jak ukázat na nějaké řešení. Mohl předat politickou nominaci resortu spravedlnosti, jiné politické straně. Mohl se vzdát čerpání eurofondů, nemusel měnit ministra spravedlnosti nebo mohl zajistit obsazení této funkce jiným způsobem. Mohl se zdržet vyjádření, urážek, konspiračních nářeků ve věci vyšetřování své osoby domácími a evropskými orgány. A hlavně sám mohl iniciativně za této situace požádat tuto Poslaneckou sněmovnu o důvěru. A žádnou z těchto možností ani náznakem nevyužil a situaci dále zhoršoval.

Je proto naší povinností jako Poslanecké sněmovny za této situace zasáhnout. A to je přesvědčení Občanské demokratické strany, České pirátské strany, KDU-ČSL, TOP 09 a STAN a společně vyzýváme Poslaneckou sněmovnu, aby vážně jednala a přijala dnes odpovědné rozhodnutí.

Za chvíli po mně, jak jsem informován, bude vystupovat předseda vlády, který z tohoto místa nepochybně zopakuje, že všechno je to účelovka, kampaň a jediný člověk, který v politice pracuje, je on sám a že opozice nic nemá, jen Babiše atd. atd. a budou nám tady spolu s ministry za hnutí ANO předkládat zázračné, neuvěřitelné, nevyčísitelné, unikátní, bombastické úspěchy vlády. My z opozice jsme na to připraveni, budeme připomínat, jak jsme všechny ty sliby už slyšeli, kolik jsme jich slyšeli za těch šest let, kdy je hnutí ANO ve vládě a v klíčových rezortech, a co jsou reálné výsledky, kdy za chvíli budeme v polovině funkčního, nebo volebního období. Budou nám říkat, že jsme slyšeli snad každý rok, každý rok, že předloží zjednodušení daňového systému – a poslední možnost je, že to možná ani nepředloží. Že sníží byrokracii o 10 %, a zatím jenom zvyšovali; a už teď je jasné, že to nebude 10 %, že to nebude ani procento.

Že masivně rozběhnou investice do infrastruktury. Po šesti letech vlády nad Ministerstvem financí, Ministerstvem pro místní rozvoj, Ministerstvem dopravy, po šesti letech tady máme tajný investiční plán na 3 500 miliard korun a čtyři kilometry dálnic postavených za minulý rok. Že vláda má k dispozici a rozděluje 25 % veřejných zdrojů, o 25 % veřejných zdrojů více než před pěti lety. Ale neexistuje přitom oblast, kde by došlo ke zlepšení o 25 %.

Že máme každoroční zvyšování důchodů, no proti tomu v této Sněmovně nikdo nic nenamítá, nevystupuje proti tomu nikdo, všichni to podporujeme. Ale minulá vláda ČSSD a ANO zrušila důchodovou reformu a tato vláda ANO a ČSSD žádnou důchodovou reformu nepředložila a ani se k tomu nechystá. Já z tohoto důvodu, nebo z tohoto hlediska, konstatuji, že se jedná o sabotáž. To je sabotáž vůči čtyřicátníkům a mladším lidem, kteří platí daně a odvody, ale jejichž důstojné penze jsou bez reformy fiskální science fiction.

Naopak to, co ještě před pár lety znělo jako nějaká vykonstruovaná katastrofická fantazie, to se začíná naplňovat. Po šesti letech nepřetržitého ekonomického růstu vláda zápasí o udržení 40miliardového deficitu. To je, dámy a pánové, nepochopitelné.

Moji kolegové a moje kolegyně budou v této argumentaci pokračovat, protože reformní výkon vlády je čistá nula. A k nejlepším zemím světa jsme se za těch šest let působení hnutí ANO ve vládě neposunuli. Za poslední dva roky, co má ANO premiéra, jsme se k těm nejlepším zemím světa nepřiblížili ani o desetinné místo.

O tom chceme vést diskuzi. Ale o tom, dámy a pánové, chceme vést diskuzi každý den, každou hodinu, každou minutu. Ale teď jsme zároveň přesvědčeni, že je potřeba se nejprve vrátit k elementárním demokratickým normám a základním projevům normalnosti. A to je za prvé, že ve vládě nebudou stíhané či obžalované osoby. A za druhé, že tam nebudou osoby, které mají podnikatelské zájmy spojené se státními nebo evropskými dotacemi a regulacemi a které jsou podezřelé z jejich zneužití a mohou přitom ovlivňovat svým postavením orgány veřejné moci.

Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, najděte konečně odvahu přiznat, že král je nahý, a pojďme řešit problém tak, aby mu občané rozuměli, abychom situaci uklidnili a aby byly chráněny zájmy České republiky. A proto dnes máme vyslovit nedůvěru premiéru Andreji Babišovi. (Potlesk z řad poslanců ODS.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Teď má slovo pan předseda vlády. Než přijde k pultiku, přečtu několik omluv. Omlouvá se pan ministr Antonín Staněk do 15 hodin z pracovních důvodů, omlouvá se pan poslanec Tomáš Vymazal po celý dnešní jednací den ze zdravotních důvodů a omlouvá se pan poslanec Jan Richter dnes mezi 10.30 až 13.00 z pracovních důvodů. Pane premiére, máte slovo.

Předseda vlády ČR Andrej Babiš: Dobrý den všem. Děkuji za slovo, vážený pane předsedající.

Vážené poslankyně, vážení poslanci, naše menšinová vláda byla jmenována do funkce přesně před rokem, nebo zítra tomu bude rok, 27. června 2018. A je to přesně rok po jmenování, kdy předstupujeme před Poslaneckou sněmovnu se žádostí o zamítnutí návrhu na vyslovení nedůvěry vládě. Ale jak jsme mohli slyšet od pana předsedy, tak to vlastně není ani o vládě, ale je to hlavně o mně. A není to první návrh o vyslovení nedůvěry. Byl už tady jeden pokus v listopadu minulého roku. A myslím, že ten výsledek je dobře znám, a myslím si, že i občané si to pamatují.

Já samozřejmě pokládám pokusy parlamentní opozice o vyslovení nedůvěry vládě za legitimní nástroj politického boje. Ale já tomu vlastně nerozumím, protože pan předseda Fiala říká, abych odstoupil, abych podal demisi, aby vlastně potom podala demisi celá vláda – a potom se stane co? Budou tedy předčasné volby? Potom budeme čekat, nevím, kolik měsíců na volby. Potom budou volby, potom... Po

volbách jsme tady měli menšinovou vládu, která podle vás měla jenom svítit a topit, 205 dní a dlouho trvalo, než jsme vlastně vznikli s důvěrou.

Já to beru jako pokus o destabilizaci naší země. To je proti zájmům občanů naší republiky, to je proti zájmu všech. Pan předseda tady mluví za většinu občanů, nevím, jak tedy na to přišel. Nedávno jsme měli evropské volby a nemám pocit, že bychom neměli důvěru. A sám musím říct, že v těchto dnech cítím velkou podporu občanů a moc jim za to děkuji. Chodím za nimi, byl jsem tam celý víkend a neměl jsem pocit, že mají stejný názor jako pan předseda ODS.

Pan předseda ODS chce destabilizovat naši zemi právě v situaci, kdy je to pro nás mimořádně důležité. My bojujeme za její zájmy. A my jsme vyhráli volby, svobodné demokratické volby. A já jsem premiér všech občanů České republiky a bojuji za zájmy všech občanů České republiky.

A musím se smát, když pan předseda mluví o naší pozici v zahraniční politice. Tak já nevím, kdy jsme měli takového premiéra, který aktivně svolává zasedání V4. A v pátek jsem svolal kolegy a znovu přijedou do Prahy, abychom se poradili před velice důležitým evropským summitem v neděli, který zásadně rozhodne o tom, kdo bude předsedou Evropské komise a předsedou Evropské rady a centrální banky.

To znamená, že vy v této chvíli, kdyby dneska padla vláda, totálně paralyzujete naši zemi. O tom vám jde teda? Tomu nerozumím, proč to chcete udělat. Vy mluvíte o nějaké zahraniční pozici. Tak já nevím, kdo mi může co vyčítat. Tolik kontaktů, co já jsem zrealizoval v zahraniční politice, já si nepamatuji na nikoho. Já si nepamatuji na premiéra, který svolával V4 esemeskami. My jsme tady měli premiéra, který se tam ani nedomluvil pořádně.

Takže já bojuji za naše zájmy. A teď je to klíčové. Je to klíčové. Je to o tom, jak bude vypadat Evropská komise. Jestli ten předseda bude mít rád náš region. Jestli to nebude předseda, který bude stále ukazovat Maďarsko, Polsko, Slovensko, Česko, nějaký problém. To je pro nás extrémně důležité. Je to důležité pro naše lidi, pro naše občany.

A my jsme teďka na Evropské radě samozřejmě řešili i emise. A já jsem velice rád, že ODS mě podpořila na výboru pro evropské záležitosti, že je pro nás důležitá budoucnost našeho průmyslu. Naši předkové stovky let budovali náš průmysl. A my plníme závazky klimatické dohody z Paříže. Já o tom budu mluvit.

Takže toto období je klíčové pro Evropu, pro naši pozici, pro naši budoucnost a samozřejmě i evropský rozpočet, kde my konečně potřebujeme, aby Evropská komise pochopila naše priority. A naše priority jsou investice. A o to teď bojujeme. A vy vlastně teď přicházíte a říkáte: Položíme vládu, Babiš je vlastně absolutně nepoužitelný, vlastně to je člověk, který neumí nic a dělá všechno špatně. Tak to si přejete? Destabilizovat naši zemi a mít tady zase nevím kolik, rok a půl nejistotu? Já nevím, jestli ti lidé, za které vy mluvíte, by si to přáli. Já si myslím, že ne.

Česká republika se nikdy neměla tak dobře jak v tomto období. A je to samozřejmě i výsledkem působení hnutí ANO v české politice. Samozřejmě se může smát, ale jenom takové jedno číslo. Protože my samozřejmě do rozpočtu potřebujeme peníze, takže od roku 2013, kdy jsme nastoupili do politiky, do vlády, Finanční správa do roku 2018 vybrala o 40 % daní víc než v roce 2013. Víte, kolik je to peněz? Je to 854 miliard korun. Ano? O 40 %. Takže to je jenom takový údaj. Takže dneska, když Evropa je v té nejdůležitější fázi rozhodování o budoucnosti – a my tam nejsme v koutě, my tam vystupujeme a prosazujeme naše zájmy. Já jsem taky prosadil to, že chceme mít vlastní energetický mix v rámci klimatické změny. A mluvil jsem o tom, že pro nás je klíčové jádro. A že nesouhlasím s tím, když Brusel říká, že jádro je nečistý zdroj. Protože pro nás je to velice důležité a chceme ho realizovat. Pro náš průmysl.

Takže já tomu nerozumím, proč chcete destabilizovat naši zemi. Proč vnášíte nejistotu mezi lidi? A proč samozřejmě v rámci bohužel té společenské atmosféry, kterou máme, ještě stupňujete napětí a chcete naši zemi poškodit?

Co se týká samozřejmě ještě té zahraniční politiky, tak já nevím, já jsem byl ve Spojených státech, v Bílém domě. Bylo tam absolutně reprezentativní zastoupení. Jsou to naši spojenci, děláme maximum pro to, abychom navýšili rozpočet obrany, abychom plnili naše závazky. Takže skutečně nerozumím, tady někdo stále podsouvá, že máme nějakou špatnou image. Já jsem teď byl dva dny v Sasku a mluvil jsem s předsedou německého parlamentu Bundestagu Wolfgangem Schäuble, to je můj přítel. Tak kdybych byl na tom tak špatně i osobně, proč by vůbec ti lidé se mnou mluvili? Proč mi volá tolik premiérů? Proč já volám jim? Já myslím, že všichni to vidí. A tady podsouvat něco, že já bych zhoršoval image – není pravda. Pokud někdo zhoršuje náš image, tak jsou to lidé, kteří někam chodí a něco říkají. A já nevedu žádnou kampaň proti Evropské komisi. Vždyť já jsem byl u Jean-Clauda Junckera, debatovali jsme o těch věcech.

A samozřejmě vy tady mluvíte o střetu zájmů. Tady se podsouvá, že já něco ohrožuji. Ale vždyť ten střet zájmů jste řešili už v roce 2016 a 2017. Vy jste tady prosadili lex Babiš. Speciální zákon proti Babišovi. Já jsem odešel z firmy, já jsem se vzdal firmy, já jsem postupoval podle vašeho zákona. Přesně jsem udělal, co jste chtěli. To je váš zákon. Tak proč teď někdo mluví o střetu zájmů? Já žádný střet zájmů nemám! Já jsem postupoval podle českého zákona. A to, že teď přišel nějaký předběžný audit z Bruselu, který vykládá český zákon nějakým jiným způsobem, a my jsme se jako vláda tím zabývali v prosinci 2018. A Ministerstvo spravedlnosti, pan bývalý ministr předložil analýzu na vládu. A právníci mají na to úplně jiný názor. Takže není to tak. Nevedu žádnou kampaň. Přišel nějaký předběžný audit. Samozřejmě tady se stále podsouvá, že já způsobím nějaký problém. No nezpůsobím, ani jsem nezpůsobil.

Vy jste tady způsobili 35 miliard vrácení evropských fondů. Vy. 35 miliard. A já se těším na to, když to budeme tady projednávat. Detailně. Všechny ty tunely, korupce. A naši daňoví poplatníci zaplatili 35 miliard. A tady se stále podsouvá a spekuluje, co kdyby. A koho je to problém? Vždyť všechny ty vrácené fondy, co

zaplatili daňoví poplatníci, byly za vašich vlád. Že tam máme zadržенých ještě 18 miliard, protože úředníci špatně asi administrovali ty fondy? Tak tak to je.

A samozřejmě tady v mediálním prostoru i včera večer tu paní redaktorku nezajímá těch 35 miliard. Nikdo se neptá: No a neměli by to vrátit? Ale spekuluje se o mé bývalé firmě, která nic neudělala, ale podsouvá se, že co kdyby měla, co potom. Ale to, že se to stalo už v minulosti, to nikoho nezajímá. A to je vaše dílo. 35 miliard. A nebudu tady, to bych musel mluvit tady pět hodin o tom, co máte za sebou.

Takže střet zájmů žádný není, protože jsem postupoval podle vašeho zákona, který jste prosadili a který potom dopadl na starosty a byl s tím velký problém a všichni křičeli. Mimochodem, je tam i ústavní stížnost, která je tam už snad dva roky a nic se neděje.

Takže já to zásadně odmítám! Zásadně odmítám zneužívání dotací. Já jsem přece dostal dopis od komisaře Oettingera a řešili jsme to na vládě a já jsem mu přesně vyhověl. To, co chtěl, jsem udělal. Odešel jsem z rady EFI, ESIF, nemám na to vůbec žádný vliv. A to, že ten audit přišel velice nestandardně a že tam bylo obrovské množství auditorů z České republiky, to nechám bez komentáře. Ale úředníci si musí obhájit tu pozici. To není o mně. Já to určitě vysvětlovat nebudu, protože nemám k tomu ani kompetenci, ani to zkrátka nepotřebuji komentovat. To je problém úředníků a já jsem přesvědčen, že tak, jak to dopadlo minule s tím problémem, že všichni křičeli, že se bude vracet 22 milionů kvůli tomu, že pan Faltýnek seděl na ZIF, tak nakonec to dopadlo tak, že Evropská komise uznala, že se mýlila, že to tak není. Ale samozřejmě je to vděčné téma na to, aby se stále opakovalo, že já jsem nějaký problém. Žádný problém nejsem.

Vy s oblibou samozřejmě kopete i do mojí bývalé firmy, s oblibou vždycky vytrhnete selektivně nějakou informaci. Přitom ta firma každý rok dá 17 miliard České republice osobních nákladů a odvodů. Vy vždycky zapomenete tam napočítat ty sociální odvody. Víte, pane předsedo, to je na ty důchody, které my navyšujeme. I ten sociál je na to zdravotnictví. Takže já chápu, že tyhle účelové informace stále se snažíte dostat do toho prostoru.

Trestně stíhaný premiér. Ano. Čapí hnízdo z roku 2007. Někdo si vzpomněl v roce 2016 na Čapí hnízdo. Já myslím, že každý rozumný v této naší zemi pochopí, že kdybych nebyl v politice, tak zkrátka nikde o Čapím hnízdu nikdo neslyší. Čapí hnízdo bylo kontrolováno devětkrát. Dokonce tu sedí lidi, kteří odsouhlasili tu dotaci. A vzhledem k té hysterii dokonce ta firma tu dotaci vrátila, takže tam není ani koruna ani z Evropy, ani z českého rozpočtu. Slouží to lidem. Nebyla tam žádná korupce. Ale vy, kteří tady jste byli u toho, když se tady rozkradly miliardy, vytunelovaly banky a pojišťovny a fondy a kuponka a lehké topné oleje a tak dále, tak vy tady stále opakujete nějaké Čapí hnízdo? To je neuvěřitelné.

Trestní stíhání. Ano, já už jsem to x-krát říkal, že je to účelové trestní stíhání. Účelové. Dokonce už někteří, kteří tvrdili, že to neexistuje, dneska tvrdí jo, možná jo, ale pokud by to tak bylo, tak budeme někoho trestat za to. Takže vy stále dokola, stále to opakujete, tyhle věci.

Řepka, to je taky jako oblíbené téma. Je to patnáct let, co přišla Evropská unie s tím, že nebude ropa, a Goldman Sachs řekl, že bude barel ropy stát dvě stě dolarů. Všichni se zbláznili. Biopaliva – patnáct let. Teďka ti stejní, kteří tehdy dolarovali celou Evropu, říkají no, to už není dobře, už je nějaká... Tady vlastně všichni – a tisíckrát se to opakuje, že je to Babišova řepka. No není to Babišova řepka. Každý rok, když je řepka, tak je problém. A tisíckrát když se řekne nepravda, no tak potom samozřejmě někteří mají pocit, že skutečně já jsem něco způsobil. Já jsem něco způsobil. Ale já jsem skutečně nic nezpůsobil a bylo by dobré, kdyby skutečně i zemědělci se k tomu častěji vyjadřovali.

Mě strašně pobavilo dneska, myslím, že pan předseda Okamura řekl, že bude hlasovat pro nedůvěru vládě, protože je dražší cibule a brambory. To jako důvod. A pane předsedo Fialo, kdo tady byl po revoluci, kdo říkal, že všechno si dovezeme? Kdo tady dovolil největší koncentraci řetězců v Evropě a čerpaček? Kdo tady kašlal na zemědělství od začátku? Ano, dneska dovážíme 60 % vepřového. Vyvážíme 30 % (nesroz.) mléka, dovážíme padesát... Tak kdo to tady říkal? Kdo se tady zabýval nějakou potravinovou soběstačností? Zabýval se někdo? Nikdo! Takže pokud je to důvod, tak si myslím, že je to velké, velké nepochopení.

Pan předseda Fiala mluví o tom, co se děje v naší společnosti. A naše země je plná skvělých lidí, plná aktivních občanů a právě na tom stojí naše demokracie, fungující demokracie. A ti lidé, ano, demonstrují proti mně a já to samozřejmě беру vážně. Velmi vážně, protože mě to samozřejmě mrzí, že vidí jenom ta negativa. Možná bychom byli rádi, kdyby aspoň jednou přiznali, že jsme tady něco pro lidi udělali. Já myslím, že jsme udělali celkem toho dost. A já to vždy sepišu. Když mě vyhodili jako ministra financí, tak jsem to sepsal na čtyřiceti stranách. Když jsme končili jako menšinová vláda, tak jsme to taky sepsali. A píšu to každou neděli. Každou neděli.

A tady se stále podsouvají nějaké věci – že zasahují do nezávislosti veřejnoprávních médií. Fakt? Ale já o tom nic nevím. Já si nepamatuji, že bych někde zasahoval. A tady jsem řekl, že za mě nemám problém s výročními zprávami České televize. Ano, jsou tady nějaké dotazy na hospodaření, ale určitě nezasahují.

A teď vznikl problém s paní ministryní spravedlnosti. Pan předseda Fiala to znovu zopakoval, tu nepravdu, fake news. Když vznikl problém s důvěrou u první vlády, měli jsme tady ty diplomové práce, tak bylo jasné, když jsme oslovili pana Kněžinka, že je tam dočasně a že tam nebude dlouho. A tady vy stále opakujete tu nepravdu. To znamená, že je tam nějaká souvislost, že je tam nějaké ohrožení justice. To samozřejmě není pravda. A paní Benešová, která je člověk, který má více než čtyřicetiletou praxi v oboru, je to profesionálka, je hlavně morálně konzistentní a do té funkce nejvyšší státní zástupkyně ji jmenoval Otakar Motejl, ano? Měla jasný a byla vždy odbornice a bojovnice proti korupci a klientelismu v českém justičním prostředí. Tak si dohleďte nějaký rozhovor bývalého ministra financí, kde říkal, že je mu to líto, že ji vyhodili z vlády, když šla proti ministrovi spravedlnosti v kauze katarský princ. Kdo chce, si to dohledá.

Paní Benešová nastoupila do funkce a spustila se neuvěřitelná mediální smršť, kdy vlastně byla obviněna ze všech různých věcí. Přitom chtěla jenom to, co chtěli její předchůdci. A myslím si, že i já jsem se zachoval velice vstřícně. My jsme jednali s Rekonstrukcí státu, vnímáme jejich požadavky. Paní ministryně Benešová byla na kulatém stole. Byl tam pan Minář za občanskou společnost a další. A vlastně ve velice krátkém čase dala 20. června do meziresortního připomínkového řízení novelu zákona o státním zastupitelství, takže vlastně naplnila požadavky opozice i neziskového sektoru, které deklarovala na kulatém stole o nezávislosti justice. Takže já tomu jako nerozumím, proč někdo stále má pocit, že my někoho ohrožujeme. Neohrožujeme nikoho. Naopak jsme splnili všechny požadavky.

A samozřejmě tyhle postoje nejsou vůbec nové. Já jsem si tady dohledal, že například pan Pospíšil, předseda TOP 09, v lednu 2018, kdy bývalý ministr Robert Pelikán obhajoval svůj návrh novely zákona o státním zastupitelství, kde rovněž mělo dojít k přesoutěžení státních zástupců, tak říkal, že je to elegantně skrytý záměr Andreje Babiše a Roberta Pelikána, jak se zbavit nepohodlných státních zástupců. Jako já nechápu skutečně, proč tohle někdo říká, když to není pravda, a já myslím, že jsme to dostatečně prokázali. Máme nezávislou justici. My jsme ve vládě od prosince 2017, tak nechápu, proč právě teď s tím někdo přišel, proč někdo nekřičel na začátku. Takže samozřejmě to jsou jenom spekulace, co kdyby to se stalo. Co kdyby. A neexistuje, že my bychom někde do něčeho zasáhli.

My skutečně prožíváme nejšťastnější období za posledních sto let, aspoň, co se týká výkonnosti ekonomiky a bezpečnosti. Já pořád slyším, že rozdělují společnost, ale já ji nechci rozdělovat. Já nemám takový pocit, že bych ji rozděloval.

Já chápu, že lidi jdou na demonstraci, ale moc nechápu, proč tam někdo vystoupí a má na sobě žlutou vestu. Co tím chce říct? Že v listopadu budeme zapalovat auta na Pařížské? Budeme házet dlažební kostky do výloh na Pařížské? Proč někteří komentátoři říkají, že je to nedostatečné a že je třeba přitvrdit? Proč některé herečky říkají, že mám vypadnout? Pryč! Dokonce tam někdo rozdával plakát s popiskem, kde bydlí můj nejbližší spolupracovník. To je jako v pořádku? Nepřipomíná vám to něco? Proč to někdo chce stupňovat?

Budeme slavit třicet let od sametové revoluce. Tak je to příležitost možná pro mladou generaci si připomenout, co se tady stalo hned po revoluci. Já jsem tady ani nebyl. Lidi na mě křičej, že jsem estébák. Ale já bych vás chtěl požádat, a hlavně KDU-ČSL, například, ale i ostatní, tady sedí i jeden poslanec, který byl u toho, zkuste teda vysvětlit lidem, proč jste čtrnáct let otvírali svazky, proč jste zničili 25 tisíc svazků? Kdo tam byl? Proč se tady údajně kšeftovalo s lustrákem? Proč se někdo nezeptá těch estébáků, kteří dělali spisy na někoho bez toho, aby o tom věděl, aby plnili plán? Já jsem ten soud vyhrál. Vyhrál jsem ho třikrát. A potom Ústavní soud řekl, že jsem špatně žaloval. Ale teďka znovu už to vzal. Ale vy to budete tisíckrát opakovat. Vy to opakujete – vlastně už sedm let to tady opakuje někdo. Zkuste to vysvětlit té mladé generaci, jak to tady vlastně bylo po té revoluci. Já vím, že je nepřijemné o tom mluvit. Ale já to zásadně odmítám. A lidi mi sprostě nadávají, a já

jsem nic neudělal. A vyhraju to. Na tisíc procent. Pokud existuje nějaká spravedlnost. A to je další důvod, že lidi proti mně demonstrují.

Zajímavé je, že ten víkend, jak byla ta demonstrace v Praze, jsem byl na Bahnách, byl jsem v Roudnici a za celý víkend nikdo na mě nezakřičel. Naopak jsem cítil velkou podporu. A mně je to strašně líto. Mně je strašně líto, když někteří herci říkají, že voliči hnutí ANO jsou vlastně úplně hloupí, jsou to primitivové, nemají žádný vzdělání. Proč to říkají? Proč vlastně máme takovou atmosféru tady? My si vážíme našich voličů. A já s tím zásadně nesouhlasím. Ale nechápu, proč tady dělá z 1,5 milionu voličů ANO nesvéprávné hlupáky, kterým je potřeba vnutit ten správný názor! Ale já znovu opakuji, já nerozděluju společnost. Mě to skutečně mrzí.

A já chápu, že těm demonstrantům se nelíbím, že mě nemají rádi z různých důvodů. A já slyším ty příběhy. Mně říkají kolegové, jaký je názor na mě. Ale já zásadně odmítám, že bych v politice udělal něco špatně. Já jsem to všechno dal na papír. A pokud tady předseda ODS říká, že jsem vlastně úplně na nic a že bych měl odejít, a už dopředu ví, že budu před soudem... A proč bych měl být před soudem, když jsem nic neudělal? Nechápu. Tady nefunguje nějaká presumpce nevinny, nebo jak to vlastně je? Já tady nemám žádná práva? Na rozdíl od jiných? Tak skutečně tomu nerozumím. Nerozumím tomu.

A já chápu, že lidi, kteří demonstrují, budou pokračovat, tomu rozumím. Já bych s nimi i rád mluvil. Včera v Drážďanech taky, byla tam jedna dáma na druhý den a oslovila mě. Tak jsem začal na ni mluvit, abychom začali diskutovat, a hned začala křičet – demisi, demisi! Ale já nechápu, proč mám dát demisi. Protože tady není žádný důvod na to.

Naše vláda má jasné výsledky. A já myslím, že dneska tady budou vystupovat jednotliví ministři a budou informovat o tom naše občany a naši veřejnost, protože se nemáme za co stydět. My jsme skutečně znovu snížili dluh a jsme z hlediska zadlužení veřejných rozpočtů jedni z nejlepších v Evropě. My jsme vysoko hodnocení u ratingových agentur, jsme nejstabilnější ekonomika podle Bloombergu za 2018 a máme jasné výsledky. My jsme skutečně tu zemi nezadlužili. My jsme od roku 2014 snížili to zadlužení, když teda křičíte, že ten rozpočet. Ano, je potřeba vidět, jaký je ten rozpočet, jaký je ten výsledek a kolik je vlastně peněz z předfinancování z evropských fondů. Je tam asi 60 miliard. A plníme ty sliby. Vůči důchodcům. My splníme ten slib 15 tisíc průměr v roce 2021. I platy učitelů, které jsme taky slíbili na úroveň 45 tisíc v roce 2021. Investice. My chodíme s kolegou Havlíčkem všude po světě a prezentujeme náš projekt na vědu a výzkum Česká republika: země pro budoucnost. A děláme všechno pro to, abychom získali pro Českou republiku centrum excelence pro umělou inteligenci, protože samozřejmě to je budoucnost naší ekonomiky. Takže ty výsledky jsou jasné.

Velké téma samozřejmě je životní prostředí. Předpokládám, že pan ministr tady vystoupí. Ale my jsme loni v srpnu vytvořili z odborníků, vědců a zástupců úřadu Národní koalice pro boj se suchem. V létě předložíme novelu vodního zákona. To je nejdůležitější pro nás – voda. Bez vody není život. A podporujeme i výzkum. Schválili jsme nový výzkumný program Ministerstva životního prostředí Prostředí

pro život. Tam investujeme 1,9 miliardy v příštích šesti letech. Máme program Dešťovka. Velká dešťovka pro obce. Dostali jsme už 5 tisíc žádostí za 213 milionů na nádrže. Posilujeme zdroje pitné vody nebo budování nových. Schválili jsme 334 projektů za 377 milionů. Příští rok budou dotace až 3 250 milionů. A držíme ten náš závazek klimatické dohody z Paříže. Nová Zelená úsporám – za poslední rok 11 tisíc žádostí za 2,5 miliardy. Kotlíkové dotace. To jsou všechno věci, které jsme zrealizovali a které fungují. A pokud se někdo ptá, co vlastně děláme, tak já to každý týden píšu v neděli na Facebook, co jsem dělal celý týden. Pravidelně. Takže pokud někdo má konkrétní dotazy, my skládáme účty.

Z hlediska investic jsme připravili Národní investiční plán a samozřejmě opozice ho chce vidět, to je jasné. My to připravujeme. Určitě jsme se zavázali, že to ukážeme. A postupně ho dokončujeme. Ale samozřejmě i na základě těch výjezdů do krajů jsme našli zdroje na základě požadavků starostů obcí a měst a primátorů. Například 4,7 miliardy jsme dali na školky. Našli jsme další dodatečné 2,2 miliardy a v rámci IROPu dofinancujeme veškeré projekty. 7,4 miliardy jsme dali na zlepšení zdravotní péče. 19,7 miliardy jsme dali z Integrovaného regionálního operačního programu na zlepšení infrastruktury škol. A tak dále. Mohl bych to tady číst strašně dlouho.

Takže je jasné, že naše vláda má výsledky. A já chci poděkovat všem ministrům za jejich činnost a aktivitu. To, že občas máme v rámci vlády nějaké názorové rozdíly, je jasné. Nicméně je řešíme. Vyřešili jsme i rodičovský příspěvek. Postupně nás samozřejmě čeká těžké jednání o rozpočtu, ale paní ministryně Schillerová má moji podporu, protože my jsme rozpočtově odpovědní. My jsme skutečně vzorem v Evropě. Vzorem! A umíme to zdokladovat.

Taky jsme konečně začali něco dělat s digitalizací. A přijali jsme strategii Digitální Česko 3. října 2018. A hlavní cíle se nemění. My skutečně postupně realizujeme ten projekt a samozřejmě cíl je, aby občané, firmy, živnostníci lépe komunikovali se státem. Jmenovali jsme vládního zmocněnce pro IT a digitalizaci už 14. února 2018. 3. října jsme schválili program Digitální Česko. Takže my realizujeme ty věci. A je jasné, že postupujeme možná ne až tak rychle, jak bychom si představovali, ale zkrátka výsledky jsou jasné.

Už tady nechci moc dlouho zdržovat. Chtěl bych jenom zopakovat to, že není důvod, aby vláda skončila. Naopak vláda se má čím pochlubit a jsem přesvědčen, že jednotliví ministři si to tady odprezentují.

Takže já beru tuhle iniciativu jako jenom pokus destabilizace naší země a já doufám, že to nikdo nemyslí vážně, ty předčasné volby. Ty my určitě nechceme a doufám, že naše vláda dovládne až do konce mandátu a samozřejmě splní svůj program.

My jsme teď v pondělí na vládě měli první bilanci úkolů z programového prohlášení vlády a těch úkolů není málo: 657. 657 úkolů. Minulá vláda jich měla jenom 111. 657 a budeme se k tomu vracet každé pololetí. A z těch 657 úkolů už 140 máme splněno. A samozřejmě je tam plno legislativních návrhů. Takže pokud ve

Sněmovně budeme více trávit čas debatou nad zákony než nad Babišem, tak určitě tím společně pohneme dopředu.

Takže znova opakuji, za mě není nejmenší důvod, aby vláda... abych podal demisi. Naopak máme jasné výsledky. A já pevně doufám, že dnes poslanci naší vládu podpoří a nebudou hlasovat pro nedůvěru. Děkuji. (Potlesk poslanců hnutí ANO.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Nyní poprosím o slovo paní ministryni financí Alenu Schillerovou. Poté po dohodě vystoupí pan předseda Bartoš.

Místopředsedkyně vlády a ministryně financí ČR Alena Schillerová: Děkuji za slovo, pane předsedo. Dámy a pánové, dobrý den. Předstupuji před vás na počátku dnešního jednacího dne dolní komory Parlamentu České republiky s vědomím, že jeho výsledkem nemá být a nebude žádný zákon pro tuto zemi a její občany, ale pouze přehlídka konfrontačního politického stylu, tedy nic víc a nic máň než volební boj uprostřed volebního období. Nemám ráda tento konfrontační styl. Mnohem raději mám diskuse založené na argumentech, protože debaty provázené emocemi nebo debaty iniciované z důvodu rozdmýchávání emocí nemohou skončit jinak než kakofonií nesouhlasných monologů. Konfrontační politika brání kompromisům, napomáhá polarizaci a odrazuje od klidné a racionální diskuse. Věnovat jí celý den Sněmovny a s ním i pracovní den stovek lidí placených z veřejných peněz je podle mého názoru učebnicovým plýtváním. Ale takové je přání opozice. Respektuji jej.

Koneckonců se domnívám, že dnešní polemika, i když pravděpodobně nepřinese této zemi a jejím občanům nic hmatatelného a užitečného, může být přesto pro voliče v jistém smyslu užitečná. Volič totiž hledá jasné alternativy, přemýšlí, vyhodnocuje. A rok této vlády je dobrou příležitostí pro bilanci toho, co se jí povedlo a co naopak ne.

Ale nezůstávejme jenom u vlády. Je tu přece i rok opozice. Jaký je výsledek dvanácti měsíců práce zde přítomné opozice? Možná by stálo za to spočítat, kolik legislativních návrhů ve prospěch pravicového voliče prosadili poslanci ODS, protože ty návrhy byly natolik dobré, kvalitní a jejich nositelé natolik přesvědčiví, že dokázali vyjednat jejich podporu. Ano, v silách opozice je prosazovat zákony a bit se za své voliče. To, že to někdo nedělá, protože mnohem pohodlnější je bořit, ještě rozhodně neznamená, že to nejde. Pojdme spočítat, kolik legislativních návrhů ve prospěch konzervativního voliče prosadili poslanci TOP 09, aby tak čelili vládě a její politice. A co Piráti? Přece dveře legislativců minimálně na Ministerstvu financí, za které ručím, jsou opozičním poslancům vždy otevřeny dokořán. Už jsem několikrát s nimi i spolupracovala.

Zájem opozice je ale, jak můžeme vidět dnes, upřen úplně někde jinde. Důležitější než zlepšování života v této zemi je přeci obsazení výborů a podvýborů tím nebo oním, svolávání mimořádných schůzí a související politické exhibice,

obstrukce, politikaření, vymyšlení a rozšiřování dezinformací. Slyšeli jsme a dnes opět uslyšíme sto pohádek o důvodech pro nedůvěru, ale už ne nezpochybnitelnou pravdu o tom, že Česká republika a její hospodaření vyšplhaly v žebříčku důvěryhodnosti na úroveň Belgie či Velké Británie.

Pořadové číslo 19 na historickém počítačle hlasování o důvěře vládě nám už dává celkem jasnou představu o tom, o co dnes v Poslanecké sněmovně skutečně půjde a také o co nepůjde. Určitě nepůjde o hodnocení 365 dnů druhé vlády Andreje Babiše. Mám z televizních diskusí s předáky opozice dobře odzkoušeno, že před otázkou, co se jim přesně nelíbí na zvyšování důchodů nebo podhodnocených platů, raději utíkají. Tipla bych si, že se nedostane ani na hodnocení toho, jak se vládě daří vybírat daně. Těchto 132 miliard, které jsme v loňském roce vybrali na daních navíc, jde totiž na investice do potřebných projektů a priorit, jako je školství, zdravotnictví, zvyšování životní úrovně seniorů, vědy výzkumu a dalších oblastí, kde se to naší zemi v budoucnu vrátí.

Za kulisami této politické manéže je vláda, která odvedla pro tuto zemi veliký kus práce. A proto je moc dobře, že historie se vůbec neptá na to, kdo v den hlasování o důvěře vládě ovládl vybroušenou replikou titulní stránku na Novinkách či iDNES, ale na to, zda stát hospodařil s přebytkem či ve ztrátě, zda jeho dluh rostl či klesal, zda dokázal na úrovni Evropské unie prosadit své zásadní priority, či jestli dopravní projekty rozjížděl nebo zastavoval. Jsem hrdá na to, že svědomí této vlády může být naprosto čisté.

A budu zcela konkrétní a začnu popořadě. Česká republika má jeden z nejlépe hospodařících veřejných sektorů v rámci Evropské unie. Pouze dvě země z celé osmaadvacitky dosahovaly v loňském roce menšího veřejného zadlužení a současně vyššího přebytku než Česká republika. Také v roce 2019 očekáváme přebytek veřejných financí na úrovni 0,3 % HDP. Zadlužení poklesne na 31,5 % HDP. V této souvislosti si nemohu odpuštěm rychlou sondu do období, kdy vládla současná opozice. V roce 2013 dosahoval dluh této země 45 % HDP. To bylo absolutně nejvíce v historii samostatné České republiky. Od té doby se podařilo dluh snížit o celých 10 procentních bodů. Jasný trend, jasná čísla, nezpochybnitelná skutečnost.

Jako vůbec první vláda řešíme ve velkém problém s vysokým počtem neobsazených míst ve státní správě. Na letošní rok jsme škrtili 1 300 neobsazených míst. Příští rok plánujeme zrušit přes 5 700 přebytečných míst. Naším cílem je efektivní a fungující státní správa. Kliše? Možná. Ale určitě ne kvůli této vládě, protože ta pro zefektivnění státní správy něco skutečně dělá, zatímco současná opozice o tom vždy pouze plamenně hovořila, a možná ani to ne.

Máme extrémně nízkou nezaměstnanost, již několik let nejnižší v Evropské unii. Ekonomika je vyrovnaná i z hlediska vnějších vztahů. Máme nízkoinflační prostředí. Zároveň jsme vládní politikou posílili robustnost domácí poptávky, zejména spotřebu domácností, a investice, a to včetně investic vládních institucí. Ano, i v návrhu rozpočtu na rok 2020 zvyšujeme investice na rekordních 135 miliard. Dáváme na vědu a výzkum 48 miliard, přidáváme 10 % na platy učitelů a o 5 % procent zvyšujeme příspěvek pro místní samosprávy. Opět zvyšujeme průměrný

důchod o 900 Kč. Díky úpravě valorizačního schématu a zvýšení základní výměry se v letech 2015 až 2019 průměrný měsíční důchod zvýšil téměř o 2 000 Kč. Jasná číslo. Je to třikrát víc než v předešlých čtyřech letech, kdy důchod vzrostl dohromady jen asi o 700 Kč. Všichni si pamatujeme doby, kdy naši rodiče, prarodiče dostávali obálky s informací, že se jim důchod zvedne o 40 Kč – oni mi to dodneška píší – nebo dokonce ještě méně. Dokonce mi jedna paní říkala o 7 korun. A pamatují si to i občané. To se můžete spolehnout!

Současná vláda snížila daně za rok 2018 o 24 miliard. Celkem od roku 2014 do loňska dokonce o více než 100 miliard. Přesto zajistila lepší hospodaření, vyšší investice a růst životní úrovně. Díky čemu? No přece díky jejich lepšímu výběru a boji s daňovými úniky a podvody. Jednoduchá matematika. Je to již za 2,5 roku, co Ministerstvo financí spustilo jedno z nejdůležitějších systémových opatření k narovnání podnikatelského prostředí – elektronickou evidenci tržeb. Systém od prvního dne funguje bez technických problémů a své ambiciózní cíle plní. Obavy z dlouhého čekání na účtenku v obchodech ani z hromadného ukončování podnikatelské činnosti se v žádném případě nepotvrdily. Obchodníci zaevidovali dohromady 10,5 miliardy účtenek při průměrné době odezvy 17 milisekund. Celkový přínos přesáhl ke konci loňského roku 20 miliard. Každý z nás už asi poznal EET v praxi a může si udělat obrázek, zda se kvůli němu tvoří fronty u pokladen, čeká v restauraci na účet nebo kolik obchodů či restaurací v jeho okolí položilo placení daní na záda. Každý se mohl jednoduše přesvědčit, jestli se obavy opozice naplnily, nebo nikoliv. A já jsem ráda, že veřejnost svůj názor má. Proto pro mě není překvapivý výsledek, že více než dvoutřetinová většina občanů, 68 %, považuje EET za pozitivní opatření, stejně jako jej podporuje drtivá většina podnikatelských a oborových organizací zastupujících stovky tisíc podnikatelů a živnostníků.

I přes vleklé a nedůstojné opoziční obstrukce se nám podařilo na počátku června v této Sněmovně prosadit velmi důležitou novelu, která upravuje náběh třetí a čtvrté fáze, přináší nejmenším podnikatelům možnost evidovat své tržby ve zvláštní papírovém režimu a významným způsobem snižuje DPH na vodné, stočné, stravovací i odborné služby. To je další snížení daní, které na vyšších maržích pocítí živnostníci a podnikatelé. Pro ně je tentokrát určeno. V případě vodného a stočného, které podléhá cenové regulaci Ministerstva financí, pak snížení DPH pozná přímo zákazník na nižších konečných cenách.

Musím se pousmát, když od opozice slyším oblíbené, že vláda nic nedělá s daňovými úniky velkých korporací, ale že se zaměřuje jenom na ty malé. Finanční správa a samozřejmě Ministerstvo financí prostřednictvím legislativy se na velké ryby zaměřuje a máme výsledky. Stačí se podívat na daňové doměrky, které jsou rekordní. Jen za rok 2018 se podařilo snížit daňovou ztrátu, případně zvýšit základ daně těchto korporací o více než 18 miliard korun. Rok 2018 byl v tomto ohledu úspěšný jako předchozích pět let dohromady.

V rámci daňového balíčku na letošní rok jsme přišli celou řadu opatření, která boj s daňovými úniky velkých ryb ještě zintenzivní. Jedná se například o omezení odečitatelnosti úroků od základu daně limitem 80 milionů korun, nebo 30 EBITY,

zdanění při přemístění majetku bez změny vlastnictví do zahraničí, zdanění ovládaných zahraničních společností nebo pravidla proti zneužívání nesouladu daňových systémů. Zavedli jsme také povinnost pro korporace, které vyplácí do zahraničí větší podíly na zisku, aby tuto výplatu oznámily správci daně. Díky tomu získala Finanční správa možnost lépe mapovat toky zisků plynoucí mimo naši zemi a další cenný nástroj v boji proti daňovým únikům.

Úspěšně řešíme sdílenou ekonomiku. Již v loňském roce jsme uzavřeli daňové memorandum se společností Uber, na jehož základě získává Finanční správa veškeré informace nezbytné k zajištění kontroly daně z příjmů fyzických osob. Připravili jsme a prosadili novelu zákona o místních poplatcích, která nastoluje rovná pravidla pro všechny poskytovatele ubytovacích služeb, včetně Airbnb. Naším návrhem digitální daně podle prestižního Bloombergu Česko ukázalo světu, jak správně zdanit internetové giganty. Nejen u nás, ale v každé zemi na světě platí, že bez vybudované infrastruktury, bez právního systému by tam žádná firma dělající byznys přes internet neprodala a nevydělala téměř nic. A to je vůči tradičnímu byznysu, který příslušné zemi platí daň z příjmů, nefér. Proto digitální daň. Výnos pro státní rozpočet – cca 5 miliard korun.

Snižujeme administrativu. Od dubna jsou účinné vyšší paušální výdaje, které znamenají pro živnostníky nejen méně papírování, ale také o 1,5 miliardy korun ročně v jejich peněženkách navíc. Díky našemu návrhu tzv. paušální daně získají podnikatelé, jejichž roční příjem nepřekročí 1 milion korun, možnost prostřednictvím jedné paušální platby se zbavit povinnosti přiznávat na třech různých formulářích daň z příjmu, sociální pojistné a zdravotní pojistné. Další snižování daňové administrativy přinese projekt Moje daň, na kterém intenzivně pracujeme a jehož podrobnější fungování jsem představila minulý pátek na pracovní snídani s médii.

Aktivně řešíme nelegální hazard. A zasadili jsme se o to, že Česká republika už není kasinem v srdci Evropy. Ze 7 542 provozoven v roce 2012 jich zůstalo zhruba 1 500. Místo 6 tisíc zrušených heren a barů vznikají knihovny, kavárny a jiné provozy, které slouží lidem a na rozdíl od heren nedevastují jejich životy.

Bojujeme proti nepoctivým směnárníkům, kteří naši zemi dělali ostudu. V dubnu tohoto roku začala platit novela směnárenského zákona, jejímž cílem je došlápnout na směnárny, které se vůči svým klientům nechovají fěr. Zavedla mimo jiné zákaz dvojích kurzovních lístků nebo možnost odstoupení od nevýhodné směny do tří hodin od uskutečnění transakce.

Tohle všechno jsou opatření, která zlepšují život v naší zemi. Nejsou ani levicová, ani pravicová. Liberální ani konzervativní. Jsou potřebná a užitečná. Možná tady jen mohla být o pár let dřív. Možná stačilo nedělat si naschvály a místo zbytečných obstrukcí a snahy o zviditelnění přemýšlet a hlavně pracovat tak, aby se Česká republika změnila k lepšímu co nejrychleji. Dnešní schůze mě však bohužel pouze utvrzuje v tom, že opozici ani tak nezajímá, jak se lidem v naší zemi skutečně žije, ale mnohem více jde o rozdmýchávání vášní, politikaření, překrucování ve snaze torpédovat vládu jako celek. Není to fěr. Stejně jako není fěr zvyšovat plošně daně,

dusit ekonomiku, zapomínat na důchodce nebo podporovat hazard. Ale hezky to do sebe zapadá.

Děkuji vám za pozornost. (Potlesk z řad ANO a ČSSD.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dobré poledne, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, členové vlády. Ještě než budeme pokračovat vystoupením s přednostním právem, dovoluji, abych přečetl omluvy došlé předsedovi Poslanecké sněmovny. Daniel Pawlas se omlouvá z jednání z důvodu zahraniční cesty a paní poslankyně Hana Aulická Jírovcová z rodinných důvodů.

Nyní vystupuje s přednostním právem předseda pirátské strany Ivan Bartoš, připraví se pan ministr Havlíček. Pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Ivan Bartoš: Já vám děkuji. Vážené poslankyně, poslanci, členové vlády, vážení občané, opravdu není líp. Alespoň ne v tom smyslu, jak se nám snaží pan premiér Babiš a jeho lidé prezentovat.

To, že se máme nejlépe od revoluce, i když situace mnohých lidí je stále žalostná, skutečně není díky premiérovi ani vládě Andreje Babiše. Je to díky našim občanům, kteří pracují od nevidím do nevidím, kteří se starají o své rodiny i o své seniory. Je to díky podnikatelům, kteří úspěšně a poctivě vedou své firmy, i když jim vláda tuto situaci neulehčuje a v některých případech jim i hází klacky pod nohy. Těch třicet let od revoluce, to je třicet let demokratického vývoje v České republice. Díky tomu se dnes máme líp. Je to i díky otevření západním trhům, díky technologickému pokroku, který na přelomu milénia zažíváme, a díky mezinárodní spolupráci nejen se zeměmi v Evropě. Proto se naši lidé mají líp. Ne díky krokům vlády premiéra Babiše.

Zeptejme se tedy jinak. Kde bychom mohli být a jak bychom se mohli mít, kdybychom měli normální vládu, která většinu svého času věnuje rozvoji a skutečnému potenciálu České republiky a jejích lidí, namísto abychom opakovaně museli řešit problémy jejích členů a jednotlivých ministrů a jejich přihrávání nebo nahrávání ekonomické elitě, hrstce vyvolených podnikatelů v České republice. V případě premiéra hovořím o jedné a té samé osobě.

Shrňme si tedy fakta, proč zde dnes jsme. V Česku vládne trestně stíhaný premiér ve střetu zájmů a vláda tohoto premiéra má řadu nedostatků a nečiní řadu důležitých kroků. Není pouze názorem opozice, že skutečně kroky, která tato vláda činí, ohrožují nezávislost justice. Vláda nebojuje s korupcí, ba naopak podněcuje klientelismus ve státní správě. Neinvestuje tam, kde má, a hospodaří se schodkem. Nestaví dálnice. Nezvládá financovat sociální služby, nereflkuje potřebu moderního školství, ignoruje v řadě svých návrhů životní prostředí a rozdává důležité posty zejména za loajalitu.

A já bych takhle mohl pokračovat dál, ale ve svém dnešním vystoupení bych se chtěl soustředit na dvě oblasti. Tou první je trvalý dlouhodobý a prokazatelný střet

zájmů premiéra ČR Andreje Babiše a ta druhá oblast se týká těch kroků vlády Andreje Babiše, ANO, ČSSD s podporou, se zřejmou podporou KSČM a SPD, která škrtí potenciál rozvoje ČR, nahrává zejména těm velkým a jejich byznysu a neplní své závazky. Stejně tak nepřinášá změny, které ČR nutně potřebuje, aby tedy nakonec skutečně bylo líp, pane premiére.

Takže ta první oblast – trestně stíhaný premiér ve střetu zájmů. Na enormní střet zájmů premiéra Andreje Babiše upozorňujeme s Piráty od té doby, co jsme vstoupili do Poslanecké sněmovny, a i předtím naše kvalitní analýzy a právní analýzy podpořily i závěry auditu Evropské komise, které dorazily do ČR v květnu. Skutečně reálně hrozí, že za nelegálně čerpané dotace firmami v holdingu a pod svěřenskými fondy Andreje Babiše bude platit každý z nás. Tato situace zároveň poškozují pověst ČR na úrovni EU, kdy by mohlo hrozit, že pokud se budou vyjednávat věci, které se týkají těchto oblastí, tak ČR bude, v uvozovkách, stát za dveřmi. Ostatně toto byl i argument premiéra, že při některých jednání vlády odcházel za dveře.

K agrofertizaci ČR dochází systematicky již několik let a jsou to otázky stamilionových zakázek, veřejných zakázek. Je to čerpání dotací. Je to obsazování postů spřízněnými lidmi. A teď, když přišly ty audity Evropské komise a pan Babiš je přistižen při činu, tak všechny osočuje, kope kolem sebe, zpochybňuje závěry tohoto auditu a křičí doslova, že nikdy neodstoupí. Já věřím v nestrannost právníků, auditorů i odborníků Evropské komise a stejně tak věřím i rozhodnutí, finálnímu rozhodnutí soudu v ČR. Já si myslím, že i tady platí ono přísloví, že boží mlýny melou pomalu, ale jistě. I když ve většině tedy západních demokracií by premiér s taktó pošramocenou pověstí už dávno odstoupil. Takže pokud se porovnáváme s těmi západními vyspělými demokraciemi, tak v tomto jaksi trochu pokulháváme, ale na to žádné žebříčky, kterými bychom se tady mohli procházet, jak máme zodpovědné politiky, bohužel nejsou.

Piráti byli od začátku ti, kteří v této věci nemlčeli. A já tady dnes stojím s čistým svědomím jako předseda strany, která nenese žádný historický cejch korupčních a klientelistických vazeb. A musím říct, že Piráti se nebáli řešit korupci před Babišem i za Babiše.

Pane premiére, mě by zajímalo, jak to vidíte vy, nebo jak cítíte – když se díváme na tu společnost, která je rozdělená – jak vnímáte to, že jste do této agonie svým nezodpovědným chováním naši zemi dostal. Těch 300 tisíc lidí, přibližně 300 tisíc lidí, kteří dorazili na Letnou, to vážně nebyl koncert ani nějaká zábavná estráda. (Z lavic poslanců ANO hlas upřesňující počet demonstrantů.) Budu se... Budu se nyní... Já děkuji poslancům ANO, že mi neskáčou do řeči a vyslechnou si mě stejně tak, jako my jsme poslouchali pana premiéra i paní ministryni Schillerovou.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pane předsedo, nechte to na mně. Já si zjednám klid ve sněmovně. Můžete pokračovat.

Poslanec Ivan Bartoš: Druhou pro občany důležitou věcí je to neustálé opíjení rohlíkem, jak vláda Andreje Babiše i za podpory nyní již, řekl bych, druholigové sociální demokracie, ale i KSČM a SPD vede tuto zemi. Schválně se zeptejte těch učitelů, zdravotníků a sociálních pracovníků, kolik dostali reálně přidáno a jak se změnila jejich pracovní podmínky. Oni vám na to odpovědí. Nám na to odpovídají. Ale tady nejde jenom o mzdy, což bohužel panu premiérovi, který do novin vykládá o tom, jak přece všude pumpuje peníze, a nechápe, že to občané neocení. To on asi těžko pochopí, že život není jenom o tom, kolik majitel firmy nebo respektive premiér ČR tu komu přidá, ale je to o trvalém rozvoji, trvale udržitelném rozvoji.

Když už jsme u těch peněz, tak ten vyrovnaný rozpočet, o to se vláda už ani nesnaží a neplánuje. Rozpočet je trvale deficitní a on by tak teoreticky mohl být, kdyby na druhé straně byl vyvářen těmi zásadními investicemi, které zajistí budoucnost, které zajistí to, že bude líp. Ale tyhleto investice se v reálném světě nedějí. Já musím říct, že ten deficitní rozpočet je důsledkem tohoto zdlouhavého pinožení. Já pro ty, co nevědí, co je slovo pinožení, je to upoceně pachtění se někam slimáčím tempem. Takto já vidím současný vývoj ČR.

Vláda vedená Andrejem Babišem dlouhodobě nekope za občany české země a nemyslím si, že je schopná zaručit konkurenceschopnost a budoucnost ČR ve stále dynamičtějším, měnícím se prostředí. Já bych si dovolil použít termín, který zde už zazněl směrem i k předchozím vládám. Je to stále vláda udržovací. Vláda, která řeší problémy na základě toho, jak jí vycházejí výsledky průzkumu veřejného mínění, na ty problémy, které nahazuje a pak to řešení zcela nekonceptně podle nich upravuje, místo aby předkládala a činila potřebné změny, které mají přesah přes volební období vlády, v jejíž půlce už se teď nacházíme. A já se tedy ani nedivím, a to tady zaznělo paradoxně od paní ministryně financí, že země je v takovém stavu, že pokrok nejde dostatečně rychle. Protože skutečně, i když tato schůze je výjimečná v poslaneckém týdnu, se musíme každý měsíc zabývat personálními problémy vlády, kompetenčními problémy vlády nebo problémy, které způsobuje premiér Babiš ve své funkci svým jednáním a svým střetem zájmů.

Co tedy potřebujeme řešit a na co bychom měli mít čas a co by mělo být prioritou? Máme tu téměř milion lidí v exekucích. Chybí tu desítky kilometrů dálnic. Neexistuje, a to předchází jednání k tomu rozhodně nevedlo, jistota financování sociálních služeb v ČR. Digitalizace státu probíhá zatím tedy zejména na papíře. A já mám trochu obavy, jestli to není ten papírový diář pana premiéra Babiše. Zrovna tak začínáme vlastně zabrzdňovat a pomalu přestáváme stačit tempu, jakým se mění způsob vzdělávání v zahraničí. Neřešíme devastaci životního prostředí.

Když se podívám na dlouhodobé úkoly, tak udržitelnost důchodového systému této vládě vůbec nic neříká. Stejně tak dostupnost bydlení. Zákon o sociálním bydlení byl smeten ze stolu, ministerstvo nabídlo jakýsi investiční program, který toto neřeší a situace na trhu s bydlením a problémy na trhu s bydlením se trvale prohlubují. Státní rozpočet tedy, a bude to velké téma tohoto léta, se zachraňuje různými účetními triky nebo převody z peněz, které rozhodně nejsou

určeny na vyfytrování nějakých příjmových děr či špatných odhadů, ale byly určeny třeba na likvidaci ekologických katastrof nebo právě na zabránění rizik výpadků v důchodovém systému.

Abych tady pochválil to samé, ironicky, o čem zde hovořila paní ministryně Schillerová, tak jediný skutečný projekt, který Andrej Babiš vymyslel a dotáhl do konce i přes záchrannou brzdu, kterou tomu dal Ústavní soud, je šmírovací a šikanózní EET, nově tedy i pro ty nejmenší podnikatele a živnostníky a jejich činnosti. A ani ten reálný přínos, a tato debata se zde vedla velmi dlouho, nedokáže premiér a Ministerstvo financí přes masivní propagandu občanům doložit. To je podle mě za šest let působení Andreje Babiše ve vrcholné politice zoufale málo.

Namísto řešení zásadních problémů naší společnosti jsme tedy svědky politizace státní správy skrze vykostění služebního zákona, ale dokonce zastrasování a vyhazování nepohodlných lidí, dehonestace oponentů a odborníků a zvyhodňování mocných. Jak již jsem řekl, jsme svědky zmíněné agrofertizace státu.

Já si myslím, že řečeno bylo již dost, aby bylo jasné, že Piráti i dnes budou hlasovat pro vyslovení nedůvěry vládě Andreje Babiše. Děkuji vám za pozornost. (Potlesk z lavic Pirátů.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Bartošovi. Nyní vystoupí s přednostním právem pan ministr Karel Havlíček. Prosim, pane ministře, máte slovo.

Místopředseda vlády a ministr průmyslu a obchodu ČR Karel Havlíček: Vážený pane předsedající, vážení členové vlády, vážené poslankyně, vážení poslanci, děkuji za možnost dnes vystoupit. Můj pohled bude logicky z úhlu pohledu hospodářství. A dovoluji, abych jenom navázal na své předřečníky.

Pan předseda Bartoš v zásadě správně řekl, že se nám daří dobře. Já bych jenom to dokreslil tím, v čem se nám daří dobře z hospodářského úhlu pohledu. Nejnížší míra nezaměstnanosti znamená, že máme nejstabilnější pracovní trh v Evropě. Solidní hospodářský růst, rozumná míra inflace, stabilní bankovní finanční prostředí. Rostoucí počet nejmenších firem, historicky jsme nikdy neměli víc jak milion aktivních podnikatelů, čtvrtým rokem za sebou roste, a 470 tisíc právnických subjektů, opět nárůst každý rok přibližně o 20–25 tisíc nových subjektů.

S čím nesouhlasím, co řekl pan předseda Bartoš, je to, že to je pouze zásluha zaměstnanců, zaměstnavatelů, živnostníků. Je to nepochybně i jejich zásluha. Je to pravda a je to jejich velká zásluha, protože zde máme skutečně kvalitní firmy. Máme zde špičkové zaměstnance. Ale máme zde i fungující státní správu. A jsem bytostně přesvědčen, že je to i zásluhou vlády. Tvrdit, že dobrý výsledek ČR, který je dneska příkladem v celé Evropě, není zásluhou mimo jiné i vlády, je stejné, jako kdybychom tvrdili, že výborné výsledky jakékoliv firmy nejsou zásluhou managementu. To, abychom se udrželi v této špičce, a já si troufám tvrdit, že po dvaceti letech jedeme vozem první třídy evropského rychlíku, znamená, že musíme o něco více přidat a

udržet pozice, znamená říci, co vlastně budeme dále dělat, jakým způsobem to budeme dělat. A to je to, co jsem bytostně přesvědčen, že kdyby došlo k destabilizaci vlády, kdyby došlo k tomu, co zde padlo, k předčasným volbám, tak zásadním způsobem naše hospodářství ovlivní, ale co hůře, celou řadu aktivit a kroků, které jsou dobře nasměřovány, bohužel bychom nebyli schopni zvládnout. Pokusím se představit pár z těch a dokreslit i to, co by mohlo nastat, kdybychom dneska naše kroky přerušili.

Toto všechno se snažíme dát do vize ČR, hospodářské vize, první hospodářské vize po dvaceti letech, kterou směřujeme ČR do roku 2030 jakožto zemi, která by měla být mezi dvaceti nejvíce konkurenceschopnými ekonomikami na světě. Šance, abychom to zvládli, zde je zaprvé proto, že vycházíme z dobrého základu, a to je vysoká ekonomická stabilita, dobrá infrastruktura, solidní vzdělávání, pracovití lidé a hlavně odhodlání a schopnost toho docílit. V jakých oblastech toho chceme docílit a současně i řeknu, v jaké jsme fázi, a tím pádem, co se nám i podařilo, nebo naopak taky nepodařilo. Pochopitelně ne všechno nám vyšlo.

Úplným základem pro budoucí prosperitu, a troufám si tvrdit jedna z nejlepších vizitek této vlády je podpora výzkumu, vědy a inovací. Nepochybně to říkal každý. Otázka je, co kdo pro to historicky kdy udělal. Pokud se podíváme na několik faktorů založených za prvé na financování vědy, tak jenom podotýkám, že od roku 2015 do roku 2020 jsme zvedli financování z 27 miliard na 38 miliard. Faktem ale je to, že to není pouze o financování, není to jenom o objemu peněz, je to o kvalitě výzkumu. Aby byl výzkum kvalitní, tak se musí kvalitně řídit. Aby se kvalitně řídil, musí se nastavit správné parametry. Parametry jsme nastavili v úplně novém systému hodnocení výzkumu a vývoje, úplně nová metodika, a to jak takzvané institucionální, tak účelové podpory.

Historicky poprvé se nám se nám dostalo, a já jsem za to hrozně rád, pozitivní odezvy, myslím tím historicky poprvé jakékoliv vládě, od Akademie věd. Ano, od Akademie věd, která mezi roky 2009 až 2011 byla takřka vymazána z mapy českých dějin, protože se nastavil nový systém hodnocení, odebralo se jim 500 milionů korun meziročně, v důsledku čehož Akademie věd přišla v následujících letech souhrnně o 6 miliard korun. V roce 2009 až 2011, a teď to ani neříkám politicky, protože se přiznám, že nevím, kdo v té době ovládal Ministerstvo školství, resp. kdo v té době seděl v Radě vlády pro výzkum, vědu a inovace, tak v té době se udělalo tsunami, jehož cílem bylo rozebrat si Akademii věd tak, aby se přehodily některé ústavy na některé univerzity, případně aby se něco zcela vygumovalo.

Proč to říkám? V současné době Akademie věd je na 19. místě na světě, s ohledem na výsledky vědy, mezi tzv. neuniverzitními institucemi. V současné době se nám podařilo po několika letech ji dostat na způsob financování takový, který byl v roce 2010, takže za celou tu dobu se jenom hrálo o to, aby dostala alespoň to, co jí přináleží. I když mi to možná nepřisluší, přesto jsem se Akademii věd za předchozí vlády omluvil.

Co se týká mezinárodního posílení tuzemské vědy a výzkumu – další důležitý krok. Podařilo se nám získat a poprvé posunout mezinárodní radu na vrcholovou

úroveň. Máme tam špičkovou osobu, jednu z nejvýznamnějších, z oblasti Izraele, bývalou státní vědkyni Státu Izrael. Máme tam špičkovou osobu ze Singapuru, to jsou všechno výsledky našich cest. Plus samozřejmě jsou tam reprezentanti Spojených států, Německa, Rakouska atd. A co je možná asi to neviditelnější, podařilo se nám schválit klíčový dokument, a to je Inovační strategie České republiky. Mnoho let zde něco podobného nebylo, je to jednoduchý dokument, který po dlouhé době netvořily poradenské firmy za několik milionů korun, udělali jsme si ji sami, udělali jsme ji v kompletu s řádově několika desítkami z našeho pohledu nejkvalifikovanějších osob v České republice a jasně jsme řekli, kde chceme být za několik let.

Já to zde říkám tak detailně proto, že pokud chceme udržet stabilní růst, pokud chceme směřovat k přidané hodnotě, pokud chceme mířit k finální produkci, a věřím, že na tom se shodneme s většinou z vás, ať jste zprava, ať jste zleva, tak základem je právě inovace, základem je, že dnes musíme do této oblasti investovat. To není populistické. Přece všichni víme, že peníze, které tam dneska dáváme, a tu aktivitu, kterou tam dáváme, nemůže sklídit tato vláda. V tom nejlepším případě je sklídí další vláda, ale spíše vlády ještě další, které zde budou. Ale je to základ pro všechny ostatní, kteří zde budou v roce 2025, třeba 2027, v roce 2030 – mít solidní prostředí, na kterém se dá postavit přidaná hodnota, díky čemuž zde mohou mít lidé solidní mzdy, firmy solidní výdělků a stát solidní příjmy z daní.

Umělá inteligence. Nepochybně jste všichni zaznamenali, nebo většina z vás, to, že jsme vzali prapor do ruky a začali jsme otevírat dveře pro to, abychom se stali jedním z nositelů umělé inteligence v celé Evropě. Máme šanci stát se jednou ze čtyř zemí, která zde bude v této oblasti hrát absolutní prim. Připravili jsme strategii umělé inteligence, nikoliv politickou. Když se do ní podíváme, respektujeme tam vědu, financování, ale i etické oblasti, respektujeme tam rekvalifikace. A děláme to proto, protože podle všech světových statistik během jedné generace umělá inteligence bude pokrývat polovíčku trhu práce.

Hledáme vhodná témata, která budeme dále produkovat, ukazovat a ve kterých budeme aktivní. Našli jsme to v oblasti bezpečnosti, v oblasti bezpečnosti provozu, v oblasti služeb atd. Nechci teď chodit do detailů, ale v každém případě po dlouhé době můžeme mít velkou vizitku České republiky a tou je právě oblast umělé inteligence. Nejenom proto, že zde máme špičkové vědecké zázemí a dalších 500 Ph.D. studentů, ale prostě i proto, že v současné době má Česká republika v této oblasti obrovský respekt, a to jak v Evropské unii, tak ve Spojených státech amerických.

O digitalizaci zde již padlo mnohé. V každém případě strategie Digitální Česko, která řeší jak digitální ekonomiku, tak digitální společnost, tak ale i vztah k digitální Evropě, několik set úkolů, které se musí v horizontu několika dalších let udělat, jsou kroky, které zde dělá vládní zmocněnec pro digitalizaci kolega Dzurilla. Jsem bytostně přesvědčen, že to dělá dobře, nedělá to politicky, dělá to věcně, dělá to odborně a snaží se poprvé zkoncentrovat všechny aktivity pod jednu střechu.

5G. Minulý týden jsme představili první jízdní řád toho, jak budeme zavádět 5G, až do roku 2030. Včetně toho, že v roce 2020 bude první město 5G pokryté,

v roce 2025 by měly být pokryty všechny železnice a hlavní dálniční koridory a v roce 2025 by mělo být 70 % České republiky 5G. I proto vypisujeme mimo jiné tendr, a je připraven, jestli to nebude dnes, tak to bude možná zítra, nejdéle příští týden, tendr, nebo resp. aukce, abych byl úplně přesný, na nového operátora. Cílem není pouze to, co zde deklarujeme dnes a denně, ale je to samozřejmě také cíl, a to je snížit ceny mobilních dat, ale pochopitelně připravit naše prostředí pro 5G. Pokud dnes toto neuděláme, pokud toto přerušíme, budeme s tím mít velký problém jak v průmyslu, tak v komunikaci občanů. Zejména mladí lidé to ocení.

Taky jsme se tady dotkli snižování dat za mobilní operátory a já jsem rád, že Poslanecká sněmovna k tomu přijala pozitivní stanovisko a že byl přijat ten tzv. legislativní balíček, který umožní rychlejší přechod od jednoho operátora k druhému operátorovi a vytvoří základnu pro to, aby vůbec někdo o ten český trh stál. Myslím, že dnes první výsledky vidíme. Byla to otázka času na to, aby zareagovali první operátoři, a oni reagují. Ceny dat – nechci tvrdit, že letí dolů, ale ceny dat se začínají sunout dolů. Jsem přesvědčen, že v dalších měsících to bude pokračovat. Nevyhlásili jsme válku telekomunikačním operátorům, ale tvrdě s nimi jednáme a myslím si, že po dlouhé době je zde prostředí takové, kdy mobilní operátoři vidí, že proti nim stojí tvrdý vyjednávač. Pochopitelně by měli velkou radost, kdyby byly nové volby a kdyby se toto všechno zadrhlo.

Nebudu zde teď dlouze vysvětlovat a ukazovat, jaké nové programy zde byly vypsány pro start-upy, pro drobné investory. Myslím tím malé investory, kteří investují do inovací. Ale program The Country for The Future nebo program Trend, který byl schválen v rámci MPO, případně v rámci Rady vlády pro výzkum, vývoj a inovace, alokuje na další roky několik miliard korun, nikoliv dotačních peněz, ale peněz pro podporu prostředí, infrastruktury, pro to, aby se o něco lépe podnikalo.

Energetika. Myslím si, že si snad všichni uvědomujeme to, že se nacházíme ve zcela klíčovém období ve smyslu formulace budoucí energetické koncepce a budoucího energetického mixu. Dnes sice nerozhodneme úplně všechno, ale dnes vytváříme jízdní řád toho, jak zde mezi rokem 2030 až 2040 a dále bude fungovat energetický zdroj. Dnes formulujeme to, kolik procent zde bude mít jádro, kolik procent zde budou mít obnovitelné zdroje, uhlí, případně plyn a cokoli dalšího. Je to vysoce odpovědná záležitost, která nepochybně je nad nejenom touto vládou, ale i touto Sněmovnou, na které se musí shodnout všichni účastníci politického prostředí. Pokud tak nenastane, tak zde další generaci uděláme obrovský problém.

Musíme zde říci, a docela i korektně říci, že v tomto mám pocit, že zde funguje i spolupráce napříč politickými stranami. A dám konkrétní příklad – výbor pro jádro, který je zcela zásadní pro to, aby zde připravil model a jízdní řád toho, jak se bude budovat jádro. Bez jádra prostě neuděláme tu energetickou koncepci. Můžeme se bavit o tom, kde bude, můžeme se bavit o tom, v jakém roce tam bude, ale výbor pro jádro funguje, a já to říkám v dobrém slova smyslu, protože na něm participují a jsou tam členové i ostatních politických stran a musím říci, že ta komunikace tam funguje dobře, že funguje věcně a že funguje s vysokou dávkou odpovědnosti toho, že se dnes tvoří skutečně budoucí energetický mix, který

pochopitelně ovlivní ceny, ale ovlivní i životní prostředí, ovlivní technologie a ovlivní vše další.

Mohl bych teď říkat další detaily, co jsme zde v oblasti energetiky zvládli. Možná bych zmínil návrh snižování emisí, byla o tom velká diskuse, možná někdy emotivní. Není pravda, že Česká republika sehrává druhořadou roli v Evropě. Podle Pařížské dohody nejenže dodržíme, že v roce 2030 budeme o 40 % niž než v roce 1990, ale dokonce v roce 2050 jsme jako jedni z mála dali návrh, že to bude o 80 % níže.

Jako jedni z mála dodržíme podíl obnovitelných zdrojů, a to přesto, že se do obnovitelných zdrojů nasypaly neuvěřitelné peníze a 3 % elektrické energie, která dnes tvoří soláry, nás stojí 28 miliard korun ročně. A celkově 46 miliard korun ročně nás stojí všechny obnovitelné zdroje. Já to neříkám proti obnovitelným zdrojům. Obnovitelné zdroje jsou správná cesta. Já to říkám proto, že když se podcenila mezi roky 2005 až 2010 energetická koncepce a strategie, když se to neřešilo věcně, ale řešilo se to politicky, emotivně, tak výsledkem toho je, že nás to dnes stojí 46 miliard korun ročně. Opakuji, neříkám to proto, že soláry anebo obnovitelné zdroje jsou něco špatného, říkám to proto, že dobrý nápad byl špatně připraven. V každém případě v obnovitelných zdrojích jsme dnes měli být podle našich závazků vůči Evropě na 13 % – a jsme na 15 %. Navrhli jsme 20,8 %, Evropa říká, trochu si to posuňte, možná se dostaneme na 22, 23, 24 %. Nevím v tuhle chvíli, ale tam někam směřujeme.

A dodržíme to, co jsme řekli v našich závazcích vůči fosilním palivům. Uhlí dnes 43 %, během 20 let 15 %. Ono se to dobře řekne, když tady takhle stojíme, ale věřte tomu, že je to nesmírně náročné opět ve smyslu přípravy jízdního řádu, komunikace s těžaři, komunikace s ekologickými organizacemi. Jsme pod obrovským tlakem, ale na druhou stranu si myslím, že je to třeba. A v tomhle musíme být absolutně nezranitelní, absolutně tvrdí a musíme v tom být maximálně objektivní. Mimo jiné i proto s Ministerstvem pro životní prostředí připravujeme, už je hotova po dlouhé době diskutovaná takzvaná uhelná komise.

Nakonec jsme se vyrovnali i s energetickými šmejdy. Ti, kteří zde litali a natahovali každého spotřebitele, každou babičku ve smyslu toho, že zneužívali toho, jakým způsobem jí nabízejí elektrickou energii, tak tím, že to převádíme pod Energetický regulační úřad, tím, že je začínáme registrovat, tím, že měníme legislativu, tak během několika měsíců by toto mělo být opět ukonáno.

Investice. Padlo zde už to – protože pochopitelně investice jsou základem budoucího růstu – že se posouvají z 85, respektive 85 + 50 miliard, čili že celkem budou 135 miliard. Pokud říkám 85 + 50, jsou to národní zdroje a evropské zdroje. Takhle se vždycky připravovaly investice. Vzal se balíček, hodily se národní zdroje, evropské zdroje. Tady nejde o to, že by dneska někdo tajil nějaký investiční plán. Popravdě řečeno, kdo by si dal tu práci, tak si ty klíčové investice najde sám. To najdu, když sednu za Google, tak to budu mít za čtvrt hodiny. Podstatné je to, že se z nich musí vybrat ty, které se budou realizovat, a ty, které máme šanci odfinancovat v příštích deseti letech.

A přece všichni víme, že nemáme šanci je odfinancovat pouze ze státního rozpočtu, ani z evropských peněz. Proto dneska hledáme další, alternativní zdroje. Proto dneska zapojujeme a poprvé vytváříme skupinu, která tady začne řídit PPP projekty. Proto dneska aktivujeme zdroje na úrovni Evropské investiční banky, Evropského investičního fondu. Proto dneska vytváříme takzvaný Národní rozvojový fond, který budeme za dva dny prezentovat, kdy jsme se domluvili s těmi klíčovými hráči na prvních několika miliardách, které se do něj vloží, a pákovým efektem z toho získáme řádově třeba 30, 40 miliard korun. Proto dneska měníme strukturu Českomoravské záruční a rozvojové banky, protože to je banka za zenitem. Je to banka, která zde historicky odsuplovala docela správně podporu ve smyslu malých a středních podniků a živnostníků. A to bude i nadále dělat. Ale za b) – ta banka musí dneska dostat parametry právě toho, aby byla nositelem těch národních investic ve smyslu jejich financování ať už přes Evropskou investiční banku, Evropský investiční fond, anebo třeba aby zastřešila Národní rozvojový fond.

Proto jsme změnilí před čtrnácti dny po trošku emotivnější diskuzi zde ve Sněmovně zákon o investičních pobídkách. Ano, ten zákon, který zde fungoval 25 let, ten zákon, který ve finále znamenal, že zahraniční subjekty zde získaly skoro 3 miliony na hlavu, a nedívalo se na to, jestli je to produkce s přidanou hodnotou, nebo bez přidané hodnoty. Tento zákon se nezrušil, tento zákon se zásadně změnil. A to tak, že bude naprosto minimalizován. A minimalizován pouze pro toho, kdo bude investovat do výzkumu, do vývoje, do vědy. Čili to, co jsem zde říkal v úvodu. Jinými slovy, podporujeme tím opět inovační růst. A nejenom inovační růst firem, ale i pochopitelně rozvoj univerzit. Protože to všechno je s tím spojeno. Ty univerzity se bez privátních peněz pro oblast výzkumu a vývoje neobejdou.

Abychom tyto investice byli schopni zrealizovat, potřebujeme k tomu mít prostředí, nejenom technologické, ale i stavební. Proto se finišuje s tím, aby se připravila rekodifikace stavebního práva. Proto se po dlouhé době začíná zcela měnit systém od digitalizace přes zásadní zjednodušení pro jakéhokoliv stavebníka, ať už stavebníka velkého, nebo malého. Na tom, věřím, že se shodnou rovněž takřka všichni.

Trh práce. Možná největší bariéra současného růstu tuzemských firem. Nikoliv sám o sobě ten trh práce, ale situace, která je kritická. Dneska se poptává 350 tisíc zaměstnanců. Přibližně 200 tisíc jich je v uvozovkách volných na trhu práce. Pokud od toho odečteme přibližně 100 tisíc těch, kteří nepracují a pracovat nikdy nebudou, tak jsme v situaci, která tady historicky nikdy nebyla. Ta se nedá vyřešit pouze za stolem, ta se nedá vyřešit tím, že někdo řekne: a budeme robotizovat. To zní hrozně hezky, to zní efektivně, ale zkusme prostě zrobotizovat všechny malé firmy, střední firmy, živnostníky a tak dále.

Máme tady celou řadu produktů, které prostě nedokážeme dostat do oblasti ať už umělé inteligence, nebo prostě jakéhokoliv 4.0 formátu. Takže nám nezbývá než zvyšovat podíl zahraničních pracovníků. Takže je to týden, co jsme odsouhlasili z 20 tisíc na 40 tisíc pracovníků z Ukrajiny na tlak podnikatelských svazů, Hospodářské komory, Svazu průmyslu, asociace malých a středních a tak dále. Všichni je znáte.

Samozřejmě, že to neřeší na dlouhou dobu všechno. Ale ve stejný den jsme přijali opatření, kdy se budou navyšovat řádově o stovky, nebo třeba o tisícovku, pracovníci z Běloruska, Kazachstánu, z Moldávie, ze Srbska, ale i třeba z Filipín. Takže ten požadavek trhu, který byl v minimální výši 50 tisíc, byl naplněn. I když to nebylo jednoduché a pochopitelně respektujeme třeba to, že odbory by to řešily i jinak.

Není to ale jenom o základní pracovní síle. Pokud zde chceme udržet ten trend, který jsme si tady řekli ve smyslu inovací, ve smyslu vysoké přidané hodnoty, tak je to pochopitelně i o tom, že sem musíme dotáhnout talenty ze zahraničí, udržet tady naše lidi. Mimo jiné k tomu zase směřovala ta inovační strategie. Ta směřuje k tomu, abychom tady vytvořili pěkné prostředí, technologické prostředí, příjemné prostředí pro lidi, ať už budou pracovat v byznysu, ať už budou pracovat ve škole, ať už budou pracovat ve státní sféře, kdekoliv. Proto jim tady to prostředí dneska tvoříme, abychom sem ty zahraniční pracovníky dostali.

Vytváříme model, který se jmenuje práce s talenty, a získáváme talenty z celého světa. Pochopitelně získáváme je na dobré univerzity, získáváme je na dobrá výzkumná pracoviště, kterých mimo jiné máme přes stovku. A nejsou špatné, jsou dobré. Některé z nich patří mezi nejlepší na světě. Ale musíme je umět zpropagovat, musíme je umět nabídnout a musíme umět vytvořit zázemí pro ty, kteří sem přijdou, včetně jejich rodin, včetně jejich dětí. To je to, na čem teď pracujeme. A pochopitelně můžeme to přerušit. Asi se svět nezlázní, ale v každém případě si myslím, že by to byla škoda.

Vzdělávání. Nechci zde hovořit o reformě vzdělávání. Mně to nepřísluší a kolega Plaga by to popsal určitě lépe. Ale jestliže připravujeme hospodářskou strategii, tak přece chápeme to, že na ni musíme napasovat i vzdělávací systém ve smyslu toho, že říkáme-li si, kde budeme v roce 2030 v oblasti autonomního řízení, elektromobility, v oblasti třeba i energetického mixu, třeba jádra, no tak už dneska musíme vychovávat kapacity. Nemůžeme čekat na to, až tady bude rok 2025, 2030. A začít prostě připravovat studijní programy. Dneska si musíme říct, kde chceme být a v tu samou dobu musíme začít vytvářet nové studijní programy. To je to, co dneska děláme na úrovni Ministerstva školství, to je to, do čeho zasahuje v uvozovkách byznys, to je to, do čeho zasahují podnikatelé. A to je to, do čeho musí zasáhnout stát. Protože on musí ukázat tu budoucí situaci a na základě toho začít ty programy připravovat, ať už na úrovni středních škol, nebo vysokých škol.

Když už jsme u těch středních škol. Na podzim bude hotov a připraven po 25 letech legislativní návrh pro duální vzdělávání. Neříkám, že tím otočíme kormidlem dějin a od dalšího roku tady začne všechno fungovat na duální bázi. Já tím jenom říkám to, že zde bude vytvořen kompletní základ včetně role krajů, včetně role státu, včetně role komor, svazů a všech ostatních.

Ve stejnou dobu připravujeme zásadní prolnutí univerzit zejména s takzvanými pokročilými technologiemi ve spolupráci s byznysem. Včera se otevřelo GE centrum ve spojení s ČVUT. Mimo jiné včera, když jsme se vrátili z Drážďan, respektive když jsme byli v Drážďanech, tak se nám tam podařilo domluvit, že první Fraunhoferovo centrum v České republice bude otevřeno v příštím roce. A co je

zajímavé, bude v Ostravě, nebude v Praze. Bude v oblasti umělé inteligence a její aplikace do materiálového inženýrství. Fraunhofera snad nemusíme nikomu představovat. Je to nejvýznamnější světová výzkumná organizace v oblasti aplikovaného výzkumu.

Podnikání. Trošku moje doména. A pochopitelně rozumím, že podnikatelé si stěžují. Já jsem byl ještě nedávno na jejich úrovni a tvrdě jsem kritizoval, co se nepodařilo, co by se mělo zlepšit. A je pravda, že máme toho hodně co zlepšovat. V každém případě nemá cenu si dneska dávat stovky úkolů. Stačí si dát šest, sedm, deset klíčových, ale ty dotáhnout. A my je máme, jsou připraveny. A začínáme je dokonce už dělat.

Malé jednotné inkasní místo. My tomu tak říkáme marketingově. Ale je to to, o čem se opět možná mluví 15 let. Nebude to zde takzvané velké jednotné inkasní místo. Ale pro všechny, kteří mají příjmy do jednoho milionu obyvatel (korun) – což je 420 tisíc živnostníků – tak je připraven šmahem jeden odvod na úrovni sociálního, zdravotního i daně z příjmu. V příštím roce by to mělo být uvedeno v život. Spolupracujeme na tom s rezortem financí.

Ve stejný den a ve stejném období docela zásadním způsobem snižujeme všechny úkony v oblasti statistiky. Nechci vás tím teď zatěžovat, ale jenom pro 35 tisíc podnikatelů se nám to podařilo v posledních 14 dnech – ono to ještě není tak vysoké číslo, protože samozřejmě na 1,5 milionu podnikatelů to není ještě žádné vítězství, ale alespoň první krok. Všechny informace pro podnikatele budou od podzimu na novém centrálním místě, nebo staronovém, nebudeme investovat nic nového, bude to byznys info. Všechno zkoncentrujeme na jedno místo. Podnikatelé tam všechno najdou, v novém rozhraní, rychle, pěkná grafika. A zavádíme tam nový sledovací systém, ať je to pro všechny fěrové. Ten je založený na tom, že se tam přesně procentuálně každý den bude sledovat, co už se podařilo a co se nepodařilo. Takže každý bude moci vidět, co jsme slíbili, co se udělalo, co se neudělalo. Čili pleteme si bič sami na sebe.

Řemeslo. Setkal jsem se asi se 40 řemeslnými svazy za ten poslední měsíc, dohromady se setkáváme, samozřejmě. Po dlouhé době je připravena mistrovská zkouška. Někdo je pro, někdo je proti. V každém případě bude dobrovolná mistrovská zkouška a posune nás tam, kde jsou ostatní země, např. Rakousko, Německo, Švýcarsko. Je to tradiční pohled na kvalitu. Kdo nebude chtít, nemusí ji dělat, kdo si ji bude chtít udělat, bude ji mít, ale tu možnost tady bude mít.

Pokud jste to zaregistrovali, tak další požadavek, nejenom řemesníků, ale i techniků a po pravdě řečeno i všech těch, kteří jsou v oblasti nových technologií, byl v konečném zařazení nového předmětu technika a polytechnické výuky na základní školy. Předmět je připraven, na podzim se rozjíždí řádově na 50 až 60 školách, přesně 53 školách, předmět technika. Po mnoha letech se tento předmět – ze kterého si všichni dělali srandu, protože ho přirovnávali k dílnám, nejsou to dílny, naopak, je to praktická výuka spojená s drony, s nejnovějšími technologiemi atd. – začne rozjíždět na 53 špičkových školách a v roce 2022 by to mělo být standardem.

Už budu končit a pouze naznačím ještě poslední věc, a to je to, že bychom se za naše výsledky neměli stydět. Můžeme se tady handrkovat, můžeme si říkat, kdo je lepší, kdo je horší, dá se vyvolat cokoliv. Ale v každém případě to, že si stojíme dobře, ekonomicky, inovativně, vědecky, to, že máme špičkové lidi, musíme taky umět dobře prodávat. A to je ta poslední změna, kterou směřujeme i k nové hospodářské strategii, je jiná prezentace České republiky. Zavedli jsme nový brand, nové logo. Původní Land of Stories měníme za Country for The Future, Země pro budoucnost. Objíždíme svět, ukazujeme naši zemi nejenom jako Zemi příběhů, nejenom jako zemi levného piva, nejenom jako zemi špičkového hokeje, dobrých sportovců a pěkných zákoutí, ale mimo jiné, protože my to samozřejmě nenegujeme, ji ukazujeme jako zemi obrovských příležitostí v oblasti technologií. Zemi chytrých lidí, zemi, která si bude vážit každého, kdo k nám přijde. Zemi, která se snaží, aby zde udržela naše šikovné mladé lidi, zemi, která je připravena to prostředím připravit. To je to, k čemu míříme, a to je to, k čemu míří i nová značka.

Děkuju mockrát. (Potlesk levé poloviny sálu.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji ministru průmyslu a obchodu a místopředsedovi vlády Karlu Havlíčkovi za jeho vystoupení a budeme pokračovat vystoupením předsedy KDU-ČSL Marka Výborného. Pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Marek Výborný: Vážený pane místopředsedo, děkuji za slovo. Vážený pane premiére, vážená vládo, vážené kolegyně, vážení kolegové, vedeme poměrně zásadní rozpravu nad fungováním této vlády hnutí ANO a sociální demokracie s podporou KSČM. Já se přiznám, že jsem trochu překvapen, když se podívám nalevo po své ruce, kde máme poslanecký klub sociální demokracie, ani žádné ministry za sociální demokracii tady nevidím, tak netuším, jestli to je nějaký signál, jejich odchod ze sálu a nezáměr o tuto debatu, ale myslím si, že to je i nějaký vzkaz směrem k tomu, jak vnímají nebo nevnímají fungování této vlády.

Dámy a pánové, co jsme slyšeli dnes? Pan premiér zde říkal, že se máme čím pochlubit. Naopak vy, ta opozice napravo, vy chcete destabilizovat naši zemi atd. atd. Pane premiére, nikdo kromě vás zde například nehovořil a nehovoří o předčasných volbách.

Vy říkáte: Makáme, makáme. Šermujete tady čísly. Tak já si dovolím taky zcela konkrétně vám připomenout, jak na tom je tato vámi řízená vláda. A budu to porovnávat s vládou Bohuslava Sobotky, kde jste vy seděl jako ministr financí a kde byli i ministři za KDU-ČSL. Tak vláda Bohuslava Sobotky za prvních šest měsíců projednala celkem 828 bodů. Vaše současná vláda jich projednala 567 pouze. Vládních návrhů zákona vaše vláda projednala 20, z toho osm bylo prostých transpozic evropského práva. Sobotkova vláda i za účasti ministrů KDU-ČSL projednala 51 vládních návrhů. A taktó bych mohl pokračovat dál a dál. Takže někdy je dobré tady nešermovat čísly a nalít si, pane premiére, čistého vína.

Konkrétní práci této vlády a resortů tady nechci teď rozebírat, tomu se budou podrobněji věnovat mí kolegové z poslaneckého klubu KDU-ČSL. To skutečně podstatné totiž současnou vládu bohužel mívám. A já jsem si položil otázku, jaké slovo tuto vládu skutečně vystihuje. A výsledek? Je to slovo zoufalá. Zoufalá je pozice Andreje Babiše jako předsedy vlády, který se snaží zoufale přesvědčit lidi, že ten Agrofert teď už není jeho, protože je ve svěřenských fondech. A protože v radách protektorů obou těchto fondů sedí jeho manželka – oni se přece doma o něm vůbec nebaví.

Stejně zoufalé je i premiérovo vysvětlování, že výměna ministra spravedlnosti těsně před podáním obžaloby na jeho samého je jenom náhoda, která s tím vůbec nesouvisí. Mimochodem, slovo souvis je další obohacení politického slovníku naším panem premiérem.

A já musím také zdůraznit, že neméně zoufalá je i pozice sociální demokracie, která se snaží přesvědčit národ a hlavně sama sebe, že ona je v této vládě téměř proti své vůli, že je tou poslední demokratickou pojistkou a že je to od ní vlastně oběť. Sociální demokracie se zoufale bojí přiznat, že se sama a dobrovolně rozhodla hrát svoji nedůstojnou podřadnou roli statisty, jehož jediným úkolem je poskytnout trestně stíhanému předsedovi vlády tolik potřebné alibi a zdání, že jeho vláda je vládou demokratickou. Přitom se vláda tohoto oligarchy reálně opírá o podporu komunistů a extremistů, jak jsme to nakonec viděli při mnoha hlasováních zde na půdě Poslanecké sněmovny nebo například při volbě členů Rady ČTK. To jenom z těch posledních týdnů.

Za zoufalou stafáž dostala sociální demokracie pět ministerstev a ministryně Maláčová tak občas s paní ministryní Schillerovou hraje takovou zábavnou hru o to, kdo vyhádá ze státního rozpočtu více peněz na rozdávání a kdo to, když se konečně dohadávají k nějakému konci, první odtweetuje, aby si mohla dotyčná ministryně připsat své povinné politické body. A když se jedná o péči o zdravotně postižené, seniory a další potřebné, tak se obě dámy hádají jak babky na trhu. Všichni víme, že přes všechna ujišťování nám v pololetí stále chybí ona jedna miliarda na dofinancování sociálních služeb.

Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, dostal jsem mnoho otázek v médiích před tímto hlasováním, k čemu to vlastně je dobré, když opozice nemá hlasy na vyslovení nedůvěry. To ale dnes není to nejpodstatnější. To nejpodstatnější je, že lidé už toho mají skutečně dost. Čtvrt milionu občanů této země poslalo tuto neděli předsedovi vlády jasný vzkaz, že už toho mají dost. Oni vědí, že na aktuálním rozložení sil ve Sněmovně to vůbec nic nezmění, a přesto na tu Letnou přišli. Přišli, protože demokracie je diskuse a oni chtějí být slyšet. Další čtvrt milionu občanů sledovalo tuto neděli letenské vzkazy premiérovi u televizi.

Skutečně, pane premiére, žijete v takové bublině, že zde dnes zcela vážně říkáte, že tito občané destabilizují situaci v České republice a kazí naši image? Jediné, co možná kazí, je image vaší tváře, vaší osoby, která nám nalhává, že bude líp, a přitom mnoha lidem není líp. A já jsem rád a je skvělé, že veřejnost k tomu není lhostejná, tak jako možná ještě před několika lety. A tak jako naši občané stojí a

budou stát na náměstích této země, tak i já dnes stojím v této Sněmovně a budu neúnavně opakovat to, na co jsme možná v posledních letech zapomněli. Že existují hodnoty, které jsou pro každou zemi a každou společnost důležitější než peníze a úspěch. Že jednou z těchto hodnot je demokracie s nezávislou justicí. A že všechny ty lži, které tady slyšíme a které premiér navrhl za ty roky, za které udělal ze svých dotačních podvodů problém nejenom svůj, pak své rodiny, pak své vlády a nakonec celé České republiky, se dnes lepí naší republice na boty jako bahno. Táhnou ji dolů, zatímco ona by se chtěla rozletět a být úspěšnou zemí. Zemí, která konečně začne dohánět tu obrovskou hospodářskou a ekonomickou ztrátu.

Kolegyně, kolegové, jsme tu dnes proto, abychom bránili vládu práva. Abychom bránili rovnost občanů před zákonem. Abychom bránili pravidla právního státu před konflikty se zájmy premiéra. Často slyšíme slova o tom, že když někdo vyhrál volby, tak má právo vládnout. Ano, má právo vládnout, ale ne vládnout právu. O vině a trestu se nerozhoduje ve volbách. O tom, zda někdo porušuje zákon o střetu zájmů, se nerozhoduje ve volbách. O tom, jestli se při rozdělování národních a evropských dotací porušují pravidla, se taky nerozhoduje ve volbách. O právu se zkrátka nehlasuje. Právo buď platí, anebo neplatí.

My tu dnes, a to si všichni uvědomme, my tu dnes nebudeme hlasovat o tom, že ANO – hnutí ANO – nesmí vládnout. My budeme hlasovat o jedné prosté věci – zda právo platí pro všechny stejně, anebo zda naše demokracie od roku 1989 degradovala v duchu Orwellovy Farmy zvířat, že zase platí on o okřídlené "všichni jsou si rovni, ale někteří si jsou rovnější".

Ve fungujícím právním státě není možné, aby se premiérem stal trestně stíhaný člověk. U nás se to stalo. V každém případě bychom si otázky a podezření, že u nás neplatí rovnost před zákonem, ušetřili, kdyby premiérem za ANO byl někdo jiný. Nebo snad v hnutí ANO nikdo takový není? Skutečně je hnutí ANO hnutím jednoho muže? Ve fungujícím právním státě také není možné, aby ten, kdo z funkce premiéra má zásadní vliv na rozdělování veřejných peněz, byl na těchto dotacích finančně zainteresován. Podnikatelský koncern, jehož je Andrej Babiš stále jediným beneficentem, ale získává z evropských fondů a nakonec i z českých národních rozpočtových fondů miliardy. Smutné je, že s tímto evidentním konfliktem zájmů svého předsedy se neuměla vláda nijak vypořádat a až předběžný, předběžný audit Evropské komise řekl, že to není v pořádku a že pravidla musí platit padni komu padni, i když jde o osobu premiéra.

Vážený pane premiére, rozumím a chápu ty, kteří volili hnutí ANO, protože byli znechuceni politikou a věřili, že vy, Andrej Babiš, ji očistíte. Problém ale je, že to, co jste jim říkal a sliboval, nebyla pravda. A nyní obelháváte voliče i dnes, když říkáte, že pumpujete lidem peníze. Vy jste ty peníze nevydělal, vydělali a zaplatili je na daních firmy a zaměstnanci. A vy ty peníze pumpujete mimo jiné i sobě, vašim podnikům, které dostávající do dotací dvě miliardy ročně, a přitom na sociální služby tady chybí aktuálně jedna miliarda. I když ekonomika šlape, nejste schopni zajistit dost peněz pro potřebné. Schodek rozpočtu se projídá, a to o investicích ani nemluvě.

Tradiční demokratické strany, a to říkám také zcela otevřeně, právem zaplatily daň za své selhání. Ale proč tu daň mají platit občané? Daň za ohýbání práva, za miliardovou dotační hostinu vašeho holdingu. Proč mají platit ztrátou dalších desítek miliard z fondů Evropské unie? A proto tu dnes jsme. Proto budeme hlasovat o nedůvěře ve vaši vládu. A ti, kteří budou hlasovat pro pád této vlády, jsou těmi, kterým záleží na vládě práva. Ti, kteří budou hlasovat proti, jsou těmi, kterým na prvním místě nezáleží na vládě práva, ale na vašem právu vládnout.

Demokratická vláda nestojí a nesmí stát nad právem. Pro vaši informaci, pane premiére, těch 250 nebo možná 280 tisíc lidí na Letné demonstrovalo za právní stát – ne proti výsledku voleb. Tam nikdo výsledek voleb nezpochybňoval. Ani my to neděláme. Kdo vyhraje volby, získává právo řídit zemi. Ale tím také povinnost řídit se právem. Nakonec tu ale jde i o vaše práva a svobody, pane premiére, protože vy rovněž máte právo na spravedlivý proces, ať už se týká vašeho trestního stíhání, nebo oprávněnosti přidělování dotací. A spravedlivý proces mít nebudete, dokud budete sedět na svou židli – premiéra a stíhaného, premiéra a podnikatele. I pro vás bude lepší, když první z těch židlí opustíte.

Nechci jenom prvoplánově kritizovat. Nám skutečně vadí, a opakujeme to neustále dokola, že tady dnes a v posledních týdnech téměř každý týden řešíme problémy jedné koule u nohy s iniciálami AB. Koule, která není limitem u nohy jen této vlády, vládní koalice, ale celé správy naší země. Musíme nutně řešit alarmující problémy sucha, péče o krajinu, o svěšené přírodní bohatství, a vláda s žádným konkrétním opatřením nepřichází. Národní rada, která tady byla zmiňována – s čím přišla? KDU-ČSL aktuálně přichází s programovým balíčkem VODA-SUCHO-PŮDA. KDU-ČSL usiluje o spravedlivé důchody, mimo jiné pro maminky, které také vychovaly děti a mají největší zásluhu na udržitelnosti celého systému. KDU-ČSL prosazuje urychlené řešení problému 800 tisíc občanů, kteří čelí exekucím. KDU-ČSL má návrhy k řešení podpory rodin, protože, mimochodem, úspěšná a kvalitní prorodinná politika je nejlepší důchodovou reformou.

Jak řešíme bydlení? Jak řešíme sociální bydlení? S jakými návrhy přichází vláda? Koncepční – další věc – koncepční, dlouhodobé a hlavně předvídatelné financování sociálních služeb. Všechno v nedohlednu. Naopak, když se podíváme na návrh státního rozpočtu na příští rok, tak opět narážíme na nulové dofinancování sociálních služeb, takže opět můžeme předpokládat stejně trapnou situaci jako letos i příští rok. A tak dále a mohl bych pokračovat, vzít to bod po bodu.

Bohužel tato vláda, vláda hnutí ANO, sociální demokracie a KSČM, je skutečně vládou slibovačů a zároveň vládou odkládačů. Slíbí a odloží. Slíbí a odloží. Jsme v absurdní situaci – a to si přiznejme, protože ve standardním demokratickém státě to má fungovat úplně obráceně – jsme v absurdní situaci, kdy vláda žádné konkrétní – zásadní – zásadní reformní body v oblasti vzdělávání – potřebujeme moderní školství, potřebujeme posílit prestiž učitelského povolání, potřebujeme zkvalitnit přípravu učitelů. Nic takového vláda nepřináší. Podívejme se na otázku exekucí, na boj se suchem a klimatickou změnou. Jsme v situaci, kdy zásadní body

přednáší opozice, přestože by to mělo být úplně obráceně. To má přece předkládat vláda a opozice má přicházet s konstruktivními připomínkami.

A stejně tak naše pozice v evropských institucích. Já v posledních týdnech osobně hovořím s klíčovými partnery v rámci Evropské lidové strany a musím říct, že současná pozice České republiky, potažmo našeho premiéra, jednoznačně poškozují naše národní zájmy. Není to tak, jak tady pan premiér hovořil. Některé gesce například v rámci Evropské komise jsou díky střetu zájmů našeho premiéra České republice prostě zapovězeny. Všichni to víme. Ví to i pan premiér. A skutečně si myslíte, pane premiére, že ta indiskrece z vaší strany v případě soukromé schůzky s Manfredem Weberem je tím, co vytváří pozitivní obraz naší vlády a České republiky v Evropě?

Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, možná že dnes nemáme dost hlasů poslanců k vyslovení nedůvěry vládě, ale já i každý z nás máme svůj hlas a můžeme a máme se ozvat a říci nahlas, že vidíme, že tady něco je špatně. To je demokracie. To je diskuse. Je zbytečné se nad tím pohoršovat, jak to činila paní ministryně Schillerová. To jsou ty hodnoty, na kterých stojí a musí nadále stát Česká republika, protože bez těchto hodnot nemá naše země budoucnost. Ano, je to leckdy pomalejší, těžkopádnější a složitější než nějaké autoritativní rozhodování majitele jedné firmy, ale v demokratické společnosti takové rozhodování prostě není možné. A to právě vy, pane premiére, nemáte rád. Vy nechcete řídit stát jako firmu, kdepak, to byla jenom další z vašich lží. Vy chcete řídit stát jako (důrazně) svoji – jako svoji firmu. A demokracie vás při tom zdržuje a obtěžuje.

Nezávislý tisk, silná veřejnoprávní média, nezávislá justice, otevřenost a veřejná kontrola, respekt k právu, podpora občanské společnosti, to všechno jsou hodnoty, na kterých bychom skutečně měli stát. A ty by nás neměly nijak obtěžovat. Zato se bohužel musíme učit slova jako kampaň, účelovka, dotace, zmanipulovaný audit, střet zájmů atd.

Dámy a pánové, říká se, že každý národ má takovou vládu, jakou si zaslouží. To je ten důvod, proč tady dnes stojím a tvrdím, že hlasování o důvěře vládě má smysl. Já pevně věřím, že Češi si takovou vládu opravdu nezaslouží. A jediná otázka, kterou si dnes kladu, je tato: Co ještě, co ještě se musí stát, aby i Andrej Babiš pochopil, že už toho bylo dost? Kolik lidí musí vyjít do ulic, aby pochopil, že už je nemůže ignorovat a tvářit se, že se nic neděje, aby pochopil, že si tam opravdu nevyšli na koncert, protože venku je hezky? A co se musí stát, aby to pochopil každý poslanec, který tuto vládu podporuje?

Tato vláda má od samého začátku ve svém genetickém kódu zabudován svůj neúspěch. Je to vláda trestně stíhaného premiéra, je to vláda s podporou komunistů a extremistů. Mimochodem, podepsání koaliční dohody proběhlo loni přesně v den 68. výročí justiční vraždy, popravky Milady Horákové. Dnes, po roce, v předvečer tohoto výročí zde opět hovoříme o bilanci této vlády a hlavně o osobních problémech jejího předsedy. I proto jsme poslancům ANO a ČSSD věnovali film Milada, aby si tuto symboliku uvědomili. Tato vláda skutečně podle nás nestojí téměř na žádných

demokratických hodnotách. Proto nemůže být nikdy skutečně úspěšnou a proto já i celá KDU-ČSL jí dnes jasně vyslovíme své ne.

Děkuji za pozornost. (Potlesk zprava.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: To byl pan předseda Marek Výborný. Ještě než dám slovo panu ministrovi obrany Lubomíru Metnarovi, přečtu omluvu došlou předsedovi Poslanecké sněmovny. Pan Martin Kupka se omlouvá od 12 do 13.30 z pracovních důvodů. Nyní pan ministr obrany Lubomír Metnar, připraví se Miroslav Kalousek. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr obrany ČR Lubomír Metnar: Děkuji vám za slovo, vážený pane předsedající. Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, chci vám prezentovat práci vlády a Ministerstva obrany v oblasti obrany České republiky.

Bezpečnostní situace. Nemusím se dlouze zmiňovat o současné bezpečnostní situaci, ve které se Česká republika a potažmo EU a NATO nachází. Vývoj je nejenom velmi dynamický, ale také čím dál tím hůře předvídatelný. My si aktuálně situaci velmi dobře uvědomujeme a připravujeme své strategické dokumenty a plány tak, aby armáda byla schopna na všechny výzvy reagovat, ať už jako důvěryhodný partner EU, NATO, a hlavně na samotné úrovni obranyschopnosti našeho státu. Naše vláda i resort Ministerstva obrany děláme vše pro to, abychom byli připraveni na všechny hrozby co nejrychleji efektivně reagovat.

Moderní armáda potřebuje moderní výstroj, výzbroj a techniku. Z programového prohlášení vlády našemu resortu vyplývá mnoho důležitých úkolů, které samozřejmě plníme. Cesta k silné armádě 21. století ale není snadná. Děláme však všechno pro to, aby čeští vojáci i nadále měli doma i ve světě skvělé jméno. S tím samozřejmě souvisí moderní výstroj, výzbroj a technika, kterou naši vojáci potřebují, a my jim ji musíme pořídit.

Za rok 2019 jsme k 24. červnu letošního roku uzavřeli 310 smluv, dodatků smluv, rámcových dohod, 125 objednávek a výzev v celkové hodnotě více jak 13,5 miliardy korun. Maximálně zapojujeme český obranný průmysl. Ten je v našich dokumentech hodnocen jako jeden ze základních stavebních kamenů bezpečnostní struktury státu. Rozsahu a důležitosti zapojení českého průmyslu do zakázek Ministerstva obrany svědčí především fakt, že od května roku 2018 bylo do dnešního dne s českými – zdůrazňuji s českými – subjekty uzavřeno celkem 74 smluv nad 50 milionů korun v celkovém objemu více jak 31 miliard korun, což je více než 90 % všech finančních prostředků z uzavřených smluv. Pokud nakupujeme v zahraničí, usilujeme vždy o převod technologií do České republiky a o zapojení českého obranného průmyslu k zajištění bezpečnosti dodávek v celém životním cyklu.

Dobrym příkladem je aktuální nákup pásových bojových vozidel pěchoty. Obdrželi jsme odpovědi všech čtyř možných dodavatelů, kde jednak potvrdili zájem o účast v tomto tendru a současně se vyjádřili k tzv. a často hodně diskutovaným no-go kritériím, což nyní důkladně posuzujeme. Samozřejmě počítáme s velkým

zapojením českých firem v rozsahu nejméně 40 % z ceny akvizice. Takzvaným integrátorem zapojení českých firem do výroby a gestorem údržby a logistické podpory vozidel po celou dobu jejich životního cyklu bude státní podnik Vojenský opravárenský podnik Nový Jičín, jehož je Ministerstvo obrany zřizovatelem a jehož schopnosti mají v tomto směru pro armádu strategický význam. Z praxe velmi dobře víme, jak nebezpečné důsledky může mít vytvoření závislosti na zahraničních dodavatelích, která může způsobit v krizových situacích omezení nebo až ztrátu obranyschopnosti v důsledku nedodání potřebného vojenského materiálu nebo služby.

Chtěl bych se zde stručně zmínit i o zásadním pokroku, kterého ministerstvo dosáhlo při realizaci dalších stěžejních, složitých a bohužel někdy i kontroverzně vnímaných zakázek. Tento posun byl učiněn především díky intenzivnímu vyjednávání a přenastavení některých důležitých procesů. Významného posunu jsme dosáhli v projektu pořízení radiolokátoru MADR. Bez zacházení do hlubších detailů chci uvést, že v současné době lze předpokládat podpis smlouvy do konce letošního léta.

Co se týče pořízení vrtulníků, tak z médií všichni dobře víte, že americká strana nám oficiálně schválila možnost prodeje několika typů a verzí vrtulníků pro Českou republiku. Stále platí, že chceme pořídit 12 vrtulníků v konfiguraci podle požadavků Generálního štábu Armády České republiky. Od amerického velvyslance jsem toto pondělí převzal oficiálně nabídky k těmto 12 vrtulníkům. Byly k oběma verzím. A dále jsem převzal, což je hodně diskutované, nabídku na samozřejmě zapojení domácího průmyslu. Tyto podklady nyní čtyřicetičlenný tým odborníků detailně vyhodnocuje, a pokud vše dobře půjde a tato zakázka, tato dodávka, tato nabídka bude pro Českou republiku výhodná, plánujeme podpis smlouvy do konce letošního roku. Počítáme, jak jsem říkal, se zapojením domácího průmyslu, v tomto případě u vrtulníků Leteckých opravěn Malešice Praha.

Dále bych rád zmínil, že 21. června letošního roku jsme podepsali dlouhou očekávanou smlouvu na 62 kolových obrněných vozidel Titus. Úspěšně se nám podařilo dokončit projekt, který se řešil od roku 2015. Naše armáda získá nová bojová vozidla, která budou vyráběna v České republice, a výrazně tak přispějí k modernizaci pozemních sil.

Dále bych rád zmínil rozpočet na obranu. Pro efektivní zajištění obrany státu je stěžejní průběžně vytvářet dostatečný a stabilní zdrojový rámec. Navyšujeme rozpočet na obranu. Stále platí milníky, kterými jsou 1,4 % HDP na obranu v roce 2021 a 2 % HDP v roce 2024. Tato 2 % odpovídají aliančnímu závazku schválenému na summitu NATO ve Walesu v roce 2014, ke kterému se Česká republika spolu s ostatními aliančními spojenci přihlásila. Minimální výše investic do hlavních druhů techniky včetně souvisejícího výzkumu dosáhneme v roce 2020 podílů 20 % z celkového rozpočtu a dále neklesneme pod tuto úroveň.

Rovněž tak se rád zmíním o náborech vojáků. Daří se nám nábor profesionálních vojáků. K 1. červnu 2019 působilo v resortu Ministerstva obrany 25 349 vojáků z povolání. Průběžně tak plníme závazek daný programovým prohlášením vlády dosáhnout nejméně do roku 2025 minimálně 30 000

profesionálních vojáků, a tímto taktéž zvyšovat obranyschopnost naší země. Pozadu nejsme ani v naplňování aktivních záloh. K 1. červnu 2019 bylo zařazeno do aktivních záloh 3 034 vojáků, přičemž plánovaný počet pro rok 2019 podle koncepce výstavby Armády České republiky je 2 400 vojáků v aktivní záloze. Zaznamenáváme tak nárůst oproti plánu o 634 vojáků v aktivní záloze. Tímto jsme v tomto projektu o dva roky popředu.

Fenomén hybridní hrozby. V této oblasti bojujeme taky proti hybridním hrozbám, kdy v květnu loňského roku přistoupila Česká republika k estonskému centru excelence pro boj s hybridními hrozbami v Helsinkách, jehož cílem je sdružovat státy EU a NATO, sdílet jejich know-how v boji proti hybridním hrozbám. Prvního ledna letošního roku rovněž vznikl na Ministerstvu obrany organizační prvek na výstavbu Velitelství kybernetických sil a informačních operací. K 1. červenci pak vzniká vlastní velitelství. S tímto úzce souvisí připravovaná novela zákona o Vojenském zpravodajství, která již prošla připomínkovým řízením a v nejbližších týdnech ji předložím vládě a následně Parlamentu k projednání. Reagujeme tak na jednu z největších hrozeb dneška, čímž plníme závazek opět daným programovým prohlášením vlády.

Zahraniční mise. Zemi a občany chráníme samozřejmě i mimo území České republiky, kdy v roce 2019 můžeme v zahraničních operacích dle mandátu mít až 1 191 našich vojáků, ale aktuálně jich v zahraničních misích působí téměř 900. Naši vojáci jsou v Afghánistánu, Iráku, Mali, plní úkoly v pobaltských zemích a jsou vyčleněni i do bojových uskupení Severoatlantické aliance a Evropské unie. Plníme tak svoje alianční závazky a jsme spolehlivým partnerem.

Na závěr – sečteno a podtrženo: V oblasti zajištění obrany a armády plní vláda to, co si předsevzala. Armádní rozpočet roste, stejně jako počet profesionálních vojáků a vlastenců v aktivní záloze, pokračují velké modernizační projekty. Pro spojence jsme čitelným a kredibilním partnerem. Jsme šestou nejbezpečnější zemí na světě dle hodnocení. Vydali jsme se na cestu, která má smysl a jasně stanovené cíle, a není důvod v ní nepokračovat.

Děkuji vám za pozornost. (Potlesk poslanců hnutí ANO.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji ministru obrany Lubomíru Metnarovi. Nyní vystoupí Miroslav Kalousek. Připraví se paní ministryně Klára Dostálová. Prosím sněmovnu o klid, kolegové a kolegyně. (Poslanec Kalousek: Děkuji za slovo, pane předsedající.) Ještě počkejte chvílku, pane předsedo, já jenom aby tady byl dostatečný klid jako při ostatních vystoupeních. Máte slovo.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo, pane předsedající. Dámy a pánové, dovoluji mi, abych připomněl sněmovně a zejména v tomto případě poslancům sociální demokracie jeden historický příběh, který dost zásadně ovlivnil moderní dějiny České republiky. (Poslanci i ministři za ČSSD nejsou momentálně v sále přítomni.)

Bylo jaro roku 2009 a poslanci sociální demokracie, tehdy opoziční strany, vyvolali hlasování o nedůvěře vládě pro důvodné podezření, nebyly tam žádné důkazy, ale bylo to důvodné podezření, že poradce premiéra se snažil ovlivnit jednu reportáž vysílání České televize. To byl dostatečný důvod pro vyvolání nedůvěry vládě a poslanci sociální demokracie argumentovali tím, že to je naprosto bezprecedentní zneužití moci a že zneužití moci je v rozporu s atributy demokratického právního státu, a že vláda tedy nemá právo vládnout. Proběhlo hlasování, na základě kterého z tohoto důvodu padla vláda České republiky v polovině úspěšného předsednictví Evropské unie. Dodnes si myslím, že to byla chyba. Dodnes si myslím, že máme kvůli tomu v Evropské unii ostudu. Ale připomínám to proto, že před těmi deseti lety byla sociální demokracie, alespoň verbálně, mimořádně citlivá na zneužití moci, na konflikt zájmů a na porušování atributů demokratického právního státu.

Uběhlo deset let a my jsme tady svědky naprosto neporovnatelně většího konfliktu zájmů, většího zneužití moci a většího porušování atributů demokratického právního státu. A ta kauza se neodehrává už jenom v rámci České republiky. Věřte tomu, že tenkrát ten rozhovor premiérova poradce s redaktorem České televize opravdu nezajímá země Evropské unie ani světová média, zatímco současný konflikt zájmů předsedy vlády zajímá už dneska všechny země Evropské unie a většinu světových médií. Těžko může nezajímat, protože máme předsedu vlády, který je trestně stíhán pro důvodné podezření z podvodu a poškozování finančních zájmů Evropské unie, což samozřejmě každého daňového poplatníka v Evropské unii zajímá. Proč by měl průměrně vydělávající Němec, Francouz, Fin, Holanďan přispívat na větší majetek českého premiéra? A současně máme na stole předběžnou zprávu auditorů a právní služby Evropské komise, která jasně říká, že ten konflikt zájmů tady trvá. Já si umím představit, že na základě oponentury ze strany českých institucí dojde k nějaké technické změně u toho či onoho projektu. Ale neumím si představit – a pan premiér to také dobře ví a paní ministryně spravedlnosti to také dobře ví – že bychom dokázali zvrátit názor právní služby Evropské komise a auditorů Evropské komise, že předseda vlády je ve fatálním konfliktu zájmů při čerpání dotací pro skupinu Agrofert.

Proto se znovu obracím na kolegy ze sociální demokracie. Opravdu budete tak nekonzistentní, že ten malý šrám před deseti lety vám stál za shoení vlády? Argumentovali jste demokratickým právním státem. A ta současná bezprecedentní mezinárodní ostuda, ve které se dosud neocitl žádný předseda vlády zemí Evropské unie, vám za to nestojí a máte pocit, že je to správné?

Co se to s vámi stalo, nepřítomní kolegové ze sociální demokracie? Sociální demokracie je nejstarší demokratickou stranou v České republice a vždycky to byla strana státoprávní a vždycky to byla strana demokratická. Jestli dnes chcete každý z vás vstát a říct ano, věřím Andreji Babišovi, pak nemám jiné vysvětlení, než že to slovo demokratická už pro vás není tak důležité a to sociální vnímáte především jako sociální ohled vůči sami sobě. Ale pořád se mi to nechce věřit, pořád pevně věřím, že poslanci za sociální demokracii zaujmou nějaký konzistentní postoj, a pro tu konzistenci nabízím tu historickou vzpomínku před deseti lety. Opravdu se někdo

domnívá, že situace, kdy se poradce premiéra snažil ovlivnit jednu reportáž veřejnoprávní televize, je srovnatelná s tím gigantickým problémem, který má dnes předseda vlády České republiky a kterým zatěžuje všechny občany České republiky? On tady řekl ve svém projevu: já jsem premiérem všech občanů. Já si nemyslím, že to tak je. On je předseda vlády. Ale v jedné věci pravdu má. On skutečně svým problémem zatěžuje všechny občany České republiky, a to dost zásadním způsobem. A pochopitelně sociální demokracie občany od tohoto problému zbavit může, anebo také nemusí, podle toho, jak je konzistentní ve svých názorech a zda pro ni víc znamená aktuální zájem vlastní, anebo zájem České republiky a její čest a její pověst v zahraničí.

Pochopil jsem, že všichni ministři vlády České republiky dostali povinný slohový úkol, aby vystoupili na téma, jak je dobře a bude ještě líp. Chápu, samozřejmě se zájmem jsme si ty projevy vyslechli. Jenom bych chtěl říct, že skutečně díky mimořádné konjunktuře, která trvá už šestým rokem, se opravdu máme dobře, nicméně tahle vláda neudělala vůbec nic pro to, abychom se v budoucnu měli líp. Naopak, ona nepřipravila Českou republiku na situaci, kdy bude ekonomika ochladat a kdy, nechci to přivolávat, ale kdy může přijít i krize. My jsme již šestým rokem státem, kde výdaje na bující státní aparát a dárky voličům rostou rychleji, než roste ekonomika, zatímco výdaje na investice do budoucnosti rostou pomaleji, než roste ekonomika. To je cesta do zaostalosti. I ten nástin těch velkých čísel rozpočtu, který teď vláda schválila v pondělí, poprvé v historii nejednotně, pokud jsem dobře informován, tak pro to nehlasovali všichni ministři, tak paní ministryně hovoří o rekordních 135 miliardách investic. Prosím pěkně, těch rekordních 135 miliard investic je 8,4 % celkových výdajů. To opravdu není čím se chlubit! Procento celkových výdajů na investice bylo mnohem větší i v době krize, natožpak v době růstu, a 8,4 % není skvělá zpráva, to je ostuda téhle vlády a cesta do zaostalosti!

V této souvislosti si dovolím podotknout to, co jsem řekl už několikrát, že jakkoliv vůči tomu rozpočtu máme tisíce výhrad a je to typický socialistický přerozdělovací rozpočet bez vize a bez strategie, tak že pokud by vláda našla odvahu uvolnit na investiční výdaje alespoň 10 % celkových výdajů, aniž by se přitom zvýšil deficit, tak jsme připraveni jednat o podpoře takového rozpočtu. Ale na to vláda nemá politickou odvahu, a obávám se, že až skončí jednání vládních stran, tak celková čísla budou ještě horší než ta, která známe z pondělního jednání vlády.

V projevech pana premiéra i paní ministryně financí tady zaznívalo, jak tahle vláda razantně zvyšuje důchody a snižuje dluh. U důchodů mluví o absolutních, nominálních částkách, zatímco u toho dluhu mluví zásadně o relativním vztahu vůči HDP. A to prosím pěkně je docela obyčejná manipulace. Buď jedno, nebo druhé. Ano, důchody rostou nominálně, ale nominálně roste i dluh. A když to vezmeme relativně, tak důchody klesají, protože v době krize za naší vlády byl poměr průměrného důchodu k průměrné mzdě 42 %, zatímco teď klesá někam k 38 %, a samozřejmě díky tomu, že roste HDP, tak klesá i dluh. Takže buď jedno, nebo druhé, paní ministryně. Buď rostou důchody a roste dluh, a je to pravda, anebo klesá dluh a klesají důchody. To je také pravda. Podle toho, jakou použijeme metodiku, jestli v nominálních číslech, nebo relativních číslech. Ale smíchat to dohromady, říct, že

rostou důchody a klesá dluh, to je prostě manipulativní lež tolik typická pro babišovskou propagandu.

Mohl bych takhle pokračovat kapitolu od kapitoly. Dokážu si živě představit, co bude říkat pan ministr zdravotnictví a ostatní ministři. Panu ministru zdravotnictví bych jenom rád vzkázal, že to, co o něm teď vyšlo najevo, že v dobách, kdy byl tajemníkem ministra financí, tak spolupracoval s podsvětím, aby sháněl kompro na svého koaličního partnera, to v dobách Palerma, v těch temných dobách vlád, než přišel Andrej Babiš, by stačilo na konec politické kariéry během deseti minut. Dnes se všichni tváří, že se vůbec nic neděje. Co by se také dělo, když ten premiér má tisíckrát větší průšvih! Takže jakýkoliv pro politickou kulturu naprosto nepředložený čin, naprosto nepředstavitelný čin je tváří v tvář tomu, čemu čelí předseda vlády, vlastně legrace. Takže ministr zdravotnictví může být v klidu, byť má šílenou ostudu před všemi slušnými lidmi v České republice.

Takže nebudou pokračovat krok od kroku. Chtěl jsem jenom okomentovat tu manipulaci, kterou nám tady předvedla paní ministryně financí a pan premiér, ale ten hlavní důvod, proč chceme vyslovit vládě nedůvěru, je ten konflikt zájmů předsedy vlády, ta postupná likvidace zásad demokratického právního státu a ta neskutečná mezinárodní ostuda, kterou předseda vlády své zemi v zahraničí dělá. A ještě jednou velmi prosím všechny poslance sociální demokracie, ať to zváží. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: To byl Miroslav Kalousek se svým vystoupením a ještě mi dovoluje, abych přečetl omluvu. Mezi 16. a 21. hodinou se omlouvá z jednání paní poslankyně Eva Fialová.

Podle dohody předsedů poslaneckých klubů, která byla uzavřena na jednání grémia, vyhlášíme polední přestávku na oběd a budeme pokračovat ve 14.30 hodin. První vystupující po polední přestávce je paní ministryně pro místní rozvoj Klára Dostálová. Přerušujeme jednání do 14.30 hodin.

(Jednání přerušeno v 13.29 hodin.)

(Jednání pokračovalo ve 14.30 hodin.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, je 14.30, budeme pokračovat v dnešním jednání. Mezitím přišla během polední přestávky ještě jedna omluva. Paní poslankyně Eva Fialová se omlouvá z dnešního jednání v době od 16 do 21 hodin z důvodu jednání ve volebním kraji.

Budeme pokračovat v pořadí, v jakém se přihlásili řečníci s přednostním právem. Na řadě je nyní paní ministryně Dostálová, po ní pan předseda Rakušan. Paní ministryně, prosím, máte slovo.

Ministryně pro místní rozvoj ČR Klára Dostálová: Děkuji, vážený pane předsedající, váženě kolegyně, kolegové, děkuji moc za slovo. Já tedy musím říci, že samozřejmě po tom, co jsem si tady vlastně vyslechla příspěvky nejenom kolegů

ministrů, ale samozřejmě i zástupců poslaneckých klubů, tak mě opravdu velmi mrzí, že se zejména opozice tedy nesoustředí na práci v Poslanecké sněmovně.

Je jasné, že z programového prohlášení vlády máme před sebou mnoho úkolů, spoustu úkolů se nám daří velmi dobře plnit. Ale to nejsou úkoly pro nás tady, pro poslance Poslanecké sněmovny, to jsou úkoly, kterými zlepšujeme život našich spoluobčanů, nás všech. Zrovna na Ministerstvu pro místní rozvoj jsou to úkoly, které s sebou nesou samozřejmě zlepšení ať už kvality infrastruktury, nebo všech potřeb, které mají starostové a starostky, to znamená v rámci rozvoje měst a obcí. A vzhledem k tomu, že je asi potřeba si tedy některé věci rekapitulovat, tak abychom se byli skutečně schopni soustředit na práci, tak mi dovoluňte o pár věci se tady zmínit.

Mě samozřejmě mrzí, že tady slyším, že vláda, současná vláda řeší problémy pana premiéra. No to je samozřejmě úplný nesmysl. Vláda je tady proto, aby pracovala pro občany, a já jsem si vždycky myslela, a složili jsme slib, že my všichni jsme tady proto, abychom pracovali pro občany.

Co se týká Ministerstva pro místní rozvoj, my skutečně jsme rezort, který má obrovskou škálu partnerů, protože agendy Ministerstva pro místní rozvoj jsou opravdu velmi různorodé a široké. To znamená, že my jsme vždycky byli, jsme a budeme připraveni pracovat na všech těch našich agendách napříč politickým spektrem. Já za sebe tedy mohu říci, že jsem skutečně ráda, že se to v mnohých oblastech daří. Každý z vás se specializujete trošičku na jinou věc a většinou ty kroky právě i v rámci vašich specializací vedou následně na Ministerstvo pro místní rozvoj, ať už je to cestovní ruch, ať už je to čerpání evropských fondů, ať už jsou to potřeby právě měst a obcí, to znamená starostů a starostek. Ať už je to stavební právo, ať už je to zákon o zadávání veřejných zakázek, ale v neposlední řadě mnozí z vás řeší samozřejmě i určité životní etapy, které jsou spojené s pohřebnictvím. Takže i tady najdete samozřejmě zastání na Ministerstvu pro místní rozvoj.

Pokud se tedy budu bavit o těch asi nejdůležitějších agendách, které ministerstvo má na starosti, tak samozřejmě v první řadě je to čerpání evropských fondů. Vy to možná nevnímáte tak jako já, protože já jsem v tom čerpání evropských fondů opravdu mnoho, mnoho let, skoro by se dalo říct, že jsem inventář evropských fondů, protože jsem zažila i předvstupní nástroje. Ale to, že se skutečně v současné době České republiky daří vyčerpávat, naplnili jsme tzv. to pravidlo N+3, možná je to samozřejmě taková ta bruselština, ale není to samozřejmě. Například kolegové ze Slovenska mají významný decommitment. Česká republika nemá žádný. Nevracíme žádně peníze do Bruselu. Slováci mají decommitment 122 mil. eur. To jsou 3 mld. korun. Tak prosím oceňujeme i ty věci, že samozřejmě chceme ty evropské fondy posouvat správným směrem.

Když hovořím o tom posouvat správným směrem, tak našim jediným cílem je vyčerpávat všechno do poslední koruny. Proto nečekáme na to, až nám někdo něco někde s prominutím nakuká a řekne, ale aktivně se zapojujeme do řízení evropských programů. Již jsme přesunuli peníze z programů, které mají třeba nějaké problémy, do programu, kde např. ta poptávka je opravdu obří. Došlo k přesunu 6 mld. korun právě z operačního programu pro podnikání do toho regionálního operačního programu,

tak aby se podpořily všechny školky. Podpořily se školy, navýšili jsme zdroje pro krajské silnice, navýšili jsme zdroje pro zdravotnictví, dofinancovali jsme veškeré přístrojové vybavení nemocnic. Dofinancujeme veškeré školky. A samozřejmě budeme hledat další zdroje, protože zrovna v tom Integrovaném regionálním operačním programu, který řídí Ministerstvo pro místní rozvoj, je jeden z největších převisů poptávky. Abych se nedotkla, tak samozřejmě druhý operační program, který má takovéto obrovské požadavky právě pro obce a města, je operační program Životní prostředí.

Když se tady bavíme o těch částkách, tak možná opravdu diváci nevědí, o čem mluvíme. Jenom z evropských fondů pro toto programovací období máme 609 mld. korun. Z toho už je přiděleno přes 435 mld. korun. A jenom pro vaše srovnání, jde o to zadministrovat 233 tis. projektů. Jenom v rámci toho našeho programu, Integrovaného regionálního operačního programu, už jsme překročili ten mezník 90 mld. ze 120 mld. Jenom pro upřesnění, programovací období, to znamená, všechny zdroje musí být vyčerpány tohoto programovacího období do 31. 12. 2023. Takže před sebou máme ještě tři a půl roku. Samozřejmě intenzivní práce zejména na financích.

Když se budu bavit velmi konkrétně, a je potřeba si to připomínat, je potřeba si připomínat tu důležitost, tak jsme podpořili přes 800 km silnic II. a III. třídy. Zmodernizovali jsme přes 280 školek, pořídili jsme 644 ekologických vozidel veřejné dopravy. Takže myslím si, že skutečně si vedeme dobře. A vedle toho máme i programy tzv. přeshraniční spolupráce, kde např. na programu – a teď si vezmu jeden Česko–Sasko, je zazávazkováno 99 % alokace. Alokace na všechny ty přeshraniční programy je zhruba 676 mil. eur, což je zhruba 17 mld. korun.

Samozřejmě to, že vyplatíme dotace, podpoříme úspěšně žadatele, tak tím to nekončí. My samozřejmě jsme vždycky hned v tom období, kde vyjednáваме nové programovací období. Aktuálně tedy vyjednáваме období 2021 až 2027. A tady jsem velmi ráda, protože nejenom tady i opoziční poslanci potvrdili, že se nám daří dobře, ono nám to konečkonců potvrzuje i Evropská komise, protože máme natolik dobré ekonomické výsledky, že už se řadíme v tom dalším programovacím období k těm vyspělejším regionům, což ale pro ČR samozřejmě bude znamenat menší míru podpory z evropských fondů. Proto intenzivně pracujeme s paní ministryní financí na tom, aby i z národních zdrojů šel větší objem na investice, abychom samozřejmě ty rozdily dorovnávali. Takže pro období 2021 až 2027 pro ČR to bude zhruba 520 mld. korun.

Musím říci, že konečně, poprvé, a to vlastně evropské fondy tady máme od roku 2004, tak poprvé jsme za Evropskou komisí přijeli s reálnou poptávkou toho, co skutečně ČR potřebuje. A co nám k tomu pomohlo, je Národní investiční plán. Zaplat' pánbůh, že jsme ho udělali. Že jsme zmapovali tu poptávku, protože Evropská komise před tím vyjednáváním nebyli tzv. negociací pošle tzv. country report do ČR, nebyli vlastně zprávu o tom, jak se v té dané české zemi daří. A poprvé v historii v country reportu nemáme tzv. negativní priority. To znamená, nejsou tam aktivity, které Evropská komise nechce financovat. To znamená, skutečně se nám daří prosazovat

to, co naše města a obce prosazují. Konečně budeme mít i podporu, větší podporu, pro ty venkovské věci, jako jsou místní komunikace. Podařilo se, že konečně slovo senior není zakázané slovo pro evropské fondy. To znamená, budeme podporovat infrastrukturu právě pro seniory a další.

Musím říci, že jsme velmi aktivní v rámci vyjednávání evropských fondů a prosadili jsme věci, které doposud byly absolutně nemyslitelné, jako např. možnost peníze převádět mezi jednotlivými fondy. Ty jsme uměli převádět mezi prioritními osami. Umíme mezi programy. Ale abychom uměli např. z evropského rozvojového fondu na investice dát do sociálního fondu nebo naopak, to se nepodařilo, ale podařilo se to ČR vyjednat na období 2021 až 2027, abychom mohli skutečně reálně v čase reagovat na ekonomickou situaci v naší zemi.

Dále se nám podařilo vyjednat DPH. Byl to velký problém, pokud by byla nezpůsobilost DPH od 5 mil. eur, byl by to obrovský dopad do kofinancování jednotlivých projektů. Takže skutečně to vyjednávání je velmi úspěšné.

Jsme také úspěšní a lidři a k 1. červenci přebíráme předsednictví v rámci V4 na rok. To znamená, budeme mít skutečně velké slovo v tom, jak nastavovat pozice v rámci V4 pro vyjednávání právě těch evropských fondů.

V čem Česká republika opět patří mezi ty nejlepší a pilotní regiony v rámci celé osmadvacítky, jsou tzv. uhelné regiony neboli platforma pro uhelné regiony. Uspěli jsme hned s třemi regiony. To se opravdu nikomu z členských zemí nepodařilo. To znamená, zajistili jsme podporu pro Karlovarský, Ústecký a Moravskoslezský kraj a tato podpora bude nad rámec kohezní obálky, tzn. ty peníze skutečně přijdou pro rozvoj regionů navíc.

Je jasné, že se nezabýváme na ministerstvu jen evropskými fondy, připravujeme novou strategii regionálního rozvoje do roku 2030, protože v České republice nemáme jen ty tři postižené regiony po těžbě uhlí, ale obrovský problém má Jesenicko, obrovský problém má Broumovsko a takto samozřejmě můžeme vytipovávat jednotlivé oblasti, kam bychom měli soustředit nejen ty evropské, ale i národní dotace.

Právě to, že ministerstvo tak intenzivně komunikuje se svými partnery, jako jsou města a obce, tak jsme vytvořili úplně nový systém národních dotačních programů. Jsou to programy, které ty obce skutečně potřebují, a ne že my v Praze si myslíme, že obce něco potřebují. Ony nám říkají, co potřebují. Proto nový program na brownfield, proto nový program na veřejné prostranství, proto nový program a rozšířený program na místní komunikace i pro větší obce, než jsou jenom do 3 tisíc obyvatel. Proto děláme nové výtahy do budov, které výtahy nemají, kvůli bytové politice, aby se senioři nemuseli vystěhovávat. Proto nová sportoviště, proto revitalizace veřejných budov. Takto bych mohla jmenovat jeden za druhým. Jsou to opravdu programy, které obce žádají, a naopak se dostávám do situace, že ta poptávka je obří a samozřejmě budeme hledat další a další zdroje.

Co se týká těch investic jako takových, naší ambicí není to k jednomu datu sečíst a máme splněno, odškrtnuto. Naopak. My musíme vybudovat systém řízení

investic v České republice. Naši předci to uměli, opravdu od první republiky bylo plánování tím správným slovem. My jsme na to zapoměli, ale musíme se naučit plánovat. Slovo plánování rozhodně není sprostým slovem.

Co se týká bytové politiky, opravdu velmi intenzivně jsme do toho vstoupili, podpořili jsme bydlení mladých, podpořili jsme je zejména v malých městech a na venkově. Samozřejmě se ozývají velká města, ale tam je potřeba jít podporou dostupného a sociálního bydlení. I tady už jsme otevřeli programy, tzn. nečekáme na žádné zákony, na žádné další metodiky, okamžitě reagujeme na poptávku a dotační programy jsou samozřejmě k tomu velmi ideální.

Co se týká toho dostupného neboli nájemního bydlení ve velkých městech, tak je to přesně o tom, že když se vlastně budou chystat a obec si bude obnovovat svůj bytový fond, tak na ty sociální byty, kterých bude např. 20% z celého objemu, dostane až 100% dotaci. Pro města je to velmi zajímavé. Já jsem velmi ráda, že některá města k tomu přistupují velmi proaktivně, určitě s nimi budeme řešit i revitalizaci brownfieldů pro bytovou potřebu.

Také rozvíjíme družstevní bydlení. Je to určitý fenomén a je potřeba samozřejmě na tom zapracovat tak, aby opravdu se rozrostla poptávka po bydlení jako taková, ale i ta nabídka. Tím pádem samozřejmě pokud bude větší nabídka volných bytů nebo těch možností, tak samozřejmě v realu ty ceny klesnou.

Když tady mluvím o bytové výstavbě, tak samozřejmě se nemohu zapomenout dotknout rekodifikace stavebního práva. Samozřejmě problém bytové výstavby se dává do souvislosti s tím, že máme nepružný stavební zákon. Ano, máme. Proto jsme samozřejmě přistoupili k tomu, že žádná další novela tomu nepomůže. Musí se skutečně revolučně do toho vstoupit a vybudovat nový stavební zákon tak, abychom se skutečně vyprostili z těch pastí, do kterých jsme se ale dostali sami. Zaplevelili jsme si legislativu, máme vlastně všechny ty související věci se stavebním právem v 89 zákonech. Ano, slyšíte dobře, 89. Vyrobili jsme si 49 kulatých razítek. Proti těmto razítkům samozřejmě je 49 možností odvolání, 49 možností přezkumů atd. atd. Není divu, že na těch světových žebříčích jsme na 157 místě, což určitě není lichotivé. Já jsem velmi ráda, že vláda v pondělí schválila věcný záměr stavebního zákona, a opravdu velmi intenzivně začínáme pracovat na paragrafovém znění.

Samozřejmě součástí právě té rekodifikace stavebního práva je i digitalizace. A tady patří poděkování, a nebojím se to říci nahlas, opozičním poslancům, kteří s námi na tom pracují. Nesnažíme se v tom stavebním zákoně politikařit, protože jediné a pouze a tehdy, pokud budeme táhnout za jeden provaz, tak se skutečně můžeme všichni, všichni do jednoho, našim voličům podívat do obličeje a říci: konečně jsme s tím něco udělali a vracíme se opravdu mezi vyspělé státy Evropy.

Pokud se bavím o bydlení jako takovém, je také důležité možná zmínit další celou sérii a plejádu zákonů, které Ministerstvo pro místní rozvoj dělá, ať už je to bytové spoluvlastnictví, obrovské problémy samozřejmě společenství vlastníků jednotek. Připravili jsme zákon, který v podstatě řeší předkupní právo např. na

garážová stání atd. To se dotkne více jak 4 300 000 bytových jednotek bytových družstev a dalších zhruba 1,5 milionu bytových jednotek ve společenství vlastníků. To je obrovská plejáda lidí, kteří jsou samozřejmě zasaženi tím, že něco nebylo v pořádku, a my jsme to dali dohromady.

Také se můžeme pyšnit tím, a pořád je tady napadáno, že nemá Česká republika silný hlas v rámci EU. My jsme vyhráli a vyhráli jsme partnerství v rámci tzv. městské mobility. Proč jsme se za to tak brali, je jasné. Ovzduší ve městech nám opravdu není cizí a potřebujeme s tím něco udělat. Takže jsem moc ráda, že my vlastně v rámci iniciativy Evropské komise jsme jako Česká republika lídrem v rámci městské mobility.

Co se týká cestovního ruchu, já jsem moc ráda, že mohu dnes vystupovat. Začíná nám sezóna dovolených a právě Ministerstvo pro místní rozvoj připravilo novelu zákona, kde dochází k podstatnému rozšíření práv zákazníků. Všichni lidé, pokud by cestovní kancelář měla nějaké problémy v zahraničí, budou mít jistotu, že mají nárok na sto procent oprávněných nákladů. Už se nikomu nestane, když za zájezd dá 15 tisíc, že se mu vrátí 3 500 korun. Dostane všechno, co do toho vložil.

Samozřejmě těch aktivit je celá plejáda, ale opravdu nechci uzurpovat prostor pro to, abych se tady bavila o každé detailní agendě Ministerstva pro místní rozvoj. Skutečně věřte, že kromě toho všeho, co jsem tady vyjmenovala, děláme i realitní věci, děláme dražby, děláme zákon o zadávání veřejných zakázek atd. atd.

Prosím, pojďme pracovat, pojďme pracovat pro lidi. Děkuji. (Potlesk poslanců koalice.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: Dále vystoupí pan předseda Vít Rakušan, po něm pan ministr Kremlík. Prosím, máte slovo.

Poslanec Vít Rakušan: Děkuji vám. Vážený pane předsedající, vážené členky a členové vlády České republiky, slyšeli jsme tady dnes mnoho slov, slyšeli jsme od pana premiéra, že je politikem evropským, že je politikem, který nás v Evropě dobře reprezentuje. Ale ta evropská politika má tradičně i jisté normy chování, ale jisté nároky, které klade na své politiky. Dovolte mi prosím několik příkladů toho, kdy a za jakých okolností evropští politici odstupovali ze svých funkcí.

Německý populární ministr obrany Karl Theodor zu Guttenberg v roce 2011 odstupuje při podezření z plagiátorství. Francouzský ministr životního prostředí, to je v našem prostředí asi něco zcela nemyšlitelného, odstupuje z toho důvodu, že nemá dobrý pocit z toho, jak vláda plní své environmentální závazky. Abychom nebyli jenom daleko od našich hranic na západě, podívejme se i na východ. Ministr školství Peter Plavčan, slovenský ministr, v srpnu 2017 podává demisi z toho důvodu, že byl podezřelý z netransparentního rozdělování evropských peněz. Na jih od nás, Rakousko, vicepremiér Strache spouští vládní krizi v Rakousku, protože byl zaznamenan na kameře, že se sešel s domnělými oligarchy.

Ale vraťme se i do prostředí České republiky, do období, které pan premiér označuje jako období temna, období Palerma, období zlých časů, za co se tady historicky odstupovalo. Jan Kalvoda odstupuje sám po přiznání, že místo titulu magistr používá titul doktor práv. Premiér Gross, který byl po zjištění tehdy ještě svobodně Mladé fronty podezřelý z toho, že nemohl financovat z vlastních úspor svůj byt – kdo ho financoval, je velkou otázkou do dneška – je donucen k odstoupení. A tehdy sociální demokracie situaci řeší. Řeší ji tak, že v rámci stávající vládní koalice přichází s jiným nominantem a posléze vláda získává opět důvěru. Ministr průmyslu a obchodu Kocourek v nepříjemné situaci svého rozvodového řízení byl podezřelý z odklonu finančních prostředků. A co udělal? Reagoval tak, že ze své funkce odstoupil.

Pan premiér Babiš nám tady tvrdí, že dělá České republice dobrou reklamu. On spoléhá na to, že lidé asi čtou jenom concernová média, jenom ta, na která má bezprostřední vliv, a samozřejmě ho uplatňuje. A že nejsou schopni se podívat na ta zahraniční. Já si dovolím krátké překlady toho, co v posledních měsících vyšlo v těch zahraničních novinách o České republice.

Telegraph. Východní Evropa blokuje klimatickou dohodu. Úvodní fotka – je na ní premiér Babiš. A premiér Babiš tam má svoji citaci, kde říká: Proč bychom měli 31 let dopředu rozhodovat o tom, co se stane v roce 2050? No, není to příznačné pro jeho vládnutí v České republice? Proč bychom se vlastně měli zabývat něčím, co naší zemi, případně Evropu, čeká v budoucnosti, jaké jsou tady výzvy? Financial Times. Premiérův konflikt zájmů je závažím na české demokracii. Na první stránce. New York Times. Proběhly největší protesty v posledních dekádách. Češi demonstrují za odstoupení svého premiéra.

My tady stále slyšíme, že je to nějaká nenávislná kampaň té šílené opozice, která se prostě snaží Andreje Babiše dostat z jeho pozice. Ale my nejsme soudci, my neříkáme Andrej Babiš je vinen, nevinen. My reagujeme na zprávu, která do České republiky přišla, která je vypracována auditory, a ta nám podává nějaká objektivní, byť stále ještě předběžná zjištění. Ale je potřeba si říct, dámy a pánové, problém Andreje Babiše objektivně existuje a ten problém objektivně zatěžuje Českou republiku, její pověst v zahraničí, ale i fungování České republiky jako takové.

Konají se demonstrace na náměstích a pan premiér se vyjádřil do některého ze svých deníků o tom, že vlastně nechápe, proč ty demonstrace probíhají, že těm lidem nerozumí. No, já jsem se tam byl podívat a ty demonstranty jsem poslouchal. Já bych se pokusil o stručný překlad toho, co mu lidé vzkazují.

Za prvé vítěz voleb nebere všechno. Vítěz voleb nemá patent na pravdu. Vítěz voleb nemá ani monopol na správná řešení. Vítěz voleb nemá ani informační monopol v České republice.

Dále mu demonstranti vzkazují: Bavte se s námi, pane premiére, mluďte s námi. Nebavte se jenom s lidmi na ulicích, kteří si s vámi chtějí udělat selfčko, a vy jim rád tu malou službu poskytnete a potom to uveřejníte na svém facebooku. Bavte

se i s lidmi, kteří s vámi nesouhlasí a kteří byli schopni o tomto víkendu zaplnit Letenskou pláň.

Dále vám vzkazují, že jste sliboval vládu odborníků, která bude řešit zásadní problémy této země. Vláda odborníků tady není. Sliboval jste odborníky, ti tady nejsou. Měníte vládu jak na běžícím pásu. Úplně se vám to nevede, protože prezident některé ministry evidentně odmítá vyměnit, byť mu to nepřísluší. Ale vy mimo toho, že řešíte personální problémy, neřešíte problémy této země.

Dále vám demonstranti vzkazují, že média mají kontrolovat, média nemají sloužit. V České republice už nikdo nepochybuje o tom, že jako vlastník velkého mediálního domu prostě máte bezprostřední vliv na to, jak o vás, o vašem hnutí, vaše média informují.

Dneska jste ve svém proslovu řekl, že neohrožujete média veřejné služby, že neohrožujete Českou televizi, Český rozhlas, co vám to kdo podsouvá. Jak to že ne? Máte nejsilnější poslanecký klub, a jak to, že nám tady stále leží neprojednané zprávy České televize? Je to vina té zlé opozice? Není. Vytváříte politický tlak na Radu České televize. Vy jí naznačujete, že tady je možnost toho, že by byli do budoucna vyměněni. Ukažte, že to tak není. Zařaďte ty body na projednání v takovém čase, aby měly šanci na té konkrétní schůzi být projednány, a přesvědčte veřejnost, že to, co říkáte, nejsou fráze a řeči, ale že je to fakt. Projednejte zde ležící zprávy České televize a ukažte, že to s nezávislostí médií veřejné služby v České republice myslíte vážně, a ne že o nich mluvíte jenom ve chvíli, kdy se vám to hodí.

Mluvil jste tady o tom, že žádný politik neudělal pro Českou republiku v zahraničí snad tolik jako vy. No, já bych si na pár vzpomněl. Vzpomněl bych si například na Václava Havla, z jehož pověsti, dobré pověsti, kterou vybudoval například za oceánem, těží i vaše administrativa. Protože ta vazba je tradičně silná právě díky takovým politikům, jakým Václav Havel byl.

Nevím, jestli jste někdy slyšel pojem Maslowova pyramida potřeb. Ono se o tom za socialismu asi moc neučilo, ale vy jste studoval na prestižní ženevské škole, tak jste to možná slyšel. To je taková pyramida, která určuje potřeby lidí ve společnosti. Ona má různá patra. A vy jste se se svou vládou rozhodl soustředit pouze na to přízemí, na ty fyziologické potřeby lidí, na tu první signální, ale nevnímáte jednu věc, kterou vám demonstranti také vzkazují. Oni vám vzkazují, že jsou tady lidé, kteří mají i potřeby z té vrchní části pyramidy. To je například potřeba seberealizace, sebeuplatnění, potřeba toho mluvit do veřejného života, vyjadřovat se k němu. To jsou ti lidé, kteří vám vzkazují, pane premiére, že nestačí jít jednou za čtyři roky k volbám a nechat někoho zvítězit. To jsou ti lidé, kteří vám říkají: my máme právo na náš názor, jít na náměstí a chceme s vámi komunikovat a hovořit i v době, kdy zrovna žádné volby nejsou. Tuto část společnosti, pane premiére, vy nevnímáte. Vy nejste premiérem všech občanů České republiky. Vy totiž tušíte, že z této části společnosti vám žádné zásadní hlasy neprijdou. Proto těmi lidmi pohrdáte, odmítáte být i jen prostě setkání s nimi.

Já bych chtěl uvést jeden lokální příklad, omlouvám se za to, jak vaše chování ovlivňuje celospolečenské normy. Jeden lokální politik, místopředseda středočeského ANO, krajský radní pro investice, si na mě objednal před komunálními volbami leták. Já jsem na něj dal trestní oznámení a ono se zjistilo, že ten pán, který se jmenuje Herman, si ten leták objednal pod jménem Jaroslav Havlíček a vymyslel si adresu. Ten pán si objednal špínu, prokazatelnou lež. Člen hnutí ANO, toho progresivního hnutí, které mívalo etický kodex, kterým se vyťahovalo oproti jiným stranám. Etický kodex se ale posouvá podle toho, jaký má zrovna premiér problém. Tak tento člověk pod cizím jménem objednal dehonestující leták. Já jsem ho na Městském zastupitelstvu v Kolíně vyzval, aby odstoupil. A víte, co mi ten člověk řekl? Neodstoupím. Ještě zapomněl dodat "nikdy neodstoupím", pane premiére. To už by byla doslovná citace toho, co vy říkáte. Vy jste negativním příkladem. Vy jste negativním příkladem nejenom pro své vlastní hnutí. Vy jste negativním příkladem pro celou českou společnost.

A potom nějaké konkrétní příklady selhání této vlády. No, kam se podíváme. Kde je připravovaná reforma vzdělávacího systému? Ministři se mění. Máme třetího ministra spravedlnosti a ta poslední paní ministryně nastoupila ve chvíli, když vám začíná vaše kauza přerůst přes hlavu. Ona v té chvíli nastoupí. Tím jste spustil ty demonstrace, které se logicky otočily i proti vám.

Digitalizace, jednoduchý stát, o které tady mluvíte a vůbec jí nerozumíte? To, že poslanci – ne vláda, ale poslanci museli přijít s poslaneckým návrhem zákona na právo na digitální službu, to je prostě selhání vlády v této oblasti zcela jednoznačně.

Že se tady řeší problémy sucha poslaneckými návrhy, že se řeší problémy zemědělství, které je neekologické, protože podporuje velké agroholdingy, což vám opět osobně velmi vyhovuje, to je další fakt.

Chybí nám tu pracovní síla a s čím vláda přišla? S takovým návrhem cizineckého zákona, který uplatňuje dávno překonaný systém *gastarbeiter*. Západní Evropa se dávno od něj odklonila, my ho teď s velkou pompou jako moderní zákonnou normu tady zavádíme.

Mluvila tady paní ministryně Dostálová o výstavbě bytů v České republice. Kdy jindy by se měly stavět byty, ať už soukromníci, *developeři*, než v době objektivní ekonomické konjunktury? A proč se nestaví? Protože jste zkomplikovali stavební řízení. Za Ministerstvo pro místní rozvoj nesete zodpovědnost celou dobu vládního angažmá hnutí ANO. A stavební řízení v České republice nefunguje. Slibujete velkou novelu a nereflktujete na to, že tady byly pozměňovací návrhy opozice, které mohly aktuální situaci se stavebním právem výrazně zlepšit. Vy, hnutí ANO, jste zablokovali výstavbu bytů v České republice.

A když se budeme bavit o sociální politice, já jako starosta – abych nekumuloval funkce, v pondělí jsem se svého mandátu vzdal – jsem zažil tu vaši sociální politiku v praxi. Uplácení sociálními dávkami místo vytváření sociální motivace a sociálních pobídek. Nedefinovaná politika sociálního bydlení, kdy zase veškerou odpovědnost přenášíte na města a obce. A když už se tady zmiňujete, třeba

paní ministryně Schillerová, o tom, že tento stát hospodaří dobře – díky komu? Díky městům a obcím, které mají svoje rozpočty našťestí ve srovnání se státním rozpočtem stále ještě v pořádku.

Pereme se tady nehorázným způsobem o dvě miliardy korun pro ty nejpotřebnější v České republice. Tahají se tady mezi sebou dvě ministryně, která nakonec bude mít tu zásluhu na tom, že se někde ty peníze najdou. Ale už vůbec nevidíme toho člověka v České republice, toho nejpotřebnějšího, toho posledního, který samozřejmě ty peníze od státu nutně potřebuje.

Na závěr bych chtěl pouze říci, že tato vláda samozřejmě naší důvěru nemá, protože je vládou minulosti, je vládou nekomunikace a vládou absolutního uzavření ve vlastní a jediné pravdě. Děkuji. (Potlesk zprava.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Pan místopředseda Sněmovny Píkal se omlouvá dnes od 15.15 do 17.30 hodin z pracovních důvodů. S přednostním právem nyní v pořadí vystoupí pan ministr Vladimír Kremlík, připraví se pan místopředseda Sněmovny Tomio Okamura. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr dopravy ČR Vladimír Kremlík: Děkuji. Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, vážená veřejnosti vlevo ode mne na galerii, já jsem u svých předřečníků zaznamenal jednu věc. Ve dvou případech tam bylo zmíněno, že údajně tato vláda nestaví dálnice. Chtěl bych prokázat, že tato vláda dálnice a silnice staví. A předvedu vám to na číslech. Tato vláda staví nové dálnice, staví obchvaty měst na silnicích I. třídy, a to v současné době celkem na 243 kilometrech. Dálnice na zelené louce z toho tvoří celkem 132 km, modernizace D1 je na 52 km a 59 km tvoří novostavby obchvatů měst na silnicích I. třídy. To jsou čísla. Teď bych vám ukázal grafy. (Ukazuje tabule s grafy.) Tady vidíte na této tabuli – (Hovoří mimo mikrofon.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: Pane ministře, když nebudete mluvit do mikrofonu, nebude vás slyšet.

Ministr dopravy ČR Vladimír Kremlík: Tady tady na této tabuli vidíte, co v současné době tato vláda staví. Červené úseky jsou projekty v realizaci v roce 2019, modré projekty jsou ve střednědobém výhledu. Tak prosím, takto je vidíte všichni. Tuto tabuli nechám tady k dispozici, abyste se všichni mohli podívat a seznámit se s tím, o čem hovořím. (Bere druhou tabuli ze stolku zpravodajů.) Tady červeně jsou projekty, které jsou v letošním roce, v roce 2019, realizovány na českých dálnicích a silnicích. Zase nechám k dispozici tady na pultíku. (Odkládá tabuli na stolek zpravodajů.)

A dovolil bych si pokračovat. Co se stalo v pondělí, toto pondělí? Možná řada z vás ví. V pondělí jsme otevřeli na jihočeské dálnici D3 dalších osm kilometrů, a to v úseku Bošilec – Ševětín. Celková částka za tuto stavbu činila přibližně 1,2 mld.

korun. Dalších 30,5 km je právě teď v tuto chvíli ve výstavbě a za dva roky budeme mít kompletní obchvat Českých Budějovic. Je to málo? Jsou to věci, které slouží veřejnosti, které slouží nám všem. Včera ŘSD otevřelo pro řidiče obchvat Lechovic, a to na silnici I/53 o celkové délce 4,4 km.

Tedy říkám, tato vláda, Ministerstvo dopravy a Ředitelství silnic a dálnic staví. Zkrátka stavíme tak, jak se už dlouho nestavělo. Řada z nás to vidí, když cestuje po území České republiky. Tak jak já jsem hovořil se zástupci stavebních firem, tak nastává situace, kdy stavební firmy nemají kapacity, nemají lidi, nemají dělníky, kteří by mohli pracovat.

Jen za uplynulý rok, to znamená za rok 2018, bylo otevřeno celkem 57,5 km dálnic a silnic I. třídy. Zcela nových bylo 12 km dálnic, znovu postavená a modernizovaná D1 pak dělala z tohoto počtu 26 km a následně 19,5 km. Co se děje? Doháníme dluhy z minulosti. Vzpomeňte si například vy všichni na rok 2010, kdy se zastavila příprava. Jak můžeme otevírat nové dálnice, pokud se pozastavily přípravy těchto dálnic? I přesto se s tím dokážeme vypořádat a postupujeme tak, jak vám tady na místě ukazují. Zároveň jsme museli zintenzivnit práce na D1, kde je nyní v současné době rozkopáno celkem 52 km dálnice na pěti úsecích. A ještě letos bychom chtěli zahájit modernizaci dvou úseků, tzn. celkem 19 km. Celkem je k dnešnímu dni hotovo 90 km dálnice, která je postavená prakticky nová ve stejné stopě. Kdybychom to neudělali, těžko bychom mohli po této dálnici jezdit.

Co se týká železnice. Řada z vás si pamatuje, že v minulém roce byl dokončen nejdelší český železniční tunel, železniční tunel v Ejpvovicích, který měří celkem 4,1 km a který zkrátí cestu mezi Prahou a Plzní o 11 minut na 1.14 hodin času. Nyní se testuje v tunelu zvýšení rychlosti až na 200 km v hodině. Zase jsou to konkrétní kroky, konkrétní opatření pro veřejnost.

Dále pokračuje úspěšně výstavba dráhy na letiště Václava Havla kompletní rekonstrukcí Negrelliho viaduktu. Tato rekonstrukce se předpokládá, že bude ukončena v polovině roku 2020, 1. června. Dále pokračuje stavba železničního koridoru Sudoměřice – Votice. Aktuálně probíhá modernizace trati do Hostivaře. Na železnici potom letos začínají další práce na elektrizaci a zkapacitnění trati Uničov – Olomouc v celkové délce 29 km. Optimalizace 15 km traťového úseku Mstětice – Praha-Vysočany. Revitalizace a elektrizace trati Oldřichov u Duchcova – Litvínov. Prodloužení podchodů na pražském Hlavním nádraží směrem na Žižkov.

Také se věnujeme nádražním budovám. Celkem již probíhá nebo prošlo rekonstrukcí 102 nádražních budov za celkovou částku 1,2 mld. korun, například v Praze, v Havířově, v Břeclavi, Přerově. Hotovo je třeba v Kuřimi, Sokolově, v Lipníku nad Bečvou. Vedle samotné rekonstrukce budov dochází též k nabídce nevyužitých nádražních prostor, veřejné správy i komerčním subjektům. Je to málo? ptal bych se opozice. Tady vidíte jednoznačně, že stavíme. Nejenom silnice, ale i na železnicích.

Zavedli jsme také výrazné zlevnění jízdného ve vlacích a autobusech pro seniory nad 65 let, ale také pro žáky a studenty do dovršení 26. roku života. Naše

70% slevy využilo celkem 38 % dětí a žáků od šesti let, 36 % studentů od 18 let a 22 % seniorů od 65 let.

Od 1. července roku 2018 je pak možné požádat o řidičský průkaz na jakémkoli úřadu obce s rozšířenou působností. Jedná se o 206 míst, kde si občan může nyní vyřídit řidičský průkaz. Není to služba veřejnosti? K pořízení fotografie dojde potom přímo na místě vyřízení. Nikdo nemusí nosit s sebou fotografie. Skoncovali jsme tak s papírovými fotkami. S tím, že bychom se museli chodit někam fotografovat a nezapomenout fotografii při cestě na úřad. Řidiči také mohou nově na Portálu občana zjistit, kdy jim končí platnost řidičského průkazu, případně si zjistí stav svého bodového konta.

Od 1. 4. 2019 registr vozidel informuje automaticky majitele vozidel, kteří vlastní datovou schránku, zprávou do datové schránky o končící platnosti pravidelné technické prohlídky ve lhůtě 60 dnů před vypršením termínu technické prohlídky.

Dále konáme i v oblasti prevence bezpečnosti silničního provozu. Ministerstvo dopravy připravilo, vyrobilo kampaň na vytváření uličky pro záchranáře. Nepozornost při řízení nebo rizikové situace na motocyklu. Spoty k uličce pro záchranáře, opakovaně vysílané v hlavním zpravodajství České televize, Primy nebo Novy zaznamenalo přibližně 5 mil. diváků. Dále na uzavřených okruzích v krajských nemocnicích a u praktických lékařů sledovalo tyto pořady 2,5 mil. lidí.

Takže to je velmi stručně za resort Ministerstva dopravy. Tady jsem se snažil vám všem ukázat, že Ministerstvo dopravy, Ředitelství silnic a dálnic, Správa železniční dopravní cesty, že konáme. Konáme, stavíme. A stavíme pro naše lidi, stavíme pro naše občany. Děkuji. (Potlesk v lavicích ANO.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: Dále vystoupí pan místopředseda Sněmovny Tomio Okamura, připraví se pan ministr Plaga. Prosím, máte slovo.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Vážené dámy a pánové, vážení občané, hned na úvod jasně řeknu, že tato vláda, kde je zcela nedůvěryhodná ČSSD, neprosazuje programové priority SPD. My v SPD jsme jí tedy důvěru nikdy nedali a ani dnes tuto vládu nepodpoříme, protože prosazuje často zcela opačný program, než má SPD. V prvé řadě musí odejít ČSSD. Škod již v minulosti napáchali dost a dost a nadále v tom pokračují. To není dobré pro naše občany. My v hnutí SPD se však rozhodně nebudeme spojovat s pány Kalouskem, Bartošem, Fialou či Bělobrádkem. Jejich rady nepotřebujeme. SPD má vlastní program a vlastní svébytnou politiku. Jediným naším cílem je prosadit náš program, který jsme slíbili voličům, demokraticky a na základě politických jednání. A tak to bude i v budoucnu.

Ve výtkách vůči současné vládě budu zcela konkrétní. Tato vláda hnutí ANO, ČSSD a KSCM nejenže odmítá prosazovat programové priority SPD, ale dokonce je tady ve Sněmovně záměrně blokuje. Přitom hnutí SPD navrhlo řadu velmi potřebných zákonů. Například jsme navrhli zákon na pomoc lidem v dluhových pastech, zákon o minimálním důstojném důchodu cca 12 000 korun pro každého, tato částka by byla

svázána s hranicí chudoby vyhlášenou evropským statistickým úřadem Eurostat a od této částky dále zásluhově, samozřejmě jen pro ty, co mají odpracované roky. Dále jsme navrhli za SPD zákon o přímé hmotné odpovědnosti politiků a všech, kdo hospodaří s veřejnými penězi a majetkem, což by ukončilo korupci. Všechny tyto zákony koalice hnutí ANO, ČSSD a KSČM odmítá.

Navrhli jsme také za SPD zákon na zákaz propagace islámské ideologie, zákon na zákaz islámského zahalování, zákon o referendu, zákon o přímé volbě a odvolatelnosti politiků, zákon na ukončení lichvy, kde navrhujeme zastropovat úrokovou sazbu, tzv. RPSN, čímž pomůžeme tomu, aby lidé neupadali do dluhových pastí. Tento zákon platí ve většině zemí Evropské unie. Přesto vládní koalice hnutí ANO, ČSSD a KSČM tyto návrhy z pera SPD odmítá a sami nic podobného nenavrhují a nepřipravují.

Podali jsme za SPD také zákon o přímé volbě a odvolatelnosti politiků, zákon na zrušení EET pro malé živnostníky a malé podnikatele, přičemž chceme EET nahradit paušální daní, jako je tomu v Německu. To znamená, daně se platit mají, ale kdybychom pro malé podnikatele zavedli paušální daň, jako je v Německu, tak stát bude mít svoje, byrokracie nevzrůstá, a to jak na straně státu, tak na straně podnikajících malých živnostníků či podnikatelů, a teď mluvím o těch malých, o těch drobných, a profitují z toho všichni.

Navrhli jsme také za SPD zákon na zrušení placení autorských poplatků, takzvaná OSA, a tak podobně, pro provozovatele zdravotnických zařízení a provozoven, které nejsou provozovány za účelem zpřístupnění rozhlasového a televizního vysílání. Takže tímto naším zákonem bychom velmi ulevili živnostníkům a malým podnikatelům. Ani tyto zákony vládní koalice hnutí ANO, ČSSD a KSČM nechce podpořit a nechce podporovat program SPD.

SPD je také spolupředkladatelem zákona proti týrání zvířat, zákona na velké zjednodušení formalit a zlevnění při zahájení podnikání jako živnostníka nebo společnosti s ručením omezeným, abychom snížili byrokracii. A také jsme spolupředkladatelé zákona na digitalizaci služeb státní správy a dalších. Ale ani tyto potřebné zákony vládní koalice hnutí ANO, ČSSD a KSČM nám nechce podpořit. Všechny tyto naše návrhy tato vláda vytrvale odmítá.

A tato vláda se odmítá bavit i o dalších návrzích SPD. Přitom, jak slyšíte, jsou to velice potřebné zákony, které by pomohly slušným a pracujícím lidem v České republice. My v SPD chceme ukončit sociální podporu nepřizpůsobivým, chceme ukončit financování politických neziskových organizací, chceme ukončit zahraniční expanzivní mise české armády, jejíž prioritou by naopak měla být podle našeho názoru obrana území České republiky. Chceme také ukončit nepovedenou inkluzi ve školství a zestátnit exekutory.

Chceme také prosadit, aby Česká televize a Český rozhlas přestaly manipulovat vysílání a začaly dodržovat zákon, který jim káže vyváženost a objektivitu. Samozřejmě bychom rádi zrušili také koncesionářské poplatky a rádi bychom Českou televizi převedli na státní příspěvkovou organizaci a zavedli tam

hloubkové kontroly hospodaření Nejvyšším kontrolním úřadem, tak jako je tomu ostatně v mnoha vyspělých západních zemích. Ale ani tyto naše návrhy nechce současná vládní koalice hnutí ANO, ČSSD a KSČM podporovat.

Katastrofální je v podání této vlády také zahraniční politika státu, která je plně ve službách Evropské unie. Ostatně ministrem zahraničí je ministr zahraničí Petříček z ČSSD. Vláda podporuje migraci a islamizaci, vláda podpořila přijetí globálního paktu o uprchlících, který umožňuje a otevírá dveře další migraci. A podporuje také přijetí Istanbulské úmluvy. Tento stav vlády je důsledkem politiky premiéra Babiše, který se snaží sedět na dvou židlích. Koalice s ČSSD slouží zájmům Bruselu a nemá důvěru občanů. Pokud bude Andrej Babiš v této politice pokračovat, zmaří naděje voličů na zásadní změnu politiky.

Odmítáme v SPD také návrhy této vlády na zvyšování daní. Doslova šilené jsou úvahy o zvyšování věku odchodu do důchodu. My v SPD říkáme jasné ne těmto návrhům.

To všechno jsou důvody, proč SPD nepodpoří tuto vládu, protože tato vláda odmítá prosazovat tyto důležité programové priority hnutí SPD. Proto budeme hlasovat pro nedůvěru, protože chceme prosadit náš program, chceme prosadit naše programové body. Myslím, že je zcela evidentní, že současná vláda hnutí ANO, ČSSD a KSČM nefunguje dobře. Jak jsem tady uvedl na mnoha konkrétních příkladech, a uvedl jsem jich dlouhou řadu, funguje zcela v rozporu s politickým programem SPD. Zvýšení platů a důchodů pohlcuje rapidní nárůst cen, to je situace za současné vlády hnutí ANO, ČSSD a KSČM. Zdražení potravin a energií doslova drtí občany.

Až přijde vyúčtování za elektřinu, bude ještě hůř a myslím, že celá řada lidí, hlavně seniorů, bude v šoku. Špatnou vládní politiku negativně pocítí všichni občané. Zatímco v Polsku a Maďarsku vlády zastropovaly ceny elektřiny na loňských cenách, tak Andrej Babiš, ČSSD a KSČM se na to vykašlali. Proto hnutí SPD podalo tento měsíc ústavní stížnost na ceny elektřiny, protože chceme pomoci lidem, aby nemuseli tolik platit. Je to neúnosný stav. Takže hnutí SPD koná konkrétními kroky, abychom uchránili občany před tím, aby museli platit takto drahé složenky za elektřinu. Protože v Maďarsku a v Polsku se vlády postavily za občany a pomohly jim, aby nemuseli platit takto drahé ceny energií.

A také veřejné finance se propadají. Teď, v polovině roku 2019, do obrovského více než padesátimiliardového deficitu. Kvůli neuváženým krokům vlády je správa státu stále dražší. Pokračuje zvýhodňování nepřizpůsobivých. Vláda zásadním způsobem neřeší nesmyslnou formu inkluze ve školství a neřeší koncepčně podporu pracujících mladých rodin s dětmi a otázku financování důchodů. Kolikrát jsem říkal Andreji Babišovi, že je nutné zásadně podpořit pracující rodiny s dětmi, abychom zvýšili porodnost, jinak ve střednědobém horizontu Česká republika nebude mít peníze na ufinancování důchodů. Pan premiér ale na to kašle a důchodová reforma je zcela v nedohlednu. A to už je u vlády, dá se říci, šestým rokem. A raději nadále tato vláda podporuje nepřizpůsobivé a politické neziskovky, které jsou k ničemu.

Za nehoráznost považují návrhy hnutí ANO na velké zvýšení ceny dálničních známek. Hnutí ANO navrhuje, aby se cena dálničních známek zvýšila, roční dálniční známky, z 1 500 na 2 000 korun. Jde o další pokus, jak fakticky více zdanit občany a získat peníze od lidí. Stav dopravní infrastruktury je strašný a cesta po našich dálnicích a silnicích připomíná horor. Průjezdy měst jsou kalamitní a provází je kolaps. Opravy probíhají nekoncepčně a stejné úseky se spravují opakovaně.

Stejně tak nesouhlasím s návrhem vlády, aby se zvýšil poplatek za vklad do katastru nemovitostí z tisícikoruny na 2 000 korun, to znamená o sto procent.

Hnutí SPD prosazuje zásadní změnu vlády. Odchod ČSSD z vlády a jmenování vlády odborníků nominovaných vítězem voleb hnutím ANO. Takovou vládu podpoříme za předpokladu dohody nad prosazením programových návrhů SPD. Jak všichni víme, bez podpory 78 poslanců hnutí ANO není možné v současném složení Sněmovny složit vládu. A do voleb je dlouhých dva a čtvrt roku. My v SPD jsme konstruktivní a pozitivní hnutí. Chceme zlepšovat životy občanů, aby měli více peněz, bezpečnosti a spravedlnosti. Odmítáme neustálé hádky a napadání, které tady předvádí ODS, Piráti, KDU-ČSL, STAN, ČSSD a TOP 09. Říkají A, ale nenavrhují žádné B. Jejich návrh by způsobil pouze chaos a destrukci ČR, protože bez 78 poslanců bohužel není možno v tomto volebním období sestavit jakoukoli vládní konstelaci. To znamená, ten, kdo je konstruktivní, tak musíme vzájemně jednat o tom, jakým způsobem nějakou funkční vládu sestavit tak, abychom mohli pracovat pro lepší životy občanů. A SPD v této situaci navrhuje a už dva roky říkáme tento stejný model a dva roky na to Andrej Babiš neslyší, neslyší na to ani další strany, abychom upozadili, abyste upozadili své osobní zájmy, abychom pracovali pro občany a vycházeli z reality, která tady ve Sněmovně je. A další volby třeba rozhodnou o jiném složení Poslanecké sněmovny. Ale ty jsou plánované až za dva a čtvrt roku, což je neskutečně dlouhý čas. A občané čekají na to, že jim budeme zlepšovat životy. A my v SPD to chceme dělat a nebudeme politikařit.

Hnutí SPD programově prosazuje přímou volbu a odvolatelnost politiků. Prosazujeme závazné obecné referendum. Naše návrhy odmítají stejní politici, kteří mluví na současných demonstracích požadujících demisi premiéra Babiše. Politici takzvaného demokratického bloku, či spíše demagogického bloku, hrají falešnou hru a jde jim jen o moc. Nejtrapnější roli hraje ČSSD, jejíž politici podporují demonstrace, zatímco sama ČSSD je součástí vlády Andreje Babiše. Vládních postů se drží zuby nehty. A bude se jich držet dál.

Politikům těchto stran nejde o demokracii a spravedlnost, chtějí k moci, aby mohli zajistit další likvidaci českého státu a národa v zájmu nadnárodních korporací a elit EU. Hnutí SPD nikdy nepodpoří vládu složenou ze stran takzvaného demokratického bloku, tedy ODS, TOP 09, Piráti, STAN a KDU-ČSL. Kdyby to ODS, Piráti, TOP 09, STAN, KDU-ČSL a ČSSD mysleli s demokracií opravdu vážně, tak nám pomohou prosadit náš zákon o přímé volbě a odvolatelnosti politiků a je po problému s jakýmkoliv politikem, který ztratí důvěru občanů, a je to řešení, které je legitimní a demokratické. Tyto strany ale činí pravý opak a tyto zákony ve Sněmovně blokuje. Musím říci, že je blokuje samozřejmě i hnutí ANO.

Demokracie není vláda davu bez pravidel, ale demokratická vláda prosazovaná prostřednictvím hlasů občanů v řádných volbách na základě zákonných pravidel. Tohle ale samozřejmě protidemokratický, demagogický blok nechce, protože se bojí, že by lidi odvolali i je.

Příčinou nepokojů je střet zájmů premiéra Andreje Babiše, který konstatovala předběžná zpráva od Evropské komise. My v SPD si počkáme na závěrečnou, finální zprávu a rozsudky v kauzách pana premiéra a podle toho se budeme řídit. Jakékoliv protizákonné jednání je pro nás samozřejmě nepřijatelné. Uvidíme tedy, jaké budou závěry. To, zda bylo porušeno české právo, mohou a musí rozhodnout soudy v ČR. To dodnes neučinily. A já vím, proč o tomto mluvím. Protože právě strany takzvaného demagogického bloku, tedy ODS, Piráti, TOP 09, STAN, KDU-ČSL a ČSSD, mě například obviňovaly v minulosti z tunelování Úsvitu anebo mě obviňovaly z toho, že jsem popíral holocaust. Nebo říkaly, že jsme extremisté. Přitom SPD není na žádném seznamu extremistických stran. Ale všechna tato obvinění policie prošetřila na základě odborných posudků a nic se neprokázalo, nic jsme neudělali, nebyla to pravda, byla to lež. A také mě tady chtěli lživě a podvodně odvolávat. Takže proto my říkáme, že na výkřiky a špinavé kampaně těchto politických stran my rozhodně nedáme a skutečně si počkáme na finální závěr ohledně střetu zájmů Andreje Babiše a podle toho se zařídíme. Samozřejmě platí, že v případě, že by české orgány konstatovaly nějaký rozpor s českými zákony, to znamená, že by docházelo k nějakému protizákonnému ovlivňování dotací pro firmu Agrofert nebo by jednal kdokoliv protiprávně, protizákonně, a je jedno, jestli se jmenuje Bartoš, Babiš, Fiala, Bělobrádek nebo Hamáček nebo kdokoliv jiný, tak prostě takový člověk, pakliže by se to skutečně prokázalo a skutečně by se to potvrdilo, tak samozřejmě nemůže být premiérem. Ale nic takového se v tuto chvíli zatím neprokázalo.

A samozřejmě velkým mementem je mimo jiné kauza bývalého ministra Vladimíra Mlynáře. Protože pro ty, kdo si na to nepamatují, byl to ministr informatiky. A tento ministr byl dokonce pravomocně odsouzen nižší instancí v podstatě do vězení, natvrdo, nepodmíněně, a až odvolací soudy mu daly za pravdu a úplně ho osvobodily a po jeho odchodu z politiky se ukázalo, že byl zcela nevinný. Takže skutečně v současném soudním systému a v současném právním systému ČR prostě tomu systému nevěříme. My v SPD ho chceme změnit a chceme ho právě změnit směrem k přímé demokracii, zavést přímou volbu, odvolatelnost politiků, zákon o referendu.

Chtěli bychom, aby soudci měli časově omezený mandát, jako je tomu například ve Spojených státech amerických, aby nebyli neodvolatelní do smrti, jako je to dnes, ale abychom posílením jejich odpovědnosti časově omezeným mandátem například na pět let nebo na sedm let, aby měli například přímou hmotnou odpovědnost, abychom potom ta odškodnění, aby je potom nemusel platit stát, ta milionová odškodnění za jejich pochybení. A to se mimochodem týká i státních zástupců. A to je právě posílení té demokracie, posílení odpovědnosti. Protože víme, že ten právní systém v ČR funguje špatně, a voliči SPD si na to oprávněně masivně stěžují. Ale proto po tom všem, co jsem tady říkal, my prostě musíme počkat a

chceme počkat v SPD na finální rozsudek, na finální závěr, když to řeknu obrazně řečeno, s kulatým razítkem, abychom věděli, kdo ten závěr udělal a že je opravdu finální, a podle toho se budeme rozhodovat. Samozřejmě padni komu padni.

V této souvislosti udělám také krátký exkurz do minulosti. Vzpomeňme si třeba na ministra dopravy za ODS pana Řebíčka, majitele firmy Viamont, který ji sice převedl na svého bratra, když se stal ministrem, ale také se nerozpakoval jí přihrát stamilionové zakázky. A kde tehdy byli demonstranti nebo moralisté z ODS? Pan Kalousek a jeho kšefty s panem Hávou jsou také známou kapitolou. V minulých letech tu vlády ODS, Kalouskových lidovců, ČSSD a dalších doslova rozkradly zemi, připravily občany o miliardový veřejný majetek a kupodivu nikdo neprotestoval.

Podívejme se také například na Karla Schwarzenberga z Kalouskovy TOP 09. Vzpomínáte na podezření ze zneužívání dotací na odbahnění, když je využíval na těžbu pisku? A když v jiném případě dostal za porušení podmínek penále, tak mu jeho ministr financí pan Kalousek penále odpustil. A to bylo v pohodě?

To, co rozhodně nepatří do demokratického státu, je odsuzovat bez rozsudku, bez soudu, jen na základě nálad a dojmů. To je fašistický přístup, který by měl být odporný všem parlamentním stranám a lidem, kterým záleží na spravedlnosti. Vzpomínám, a už jsem to tady říkal, jak mě právě, a ještě jednou to zopakuji, jak mě právě strany takzvaného demagogického bloku lživě obviňovaly z tunelování Úsvitu a z popírání holocaustu. A znovu opakují, že vše prošetřila policie a nikdo z vás – nic se neprokázalo – a nikdo z vás se mi dodnes neomluvil. Ani novináři.

Pokud jsem tu mluvil o protidemokratickém bloku pana Kalouska, Bartoše, Fialy a Bělobrádka, mluvím o stranách, které odmítají demokracii, tedy změnu našeho systému k tomu, aby v něm hlavní slovo měl občan a on mohl a měl poslední možnost zákony v referendu rušit nebo je naopak přijímat. A měl by mít také právo politiky nejen přímo volit, ale také přímo odvolávat. Strany bloku pana Kalouska, ODS, lidovců, Pirátů a STANu přímou demokracii odmítají. Zvláštní jsou v tomto ohledu Piráti, kteří demokracii odmítají fakticky, ale v teorii říkají ano, demokracie je fajn, ale Češi na ni nejsou ještě zralí – což je velká facka voličům Pirátů. Pod vedením voliči Pirátů volili partaj, která naslibovala referendum, a ve Sněmovně se pak Piráti chlubí, že naopak referendum pomohli zarazit. To jsem přímo slyšel v rozhovoru pana Bartoše. Je stále jasně vidět, že se Pirátům zde v Poslanecké sněmovně elitářský pohled na svět zalíbil a předávání moci občanům se po boku pana Kalouska a spol. rozhodli blokovat.

A jak jsem říkal v úvodu, také zákon o referendu, který vláda vytrvale blokuje, je jedním z důvodů, proč nemůžeme dát důvěru této vládě. Chápu to. Chápu to v uvozovkách. Většinu politiků totiž demokracie vadí, protože to znamená omezení faktické moci stranických elit. My v SPD ale občanům věříme. Pan ministr Petříček anebo pan Hamáček z ČSSD, Piráti, TOP 09, lidovci či STAN by ve skutečné demokracii, tedy v přímé demokracii, jen těžko přesvědčovali občany, že je správné, když se Česká republika vzdá suverenity ve prospěch nevolené vlády z Bruselu pod vedením pana Junckera, Macrona a paní Merkelové. Těžko by přesvědčovali občany,

že je správné přijímat migranty a tolerovat islamizaci, tak jako to prosazují dnes. Proto jsou proti demokratickému, neokleštěnému referendu.

Ještě se zastavím u zahraniční politiky této vlády, což je také jedním z důvodů, proč nemůžeme podporovat tuto vládu a chceme výměnu, změnu. Tato vláda totiž fakticky podporuje všechny negativní trendy bruselské administrativy, jakkoliv se v České republice snaží pan premiér tvrdit opak. Nás v SPD ale neobalamutí, protože máme informace z první ruky. A zase budu konkrétní. Jak víme, migrační kvóty navrhla Evropská komise. Její součástí je i eurokomisařka Věra Jourová z vládní strany hnutí ANO, kterou jsem nikdy neslyšel proti kvótám v Komisi protestovat. A schválili tyto kvóty i europoslanci za Českou republiku z českých vládních i nevládních stran, přičemž evropské frakce socialistů a liberálů, v nichž jsou české vládní koaliční partaje ČSSD a hnutí ANO, jsou přímo lídrem v katastrofické migrační politice. A abychom nebyli jen u migrace, jsou také tahouny zcela otevřeného procesu zrušení národních států ve prospěch bruselského byrokratického molochu.

Pochopitelně, bruselští mocnáři se mnohokrát vyjádřili, že do projektu elit nemají co mluvit občané. A i tady máme jeden ze zásadních důvodů, proč i české politické elity zprava i zleva blokují demokracii ve své vlastní zemi. Protože by znamenala mimo jiné i okamžitý konec jejich vysněného evropského multikulturního superstátu.

To jsou samozřejmě základní principy, v nichž se s vládou neshodneme. To jest pohled na národní suverenitu, na naše postavení v Evropě i na demokracii, která znamená skutečně vymahatelnou vládu a moc občanů, nikoliv stranických elit. A pro to všechno, pro tento náš program, právě chceme vyměnit ve vládě ČSSD, abychom přinutili vládu, v jejíž čele je hnutí ANO, prosazovat program SPD alespoň dílčími principiálními body, abychom změnili kurz této vlády.

My v SPD jsme také zcela zásadně proti veřejným dotacím pro velké soukromé komerční firmy – včetně Agrofertu. Jsme proti dotační politice EU. Dotace soukromým firmám křiví trh a jsou podhoubím korupce. Koneckonců, jak směšné je utloukat EET živnostníka někde na vesnici pro pár nezdaněných stovek, které nakonec shrábnou z daní občanů formou dotací firmy miliardářů. To je opravdu velký paradox.

Tady bych rád připomněl, že žrouty podpor z veřejných peněz, tedy z daní občanů, jsou v podstatě všichni čeští miliardáři, včetně čestného předsedy TOP 09 pana Schwarzenberga. Není to tedy zdaleka jen premiér Babiš. Pozoruhodné je, že nikdo v tomto směru nikdy neprotestoval proti dotacím, například předsedovi TOP 09 Schwarzenbergovi. Jak už proběhlo veřejnými zdroji, tak v letech 2010 až 2013, kdy vládla ODS a TOP 09, získala například jen jedna Schwarzenbergova společnost s názvem ORLÍK NAD VLTAVOU, s. r. o., dotace ve výši 108 454 010 Kč. To znamená více než sto milionů korun. Bude tedy fajn, až tady zase bude mimořádná schůze Sněmovny na téma chybějící peníze pro sociální či jiný resort – chybějící peníze na důchody, chybějící peníze na podporu, ale i na invalidní důchody, na podporu pracujících lidí s dětmi – a když tady vystoupí při té příležitosti všichni

bývalí ministři a poslanci vládních koalic a řeknou popravdě: milé zdravotní sestry, milí důchodci, milí invalidé, peníze nejsou, dostali je místo vás miliardáři a stamilionáři na golfová hřiště, na svoje hotely a jiné rezidence.

Vážené dámy a pánové, vážení občané, SPD bude hlasovat pro nedůvěru vládě. Ale ne proto, že se tu rozběhla nějaká osobní štvаницe, ale proto, že nemůžeme a nechceme podpořit vládu ve stávajícím složení s ČSSD, která prosazuje protinárodní politiku. Nemůžeme podpořit vládu, která odmítá přijetí mnoha prospěšných změn a která navzdory všem proklamacím zcela zjevně porušuje své předvolební sliby. A znovu zdůrazňuji, že hlasujeme proti vládě s ČSSD s tím, že zároveň konstruktivně a pozitivně nabízíme alternativu – jmenování vlády odborníků nominovaných vítězem voleb, hnutím ANO, a takovou vládu jsme ochotni podpořit za předpokladu dohody nad prosazením programových priorit hnutí SPD. A znovu zopakují, jak všichni víme, bez podpory 78 poslanců hnutí ANO není možné v současném složení Poslanecké sněmovny složit vládu. To víme úplně všichni. A do voleb je dlouhých dva a čtvrt roku. Takže buď uvedeme zemi do chaosu a destabilizace a občané budou ještě více trpět, anebo budeme pracovat, abychom životy občanů zlepšili. A my v SPD jsme konstruktivní a pozitivní hnutí a chceme společnost smelovat, chceme, abychom zatáhli společně za jeden provaz k tomu, aby se nám žilo lépe, nikoliv společnost rozeštvávat a rozdělovat, jako to dělají jiní, včetně novinářů a různých aktivistů. My v SPD chceme zlepšovat životy občanů, aby měli více peněz, bezpečnosti a spravedlnosti. Odmítáme neustálé hádky a napadání, které tady předvádějí ODS, Piráti, KDU-ČSL, STAN, ČSSD a TOP 09.

Děkuji za pozornost. (Potlesk poslanců SPD.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: Budeme pokračovat ve vystoupení řečníků s přednostním právem před otevřením rozpravy v pořadí, v jakém se přihlásili. Na řadě je pan ministr Robert Plaga, připraví se paní ministryně Benešová. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr školství, mládeže a tělovýchovy ČR Robert Plaga: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, v tom dnešním zipu anebo v tom ping-pongu, který tady hraje, se zase přenesme do oblasti věčné, konkrétní.

Tedy pokud tady padalo opakovaně, že třeba ve vzdělávání nám ujíždějí moderní trendy nebo nereflektuje naše soustava moderní trendy a že se nic neděje, tak já bych rád tady a v tuto chvíli vzal agendu Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy a řekl, že za tu dobu, co na ministerstvu působím v pozici ministra, se ne že nic nestalo, ale dějí se věci. A dějí se věci pozitivní, které se tady nepodařilo v posledních patnácti letech v oblasti vzdělávání řešit. Ano, je to i tím, že země zažívá ekonomický růst. Ale ekonomický růst jsme tady měli i v minulosti a do oblasti vzdělávání ty prostředky prostě nešly.

Takže když to vezmu bilančně, věcně a bez jakýchkoliv emocí po jednotlivých částech, kterými se Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy zabývá.

V oblasti vědy a výzkumu ne že se nic nestalo, ale prodloužili jsme spolupráci se Spojenými státy v oblasti vědeckotechnické spolupráce a jsou tam společné projekty s technologickým lidem za 310 milionů korun.

Zároveň jsme dotáhli ne úplně lehkou věc, a to je uvedení do provozu a podpora nejvýkonnější laserové výzkumné infrastruktury na světě ELI Beamlines, kousíček od Prahy, v Dolních Břežanech, a ta kapitálová investice je téměř 8 miliard korun. Jezdí se na to nejenom dívat lidi, ale především výzkumníci z celého světa tady chtějí pracovat, chtějí tady dělat, protože ta mašina je prostě jedna z nejlepších na světě. A bez toho, že bychom velmi aktivně vystupovali nejenom v té fázi výstavby, ale také ve fázi vyjednávání teď další podpory této klíčové infrastruktury, bychom se nepohnuli.

Co se týká další iniciativy, kterou jsme udělali v roce 2018, tak vyústila před 14 dny zase v konkrétní výsledek. My jsme přistoupili k evropské iniciativě v oblasti superpočítání, a hle, před 14 dny pan premiér a pan ministr Havlíček byli tuším v Ostravě, a ano, Česká republika uspěla. Co se týká nějakých měkkých úspěchů, tak poprvé v historii právě díky tomu, že se na evropské úrovni bavíme s ostatními partnery, tak pan doktor Hrušák je teď na další období zvolen do funkce předsedy Evropského strategického fóra pro výzkumné infrastruktury. Mimochodem první předseda ze střední a východní Evropy, což je mimochodem obrovský úspěch, a není to obrovský úspěch při vši účtě k panu profesorovi Hrušákovi jen toho, jaký on je, ale především toho, že jsme o této věci jednali jako Česká republika a dokázali jsme se na mezinárodní úrovni domluvit, dohodnout a také našeho kandidáta prosadit.

Co se týká evropských fondů, které – před chvílkou to tady také bylo – bývají kritizovány, tak já musím říct, že peníze, které spravuje MŠMT – teď si budu trochu připadat jak v Cimrmanech v citování okluzní fronty – ale před nástupem do funkce bylo zasláno příjemcům 9,5 miliardy korun, ano, vychází to z logiky toho programu, a z toho na tu tvrdou infrastrukturu, tzn. investice, šlo 4,7 miliardy. Po nástupu do funkce jsme čerpání výrazně zrychlili – 13 miliard je v investicích a přes 20 miliard, možná už v tuto chvíli více, protože to jsou jarní čísla, u příjemců. A zpátky z Evropy už k nám doputovalo 10,5 miliardy korun. A zase, událo se něco zaznamenání hodného? Vy říkáte, že ne. Já říkám, že ano. Díky tomu, že děláme šablony, které pomáhají financovat regionální školství a řadu pozic v regionálním školství, jsme snížili administrativní zátěž, byť každý z nás by si asi představoval, a hlavně z těch příjemců, že bude nižší, ale to zjednodušené vykazování je označováno ze strany Evropské komise jako průkopnictví a pravděpodobně ho propíše i do dalšího programovacího období pro další země, protože je to prostě dobře a funguje to.

Co se týká oblasti sportu, která tady byla v posledních týdnech hojně diskutována, tak zase pár čísel a vývoj od roku 2016 resp. 2017. V investicích do sportovišť, protože tady zaznívá často, že máme zanedbaná sportoviště, tak investice z MŠMT v roce 2017 – ano, i v důsledku kauzy, která proběhla – byla celých

86 milionů korun. V roce 2018 jsme podpořili investice území, investice měst, obcí, tělovýchovných jednot a sportovních klubů za 1 139 milionů korun (nesroz. – řečník se opravoval), tzn. 1,1 miliardy. V letošním roce se blížíme miliardám dvěma, tzn. ten dluh, který tady je, a já o tom dluhu budu také mluvit u regionálního školství i školství vysokého, splácíme. Možná pomaleji, než by si ten terén představoval, ale v maximálně možné míře vzhledem k rozpočtovým možnostem. Takže častokrát ta kritika, která se snáší na rozpočtové hospodaření, není úplně oprávněná, protože možná kdybychom řadu z těch věcí ošetřovali pečlivě v minulosti, nemuseli bychom to hasit v posledních letech.

Co se týká další oblasti, která je klíčová, věřím, že je průřezová a není konfliktní – sportování dětí, tak zase dva roky: 2016 – 3 tisíce klubů se přihlásilo, rozdělili jsme 310 milionů korun, v roce letošním 6 tisíc malých českých, moravských a slezských klubů se přihlásí o podporu a bude mezi ně rozděleno cca 1,4 miliardy korun. To je významná podpora sportování přímo v těch obcích, přímo v těch regionech. Zároveň v té lince, která jde do škol, tak ze 160 škol, kde sportovalo 7 tisíc dětí přes program Sportuj ve škole před mým nástupem do funkce, tak po mém nástupu do funkce do tohoto období jsme to rozšířili a v letošním roce se to dotkne tisíce škol a minimálně 40 tisíc dětí.

Co se týká podpory talentované mládeže, což je přímo program, který směřuje přes sportovní svazy a kde my jako ministerstvo můžeme, pokud nezměníme logiku toho programu, ovlivnit tu výši a chtít po těch sportovních svazech, které jsou přímo zodpovědné za výkon, a trenérech té talentované mládeže, resp. ne jejich výkon, ale zajištění podmínek, tak chtít po nich jasné projekty, co s nimi budou dělat, tak jsme zvýšili podporu také třikrát, tzn. z 324 milionů na 900 milionů korun včetně významného posílení prostředků, které jdou na platy trenérů. A věc nelehká, a přesto nutná, i ta výplata dotací se letos významně zrychlila, takže řada z těch svazů, které vždycky do léta čekaly na první peníze z Ministerstva školství v dobách jakýchkoli, se k prostředkům dostala už na jaře resp. při končící zimní sezóně, což třeba v případě těch zimních sportů je poměrně klíčové. Navíc to, na čem je stavět, co jsem teď řekl v oblasti sportu, je možné dále rozvíjet přes Národní sportovní agenturu, kterou jsme tady průřezově přijali tuším minulý týden. Takže v oblasti sportu ne že se nic neděje, ale podařilo se tu situaci z před dvou let významně narovnat, spravit a samozřejmě že je i mít teď na straně sportovních svazů, ale i jednotlivých jednot. My jako Ministerstvo školství a následně agentura může zajistit prostředky, může nastavit pravidla, ale vytvoření těch konkrétních podmínek je na klubech a na těch sportovních svazech.

A pojďme ke školství. V oblasti vysokého školství dlouhou dobu jsem slýchával, a je na to takový jeden příměr a já jsem ho ostatně i zažil, kdy přišli přednostové zubních klinik a bavili se o tom, že kdysi upozorňovali – kdysi znamená před deseti lety – že věkový průměr je 73 let a že ta situace je vážná. Po deseti letech přišli a řekli, že ten věkový průměr se pouze posunul tím směrem nahoru. A my jsme nelenili a spojeným úsilím Ministerstva zdravotnictví, Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy, za velmi výrazného přispění pana premiéra jsme dali za stůl děkany lékařských fakult, následně rektory a přišli jsme s jedenáctiletým finančním

opatřením k navýšení kapacity lékařských fakult. A zase pokud se bavíme o tom, že vláda dělá pouze populistická rychlá řešení, což tady často říkáte, tak kdo bude sklízet výsledky tohoto opatření? To opatření dopadne za sedm let od této chvíle. To znamená, toto opatření je nutné, vědělo se o něm minimálně deset let, přesto bylo realizováno až v této chvíli za funkčního období této vlády. Nejsou to malé peníze, půjde tam o 6,8 miliardy korun více, ale je to opatření klíčové, abychom mohli s tou lékařskou profesí, ale následně i s profesemi dalšími a návaznými věcmi něco dělat.

Dlouho se mluvilo o podpoře doktorandů ze státní úrovně. Až v tomto volebním období došlo k navýšení doktorských stipendií o 50 % z 90 tisíc na 135 tisíc korun ročně. A samozřejmě to jsou ty výzvy, pokud se nebudu bavit o úspěších této vlády, ale o výzvách do budoucna, tak reforma doktorských studií a jejich lepší zacílení je jednou z věcí, která čeká na nás všechny společně, protože to by mělo být naší společným zájmem, tak jako celé vzdělávání.

Stejně tak bych mohl zmínit druhou celospolečensky velmi prospěšnou a klíčovou profesi, a obzvláště z pohledu MŠMT, a to je podpora fakult připravujících budoucí učitele, protože nejenom tu poslední část, o které budu mluvit, tj. regionální školství, je nutno posílit, ale především je také nutno se zaměřit na přípravu budoucích učitelů. To není jenom o atraktivitě toho povolání, ale také o tom, aby bylo zajištěno kvalitní vzdělávání budoucích učitelů. Před mým nástupem do funkce šlo na tuto aktivitu cíleně 40 milionů korun. Ta podpora se zpětinásobila a zacílila se přesně na to, co je potřeba, tzn. studentské praxe a inovace v té výuce, včetně toho, že jsme do proměny pedagogických fakult nasměrovali i zdroje evropské.

To jsou všechno věci, které tady říkám, a tak to ve vzdělávání bývá, poneseou výsledky za řadu let. Přesto jsou nutné. Je nutné zafinancovat učitele. Je nutné zafinancovat pedagogické fakulty, lékařská povolání. A to zprvce stojí nějaké peníze a zadruhé to potvrzuje to, co jsem řekl na začátku, že ne že se tady rok nebo rok a půl nic nedělá, ale udělala se řada velmi dobrých věcí v oblasti školství, které možná na první pohled nejsou vidět, ale pro tuto zemi jsou nesmírně důležité.

Na závěr mi dovoluete, abych se zastavil u toho nosného, co provází, a já jsem za to rád, tady poděkuji všem, že téma podpory učitelského povolání, atraktivitu učitelského povolání, učitelských platů je trvalkou této Sněmovny bez ohledu na to, jestli tady zrovna zipujeme názorově, anebo se tady jedná o zákonech a o dalších věcech. Průměrné platy v regionálním školství skutečně rostou. A když vezmu teď schválený předběžný návrh rozpočtu, tak je zjevné, že do konce roku 2021 dojde k naplnění vládního prohlášení, že se během čtyř let zvedne průměrný plat v regionálním školství pedagogů i nepedagogů o 50 %. Nikdy v minulosti tomu tak nebylo. Toto téma je důležité. Věřím, že je nekonfliktní a že ta podpora bude trvalá. Ale toto je klíčový faktor. Je drahý, ale je nutný.

Co se týká dalších opatření, která souvisejí třeba s tím, že jsme se podívali na tvrdá data o nedostatku učitelů, kdy nekvalifikovaní učitelé zabezpečují v některých krajích přes 10 % výuky a je to na výjimku, což je velmi nekomfortní pro ředitele a není to určitě dobře, tak i tomuto se snažíme dát nějaká pravidla, a to je zákon o pedagogických pracovnících, který tady je, dává tomu pravidla, dává podporu

učitelé prostřednictvím ředitele, který mu dá uvádějícího učitele, dva roky podpory přes adaptační období, a navíc ten nový člověk z praxe si musí do tří let dodělat doplňující pedagogické studium. To je další konkrétní opatření, které se projeví a musí projevít v kvalitě vzdělávací soustavy, ale ne okamžitě, ne jednorázově, ale v průběhu několika let.

Co se týká mateřských škol, zase i Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy mělo přímo zacílený a má přímo zacílený dotační program na rozšíření provozu mateřských škol, to znamená, že 1,8 miliardy korun letošní rok navíc nad standardní financování mateřských škol jde do této oblasti právě proto, že tam je ten překryv učitele, a stát nejenom že to předtím přikázal, ale tentokrát to obracíme, abychom umožnili, a teď to umožňujeme financovat, to znamená, dáváme ty zdroje a necháváme na zřizovateli, aby to uzpůsobili té nutnosti, která tam je.

Co nás čeká od 1. ledna 2020 a kde taky je odpracováno velmi mnoho, tak je to, o čem jsme se tady bavili před rokem, a to je změna financování regionálního školství tak, aby do budoucna bylo možné zvyšovat kvalitu vzdělávání, o které jste tady mnozí hovořili. Tento krok je nezbytný. A zase tak jako vše ve vzdělávací soustavě to není levné. Je dobře, že díky našim učitelům a ředitelům škol dokážeme být nejlepší, co se týká poměru cena – výkon. To znamená, že na to, co do vzdělávací soustavy dáváme, je úplně neuvěřitelné, jakých výsledků dosahujeme. Ale věřím, že je našim společným zájmem, aby vzdělávací soustava reagovala na moderní trendy a abychom se na tu špičku dostali.

Jak říkám, je to běh na dlouhou trať. Ale myslím si, že jsem tady v tom svém příspěvku ukázal, že tato vláda kroky činí, jsou promyšlené v oblasti vzdělávání, jsou v souladu s tím, že chceme, aby o budoucnosti českého školství byl i politický konsenzus. Proto i na tomto fóru a v tuto chvíli deklaruji, že jsem připraven, a také to myslím činím, se bavit otevřeně bez ohledu na politickou stranu či hnutí o strategii 2030 a o tom, kam má směřovat české vzdělávání v další době, protože tady opravdu není místo na to, aby se ze vzdělávání stalo ryzí politikum.

Na závěr bych vás chtěl požádat, abychom sice udrželi jako Sněmovna, nebo udrželi jste jako Sněmovna vzdělávání jako prioritu tohoto státu, protože to je velký přínos tohoto volebního období, jak ho vnímám já. Ale prosím, udržte rozvoj vzdělávání mimo tuto dnešní či případnou další přetahovanou a poměřování svalů.

Děkuji vám za pozornost. (Potlesk poslanců hnutí ANO.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: Z dnešního jednání se v době od 15.40 do 16.00 omlouvá pan poslanec Jaroslav Dvořák a v době od 15.40 do 16.00 z pracovních důvodů pan poslanec Pavel Jelínek.

Pokračujeme ve vystoupení řečníků s přednostním právem. Na řadě je paní ministryně Marie Benešová. Připraví se pan ministr Vojtěch. Prosím, paní ministryně, máte slovo.

Ministryně spravedlnosti ČR Marie Benešová: Dobré odpoledne, vážený pane předsedající, dámy a pánové. I já chci trošku přispět tady se svým projevem, byť jsem ve vládě teprve druhý měsíc. Okamžitě, jak jsem nastoupila jako nováček do vlády, bylo na mě zaútočeno. Vlastně ještě den předtím, než jsem nastoupila, mi bylo vytýkáno, že jsem pracovala jako advokátka, ačkoli to nebylo vytýkáno mým předchůdcům. Bylo mi vytýkáno, že jsem dokonce rudá Marie, ačkoli jsem nikdy ve straně nebyla. A byly mi vytýkány další věci, protože nic pořádného na mě nemají. Asi tak.

Nicméně necítím se být ohýbačkou práva. Necítím se být člověkem, který by justici nějakým způsobem násilnil. Nikdy jsem to nedělala a ve svém pokročilém věku to nemám ani zapotřebí. Stejně tak se necítím být nemeblem, jak nás dneska pan poslanec Rakušan hezky onálepkoval. Nevím, jakou má praxi on, ale já jsem půl života pracovala ve státním zastupitelství a celý život pracuji v oblasti justice a myslím si, že mám hodně zkušeností. Stejně tak jak jsem pracovala v justici, tak mám tu zkušenost, že ti, kteří mě dneska nálepkují, tak sami mají problémy, protože si některé pamatují z telefonních odposlechů. (Smích a potlesk poslanců hnutí ANO.) Ale nechci tady nějakým způsobem moralizovat. Já jsem ženská tvrdá a myslím si, že jsem to v životě mockrát dokázala. A také jsem starý válečník, takže to dotáhnou do konce, protože jsem nepřišla ohýbat právo, ale přišla jsem tu justici nějakým způsobem posílit, aby fungovala dobře. A vím o ní mnoho a vím, kde ty bolistky má.

Takže se budeme věnovat tomu, co bych chtěla. Já jsem už v životě předkládala vlastně třetí novelu zákona o státním zastupitelství. Minulý týden jsem tu poslední dávala do připomínkového řízení. A před mnoha lety první. V roce 2002 jsem předkládala prvou novelu z pozice nejvyšší státní zástupkyně a tehdy mi ji pravice smetla. Naprosto smetla. Pamatuji si, jak paní doktorka Dundáčková za ODS řekla, tu nepotřebujeme, naopak my potřebujeme, aby nejvyšší státní zástupce byl odvolatelný a okamžitě. Stejně tak reagovala tehdejší předsedkyně ústavněprávního výboru paní doktorka Parkanová. A ejhle, změnila se doba a najednou tu máme dostihy v Chuchli – doslova – kdo první radostněji a lépe předloží novelu, kdy nejvyšší státní zástupce bude nejen neodvolatelný, ale dokonce se mu dopřeje 20 let dalšího života ve funkci a dokonce se mu dopřeje i to, že bude nekritizovatelný. Takže co vlastně chceme?

Ted' jsem předkládala třetí novelu, protože druhou jsem předkládala v Rusnokově vládě, ale ta už nebyla projednána, protože vláda končila, a pak nebyla adoptována. Tato novela, kterou jsem předložila a kterou považuji za jednu z nejdůležitějších, protože kvůli ní se vlastně demonstruje, tak ta obsahuje vlastně prvky, které nám vytklo GRECO, takže my vycházíme vstříc požadavkům GRECO, to je tam zakomponováno. Zavádíme pevná funkční období vedoucích státních zástupců na sedm let bez možnosti opakovat – to zdůrazňuji – protože s tím máme zkušenosti ze Slovenska, jak tam pan generální prokurátor Trnka málem přespával na prahu politiků, aby mohl funkci opakovat, a snažil se zavděčit. To si myslím, že není cílem.

Pak tam máme odvolání vedoucího státního zástupce, že bude možné pouze v kárném řízení u nezávislého kárného senátu Nejvyššího správního soudu.

Dále tam máme stanovení minimálních požadavků na vedoucího státního zástupce, kde je nutná praxe, zkušenosti atd., a garantuje se, že k výměně vedoucích státních zástupců nepřistoupí tato vláda. Já jsem krom toho, že to je zakomponováno v novele, dala i veřejný slib, že nikoho nebudu odvolávat, a protože jsem stará škola, tak ho také dodržím a hodlám dodržet.

Včera jsem jednala s Rekonstrukcí státu, už podruhé, a protože Rekonstrukce státu vycházela z nějakých špatných údajů, které bohužel naše objektivní média rozehrávají tak, že já jsem vlastně ovládla tu výběrovou komisi, protože tam mám tři lidi z Ministerstva spravedlnosti a dva státní zástupce. Ale není tomu tak, od začátku to bylo komponováno tak, že tam máme dva státní zástupce, dva lidi z Ministerstva spravedlnosti a jednoho nezávislého soudce. A já se ptám, jak to tedy se děje, nebo v čem je ta panika, když ten nezávislý soudce je nezávislý a snad nepřestává být nezávislý tím, že je ve výběrové komisi. To si myslím, že prostě nejde.

včera jsme si tedy dohodli s Rekonstrukcí státu, že aby to tedy bylo ještě důraznější, že tam máme toho soudce – a je to mimochodem prvek, budoucí prvek a takový náběh na justiční radu, po které se volá, protože soudci chtějí samosprávu, a já jim klidně vyhovím, ale musí to být postupně a metodou postupových cílů. A tohle je zárodek vlastně. Takže proto ten soudce. A včera jsme se dohodli s Rekonstrukcí státu, aby to tedy bylo ještě transparentnější, tak já požádám, když to bude příště třeba volba pana budoucího nejvyššího státního zástupce, až mu skončí mandát, tak požádám pana předsedu Nejvyššího soudu, aby toho soudce přidělil on, abych to tedy nebyla já a nebyla jsem zase v podezření.

Dále jsme se dohodli, že zkrátíme i tu lhůtu, protože já jsem dala záměrně lhůtu pro účinnost toho zákona tak, aby vlastně už ho nevybírala tato vláda, abych zase nebyla v podezření. Zase se to nelíbilo, protože je to příliš dlouhé, my to chceme teď rychle. Říkám, závodíště v Chuchlí. Tak jsem se včera domluvila s Rekonstrukcí státu, že to tedy zkrátíme, ale pak tedy pan nejvyšší státní zástupce bohužel skončí dřív a to jsem nechtěla.

Takže je to takto, dámy a pánové. A já mám zájem, aby ta novela už konečně prošla, protože je to kabaret kolem té novely, a chtěla bych, abyste ji v budoucnu podpořili. Určitě tam vychytáme ještě nějaké drobnosti, jistě k tomu bude spousta připomínek. A myslím si, že to je novela správná, a proto byla předložena, a budu bojovat za to, aby tedy prošla.

Pak tam máme další rozdělovky. Já jsem zdědila po svých předchůdcích, zaplať pánbůh, výborný legislativní tým a ti lidé mají tah na branku, mají nadšení, elán a pracují rádi. Takže toho využiji. Myslím si, že jsem je i podchytila, že pracují i pro mě rádi, takže začneme jaksí na těch zákonech, které máme jako povinnost předložit, a mám na to vlastně už jenom dva roky, tak zkusíme zrychlit tempo, aby byly předloženy co nejdříve, protože oni je mají v podstatě už připravené a skutečně se na tom pracuje dnes a denně, ten tým tam skutečně maká. Máme tam novelou

občanského soudního řádu, exekučního řádu, zákon o hromadných žalobách, spotřebitelskou novelu občanského zákoníku, pak tam máme nový zákon o evidenci skutečných majitelů, novelu trestního zákoníku týkající se zahraničních bojovníků, máme tam dětské dluhy, které podporuji, aby se tedy odbouraly, a viděli jsme tady v předchozích čteních, že jsem pro to udělala maximum, i jsem změnila původní stanovisko. Takže legislativa šlape a myslím si, že tomu bude i tak dál.

Pokud jde o rozpočet na příští rok, tak bohužel ho máme pokrácen o 10 %, ale slíbila jsem justici, že se to nedotkne justice, ta bude mít jenom minus 3 %. Spíš budou hledat úspory na vlastním ministerstvu a budeme je hledat ještě nepochybně v rejstříku trestů. Tam jsme se už domluvili, jak to uděláme, a tento závazek, který tedy nám byl naordinován, a já ho chápu, splním.

Pokud jde ještě o další zákony, které jsem nezmínila, tak samozřejmě tam pracujeme také na návrhu zákona o lobbování, návrhu zákona o ochraně oznamovatelů a máme připraven zákon o soudech a soudcích, kde bude podobná situace jako se státními zástupci. I tam bych chtěla mít výběrové komise a i tam to chceme namíchat tak, aby to bylo transparentní a opět to byl ten zárodek budoucí justiční rady.

To je asi tak k té práci, kterou tam teď zastávám, vše. Nechci vás zdržovat.

A pokud jde o stanovisko ke střetu zájmů, já jsem byla poslankyní v minulém volebním období a pamatuji si na to, když se rodil lex Babiš. Od začátku se mi to nelíbilo a měla jsem podezření, že to je nejenom diskriminační, ale je to i proti evropskému právu. V tomto duchu byla podána ústavní stížnost a ústavní stížnost dodnes není vyřízena. Tento zákon nabytí právní moci, pan premiér se podle toho zachoval, to znamená, že v podstatě postupoval po nabytí účinnosti zákona o střetu zájmů v souladu s tím zákonem a majetek převedl do svěřeneckých fondů. Dokonce nad rámec toho zákona omezil i své jinak občanským zákoníkem neomezené právo odvolávat svěřeneckého správce, pokud tedy špatně hospodaří. Mám za to, že učinil zadosť českému právu a není co vlastně řešit.

Máme tady jakýsi zárodek auditu. Já viděla v životě hodně auditů a některé byly i špatné, museli je opravovat, takže já si počkám na výsledek, který přijde v té oficiální podobě a bude přeložen do češtiny, a pak k tomu budeme teprve vypracovávat stanovisko. Zdůrazňuji, že stanovisko budou vypracovávat úředníci, které jsem do toho úřadu nedávala já, ale které jsem zdědila, a já budu respektovat jejich závěr.

Co k tomu na závěr asi říci? Jedinou alternativou pro pana premiéra bylo asi prodat majetek, anebo odejít z politiky. Jinou možnost neměl. Tak kladme si otázku, jestli je tedy skutečně naším záměrem, aby lidé, kteří se pohybují v politice, byli pouze nemajetní, anebo tedy jsme připustili i schopné manažery, kteří ten majetek mají. To je otázka pro vás. Já si myslím, že každý má právo se zúčastnit politického klání, i ti bohatí. Děkuji za pozornost. (Potlesk poslanců hnutí ANO 2011.)

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Přeji pěkné odpoledne a jako další v pořadí s přednostním právem ministr zdravotnictví Adam Vojtěch a připraví se ministr životního prostředí Richard Brabec. Pane ministře, máte slovo.

Ministr zdravotnictví ČR Adam Vojtěch: Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, dámy a pánové, ke zdravotnictví, myslím si, je toho skutečně hodně co říci, protože za ten poslední rok a půl jsme udělali velký kus práce a skutečně se snažíme pracovat na tom, aby zdravotnictví pro občany se posouvalo dopředu. A myslím si, že se nám podařilo skutečně realizovat celou řadu pozitivních změn, a to nejenom ve zdravotnictví, ale i v rezortu samotném.

Za politikou zavřených dveří, tak jak byla v minulosti uplatňována, jsme zabouchli dveře a otevřeli ministerstvo široké veřejnosti i laické veřejnosti a také pacientům, kteří jsou našimi (nesroz.) partnery při přípravě legislativních i nelegislativních změn. Na Ministerstvu zdravotnictví funguje velmi intenzivně Pacientská rada, která je poradním orgánem ministra, kde jsou skutečně zastoupeni pacientské organizace reprezentující různá onemocnění, různé zájmy pacientů, kteří se podílejí přímo na změnách zákonů, tak aby skutečně ta legislativa odpovídala potřebám pacientů. Musím říci, že toto je i oceňováno na úrovni EU jako unikátní model, kdy pacienti jsou s námi na jedné lodi.

Také jsme v rámci transparentnosti zpřístupnili veřejnosti seznam všech poradců, všech poradních orgánů na ministerstvu, komisí apod. včetně jejích členů a zápisů z jednání. Do té doby všechno toto bylo skryto, nedostupné. Nikdo nevěděl vlastně, co se na ministerstvu reálně děje. V současné době připravujeme historicky první přehledný a veřejně dostupný rozklikávací rozpočet rezortu v rámci našeho projektu open dat. Také jsme zastavili neprůhledné rozhodování o drahé přístrojové technice. Revitalizovali jsme přístrojovou komisi, kdy nejenže rozhodnutí včetně odůvodnění o nákupu přístroje jsou nyní veřejná, ale vůbec poprvé také z přehledných map se každý může dozvědět, kde se jaký přístroj nachází. Občané můžou sledovat celý příběh přístroje od žádosti přes rozhodnutí přístrojové komise po jeho umístění v dané nemocnici.

Rovněž jsme se podívali na úspory. Velmi výrazně jsme uspořili na oblasti IT na Ministerstvu zdravotnictví, protože jsme mnohem více se zaměřili na in-hous vývoj, nikoliv na externí subjekty, často velmi předražené subjekty, což konstatoval i ostatně i Nejvyšší kontrolní úřad v minulosti, pokud jde o Ministerstvo zdravotnictví a jeho podřízené organizace. Ale skutečně realizujeme in-hous vývoj v rámci ministerstva a meziročně jenom mezi roky 2017 a 2018 jsme realizovali takto úsporu přes 26 mil. korun. Stejně tak úspora v rámci provozu registrů a provozních informačních systémů celkově 35 mil. korun. Takže se skutečně snažíme i šetřit v rámci samotného ministerstva a nevynakládat peníze nadarmo.

Ministerstvo jsme tedy doslova i svlékli do naha, dá se říci, z hlediska transparentnosti. Byť samozřejmě transparentnost se může zdát jako omílaná fráze, tak mám pocit, že skutečně všemi těmi kroky, které jsme udělali, je dnes možné velmi dobře sledovat, co ministerstvo dělá, a jsme tak pod mnohem větší kontrolou. Svě

o tom vědí myslím i státní nemocnice řízené Ministerstvem zdravotnictví. Myslím si, že všichni si pamatujeme, že nejedna ministerská kontrola, veřejnosprávní kontrola ministerstva v rámci přímo řízených nemocnic skončila trestním oznámením, nebo dokonce zásahem policie. Je jasné, že se to řadě lidí nelíbí, že řadě lidí takto byly přetřhány ty jejich byznysové vazby. Ostatně myslím si, že v posledních dnech vidíme ty výsledky, co se děje, proč se to děje, protože skutečně myslím si, že to, co jsme udělali za ten poslední rok v rámci, řekněme, napravení hospodaření nemocnic a osobní odpovědnosti řady ředitelů, tak to se tady nedělo v těch posledních letech v zásadě nikdy. A myslím si, že každý to věděl, co se děje, ale nikdo to reálně neřešil.

Takže jsme udělali celou řadu kroků ke zprůhlednění hospodaření. Dali jsme jednoznačná pravidla poprvé v historii problematicky vnímaným zpětným bonusům. Už žádné neprůhledné bonusy, které chodí od dodavatelů nemocnicím. Nemocnice dnes musí všechny bonusy evidovat na zvláštním analytickém účtu, kde lze jasně sledovat, za co ty bonusy byly poskytnuty a co s těmi penězi se v rámci nemocnice děje. To znamená, to je něco, co skutečně v tomto směru je přelomové. Ta pravidla se jasně nastavila. A myslím si, že ti poctiví ředitelé toto také velmi pozitivně vnímají. A je třeba si uvědomit, že ty bonusy ročně dosahují v řádu jednotek miliard korun.

Od Nového roku také sledujeme jednotkové ceny, za které nemocnice nakupují léky a zdravotnické prostředky. Také něco, co se v minulosti úplně nedělalo z hlediska nějakého benchmarkingu a srovnání nemocnic napříč. Také jsme odmítli tolerovat netransparentní zadávání veřejných zakázek a stanovili jsme rovněž poprvé v historii, což je absurdní, mi přijde, našim nemocnicím v tomto směru jasné postupy a přísné podmínky. Z hlediska využívání jednacího řízení bez uveřejnění, z hlediska využívání různých výjimek ze zákona o zadávání veřejných zakázek, které byly masivně používány v minulosti, kdy nemocnice masivně nesoutěžily, upozorňoval na to opakovaně i Nejvyšší kontrolní úřad, jsme jasně dali podmínky, za kterých nemocnice mají soutěžit. A pokud používají nějaké takovéto nestandardní výjimky, tak vše musí být jasně zdokladováno, všem musí být jasně zdůvodněno, aby to bylo možnost auditovat ze strany Ministerstva zdravotnictví.

U patnácti přímo řízených nemocnic jsme rozjeli pilotní projekt sdružených nákupů léků a materiálu a už vidíme na tomto pilotním projektu deseti zakázek úspory v řádu desítek milionů korun. Myslím si, že to je něco, co tady také chybělo. Centrální nákupy, sdružené nákupy, reálně už se to teď děje. Nemocnice začnou nakupovat i přístrojovou techniku společně, (nesroz.) spojují nemocnice, které nakupují lineární urychlovače, kdy ten urychlovač jeden je za zhruba 80 mil. Nemocnice teď budou společně nakupovat pět takovýchto lineárních urychlovačů. A jsme přesvědčeni o tom, že tam existuje velký potenciál pro úsporu z veřejných prostředků.

Také jsem v souvislosti se všemi těmito opatřeními z hlediska transparentnosti a řádného hospodaření nemocnic zadal, že všichni ředitelé nemocnic musí projít bezpečnostní prověrkou. Ostatně toto požaduje i zákon o zadávání veřejných zakázek, pokud chtějí soutěžit zakázky nad 300 mil. korun, že tímto procesem musí projít, což je další protikorupční opatření.

Pokud jde o další oblasti, kterými se zabýváme, tak jednoznačně jedna z priorit je otázka personální – nedostatek lékařů a sester. To je něco, co samozřejmě je fakt. Je to věc, která je dlouhodobá. Bohužel si dovoluji tvrdit, že je dlouhodobě neřešená, a teď bohužel často ty věci řešíme za pět minut dvanáct. Myslím si, že se tomu nikdo v minulosti skutečně seriózně nevěnoval, že se nikdo nepodíval na to, jak lékaři např. stárnou, jaká je struktura lékařské populace, kde nám chybí apod., v jakých oborech. To znamená, skutečně nebylo to takto reálně řízeno. My jsme se na to podívali a bezesporu ta situace není dobrá. Těch opatření, která jsme podnikli, abychom to řešili nějakým způsobem, byť toto je zrovna oblast, která se nedá úplně vyřešit ze dne na den ani z roku na rok, pokud se něco dlouhodobě zanedbává v personální oblasti, tak se to pak také dlouho napravuje.

Na druhou stranu pokud jde o růst platů, což je taková, řekněme, ta nejjednodušší věc možná, tak tam jednoznačně je prokazatelné, že v posledních letech včetně tohoto roku, včetně minulého roku, probíhá kontinuální růst platů jak u sester, tak u lékařů. V posledních letech tedy myslím, že se podařilo splatit určitý dluh zdravotníkům z minulosti a že objektivně se platy navýšily. U sester zhruba o 13 % v průměru v rámci akutní lůžkové péče, u lékařů někde kolem 8 až 10 %.

Samozřejmě ale, jak jsem říkal, jen peníze situaci určitě nevyřeší, pokud jde o personální stabilizaci. My musíme pracovat na tom, abychom zvýšili atraktivitu povolání sestry a posílili její postavení v systému zdravotní péče. Je třeba začít již u mladých lidí, kteří se rozhodují, co dál budou dělat se svou kariérou, kam půjdou na střední školu. My chceme, aby šli na zdravotní školy, a proto jsme před několika týdny spustili velkou motivační kampaň s názvem Studuj zdravku, abychom upozornili na pozitiva tohoto povolání a přiměli ke studiu na zdravotnických školách právě tuto generaci mladých lidí ve věku čtrnáct, patnáct let, a přiměli je tak k práci pro zdravotnictví. Protože my ty lidi nevytvoříme, nenatiskneme si je na 3D tiskárnách. Musíme je získat na školy, musíme je vzdělat a pak je dostat do českého zdravotnictví. A daří se to.

Myslím si, že díky tomu, jak se ta situace skutečně objektivně zlepšuje, tak vidíme, že roste i zájem o studium na zdravotnických školách. Mezi zářím 2017 a 2018 se počet přijatých studentů zvýšil o tisíc. Jsou dnes kraje, které už nemají kapacity. Další v rámci zdravotnických škol musí otevírat nové kapacity. Takže to značí něco o tom, že skutečně je zájem pracovat v českém zdravotnictví, je zájem studovat na zdravotnických školách, ale jak říkám, nebude to hned.

Už tady pan ministr školství hovořil o velkém projektu, který, jak správně řekl, není žádný populismus, není to věc, která se řeší na jedno volební období, za co se dostanou nějaké body, a to je podpora lékařských fakult. Je jedenáctiletý akční plán na podporu lékařských fakult, 7 miliard korun. Od příštího akademického roku, od října 2019, lékařské fakulty nabírají o 15 procent více studentů. Jsou na to připraveny, dokonce říkaly, že je opět větší zájem o studium na lékařských fakultách, což je pozitivní. Samozřejmě ti lékaři vyjdou až za nějaký čas, takže toto opatření, které jsme dnes udělali, udělali jsme jednoznačně pro budoucnost českého zdravotnictví, kdy ty plody už nesklidíme ani já, ani pan ministr školství, ale budoucí

generace, budoucí politická reprezentace, protože zkrátka bude více absolventů, kteří nahradí tu stárnoucí lékařskou populaci. Což je něco, co se tady skutečně zanedbalo, a nikdo se nepodíval na to, že tady máme praktické lékaře, jejichž věkový průměr je 56 let, že tady máme praktické lékaře pro děti a dorost, jejichž věkový průměr je asi 58 let. A to je něco, co se bohužel nedá vyřešit ze dne na den, musíme ty lékaře získat a my se o to skutečně velmi poctivě snažíme.

Kromě toho pracujeme také na reformě primární péče, protože právě tam máme dnes velký problém z hlediska sítě praktických lékařů, praktických lékařů pro děti a dorost, z hlediska toho, abychom tam získali nové mladé lékaře, aby ta práce pro ně byla atraktivní. Proto chceme dát praktickým lékařům větší kompetence, širší možnosti preskripce, dát jim zkrátka silnější úlohu v tom systému, aby byli pro pacienta skutečně vstupní branou do systému zdravotní péče. Tím dojde jednak k významnému zlepšení organizace péče, protože skutečně praktičtí lékaři mají být ti, kteří organizují péči například o chronicky nemocné pacienty – diabetiky, hypertoniky a další. A tak je to samozřejmě povede k tomu, že to povolání praktického lékaře, které kdysi mělo velmi významnou váhu, bohužel potom do jisté míry zdegradovalo, se opět bude těšit atraktivitě, bude se těšit zájmu mladých lékařů. A také samozřejmě to povede k podpoře prevence, protože jak v rámci primární, tak v rámci sekundární prevence určitě praktičtí lékaři hrají výraznou roli.

Zájem absolventů lékařských fakult o obory, které čelí nebo v blízké době budou čelit kritickému nedostatku lékařů, chceme podpořit také novou koncepcí rezidenčních míst neboli dotací pro mladé lékaře v rámci předatestační přípravy. My potřebuje takto cíleně podporovat ty obory, které nám chybí, ať je to v rámci primární péče, nebo např. pneumologové; obecně vnitřní lékařství, to je obrovský problém, zde máme v řadě oborů nedostatky personální. Proto chceme takto motivovat mladé lékaře, aby skutečně studovali a zaměřili se na tyto nedostatkové obory.

Stejně tak jsme přijali vyhlášku o základních kmenech, která umožňuje, aby se po studiích mladí lékaři v rámci postgraduální přípravy, předatestační přípravy vrátili do regionů, protože jsme nastavili ty podmínky tak, aby většina menších krajských regionálních nemocnic je mohla splnit a mohli se zde mladí lékaři vzdělávat a nebyli nuceni pouze chodit na ta velká pracoviště, na velké fakultní nemocnice apod. To si myslím, že je také velmi důležité.

S cílem podpořit praktické a zubní lékaře v místech, kde není dostatečná dostupnost zdravotní péče pro pacienty, jsme rovněž rozjeli a pokračujeme ve dvou dotačních programech týkajících se jednak právě praktických lékařů a jednak zubních lékařů, tak abychom je skutečně dostali do těch regionů, kde chybí, nikoliv do velkých měst, do Prahy apod., ale do oblastí, jako je sever Čech, do příhraničních oblastí. A skutečně se to daří. Skutečně jsme rozjeli tyto programy velmi dobře. Ministerstvo takto podpořilo již 51 lékařských ordinací jak praktických lékařů, tak praktický lékařů pro děti a dorost, tak stomatologů, v celkové výši přes 33 milionů korun. Tady dokonce mám jasnou mapu. Když se podíváme na dotace pro zubařské ordinace, tak vidíte, nikde žádná Praha, ale Karlovarský kraj, Ústecký kraj, Liberecký kraj, Vysočina, kde je velký problém, Moravskoslezský kraj, zkrátka příhraniční

oblasti, kam normálně ten zubař by nikdy nešel pracovat, protože to pro něj není atraktivní. Například Nový Bor nebo Rýmařov atd. Zkrátka těch oblastí je celá řada. Horní Cerekev apod. Díky této dotaci jsme tam zubního lékaře dostali a ten lékař ošetřil pacienty takzvaně na pojišťovnu. Stejně tak je to u praktických lékařů. Když se podíváte na všechny příhraniční oblasti, kde jsme udělali dotaci praktickým lékařům, zajistili jsme tam péči pro pacienty. Takže skutečně pracujeme v tomto směru i na síťotvorbě, cílené podpoře těch regionů, kde nám chybějí jak praktičtí lékaři, tak stomatologové.

Stejně tak v tomto roce vznikl fond pro vesnické lékárny, kde je 48 milionů, čerpá z něj až 80 lékáren. A opět, jsou to ty lékárny, které jsou jedinečné, které jsou v nějakém místě jediné, žádná konkurence tam není. Pokud by samozřejmě zanikly, tak by pacienti nedostali své léky. Takže tento fond vesnických lékáren vznikl, lékárny z něj čerpají a takto vlastně v tom tvrdém konkurenčním prostředí podporujeme ty malé lékárny tak, aby třeba v Krkonoších apod. se pacienti dostali ke svým lékům. Myslím si, že v tomto směru skutečně velmi cíleně pracujeme na síťotvorbě, na tom, abychom zajistili dostupnou péči pro české pacienty.

Také chceme zdravotníkům práci maximálně zjednodušovat. Klademe proto velký důraz na snižování administrativy. V minulém roce jsme přijali novelu vyhlášky o zdravotnické dokumentaci. Velmi výrazný posun, který zjednodušuje vedení zdravotnické dokumentace zejména v ošetrovatelství, pro zdravotní sestry, všeobecné sestry. Nově tato vyhláška více odpovídá skutečným potřebám v praxi, včetně vedení dokumentace, které bylo přizpůsobeno typu daného zdravotnického zařízení. Samozřejmě je situace jiná ve velké fakultní nemocnici a jiná v nějaké menší okresní nemocnici. Takže skutečně v tomto směru dáváme možnost zredukovat výrazně administrativu, ošetrovatelskou dokumentaci. Nemocnice toto skutečně dělají a je to velmi pozitivně vnímáno ze strany hlavních sester a samozřejmě i dalšího zdravotnického personálu. Myslím si, že je to velký posun.

A také od Nového roku pracujeme na dalším administrativním auditu, auditu administrativní zátěže zdravotníků, kde v současné době jsme dokončili už analýzu na základě podnětů z praxe, kdy jsme oslovili nemocnice, praktické lékaře, zkrátka všechny segmenty, aby nám oni sami řekli, kde vidí, že je administrativa nadbytečná. Do konce roku zpracujeme skutečně jasný plán, jak tuto administrativu odbourávat.

Připravujeme také elektronizaci zdravotnictví, což je něco, co by také mělo pomoci v té debyrokratizaci českého zdravotnictví. Elektronizace jednoznačně umožní snížit byrokratizaci, přinese benefity pro pacienty, pro lékaře z hlediska sdílení dat, protože to je něco, co nám samozřejmě chybí. My jsme nedávno tady ve Sněmovně odhlasovali onen sdílený lékový záznam v rámci eReceptu, ale potřebujeme jít dál, potřebujeme nastavit standardy pro vedení elektronické dokumentace, datové standardy. V současné době pracujeme na zákoně o elektronizaci zdravotnictví, který bude dokončen a půjde do vlády do konce tohoto roku a v roce 2020 do legislativního procesu. To znamená, že skutečně české zdravotnictví se v tomto posune na úroveň států, jako je Dánsko, Estonsko, Rakousko

a podobně. Myslím si, že to je také výrazný posun a že se na elektronizaci zdravotnictví velmi pilně na Ministerstvu zdravotnictví pracuje.

eRecept je jedním z příkladů jakožto velmi úspěšný projekt. V roce 2018 bylo asi 58 milionů vydaných receptů a ten systém, byť se ho všichni obávali, tak skutečně funguje a všichni si na něj velmi dobře zvykli. A já věřím tomu, že si zvyknou i na onen sdílený lékový záznam pacienta, který výrazně pomůže k bezpečnosti a kvalitě péče o pacienty, kteří jsou třeba ošetřováni zdravotnickou záchrannou službou nebo samozřejmě lékaři a kteří berou celou řadu léků a sami bohužel nevědí často, jaké ty léky mají nežádoucí účinky, nežádoucí interakce a podobně.

Obecně se snažíme pracovat na zdravotnictví, které je koncentrováno kolem pacienta. I proto jsme také přijali novelu zákona o veřejném zdravotním pojištění týkající se jenom vyhrazených zdravotnických prostředků. Tady patří dík samozřejmě celé Sněmovně, která tento návrh podpořila v minulém volebním období jednomyslně. Tento návrh výrazně zvyšuje portfolio zdravotnických prostředků, které budou nově hrazeny pacientům. Celkově se úhrada za zdravotnické pomůcky zvýší asi o půl miliardy korun. A především počet těch zdravotnických prostředků bude skutečně mnohem vyšší a cílíme skutečně na pacienty, kteří jsou chronicky nemocní, diabetici, dětské pacienti, kteří v tuto chvíli často platí za zdravotnické prostředky i desítky tisíc korun bez jakékoliv úhrady, a pak musí někde sbírat víčka a podobně. Což si myslím, že je velmi nesprávné. Takže jsem rád, že se podařilo tento zákon přijmout a že skutečně z něj budou těžit pacienti.

Také prošla otázka úhrady léčebného konopí. Něco, po čem se také dlouhodobě volalo. Minulý týden tedy v třetím čtení Sněmovna toto podpořila. Myslím si, že to je posun pro řadu pacientů s chronickou bolestí, s roztroušenou sklerózou a podobně, kdy jim to výrazně může ulevit a hlavně třeba snížit podíl opiátů, které užívají.

Také aktivně řešíme nedostupnost léků. Já si nepamatuji, že by v minulosti toto téma bylo nějak systematicky řešeno. My se snažíme skutečně najít mechanismus, aby léky byly dostupné jak v centru Prahy, tak někde na periferii, protože to je často problém. Proto jsme připravili takzvaný emergentní objednávkový systém, novelu zákona, která teď je v mezirezortním připomínkovém řízení. Zanedlouho půjde na vládu a pak samozřejmě do Sněmovny. Cílem je, aby pacient získal svůj lék, pokud není dostupný standardní distribuční cestou, na základě odpovědnosti výrobce, který bude povinen maximálně do dvou dnů dodat daný lék do jakékoliv lékárny v České republice pod výraznou sankcí.

Rovněž v tomto návrhu řešíme otázku větší regulace reexportu léčiv. Protože víme, že je to stále velmi zajímavý byznys v řádu mnoha miliard, kdy distributoři vezmou léky a místo toho, aby je dali českým pacientům do lékáren, tak je vyvevou někam do zahraničí a tam získají marži, nějaký rozdíl mezi tou nákupní cenou v České republice a prodejní cenou někde v Německu nebo v Dánsku. Jsou to velmi lehce vydělané peníze. Na druhou stranu na úkor českých pacientů, kteří pak ty léky nemají. To znamená, v tomto směru chceme jít cestou vyšší regulace.

Také chceme zajistit, abychom v případě výpadku léku, třeba výpadku ve výrobě, což je něco, co se bohužel stává, může stát do budoucna, mohli snadněji zajistit náhradu, náhradní léčivý přípravek, za stejný doplatek pro pacienty třeba ze zahraničí v rámci jako mimořádného dovozu a podobně. To si myslím, že je také velmi důležité, protože víme, že nedostupnost léčiv je skutečně téma, které se objevuje čím dál častěji. A tato komplexní novela myslím si, že velmi dobře cílí na to, abychom to řešili, a velmi brzy tedy dojde do Poslanecké sněmovny.

Další velkou kapitolou jsou drahé a inovativní léky. Všichni známe medializované případy pacientů, kdy pojišťovna těmto pacientům zamítne hradit léčbu, nějakou velmi drahou inovativní léčbu. Skrze onen § 16 zákona o veřejném zdravotním pojištění jsme přistoupili k velké revizi celého tohoto procesu a vstupu inovativních léčiv do úhrad z veřejného zdravotního pojištění tak, aby se tyto nové léky k pacientům dostaly co nejdříve. Aby nebyli nuceni žádat skrze § 16, protože to je proces, který je složitý, často s nejasným výsledkem. Proto je už nyní v připomínkovém řízení novela zákona o veřejném zdravotním pojištění, která rozšíří dostupnost nejmodernějších léčiv hrazených z veřejného zdravotního pojištění, vysoce inovativních léčivých přípravků a zejména také léků na vzácná onemocnění, orphanů, super-orphanů, které jsou dnes naprosto nedostupné, maximálně skrze žádost podle § 16, což jak říkám, je proces velmi složitý.

Zároveň tato novela zavádí poprvé v historii transparentní, konzistentní a předvídatelný proces pro rozhodování pojišťoven o nároku pacienta včetně odvolacího řízení. Mluvím o rozhodování revizních lékařů pojišťoven, které také často podléhá kritice. My nastavujeme jasná pravidla tak, aby toto bylo sjednoceno v rámci zdravotních pojišťoven, aby byla možnost pro pacienta se odvolat a zkrátka pacient se ke svému nároku, pokud na něj skutečně nárok má, na danou léčbu, na úhradu dané léčby, dostal transparentně a bez větších obtíží. S tím souvisí i vznik center pro vzácná onemocnění, která v současné době vznikají tak, abychom těmto pacientům nabídli co nejvíce specializovanou péči těmi, kteří jim skutečně pomohou.

Výrazně se také posouváme kupředu, pokud jde o reformu péče o duševní zdraví. Tady si myslím, že i kritici ministerstva musí uznat, že se v tomto skutečně udělalo velké množství práce, že se nám úspěšně daří přesouvat pacienty z těch velkých psychiatrických nemocnic do komunitní péče. Takto už dnes vlastně v rámci oněch center duševních zdraví, která jsme začali otevírat od minulého roku – celkově jich do konce tohoto roku bude otevřeno třicet – tak aktuálně už 400 pacientů z psychiatrických nemocnic je v péči komunitních center. A budeme dále pokračovat. Myslím, že to je něco, co dlužíme těmto pacientům, kdy tito pacienti se budou nově, nebo už dnes můžou pohybovat v přirozeném prostředí, ve svém domácím prostředí, a starají se o ně terénní pracovníci, multidisciplinární týmy zdravotníků, sociálních pracovníků, kdy ta péče chodí za nimi, a nikoli aby pacienti tu péči vyhledávali. A to je skutečně revoluční. Ta centra už dnes fungují. Jak říkám, do konce roku jich bude celkem třicet, do budoucna až sto.

Je to samozřejmě proces také na dlouhou dobu. Ve státech, kde to proběhlo, ty reformy trvaly většinou dvacet let. Ale my jsme začali. A znova, je to něco, co není

možná nějak populární, neziskávají se na tom politické body, ale je to nezbytně nutné, abychom těmto pacientům s duševní chorobou pomohli. Podporuje nás v tom i Světová zdravotnická organizace, Evropská komise a další.

Na základě mého apelu a důrazu na kvalitu péče pacienti také letos významně těží, a v příštím roce budou těžít, z dohod poskytovatelů a zdravotních pojišťoven v rámci dohádovacího řízení. V minulém roce historický úspěch nejvíce dohod v historii a v tomto roce v zásadě je ten úspěch podobný. Skutečně velmi úspěšné dohádovací řízení, kdy ty dohody obsahují celou řadu pozitivních změn, zejména v oblasti dostupnosti stomatologické péče, kdy my jsme přesvědčeni o tom, že od příštího roku se výrazně sníží počet stížností pacientů, kteří si stěžují na to, že je zubař nechtěl ošetřit takzvaně na pojišťovnu, pouze na cash. Že stomatologická péče je nedostupná. To by se již v příštím roce nemělo stávat. I třeba v případě dětských pacientů, kdy nově budou hrazeny výkony právě zaměřené na dětské pacienty, aby zubní lékaři byli ochotni se o ně postarat.

Stejně tak dochází k řadě změn v oblasti praktických lékařů pro děti a dorost. To souvisí právě s onou reformou primární péče, kdy se pacienti dočkají celé řady nových výkonů v péči o prediabetiky, obézní děti, konzultace v oblasti očkování, a tak dále. Těch věcí je tam celá řada.

Také vláda již schválila návrh, ten je teď ve Sněmovně, návrh zákona, který přináší zcela novou možnost odškodnit ty osoby, kterým vznikla újma na zdraví v důsledku povinného očkování. To je také něco, co se v minulosti dlouho slibovalo, nebylo to nikdy přijato, nebylo to nikdy dotaženo do konce. Teď aktuálně je ten návrh již ve Sněmovně, již ho projednává zdravotní výbor. Myslím si, že to je určitý dluh, který nyní splácíme. A myslím si, že to pomůže také otupit hrany a přinést záruky těm, kteří se obávají očkování, a přispět i k větší míře proočkovanosti, která v tuto chvíli klesá.

Vůbec poprvé také prostřednictvím dotačních programů rozvíjíme paliativní péči jak v nemocnicích, tak v domácím prostředí pacienta. Dnes máme již hrazenou mobilní paliativní péči a rozvíjíme specializované paliativní týmy v nemocnicích. Ten projekt již běží, již se rozjel od 1. června. A myslím si, že to je opět výrazný kvalitativní posun, protože paliativa nebyla úplně atraktivní téma, nebylo to sexy téma v minulosti, nikdo se tomu moc nevěnoval. Spíše jsme řešili to, jak pacienta vyléčit, ale víme, že medicína není všemocná, že neumí zázraky a že potřebujeme kvalitní paliativní péči nabídnout pacientům. A to je právě cílem těch projektů, které jsme rozjeli a které již běží, myslím, že jsou velmi pozitivně vnímány, a mají zvýšit kvalitu dožití nevléčitelně nemocných pacientů. Takže to si myslím, že je také velký krok dopředu.

Kromě celé řady dalších změn jsme také zareagovali na rozhodnutí Ústavního soudu. Vláda schválila právní úpravu týkající se způsobu obsazování orgánů zaměstnaneckých zdravotních pojišťoven – ten návrh zde také bude brzy v prvním čtení – z důvodu nerovnosti mezi skupinami pojištěnců v rámci orgánů zdravotních pojišťoven, tak jak jsou dnes obsazovány. Tuto nerovnost odstraňujeme a otvíráme možnost, aby se na chodu zaměstnaneckých pojišťoven podílelo mnohem větší

spektrum subjektů. Nikoliv již pouze velcí zaměstnavatelé jako dnes, ale právě i další menší zaměstnavatelé, osoby samostatně výdělečně činné a další, skutečně dáváme v tomto směru možnost i menším plátcům dostat se do řízení zaměstnaneckých zdravotních pojišťoven a stejně tak i pojištěncům, kteří budou všichni moci nově kandidovat bez rozdílu do správních a dozorčích rad.

Současně v tuto chvíli chystáme nový zákon o zdravotních pojišťovnách, zcela nový zákon, věcný záměr zákona bude hotov do konce tohoto roku. Ten zákon nastaví jasná pravidla pro zdravotní pojišťovny z hlediska jejich odpovědnosti, kontroly a myslím si, že z něj opět bude těžit zejména pacient.

Již dnes se na zdravotní pojišťovny také velmi výrazně soustředíme společně s Ministerstvem financí, kdy je pravidelně kontrolujeme. Aktuálně dobíhá největší kontrola, která kdysi byla v oblasti zdravotních pojišťoven, týkající se vlastně bazální povinnosti zdravotních pojišťoven, která jim vyplývá ze zákona, a to je zajištění časově a místně dostupných zdravotních služeb. To je něco, proč vlastně pojišťovny máme z hlediska právě síťotvorby apod. Víme, že dnes to není úplně ideální. Že si pacienti stěžují na nedostupnost péče apod., že je nechtěl přijmout nějaký lékař, protože má plno atd. To je samozřejmě selhání zdravotních pojišťoven, proto jsme udělali kompletní kontrolu všech sedmi zdravotních pojišťoven z hlediska toho, jak zajišťují časovou a místní dostupnost zdravotních služeb pro své pojištěnce, pro své klienty. Ta kontrola bude hotová do konce léta a v září představíme její výstupy včetně konkrétních návrhů opatření, aby například pojišťovny skutečně sledovaly kapacity. Aby nesledovaly pouze to, že někde nějaký lékař je, nebo nějaký poskytovatel je, ale jestli skutečně bere nové pacienty, jestli neodmítá pacienty, jestli má kapacitu. Jestli skutečně ta kapacita nasmlouvaná pojišťovnou je dostatečná. A to budeme chtít, aby zdravotní pojišťovny skutečně nově sledovaly, tak abychom jasně tvořili síť, která je odpovídající právě pravidlům o časové a místní dostupnosti zdravotních služeb.

Jak říkám, věci, na kterých pracujeme, je celá řada. V současné době, a to možná skoro na závěr, na velké strategii, kterou nazýváme Zdraví 2030. Také něco, co je do budoucna. Co je pro mé nástupce, nikoliv pro mě osobně. Ale myslím si, že zdravotnictví potřebuje mít strategii. Potřebuje vědět, kam se směřovat, na co zaměřit pozornost z hlediska úhrad, z hlediska podpory. A právě proto v současné době vzniká velký koncepční dokument Zdravotnictví 2030 s jasnými prioritami z hlediska financování, z hlediska i následujícího programovacího období evropských fondů, z kterého budeme skutečně chtít čerpat např. na investice, do urgentních příjmů. My chceme, aby byla jasně stanovena síť urgentní péče, urgentních příjmů v rámci nemocnic. A to je právě součástí oné strategie, mimo jiné strategie Zdraví 2030, která teď vzniká a která určitě bude dána i do veřejné konzultace.

Úplně na závěr bych zakončil důležitým úkolem do budoucna, který je složitý, přiznávám, vyvolává často velké debaty, ale je nutný, a to je otázka měření kvality zdravotní péče. Kvalita je něco, co samozřejmě musí patřit ke zdravotnictví. Nejenom otázka dostupnosti, ale skutečně i otázka toho, jestli péče u daného poskytovatele je poskytována na odborné úrovni, na odpovídající úrovni, jaké jsou

výstupy dané péče. A to je něco co určitě chceme řešit, už to řešíme v rámci měření kvality zdravotní péče, kdy se chceme podívat na jednotlivé ukazatele. Teď aktuálně oslovujeme odborné společnosti v tomto a tyto ukazatele samozřejmě půjdou i k veřejné opONENTUŘE. Ale chceme, abychom skutečně byli schopni srovnávat kvalitu péče v rámci jednotlivých poskytovatelů, protože to si myslím, že je také to, co pacienti očekávají. Nikoliv pouze to, že mají za rohem nemocnici, ale také, jakou péči tam dostanou, v jaké kvalitě. A to si myslím, že je něco, co by také mělo být všeobecným konsenzem, že je nutné řešit.

Takže dámy a pánové, tolik ode mne všechno. Já myslím, že těch věcí, na kterých pracujeme ve zdravotnictví, je celá řada. Pracujeme na nich poctivě poslední rok a půl. Celá řada věcí, jak jsem říkal, je rozdělána a já budu moc rád, když je Sněmovna podpoří, protože spousty otázek, o kterých jsem hovořil, to myslím není o nějakém politickém rozdělení, pravo-levém, ale skutečně o snaze zlepšit české zdravotnictví pro české pacienty. Děkuji. (Potlesk zleva.)

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak to byl ministr zdravotnictví Adam Vojtěch a nyní vyzývám k vystoupení ministra životního prostředí Richarda Brabce. A připraví se ministryně práce a sociálních věcí Jana Maláčová. Jenom zopakují pořadí, aby se stačili poslanci připravit. Po paní ministryni Maláčové mám přihlášeného předsedu poslaneckého klubu Pirátů pana poslance Michálka. Následně předsedu poslaneckého klubu SPD Radima Fialu. A tím končí zatím přednostní práva a následně bych zahájil rozpravu. Takže pane ministře, máte slovo. Prosím.

Ministr životního prostředí ČR Richard Brabec: Děkuji za něj, vážený pane předsedající. Kolegyně, kolegové, já vás asi nepřekvapím tím, čím začnu, a já s tím snad trochu i potom skončím nějakým takovým zvláštním okruhem, protože to, co teď momentálně zažíváme venku, a asi jste možná zaznamenali, že teď byla naměřena historicky nejvyšší teplota června vůbec v historii měření, jestli se nemýlím, od roku 1775, tak nejsou lepší kulisy, nemyslím teď tady ty klimatizované, ale kdyby se sem dostal vzduch zvenku, tak by to asi bylo o poznání kratší, to jednání naše. Ale nejsou lepší kulisy pro to, abychom si řekli, co je největší problém této země. A co nepochybně bude největší problém. A to je to, jakým způsobem dokážeme našim dětem a jejich dětem tu zemi připravit na změnu, která tady nepochybně je, která přichází.

Mě vždycky trochu zamrzí, když – ono to tady zaznělo dneska už několikrát a nepochybně to ve vašich vyjádřeních ještě zase zazní. Já chápou, že je to určitě politické klíšé, ale myslím si, že v tom reálném životě, a doufám, že se na tom s většinou z vás shodneme, a dost často se na tom shodujeme, když se bavíme mezi čtyřma očima a ne před kamerami, takže mně vždycky nejvíc vadí, když někdo řekne, že prostě vláda neudělala v této oblasti vůbec nic. A já říkám, kdyby ty vlády před námi udělaly to, co jsme udělali my, tak už dneska jsme mohli být úplně někde jinde. Protože setrvačnost těch kroků, aby začala fungovat opatření proti suchu, je prostě obrovská, je dlouhá i desítky let.

A já chci znovu říct, že boj se suchem – záměrně říkám ne boj s klimatickou změnou, protože s tou se nedá bojovat, to je něco, co nás dalece přesahuje, tak aspoň boj se suchem, a nechci slovíčkařit, je prostě nejvyšší prioritou této vlády. Já když jsem v roce 2014 v lednu přišel na Ministerstvo životního prostředí, a několikrát jsem to tady už říkal, vy to víte a omlouvám se, řeknu to znovu, ale bude to krátké, začal jsem mluvit o suchu, tak se mi řada lidí smála, co to řeším za nesmyslný problém, který neexistuje. Já se domnívám, že dneska už je všem jasné, s čím jsme tenkrát začali. My čelíme situaci, kdy se sto let ta voda z České republiky nebo z českých zemí cíleně odváděla, aby tady nepůsobila škody, a teď se chce, aby se za pět let všechno napravilo. To prostě nejde. Ale přes to přese všechno jsme udělali doslova a do písmene tisíce konkrétních opatření a neustále zrychlujeme tu realizaci opatření. Pan ministr zemědělství, který tady teď není, tak jenom můžu říct jeho závazek, ale on vlastně souvisí i s naším závazkem, že každý den doslova vznikne někde nějaký rybník nebo bude obnoven rybník. Já třeba můžu říct, že doslova každý den za poslední rok, možná rok a půl, takřka každý den někde v nějaké menší obci zajistíme lidem nový zdroj pitné vody. Zatím za rok a půl jsme jich zajistili více než 350, v 350 obcích pro 150 000 lidí. Takže 150 000 lidí – dobře, řeknete si možná, co je to proti 10 milionům, ale je to kolik, 1,5 %, jestli se nemýlím, nebo něco v tom smyslu, ale jsou to menší obce, které jsou doslova životně závislé na těch menších zdrojích. A to je strašně důležité, protože ta velká města samozřejmě třeba jsou dneska napojena na velké vodovody a zatím, říkám zatím, s tím problém nemají.

Hovoříme tady o posledním roce a já musím říct, že to, co tady bylo taky trochu, myslím, že panem předsedou Výborným, zmiňováno: no a co ta národní koalice boje proti suchu vlastně udělala? No udělala třeba to, že vůbec poprvé – a já říkám, proč se to teda neudělalo dřív, proč už před dvaceti lety někteří, kteří tady samozřejmě v té Sněmovně sedí už i více než dvacet let, neřešili s těmi samými vědci, kteří už tenkrát upozorňovali, že to Česká republika bude muset řešit a že to řešení prostě bude trvat léta, někdy dokonce desítky let. Znovu říkám, mohli jsme být úplně někde jinde, kdyby někdo dřív byl tím vizionářem. A já si troufám říct, že jsme těmi vizionáři a že se opravdu v tomto nemáme za co stydět.

Byla tady obrovská debata v minulých letech, co se vlastně má dělat dřív, jestli se mají stavět přehrady, anebo rybníky, anebo mokřady, anebo vodovody, anebo já nevím co. A my dneska říkáme, je to strašně jednoduché. My musíme dělat všechno, protože něco přinese svůj efekt za tři měsíce, něco za šest měsíců a něco za deset let. Když se dneska rozmyslíme, že postavíme novou přehradu, tak začne sloužit za deset let, ta větší možná ještě déle. A my máme dneska skutečně, jak jsem říkal, zrealizováno nebo rozpracováno nebo připravujeme tisíce konkrétních projektů, jak tu životodárnou tekutinu, o které jsme byli asi dlouho přesvědčeni, že je to něco samozřejmého, co tady vždycky bude, vždycky nám naprší, nasněží, tak jak tu životodárnou tekutinu udržet tady v České republice, ať už v přírodě, nebo ve městech, nebo kdekoli jinde, jak ji tady pozdržet, aby nám tak rychle nezmizela.

Pan premiér mi ušetřil práci, protože ve svém úvodním projevu už zmínil celou řadu našich projektů, kterým se mnozí na začátku smáli. Třeba proboha, co máme s tou dešťovkou? Všichni jsme měli okap, resp. sud pod okapem, což teda

projekt Dešťovka je sofistikovanější, ale já si troufám říct, že nám se povedlo udělat z té vody společenské téma. A to se povedlo v době, kdy ještě nebylo zdaleka takové sucho, kdy se o tom ještě nehovořilo s takovou razancí. Dnes je to snadné, dnes o tom každý den vidíte v televizi, je to otvírák mnoha serverů, mnoha novin, je to něco, co zajímá lidi. Ale my jsme se tím začali zabývat, vážení, ve chvíli, kdy to ještě takřka nikoho nezajímalo, protože nám bylo jasné, že to je důležité. A já si troufale myslím, že jsme to téma přinesli my, já říkám, nejenom my, ale určitě v tom Ministerstvo životního prostředí sehrálo významnou roli.

Jak jsem řekl, máme tady projekt Dešťovka pro občany, 5 000 žádostí, 5 000 domácností, na další tisíce máme dneska peníze. Rozjeli jsme zajímavý projekt pro obce, na který máme takřka miliardu korun. Jsou to právě větší projekty, kde je možné udržet dešťovou vodu ve městech. Já takřka každý den, kdybych dneska nemusel sedět tady, tak bych byl v terénu, tak jako tam jedu hned zítra, do obcí, a řešil tam se starosty konkrétní problémy, jak jim zajistit vodu. Takže věřte, ale to máte mnozí z vás, a já si troufám, že trošku větší nadhled, protože vy máte většinou ve svých regionech, já mám ten nadhled republikový, a věřte, že velmi dobře vím, co trápí ty konkrétní lidi, co trápí ty konkrétní starosty a starostky v oblasti boje se suchem a vůbec dopadu klimatické změny.

Dneska tady někdo říkal, že se tím vláda nezabývá dostatečně nebo že o tom nejedná. No samozřejmě jedná. A já tady chci říct, že vůbec nevidím žádný problém, naopak, aby když máme národní koalici boje proti suchu, kde poprvé sedí opravdu špičkoví vědci a my s nimi diskutujeme a oni s námi a máme možnost si ty věci, někdy třeba i nepříjemné, říct, a jsou z toho nějaké konkrétní závěry, stejně jako Senát vytvořil svoji komisi sucha a spolu diskutujeme, tak ve chvíli, kdy tady někdo v Poslanecké sněmovně bude mít tu iniciativu, tak já budu první, kdo samozřejmě bude rád s takovým týmem spolupracovat, protože nikdo nemá patent na rozum a nemá ho samozřejmě ani ministr životního prostředí a ani nikdo z ministerstva. Je skvělé, když si můžeme vyměňovat zkušenosti.

Jak už jsem řekl, to nejcennější je, že nabízíme řešení teď, protože když se dneska budeme bavit o strategiích a koncepcích, kterých máme v České republice hromady a jsou v šuplicích historicky desítky let, tak to nikomu vodu nenajde. Naše projekty ano, ty jí zajistí reálně a v čase. Není to jenom o konkrétních koncepcích, je to i o legislativě. Velmi brzy se budeme v této slovně Poslanecké sněmovně a následně v Senátu bavit o velké novele vodního zákona, kterou sem jako hlavní gestor dá s naší spoluprací Ministerstvo zemědělství, a to bude určitě skvělá možnost, jak se odborně bavit o tom, co všechno v této oblasti můžeme dělat.

Už tady pan premiér řekl, a taky to není jen tak něco, co je samozřejmé, my jsme rozjeli i pro naši oblast vědy a výzkumu velký projekt, který jsme připravili. Byl schválen vládou a po mnoha letech se na Ministerstvo životního prostředí vrací oblast výzkumu a polovina z těch peněz na výzkum a inovace, polovina, tedy takřka 2 miliardy korun v příštích šesti sedmi letech budou právě plynout i do oblasti výzkumných úkolů, jakým způsobem zlepšit schopnost české, moravské, slezské

krajiny a samozřejmě tady udržet vodu všemi možnými způsoby, jak jsem říkal, ať už v podobě povrchové, nebo podzemní.

Nemůžu se nezmínit o tématu, které teď hraje obrovskou roli v té společenské diskusi a nepochybně bude hrát roli čím dál tím větší a s tou vodou úzce souvisí, a to je téma klimatické změny a dopadů s tím souvisejících. My se tady bavíme a je kolem toho velká, řekněme i aktivistická debata. Já jsem měl skvělou debatu se studenty z Fridays For Future asi před týdnem a s dalšími lidmi, ať už z té nevládní sféry, tak s učiteli, a tam jsem si znovu uvědomil něco, co mě tak strašně nepřekvapuje – že ten největší problém je spíš možná v neznalosti a v neinformovanosti, co má ta druhá strana připraveného a co se vlastně dělá. Protože to je takové to rychlé zjednodušení: neděláte nic. Potom se zeptáte: a vy víte, co my děláme? Říká: no nevíme, ale neděláte nic. A to je něco, co já chápu u studentů, protože kdyby mi dneska bylo dvacet let – to byla krásná doba – tak bych tam možná s nimi taky stávkoval, protože říkám, nic proti tomu nemám, to, co tady zatím studenti předváděli, bylo velmi vtipné, bylo to takové nastavené zrcadlo a já jsem vždycky říkal: rád přijdu na školy střední, základní, vysoké a budu tam obhajovat to, co dneska česká vláda v té věci dělá.

Tady se to smrsklo, odpusťte mi to slovo, jenom na debatu, zda dosáhneme v roce 2050 takzvané uhlíkové neutrality, nebo nedosáhneme, nebo kdy toho dosáhneme. Když se dneska sta procent lidí zeptáte, ale myslím, že i lidí, kteří na to mají třeba i nějaké odbornější vzdělání, co to vlastně ta uhlíková neutralita je, tak si troufám říct, že velká většina vůbec nebude tušit. Ale přes to přese všechno řekneme: ale chceme to. Chceme to nejspíše v roce 2050.

A já myslím, že je velmi seriózní říct, když už házíme nějakými procenty a nějakými léty, co se za tím vlastně skrývá. A tady já vidím rozdíl mezi přístupem vlády, která, když něco slíbí nebo když se k něčemu zaváže, tak jako plníme závazky z Pařížské dohody, tak jako plníme závazky z klimaticko-energetického balíčku, tak chce prostě vědět, co to taky pro ty lidi bude znamenat. Protože ovlivňujeme a budeme ovlivňovat život deseti milionů lidí, všech lidí v tomto státě, protože, vážení, rád na to někdy udělám seminář. A mimochodem tímto vás zvu, někdy nejspíše v polovině nebo do poloviny září chceme uspořádat takovou velkou klimatickou konferenci, možná dokonce v Poslanecké sněmovně, ale to se ještě dohodneme, kde právě chceme představit některé koncepty, ať už ty mitigační, tedy zmírňování dopadů, respektive snížení emisí CO₂, tak třeba i to, jak se některé jiné státy s tím takzvaně perou.

Takže já bych byl velmi rád, kdybychom z té politické debaty o tom, kdo to vlastně řekl první a co to vlastně znamená, se věnovali tomu, co to opravdu bude reálně znamenat pro občany ČR. Kolik to bude stát, protože to budou stovky miliard korun a stovky tisíc třeba lidí, zaměstnanosti, bude to znamenat, že se úplně změní naše životy.

Jenom pro zajímavost, pokud by to takhle bylo, tak v roce 2050 už se nebude moci topit nejenom uhlím, ale pravděpodobně ani plynem. Nebudeme samozřejmě moct jezdit žádnými dopravními prostředky, ne jenom osobními vozy, ale

jakýmikoliv dopravními prostředky včetně pravděpodobně letadel, která jsou na cokoliv jiného než možná na vodík nebo na nějaký jiný pohon. Bude to znamenat významnou změnu, některé sektory průmyslu úplně zmizí, protože to neudrží. Bude to znamenat významné dopady na zemědělství. Bude to znamenat významné dopady na všechno.

A já považuji za seriózní, když politik řekne, že by jednou chtěl tomu národu také říct, co to pro něj bude znamenat. A ne jenom že zvedneme nějaký transparent a řekneme: my to v roce 2050 dokážeme za každou cenu. A to bohužel se někdy stávalo i v Evropském parlamentu, že tam někdo z Evropské komise přišel s nějakým číslem a tam někdo řekl: ne, ne, ne, to nebude 20 %, my chceme 30 %. Sice nevíme, jaké dopady to bude mít... A samozřejmě že se tady bavíme i o tom, že je nám jasné, že tady musí být nějaká globální solidarita. Já se velmi těším na debatu, která bude v New Yorku v září na klimatickém summitu a potom na klimatické konferenci v závěru roku.

Já to tady říkám i proto, že jsme často, řekněme, napadáni, že se neděje vůbec nic. A já říkám, děje se celá řada věcí. Možná že o nich mluvíme méně, protože je jako reálně děláme i v té mitigační části, tedy nejenom v adaptaci, to nám ti studenti vyčítali. Říkali: vy se sice adaptujete, ale vy musíte zajistit, aby se to nestalo. A my jenom říkáme: my se ale, vážení, musíme připravit na to, že se to stane, i když se přetrhne. To se totiž může stát, že to nemáme v ruce. My máme v ruce ta adaptační opatření, jak připravit tuto zemi na změnu klimatu, ta se děje. Ale máme omezeně v ruce to, jak zajistíme, aby ta změna klimatu nepokračovala. A to je ta hlavní debata. To je velmi seriózní, je velmi odborná, je částečně i politická, ale měla by se v ideálním případě odehrávat opravdu jakoby tak, že si budeme říkat ty scénáře a budeme si říkat, jsme na ně připraveni, anebo nejsme na ně připraveni. A to já považuji za seriózní. Není to ani pokrytecké, není to ani sobecké, je to prostě odpovědné. A to já si myslím, že je důležité.

Já už nechci dlouho zdržovat. Celá řada věcí tady padla. Pan kolega Havlíček mluvil o uhlénné komisi, kterou spolu zakládáme a povedeme ji, která brzy začne pracovat, předpokládáme v červenci, a měla by v nějakém dohledném čase vlastně dát vládě potom určité návrhy, jak ČR může odstoupit postupně od fosilních paliv, především od uhlí, a co to bude znamenat.

Už tady padlo to, že samozřejmě máme úspěšné projekty typu desítek tisíc domácností, které díky projektu Nová zelená úsporám nebo Kotlíkové dotace nejenom že zlepšily životní prostředí, snížily emise CO₂, ale i dalších škodlivin, ale také ušetřily hodně peněz. Máme skvělý projekt, o kterém jsem už hovořil, protože jestliže nás něco může do budoucna zachránit, protože když se podíváte na to, jak jsme schopni odstranit uhlík nebo snížit emise uhlíku, tak my buď budeme samozřejmě výrazně měnit strukturu celé země, ale může nám pomoci to, že naopak zvýšíme to jímání, tedy to pohlcování uhlíku. A to dokážou skvěle přírodní klimatizace, které se jmenují stromy.

Proto připravujeme, a děkuji za to Nadaci Partnerství, že spolu připravujeme úžasný projekt 10 milionů stromů, které chceme vysadit mimo les v příštích letech. Je

to takové symbolické, mělo by to být spojovací. Nás dneska hodně věci rozděluje, někdy tedy myslím že zbytečně. My bychom strašně rádi, aby nás sázení stromů spojilo. Chceme vybláznit republiku tak, aby za každého člověka, za každého občana ČR vlastně byl vysazen jeden strom, minimálně jeden strom. A je to něco, co nás může zachránit. Australané a další chtějí sázet stovky milionů stromů, v Číně sázejí doslova miliardy stromů nebo stovky milionů stromů také. A my, když dneska bohužel čelíme největší katastrofě škůdců, především kůrovce nebo lýkožrouta smrkového, abych byl přesný, těch kůrovců je asi 130 druhů, tak samozřejmě ty stromy masivně ztrácíme. A my jsme dneska na prahu úplně nové tvářnosti české krajiny. ČR bude vypadat bohužel zcela jinak, ale bohužel to musíme, řekněme to, co se děje, využít jako systémem všechno špatné je pro něco dobré, jako pro nový začátek, jak by měly naše lesy vypadat, aby byly v budoucnu odolné. Na tom se dneska intenzivně pracuje, to je tedy především hájemství ministra zemědělství, ale snad i za něj mohou říct, že se na tom my také významně podílíme.

Já přeskočím řadu věcí, které jsem tady měl, protože vím, že už i čekáte na další vaše příspěvky. Já jsem se chtěl hlavně zaměřit – možná řeknu ještě jednu věc, pak už budu směřovat k závěru.

Hodně se také mluví o odpadech. My také velmi brzy, na podzim se dostane do této Sněmovny zcela nová odpadová legislativa, která bude směřovat k významným změnám a také bude mít vliv na miliony lidí. Proto jsme někdy, také je nám vyčítáno, že jsme s ní dlouho čekali, a kdybychom ji samozřejmě nepřipravenou dali k diskusi, tak bychom zase byli kritizováni, že jsme ji uspěchali. Takže my jsme čekali na evropský oběhový balíček, abychom ho tam zapracovali. A těším se na debatu, která tady bude. Troufám si říct, že dneska jsme ve shodě s hlavními skupinami, hlavními hráči, což je především Svaz měst a obcí, Hospodářská komora, Svaz průmyslu, Asociace krajů a další, ti, kteří skutečně rozhodují o těch hlavních odpadech, respektive o těch hlavních odpadových tocích. A určitě to potom spolu všechno společně připravíme.

Začali jsme především s plastových odpadů doslova blbnout na kvadrát jako lidstvo. Ten dobrý sluha se stal špatným pánem. A jsme dneska zavaleni odpady, byť tedy ty snímky, které dneska vidíte, otřesné, které dneska vidíte ze světových oceánů, tak pokud si dobře pamatují statistiku, tak to, co končí ve světových oceánech, pochází z Evropy pouze zhruba z jeden a půl procenta. Asi 85 % jde z Asie, to znamená, teoreticky bychom si mohli říct, že to nezachráníme. Ale to si určitě neříkáme. To znamená, Evropa a spolu i ČR zásadně jdou proti trendu jednorázových plastů. Takže ještě než nastoupí ta poměrně tvrdá opatření proti jednorázovým plastům, která nejpozději v roce 2021 zakáží vyrábět a uvádět na trh v celé řadě případů, tak my máme velmi úspěšný projekt kampaň Dost bylo plastů, ke které přistoupila celá řada společností a i měst, a začínají jednorázové plasty nahrazovat opakovanými, respektive opakovaně použitelnými plasty, tak abychom opět za nějakou dobu vrátili, a doufám, že se nám podaří postupně i vyčistit, u nás u ČR to bude snazší, daleko horší to bude s některými jinými zeměmi a především se světovými oceány.

Já jsem přeskočil, vážené kolegyně, vážení kolegové, celou řadu věcí, o kterým jsem tady chtěl hovořit. Myslím, že ta šance ještě bude, ale dovolte mi ještě na závěr určitou... možná takové shrnutí toho, co jsem chtěl říct. Já znovu opakuji, čeho bych si nejvíc vážil a co mi připadá strašně důležité, je to, abychom přes politické rozdíly, a dobře všichni víme, že se někdy dovedeme hádat hodiny o slovíčko, zda tam má být, nebo nemá být a zda ten, kdo ho řekl, tak jestli ho myslel nebo nemyslel vážně – tak by bylo skvělé, abychom se aspoň v té jedné věci, kterou si troufám říct, že není politická, je ryze odborná, je věcná a je strašně důležitá, je to věc nejvyššího veřejného zájmu tohoto státu, abychom nezůstali na suchu a připravili tu zemi na něco, co se reálně už děje, co se nedíváme za deset, dvacet let, třicet let, co se stane. Ono se to reálně děje a můžeme to vidět za našimi okny a zažívat doslova na vlastní kůži. Abychom dovedli překlenout tyhle spory, které nás rozdělují, a aspoň na této jedné věci se dovedli spojit, protože i tak, i když budeme i propojeni, je to pořád to, řekněme, to minimum, co pro to můžeme udělat, abychom všechny personální a finanční kapacity, které máme k dispozici, vrhli na nějaký společný postup, abychom doslova nezůstali na suchu.

Já jsem vždycky připraven v tomhle případě na jakýkoliv návrh, který půjde z jakékoliv strany, abychom ho zapracovali do našich materiálů, protože znovu říkám, není, a možná se mnou kolegové nebudou souhlasit, protože každý máme to svoje, ten svůj resort, ale já si troufám říct, že není důležitějšího tématu pro tuto zemi, než abychom nezůstali na suchu. Děkuji vám za pozornost. (Potlesk v sále.)

Místopředseda PSP Tomio Okamura: To byl pan ministr životního prostředí Richard Brabec a nyní žádám o vystoupení předsedu poslaneckého klubu Pirátů Jakuba Michálka a připraví se předseda poslaneckého klubu SPD Ing. Radim Fiala. A tím by tedy končila všechna přednostní práva a potom bychom otevřeli rozpravu. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jakub Michálek: Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, my jsme si rozdělili tento čas na jednotlivé resorty tak, abychom mohli konfrontovat ministry s jejich výsledky. A když mluvím o výsledcích, tak tím nemám na mysli to, jak říká pan premiér, že určili koordinátora pro digitální ekonomiku nebo ICT, že sestavili dokument, že máme projekt, že připravují sázení stromů, jak tady zaznělo, že se o něčem mluví atd., zkrátka to, co se v dané oblasti udělalo a co se promítlo do praxe, takže to můžou ocenit jednotliví lidé.

Já se budu konkrétně věnovat oblasti justice, kterou považuji za velmi důležitou, a to už z toho důvodu, že podle průzkumu veřejného mínění, který dělala organizace CVVM, 90 procent lidí považuje za důležité téma korupce a boj proti hospodářské kriminalitě. Je to největší podíl ze všech těch témat, která se v daném průzkumu zkoumala. Proto vidíme, že tedy lidé považují tato témata za důležitá, a ona spadají do resortu spravedlnosti a myslím si, že bychom měli konfrontovat, jakým způsobem vláda postupuje v resortu spravedlnosti při řešení těchto témat.

My samozřejmě předkládáme naši alternativu transparentní justice v řádném čase. Budeme spouštět projekt karty soudce. Ačkoliv jsme v opozici a nemáme k ruce 500 úředníků jako Ministerstvo financí, tak si to děláme takřkajíc na koleni, ale s nadšením. A samozřejmě se taky inspirujeme v zahraničních státech, jako je Nizozemsko, Rakousko, Finsko, Dánsko, kde jim ta justice funguje podstatně lépe než u nás.

Všichni víme, a vláda si to dala i do svého programového prohlášení, že je potřeba řešit lobbying a whistleblowing. Ačkoliv to bylo v legislativním plánu vlády na předchozí rok, nikoliv na tento rok, ale na předchozí rok, tak vláda tyto dva zásadní zákony nepředložila. Předseda vlády Andrej Babiš tady vystupoval a říkal, jak je důležité, abychom tyto zákony měli, ale bohužel vláda tyto návrhy nepředložila. To je objektivní výsledek. Bylo to zahrnuto v legislativním plánu na rok 2018 s termínem v prosinci minulého roku, a doteď tady ty zákony nemáme.

My jako opozice se snažíme dělat maximum v těch protikorupčních věcech. Jak víte, máme tady komisi k OKD, která bude finišovat tyto prázdniny, takže zveřejní výsledky. Taky jsme podali, jak nás pan premiér vyzval, trestní oznámení v kauze ČEZu, kde nás investice do elektrárny ve Varně stála 8,5 miliardy korun. Předložili jsme vlastní návrh zákona ke státnímu zastupitelství, abychom konečně odpolitizovali státní zástupce. Bohužel vláda to má pouze v meziresortním připomínkovém řízení a ten slíbený termín, že ten zákon půjde na vládu v červnu, se téměř jistě nestihne.

Stejně tak máme zpracován návrh k transparentnímu výběru soudců. A co považují za úplně nejdůležitější a o co bychom se měli snažit napříč politickým spektrem, je zaměřit se na kvalitu soudního rozhodování a kvalitu práce státních zástupců, tak aby nedocházelo k případům, jako je dnešní případ Davida Ratha, že po dlouhé a dlouhé době od roku 2012 v roce 2019, za sedm let, tady máme rozsudek v důsledku toho, že se ta věc pinkala tam a zpátky mezi městským soudem a vrchňákem, krajským soudem a vrchňákem.

Takže ten systém kvality je něco, kde se neodpracovala z těch pět let, kdy ANO sedí na Ministerstvu spravedlnosti, ani čárka. Opakované vrácení případů, délky řízení, které nejsou řešeny zejména u těch politicky exponovaných případů, to si myslím, že je velký problém, a tady bychom se opravdu měli inspirovat například z toho Nizozemska, kde už vědí, co s tím dělat.

Další příklad, co bychom my udělali, kdybychom měli v gesci resort spravedlnosti, je digitalizace. Už jenom proto, aby šéfové soudů měli data o tom, jak funguje jejich soud, kteří soudci si vedou dobře a kteří soudci si nevedou dobře, a aby byli schopni při výběru nových šéfů soudu členové výběrových komisí jmenovaní ministerstvem hodnotit, jestli ten člověk vůbec je připraven představit projekt pro ten daný soud na základě dat či nikoliv. Dneska se to tímto způsobem nevybírám, dneska si to vybírá pouze ten předseda nadřízeného soudu a ministerstvo v podstatě je ve vleku těch krajských soudů a žádným způsobem se neodráží na kvalitě výběru nových šéfů soudů a soudců. Ten vliv je tam minimální. Dokonce jsem slyšel historky o tom, že

když je někdo vybírán do soudu, tak ho lidi z ministerstva ani nevidí do té doby, dokud nejde na Hrad pro jmenovací dekret.

Další oblast, kterou považují za prioritní a kterou ministerstvo vůbec neřeší, je požadavek na snížení recidivy. Máme tady obrovskou recidivu 70 procent. Znamená to, že daňoví poplatníci musí platit přibližně 400 tisíc korun ročně za každého vězně, který se vrátí do toho vězení. To rozhodně není jednoduchá věc, ale na příkladu domácího vězení se ukazuje, že zkrátka ministerstvo tady nekoná. Jak je možné, že jsme dali desítky milionů korun do systému, který má na starosti pouze 100 lidí v domácím vězení? Absolutně nevyužitý potenciál možnosti ušetřit veřejné prostředky v době, kdy nám vězňice praskají ve švech. Já jsem moc rád, že mě posloucháte, kolegové, já si toho neuvěřitelně vážím.

Samozřejmě je tady i apel na zjednodušení systému. Paní ministryně to vykopla nepříliš zdařilým výrokem asi po dvou dnech ve funkci, že bychom měli zrušit celou jednu soudní úroveň, ale od té doby se to bohužel nevydiskutovalo. Já si myslím, že ta příčina je naprosto zjevná, proč nám to soudnictví nefunguje. Vidíme, že už tam máme čtvrtou ministryni za dva roky fungování té vlády. Resort je v absolutním chaosu, opravdu se tam střídají ministři jako na orloji. Teď to skončilo tak, že tam pan premiér dal poradkyni prezidenta paní Benešovou, která řekla, že tedy pro jistotu vlastně ani nic moc dělat nebude, že tedy jako připraví ty zákony pro svého nástupce. Teď, když jsme si stěžovali, že nechtěla podpořit tu naši úzkou novelu zákona o státním zastupitelství, tak přišla s vlastní, širší novelou, která tedy ale nebude před prázdninami, ta bude odložena. Dokonce původně měla platit až pro příští volební období. Tak samozřejmě to je naprosto absurdní.

Máme tady i problémy, kde ministerstvo nekoná, třeba v oblasti rozvodů. Ve snaze humanizovat to řízení, tak aby všechny rozvody tady, v České republice, nekončily před soudem, aby nebylo normální se soudit o děti. Máme tady stokrát omílané problémy v oblasti střetu zájmů, kde Ministerstvo spravedlnosti je tím gesčním orgánem.

Takže základní problém je ten chaos. Výsledky za tu dobu, pokud opravdu vezmeme jako výsledek nikoliv to, že se o něčem mluví, ale to, že se zákon schválil, dotáhl do konce a to opatření se realizovalo v praxi a ideálně už byl naměřen průkazný pozitivní dopad, tak ty výsledky v resortu spravedlnosti opravdu nejsou.

Podíváme se na znalce a tlumočníky. Ty máme ve finálním stadiu, kam je vláda dotáhla za dobu svého působení, možná pro ně ani nemá většinu v Poslanecké sněmovně. Už jsem mluvil o legislativním plánu vlády, že nejsou plněny věci, které v něm jsou, a že se dokonce reálně ty plány vlády nepromítají do toho legislativního plánu vlády, že v legislativním plánu vlády najdeme z velké části pouze evropskou legislativu. Já jsem se díval na aktuální výsledky, co se podařilo dosáhnout, a v zásadě jsme tady měli jeden drobnější návrh, kde bylo zavedeno maření spravedlnosti jako nová skutková podstata trestného činu. A podařilo se tady dosáhnout novely insolvenčního zákona, která ale vznikla zejména na půdě Poslanecké sněmovny. Takže výsledky, které by opravdu vzešly z ministerstva a

nebyly to implementace evropských právních předpisů, lze spočítat na prstech jedné ruky.

Já jsem chtěl ocenit, aspoň že paní ministryně začala konečně jednat s těmi zájmovými skupinami, s aktéry, protikorupčními neziskovkami, a že ustoupila od těch nejhorších bodů návrhu, na které my jsme upozorňovali, tzn. to, že by měl nabyt účinnosti až v roce 2022, způsobu obsazování výběrových komisí, to by zejména mělo být v gesci nejvyššího státního zástupce, který je zodpovědný za soustavu státního zastupitelství. Ale stále tam zůstávají problémy typu, že je plánovaná velmi rychlá obměna těch státních zástupců už po dvou resp. třech letech. To znamená, pokud se objeví nějaký člověk, který to nebude s justicí myslet dobře, tak tu soustavu bude moct velmi rychle ovládnout. Považuji toto za rizikové a i zde apelujeme, aby paní ministryně provedla úpravy toho svého návrhu.

Velké selhání v resortu justice sledujeme v digitalizaci. Já jsem předsedou podvýboru pro digitalizaci justice. Přípravoval se velký projekt ve spolupráci se soudy, zakázka na digitalizaci insolvenčního rejstříku, tak aby existoval skutečně elektronický spis. Ta zakázka byla velmi rozsáhlá, já jsem až kritizoval, jak byla rozsáhlá, ale teď byla v podstatě zrušena a bude se začínat znovu. Doporučuji vám, abyste promluvíli s těmi soudci, kteří se podíleli na její přípravě a kteří jsou velmi zklamaní z toho, že ministerstvo bude vše připravovat odznovu, což znamená, že do konce volebního období se neudělá nic, protože ta zakázka se nestihne ani připravit, natož aby se stihla vysoutěžit a promítnout do praxe. To považuji za opravdu velký problém.

Další bod už tady byl zmíněn, to je za sedmé, zablokování krajské příslušnosti exekutorů. Připravili jsme zde konkrétní návrh. Bohužel to ministerstvo zablokovalo, v tomto případě i ve spolupráci s některými lidmi z opozice, a nepředložilo do Poslanecké sněmovny žádný vlastní návrh. To znamená, nejenom že jsme těm osmi tisícům lidí neposkytli konkrétní řešení jejich problémů, s výjimkou drobné změny v insolvenční, ale vláda nepředložila ani svůj vlastní návrh do Poslanecké sněmovny. To znamená, kdybychom měli hodnotit to, jak se blížíme k výsledku na škále 0 až 100 %, tak jsme na nějakých 20 až 30 % maximálně. A lidi chtějí ty výsledky. Lidi nechtějí jenom dílčí zprávy o postupu v legislativním procesu, o tom jsem hluboce přesvědčen.

Pokud jde o transparentci, tak si myslím, že tam nejvíc vypovídá, že paní ministryně stále tají tu analýzu o trestních stíháních a možnostech si je objednat tady v České republice. Myslím si, že ze strany ministryně spravedlnosti je to opravdu nehoráznost.

A pokud jde o dodržování Ústavy České republiky, na kterou tady všichni přísaháme, přísahá na ni i prezident republiky, tak jsem velmi překvapen tím, že se vláda aktivně nestaví proti tomu, že prezident republiky odmítl jmenovat ministra, kterého navrhla jednoznačně. To není případ jako pan Poche, kde byly dva možné návrhy, ale v tomto případě šel jednoznačný návrh. A Ústava, myslím, že je to nějaký článek 74, říká, že pokud předseda vlády navrhne, tak prezident ministra odvolá. V tomto případě odvolání bylo navrženo, ministr odvolán nebyl. A jakým způsobem

se vláda postavila aktivně pro to, aby hájila Ústavu České republiky, to jsme zatím neslyšeli. Takže ani v této oblasti, která se týká resortu spravedlnosti, ta vláda výsledků nedosahuje.

Já se domnívám, že je opravdu potřeba řešit to, aby resort byl obsazen někým důvěryhodným, kdo bude mít ochotu řešit problémy, které se v justici nastřádaly. Protože ačkoliv teď se protestuje hodně za nezávislost justice, a je to dobře, že lidem leží na srdci hodnota nezávislosti justice, tak pořád je potřeba, aby se ten resort vyvíjel, aby se přizpůsoboval aktuálním potřebám, abychom zkvalitňovali služby v resortu justice pro občany, zrychlovali řízení, snižovali počet ležáků na těch soudech, řízení, která jsou tam tři a více let v resortu justice a vracejí se tam a zpátky. Tohle se bohužel neděje, a proto já musím konstatovat, že tato vláda naší důvěru nemá, a to ani v resortu spravedlnosti. (Potlesk zprava.)

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak to byl předseda Pirátů Jakub Michálek. Já přečtu dvě omluvy. Jsou to dodatečné omluvy. Pan poslanec Pavel Jelínek se omlouvá z dnešního jednání od 16 do 17 hodin z pracovních důvodů a dále pan dr. Jaroslav Dvořák se omlouvá od 16 do 17 hodin z pracovních důvodů.

A nyní tedy požádám o vystoupení posledního z přednostním právem, což je předseda poslaneckého klubu SPD Radim Fiala. A poté, jestli nebude další přihlášený s přednostním právem, tak zahájíme rozpravu, do které je přihlášeno v tuto chvíli 24 poslanců. Takže prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Radim Fiala: Děkuji za slovo. Vážené poslankyně, vážení poslanci, vážená vládo, Jan Werich kdysi řekl, že odborné věci by měli dělat odborníci. Hnutí SPD stále opakuje stejnou politickou pozici a stanovisko: Česká republika potřebuje vládu odborníků a demokracie potřebuje respekt k výsledkům voleb.

Já dnes budu mluvit hlavně k poslancům hnutí ANO. Vláda odborných nominantů hnutí ANO mohla získat naši podporu. Není pochyb, že bylo možné dosáhnout zásadní programové shody. Nestalo se a vznikla vláda ANO, sociálních demokratů s podporou KSČM. Jde o vládu, ve které účast sociálních demokratů je vlastně popřením výsledků voleb. Voleb, kde občané dali jasně najevo, že sociální demokracie ztrácí důvěru občanů. Neztratila ale důvěru elit Evropské unie, pro které vláda s programovou podporou hnutí SPD byla a je noční můrou. Pan premiér v představě, že ukolébá elity Evropské unie, hlavně paní Merkelovou a pana Junckera, a vyhne se Majdanu, souhlasil s účastí sociálních demokratů ve vládě. Bylo jasné, že sociální demokracie má spíše talenty na politikaření, dělání dluhů, ničení školství, tunelářské kauzy než odborníky pro vládnutí. Práce ministrů za ČSSD je výmluvná a plně potvrzuje naše hodnocení. Zneužívání Ministerstva vnitra k očerňování opozice, např. ve zprávě o extremismu, protektorátní zahraniční politika nerespektující mezinárodní právo, měřící dvojím metrem, a podpora nepřizpůsobivých, to je pracovní výkaz sociálních demokratů doplněný o poměrně nestandardní nároky vládních činitelů na bydlení v Praze.

Účast sociální demokracie ve vládě měla být cenou za klid od Bruselu, Berlína a politických neziskovek řízených globalisty. Hnutí SPD tento krok hodnotilo jednoznačně – pan premiér bude mít skutečně nestabilní vládu a dočká se navíc i Majdanu. Elity Evropské unie budou vždy ničit každého, koho plně nekontrolují. Existuje jediný způsob, jak tomu čelit: po vzoru Itálie, Maďarska držet pevný vlastenecký program vlády. Bohužel hnutí ANO a KSČM tuto vlasteneckou koncepci opustily a pustily se do kompromisu. Kompromisu, který může vést k destabilizaci země. Brusel a jeho globalističtí poskoci vám prostě nedají pokoj.

Česká republika potřebuje vládu odborníků, která bude hájit zájmy této země. Je plně v možnostech této Sněmovny takovou vládu vytvořit. Současná vláda s účastí sociálních demokratů takovou vládou není. Proto nemá a ani nikdy neměla důvěru našeho hnutí. Děkuji. (Tleskají poslanci SPD.)

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: To byl poslední projev s přednostním právem, pokud mám správné informace, takže v tuto chvíli otevírám rozpravu. Zahajuji rozpravu, do které mám přihlášeno 24 poslanců a poslankyň. Jako první je tu pan poslanec Blaha a připraví se paní poslankyně Pekarová. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Stanislav Blaha: Vážený pane premiére, poprvé jsme se setkali před pár lety a za úplně jiné situace. Vy jste jako ministr financí slíbil mně, starostovi města Uherské Hradiště, opravu státem vlastněného areálu uherskohradištské věznice. Mimo jiné areálu, ve kterém se po únoru 1948 páchala děsivá komunistická zvěrstva. Řekl jste mi tenkrát, že jste člověk, který nekecá, a že uděláte maximum, dokonce se to objevilo i v programovém prohlášení vlády. Vlády opřené právě o komunisty. (Z pléna se ozývá kýchnutí.) Je to pravda. (Smích v pravé části sálu.)

Teď jste už nějakou dobu premiér. Na rozdíl od vedoucích odborů na našem městském úřadě k tomu nepotřebujete předložit ani negativní lustrační osvědčení. Ale já už chápu, jakým způsobem vlády pod vaším vedením fungují. Sliby, marketing a nic. Sliby, marketing a zase nic.

Je mi jasné, že drtivou většinu obyvatel České republiky naše věznice a to, v jakém šíleném je stavu, netrápí. S resortem dopravy, o kterém chci podrobněji mluvit, už to ale tak jednoduché není. Problémy v něm se totiž dotýkají všech.

Vážená vládo, vážení kolegové, pane ministře dopravy, předně mi dovoluje poděkovat právě panu ministru dopravy za jeho přítomnost ve Sněmovně. Proč? Protože na to, že je jeho hnutí ANO v resortu dopravy nekompetentní, jsme si už zvykli za jeho předchůdce Dana Ťoka. Teď v souvislosti s prázdnou židlí v Otázkách Václava Moravce i během interpelací minulý týden jsme se v ODS začali obávat, že kromě nekompetence se na resortu dopravy objevila i neviditelnost. Pane ministře Kremlíku, jsem rád, že jste tady, i když jsem z vašich vyjádření spíše očekával, že budete na D1 rozvázet na motorce řidičům vodu.

Proč mluvím o nekompetenci? Protože příběh Ministerstva dopravy – a pozor, ANO ho kontroluje už šestý rok – je příběh sice epický, dřív byl možná i komický, teď je ale hlavně smutný a místy dokonce hororový.

Mýto. Půl roku před spuštěním nového mýtného systému nevíme, kde ho vlastně budeme a kde ho nebudeme platit. Starostům a hejtmanům vláda do očí lže a podepsaná memoranda jsou bezcenné kusy papírů. Ve vzduchu je navíc hrozba mezinárodní arbitráže kvůli zřejmě nezákonnému podpisu smlouvy s novým provozovatelem, taky série možných obvinění ze zásahu do průběhu mýtného tendru ze strany předsedy poslaneckého klubu a prvního místopředsedy ANO Jaroslava Faltýnka, exministra dopravy Dana Ťoka a premiéra Andreje Babiše.

Dálnice. Za celou dobu, co hnutí ANO působí na Ministerstvu dopravy, se v České republice postavilo 42 kilometrů nových dálnic, tedy asi osm ročně. Loni ale pouhé, zato smutně rekordní 4 kilometry. Bydlím v Uherském Hradišti a začínám se obávat, že tímto tempem se dálničního spojení z Prahy domů nikdy nedožiji. A to jste teď – a teď pozor – měli k dispozici o 25 % více zdrojů než vláda před šesti lety. Do toho máme zúženou třetinu D1 a ANO ústy svého poslance Kolovratníka navrhuje zvýšení ceny dálniční známky. To není ani smutné, pane ministře, ani hororové. Tohle už je doslova nestoudné. Kdybyste se raději soustředili na to, aby už fungovala elektronická dálniční známka, kterou jste nám k 1. lednu letošního roku původně slibovali. A dramatické zpoždění v budování dálničních vah pro přetížené kamiony už raději zmiňuji jen okrajově.

Železnice. Už podruhé hnutí ANO odvolalo šéfa Českých drah po několika měsících. Samozřejmě to pokaždé byli odborníci. Už dávno víme, že nikoho jiného ANO ani nikdy a nikde nenominuje. Místo toho, abychom už dávno stavěli vysokorychlostní tratě, posilovali roli železnice ve velkých městech a v příměstské dopravě, otvírali železniční trh konkurenci a modernizovali vozový park, kvůli hnutí ANO ani neumíme dohodnout, kdo by nám řídil strategicky velmi důležitého národního dopravce. Navíc se tu mluví o možném protiprávním jednání a o policejním vyšetřování, čímž náš příběh dostává dokonce kriminální zápletku. Umíte krásně přerozdělovat, utrácet, přidělovat, ale nejste schopni zrealizovat žádné silné systémové řešení.

Kauzy. V kriminální zápletkce bohužel musím pokračovat. O kauze Faltýnek už jsem mluvil. Ale jsou tu i další kauzy. Kauza premiérova poradce pro dopravu Romana Lennera, který premiérovi nejen radil, ale taky stavěl. A při stavbě dálnice D11 dokonce působil paralelně na straně zadavatele i zhotovitele, což je kolosální střet zájmů, asi jako kdyby policista vyšetřoval své vlastní zločiny. Dále tu máme trestní oznámení Úřadu pro zastupování státu ve věcech majetkových kvůli podivným čachrům s pozemky SŽDC v Dejvicích, kde by kvůli hnutím ANO dosazeným odborníkům stát mohl přijít o stamiliony korun. Nebo kauzu akcí ČD Telematika, které si podivným způsobem přeprodávají kamarádi už několikrát zmíněného Jaroslava Faltýnka, aby pak skončily v rukou jedné velké finanční skupiny.

Sci-fi. A nemůžu nezmínit poslední aktivity Ministerstva dopravy v souvislosti s projektem kanálu Dunaj – Odra, kdy ministerstvo dál vesele pokračuje

v jeho přípravách. Původně se mluvilo o kanálu Dunaj – Odra – Labe. Od letoška nově už jen o kanálu Dunaj – Odra, který je údajně levnější a měl by stát v uvozovkách jen necelých 300 miliard korun. Sám bydlím kousek od Baťova kanálu, který je úžasný a mimochodem je taky ohrožený touto megalomanskou stavbou. Ale ještě úžasnější by bylo, kdyby stál váš resort nohama na zemi, kdyby skončilo tohle sci-fi, kdybyste myslel na opravdové potřeby České republiky a jejích obyvatel a za oněch 300 miliard konečně dokončil pátevní dálniční síť České republiky. Začal budovat vysokorychlostní tratě a přestal na některých tratích definitivně jezdit ve vagoněch, kterými moje generace jezdila za babičkou na prázdniny. A samozřejmě opravoval mosty a silnice, protože všichni víme, jak moc to dopravní infrastruktura v České republice potřebuje, a na nízké investice do infrastruktury už dávno neupozorňujeme jen my. Je to i Nejvyšší kontrolní úřad nebo nejruznější mezinárodní srovnání.

(Na řečnický pult položil balení 6 kusů minerálních vod a motorkářskou helmu.) Vážený pane ministře, závěrem mi tedy dovoluje prohlásit, že váš resort je minimálně ve stadiu slušného rozkladu, a to i přesto, že proti sobě máte opozici, která je a byla připravena všechny smysluplné návrhy z vašeho ministerstva podpořit, protože možná máme jiné názory na spoustu věcí, ale bezpečně a plynule jezdit po nových dálnicích chceme všichni. Proto mi dovoluje předat vám tuto přílbu a tento balík vody, protože navzdory všem už zmíněným problémům to jediné, co v médiích řešíte, když tedy s nimi výjimečně mluvíte, jsou motorčky a voda na ucpané D1 v barvách Ministerstva dopravy. A to zní jako bezmoc, nebo zoufalost, nebo jako bezmoc a zoufalost dohromady. Děkuji za pozornost. (Potlesk poslanců ODS.)

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji a jako další je do rozpravy přihlášená paní poslankyně Pekarová, připraví se paní poslankyně Černochová. Prosim, máte slovo.

Poslankyně Markéta Pekarová Adamová: Děkuji za slovo. Vážené dámy, vážení pánové, chtěla jsem mluvit především k panu premiérovi, bohužel však jeho místo je tady prázdné, nicméně doufám, že třeba alespoň ze své kanceláře sleduje, co se tady odehrává, když už se jedná tedy o důvěru jeho vládě, tak si přesto dovolím ten projev adresovat jemu.

Vážený pane premiére, v minulosti jste v rámci svého pohrdání institucionální tradicí této země již několikrát zmínil, že je Parlament obyčejná žvanírna. Příliš se tu mluví a vy nemáte čas makat. I kdyby zde bylo dnes hrobové ticho, jsme v těchto dnech svědky situace, kdy zaznívá hlas mnohem hlasitější. Hlas, který ani vy nemůžete jen tak ignorovat a pohrdat jím. Hlas aktivní občanské společnosti.

Příčiny současného stavu a koneckonců i naší snahy vyslovit vaší vládě nedůvěru vidím především ve dvou faktorech. První z nich je založený na ekonomické výkonnosti a má poměrně malý poločas rozpadu, o to však je v současné době intenzivnější a více o něm mluvíte. Druhý je pak založen na morálních

hodnotách, má dlouhodobější charakter a troufám si říci, že je pro budoucnost této země ještě důležitější.

Faktor první je velmi často zpodobněn do normalizačně materiálního vnímání současné společnosti, do vašeho manažerského vidění tohoto světa a do kultury, kde se jako jediný správný ideál české středostavovské domácnosti snažíte vštípit režim efektivního blahobytu, kdy je více důležitý obsah spotřebního koše než to, jakými prostředky a za jakou cenu ho dosáhneme. Nutno však říci, že kromě plamenných rétorických cvičení se vám dlouhodobě nedaří naplňovat ani tento úkol. Ekonomika roste, stejně tak v souhrnu však roste i zadlužení země, což není přirozená přímá úměra v civilizované vyspělé zemi, která dobře hospodaří. A můžete zde klidně ukazovat vývojové grafy, statistické údaje vydané vašimi ministerstvy, při kterých s trochou štěstí nebudete popírat sám sebe, a oficiální prohlášení jednotlivých úřadů vedených ministry za hnutí ANO. Pravda je však ta, že se vezete na vlně mimořádného ekonomického růstu, který je promarněn mimo jiné i velmi štědrými dary pro vaše hlavní voličské skupiny, například ve formě slev na jízdné. Vše je ale za cenu kontinuálního zadlužování této země. Občas se v rámci volebního pragmatismu znovu snažíte oslovit skupiny, u kterých byste tolik chtěl uspět, například malé živnostníky. Sám ale cítíte, že se vám při apelu na tyto lidi vrací ozvěna vašich vlastních frází.

Před několika lety jeden významný podnikatel v rámci přednášky na Vysoké škole ekonomické řekl, že kdyby mu někomu někdo sestavil byznys plán se ztrátou, tak ho vyhodí. Možná si na tu situaci vzpomenete, možná jste s ním v té době souhlasil, anebo je to všechno ještě trochu jinak. Mrhání ekonomického potenciálu této země a bezprecedentní nesoulad slibů s realitou bude mít zásadní dopad na celou společnost, nejenom na ty, kteří proti vám dnes po celé České republice protestují, ale rovněž na ty, kteří vás podporují. A paradoxně možná především na ně. Další vláda, na kterou již velmi pravděpodobně dopadne nezvratný pohyb ekonomického cyklu, totiž bude muset řešit rozpočtové diletantství premiéra, který je schopen udělat naprosto cokoliv jenom proto, aby následoval kompas veřejného mínění a měnící se trajektorii a potřeby svého voličského jádra, i kdyby to znamenalo zahodit budoucnost další generace, těch dětí, kterým v roce 2013 sliboval, že se za něj jednou nebudou stydět. Zkuste se jich dnes zeptat, jak se vám to daří a zda se opravdu nestydí, pokud tedy máte tu odvahu.

Druhý faktor způsobující nejen naši nespokojenost s vámi jako s premiérem je akceptování, a co hůř, podpora morální devastace a dehonestace hodnot, na kterých je postavena tato země. Hodnoty, které nepřinesl pouze rok 1989, kdy vy jste vše sledoval zpozvdálí teplíčka a v klídečku z Maroka a čekal, jak se to všechno vyvine, ale které definovala už masarykovská první republika. A to je hlavní důvod, proč jsou desítky, stovky míst v České republice obsypány davy demonstrantů, kteří v současné chvíli nevznášejí až tak velké požadavky. Chtějí pouze slušnost, čest a dodržování ducha spravedlnosti, který není přežitkem dnešní doby, ale znakem každé vyspělé společnosti.

Obavy z účelových změn na resortu spravedlnosti společně s tisíckrát popřeny, řekla bych až zakříčenými tématy, v premiérském křesle přispívají k atmosféře značného rozladění u těch, kteří podobné papalášské manýry nejsou ochotni trpět. Věty typu "nikdy neodstoupím, nikdy, nechť si to všichni zapamatují!", nejsou ničím jiným než pohrdáním základními mravními principy spojenými s vysokou ústavní funkcí. Nejsou ničím jiným než pohrdáním lidmi.

Byl jste to koneckonců vy, kdo strmě vystoupal před šesti lety až k vládnímu angažmá pomocí emotivních vět o skoncování toho Palerma, které vám bylo soupeřem při volební kampani, ale zároveň vám roky předtím poskytlo nezbytnou oporu při budování vašeho agroimpéria. Tehdejší kritika směřovaná ke zneužívání moci a systému, který po více než 20 letech nesporně zklamal velkou část společnosti, byla v mnohém správně načasovaná, možná i oprávněná. Hnutí samozvaných profiků v bílých košilích nabízejících nepolitickou a manažerskou alternativu všem zklamaným se postupně vybarvilo v něco, co je reálným nebezpečím pro tuto zemi. Nebezpečím ekonomickým, politickým a morálním. Nebezpečím, které si nejenom na ulicích uvědomuje čím dál víc lidí. Stal jste se symbolem arogance moci, symbolem nesplněných slibů, symbolem ignorace hodnot této země. Můžete si udělat tisíce fotek na sociálních sítích s doprovodným komentářem ve stylu familiárního oslovování vašich fanoušků a voličů, můžete se vyfotit s černým vlčákem a postěžovat si, jak to zrovna máte těžké, můžete pokračovat ve svém čau lidi, ale tahle virtuální realita nic nezmění na tom, že se nedokážete postavit jedinému z těch čtvrt milionu lidí demonstrujících na Letné a s upřímností ve tváři mu do očí říct, že to s touto zemí myslíte dobře, protože nemyslíte a ti lidé to vědí.

Ve svém boji za silné Česko se zeptejte na Evropské radě svých kolegů z ostatních zemí, jak se dívají na titulní strany světových deníků, kde je hlas nesouhlasu se současnými poměry ztělesněn ve fotky zaplněné letenské pláň. Fotky z největší demonstrace od roku 1989. Určitě se tomu spolu zasmějete. Padnou slova o kampani, účelovce a lidech, kteří vám nerozumí, slova o komplotu, nenávisťných médiích a zkorumpovaných neziskovkách, slova o tom, že se proti vám spikly tradiční strany, Evropská komise i auditoři. Přijďte nám pak říct, jak jste v této diskusi a ve svém boji za silné Česko dopadl.

Osobně mám za to, že ani vás celá tato situace nijak netěší. Nejenom že děláte ostudu sobě, děláte ji ale i naší zemi. Nejste úspěšný a velký státník, kterého miluje celá společnost, jak byste si asi určitě přál. Jste oligarcha vlastníci média, ekonomické impérium a využívající exekutivní moc k prosazování a ochraně svých zájmů. Nejste tu pro lidi, ale lidé tu mají být pro vás. A tak si vás historie také zapamatuje.

Udělejte službu této zemi a odstupte, než se do ní zapíšete ještě horším způsobem. Děkuji za pozornost. (Potlesk zprava.)

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. A nyní je do rozpravy přihlášená paní poslankyně Černochová, poté pan poslanec Svoboda. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Jana Černochová: Děkuji, pane místopředsedo. Než začnu svoje vystoupení, tak bych vás chtěla poprosit o procedurální hlasování, abychom přerušili jednání tohoto bodu do přítomnosti pana premiéra. Mně skutečně připadá nedůstojné, že tady projednáváme bod návrh na vyslovení nedůvěry vládě, pan premiér tady seděl v první řadě, když tady fandil vystupujícím ministrům, kteří se tady střídali jak apoštolové na orloji, ale ve chvíli, kdy dojde na normální přihlášky poslanců, kteří chtějí hodnotit práci této vlády, tak se schová?

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Já děkuji za ten návrh. Kolegy jsem svolal, jak vidíte, již přicházejí do sálu. Já zopakuji, jak zněl návrh. Je zde návrh na přerušení jednání v tomto bodě do přítomnosti pana premiéra... Je zde... Nevím, jestli je žádost o odhlášení, nebo není. Je zde žádost o odhlášení. Já vás odhlásím, prosím, přihlaste se znovu svými kartami, a až se nám počet přítomných v sále ustálí, budeme hlasovat. (Chvilku čeká.)

Já pro ty, co právě přicházejí, zopakuji, o čem budeme hlasovat. Je zde procedurální návrh na... už jsme odhlašovali, paní poslankyně. Je zde procedurální návrh na přerušení tohoto bodu do přítomnosti pana premiéra. Pan premiér je již zde. Nevím, jestli mám nechat hlasovat v tom případě, paní poslankyně.

Poslankyně Jana Černochová: Děkuji, nemusíte, pane místopředsedo. Já jenom zopakuji to, co jsem říkala. Když hovořili ministři této vlády, tak pan premiér jejich vystoupení poslouchal, přestože jsou to ministři vlády, ve které je premiérem, a asi jejich práci zná, tak tady fandil v první řadě. Já bych chtěla, aby fandil pan premiér i nám, když tady my budeme říkat některá kritická vyjádření vůči této vládě. Takže děkuji, že pan premiér dorazil. Děkuji, že dorazili i ostatní ministři. A jestli dovolíte, pane místopředsedo, tak bych začala.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Ano, dobře. Takže jenom abychom učinili proceduře zadost, takže svůj návrh stahujete a budete pokračovat ve svém vystoupení. Dobře. Prosím.

Poslankyně Jana Černochová: Stahuji svůj návrh. Děkuji.

Vážený pane místopředsedo, vážená vládo, vážené kolegyně, kolegové, z některých vystoupení mám dojem, a nejenom asi já, že zde žijeme v ráji. Přemýšlím, proč nám všem je takové vedro, že dokonce i gentlemani, kteří obvykle mívají saka, tak si je odložili, ale jako v pekle si asi nepřipadám sama.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Paní poslankyně, já vás přeruším, protože někteří odcházejí a nečiní tak v klidu, tak bych je požádal, aby odcházeli v klidu. Prosím, pokračujte.

Poslankyně Jana Černochová: No, kdyby odcházeli ven, aby si vzali ta saka, tak bych to docela uvítala. (Poslanec z řad ČSSD si obléká sako a jde k řečnickému pultu.) Tak. Říká se, když se člověk nepochváí sám, pochvaly se nedočká. Nicméně to, co zde sledujeme, není sebechvála, ale festival demagogie a pokrytectví.

Na druhé straně je zde kauzami, bohužel i vlastní minulostí a trestním stíháním zatížený pan premiér, obavy z tlaku na policii a justici jsou přítomné nejenom v této Poslanecké sněmovně, ale i v našich ulicích. To samo o sobě je neopomenutelný důvod, proč by tato vláda měla skončit, protože to je situace nehodná standardní demokratické země. Vzpomeňme si, vážené kolegyně a vážení kolegové, na jakých marginálních v minulosti padaly hlavy ministrů a dalších představitelů státu. Na straně druhé je zde pak samotný výkon vlády a řízení naší země, které jsou velmi tristní.

Tato vláda, a nejen ona, ale i předchozí dvě s účastí hnutí ANO a ČSSD i tehdy zástupců KDU-ČSL, jsou totiž ty nejmarnotratnější, které jsme zde od revoluce měli a které obrazně řečeno organizují velkou párty na úkor budoucích generací, projíždají prosperitu naší země a nečiní absolutně nic pro strukturální modernizaci ČR a pro její úspěch v konkurenci ostatních zemí.

Chci zde nyní hovořit o obraně, což většina z vás předpokládá. A vážím si toho, že pan ministr obrany tady sedí po celou dobu, protože zřejmě když viděl moje jméno na tabuli, tak věděl, že budu reagovat určitě na jeho vystoupení. Děkuji vám za to, pane ministře.

Chci zde tedy hovořit o obraně, resp. o správě Ministerstva obrany a našich ozbrojených sil v rukou hnutí ANO. Pan premiér se častokrát tváří, jako že v předchozí vládě vlastně nebyl a že zde vládne něco málo přes jeden rok, ale to je samozřejmě záměrný klam a snaha zadržet předchozí roky, kdy se promrhalo v oblasti obrany mnoho času. Při rozhodování o nedůvěře této vládě je třeba se tedy dívat nejen na poslední rok, kdy je v pozici pan ministr Metnar, ale na posledních šest let, v nichž hnutí ANO drží ve svých rukou klíčové rezorty včetně Ministerstva obrany a během kterých nám slibuje neustále dokola lepší zítřky, zatímco ministři se střídají a ony zásadní změny se bohužel nedostávají.

Pokud se tedy zaměřím konkrétně na obranu, vážený pane premiére, můžete se snažit, jak chcete, ale neslavné ministrování pana Martina Stropnického vám nikdo neodpáře. Nesete za něj plnou odpovědnost! Jistě si všichni vybavíme dojemné předvolební klipy právě z roku 2013, kdy jste tehdy s významnou tváří hnutí ANO panem Stropnickým na dětských hřištích sliboval, že se za vás děti nebudou stydět a že tu všechno napravíte a opravíte. Z dnešní perspektivy je to úsměvné, protože po svém nevýkonu na Ministerstvu obrany uprchl dřívější místopředseda hnutí ANO pan Stropnický za trafikou do Tel Avivu, kde nyní dle vyjádření jeho vlastní ženy rozdává před ambasádou vodu účastníkům demonstrací proti vaší vládě, pane premiére Babiši! Asi aby se očistil a mohl se tvářit znovu jako znovuzrozený, nadstranický odborník. Ale ani tento fakt již nevymaže jeho nekompetentní působení v rezortu obrany v dresu ANO, na které rozhodně, pane premiére, vy pyšný být nemůžete.

Čeho jsme se tedy na Ministerstvu obrany za šest dočkali? Či spíše nedočkali? Šest let je skutečně dostatečně dlouhý časový úsek, aby se ukázalo, co kdo umí, co kdo dodržuje, co slíbil a co ve skutečnosti udělal. V naší porevoluční éře toto období na obraně mimochodem překonala již pouze KDU-ČSL a srovnatelně dlouho KDU-ČSL měla ministra na obraně osm let. ČSSD měli své ministry na obraně let šest, stejně jako nyní hnutí ANO.

Budu tedy ve svém shrnutí éry hnutí ANO na obraně argumentovat dohledatelnými fakty, nikoliv dojmologii.

Začnu, a možná k vašemu překvapení, pochvalou. Za prvé jsem ráda, že tehdejší ministr obrany Stropnický vyslyšel v letech 2014 a 2015 nás, členy tehdejšího výboru pro obranu, a v úzké spolupráci jsme konečně prosadili změny branné legislativy tak, jak je navrhovala Bílá kniha o obraně, která vznikla ještě za ministra obrany pana Alexandra Vondry. Jedním z důsledků těchto změn je totiž právě vyšší atraktivita služby v profesionální armádě i aktivní záloze, díky čemuž se dnes daří armádu doplňovat i přes nedostatek lidí na trhu práce. Zmiňoval to tady i pan ministr Metnar, že se nám skutečně v nábořích daří. Ano, tohle jsou plody a užitky z toho, co jsme tady odhlasovali v předminulém a minulém volebním období.

Dovolte mi, abych z tohoto místa, protože to opět nikdo jiný neudělá, poděkovala kolegům z minulého volebního období, kteří pracovali ve výboru pro obranu, kteří už dnes nejsou poslanci Parlamentu České republiky, přesto možná ten dnešek sledují a o obranu se nepřestali zajímat.

Za druhé, předchozí i tato vláda se rozhodly projídat, co se dá, a nevytvářet rezervy na horší časy. Jsem ráda, že se našly peníze na obranu, byť zvyšování výdajů neprobíhá zdaleka takovým tempem, jak bylo slibováno ještě v roce 2014. To, že bývalý ministr obrany neuměl strategicky plánovat a vydávat finanční prostředky na strategické projekty, je věc, ke které se ještě dostanu.

Za třetí. Pane premiére, pane ministře, velmi si vážím toho, že byť tuto vládu drží komunisté a také si ji pěstuje i chová pan prezident obklopený prokremelskou partou, vy jako premiér a vy jako ministr obrany zatím manévrujete a stále držíte naši vazbu na Západ, na NATO, a držíte tu linku. A já vám za to chci poděkovat. Chci vám poděkovat za to, že skutečně jste se nenechali přesvědčit kolegy z levé strany politického spektra, abyste přehodnocovali některé mise.

Tady je určitě namístě připomenout, že bez nás, bez opozice, by některé návrhy, které se týkají právě třeba zahraničního nasazení našich vojáků, tak by bez nás, opozice, neprošly. A tady snad mohu hovořit jako první místopředsedkyně klubu ODS za všechny své kolegy, že samozřejmě pokud ta další vaše filozofie bude ohledně zahraničních operací stejná, jako tomu bylo, tak v tomto ohledu naši podporu mít budete. A my můžeme tedy doufat, že tento fakt zase nezmění nějaký obchod s kolegy z levice za nějaké jiné priority, nebo s kolegy z SPD. Protože osobně já a Občanská demokratická strana považujeme NATO a přítomnost Spojených států amerických v Evropě pro Českou republiku jako záruku primární bezpečnosti a musí to tak zůstat.

Nyní tedy k tomu, co se v posledních pěti letech ministrům obrany za hnutí ANO příliš nevydařilo, eufemisticky řečeno.

Za prvé. Pokud se člověk podívá do výročních zpráv generálního tajemníka NATO, tak zjistí, že v roce 2014 byla Česká republika co do výdajů na obranu v poměru k HDP mezi spojenci 21. z 27, tedy sedmá od konce. V roce 2018 byla 24. z 28 zemí, tedy pátá od konce. V jiném, neméně důležitém ukazateli, ve výdajích na investice v rámci obranného rozpočtu, byla Česká republika v roce 2014 19. z 27 spojenců. V roce 2018 byla 23. z 28 spojenců. To sice neznamená, že by se v těch absolutních číslech nepřidávalo na naši obranu, přidávalo. Znamená to ovšem, že přidáváme nepoměrně málo vzhledem k tomu, jak naše země bohatne. A to je špatně.

Za druhé. V září 2014 podepsali lídři tří koaličních stran, mezi nimi i vy, pane premiére Babiši, smlouvu koaličních stran o zajištění obrany České republiky. Ve čtvrtém článku se uvádí, že v roce 2020 rozpočet na obranu dosáhne úrovně 1,4 % HDP. Opět o tom tady hovořil i pan ministr obrany Metnar. Tento závazek byl připomenut na summitu NATO ve Walesu. Jaká je realita? Pan ministr Metnar zde dnes ve svém vystoupení nehovořil již o roku 2020, který byl slibován ve zmíněné smlouvě, ale o roku 2021. Vláda sama tedy již z tohoto cíle ustoupila a teď se tváří, že vlastně vůbec nikdy neexistoval. Dle aktuálních dokumentů Příprava státního rozpočtu na rok 2020 a Střednědobého výhledu na léta 2021 a 2022 má být podle výdajů na obranu příští rok 1,3 % HDP. Horší navíc však je to, že v současném návrhu rozpočtu je na rok 2020 již o několik miliard pro obranu méně, než se plánovalo ještě vloni, a tedy i nový termín 2021 je také v ohrožení. Nezbyvá, než podotknout, že není zřetelnějšího příkladu toho, co pro vás i vaše koaliční partnery znamenají vlastní závazky a že to, co vám jde nejlépe, jsou především dané sliby.

Obávám se, že i další závazek, který zde pan ministr Metnar zmínil, tedy výdaje na obranu ve výši 2 % HDP v roce 2024, je méně a méně reálný. Což nakonec odnese Armáda České republiky. I proto jsem navrhovala, pane premiére, pane ministře, paní ministryně, uzákonění dvou 2 % HDP na obranu. Já vám klidně ta čísla ukážu, pane premiére. (Obrací se na premiéra Babiše ve vládní lavici.) Omlouvám se, že jsem k vám zády, když k vám mluvím, ale klidně vám ta čísla ukážu. V plánu rozpočtu na rok 2020, v té predikci od paní ministryně Schillerové, je na obranu o minus dvě miliardy méně, pane premiére. Na rok 2020 navrhuje v predikci paní Schillerová obraně o dvě miliardy méně. Včera jsme se o tom bavili na výboru pro obranu.

Takže pokud byste bývali byli přijali můj návrh na uzákonění těch 2 % HDP, měl by pan ministr obrany své jisté. Měla by své jisté Armáda České republiky. Česká republika by jasně deklarovala a dokázala to, že splní závazek vůči spojencům. Bohužel tedy, když jsem ten návrh předkládala – a já to nevzdám, já ho v tomto volebním období předložím ještě jednou – tak bohužel tedy neúspěšně. A se zamítavým stanoviskem vlády jsme to tady projednávali, tuším, že to bylo, v lednu 2018.

Já to skutečně nenavrhuji proto, že bych chtěla zaměstnávat vládu, aby na každé vládě řešila nějaký můj návrh. Ne, fakt ne, to není moje ambice. Já mám za to,

že po těch časech bohatších nastanou časy tenčí a vy se s jednotlivými ministry na vládě budete dohadovat, jaké priority kdo bude mít a čemu se dá přednost. Myslím si, že už se to začalo dít teď. Já jsem tím uzákoněním těch 2 % HDP, ke kterým bychom postupně docházeli, chtěla pomoci vám, pane ministře, a chtěla jsem pomoci i panu premiérovi, abyste vy jako jeho ministr, ministr za ANO, měl nějakou garanci, že tady tyto finanční prostředky ve svém rozpočtu mít budete. Protože samozřejmě že v tomto rezortu se nedají plánovat akvizice ze dne na den. Tady se musí plánovat akvizice na desetiletí, minimálně. Ostatně čeká nás aktualizace KVAČRu.

Za třetí. Zatímco se na obranu přidává, i když méně, než by bylo zapotřebí, dlouhodobě se nedaří peníze vydávat. O tom by se taky dalo napsat několik bílých knih. Nejhorší to bylo v roce 2016, kdy jsme kvůli neschopnosti pana tehdejšího ministra obrany Stropnického v investicích spadli ve výdajích na obranu pod 1 % HDP. Pane premiére, asi nikdy nezapomenu na výraz pana ministra Stropnického, když jsme na výboru pro obranu navrhovali navýšení rozpočtu jeho rezortu o 5 miliard korun a on to odmítl s tím, že by to stejně neutratil. To byl skutečně nevídaný paradox.

Bohužel se zástupcům ANO nepodařilo stabilizovat, respektive zrealitnit, plánování a zlepšit tak výdajovou část v oblasti investic. Myslím si, že pan ministr Metnar má plán, a i tady říkal, že si je tohoto vědom.

Já bych připomněla třeba nález Nejvyššího kontrolního úřadu z počátku letošního června, ve kterém se uvádí, že Ministerstvo obrany v letech 2015 až 2017 špatně plánovalo nákupy oděvů, prádla, obuvi a další výbavy pro vojáky. To byl nález NKÚ. Důsledkem špatného plánování pak je, že na investice v obraně stále vydáváme méně než 20 % obranného rozpočtu, což je podle standardů Severoatlantickou aliancí doporučený minimální podíl. Mimochodem, víte, kdy jsme vydávali naposledy takovéto procento, 20 % na investice? Zkuste si tipnout. Bylo to v roce 2011. Bylo to v době, kdy tady vládla Nečasova vláda, pane premiére.

Za čtvrté. Pohled zpět na strategické investice je pohledem plným smutku a bolesti. V zásadě jsme si posledních šest let jen povídali o tom, co pořídíme a jak krásné to bude, zatímco všechny projekty se zpožďovaly. Při odchodu ministra obrany Stropnického jsme slyšeli pohádkové řeči o tom, jak je vše připraveno v mašličkách a k podpisům smluv, na které on sám neměl odvahu, a snažil se je podstrčit své nástupkyni, paní tehdejší ministryni Šlechtové. A jak jsme se dozvěděli z následného vývoje, tak skutečně realita byla zcela jiná a v řadě projektů nyní začínáme znovu z bodu nula. Může o tom vyprávět nejenom paní tehdejší ministryně Šlechtová, ale může vám o tom vyprávět i pan ministr Metnar. Opět říkám, nepouštím se do dojmologie, já tady pouze říkám fakta. Konkrétní dva projekty, o kterých ministr Stropnický hovořil, že je paní Šlechtová má v mašličkách, byly vrtulníky a byly MADRy. Není ani jedno uzavřeno smluvně. Sice možná bude, ten čas se pořád posouvá, mluvil o tom pan ministr, ale není uzavřeno ani jedno. A dostáváme se, speciálně u těch vrtulníků jsme se dostali na začátek, vlastně jsme se dostali na začátek i u těch MADRů, protože ani tam to nebylo G2G.

Takže co se týče radiolokátoru MADR, tak to je investice, jenom pro připomenutí, o které se hovoří zhruba od roku 2006. V roce 2015 byla poprvé zařazena do rozpočtu Ministerstva obrany. Dodnes ovšem není podepsána smlouva. Pan ministr říkal, že by to mělo být do konce léta. Ano, já radši říkám do konce, do konce léta. Stávající radiolokátory sovětské provenience by měly být zapsány do Guinnessovy knihy rekordů. Nebo možná alespoň do té naší verze české, na jihu Čech, tuším, že to dělá Jindřichův Hradec (Pelhřimov), zapisuje do knihy rekordů. Prosím, запиšte tam MADRy, že vydržely tolik let a že snad ještě nějaký týden vydrží a nedočkají se naši vojáci blackoutu. Poslední informace je, že má dojít do konce léta, budeme všichni moc držet palce, aby to tak bylo. Strašně ráda si, jestli se to stane, s panem ministrem obrany na to připiji. A to jsem skoro abstinent.

Víceúčelové vrtulníky, kolegyně, kolegové, jsou v plánech někdy od roku 2012 či 2013. Ministr Stropnický 20. března 2015 novinářům řekl, že dodávka strojů by mohla začít někdy v roce 2017. To zní dneska jako vážně špatný vtíp. Je rok 2019, před několika dny jsme obdrželi novou nabídku od americké strany, ale ke slíbeným dodávkám se zatím teprve pracujeme. Zopakuji, že pan ministr říkal, že v tuto chvíli sedí 40 lidí, 40 odborníků a zkoumá tyto nabídky. Doufejme, že bude platit ten termín, o kterém mluvil pan ministr, a že do konce roku 2019 se snad podaří vrtulníky zasloužit. A zároveň doufám, že se podaří to, že když se vrtulníky zaslouží, tak na ně bude dostatek finančních prostředků v dalších letech.

A tady se obracím na paní ministryni Schillerovou, aby ji ani nenapadlo krátit výdaje na obranu v dalších letech. Protože ve chvíli, kdy se tady zaslouží nějaká akvizice, která se tady soutěží 20 let, tak pak nelze v rozpočtu s těmi finančními prostředky prostě nepočítat.

Další typický příběh, modernizace dělostřelectva. Nejprve se mělo pořídit dělo ráže NATO 155 mm. Pak se rozhodlo o modernizaci stávajících houfnic DANA ráže 152 mm. Materiál prošel na návrh tehdejšího ministra Stropnického vládou, smlouva měla být podepsána v září 2017 a dodávky měly proběhnout v letech 2018 až 2020. Poté zase, zřejmě se někomu rozsvítilo, se tato varianta zavrhl a opět se ministerstvo vrátilo k pořízení nových děl ráže 155 mm. A tak my poslanci dostáváme na výbor co půl roku informaci o novém termínu podpisu smlouvy s dodavatelem, vždy o půl roku posunutou kupředu. Opět, podle posledních informací, by měla být smlouva podepsána příští rok v květnu. I tady si budeme držet palce, aby to tak bylo, protože tady už ty sliby také slyšíme několik let a pořád se to odsouvá a posouvá.

Mohla bych vyjmenovat další desítky projektů, které se neustále posouvají, takže dochází k jejich kumulaci v několika málo budoucích letech. Nicméně pokud se výrazněji zhorší výkon naší ekonomiky, jen velmi obtížně budeme schopni tento investiční hrb nejen profinancovávat, ale i projektově řídit. Takže opět prosím, buďte velmi obezřetní s tím snižováním počtu civilních zaměstnanců i vojáků, zase, jak se bude škrtat prostě v resortu, tak neškrtejte ani ty civily, pane ministře. Kdo vám bude dělat ty projekty? Kdo vám je bude hlídat? Kdo vám je bude dozorovat? No to

nebudou dělat jenom vojáci. To budou dělat i civilové. Může být obrovský problém zvláště pro ty největší projekty posledních 30 let.

Ted' se dostávám k tomu, co většina z vás zaregistrovala i v médiích, a jsem ráda, že tady i pan ministr vyslyšel moji prosbu, jestli by armáda v tomto případě nemohla zvolit trochu nestandardnější způsob komunikace a laickým způsobem vysvětlovat lidem, proč potřebuje nová BVP. Což se děje a musím říct, že ta kampaň přes některé výhrady a zdvižené obočí, že někdy je až moc laická, tak je docela dobrá.

Sedmá mechanizovaná brigáda je páteří Armády České republiky. O nákupu BVP se tady hovoří také mnoho let. Ostatně o něm hovořila i zmíněná Bílá kniha o obraně. Ukazuje se, že vážně se tímto projektem začalo zabývat Ministerstvo obrany až v nedávné době. Za pana ministra Metnara a jeho předchůdkyně paní Šlechtové se teprve spustily kroky k tomu, aby se s tímto nákupem a s touto obrovskou akvizicí začalo. Opět apel – když se skutečně podaří zasmulnovat BVP nákup v prosinci roku 2019, musíte s nimi počítat v rozpočtových plánech v dalších letech. Nelze nemít dostatek prostředků. Nechci sýčkovat. Fakt ne. Ale moje historická paměť – jsem poslankyní devátým rokem, obraně se věnuji celých těch devět let, tak skutečně bych nerada, abychom se tady zase za rok, za půl roku při podobné nebo jiné příležitosti, třeba při státním rozpočtu, sešli a poslouchali, že se zase odsouvají nějaké akvizice a smlouvy.

Víte, také jsem o tom hovořila vlastně hned po nástupu pana ministra s ním osobně. Já za velkou chybu považuji to, že ministr Stropnický zrušil Národní úřad pro vyzbrojování a že vlastně pozastavil ty plány na proměnu akvizičního systému na Ministerstvu obrany. Tam já vidím právě příčinu v tom, že některé ty věci se kumulují až teď a že pan ministr nebo jeho náměstek vlastně nevědí, co mají dříve soutěžit.

Dobrym příkladem může být i informace z médií z letošního dubna, kde, kdyby byl ten úřad pro vyzbrojování, tak by se to pravděpodobně nestalo. Tady se to stalo a ti z vás, co jsou druhé volební období, tak si mě určitě pamatujete, že jsem z tohoto řečníště hřímala vůči panu ministrovi obrany Stropnickému ohledně nákupu vest, že jsem tady několikrát interpelovala pana ministra, že vojáci neměli a nemají dostatek neprůstřelných vest, zatímco probíhalo handrkování, které mohlo nějakým způsobem skončit i odškodněním ve výši desítek milionů korun.

Tak pane premiére, pokud vám to neuniklo v tisku, tak si představte, že v dubnu letošního roku soud rozhodl o tom, že odstoupení Ministerstva obrany od smlouvy na dodávku neprůstřelných vest od České zbrojovky v roce 2016 bylo nezákonné. A vy jste tady byl v minulém volebním období, takže vy si pamatujete, jak na mě tehdy tady reagoval pan ministr obrany Stropnický, když jsem mu řekla, že to nedělá dobře, že se tímto způsobem on pouští do sporu, že tady skutečně ministerstvo netáhá za silnější konec provazu. Stalo se to, co jsem předpokládala, a bohužel teda nemám z toho radost, protože ty následky za tato rozhodnutí nese stále ministr, který tam je dosazen hnutím ANO, a je to tedy pan Metnar.

Už se chýlím ke konci.

Za šesté. Ministerstvo obrany bohužel pod vládou ANO nepatřilo a nepatří z hlediska vrcholných funkcionářů k těm nejstabilnějším. Za pana Stropnického se vyměnil náměstek pro akvizice celkem pětkrát, pětkrát za čtyři roky, ale pan ministr se chlubil tím, že je nejdéle sloužící ministr obrany. Personální nestabilita je pak problémem i v uplynulém roce. Několik náměstků je pouze pověřeno řízením a ředitelé dvou významných státních podniků byli odvoláni. Včera jsme se dozvěděli nějaký harmonogram, kdy by mohli být noví ředitelé těchto státních podniků jmenováni. Já to jmenování považuji za velmi důležité, protože jeden z těch podniků je VOP, se kterým se právě počítá, jak tady právě i pan ministr zmiňoval, ohledně těch BVP. Takže budeme doufat, že to bude záhy.

Zakončila bych to možná relativními drobnostmi, ale také důležitými, protože i tyto věci – a jsem ráda, že přichází paní hejtmanka, protože teď budu mluvit částečně i k ní, nejenom k vám, prostřednictvím pana místopředsedy. Resort bohužel v posledních šesti letech sloužil k nesmyslným a zcela neefektivním experimentům, a to i přes některá naše varování. Opět, když si přehrajete záznam, říkala jsem to tady. Bohužel na experimenty doplácíme teď všichni a hlavně naše armáda. Hovořím teď o politické akci s otevřením třídy vojenské školy v Sokolově, která dva roky po sobě skončila fiaskem s nábořem studentů. Víím, že se tak dělo přes zásadní odpor tehdejší ministryně Šlechtové, přesto si to paní hejtmanka prosadila. Hovořím o dalším výcvikovém středisku v Karlovarském kraji, stejně jako o snaze rozšířit působení armády i na karlovarské letiště, zřejmě aby se mu vylepšilo hospodaření. Nebo nechápu, jaký jiný důvod k tomu byl. Kapitolou samu pro sebe pak byl váš experiment, pane premiére, s leteckou záchrannou službou a přidání dalšího kraje pro armádu. Ukazuje se, že šlo o krok, který jednak narušil funkční systém a za druhé zbytečně vysiluje schopnosti armády.

Co říci úplným závěrem. Snad jen to, že si vážím některých změn a odlišného přístupu k řízení resortu obrany, který je patrný ze strany stávajícího ministra Metnara, protože víím, že to nemá jednoduché. Je však třeba podotknout, že mu nezbyvá nic jiného než po období spánku, které před jeho nástupem do funkce na Ministerstvu obrany panovalo, tak něco dělat musí. On skutečně musí makat. A nepanovalo fakticky v žádném jiném resortu té vaší vlády, možná snad bych tady mohla zmiňovat jiný resort, ale k tomu se budou vyjadřovat někteří moji další kolegové, tak ať tady nekritizují ministry, které bude kritizovat někdo jiný z ODS.

Vážený pane premiére, pokud se vaše vláda chce chlubit úspěchy v resortu obrany, pak vezte, že pouze hasíte požáry, které jste si v uplynulých šesti letech bohužel sami založili. Také vy osobně jste zodpovědný za tristní stav modernizace armády, za stagnaci v oblasti akvizic, za nedostatečné navyšování obranného rozpočtu a za neschopnost utrácet za potřebné věci. Po výkonu ministra Stropnického nemá vaše vláda naši důvěru, stejně jako ji neměla na začátku tohoto volebního období. Naplňování vládních slibů, které byly dány v roce 2013, po šesti letech ve mně ani v mých kolezích důvěru rozhodně nevyvolává, zvláště s ohledem na to, kolik slov, posunů termínů, změn priorit, lichých argumentů jsme si za tu dobu tady vyslechlí. A to je tedy hlavní důvod, proč budu hlasovat pro nedůvěru vaší vládě.

A v úplném závěru si dovolím vyjádřit naději, vyslovit naději, že alespoň část těch mých výtek si, pane premiére, vezmete k srdci a že až se bude projednávat první čtení státního rozpočtu, až skutečně budete mít relevantní ekonomická data pro to stanovení priorit na další období, tak aby Armáda České republiky a resort Ministerstva obrany byly ve vašem absolutním hledáčku, protože skutečně svoboda a bezpečnost není zadarmo. A Češi, Čechoslováci, si zažili, jak tenká hranice je mezi tím ji mít a nemít.

Takže tímto apeluji na vás všechny: Nekraťte peníze Armádě České republiky. Nekraťte peníze Ministerstvu obrany. Myslím si, že určitě z hlediska finančních prostředků si může naše země dovolit dokončit všechny ty akvizice, které jsem tady zmiňovala, které tady i zmiňoval pan ministr obrany, tak, že z toho nebude ostuda a že skutečně naši armádu budeme konečně modernizovat. Zaslouží si to.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Tak já děkuji. Vaše vystoupení vyvolalo reakce, jako první se mi hlásil pan premiér Babiš. Domlouvali jsme se, že to bude stačit ve faktické poznámce. Takže pokud paní poslankyně Vildumetzová s tím nemá problém, tak prosím pana premiéra. Prosím.

Předseda vlády ČR Andrej Babiš: Děkuji za slovo. Já se omlouvám, mě tam čekají generální ředitele všech českých bank a jednáme o investičních fondech. Takže jsem opustil to jednání velice rychle, paní poslankyně.

No vy říkáte, že jste tu devět let. A co těch 21 let? Co za těch 30 let tady bylo – od padáků, mígy, tanky, casy, pandury. A co náš letiště v Plzni–Líně, dvakrát padesát let, a nic jsme nedostali. A ta kasárna. A 30 let máme ruské radary. Co jste teda dělali prvních deset let od revoluce tedy? ODS? A co váš nový europoslanec Vondra? Vrbětice – víte, kolik nás stály Vrbětice? Miliardu. On podepsal ty smlouvy na ty sklady, nevýhodně pro nás.

Takže prosím vás, já vám tady můžu dlouho mluvit o tom, co vy máte za sebou. Já vím, že nemáte ráda toho Stropnického. Ale tam nebyla ani žádná jediná korupční aféra. Kolik lidí bylo i před soudem kvůli nákupu vojenské techniky? Nebudeme to tady moc rozebírat, ale můžete si přečíst tu knížku nadačního fondu, byl tam nějaký pán na začátku na té obraně, už nevím, jak se jmenoval, a potom se stal nejlepším ministrem financí a zadlužil nás o 670 miliard.

Takže vy jste krásně vystoupila, ale vy děláte selekci těch čísel. Selekcí. Protože HDP v roce 2011 bylo 4 034 miliard. A HDP 2020 je 5 839 miliard. A to je 40 % nárůst. A jenom od roku 2016 jsme navýšili o 27 miliard. A my samozřejmě dvě procenta. Kolik jsou dvě procenta Estonska? Víte to? 500 milionů dolarů. Kolik je 0,9 % Belgie? Čtyři a půl miliardy. Já jsem to osobně panu prezidentu Trumpovi vysvětloval, že se bavíme o částce. (Upozornění na čas.) A my dáváme ty peníze a dáváme je podstatně...

Takže já bych s dovolením se omluvil, že bych dokončil to jednání s bankéři, pokud dovolíte, a já bych se potom tedy vrátil. S dovolením.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Tak – (Premiér: Ale ještě tady je ministr obrany.) – tři faktické poznámky a poté tedy s přednostním právem pan ministr obrany. Jako první paní poslankyně Mračková, poté paní poslankyně Černochová, poté pan poslanec Jurečka. Prosím.

Poslankyně Jana Mračková Vildumetzová: Tak děkuji za slovo, pane místopředsedo. Vážené kolegyně, kolegové, dovoluji mi zareagovat na paní Janu Černochovou, která tady uvedla to, že by se otevřela pobočka střední vojenské školy, jako fiasko. Vážená paní Černochová prostřednictvím pana předsedajícího, doufám, že víte, že Karlovarský kraj je strukturálně postižený kraj. Je to kraj s nejhoršími ukazateli, je to kraj, který má unikátní vojenský prostor Doupovské Hradiště. Pokud budete chtít, tak se přijďte podívat, já vám ho ráda ukážu. Je to kraj, který měl armádu s 20 tisíci vojáky. Dneska ji nemá.

Při jednání s Ministerstvem obrany došlo k dohodě, že by se armáda do Karlovarského kraje, který je v bezprostřední blízkosti hranic, vrátila. A protože máme nedostatek vojáků, tak jsme se dohodli, že by se u nás otevřela i střední vojenská škola. Já bohužel nemůžu za to, že aktivita některých ředitelů otevřít si pobočky není tak velká. A vy víte, že tím, že se to nepodařilo v minulém roce, tak že jsme byli natolik aktivní, že se u nás otevřela střední policejní škola. Otevřela se s jedním ročníkem s 26 žáky a v letošním roce se hlásilo 110 zájemců, 110 studentů.

Já si myslím, že jste tady vy především předvedla v tuto chvíli fiasko. Považovala jsem vás za odbornici na obranu, ale pokud vy takto přistupujete k jednotlivým krajům, které jsou aktivní... Já jsem to nedělala pro sebe. Já jsem to dělala nejenom pro občany Karlovarského kraje, ale proto, že jsem přišla s tím nápadem, aby se u nás ta pobočka otevřela. Protože střední vojenská škola je pouze jediná v ČR v Moravské Třebové. A já jsem přesvědčena o tom, že by neměla být jenom v Karlovarském kraji, ale měla by být i v dalších krajích, protože máme nedostatek vojáků. Ale to vás asi nezajímá!

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji za přesné dodržení času. Než bude paní poslankyně Černochová reagovat, seznámím vás s omluvou. Pan poslanec Grebeníček se nám omlouvá od 19 hodin z vážných osobních důvodů na celý den. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Jana Černochová: Děkuji, pane místopředsedo. Nejdřív zareaguji na paní předřečnici. Děkuji za pozvání, na Doupově jsem na vojenském cvičení byla několik dnů, takže ho znám.

Fiasko to je. Fiasko to je vaše, protože vy v tom případě prostřednictvím pana místopředsedy jako hejtmanka kraje neznáte potřeby kraje. Vy nevíte, že jste neměla dostatek studentů, kteří by chtěli do těch škol nastoupit? A proto to skončilo takovým

fiaskem. Co na tom kraji tedy, paní hejtmanko, prostřednictvím pana místopředsedy, děláte?

Co se týče pana Babiše, reakce na to, co tady dělala ODS těch prvních deset let. Ano, střídaly se vlády ODS s vládami ČSSD. A mimo jiné po revoluci se za našich vlád podařily dvě dost zásadní věci. Co myslíte? Vstoupili jsme do NATO, slavili jsme 20 let. Slavili jsme 15 let výročí vstupu do EU. Je to málo? Pane Babiši, je to pro vás málo?

Žádná čísla jsem si tady nevyčucala z prstu. Vy je přepočítáváte podle jiných tabulek. Už několikrát ve všech debatách i s panem ministrem Metnarem naposledy na Primě jsme si porovnávali data a shodli jsme se, že je mám správná, protože je skutečně mám z rozpočtových sešitů. Takže si tady nevymýšlím žádná data. A skutečně na investice, 20 % na investice do obrany, se dávalo naposledy v roce 2011, když tady vládl ten zlý Nečas a ten zlý Kalousek!

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. A nyní prosím paní poslankyni Němcovou s faktickou poznámkou, což by měla být poslední faktická poznámka v tuto chvíli. Prosím.

Poslankyně Miroslava Němcová: Děkuji za slovo. Vážený pane místopředsedo, dámy a pánové, chci reagovat na to, co zde bylo řečeno panem předsedou vlády Babišem. Není zde, tak to sdělím tedy aspoň těm, kteří sedí tady nebo případně sledují naše jednání doma.

Jestliže se pan předseda vlády ptal a odváděl tím pozornost k tomu, co bylo za vlád ODS, tak je to ta stará taktika, kdy nechce mluvit o tom, co bylo za jeho vlády. Tak připomenu to, co jsem tady shodou okolností říkala před rokem, když jsme projednávali důvěru vládě. Bylo to vyjádření exministryně Karly Šlechtové, která řekla – cituji: "Kandidovala jsem za hnutí, které chtělo být protikorupční. Vzhledem k tomu, že právě toto je problém Ministerstva obrany, transparentnost a klientelistické sítě, které sahají hodně vysoko, je v nich zapojena spousta zaměstnanců Ministerstva obrany i politiků, a proto začal můj mediální lynč." Tolik paní exministryně Šlechtová.

Je potřeba dodat, že tento mediální lynč započal a spustil se v médiích vlastně předsedou vlády. Ptala jsem se, proč byla k této věci svolávána Bezpečnostní rada státu. Ptala jsem se, jak v této věci bude postupovat nový ministr, ministr Metnar. Chtěla jsem vědět, jak vážná byla tato podezření o tom, že bujela korupce za vlády hnutí ANO na Ministerstvu obrany, a žádnou odpověď jsem nedostala. Ani dnes jsem ji neslyšela od pana předsedy vlády, který obrací pozornost někam, aby nemusel mluvit o svých problémech a o problémech svých lidí.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. A nyní byl s přednostním právem přihlášen pan ministr Metnar. Už ne? Dobře. Tak v tom případě prosím pana

poslance Svobodu, který je řádně přihlášen do rozpravy. A připraví se pan poslanec Baxa. Prosim, pane poslanče.

Poslanec Bohuslav Svoboda: Pane předsedající, dámy a pánové, dnes budeme, jak vidím, do nočních hodin mluvit o důvěře vládě Andreje Babiše, o které se nejčastěji mluví ve spojitosti se střetem zájmů nebo dotačními podvody. Na co se ale trochu zapomíná, je neschopnost této vlády. Andrej Babiš a jeho lidé jsou v čele naší země už šestým rokem. Šest let řídí veřejné finance, které ani v době ekonomického růstu nedokážou udržet na uzdě. Tak tu rok po roce hospodaříme s deficitem, máme složitý daňový systém, obrovskou míru byrokracie, neinvestujeme. Prý nejsou peníze na platy učitelů ani na důchodovou reformu, kterou ANO, ČSSD zrušily, trapné hledání peněz na sociální služby z minulých týdnů si všichni živě pamatujeme. ANO ale také řídí také Ministerstvo dopravy, proto se u nás nestaví dálnice, železnice, a tak nějak obecně se lze těžko kamkoliv dostat. V období rekordního ekonomického růstu se prostě rekordně projíždá a rekordně málo investuje, o reformách z pera ministrů si můžeme nechat zdát.

Já se ale nyní na pár minut pokusím vaši pozornost obrátit do oblasti, která by neměla být lhostejná vůbec nikomu. Jednoduše proto, že na fungování této oblasti může být do značné míry závislý život nás všech. Asi tušíte vzhledem k mému celoživotnímu povolání, vědeckému zaměření, učitelskému zaměření, chci mluvit o fungování vlády v oblasti zdravotnictví.

Hodnocení je poměrně jednoduchá disciplína. Podíváte se, co ministr v dané oblasti za tu dobu svého působení udělal. Podíváte se na to, jaké to mělo dopady, kolik to stálo, jak to pomohlo pacientům, lékařům, sestrám nebo dalšímu zdravotnickému personálu. Můžete to třeba porovnat s praxí v zahraničí, a také jestli je to v souladu s nastavenou národní strategií nebo podobným dokumentem. Na konci celého procesu dostanete poměrně jasný obraz, který za použití svých znalostí, zkušeností a dat nějakým způsobem popíšete.

Jak jsem již říkal, na první pohled je to v podstatě jednoduchá záležitost, stačí si jenom s tím dát trochu práce. Hodnotit ale práci ministra zdravotnictví Adama Vojtěcha, který sedí již ve druhé vládě Andreje Babiše, je setsakra těžká práce. Ptáte se proč? Z těch velkých věcí pan ministr nic neudělal a udělal celou řadu drobných věcí, které jsou prospěšné, ale věc neřeší. Také v poslední době plní přední stránky médií. Není to bohužel kvůli zdravotnictví, ale kvůli tomu, že při svém působení sháněl svému šéfovi Andreji Babišovi od jedné podivné figurky z polosvěta kompromitující materiály na politickou konkurenci.

Ale pojďme od kriminalistiky ke zdravotnictví. Pane ministře, před posledními sněmovními volbami jsme se potkali v několika debatách a společně jsme se shodli na tom, na několika věcech, bez kterých se zdravotnický systém do budoucna neobejde. Oba dva jsme věděli, že nový ministr musí ihned začít s přípravou komplexní reformy zdravotnického systému. Bylo jasné, že musí po diskusi napříč politickými stranami a diskusi s odbornou veřejností přijít s něčím, čemu můžeme říkat třeba Bílá kniha českého zdravotnictví.

Zdravotnictví je zvláštní věc. O zdravotnictví se nemůže dohodnout jedna vládní garnitura. Jedna vláda je tady čtyři roky a za čtyři roky není možné ve zdravotnictví udělat nějaké zásadní změny. Hovořili jsme o tom, že musí proběhnout diskuse mezi jednotlivými stranami, tak aby program ve výhledu zdravotnictví byl programem, který je většinou akceptován, že nebude za čtyři roky, když se vymění vláda, zase změněn. To ve zdravotnictví nejde. A ten vizuální program je nutný proto, že zdravotnictví se strašně mění. V dnešní době je tady úplně jiné zdravotnictví a jiní zdravotníci, než byli v padesátých letech minulého století, nebo než dokonce byli na začátku, na přechodu devatenáctého a dvacátého století.

My samozřejmě víme, že zdravotnictví těmi změnami prochází z mnoha důvodů. Jeden z těch důvodů je ten, že kromě stárumí lékařů stárne i naše populace. Zásadním způsobem se průměrný věk dožití od roku 1989 změnil. Je to věc, která je nevysvětlitelná medicínsky, ani ekonomicky, ani společensky, ale je to prostě pravda. Ten věk se prodloužil o deset let. My víme, že věk lidské buňky je definován, nebo je schopen být asi 120 až 130 let. To je tedy horní hranice toho, co dneska věda ví, že při vši péči může být věk, kterého lidi dosáhnou. Už v této fázi jsme ve fázi, kdy věk začíná být zásadním problémem zdravotnickým. Zásadním problémem proto, že mění potřebu akutní péče na péči chronickou, na péči o staré lidi. Samozřejmě ti staří lidi dneska v těch sedmdesáti nebo osmdesáti jsou jinak staří, než byli lidé před sto lety – ti už nechodili a nemluví –, ale přesto potřebují úplně specifickou péči. A to je jedna z věcí, pro kterou si musíme, než vůbec začneme všechny ty drobné věci dělat, naprosto jasně definovat, jaký bude výhled v budoucnu, s odstupem let, jaká bude potřeba té akutní péče, jaká bude potřeba chronické péče.

Když tady slyšíme od paní ministryně slova o tom, jaké množství peněz se dalo do zdravotnických zařízení, do nemocnic, já se ptám – do kterých? Je to dobře, do kterých investujeme? Nebudeme je za těch dvacet let potřebovat jiné? Já si myslím, že ano, že skutečně ten poměr mezi akutní péčí a akutní lůžkovou péčí a péčí chronickou a domácí se naprosto zásadním způsobem změnil. A my s tím musíme počítat už v tuto chvíli, nebo celou řadu těch peněz proinvestujeme špatným směrem.

Když hovoříme o tom, že jsme se zabývali otázkou počtu lékařů, jak o tom hovořil pan ministr, dostáváme se do jiného problému. My velice pravděpodobně za deset, dvacet let budeme potřebovat daleko méně lékařů, než teď máme. Je to prostě proto, že velice pravděpodobně do zdravotnictví budou muset vstoupit ve velkém počtu vysokoškolsky vzdělaní nelékaři, prostě proto, že to zdravotnictví dostane jinou podobu, ve které bude technika a počítačové systémy hrát zásadní roli. My se dostaneme do systému, kdy naše diskuse o zdravotních sestřách dostanou úplně jinou podobu, protože i ty zdravotní sestry dostanou jinou úlohu v tom systému, prostě proto, že ta klasická péče – přebalování pacientů, stlaní postelí – dostane úplně jinou podobu. A my jsme – nebo pan ministr a Ministerstvo zdravotnictví – žádný takový výhled vlastně neudělali. Všechny ty změny, které dělá, a znovu říkám, změny, které jsou aktuálně k prospěchu té věci, ale v tom výhledu jsou možná špatně, nebo velice pravděpodobně špatně.

Když zvýšíme teď počet lékařů na lékařských fakultách, ti absolventi nebudou za šest sedm let, jak tady někdo říkal, ti absolventi budou použitelní za jedenáct, dvanáct let, použitelní do vedoucích funkcí za patnáct let. Za těch patnáct let bude potřeba těch lékařů zcela zaručeně úplně jiná. Bude také úplně jiná skladba těch oborů, které budou důležité. Jako víme, že některé choroby zmizely, jako víme, že dneska infekční nemocnice ve své podstatě se snížily na minimum prostě proto, že ty infekční choroby nejsou nebo nevyžadují hospitalizaci, tak to bude i s ostatními, jinými obory. Tady se významně zkracuje doba hospitalizace u těch akutních věcí. My máme dneska po operacích průměrnou dobu hospitalizace dva a půl dne. To samozřejmě znamená zcela jiný nárok na náklady a zcela jiný nárok na potřebu zdravotnického personálu. A my to všechno pořád budujeme na tu historickou podobu, která byla někde v osmdesátých, devadesátých letech.

Takže takováto bílá kniha, která by hovořila o tom, jak se zdravotnictví bude vyvíjet, co bude potřebovat, ta nám v zásadní podobě chybí. Takovouto bílou knihu, tak jak jsme o tom hovořili před volbami, měl ministr prodiskutovat, předložit tyto úvahy ctěně Sněmovně a prosadit ji tak, aby on i jeho nástupci v další generaci a ještě v další generaci měli jasné mantinely, ve kterých se budou pohybovat, a směr, kterým se české zdravotnictví povede. Do dalších voleb nám zbývají dva roky a žádná taková strategie nebyla představena.

Víme, že budeme posilovat roli praktických lékařů. Na druhou stranu jsme včera rukou pana ministra a ANO smetli ze stolu praktické lékaře pro děti a dorost a zkrácení doby jejich vzdělávání, tak aby mohli v nejkratší možné době zaplnit to místo, které chybí, v dostatečně kvalifikované podobě, a neudělali jsme to, co je zásadní pro praktické lékaře. Praktičtí lékaři musí být gatekeeperi toho systému. Přes praktického lékaře se má chodit do zdravotního systému tak, aby na tom začátku byl někdo, kdo ví všechno o jeho anamnéze, ví všechno o jeho rodině a může nejlépe rozhodovat o tom, co je potřeba a kam ho poslat. My máme stále ten systém přímého přístupu ke komukoliv a to se strašlivě prodražuje. Navíc je to z hlediska zdravotního velmi, velmi rizikové, když ti lékaři nevědí, jakou má ten pacient obecnou medicínskou anamnézu.

Systém zdravotnictví je u nás v zásadě z hlediska financování a fungování neudržitelný. Upozorňuje nás na to i Evropská komise v dokumentu Zdravotní profil země 2017. Já nevím, kdo z vás ho četl, já ano, je poměrně stručný, takže by jeho studium nedalo nikomu moc práce a jistě by nás to významně obohatilo a třeba by nás to přimělo dělat kroky, bez kterých se naši lékaři, sestry, nemocnice a ordinace v budoucnu neobejdou.

Pojďme si teď společně projít několik bodů, které jsou pro zdravotnictví klíčové. Začneme třeba financováním, o kterém zpráva tvrdí, že dlouhodobě není udržitelné. A já s tím souhlasím a připomínám panu ministrovi, že s tím v předvolebních debatách se mnou naprosto souhlasil a měli jsme jednotný názor.

Dovolu mi zde citovat: Chtěli bychom vytvořit legální prostor pro dobrovolnou spoluúčasť při připojištění. K tomu je nezbytné zákonem lépe definovat rozsah hrazené péče. – Tak jste mluvil, pane ministře, před volbami. Bohužel jsem si

z vaší strany nevyšiml žádného ani náznaku otevření prostoru pro privátní připojištění nebo nadstandarty nebo pro taylorizované pojištění v různých věkových etapách. Přitom právě tato dvě opatření by byla obrovským krokem k tomu, abychom naše nemocnice dokázali v budoucnu ufinancovat a aby na tom vydělali všichni. Ti, kteří mají peníze na investici, mohou investovat např. do multifokálních čoček, připlatí si na to, připojistí se na to. A na ty, kteří peníze nemají, zbude víc. Každá pojišťovna pracuje s tím, jaký objem prostředků má. Všichni by na tom vydělali. Ale systém zdravotnictví se na nic takového nechystá.

Financovat zdravotnictví jenom z jednoho zdroje pojištění a peněz státu je nemožné. Nikde na celém světě to zatím ještě nedokázali a ani my to nedokážeme. V tom případě když ministerstvo připravuje řešení § 16 tím, že bude pojišťovna léky, které jsou drahé, hradit, já se ptám – z čeho? V současné době, kdy hradíme téměř každý paralen, ty prostředky budou představovat zatížení toho systému navíc. A kdo tam ty peníze přidá? Žádná jasná pravidla pro financování zdravotnického systému neexistují. Sama úhradová vyhláška je od začátku do konce špatně. To není věc k diskusi, to je každému jasné. A když se vrátím k těm našim předvolebním diskusím, je to evidentně jasné i vám. Senátoři dokonce podali ústavní stížnost. A vaše reakce na dotazy, zda jste připraven pro případ, že ji Ústavní soud shodí, mít řešení, dozvíme se jenom mlčením o tom, že bude potřeba nastavit přechodné období atd. atd. Takže ani s tímto se nic neudělalo a ani se s tím udělat něco nepokoušíte.

Hovořil jste o kvalitě poskytované péče. To je také jedna z věcí, o které jsme velmi podrobně hovořili. A já se ptám, jestli už jsme skutečně tak daleko, že o tom teď uvažujete, že to do konce roku v nějaké podobě připravíte. Jak tedy rozhodujete o tom, do které nemocnice investujete peníze a jaké, když nevíte, když nevíte, která nemocnice v České republice je nejlepší, kde je nejkratší rekonvalescence po operaci slepého střeva nebo výměně kloubu kyčelního a kde je nejkratší doba hospitalizace k uzdravení. Nevidíte to vy, nevidí to úředníci, nevidí to občané. A přitom právě kvalita péče, a to jsme si říkali, musí být hodnocena podle jasných kritérií a musí být věcí veřejnou. A vědomost o kvalitě léčebné péče musí být na začátku celého rozhodování o tom, kam budu peníze investovat, v jaké podobě a v jaké formě.

Lidé v Česku si sice můžou svobodně vybrat ze zdravotnického zařízení, nemůžou si ho ale vybrat na základě objektivních faktů. – Opět citát z vašeho prohlášení. – Jde o to nastavit jasné ukazatele, které bude možné měřit napříč zdravotnickým zařízením. Funguje to tak v zahraničí, např. v Německu. Procento komplikací, reoperací atd. A tato data by se pak měla zveřejňovat, protože pacient má právo to vědět. – Ano, tak jsme se domlouvali. A také jsme si říkali, že tuto činnost je nutné zahájit hned po volbách, že čtyři roky jsou krátká doba na to, aby se to připravilo. A když to chystáte teď, tak při vši účtě k ministerstvu je to věc, která nebude vyřešena.

V programovém prohlášení se také slibuje posílení role pacientů a větší transparentnost. Já si myslím, že ta role pacientů v našem zdravotnictví stále zůstává stranou, i když máte pacientské spolky jako poradní organizace, žádné výstupy z toho nemají.

Otázka financování je jistě i otázka financování zdravotnických pracovníků. Sám jste dnes říkal, že se to velmi zlepšilo a že naši lékaři mají příjem téměř stejný jako v západní Evropě. Neřekl jste, že je to za cenu obrovských přesčasů, které jsou v rozporu se zákoníkem práce, a to už vůbec nemluvíme o absolventech fakult a mladých lékařích. Jejich postavení navzdory všem těmto proklamacím je v podstatě stejné jako před několika lety, jejich výchova není nijak řízena a vedena, jejich zabezpečení z hlediska právního je minimální. A je to ten největší důvod, proč mladí lékaři odcházejí z této země někam jinam. Nejsou to finance. Je to to, jak jsou vzdělávání, jaký je tady systém vzdělávání a jakým způsobem jsou na těch jednotlivých pracovištích vychováni.

Také hovoříte o tom, že jste snížil administrativní zátěž. Přál bych vám, abyste si promluvil někdy se sestrami, jak se jejich administrativní zátěž snížila. Abyste se podíval, co se děje na sesterně v průběhu celého dopoledne, co sestry dělají. Jenom píší, píší a píší a v krátkých pauzách mezi psaním se mohou podívat na nějaký zvonek, který zvoní. Máme navíc EET, kontrolní hlášení, celou řadu dalších opatření, která naopak ten systém zvyšuje.

Zjednodušení, které by měla přinést dobře provedená a vydiskutovaná elektronizace, tam jsme zatím u věcného záměru zákona. Když jsem ale sledoval, jak byla zavedena eNeschopenka a eRecept, tak mě jímá hrůza z toho, jak budeme dělat elektronizaci zdravotnictví dál.

Zdravotnictví samo o sobě je problém. Musíme zajistit jeho financování, musíme zajistit kvalitní péči, ale musíme taky v nějaké podobě zajistit sociální aspekty toho zdravotnictví. Ať chceme, nebo nechceme, zdravotnictví samo o sobě implicitně obsahuje sociální faktor – děti a na druhou stranu staré lidi, kteří už nevydělávají.

Zmínil jste se např. o zubařích, jakým způsobem zajistíte, aby byli všude. Zubní lékařství jako takové musí dostat úplně jiný impuls. Já jsem přesvědčen o tom, že úvaha o zubařích by měla jít tím směrem, že bychom zvažovali, a ty výpočty už existují, že by to mohlo být výhodné, že by zubní péče o děti byla zcela zdarma. Zcela. A speciálně by bylo hrazeno preventivní vyšetření a zapojení dentálních hygienistek do systému hrazené péče o děti a dospívající. Podle experimentů, které už jsou realizovány, víme, že při dobré prevenci a dobré ústní hygieně prakticky vymizí zubní kazy, že to je preventabilní onemocnění. A my pro to nic neděláme. A úplně stejně by bylo potom, aby ti dospělí lidé si zubařskou péči hrádili. Je to tak na celém světě. Pokud vydělávají a pracují, měli by si na to prostředky nachystat. A na druhou stranu zase se musíme podívat na konec věkový, kde bychom měli dát nějakou hranici, od které by ta zubařina byla v nějaké podobě financovaná nebo spolufinancovaná pojišťovny.

Těch věcí, které jsou, je celá řada. Mohl bych je říkat jednu za druhou, ale budu je říkat v průběhu dalšího pobytu v Poslanecké sněmovně, pokud se nedohodneme dneska jinak. A doufám, že ty změny, které jste udělal ve svém myšlení a úvahách, nejsou změny vaše, že jste k nim byl přinucen. Rozumím tomu, že může být zajímavé zvýšit věk pro možnost fertilizace, pro možnost implantace

vajíčka, přestože to má tisíc zdravotnických problémů a riziko genetických chorob dětí, ale je to jistě ekonomicky zajímavé pro toho, kdo to vlastní. A možná že to jsou důvody, pro které svá rozhodnutí nebo úvahy měníte a zdravotnictví vedete někam směrem, který není úplně ideální.

Konstatuji tedy, že z hlediska výkonu povolání přes řadu věcí, které jsou aktuálně prospěšné, ta velká, principiální koncepční práce, kterou by měl ministr udělat, provedena není. A je to skutečně v této oblasti, jako je zdravotnictví, chyba veliká, která je velmi závažná. Možná že excelujete v získávání informací na politickou konkurenci, ale v ministerské funkci podle mého názoru neplníte svoji úlohu. A to je ten důvod, proč i já budu dneska hlasovat pro nedůvěru této vládě. (Potlesk zprava.)

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Dobrý večer. Vážené kolegyně, vážení kolegové, mám tady jednu faktickou poznámku. Paní poslankyně Pastuchová. Prosím.

Poslankyně Jana Pastuchová: Děkuji za slovo. Jen krátce musím zareagovat na svého předřečníka, i když si ho velice vážím. Sestry píší, píší, píší. A pan ministr nejezdí. Takže sestry, když mají výborný management v nemocnici, tak nepíší, nepíší. Záleží to na managementu, jak si tu dokumentaci udělá. Pan ministr byl v našem Libereckém kraji, jezdili jsme, můžete se dotázat. Byli jsme v krajské nemocnici v Liberci, byli jsme v městské nemocnici v Jablonci. A dokumentaci, kterou vytvořili v těchto dvou nemocnicích, si vyžadují nemocnice v republice. To je jedna věc. Takže si myslím, že to je opravdu na managementu a ne na tom, co příkazuje Ministerstvo zdravotnictví.

A ještě k tomu, že pan ministr neplní své sliby. Víte, pane kolego prostřednictvím pana předsedajícího, včera jsem byla účastna podvýboru pro vzdělávání nelékařů. V minulém volebním období jsme se tu neskutečně dlouho zabývali zákonem č. 95 o vzdělávání lékařů i č. 96 o nelékařích, kde zaplat' pánbůh jsme dosáhli toho, že zdravotní sestry nemusí mít vysokou školu. Nicméně tento zákon č. 95 platí – teď abych nelhala – rok, rok a půl? A najednou se nám tady objeví znovu s vaším podnětem, aby se zase otevřel a zase se změnilo to, nad čím jsme tady debatovali hodiny a hodiny, a debatujeme o tom znovu. A možná, kdybychom o tom nedeбатovali teď další hodiny, tak stačíme projednat další zákony, které jsou potřebnější, než měnit něco, co trvá ve zdravotnictví rok a půl. Děkuju.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Další faktická poznámka je pan poslanec Svoboda. Prosím, máte slovo.

Poslanec Bohuslav Svoboda: Jenom velice stručně. I po roce působení toho zákona vidíme, jak ten problém u praktických lékařů, pediatrů stoupá, jak jejich počet se mění. A samozřejmě vnímám kolegu Kasala, který z toho má úbytě, když takto

promluví, ale já hovořím i s tím, že sám chodím se svými dětmi k pediatrovi a vím, jak to funguje.

Ta druhá věc je psaní sester na oddělení. To si nevymýšlí vedení nemocnice. Pokud chcete mít nemocnici kvalitní a budete bojovat o to, aby získala mezinárodní akreditaci například, tak vám všechny tyto papíry budou nařízeny. Budete dělat sesterskou dokumentaci, psát to a budete to muset dělat. Není to nic o tom, že by to bylo nesprávné. Velice pravděpodobně hlídání bezpečnosti procesu je důležité, ale všechny ty ostatní věci, které tam jsou, zůstávají pořád stejné. A já na tom oddělení skutečně jsem od rána do oběda, někdy do večera. A někdy tam nejsem, jsem tady. Ale nemyslím si, že by v ty dny, kdy tam nejsem, sestry psaly miň.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Dalším s faktickou poznámkou – pan poslanec David Kasal. Prosím, máte slovo.

Poslanec David Kasal: Děkuji, pane předsedající. Vážený pane docente prostřednictvím pana předsedajícího, já si vás vážím. Nicméně řeknu to naplno. Za vašich vlád a za působení vašeho pana poslance Cabrnocha byla pediatrie rozdělena – úmyslně, z politických důvodů a z finančních důvodů. Kdo šéfuje pediatrii praktické? Paní doktorka Cabrnochová, manželka pana Cabrnocha. Co k tomu chcete víc dodat? Vážím si vás. Přesto musím říct, že ano, já jsem 25 let pediatr. Vy jste mnohem déle gynekolog. Omlouvám se, já do gynekologie nikdy hovořit nebudu.

A co se týká těch věcí okolo toho, co už tady bylo řečeno, vždycky to je jenom a jenom na šéfovi daného oddělení, co dovolí, co se tam bude psát. Je daný rámec. A já jsem nikdy nedovolil na svém oddělení, aby se tam psaly zbytečné papíry. Byl na mě velký tlak, ale nikdy jsem to nedovolil. Takže to je vždycky jenom na šéfovi oddělení a ne na tom, co je z ministerstva.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Dalším v obecné rozpravě je pan poslanec Martin Baxa. Prosím, máte slovo.

Poslanec Martin Baxa: Dobrý podvečer, vážený pane místopředsedo, pane premiére, členové vlády, dámy a pánové. Já jsem se rozhodl ve svém příspěvku úmyslně zvednout rukavici, kterou hodil pan premiér, a vyjadřovat se zcela konkrétně k tomu, co vykonávají někteří členové jeho vlády a jak plní programové prohlášení, v tomto případě Ministerstvo kultury a Ministerstvo školství, v těch 637 bodech, nebo jejich příslušné části.

Dovolte mi, dámy a pánové, abych začal svým příspěvkem směrem k nepřítomnému panu ministru kultury Antonínu Staňkovi. A začal bych vlastně takovým konstatováním, že Antonín Staňek je v této vládě jakýmsi zvláštním úkazem. Jednak když jednáme v tuto chvíli o důvěře vládě, tak pan ministr se tady za celou dobu dnešního jednacího dne objevil v řádu jednotlivých minut a ani nyní, kdy

vystupuji s příspěvkem, který se ho týká, nepovažuje za nutné do jednacího sálu Sněmovny přijít.

Pane místopředsedo, já ale nenavrhuji přerušení schůze do přítomnosti pana ministra kultury Staňka, protože si myslím, že ten fakt sám o jeho nepřítomnosti svědčí o tom, jaký pan ministr má vztah k resortu, který řídí, a k Poslanecké sněmovně jako celku. (Předsedající několikrát gonguje. Vzápětí do sálu přibíhá několik poslanců, v sále nastává velký hluk.)

A ten druhý důvod, proč považuji pana ministra Staňka za zvláštní úkaz, je to, že pan ministr Staněk byl před rokem jmenován do této vlády jako nominant sociální demokracie, ale dnes už za sociální demokracii v této vládě není. Řekl bych, že je jakýmsi nominantem čtvrté koaliční strany, která se nejspíš po dnešku již objevila, a to je strana hradní. Totiž sama strana, která pana ministra Staňka do této vlády nominovala, sociální demokracie, ho v této vládě již nechce, ale pan ministr Staněk stále ve vládě zůstává. Tak to si myslím, že je rozhodně úkaz velmi zvláštní.

Jak se vlastně toto stalo, že pan ministr ve vládě byl za sociální demokracii, dnes už za sociální demokracii není a stále ministrem zůstává? Připomenu tedy několik základních dat.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Pane poslanče, vy jste dal procedurální návrh, já o něm nechám hlasovat. (Předsedající znovu gonguje. Do sálu přibíhají další poslanci a hluk se dále zvyšuje.)

Poslanec Martin Baxa: Ne. Právě že jsem nedal procedurální návrh, pane místopředsedo. (Smích v sále.) Já jsem říkal, že ho nechci, protože to nejvíc hovoří o tom, jaký pan ministr Staněk má vztah ke Sněmovně.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: A pan ministr Staněk je tady, takže on má velice kladný vztah ke Sněmovně. Prosím.

Poslanec Martin Baxa: Děkuji. Pane ministře, děkuji, že jste přišel. Já jsem právě uvedl, že v této vládě jste byl před rokem nominantem sociální demokracie, dnes již nominantem sociální demokracie nejste, protože vaše vlastní strana vás v této vládě nechce, a budu tedy rád, když jako nominant hradní čtvrté koaliční strany si vyslechnete mé hodnocení toho, jakým způsobem plníte programové prohlášení.

Zpátky tedy k tomu, co jsem říkal. Pan ministr Staněk po veřejném tlaku, po takzvaných velikonočních popravách, které provedl... (Odmkla pro velký hluk.)

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Rozumím. Poprosím Poslaneckou sněmovnou, přestože jsem vás přivolal k hlasování, o kterém jsem se domníval, že ho budeme absolvovat, tak se vám tímto omlouvám a poprosím ty, kteří chtějí být účastni na jednání v tomto sále, aby se ztišili.

Poslanec Martin Baxa: Děkuji, pane místopředsedo –

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Pardon, ještě ale není dostatečný klid. Já si myslím, že můžeme ještě chvilku počkat. Máme čas. Máme ještě 19 přihlášek... A prosím, můžete.

Poslanec Martin Baxa: Tak já jenom znovu zrekapituluji to, proč pan ministr Staněk byl nominován sociální demokracií a dnes ve vládě již sociální demokracii nezastupuje, ač stále ministrem je.

Patnáctého května pan ministr Staněk oznámil svoji demisi, a to na základě především veřejného tlaku, který se vytvořil po, řekl jsem, velikonočních popravách, tedy poté, co zničehonic odvolal ředitele dvou klíčových státních institucí. Pan ministr oznámil svoji demisi k 31. květnu. Asi logicky ze samé podstaty toho slova by se dalo očekávat, že 1. června již nechtěl být v Nostickém paláci, ale stále jím je. Stále je ministrem, i přestože ztratil jak důvěru své vlastní strany, tak především kulturní veřejnosti.

Dámy a pánové, připomenu, že petici za odchod pana ministra Staňka podepsalo téměř 10 tisíc lidí, z nichž velká většina byli zástupci kulturní veřejnosti, řady odborných asociací, lidé, kteří požívají v oblasti kultury velký respekt. Vybral jsem si jeden citát, tentokrát z oblasti filmových asociací, které vydaly prohlášení: Nechceme, aby Ministerstvo kultury řídil nekompetentní člověk, který svými neodbornými zásahy ohrožuje činnost státních kulturních organizací.

Jak pan ministr Staněk reagoval na toto veřejné prohlášení, na tento tlak? Zašel za panem prezidentem, pan prezident 28. května jeho demisi nepřijal a pan ministr Staněk namísto toho, aby i přesto v souladu se svou demisí odevzdal klíče od ministerstva, ministrem zůstal. Sociální demokracie na to reagovala tím, že učinila podle mého názoru zoufalý pokus nominovat nástupce pana ministra pana Michala Šmardu. Já jsem tento krok kritizoval ve vztahu k tomu, že rozhašený resort Ministerstva kultury by podle mého názoru potřeboval spíše odborníka, člověka, který problémy velmi dobře zná, ale dnes se ukázalo, že můj komentář byl vlastně zbytečný, protože pan ministr Staněk v úřadě zůstává a nominant na ministra kultury pan Šmarda se klíči od Nostického paláce nedočká, jak pravděpodobně z veřejných vystoupení tak zařídil pan prezident Zeman.

Tak to jenom úvod k tomu, proč pan ministr Staněk stále ministrem je, a dovolím si tedy zrekapitulovat, jak jsem říkal v úvodu svého proslovu, jakým způsobem se pan ministr Staněk vypořádal s vládním prohlášením. Budu tedy, dámy a pánové, citovat přímo z vládního prohlášení a vybral jsem některé body, které se vztahují k resortu kultury.

Bod číslo jedna. Navýšíme rozpočet Ministerstva kultury. (Řečník se opět odmlčel.)

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Ano, pane poslanče, máte pravdu. Hluk v sále, byť nás tady není až tak moc, je přece jenom dostatečně velký. Teď už si myslím, že je to v pořádku.

Poslanec Martin Baxa: To nebyl, pane místopředsedo, huk v sále, to byl huk tady pana ministra, který za mými zády tady něco asi narychlo domlouval.

Navýšíme rozpočet Ministerstva kultury. – Mezi lety 2018 a 2019 se rozpočet Ministerstva kultury opravdu zvýšil. Pan ministr to často prezentoval, ale zapomněl dodávat, že to navýšení rozpočtu Ministerstva kultury spolklo především navýšení platů v příspěvkových organizacích zřizovaných Ministerstvem kultury, tedy to, co rozhodla minulá vláda a co podle nařízení vlády má být. Nedošlo v tom rozpočtu na letošní rok k žádnému navýšení peněz na živé umění, na podporu kulturních institucí, které nejsou zřizovány Ministerstvem kultury, došlo jenom ke zcela minimálnímu navýšení peněz na opravu kulturních památek, vlastně se žádné nové peníze v rezortu kultury neobjevily.

Já jsem proto navrhoval při schvalování rozpočtu na letošní rok pozměňovací návrhy, které měly tento tristní stav alespoň trošku zhojit. Bylo to v objemu peněz státního rozpočtu a zejména v objemu toho, kolik peněz do rozpočtu díky ekonomické prosperitě, na níž vláda nemá žádnou zásluhu, teče. Bylo to dokonce jenom 300 milionů korun. A myslím si, že nejenom zde poslanci, ale zejména kulturní veřejnost velice citlivě zareagovala na to, že pan ministr sám hlasoval proti tomu, aby přibýlo pouhopouhých 300 milionů korun do rozpočtu jeho rezortu. Stejným způsobem reagoval na pozměňovací návrhy mých kolegů. Pan ministr poté, co se ocitl pod silným tlakem, během letošního roku přihodil nějaké desítky milionů do jednotlivých dotačních programů, ale v době rozpočtových možností, které tato vláda má, to byly opravdu drobné.

Z veřejných zdrojů jsem se také dočetl, jak by měl vypadat rozpočet Ministerstva kultury na příští rok. Ten letošní 14,780 mld., ten schválený, na příští rok 14,360 mld. Pan ministr Staněk tedy namísto navyšování peněz bude muset, pravděpodobně tedy díky prezidentu Zemanovi ve vládě zůstane, škrtnout 420 milionů korun, což v rezortu, kde každých 10 milionů korun hraje svou roli, je podle mého názoru naprosto zásadní. Sliby tedy zůstanou oslyšeny.

Bod z programového prohlášení číslo dvě. S ohledem na zásadní roli kultury v rozvoji demokratické společnosti zvýšíme platy zaměstnanců veřejného kulturního sektoru do konce volebního období v roce 2021 na úroveň odpovídající úrovni státních zaměstnanců ve školství či sociálních službách. – To je velmi ambiciózní plán. Pan ministr Staněk komentuje leccos, k tomuto jsem ale žádné jeho vyjádření v poslední době neslyšel, tedy že by bojoval za platy zaměstnanců v kultuře. Splní-li pan premiér a pan ministr Plaga své sliby, o čemž budu za chvíli hovořit, tak zaměstnanci ve školství by v roce 2021 měli mít plat 45 tisíc korun. Tak se vás, pane ministře, ptám, zda zaměstnanci v oblasti kultury budou v roce 2021 mít plat 45 tisíc korun, neboli splníte-li programové prohlášení i v této části, které se týká takto

dramatického navýšení platů. A to chci zdůraznit, že samozřejmě si myslím, že by platy v kultuře navýšeny být měly a že často vysokoškolsky vzdělaní zaměstnanci rezortu kultury pracují za platy stále velmi nízké.

Bod tři. Budeme nadále podporovat projekty ve všech oblastech kulturního života v regionech prostřednictvím dotačních programů. Budeme podle možnosti státního rozpočtu postupně navyšovat alokace finančních prostředků v jednotlivých programech pro oblast živého umění, tak pro oblast památkové péče nebo paměťové instituce. – Možnosti státního rozpočtu, jak ukázaly rozpočty minulých let, jsou dnes obrovské. Do státního rozpočtu za poslední roky přiteklo několik stovek miliard korun navíc, ale žádné navýšení v dotačních programech Ministerstva kultury vidět není, anebo je to navýšení zcela drobné. Takže ani zde nevidím vlastně žádný pokrok. Já jsem svolal, vyslyše zoufalý hlas kulturních asociací, kulatý stůl k financování kultury během května letošního roku. Sešla se tam reprezentativní sestava zástupců jednotlivých sfér kulturního života. Všichni si stěžovali na nedostatek peněz, všichni si stěžovali na hubený rozpočet Ministerstva kultury, což když tady čtu, že podle možností státního rozpočtu by to navýšení mělo být dramatické, opět musím tedy konstatovat: tento bod vládního prohlášení v oblasti kultury nesplněn.

Další bod. Příspěvkové organizace zřizované Ministerstvem kultury patří k tradičním základním pilířům české kultury a tvoří její výkladní skříně. – A teď prosím speciálně o vaši pozornost. – Budeme respektovat jejich odbornou suverenitu a uměleckou a tvůrčí svobodu a budeme všestranně podporovat jejich činnost. – Musím říci, že jsem si to musel ve vládní prohlášení přečíst dvakrát, protože jsem nevěřil v kontextu toho, co se odehrávalo v organizacích Ministerstva kultury v minulých měsících, vlastním očím.

Tak jak tedy vypadalo od pana ministra Staňka to respektování odborné suverenity a umělecké a tvůrčí svobody? 18. dubna letošního roku z ničeho nic, z minuty na minutu, byli odvoláni ředitelé dvou klíčových paměťových institucí v naší zemi, Národní galerie v Praze a Muzea umění Olomouc. Stalo se to bez předchozího varování, stalo se to na základě velmi chatrných argumentů, které se – a to je pozoruhodné – v průběhu času velice měnily. Hovořilo se o kontrolách, které nebyly vlastně dokončovány. Na stránkách Ministerstva kultury se objevovaly zprávy, které byly vzápětí stahovány, některé jejich části byly začerňovány. Na speciálním jednání podvýboru pro kulturu, kde jsme se tomuto měli věnovat, pan ministr uvedl nějaké argumenty, které byly odlišné od toho, co se zmiňovalo na té velikonoční tiskové konferenci. Prostě pan ministr vykonal popravu na dvou ředitelích a nikdy nezdůvodnil, proč se tak stalo.

Byl jsem osloven odbornými kruhy zoufalých lidí, kteří chtěli vědět, co se děje v těchto institucích, a měli hlavně obavu o to, co se bude s těmito institucemi dít. Zatím došlo k tomu, že do čela Národní galerie byl postaven pověřený ředitel, jehož kvalifikací bylo mimo jiné také to, že několik let řídil pekárny skupiny Agrofert na Slovensku. A zdálo se, že ani odvolání těchto ředitelů nebylo zcela správně v pořádku.

Já bych se chtěl speciálně zastavit u odvolání ředitele Muzea umění Olomouc, pana Mgr. Soukupa, kdy jsem, ať jsem se horem dolem probíral těmi argumenty, které mi byly zaslány, nenašel tam nic, co by pana ministra k tak radikálnímu rychlému kroku opravňovalo. Pan ministr uvedl, že hlavním důvodem byly protiprávní kroky při výběrových řízeních na středoevropské fórum, které má vláda dokonce v programovém prohlášení. Ale pak jsem zjistil, že předchozí ředitel profesor Zatloukal všechny kroky, které učinil, měl odsouhlasené Ministerstvem kultury i Ministerstvem financí. Nabízí se čistá spekulace – to chci zdůraznit – o tom, že pan ministr na celostátní úroveň přenesl možná snad nějaké osobní spory, osobní animozity z doby, kdy vykonával primátorský úřad v Olomouci, a minimálně musím říct, že pan ministr nijak nerozptýlil pochybnosti o tom, že odvolání pana ředitele Soukupa bylo jakousi osobní mstou vůči tomuto člověku.

Mluvím o dvou institucích, kde k tomuto již došlo. Přečetl jsem si včera, nebo předevčirem, nechtejte mě prosím za slovo, na Twitteru, na twitterovém účtu pana ministra Staňka, zprávu. Cituji zkráceně: "Jsem znepokojen situací v Národním divadle a situací se budeme zabývat." Kontext tohoto Twitteru byl ten, že pan ministr se setkal s jednou z předních operních pěvkyní, která se předtím tedy setkala s prezidentem Zemanem, a jakousi zvláštní shodou okolností dnes proběhla velká tisková konference, kde odborové organizace Národního divadla začaly volat nejenom po personálních změnách v jednom ze souborů Národního divadla, ale začaly volat přímo po změně na pozici generálního ředitele Národního divadla.

Tak bych se určitě rád pana ministra zeptal, zda Národní divadlo má být tou třetí kulturní institucí, kde bude Ministerstvo kultury respektovat odbornou suverenitu a uměleckou tvůrčí svobodu, jak cituji z programového prohlášení vlády.

Už jenom takovým okrajovým detailem je to, že pan ministr jaksi v demisi podepsal nedávno memorandum o tzv. blobu, tedy té stavbě Národní knihovny v Praze, s Eliškou Kaplicky Fuchsovou, což samo o sobě může být zajímavé, ale jako tradičně u pana ministra kultury k tomu nezazněla žádná konkrétní informace, tak možná nám pan ministr řekne, jestli se bude nebo nebude stavět ten slavný blob od slavného architekta Kaplického na Letné.

Tak tolik tedy k tomu, jak se Ministerstvo kultury staví ke svým příspěvkovým organizacím.

Další bod vládního prohlášení. Vytvoříme pravidla pro výběr ředitelů těchto institucí, v nichž budeme respektovat především odbornost a renomé. Připravíme zákon o veřejných kulturních institucích jako alternativu vůči stávající příspěvkové organizaci. – Začnu od konce. Zákon o VKI – za rok z Ministerstva kultury ani slovo, ani řádka, ani žádný návrh. Tak nevíím se tomu úplně, protože pokud by takový zákon existoval, tak by panu ministru Staňkovi asi obtížně umožňoval ty personální kroky, které v minulých měsících předvedl. A co se týká pravidel pro výběr ředitelů těchto institucí, tak to tedy musím říct, že na mě působí téměř výsměšným dojmem. Pan ministr Staněk, na odchodu – ne na odchodu, cosi kutí kolem výběrového řízení Národní galerie. Jednou se objeví nějaká zpráva, že pan ministr jednal s nějakou skupinou odborníků, pak tvrdí, že to, co mu uložila jeho vlastní strana, byl jen

politický krok a že vlastně žádné výběrové řízení pořádat nechce. Že bude vyčkávat na to, co bude říkat odborná veřejnost, která, nevím, jak moc stojí o dialog s panem ministrem Staňkem. Prostě chaos, zmatek, nic konkrétního, nic přesvědčivého.

Další bod vládního prohlášení. Připravíme dlouhodobý program investiční podpory a kofinancování projektu kulturní infrastruktury, který by umožnil výstavbu nových kulturních zařízení pro poskytování veřejných kulturních služeb na území celého státu. – Tady musím konstatovat, že tento program vytvořen byl. To je rozhodně ke cti Ministerstva kultury. Akorát v něm chybí peníze. Tak uvidíme, jakým způsobem pan ministr Staňek se při těch plánovaných škrtech na příští rok vyrovná s podporou regionální kulturní infrastruktury z tohoto programu, když v něm jednou bylo 200 milionů a kdo ví, kolik peněz v něm bude na rok příští.

Bod další. Zajistíme digitální pasportizaci souboru nejcennějších národních kulturních památek. Připravíme nový zákon o státní památkové péči a zaměříme se na režim vývozu starožitností, aby tyto normy odpovídaly skutečným potřebám. – Ptám se pana ministra, tedy jenom čistě řečnický. Kde ten nový památkový zákon je? Já jsem se na to v loňském roce na zasedání podvýboru, kde pan ministr představoval svoje plány, ptal, členové podvýboru také. Zaznívaly informace rozporuplné – bude velká novela stávajícího památkového zákona nebo bude památkový zákon nový. Teď jsem snad nějak zaznamenal to, že by měl být nový památkový zákon. Ale u tak klíčové zásadní normy nic konkrétního nevíme. A to mimo jiné v době, kdy se připravuje kontroverzní verze nového stavebního zákona, která se bezprostředně dotýká památkové péče na území našeho státu.

Pan ministr o památkové péči také někdy mluví takovým zvláštním způsobem. Já jsem našel jeho citát z doby, kdy byl panu prezidentovi představit své priority v oblasti památkové péče a kdy říkal: Je třeba si dát pozor na to, kdy bývá památková ochrana trošičku zneužívána. Obce, které by mohly investovat a dát finanční prostředky na opravu, se to nějak pokusí přesunout na památkovou péči. – Mně ta věta úplně srozumitelná není, ale co znamená trošku zneužívání památkové ochrany, v tom mám velký otazník.

Bod další. Připravíme novelu autorského zákona, do níž implementujeme očekávanou směrnici EU o autorském právu. – To se stalo. Toto lze říci, že byl úspěch Ministerstva kultury, pana ministra.

Bod další. Budeme věnovat pozornost proměně audiovizuálního sektoru za účelem naplnění kulturních, společenských a sociálních služeb.

A nyní, dámy a pánové, prosím o vaši pozornost: Zachováme stávající úpravu postavení veřejnoprávních médií, budeme důsledně podporovat jejich nezávislost. – Budeme důsledně podporovat jejich nezávislost. Připomenu jenom drobný moment z předvánočního času, kdy pan ministr se zúčastnil, v uvozovkách, křtu nebo prezentace knihy pana poslance Grebeníčka, jehož politická strana je nesmlouvavým kritikem veřejnoprávní televize. A musím říct, že v kontextu této věty v programovém prohlášení jsem si vlastně vybavoval, kdy zazněla slova pana ministra Staňka na obhajobu veřejnoprávních médií, když se mluví o tom ve vládním

prohlášení v sekci kultury, že se bude důsledně podporovat nezávislost veřejnoprávních médií. A musím říct, že jsem neslyšel nic. Neslyšel jsem žádné vystoupení pana ministra kultury v okamžicích, kdy zde v Poslanecké sněmovně zaznívala slova, která přímo útočila například od zde přítomného pana poslance Valenty na samou podstatu svobody a nezávislosti veřejnoprávních médií.

A konečně poslední bod: Agenda církví a náboženských společností bude nadále v gesci Ministerstva kultury s výjimkou vyplacení finanční náhrady příspěvku na podporu jejich činnosti. – To se zatím děje. Ale chci zdůraznit jinou věc, a to tu věc, že pan ministr kultury byl tím, kdo jednoznačně veřejně obhajoval tady ve Sněmovně schválené zdanění církevních restitucí na návrh třetí z těch koaličních stran, to znamená Komunistické strany Čech a Moravy, a kdy dokonce veřejně obhajoval tento krok, který je podle mého názoru z různých důvodů skandální a kdy, já pevně věřím, že Ústavní soud zamezí tomu, aby k tomuto došlo. Tak pan ministr byl ten, kdo toto obhajoval.

Vynechal jsem, dámy a pánové, některé dílčí body z tohoto programového prohlášení. Ale nikoliv proto, že by byly splněny. Chtěl jsem poukázat na to, jakým způsobem se naplňovaly ty hlavní body programového prohlášení. Ponechávám stranou to, že pan ministr Staněk pravděpodobně zcela vzdal boj o to, aby se rozpočet rezortu Ministerstva kultury alespoň přiblížil tomu jednomu procentu rozpočtu, tak jak se o tom hovořilo. Koneckonců v jednu rozhovoru měl pan ministr dokonce pocit, že rozpočet jeho rezortu je 1,8 %. Tak je to, pane ministře, 0,76 % v tom rozpočtu schváleném na letošní rok.

Řekl bych, měl-li bych shrnout tuto část, že v případě rezortu Ministerstva kultury a pana ministra Staňka vlastně o plnění programového prohlášení ani nelze hovořit. Velká většina cílů, které si sama vláda Andreje Babiše do svého programového prohlášení vetkla, plněna nebyla a také se to na stavu české kultury velmi jednoznačně projevuje.

Já jsem jeden z odchodů pana ministra Staňka komentoval tím, že Antonín Staněk svým působením dokazoval, že české kultuře nerozumí, nemá k ní vztah a ministrem se nikdy stát neměl. Nemám zatím důvod, a říkám to bohužel ve vztahu k české kultuře, tento svůj názor na jeho působení měnit. Uvidíme, jakým způsobem bude situace v rezortu kultury řešena dále, ale perspektiv mnoho nevidím.

A nyní mi, dámy a pánové, dovoluji, abych se po kratší dobu věnoval ještě rezortu školství pana ministra Plagy. Pan ministr Plaga na rozdíl od pana ministra Staňka zde vystoupil a plnění programového prohlášení ve svém rezortu představil. Chtěl bych říct, že na rozdíl od rezortu kultury, obdobně jako paní poslankyně Černochová, která také v některých částech konstatovala pozitivní kroky v rezortu, že se několik důležitých věcí v rezortu Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy podařilo. Je vidět jasně úsilí na zvyšování rozpočtu Ministerstva školství, je vidět cílený zájem pana ministra o svůj rezort. A koneckonců ve svém vystoupení pan ministr Plaga řadu těchto kroků, které vykonal, dokumentoval. Chci tedy říct, že minimálně nějakou část působení pana ministra v čele rezortu školství hodnotím pozitivně a že to jsou kroky, které prostě směřují k tomu, aby se situace v českém

školství zlepšovala. Přesto bych chtěl ale poukázat na několik bodů v programovém prohlášení vlády, které podle mého názoru v rezortu školství zatím plněny nejsou. Nebo nejsou – kde je indikováno to, že nemusí být splněny.

Abych byl přesný. Tím prvním bodem jsou platy ve školství. Záměrně používám termín platy ve školství. Jedná se tedy o platy zaměstnanců, kteří spadají do gesce zákona o pedagogických pracovnících. Chtěl bych upozornit na to, že toto je přímo vládní prioritou. Proto moje výhrada nebude směřovat vůči panu ministrovi, ale vůči panu premiérovi. Pan premiér opakovaně zdůraznil to, že zachování růstu platů ve školství je klíčovou vládní prioritou. Já bych ale chtěl poukázat minimálně na dva varovné momenty, které v nás mohou vyvolat obavu, že nedojde k naplnění vládního prohlášení pro rok 2021.

První bylo to, že Poslanecká sněmovna jasně vyzvala vládu k tomu, aby platy zvýšila už od roku 2018. Ta příležitost v září 2018 byla a vláda ji nenaplnila. Platy učitelů se zvýšily až od 1. ledna 2019 a došlo bezpochyby k nabourání jistě nedůvěry učitelského stavu vůči slibům, které přišly. Platy na letošní rok zvýšeny byly. Můžeme samozřejmě vést diskuzi o tom, zda to bylo opravdu těch 15 %, o kterých stále hovoří pan premiér. Ono to tak reálně nebylo. Vezmeme-li příklady z různých krajů, z různých škol, dozvíte se od učitelů různá čísla.

Co ale bylo tím velkým varováním, byla situace, která se odehrála zde na půdě Poslanecké sněmovny 26. a 27. března. 26. března Poslanecká sněmovna přijala těsnou většinou hlasů usnesení, kterým zavazovala vládu k tomu, aby zvýšila platy učitelům na 130 % průměrné mzdy do roku 2020. Byl to závazek, pokud by on tehdy schválen byl, tak by to byl velmi silný závazek Poslanecké sněmovny vůči vládě. Nicméně panu premiérovi se toto asi nějakým způsobem nelíbilo, tak narychlo, další jednací den, dvacátého sedmého, byla ohnutím jednacího řádu Sněmovny sehnána většina, kterou bylo toto usnesení zrušeno.

Vyvolalo to tehdy opravdu velké otázky. Chce tato vláda opravdu splnit své programové prohlášení a zvýšit platy učitelů na těch slibovaných 45 tisíc v roce 2021? Předběžný návrh státního rozpočtu ukazuje zvýšení platů učitelů od příštího roku o 10 %. Musíme věřit, že se tomu tak stane. Ale já chci tady prostě uvést tyto dva příklady jako varování, že sliby pana premiéra mají, řekl bych, tak omezenou trvanlivost. A budeme pečlivě sledovat, zda se tak stane i v případě učitelských platů.

Dalším bodem v programovém prohlášení vlády je bod: ve spolupráci se zřizovateli škol a školských zařízení regionálního zařízení omezíme nadbytečnou byrokratizaci regionálního školství a posílíme postavení ředitele jako manažera. – Musím říci, je to můj názor ještě donedávna učitele i člověka sledujícího oblast školství, že se v debyrokratizaci mnoho nevykonalo. Pan ministr tady ve své řeči mluvil o tom, že aplikace šablon je takovým debyrokratizačním opatřením. Já tento názor nesdílím a myslím si, že míra byrokracie, která se valí do českých škol, je stále vysoce převyšující to, co české školy jsou schopny unést.

Stejně tak moje veliké obavy jsou spojené s dalším bodem programového prohlášení a to je financování regionálního školství. Vládní prohlášení tvrdí, že

v regionálním prohlášení podpoříme zavedení transparentního, administrativně nenáročného způsobu financování. – Pan ministr odložil reformu financování o jeden rok. Ministerstvo školství dnes tvrdí, že to je ta doba, kdy měly školy příležitost se adaptovat na tento nový systém financování. Já mám z terénu zprávy, které jsou velmi rozporuplné. Slýchám zejména ze segmentu středních škol velké obavy o to, co bude spuštění systému nebo změny financování regionálního školství v praxi znamenat. Už nyní se objevují obavy o to, zda všechny hodiny budou zaplacené, zda bude dál možné dělit třídy. Neříkám, že to opravdu skončí katastrofou, ale také nemám v tuto chvíli důvod věřit tomu, že se tomu tak opravdu stane a že tato reforma financování bude naplněna. I to budeme pečlivě sledovat.

Pan ministr Plaga se ve svém vystoupení věnoval především finančním otázkám. Už jsem u úvodu zmiňoval, že ten výčet byl reprezentativní, v mnoha ohledech velmi pozitivní. Postrádal jsem ale ve vystoupení pana ministra reakce na některé části, které se týkají nefinančních změn ve školství. Týkají se toho, jakým způsobem bude dál ve školách obecně probíhat inkluze. Novela inkluzivní vyhlášky snad některé změny přinesla. Ale myslím si, že nenaplnila zejména, co se debyrokratizace týče, všechna očekávání.

Pan ministr nejdříve statečně odolal tlaku Asociace krajů ohledně zavedení toho takzvaného cut-off score s mou a naší maximální podporou, protože si myslím, že to opatření bylo jednoznačně chybné. Na straně druhé ale ustoupil hejtmánům v tom, že budou zřizovatelé moci rozhodovat o kapacitách škol, což byla doposud působnost ředitelů a co není úplně v souladu s tím, že bude posíleno postavení ředitelů, jak je ve vládním prohlášení.

Čeká nás také diskuze o reformě maturitních zkoušek. Myslím si, že síla stanoviska, se kterou pan ministr do Sněmovny půjde, bude otestována rozsáhlou rozpravou, která tady bude. A pevně věřím, že pan ministr vyslyší hlasy, které k reformě maturit směřují.

Pan ministr hovořil o tom, že se podařilo najít peníze na financování tzv. překryvů v působení, nebo ve výuce v mateřských školách, to je pravda. Chybí ale jednoznačně, a to je závazek vládního prohlášení, dostatečné kapacity mateřských škol s využíváním národních a evropských finančních zdrojů. Jsem jako poslanec často oslovován zejména starosty z těch suburbánních částí měst a z aglomerací měst, kde tyto kapacity chybí.

Nevidím také žádný pokrok v reformě odborného vzdělávání. Neslyším zatím silný názor na to, jakým způsobem by mělo být reformováno odborné vzdělávání. Musím tedy říct, že jsem byl dnes zaskočen v řeči pana ministra průmyslu a obchodu a vicepremiéra Havlíčka tím, že zavede nový předmět technika do škol. Já jsem měl za to, že tady o tom rozhoduje pan ministr Plaga, nikoliv pan ministr Havlíček, a že to by neměl být primárně krok člověka, který školství na starosti nemá. Já mám k novým předmětům velké výhrady. Objevovaly se tady různé nápady, objevovaly se tady nápady na zavedení povinné branné výchovy ve školách, na zavedení techniky, návratu některých předmětů, které dříve byly. To všechno jsou věci k diskusi, ale asi na půdě Ministerstva školství, nikoliv MPO.

Variji také před tím, jakým způsobem bude zajištěno další fungování soukromých a církevních škol. Vládní prohlášení si ambiciózně klade za cíl zajistit spravedlivý systém financování veřejných, soukromých a církevních škol a prosadit účinnou regulaci sítě škol. Já jsem tedy přesvědčen o tom, že účinnou regulací sítě škol není to, že ministerstvo donedávna v zásadě zamítalo velkou většinu návrhů na zřizování neveřejných škol, tak jak tento trend zavedla paní ministryně Valachová. Snad se objevuje světlo na konci tunelu, ale i toto budeme pečlivě sledovat. Stejně tak jako diskuse, které se týkají zavedení financování přípravy učitelů a zejména toho, jak vyřešit dlouhodobý problém v oblasti školství.

Shoduji se s panem ministrem Plagou i v tom, že školství by mělo nadále zůstat ne vládní prioritou, to je věc vlády Andreje Babiše, ale že by mělo zůstat školství sněmovní prioritou, protože budoucnost naší země bez reformy školství možná není. Objevují se tu jasné varovné signály. Nedávné statistiky ukázaly vysoký průměrný věk učitelů, poměrně vysoké procento nekvalifikované a neaprobované výuky v českých školách. Závažným problémem jsou regionální rozdíly v kvalitě českého školství, ukazují to jasná data. K velké diskusi je rozhodně také systém jednotných přijímacích zkoušek na střední školy, zavedení povinné maturity z matematiky, těch problémů je celá řada. A doufám, že budou sliby naplněny a že bude oblast školství prioritou, zdůrazňuji ve Sněmovně, a že už se nebudou opakovat ty případy, kdy Sněmovna se v zájmu českého školství na něčem usnesla a pak to bylo druhý den zrušeno.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. S faktickou poznámkou pan poslanec Foldyna.

Poslanec Jaroslav Foldyna: Pane předsedající, děkuji vám za slovo. Vážená paní ministryně, páni ministři, moji kolegové, já jsem bedlivě poslouchal pana předřečníka, jak nenechal niť suchou na vládě. A já samozřejmě tomu naprosto rozumím. Je v opozici a to k tomu patří. Rozuměl bych všemu, kdyby neuváděl trošku nepravdivé údaje.

On tady hovoří o tom, že pan ministr Staněk by se měl kát asi proto, že se tu zdánily církevní restituce. Poněkud podivný pojem! Ale my jsme tady nezdanili církevní restituce, ale náhrady! Podivné náhrady, které se finančně vypočítaly, tak se navrhuje jejich zdanění. Takže nikoli restituce, ale náhrady. To je prostě jeden z pojmů.

Potom jsem překvapen, nebo vlastně možná se tomu asi nedivím, že kolega z ODS nechce, aby pan ministr byl pochválen za to, že zamezil tunelování společností, které zřizuje Ministerstvo kultury, kdy zbavil funkce generálního ředitele Fajta, a Amnesty International, která určitě není organizací, kterou pan ministr ovládá nebo by byla nějak spřízněna s ním, toto potvrdila, že tady k těm věcem dochází. Zřejmě to tunelování je tak zaběhlé, že se vám to nechce kritizovat. Já tomu rozumím.

Já na druhou stranu pana ministra chválím. Super! Pane ministře, oni vás teda za to odvolali, protože to náměstí dokázali zorganizovat tak, že vás odvolali. Ale my bychom vás měli pochválit za to, když teda i ta Amnesty International přišla s tím, že to tak dopadlo. Čili já trošičku chci poopravit věci, které pan kolega tady říkal.

A o České televizi – to je ta televize, co u ní běží to vyšetřování, které podal nedávno kolega? (Upozornění na čas.) To je ta veřejnoprávní? Tak děkuju.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Pane poslanče, děkuji vám za dodržení času k faktické poznámce. Mám tady dvě další faktické poznámky. Pan poslanec Marek Výborný a paní poslankyně Jana Černochová. Prosím, máte slovo.

Poslanec Marek Výborný: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Jenom velmi krátce vašim prostřednictvím k panu kolegovi Foldynovi. Nějaké podivné náhrady – já myslím, že pan poslanec moc dobře ví, měl pravdu s tou poznámkou, to je pravda, ano, skutečně jedná se o zdanění finančních náhrad. Ale nejsou to nějaké podivné náhrady! Máme tady zákon, máme tady smlouvy, jasně vypočítáno. Takže pane kolego, ta rétorika, jako že nějaké podivné náhrady, skutečně ne! Ano? Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Paní poslankyně Černochová. Prosím.

Poslankyně Jana Černochová: Děkuji, pane místopředsedo. Já bych také chtěla reagovat na pana kolegu poslance Foldynu. Myslim si, že se dneska všichni už v těch vztazích pan Staněk, sociální demokraté, pan Babiš, pan prezident ztrácíme. Akorát nevím, jestli to je tím vedrem, nebo jestli kolega Foldyna nezaregistroval jako člen snad stále ještě ČSSD, jednu podstatnou informaci, že my jsme pana Staňka neodvolávali. Pana Staňka odvolávala ČSSD z pozice ministra. Nikoli my jako Sněmovna. Takže to možná zase když on tady opravuje mého kolegu, dovolím si opravit já pana poslance Foldynu. (Poslanec Foldyna z lavice: Máte pravdu. Omlouvám se.)

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. S přednostním právem pan ministr Staněk. Prosím.

Ministr kultury ČR Antonín Staněk: Děkuji, pane předsedající, za slovo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, členové vlády České republiky, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, já mám připraveno vystoupení, ve kterém vám velmi rád shrnu to, co se za rok mého působení v úřadu ministra kultury České republiky podařilo, a také řeknu i to, co se nepodařilo. Protože to je samozřejmě normální, všichni jsme lidé, a kdybychom nedělali chyby, tak bychom byli stroje. Nieméně ta smršť hrůz a katastrof, kterou zde vašim prostřednictvím, pane předsedající, ctihodný pan poslanec Baxa na mě dštil, tak já bych možná začal

nejprve některými reakcemi, které se mi podařilo si poznamenat. Protože toho bylo velmi, velmi mnoho.

Tak velikonoční popravu. Tak pane poslanče Baxo prostřednictvím pana předsedajícího, já v tuto chvíli nebudu úplně konkrétní a velmi rád vám mimo mikrofon ty konkrétní věci řeknu. Ale možná bych se zamyslel nad vztahy některých lidí, kteří vám nejsou asi úplně neznámí. Je to jeden pan senátor za Občanskou demokratickou stranu a je to jeden právník vystupující v Národní galerii a sepisující zajímavé smlouvy pro pana generálního ředitele. Nevíte o čem? Tak já vám to upřesním mimo mikrofon. Takže bych byl velmi opatrný, kdybych hájil některé věci týkající se Národní galerie.

Co se týče velikonočních poprav, vážení kolegové, vážená kolegyně, Ministerstvo kultury zřizuje 29 příspěvkových organizací. A kdyby každá takováto příspěvková organizace fungovala tak jako Národní galerie, tak vám mohu říci, že ta vaše katastrofická vize kultury by byla skutečně naplněna. Já si totiž neumím představit jediného běžného prostého člověka v této zemi, který by si mohl dovolit říci své kancléřce – on totiž kancléřku nemá, protože si ji nemůže dovolit – aby mu podepsala odměnu 1 120 000 korun, protože si prostě přeje určitý plat, chce ho mít a bude ho mít za jakoukoli cenu. Nikdo nebránil panu generálnímu řediteli, aby se své funkce vzdal, jestliže se mu zdála odměna, kterou dostával a kterou dostávají i jiní ředitelé příspěvkových organizací, jako nedostatečná. Nezlobte se na mě, ale věřím, že všichni, jak zde jsme, víme, že někdy musíme jednat s ohledem na zákon. A já jsem neodvolal pana generálního ředitele Fajta bez udání důvodu. Já jsem ty důvody jasně zformuloval.

A teď k tomu podivnému podvýboru pro kulturu. Tak k tomu vám řeknu také jednu perličku. Obvykle podvýbory bývají neveřejné, tak abych tam mohl sdělit to, co opravdu sdělit chci, to, co sdělit potřebuji a to, co sdělit musím. Výjimečně ovšem tento podvýbor byl najednou veřejný. Čekalo se, jak zareaguje ministr kultury. Bude určitě protestovat, protože chce něco tajit. Ne, neprotestoval jsem. Já jsem požádal kolegy, aby odhlasovali veřejný podvýbor. Ale samozřejmě chápete, pane poslanče prostřednictvím pana předsedajícího, že před televizními kamerami a dalšími záznamovými zařízeními v okamžiku, kdy je v chodu řízení, které realizují orgány činné v trestním řízení, tak prostě se některé věci říci nemohou. Čili vy jste mě dopředu zbavil možnosti vám, členům podvýboru, sdělit vše, co bylo důležité. Naopak moji protivníci, moji kritikové tam mohli říkat nepravdy, tak jak se jim hodilo. Takže z velikonočních poprav je pouze jediné – odvolal jsem ředitele, kteří porušili hospodářská pravidla, kteří prostě porušili zákon, a nic víc a nic méně.

A jestli máte nějakou připomínku, vážený pane poslanče prostřednictvím pana předsedajícího, k osobě pověřeného ředitele, no tak víte, možná za ním jsou hospodářské a ekonomické výsledky. A mimo jiné jsou za ním i zjištění, že rozpočet Národní galerie pro letošní rok je minus 30 milionů korun, které nikde nebyly, že se dojednávala indická výstava, a neptejte se pana generálního ředitele Fajta, ptejte se lidi v Národní galerii, jestli tato výstava tam měla být realizována, nebo ne, protože vám řeknou, že to byla výstava, která spíše patří do Národního muzea, nikoliv do

Národní galerie. Nicméně Národní galerie už je zavázána několika smluvními závazky a ta výstava ne že byla zrušena, ona vůbec nebyla zaslavněna. Ale peníze už Národní galerie musí vyplatit. A takových věcí v té Národní galerii pan zastupující ředitel, nebo pověřený ředitel, nachází dnes a denně. My s tím nejedeme do televize. Proč? Mně nejde o to kydat hnůj na české kulturní instituce. Já potřebuji, aby kultura byla v očích veřejnosti i v očích nás všech tady v Poslanecké sněmovně v takové podobě a v takové kondici, abychom jí byli ochotni dát peníze navíc, ale jestliže já ji tady budu špinit a kydat, byť oprávněně, tak to rozhodně k tomuto nepřispívá.

Demise nedemise. No ano, já jsem jasně řekl, že v případě, že nebudu mít podporu své strany, podám rezignaci. To jsem napsal, to jsem předal panu premiérovi a zcela v souladu s Ústavou to bylo předáno panu prezidentovi. Jistě připustíte, že prezident republiky může rozhodnout, jak rozhodne. Následovala... (Poznámka mimo mikrofon z lavic vpravo.) Tak to je otázka sporu. Pan prezident nepřijal moji demisi, na to má právo. A nebudeme komunikovat, já se omlouvám, nechal jsem se strhnout. Nicméně teď jsem odvolán řádným způsobem a je věcí orgánů, které to musí rozhodnout, aby rozhodly. Nicméně bych vás chtěl upozornit, pane poslanče prostřednictvím pana předsedajícího, že zcela rozhodně nejsem ministr kultury v demisi, byť se mnohá média snaží to takto interpretovat. No nevím, jestli je to běžné v Plzni odevzdávat klíče, aniž jste cokoli předal a kamkoli dal a měl na to nějaký konkrétní papír, ale to asi není cesta, kterou bychom chtěli tady v této zemi zavádět. Mně by to spíš připomínalo americký Klondike, ale ten je vám asi taky blízký.

Co říci dál. Je toho hodně na ten váš projev. Tak možná platy zaměstnanců v příspěvkových organizacích, žádné navýšení. No ano, letošní rozpočet Ministerstva kultury je jeden z nejvyšších rozpočtů, který v minulosti byl, a souhlasím s vámi, že z velké části je to díky finančním prostředkům, které šly na platy zaměstnanců v kultuře. Tady se asi jistě shodneme, že všichni zaměstnanci si zaslouží odpovídající odměnu. My se bavíme o vysokoškolsky vzdělaných, ale já se taky bavím o těch, kteří v těchto institucích pracují na jiných pozicích než vysokoškolských. A můžu vám říct, že mě skutečně mrzí, že se mi nepodařilo přesvědčit mou kolegyni ve vládě, a teď nemám na mysli paní ministryni Schillerovou, abychom předložili návrh platové úpravy a přesunuli z tabulky číslo 1 do tabulky číslo 2 ty zaměstnance, kteří tam prostě jsou na těch nejnižších platech. Ale já jsem připraven udělat všechno pro to, abychom to v letošním rozpočtu byli schopni zrealizovat.

A když jste napadal návrh tohoto rozpočtu, tak napadáte zatím jenom jakési rámce toho rozpočtu. A na začátku, jestli jste to zaznamenal, tak se hovořilo o tom, že Ministerstvo kultury přijde o 2 200 000 korun asi, plus minus. My jsme dneska na 420 milionech, jak jste správně řekl, a toto my jsme schopni, když v nejhorším případě se mi nepodaří přesvědčit Ministerstvo financí, řešit úsporami v rámci provozu Ministerstva kultury, nikoli příspěvkových organizací. Já prostě nechci sahat na zaměstnance v muzeích a galeriích, protože ty chceme otevřít, tam chceme dát prostor, aby se lidé mohli dostat do těch galerií, aby tam měli vzdělávací programy,

aby to fungovalo. Já jsem dal jasný příkaz náměstkům, že prostě na příspěvkové organizace, co se týče lidí, se sahat nebude.

Vy jste tady udělal výčet všeho špatného, co je na Ministerstvu kultury. Vy jste zapomněl např. na to, že jednou z prvních věcí, kterou jsem zrealizoval, bylo vytvoření Národního muzea v přírodě, kde jsme sloučili většinu skanzenů, které byly samostatnými institucemi. Komplikovalo to spolupráci mezi těmito institucemi a přenášení nebo zasilání zaměstnanců, kteří byli např. v muzeu v Rožnově pod Radhoštěm, do menších skanzenů.

Tak teď se podívám ještě kousek dál. Podvýbor jsem vám už řekl, minus 30 milionů v Národní galerii už jsem vám také řekl. No, vy tady hovoříte o tom, jak jsem vlastně pochybil, protože v podstatě oni jsou vlastně všichni ti odvolaní ředitelé čistí jako lilium. Vy znáte výsledky řízení? Mě by to překvapilo. Já je neznám, já si rád počkám na ty výsledky a nebudu tady napadat něco, co prostě není pravda.

Víte, já jsem strašně dlouho byl slušný. Já jsem si vždycky říkal, že slušnost není slabost. A kolegové mi to vytýkali. Říkali: Víte, pane ministře, vy uděláte spoustu věcí. Jenomže vy jste slušný, necháte na sobě dříví štípat a oni po vás kydají a kypou hnůj. Ano, udělal jsem chyby, dopustil jsem se některých věcí, které bych třeba zpětně neudělal. Ale kdo z vás je bez chyby? Kdo z vás nikdy neudělal chybu? A kdo se dokázal omluvit?

Jste znepokojen situací v Národním divadle? Vás udivuje, že si dovolila paní Urbanová za mnou přijít? A ono kupodivu to dáváme do souvislosti s tím, co se děje? Já ale zjišťuji, že už delší dobu se objevují některé informace o Národním divadle, o finančních tocích a dalších věcech. Já s tím nemám problém, pane poslanče prostřednictvím pana předsedajícího, protože právě Národní divadlo má jednu obrovskou výhodu. Má garanční radu. A garanční rada bude rozhodovat. Ale víte, nesmí člen garanční rady doporučovat panu řediteli určité personální věci, to úplně pak nečiní tu garanční radu, řekl bych, úplně nezávislou.

Blob. Chtěl jste vědět, jestli bude stát nebo nebude stát. A ministr v demisi si to dovolil podepsat. No, už jsem vám vysvětloval, že nejsem ministrem v demisi. A už jsem vám také, také bych vám rád vysvětlil. My jsme nepodepsali nic víc a nic méně než jen to, že paní Kaplická se obrátila na Národní knihovnu a nabídla, že v případě, že by chtěla budovat novou budovu Národní knihovny, tak přenechá veškerá svá práva k dokumentaci, kterou má, českému státu, Praze a Národní knihovně. A je na Národní knihovně a na připravované pracovní skupině pro přípravu výstavby, nebo vůbec záměru, zda potřebujeme nebo ne novou budovu knihovny, aby se rozhodla, jakou cestou půjde. Není to žádný závazek, je to jenom velmi dobré gesto paní Kaplické, která se rozhodla poskytnout tato práva. A v případě, že se rozhodne Národní knihovna jít touto cestou, ušetří si mezinárodní soutěž. Myslím si, že práci pana Kaplického nikdy zpochybňovat nemůže. Můžeme mít názor, jestli se nám líbí, nebo ne, ale určitě ne zpochybňovat.

No, takže to máme memorandum. (Smích v sále.) Já za to nemůžu, vy jste byl strašně dlouhý, pane poslanče prostřednictvím pana předsedajícího. A ještě když vás

musím takto komplikovaně oslovovat. (Poznámka z pléna.) Nemusím, ale já jsem slušný, já to furt říkám, že já jsem přehnaně slušný.

Pane poslanče, kolegové a kolegyně na pravém spektru. Já už vidím pana poslance, předsedu klubu, jak už se chystá, už si dal přednostní právo. Ne? Tak to jsem vás... Ne?

Já chci říct jednu věc. Já si myslím, že, samozřejmě znovu se vracím k tomu, udělal jsem spousty chyb. Ale udělal jsem, myslím si, i mnoho užitečného. Minimálně mi nemůžete vytknout na Praze 6, že jsme vybojovali Veveslavín. – Praha 6? Přece jenom nejsem Pražák. Ale je to šestka, že jo? Děkuji. Veveslavín. – Že jsme zabojovali za Bertramku, která se táhla, to je pětka. S paní poslankyní se snažíme a snažili jsme se nějak vstoupit do toho jednání na Praze 2 s vysehradským nádražím. Já si myslím, že po celé ČR je spousta měst a obcí, které znají jméno Staněk právě proto, že jsme tam pomohli s památkami a dalšími věcmi. Myslím si, že i pan kolega Stanjura nemůže upřít, že jsem se snažil některé věci posunout. Ano, toto mi bude vytýkáno. Jako by Karel IV. řekl: vy mi vytýkáte mou starost o mé Čechy. Vy mi vytýkáte... (Obrací se ke stolku zpravodaje: Ne, já se dívám na vás a nemyslím to na vás, pane poslanče.) Vy mi vytýkáte mou starost o národní kulturní památky. Vy mi vytýkáte mou starost o památky. Tak prosím vás, to je to, co nám tu nechali předkové. Bohužel od listopadu 1989 toho příliš mnoho vystavěno nebylo, co bychom do budoucna mohli chránit. Takže prosím, nevytýkejte mi, že pečuji o národní kulturní památky.

Dívám se i tady do sektoru kolegů poslanců SPD. Já jsem moc rád, že jste mě nasměrovali do Týna nad Vltavou, kde jsem se mohl seznámit s druhým otáčivým hledištěm, které prostě vzniklo z lásky těch lidí. Oni to tam postavili vlastními rukama. A dnes to potřebuje velkou opravu. A kdo tam byl z vás kolegů poslanců, kteří mě dneska kritizujete? Nikdo. (Obrací se k poslancům ANO: Nemyslím od vás.) Z těch, kteří jsou tady, ti kritici.

Víte, vy jste se, pane poslanče Baxo prostřednictvím pana předsedajícího, obrátil na mě, že jsem se nezastal veřejnoprávních médií. Naopak, já jsem to učinil jednou. Víte, ono někdy, teď to platí na tento, víte, možná už nebudu mít více příležitostí jako ministr kultury vám to sdělovat, tak vám to sděluji dneska v takovém rozsáhlejší projev. Já jsem se zastal veřejnoprávních médií. Podívejte se na ten stenozáznam, kdy jsem zde vystupoval, aby byly co nejdříve projednány výroční zprávy České televize. Vystoupil jsem zde a schytl jsem za to samozřejmě kritiku zase z druhé strany. Ale já jsem si za tím názorem stál. A to, že nevystupuji úplně ke každému příspěvku, to zas nemusí znamenat, že s ním musím souhlasit. Víte, oni někdy ti občané přece jenom by měli být chráněni.

Tak, nebudu to zdržovat, ale mám ještě asi dvacet stránek. Tak tady to máme, jednu stranu mám vyčerpanou, druhou stranu mám vyčerpanou.

Tak, a zákon o VKI. No to je perlička, to je skvělé. Děkuji za tu nahrávku. Tak zákon o VKI už máme připravený. No jo, ale odboráři se nám na to podívali a říkají, pane ministře, vždyť je to tunel tisíciletí. No on to je dobrý nápad. Víte proč?

No protože tři zřizovatelé, odsunout to od státu, dovést to do červených čísel a potom prodávat pozemky, já myslím, že to Národní divadlo má hodně pozemků tady takhle po Praze, které by se možná daly zajímavým způsobem zpeněžit, a posílit rozpočet Národního divadla. Takže pokud bude VKI, tak jediné v situaci, kdy to bude naprosto čisté. A já si myslím, že ty připomínky Ministerstva financí, které k tomu byly, jsou naprosto věcné, naprosto jasné a odkrývají tady ten skrytý záměr lépe, než by se to podařilo komukoliv jinému. Takže VKI, na to se mnou nehrejte.

Co tu máme dál? (Smích v sále.) Agenda církve. (Potlesk.) Jasně. Staněk, to je ten, který ty církve chce zadupat pod černou zem, vystoupil tady jako jediný obhájce. Já jsem tady vystoupil jako jediný obhájce programu České strany sociálně demokratické. My jsme to měli v programu, my jsme s tím šli před minulým volebním obdobím do voleb a my jsme to našim voličům nesplnili. Neměli jsme na to odvalu. Že jsem to odnesl já jako ministr kultury – protože kdo jiný by to měl hájit? Tak jsem to tady prostě obhajoval. A netvrdím, že v některých věcech s vámi mohu souhlasit. Ale netvrdím, že všechno bylo OK.

Podívejme se na to. A nebudu to teď rozebírat dopodrobna. Já si myslím, že je to problém, který necht' konečně vyřeší Ústavní soud. Od toho to tak je a já budu velmi rád, když se to ukončí, ten celý spor. Ale nenapadejte mě za to, že hájím program sociální demokracie. Ono už to tak bohužel někdy bývá, že ten náš program je takový, že se na něj jiní obracejí, a pak za to schytáváme. Ale já jsem jenom držel slib, který jsme dali my našim voličům.

Já se snad ani nebudu zabývat tím, že říkáte, že jsme nenavýšili peníze. Prostě peníze v rozpočtu šly na památky, šly na to, co nám nechali předkové. A já jsem v našem rozpočtu... Nešly – víte na co? Nešly na ty malé památky obcí. Ale to byl program Ministerstva zemědělství, kapličky a tady tyhle věci.

My jsme dneska připraveni. Já jsem byl s panem poslancem Polčákem. Existuje program, který chceme dát dohromady, a chceme prostě udělat systémový přístup. Ne že si sem tam někdo v obci vybere, kterou kapličku si opraví a ještě si určí, jestli to bude o milion víc nebo milion míň. Ne. Chceme jasný program. Chceme si jasně říci, abychom mohli systematicky pokračovat, ne vyhazovat peníze vidlema do stoupy.

My jsme naplnili další programy. My jsme posílili program podpory profesionálních divadel, protože sám vím – a vy jste tady tak trochu přehlédli, že jsem také byl primátorem, já vím, ono se to nehodí, protože jako primátor jsem čtyři roky, čtyři roky bojoval s tím, že s každou navýšenou korunou rozhodnutím státu jsem to musel dávat z rozpočtu města. A že na mě dneska kydají hnův v Olomouci? Tak ať se podívají, jakou Olomouc má rozpočet pro Moravské divadlo Olomouc! Jeden z největších. A já jsem na to hrdý. Že vadí někomu, že jsem odvolal ředitele Soukupa? My jsme uvolnili na vláďě 600 milionů korun na to, aby se postavilo SEFO. Když se podíváte na to, a je to tam popsáné – od začátku ta soutěž byla zmanipulovaná pro jednoho účastníka! Od začátku! Tak proč se brání celou dobu vedení Muzea umění to změnit? My jsme jim vyšli maximálně vstříc a oni nám pošlou další pozemek, který je zase předražený, a když jsme je požádali, aby nám pan

ředitel poslal popsání veřejného zájmu, tak to, co poslal, by se nehodilo ani jako práce nějakého šíleného človíčka na magistrátu, který se zbláznil a rozhodl se, že snad se zviditelní. Prostě to byla ostuda! Ostuda! Já vám řeknu, o co jde! Jde o jedinou věc! Čekali celou dobu, protože ty signály, že budu odvolaný, byly celou dobu. Čekali, až odvolají Staňka, a pak si to celé postaví. Já jsem řekl – nikdy! A to není špatně. Já hájím 600 milionů z daňových peněz našich daňových poplatníků.

A když jsme u té kultury. Ano, živá kultura mě nemusí mít ráda. Ano, neposílili jsme příliš ty programy na kulturní aktivity a na tyto věci. Ale prostě sám víte, že když budou v rozpočtu Ministerstva kultury dvě, tři, čtyři miliardy navíc, tak je to skoro jako ve zdravotnictví, že to bude černá díra, akorát že ve zdravotnictví má pan ministr jednu výhodu – on si může udělat porovnání, kolik stojí jeden nebo druhý přístroj. Tohle v té kultuře opravdu nejde. Ale já si myslím, že jsou-li ty programy dobré, jsou-li ty projekty dobré a schopné, mohou ti lidé najít podporu v regionech. Mohou ji najít v obcích, mohou ji najít u mecenášů a dalších lidí, kteří chtějí kulturu podporovat. Proč má být jenom stát tou dojnou krávou?

Na závěr... Chcete slyšet? Tak tohle všechno (ukazuje materiály) jsme poslali panu premiérovi. A to je vše, co se udělalo na Ministerstvu kultury za tento rok, včetně toho, že spolu s panem poslancem Birke máme připravený zákon o památkové ochraně, který jsem chtěl v červnu, kdybych nemusel řešit jiné věci, tak jsem ho chtěl v červnu poslat do Poslanecké sněmovny. A tady jsme všichni, nebo jste byli, zástupci a víte, že to bylo projednáváno napříč. To znamená, máme odpracováno, je to připraveno a další věci jsou nachystané, tak tady nenasazujte mně úplně tu psí hlavu. Já znovu říkám, nejsem bez chyb – ale kdo je?

Poslední poznámka, proč jsem se musel omluvit, a možná i vysvětlení zase k tomu ministrovi v demisi. Víte, já jsem říkal, že samozřejmě respektuji rozhodnutí a vím, že jsem odvoláván, ale já přece nebudu sedět v Nostici – možná podle vás jsem měl zamknout – nevím sice, komu z těch náměstků přehodit pravomoc, asi by mě stejně pak zavřeli – a vypadnout. Nevypadl bych. Bohužel bych byl ještě v Poslanecké sněmovně a zcela jistě si budu hlídat ty věci. Ale já tam pracuji, protože, víte, daňový poplatník si platí ministry a čas od času, anebo dost často, hovoří o tom, že jsme drazí. Asi jsme. Nevím. Ale když už tam jsem, tak pracuji.

Dnes se v Řezně konalo setkání s mým bavorským kolegou a podepisovali jsme tam memorandum o spolupráci mezi Národním muzeem Praha a Bavorským domem, nebo Domem bavorských dějin, a v roce 2023 zde připravujeme velkou výstavu mezi Bavorskem a Českou republikou o dějinách našich zemí. Víte, já jsem tam panu ministerskému státnímu tajemníkovi řekl jednu věc: Kultura nikdy nerozdělovala národy. A já jsem moc rád, že tyto kulturní projekty vznikají. Jsou mnohem lepší cestou k vzájemnému porozumění a k tomu, abychom překryli historickou paměť, která je bohužel hluboká. Ta rána, která v té naší historické paměti je po tom, co se událo za druhé světové války, prostě tak hluboká, že chtit dneska v České republice dělat sudetoněmecký sraz je prostě příliš brzy. Pojdme jinými cestami připravit půdu pro tyto věci. Takže proto jsem se zdržel, proto jsem dnes jaksi

nepočítal Poslaneckou sněmovnu a kolegy v opozici svou přítomností a nevyšlechl jsem si významné, věcné a konstruktivní připomínky na činnost této vlády.

Abych to shrnul a sečetl. Víte, mě ještě bude čekat jeden trest, za který budu popraven a zastřelen. (Smích v sále.) Ono až se dozvíte, že jsem si dovolil se dotázat paní ředitelky Lehmannové v Památníku Lidice – pan Foldyna teď čeká, že řeknu "ne, nebudu mluvit o nich". Ale budu mluvit o tom, proč, když je seznam lidí, kteří jsou nominováni, kteří přijeli položit věnce, proč jsou některé politické strany nepředstaveny. Protože nejdu zrovna někomu přes ústa? Například SPD. Já jsem se zeptal, a možná to někomu bude vadit, já jsem se ptal, proč v Ležáčích, když tam byla delegace České strany sociálně demokratické zastoupená panem Chvojkou, proč nebyl představen. Prostě my si tady pořád hrajeme na něco, jak jsme všichni spravedliví, čestní a bezchybní. No, nebojte, nebudu odvolávat paní Lehmannovou, ale prostě musíme si pojmenovávat ty chyby a tam, kde prostě máme být apolitičtí, buďme apolitičtí. Tam, kde máme být političtí, buďme političtí. A to je asi všechno, co jsem vám chtěl říct. (Hlasité projevy a delší potlesk v sále.)

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: S faktickými poznámkami jsou přihlášení pan poslanec Václav Klaus, pan předseda Stanjura a pan poslanec Ferjenčík. Prosím, máte slovo.

Poslanec Václav Klaus: Dobrý den. Já dnes ještě jednou vystoupím, ale teď bych vystoupil – s dovolením – jako odborář. Já jsem přišel v devět ráno do Sněmovny, měl jsem naštěstí dost práce, ale už jsem ji ukončil, tak se chci zeptat – jaký to má smysl, tady ta čtyřicetiminutová vystoupení desítek členů jednoho poslaneckého klubu? Vždyť tady máte předsedu, pana politologa, tak ten to řekne (veselí v sále), pak ještě jeden mladý talent dostane šanci, to samé tamhle Piráti. Jaký je důvod, že musí vystoupit dvanáct lidí na čtyřicet minut? Je z toho nějaká strategie, že v šest ráno... (Potlesk v sále.) Že v šest ráno bude víc lidí hlasovat proti vládě? Já také budu hlasovat proti vládě a řeknu proč. Ale jako jenom tomu tak odborářsky nerozumím. Tak než půjdu teď na večeri, jsem se chtěl zeptat, jestli to má nějaký hlubší smysl, anebo jestli to jenom tak nějak nastalo.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji za dodržení času. Pan předseda Stanjura a jeho dvě minuty faktické poznámky. Prosím, máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji za slovo. Za prvé bych chtěl ocenit projev ministra kultury a myslím to vážně. Byl to nejlepší projev po těch, já bych řekl mdlých, někdy až trapných, někdy až drzých, pane ministře zdravotnictví, vystoupeních.

Jenom jednu chybu bych vám vytkl, pane ministře. Nečekejte od opozice, že vás bude chválit a hájit. Čekejte od opozice konstruktivní kritiku, a pak se můžete hájit, případně uvádět fakta.

Ale podívejte se, jak pan ministr kultury celou dobu stál. Takhle. (Otáčí se vpravo.) A pořád mluvil k nám. Proč ne? Pane ministře, kdo vás donutil k demisi? Tihle! (Otáčí se a ukazuje vlevo. Smích v sále.) Tam jste se měl dívat. Tihle! Kdo vás navrhl odvolat z vlády? Tenhle! (Otáčí se k premiérovi. Smích v sále.) Tenhle! K tomu jste měl mluvit! On vám tleská. Poslanci ANO vám tleskají. (Ukazuje tleskání.) Skvělé, pane ministře! Vy jste navrhli jeho odvolání z vlády! Ne opozice. Takže špatně! Špatně jste se díval. Úplně mimo mísu. Ta správná mísa je vlevo, sociální demokraté, ty jste nepřesvědčil. (Smích a potlesk.) A druhá správná mísa je premiér, toho jste taky nepřesvědčil! Ten navrhl vaše odvolání! Tak proč mluvíte k nám, pane ministře? Špatně. Tam není zrcadlo, oni vás fakt neviděli. (Smích v sále.) Nemáme tam zrcadlo. Kdybyste se občas otočil na toho premiéra, tak by vám zatleskal – výborně, ministře! Co udělám? Navrhuji jeho odvolání. Skvělý. Skvělý ministr kultury podle svých slov, ale nepřesvědčil vlastní stranu, vlastní vedení. Je to první sociálně demokratický ministr, který promluvil. Já to opravdu oceňuji. Ostatní někde jednájí o tom, jak se vás zbavit. (Smích a potlesk v sále.) Já myslím, že to tak je. Premiér i vicepremiéři vám taky zatleskali a taky se vás chtějí zbavit! Není to divné? To jsou paradoxy, Vaňku... Když už jsme v oblasti kultury. (Potlesk napříč sálem, smích.)

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Pan poslanec Ferjenčík. Prosím, máte slovo.

Poslanec Mikuláš Ferjenčík: Děkuji za slovo, pane předsedající. Já jsem chtěl jenom stručně reagovat na slova ohledně té ceremonie v Ležáčích. Přejde mi nedůstojné Poslanecké sněmovny tady rozjet nějakou konspirační teorii, že podle stran se určovalo, kdo bude přečtený. Prostě organizátoři dostali papír a na něm bylo, kdo reprezentuje Sněmovnu a kdo reprezentuje věnec a podle toho, co nahlásili organizátorům, tak to organizátoři přečetli. Proto třeba mě tam nečetli jménem, ale byl jsem tam za pirátskou stranu a přečetli pirátskou stranu. Bylo to skutečně čistě na tom, jak se zástupci jednotlivých stran domluvili s organizátory. Prosím, aby se tady nerozjížděly nějaké spekulace o tom, že z politických důvodů se cenzurují strany z pietních aktů. (Potlesk z řad Pirátů.)

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. S faktickou poznámkou pan ministr Staněk. Prosím.

Ministr kultury ČR Antonín Staněk: Děkuji za slovo. Mám pro vás dobrou zprávu, že technická poznámka je jenom dvouminutová. Dvě poznámky. Co se týče mého vystoupení, tak já už jsem na úvod řekl, že jsem příliš slušný. A protože mě ve svém vystoupení v podstatě dlouhodobě měl v ústech pan poslanec Baxa prostřednictvím – nikoliv teda v ústech prostřednictvím pana předsedajícího, ale abych to vysvětlil i těm, kteří to úplně nepochopí (smích v sále), tak jsem se snažil

mluvit k panu poslanci Baxovi, jako teď mluvím k vám. To, že jsem nemluvil na tu druhou stranu (vlevo) – nepodsouvejte mi něco, co by mi rádi podsunuli mnozí.

Já nezpochybňuji právo kohokoli mě odvolat. Já jim to nezazlívám. Nikomu to nezazlívám. A já jsem řekl, že jsem členem sociální demokracie. Já jsem jako člen sociální demokracie hájil program církevních restitucí (třuká rázně do řečnického pultu), i když mě to stálo velkou část mé možná budoucí politické kariéry. OK.

A v poslední poznámce. Víte, u nás funguje jedna zásada. A já jsem rád, že to v té vládě funguje. Existuje koaliční smlouva. A v rámci té koaliční smlouvy má pan premiér povinnost učinit to, co učinil. Takže být asi byste si myslel, že budu na něj zlý, že to udělal, ale on udělal prostě jen to, co udělat musel. Takže tolik. (Potlesk poslanců ANO.)

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Tak vracíme se do obecné rozpravy, do které je přihlášen pan poslanec Jan Čížinský, připraví se pan poslanec Ferjenčík. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jan Čížinský: Dámy a pánové, milí sousedé (smích v sále), pojďme si nalít čistého vína. (Ruch a veselo v sále. Někteří poslanci ANO odcházejí ze sálu s úsměvem a poznámkou, že jdou na víno.) Pojďme si nalít čistého vína.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Tak já bych poprosil přece jenom po trošku veselejší půlhodince zase zvažnět.

Poslanec Jan Čížinský: Pojďme si nalít čistého vína. Premiér Andrej Babiš neodstoupí, dnes jeho vláda nepadne. Je třeba Andreje Babiše a ANO porazit ve volbách. Jenže všechno, co mělo být řečeno, už tady zaznělo mnohokrát. Všichni vědí, že pole plná chemie zabíjí naši přírodu. Všichni vědí, že dotace berou hlavně obří firmy místo opravdových podnikatelů a živnostníků. Všichni vědí, že nejsou peníze pro učitele nebo sociálně potřebné, protože se peníze ztrácejí v nesmyslných dotacích, a že např. v podpoře bydlení je plánováno právě teď, že bude mnohem a mnohem hůř a hrozí, že mnoho lidí skončí na ulici. Všichni vědí, že po evropském jednání o klimatu máme v celém světě z ostudy kabát. Všichni vědí o spoustě dalších věcí, které Andrej Babiš a jeho vláda provádějí této zemi. Jenže nikdo zatím nenabídl lepší řešení, kterému by ve volbách dalo svůj hlas dost lidí.

Takže jaký je plán? Mluvit o tom, že má Andrej Babiš odstoupit? Tedy žádný? Ale ten plán máme všichni rovnou před očima. Naposledy nám ho předvedl spolek Milion chviliek. Tím pádem jsou všichni, kdo žijí v této zemi, kdokoli, připraveni uvěřit, že změna je možná, a ochoten pro ni něco udělat. V posledních týdnech po celé zemi vyšly do ulic statisíce lidí. Proč? Protože hrstka aktivních mladých lidí v čele s Mikulášem Minářem si prostě řekla, že už toho má dost, a svou energii strhla statisíce dalších. Tohle je možné i v celostátní politice – a nejen v ní. Před šesti lety se v Praze 7 našťvalo pár lidí a řeklo si, že nechce předraženou radnici.

A pak vyhráli volby a pak je vyhráli znovu s 55 %. A díky důvěře, kterou dostali v celé Praze, umožnili změnu a dnes se k lepšímu proměňuje celé naše hlavní město, a to bez Andreje Babiše a jeho strany. A díky důvěře, kterou dostali v celé Praze, vznikla skupina lidí, kteří v sobě mají energii, nadšení a poctivost, a jejich sousedé to pochopili. Takových lidí je po celé zemi mnoho. Buď již jsou v politice na komunální či jiné úrovni, nebo jsou prostě jen aktivní součástí občanské společnosti. (Hluk v sále, stojící hloučky.)

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Pane poslanče, já vás přeruším a poprosím Poslaneckou sněmovnu o klid! Pokud chcete projednávat a bavit se o jiných věcech, než je vyslovení důvěry nebo nedůvěry vládě, tak to prosím činite v předsálí. Děkuji.

Poslanec Jan Čížinský: V naší zemi musí vzniknout síť lidí, kteří něco udělají, když půjde do tuhého. Tito lidé přinesou naději. Politika vedoucí ke změně je v lidech, v široké mase podporovatelů, dobrovolníků, v nadšení. To je jediná možnost, jak porazit populisty a prezidenta na Hradě. To je cesta, jak porazit stamiliony korun, které tito lidé líjí do volebních kampaní. To je cesta, které se tihle kazisvětí doopravdy bojí. Noví a nadšení lidé budou mluvit se svými sousedy a přesvědčí je, že změna je potřebná a možná. Mohou vstoupit do politiky s čistým štítem. Někteří z nich zůstanou u dobrovolničení a budou rádi, že pomohli. Z jiných se stanou poctiví zastupitelé, starostové, primátoři, hejtmani či poslanci. Chceme, aby v téhle zemi doopravdy bylo líp? Pusťme mezi sebe nové tváře.

Ptáte se konkrétně, jak dál? Čekají nás troje důležité volby – krajské, sněmovní a prezidentské. Nejdřív je třeba prosadit změnu v těch krajských. Času je velmi málo, budou už příští rok na podzim. Ať se do nich vytvoří jakákoli společenství a koalice, musí mít jedno společné – energii a naději. A tu symbolizují právě lidé, o kterých jsem předtím mluvil. A my pomůžeme, jak budeme umět.

Tři sta tisíc lidí přišlo na Letnou díky hrstce. Hrstka nadšených lidí pohnula Prahou. Jeden či dva tisíce odhodlaných mohou pohnout celou Českou republikou. Krajské volby jsou vlastně ty nejtěžší. Nebude to jednoduché, ale musí vyslat signál, že to jde. Ten signál bude důležitý pro volby sněmovní, které přijdou za další rok. A nedělejme si iluze. Pokud přinesou výsledek, který prezidentu Miloši Zemanovi a lidem kolem něj nepůjde pod nos, budou jej sabotovat až do konce prezidentova volebního období. To je velmi důležitý moment. Ale to musíme vydržet. Až Miloš Zeman odejde, bude stěžejní, kdo bude po něm zvolen prezidentem, zda přestane společnost rozdělovat a začne ji konečně spojovat.

A mám ještě jeden úkol na srdci pro všechny z nás, co tu dnes sedíme. Říká se: kdo, když ne my, a kdy, když ne teď. Pojďme srovnat volební hřiště, aby se hrálo fair play. Kdysi totiž měly velké politické strany dojem, že svou dominantní pozici v politice zabetonují zavedením extrémně výhodného systému pro velké strany. Ty ve volbách získávají v podstatě všechny propadlé hlasy. Jinými slovy, strany opoziční smlouvy naklonily volební hřiště jako Sněžku, menším soupeřům natrvalo vylosovali

branku dole pod kopcem. Jenže dnes do toho kopce hraji všichni s výjimkou hnutí ANO. Pojdme si jasně povědět, jaký dopad má toto dávné a nehorázné rozhodnutí dvou dominantních politických stran. Hnutí ANO ve volbách získalo 29 % hlasů, má ale 39 % poslanců. A to není vše. My, demokratické strany, jsme o této hrozbě před volbami dobře věděly, ale nebyly jsme jí schopny čelit tím, že bychom spolupracovaly. Dnes jsme mohli mít úplně jinou vládu. A za to Andrej Babiš nemůže. Takže to nejmenší, co můžeme udělat, je upravit zákon tak, aby z propadlých hlasů všichni dostávali stejný díl. Není na co se vymlouvat. Pojdme odhodit soupeření a odhlasovat úpravu systému tak, aby byl fér.

Dámy a pánové, závěrem chci zopakovat, že plán existuje. Je jednoduchý – najít nejlepší sousedky a sousedy, ukázat, že změna je možná, a získat je pro naši věc, spolupracovat, nadchnout lidi v této zemi a vyhrát s nimi volby. A to je realistický plán. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji, pane poslanče. Další je přihlášen do rozpravy pan poslanec Ferjenčík. Máte slovo.

Poslanec Mikuláš Ferjenčík: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, vážení občané, nejprve bych chtěl stručně reagovat na kolegu Klause, který se ptal, proč tady vystupujeme. Myslím si, že je namístě držet projevy v nějaké rozumné délce, ale současně si myslím, že ve chvíli, kdy se hlasuje o nedůvěře vládě, tak je rozumné vysvětlit, proč vláda nemá naši důvěru. Takže já se pokusím shrnout, proč jsou Piráti pro nedůvěru vládě i v oblasti ekonomiky.

Předně musím uznat, že České republice se v tuto chvíli daří dobře. Myslím si, že pokud na tom má vláda nějaký podíl, tak je to na základě známého principu: kdo nic nedělá, nic nezkaží, a proto by měl dostat odměnu. Skutečně vláda v ekonomické oblasti za posledních pět let nedělala prakticky vůbec nic, což mělo i některé pozitivní efekty. Poměrně stabilní daňové prostředí, které je fajn pro firmy. Ale bohužel to mělo i celou řadu velmi negativních efektů. Třeba ten, že jsme promrhali pět let, kdy jsme mohli posouvat Českou republiku dopředu, a místo toho se prakticky nedělo nic.

Co se týče rozpočtové politiky, tak vláda rezignovala na snahu vyrovnat rozpočet. Ještě několik let zpátky šel Andrej Babiš do voleb s tím, že chce vyrovnaný rozpočet. Dneska už i v dlouhodobém horizontu navrhuje schodek 40 miliard korun a už se vůbec nesnaží ty schodky snižovat. Pokud shodou okolností výsledek hospodaření státu dopadne lépe, než byl ten plán, tak je to buď proto, že přišlo víc peněz z Evropské unie, než se kterými vláda počítala, nebo proto, že se nepodařilo realizovat investice, které vláda plánovala. Ale přece když vláda naplánuje investice, nerealizuje je a díky tomu má menší schodek, to není žádný úspěch. To je neúspěch, kdy se nepodařilo správně naplánovat, co se má udělat, a nepodařilo se stihnout, co vláda chystala.

Stejně tak rozpočty bohužel jsou extrémně závislé na zdanění práce. Takže v tuhle chvíli na vrcholu hospodářského cyklu je těch peněz hodně. Razantně přibývají peníze z daně z příjmů, z odvodů na sociální pojištění. Ale to se může v ekonomické krizi, která nám hrozí především z vnějších faktorů, velmi rychle projevit i obráceně, že jakmile zaměstnanost klesne, budeme mít výrazný problém. Podle Národní rozpočtové rady jsou naše veřejné finance na krizi připravené hůř než v roce 2008.

Co se týče daňové politiky, tak tam právě platilo to, že vláda nedělá prakticky nic. Slibované zrušení superhrubé mzdy se nekonalo. Slibované snížení daní se nekonalo. Sliby o tom, že vláda zavede jednotné inkasní místo, jsou pouze na papíře, a to ve velmi zredukované podobě. Neustále roste zdanění práce, protože tím, jak částečně skrz inflaci, částečně skrz hospodářský růst rostou mzdy, tak razantně narůstá procento zdanění.

Co je velmi negativní, že stagnuje výběr daně z příjmu právnických osob. I letos je výběr daně z příjmu právnických osob vyšší v absolutních číslech navzdory poměrně výrazné inflaci za posledních deset let v agregátu, tak je výběr daně z příjmu právnických osob nižší než v roce 2008. Takže jsme u daně z příjmu právnických osob pod úrovní roku 2008, což je deset let zpátky. Vlastně jediná iniciativa výraznějšího charakteru v oblasti daní, kterou vláda aspoň předložila do Sněmovny, je sazbový balíček, který zvyšuje zdanění o 20 miliard korun zhruba, ale žádné daně nesnižuje. My to vidíme jako promrhanou příležitost snížit zmiňované zdanění práce.

V oblasti důchodů jsem si připravil jeden graf, abych to tady při pozdní hodině trochu okořenil, a to je ten rozdíl mezi tím, co říká pan premiér Babiš, v tom, kolik přidal důchodcům a kolik je to skutečné přidání. (Ukazuje graf.) Dneska platí valorizační schéma, podle kterého vláda musí každý leden zvýšit důchody na základě parametrů, které jsou napsané v zákoně, a nemá v tom vůbec žádnou libovůli. Valorizační schéma znamenalo pro důchody tento rok zhruba 570 korun pro důchodce s průměrným důchodem měsíčně a příští rok to je zhruba 720 korun. Takže ta částka 900 korun, kterou neustále operuje Andrej Babiš, je z drtivé většiny částka, kterou má vláda uloženou ze zákona. Pouze 330 korun pro tento rok a pouze 180 korun pro příští rok je důsledek novely zákona.

Ta novela navíc není pouze zásluha hnutí ANO. Byla velmi konsenzuální, podpořily ji všechny sněmovní strany včetně Pirátů. Takže celá tato Sněmovna zvýšila loni důchody, takže letos vzrostly, ale pouze nízké procento růstu důchodů je zapříčiněno aktivním rozhodnutím Poslanecké sněmovny. Drtivá většina je způsobená aplikací valorizačního schématu, to znamená růstem mezd a růstem inflace. Ve skutečnosti místo 1 800 korun, kterými Andrej Babiš operuje, přidává Sněmovna nad rámec toho, co je ze zákona, 500 korun. Tolik k důchodům. To je ta krátkodobá situace.

Co je horší, že v dlouhodobém horizontu se na nás valí obrovské deficity způsobené tím, že půjdou do důchodu silné populační ročníky a naopak na trh práce slabé populační ročníky. A predikce je prostě schodek okolo 200 mld. korun ročně na důchodovém účtu a vláda nedělá vůbec nic pro to, aby tento problém řešila. My jsme

zásadně proti strkání hlavy do písku v oblasti řešení udržitelnosti důchodů. Myslíme si, že není fér, aby celou tuhle částku hradily generace, které dneska teprve chodí do školy, a myslíme si, že je extrémně nezodpovědné nechat to pak spadnout na hlavu politikům za deset patnáct let. Proto si myslíme, že je potřeba udržitelnost důchodů řešit už dneska. Nesouhlasíme s privatizací důchodového systému, ale myslíme si, že jsou cesty, jak část těch peněz uspořít postupně. Jeden z příkladů je, že fond příjmů z privatizace a ze státních firem – je obrovská chyba udělat z něj běžný příjem rozpočtu místo toho, abychom ho mohli používat právě na stabilizaci důchodového systému.

Už se pomalu blíží ke konci. Co považuji za obrovskou chybu, že vláda neřeší největší současný ekonomický problém České republiky, a to je masivní odliv kapitálu. Jenom za minulý rok bylo na dividendách vyplaceno 293,5 mld. korun, a co je velmi varovné, z těch dividend bylo reinvestováno jenom 120 mld., což je nejnižší číslo od roku 2013. Takže z České republiky každý rok odejde jenom na dividendách skoro 300 mld., co je horší, dalších možná až 200 mld. odchází přes úrokové platby, přes transferové ceny a přes celou řadu dalších instrumentů. A pokud se nám nepodaří změnit tento trend, že odliv kapitálu neustále narůstá, prostě nemáme šanci nikdy západní Evropu dohnat. Vlastně jediné opatření, které vláda v této oblasti slibuje, je digitální daň, kterou vítáme, myslíme si, že je správné, aby Google a Facebook platily adekvátní daň tomu, jako platí české firmy, které podnikají ve stejné oblasti, nicméně bohužel to je zlomek toho problému a je potřeba řešit celou škálu opatření a já je ze strany vlády nevidím.

S tím souvisí i to, že je potřeba transformovat naši ekonomiku, připravit ji na období, kdy už i ta práce v České republice nebude schopna konkurovat robotizaci, zvyšovat podíl firem s vyšší přidanou hodnotou, dostávat naše podniky trochu na vyšší úroveň v tom výrobním potravním řetězci. Dneska jsme v zásadě subdodavatelé německého průmyslu a pracuje u nás několik set tisíc nekvalifikovaných cizinců, kteří, až třeba přijde krize, odejdou a najednou to způsobí obrovský propad příjmů státního rozpočtu. Takže je potřeba velmi intenzivně pracovat na tom, jak změnit naši ekonomiku, aby byla připravena na výzvy budoucnosti. Jeden z důležitých kroků k tomu je modernizace našeho vzdělávacího systému, kde se kromě zvyšování platů učitelů, což samozřejmě vítáme, neděje vůbec nic.

Takže tohle je nějaká řada opatření, kterou by bylo potřeba dělat. Vlastně jediné reálné opatření, které vláda dělá v ekonomické oblasti, je zavedení EET, což je z hlediska ekonomiky jako celku docela marginální otázka, která se týká jednotek miliard korun ročně, pokud si to vláda nevymýšlí. Já si myslím, že si to vymýšlí. Ale i pokud by měla pravdu, tak jsou to prostě jednotky miliard a v kontextu odlivu kapitálu, transformace ekonomiky, důchodového systému, daňové politiky je EET úplně marginální záležitost. Není marginální v tom, že několika statisícům lidí výrazně zkomplikuje život. V tomhle smyslu samozřejmě je to výrazný zákon, proto jsme se ho snažili zastavit, nebo alespoň výrazně změnit, bohužel paní ministryně, která se tady oháněla tím, jak strašně diskutuje s opozicí, všechny naše konstruktivní pozměňovací návrhy zařizla, takže třeba papírová evidence zůstala v naprosto nepoužitelné formě, a to byl ten hlavní nástroj ekonomické politiky hnutí ANO. Já si

myslím, že je to zoufale málo. Je to prostě čistě piárová věc, která nepomůže státnímu rozpočtu, jenom se bude moct Andrej Babiš tvářit, že stále je ten geniální výběrčí daní. A k tomu geniálnímu výběrčímu daní bych zopakoval, že výběr daní z příjmů právnických osob, to jsou ty velké agroholdingy, je o 30 % nižší, než by odpovídalo růstu ekonomiky za posledních 10 let. Tam jsou ty velké peníze, ale bohužel kapři si rybník sami nevyпустí! I proto nemá vláda důvěru Pirátů. (Potlesk poslanců Pirátů.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji a s přednostním právem paní ministryně financí.

Místopředsedkyně vlády a ministryně financí ČR Alena Schillerová: Děkuji za slovo, pane předsedo. Dámy a pánové, musím zareagovat na pana poslance Ferjenčíka. Vy jste tady nebyl, když jsem měla proslov. Já mám pocit, že jsem vás tam neviděla, anebo jste možná podřimoval zrovna v tu chvíli nebo se věnoval něčemu jinému, takže já bych ho tedy nejraději přečetla znovu, ale chci šetřit váš čas, takže jenom zareaguji na to, co jste tady řekl.

Vy máte takovou kouzelnou vlastnost, my spolu občas chodíme i do televizních pořadů, takže vždycky si vytáhnete něco, ale prostě ty věci je potřeba studovat v kontextu, doporučuji. Ale jste mladý, máte času ještě dost to dostudovat, takže já se toho nebojím a věřím, že se to prostě třeba za nějaká tři čtyři volební období zlepší. (Smích v řadách ANO 2011 a projevy nesouhlasu z lavic Pirátů.) Děkuji, ale to jsem nechtěla samozřejmě. To bylo jenom takové – víte, že já vás mám ráda v podstatě, že se tam vždycky zastavím u těch vašich lavic a debatujeme.

Tak. Veřejné finance. Já jsem to tu říkala ve svém projevu. Veřejné finance České republiky patří ke špičce. Před námi – a můžete si říkat, co chcete, dohleďte si poslední zprávu Evropské komise 14 dní starou, kdy hodnotila náš konvergenční program. Řekla, že plníme střednědobý strukturální cíl.

Co se týče přebytku veřejných financí, a letos budou ještě pořád přebytkové, příští rok budou téměř vyrovnané, tak jsou jenom dvě země, které jsou před námi. A může tady někdo těmi čísly točit, jak chce. Budeme-li se bavit o státním dluhu, tak vždy se poměřuje k růstu HDP, protože aby byl srovnatelný s jinými zeměmi EU. Když se budete bavit o nominálních číslech, tak samozřejmě to je nesrovnatelné, protože jiné HDP má ČR a jiné třeba Německo. Takže jenom tolik.

A tím odpovídám i na to, že my jsme připraveni na zpomalení ekonomiky. Nestrašte tady prosím recesi, ta vůbec ani zdaleka nehrozí v tuto chvíli. Je tady zpomalení ekonomiky a my máme vytvořen polštář a jsme na to připraveni. A vy jste tady některé i zmínil, a to je v podstatě, já jsem o tom mluvila i ve svém projevu, to je nejnižší nezaměstnanost, vedle toho zdraví veřejných financí, je to ještě nejnižší nezaměstnanost v EU.

Mluvil jste tu o důchodech. Já jsem o tom také mluvila ve svém projevu. Ano, je tam jakési valorizační schéma. Určitě jste správně připomněl, že to byla vláda, myslím, že ta první, Andreje Babiše, která připravila zvýšení propočtu z 9 %

průměrné mzdy na 10. To, že tady to podpořilo i pravicové spektrum, to je chvályhodné. To je to, po čem jsem volala ve svém projevu. Místo tohoto mlčení prázdné slámy, které tady děláme od rána do večera, pojďme dělat společně na takovýchto zákonech pro lidi. Po tom jsem volala. Takže jestli jste to podpořili, tak vás za to chválím. Vidíte, jsem spravedlivá. Chválím vás. Tím pádem v podstatě se zvedl skutečně ten rámec valorizace důchodů a vláda ho navýšila a doplní ho do té částky 900 korun. Já jsem tady uváděla příklady, že chápu, že to není důchodová reforma, ale je to splacení starých dluhů, aspoň částečně. A děláme to dvakrát po sobě. A jenom pro vaši představu, to navýšení důchodů pro rok 2020 dělá 37 mld., což je v podstatě celý schodek. Takže jenom takové počty, když už to řešíme. Ale je to dobře, protože naši starobní důchodci si to prostě zaslouží. A pokud to podpoří tato Sněmovna jako celek, tak je to dvakrát dobře.

Vy jste si vybral EET, já vím, že ho nemáte rád. Já to chápu. Už jsme o něm spolu namluvili dost. To není jediné systémové opatření pro správný výběr daní, protože i na ty důchody musí, musí prostě aparát vybrat. Samozřejmě je to práce našich zaměstnanců, podnikatelů, kteří platí řádně daně, ale je to i zavedení systémových opatření, právě aby to neplatili jenom někteří, ti poctiví. A tím nejzásadnějším systémovým opatřením není EET, ale je to kontrolní hlášení. To přineslo dvě třetiny z nárůstu daňových příjmů oproti EET, které přineslo třetinu. To bylo to systémové řešení. A tam v podstatě nepropadne dneska ani jehla, protože v podstatě se spojí, spárují se platby, karuselové podvody nebo řetězce vypadávají ze systému Finanční správy a ta je potom předává na různé finanční úřady podle toho, kde je nápad. Tím jsme vyřešili Prahu. Vyřešili jsme to, že Praha se neprovádí daňová kontrola jednou za 350 let a přestala být daňovým rájem.

Tak. A teď vaše oblíbené dividendy a vlastně vyvádění kapitálu mimo ČR – já jsem to měla i v projevu – že s tím nic neděláme, s daňovými úniky velkých korporací, zaměřujeme se a honíme pouze ty malé. My se ale zaměřujeme na velké ryby. Ministerstvo financí prostřednictvím legislativy a Finanční správa potom prostřednictvím aplikační praxe. Podívejte na doměrky, já jsem to tu říkala, které jsou rekordní. Za rok 2018 se podařilo snížit daňovou ztrátu, případně zvýšit základ daně těchto korporací o více než 18 mld. korun. A ten rok 2018 byl v tomto ohledu úspěšný jako předchozích pět let dohromady.

Přijali jsme celou řadu opatření, říkala jsem to tady, která boj s daňovými úniky velkých ryb zintenzivní. Omezení odečitelnosti úroků od základu daně limitem 80 mil. korun nebo 30 procent ebitdy. Zdanění při přemístění majetku beze změny vlastnictví do zahraničí, zdanění ovládání zahraničních povinností, pravidla proti zneužívání nesouladu daňových systémů. Zavedli jsme letos do daňového balíčku 2019, mám pocit, že jste pro něj hlasovali, i pravicové spektrum, zavedli jsme speciální hlášení pro tyto velké firmy o odvedených dividendách, aby mohla Finanční správa lépe zaměřit – a už má jedno hlášení z roku 2016 – o převádění peněz mezi spojenými osobami, spřízněnými, tak aby se vlastně hlídalo to, že je to za cenu skutečně obvyklou v čase a místě. A toto je další, a to je vyvádění dividend. Ale prosím, nezapomínejme, nezapomínejme na to, že vyplacení dividendy je v pořádku. Je to v souladu se zákonem.

Jestliže ta firma tady vytvořila zisk, z toho zisku zaplatila řádné daně, tak má právo si odvézt dividendu. Těch dividend se skutečně vyvádí asi za 400 mld., ale – a teď budu citovat, protože neustále jsme za to nařikáni, jak to je, teď budu citovat z údajů České národní banky, že se vrací zpátky zhruba polovina. Asi 180 mld. ty firmy reinvestují zpět prostě na území ČR. A toto všechno je prosím legální. Pokud tu dividendu si vyplácejí právnické osoby, je tam dividendová směrnice EU, která to osvobozuje. Pokud fyzické – máme tam srážkovou daň 15 %, pokud do třetích zemí, máme tam 35. A samozřejmě od tohoto musíme odlišit velice striktně tzv. agresivní daňové plánování. To znamená, kdy to někdo zneužívá. Kdy si fakturují firmy služby nebo marketing. A proto zavádíme všechna tato opatření, abychom to vlastně mohli dát... A ty výsledky tady jasně jsou. Finanční správa je jasně má. Budeme muset asi o tom ještě více mluvit, aby to nezapadalo. Takže není to žádná marginální záležitost.

No, a ještě poslední douška k těm konstruktivním návrhům v rámci EET. Jestli máte na mysli třeba konstruktivní návrh typu vyjmout z EET kosmické lety, tak bych vás chtěla upozornit, že hromadná doprava je osvobozena už v původním zákoně o EET. Takže předpokládám, kosmické lety že bychom podsunuli pod hromadnou dopravu. A pokud by se vám jednalo např. o to, že byste chtěl na oběžnou dráhu vynést satelit a zaplatit v hotovosti, no tak holt musíte mít EET. Děkuji vám. (S úsměvem. Potlesk z lavic ANO a ČSSD.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Přečtu omluvu. Omlouvá se pan poslanec Dominik Feri do 22.00 z pracovních důvodů.

A co myslíte? Vystoupení paní ministryně vyvolalo šest faktických poznámek. Takže nejprve pan poslanec Ferjenčík, připraví se pan poslanec Skopeček.

Poslanec Mikuláš Ferjenčík: Děkuji za slovo, pane předsedající. Já jenom velmi stručně zareaguji.

Tak předně, Piráti využívají digitální technologie, takže Sněmovna provozuje stenoprotokoly, za což zapisovatelům velice děkuji. A v těch stenoprotokolech je možné si váš projev přečíst, paní ministryně, což jsem udělal předtím, než jsem měl svůj projev. Váš dnešní projev, ano, už je dávno na webu Poslanecké sněmovny, že i když člověk zrovna není v sále, si ho může v klidu přečíst. Výhoda je, že tam není hluk.

A druhá věc, co se týče těch reinvestic. Ne, paní ministryně, nemáte pravdu. Není to 180 mld., je to 120 mld. 180 mld. to bylo v roce 2017. V roce 2018 už to bylo jenom 120 mld. Na tento problém jsem si vás dovolil upozornit. Myslím si, že propad o 60 mld. v reinvesticích je daleko vážnější hospodářský problém než to, abychom skřípli nějakého živnostníka, jestli bude mít on-line kasu. (Potlesk z lavic Pirátů.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Další faktická poznámka, pan poslanec Skopeček, připraví se pan poslanec Výborný.

Poslanec Jan Skopeček: Já děkuji pěkně. Já se chci zastat svého předřečníka. Paní ministryně, já jsem si vás doposud vážil, že naše polemiky byly věcné, možná tvrdé, ale nikdy jsme nesklouzli k osobním věcem a nikdy jsme nesklouzli k tomu argumentovat svým věkem. Mně to přijde absolutně nepřijatelné ve Sněmovně argument věku používat proti komukoliv z jakékoliv politické strany. A prosím vás, omluvte se za to, abych si vás mohl dál vážit. (Potlesk zprava.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Tak děkuji. Pan poslanec Výborný, připraví se pan předseda Bartoš.

Poslanec Marek Výborný: Děkuji za slovo. Já jsem chtěl reagovat úplně stejně jako kolega Skopeček. Paní ministryně, můžeme spolu v mnoha věcech nesouhlasit. Můžeme spolu polemizovat, ale prosím, jsme ve Sněmovně, vy tady skutečně nejste v pozici nějaké kantorky, která tady školí nezbedného žáčka. Poukazovat na věk, hovořit o nějakém spaní apod. Prosím, nedělejme toto. A já bych opravdu považoval za správné, abyste vystoupila, jak řekl kolega Skopeček, a omluvila se, protože toto není přijatelné, aby se konalo na půdě této Sněmovny. (Potlesk zprava.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Pan předseda Bartoš.

Poslanec Ivan Bartoš: Děkuji za slovo. Já bych chtěl také jenom krátce reagovat. To, že tady při projevu pana Ferjenčíka dělají někteří poslanci – nebudu jmenovat – z hnutí ANO různé opičky a posušky, tak když jsem si tady stoupl na kraj, tak odešli, tak za to děkuji. A to jaksí toleruji. Ale skutečně se mi nelíbí, když tady paní ministryně sklouzává do nějaké žoviálnosti.

Já bych chtěl říct, že poslanec Ferjenčík a poslanci, kteří tady jsou, byli zvoleni hlasy občanů. Jsou to poslanci Poslanecké sněmovny, nejsou to úředníci, kteří se dostali na vlastně nějaké vlně třeba loajality i odbornosti na post ministra, a já bych neshazoval odbornost kohokoliv z těchto poslanců v Poslanecké sněmovně. Netýká se to jenom Mikuláše Ferjenčíka. Prostě ta pozice opoziční kontroly vlády je jasná. Hledá samozřejmě nesrovnalosti. A já si myslím, že bychom tu debatu měli vést ve věcné rovině a reagovat na ty argumenty.

To je styl pana Babiše, že tady říká poslancům chlapi. Někteří poslanci říkají děvče ženám v Poslanecké sněmovně. Já si myslím, že tohle by z pozice ministrů rozhodně směrem k poslancům zaznívat nemělo. Děkuji. (Potlesk z lavic Pirátů.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. A pro tuto chvíli poslední faktická poznámka – pan poslanec Benešík. Prosím.

Poslanec Ondřej Benešik: Děkuji za slovo, pane předsedo. Já bych se chtěl přidat. Prostě některé věci, které tady zazněly, nejsou hodné dámy, a já myslím, že paní ministryně dáma je, takže by na to měla adekvátně reagovat.

Pan poslanec Ferjenčík je řádně zvolený poslanec. Jeho mandát je úplně stejný jak mandát kohokoliv tady. Takže prosím, berme toto v potaz. To, že byl zvolený ve svém věku poslancem, je jeho plus, jeho šikovnost. Takže prosím, buďme... nebo berme na toto ohled. Mně to skutečně přišlo – a paní ministryně, nezlobte se, rozhodně to slovo stará, která teď použiji, nepatří vám. Je to obecně myšleno. Když jsem byla mladá, byla jsem domýšlivá. Teď už nemám chybu. (Potlesk z lavic Pirátů.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Faktické poznámky jsme vyčerpali, další se neobjevila. Takže slovo má paní poslankyně Balcarová.

Poslankyně Dana Balcarová: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážené dámy, vážení pánové, budu mluvit o krocích vlády Andreje Babiše v oblasti ochrany životního prostředí a soustředím se na témata, kterými jsou sucho, odpady, ochrana ovzduší a ochrana klimatu.

Tak k vodě. (Hlasy ze sálu, včetně ministra Brabce: Tak jdeme. Smích.) Současná vláda nedělá dostatečně silné kroky pro ochranu krajiny před suchem. Pan ministr se dal slyšet, že jde, ale mě by to moc mrzelo. Protože se dal před pár hodinami slyšet, že vláda má vizi v oblasti ochrany české krajiny před suchem a že on se cítí být dokonce vizionářem. Což je možná špatně doložitelné. A já bych tady chtěla na to reagovat, jak ta vize vypadá.

V tuto chvíli nám vláda předkládá, nebo vláda podporuje zákon, který se jmenuje malé vodní stavby. Je to zákon, který umožňuje další nekontrolovatelné betonování české krajiny v zájmu zadržení vody. Pan ministr dopravy dále pracuje směrem k realizaci kanálu Dunaj – Odra – Labe. Další projekt, který podle vizionářů naší vlády řeší sucho v krajině. Realitou ovšem je, že kanál Dunaj – Odra – Labe bude vodu z české krajiny pouze odvádět, nebude ji zadržovat.

Další věcí je, že česká vláda řeší pouze následky sucha, neřeší její příčiny. Cpe dotace do následků sucha pro zemědělce, cpe dotace do trubek pro vodní infrastrukturu, které mají vlastně řešit to, že v krajině je sucho, že vysychají podzemní vody, že jsou obce, které už dneska jsou bez vody.

Takže já bych ráda, aby mi pan ministr coby vizionář v oblasti zadržování vody v krajině pomohl komentovat obrázek, který teď ukážu. (Ukazuje obrázek vyschlé krajiny s nápisem Moravská poušť 2018.) Je to Morava, léto, rok 2018. Takto vypadá výsledek vize našeho pana ministra vizionáře. (Poslanci z levé strany sálu si stěžují, že nevidí.) Já vám ten obrázek ukážu, i panu ministrovi. A abyste se mohli podívat všichni dostatečně, můžu nechat kolovat. Ale já vám to položím na stolek a můžete se potom podívat. Pan ministr viděl dostatečně obrázek? (Ministr Brabec: Strašný.) Výborně.

Já bych teď ráda přečetla... Tento obrázek jsem si stáhla na facebooku a přečtu vám komentář, který k tomu byl připojen. "Jezdili jsme krajinou zdevastovanou a drancovanou člověkem, plnou vyprahlých obřích polí, po celé horké a suché léto bez jakékoliv zeleně. Hlína, od které se sluneční záření a energie odráží zpět do atmosféry a výrazně navyšuje teplotu a sucho v daném prostoru. Viděli jsme obří pole s obří větrnou erozí, kde vítr odnáší miliony tun ornice a na bývalých úrodných polích pomalu vznikají pouště. Tuto krajinu a tuto zemi nám zanechali naši předci. Dříve se jí říkalo černozem." Tolik komentář.

Dále, o čem bych chtěla mluvit, jsou odpady. Čekáme na odpadovou legislativu. Měli jsme ji dostat k Vánocům. Moc jsme se těšili ve výboru pro životní prostředí, že budeme již před Vánoci ve výboru probírat nové zákony, které se budou týkat změny přístupu k odpadům směrem k cirkulární ekonomice směrem k oběhovému hospodářství, kdy se budeme na odpad dívat více jako na surovinu a ne jako na odpad. Bohužel tyto zákony pořád ještě v Poslanecké sněmovně nemáme, ale vnímáme, že v rámci procesu jejich přípravy dochází k jejich výraznému oslabování. Dochází k tomu, že například byla prodloužena doba povolení skládkování až do roku 2030. Tyto zákony dokonce podporují spalování odpadů, a to pod názvem energetické využití odpadů. Takže toto je vize, jak využít odpad jako surovinu? Podpora skládkování a podpora spalování? A dokonce podpora výstavby nových spaloven? Podle mého to tak úplně nevypovídá o tom, že bychom si suroviny, kterými odpady mohou být, vážili. Piráti mají k tomuto jasné heslo: "Nejlepší je odpad, který nevznikne." A čekáme, že legislativa, která k nám přijde do Poslanecké sněmovny, bude toto prosazovat. Pakliže ne, budeme to prosazovat my pomocí pozměňovacích návrhů.

Poslední téma, které jsem si vybrala, je ochrana klimatu a ochrana ovzduší. Bylo to tady řečeno mnohokrát. Česká republika má výrazně špatnou kvalitu ovzduší. Dvě třetiny lidí žijí v oblasti se zhoršenou kvalitou ovzduší. Přes šest tisíc lidí ročně umírá v důsledku zhoršeného ovzduší. Tisíce, nebo desetitisíce lidí jsou nemocní, děti mají zhoršenou imunitu. Hlavně ty, které žijí v regionech se zhoršenou kvalitou ovzduší, jako je třeba Ostravsko, Ústí, ale i Praha, Brno, Děčín. A vláda České republiky, která by měla dělat kroky k ochraně kvality ovzduší, nedodrží své vlastní státní energetickou koncepci. Pořád podporuje provozování zastaralých uhelných elektráren, které již podle parametrů mohly být odstaveny a ušetřily by plno obyvatel problémů, které mají třeba vlivem znečištění ovzduší jemným polévacím prachem. Takže naše vláda podpořila v legislativě a ochraně ovzduší výjimky, které může udělit starým uhelným elektrárnám.

A co dále? Dále neřeší podporu čisté mobility ve městech, protože dalším velkým zdrojem znečištění kromě velkých průmyslových zdrojů je doprava ve městech. Všichni to vnímáme, všichni tím skoro trpíme. A česká vláda nepodporuje dostatečně inovace, které by vedly k udržitelným formám dopravy, k šetrným formám dopravy. Pan ministr, který se nazval vizionářem, nám říkal, že pakliže bychom podpořili evropskou vizi, která se jmenuje Čistá planeta pro všechny a která cílí na to, aby v roce 2050 byla bezuhlíková ekonomika, klimaticky neutrální, tak on tady prohlásil – já jsem si to pak ještě přečetla, jestli se nepletu – že vlastně v té době by

vůbec nemohla fungovat žádná doprava, dokonce ani osobní doprava. Takže taková představa, že lidstvo nebude schopné do roku 2050 vymyslet dopravu, která nebude fungovat na principu spalování fosilních paliv, to mi přijde velice smutné. A to si myslím, že vizionář by měl mít větší ambice. Myslím, že je dokáže mít i mnohem méně zkušený člověk v této oblasti.

Co se týká klimatické změny, tak já už jsem na to narazila, že Česká republika nepodporuje evropskou vizi, která míří na bezuhlíkovou ekonomiku, klimaticky neutrální, k roku 2050. Slyšeli jsme tady z úst Andreje Babiše, předsedy vlády, z úst ministra průmyslu a obchodu, a dokonce i z úst pana ministra životního prostředí, že česká vláda dodržuje závazky, ke kterým se zavázala v rámci Pařížské dohody. Ale není tomu tak. Ve skutečnosti naše vláda tyto kroky nečiní. Protože pakliže by je činila, nemohla by dál podporovat zastaralý energeticky náročný průmysl, nemohla by dál podporovat výjimky pro staré velké uhelné elektrárny. Stejně tak by nemohla podporovat prolomení těžebních limitů na dole Bílina. Prostě těch věcí, které česká vláda dělá, je mnoho. A všechny jdou vlastně proti tomu směru bezuhlíkové ekonomiky.

Já nechci mluvit dlouho. Na začátek bych jenom shrnula, že česká vláda neřeší zadržení vody v krajině, ochranu půdy před erozí, a to jak vodní, tak větrnou, a nedělá kroky k ozdravení českých lesů. Česká vláda neřeší zvýšení recyklace odpadů a omezení plýtvání materiály na obaly. Nedělá dostatečné kroky ke zlepšení ovzduší, které má přímý dopad na naše zdraví. A o ochraně před klimatickou změnou, to myslím, že jsme všichni vnímali minulý týden, když náš premiér v Bruselu řekl, že vlastně se stal blokem pro to, aby Evropská unie mohla přijmout vizi, která se jmenuje Čistá planeta pro všechny. A dokonce se dal slyšet, proč by měl myslet 31 let dopředu.

Takže toto jsou pro mě argumenty a jsou to argumenty i pro Piráty. A proto si vláda Andreje Babiše nezaslouží pirátskou důvěru. Děkuji. (Potlesk z lavic Pirátů.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji. Jedna faktická poznámka, pan poslanec Hájek. Prosím.

Poslanec Josef Hájek: Pane předsedající, kolegové, kolegyně, já se omlouvám. Měl jsem zlomenou nohu a lékař mi doporučil, abych držel nohu nad hlavou. Takže většinu času trávím v kanceláři a sleduji tady diskusi v přímém přenosu. Samozřejmě, i když mám tu nohu nad hlavou, tak některé věci mi zvednou nejenom tu nohu, ale i tlak. (Oživení v sále.)

Já jsem byl pět let, nebo téměř šest let v životním prostředí a musel jsem odejít. Musel jsem z toho výboru odejít, protože to, co se tam dneska děje pod vedením paní předsedkyně, to přerůstá všechny hranice. Já mám jenom jedny nervy a prostě moudřejší ustoupí.

Jenom se chci zeptat, už jsem taky starší člověk, vy jste tady s tím obrázkem dokumentovala, že došlo k erozi jednoho milionu tun ornice. Můžete mi to přepočítat na hektary? Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Paní poslankyně se hlásí k faktické poznámce. Vaše dvě minuty.

Poslankyně Dana Balcarová: Já budu i kratší. Kdybyste mě, pane kolego, poslouchal, tak byste věděl, že jsem citovala komentář, který jsem si přečetla na Facebooku, odkud jsem vzala i tu fotku. Takže to je moje odpověď.

Předseda PSP Radek Vondráček: A jestliže zde není další faktická poznámka, tak řádně přihlášeným do diskuse je pan poslanec Petr Třešňák.

Poslanec Petr Třešňák: Pěkný večer, vážené kolegyně, vážení kolegové, vážení členové vlády. Já rozhodně nebudu mluvit 40 minut, jak tu zazněla už předtím taková narážka. Plynule navážu na kolegyni Danu Balcarovou třemi konkrétními tématy. A doufám, že pana Kolegu Hájka tím sem znovu nebudu tahat k pulťuku a že mu tím nezvednu tlak.

My jsme si již zvykli, že vláda něco jiného tvrdí zde občanům České republiky, ale odlišně pak hlasují i její ministři, ať už v Radě Evropské unie, anebo dokonce i poslanci Evropského parlamentu. Tedy buď v této vládě levá ruka neví, co dělá pravá, nebo je to záměr. Fakt skutečně nevím.

Rád bych se soustředil na naplňování konkrétních bodů programového prohlášení vlády. Budu citovat hned na začátek: "Připravíme a finančně podpoříme projekty na zlepšení kvality ovzduší ve všech regionech, prioritně v oblastech se zhoršenou kvalitou ovzduší, Moravskoslezský a Ústecký kraj. V oblasti dopravy finančně podpoříme program čisté mobility, tedy podpory pořízení nízkoemisních vozidel včetně související infrastruktury."

Zde nastala poněkud schizofrenní situace, protože celá vláda se fotí v Mladé Boleslavi s konceptem českého elektrovozu. Pan premiér dokonce se včera fotil v Drážďanech s elektrickými vozy VW, to mohu takhle ukázat z jeho facebooku. (Ukazuje na papíru.) Dokonce je k tomu i vcelku pozitivní tweet napsaný. To by však nebylo nic divného, kdyby pak doma, jak bývá zvykem, pan premiér neotočil a netvrdil něco jiného a do rozvoje elektromobility dále nekopal a neoznačoval ji za slepou cestu s tvrzením o nesmyslu diktovaném z EU. Konkrétně budu citovat: "Ochráníme před nesmyslnými plány na výrobu elektromobilů."

Vážená vládo, elektromobilita je rozjetá věc, a pokud nás chcete řídit jako firmu, tak si prosím uvědomte, že zásadní rozhodnutí v této oblasti a v tomto sektoru již padla a že celý automotive průmysl se již na takovou transformaci pomalu začíná

orientovat. Tedy ten průmysl, na kterém výrazně stojí i naše ekonomika. A to je ten důvod, proč zrovna dnes mluvím o takovém pro někoho možná marginálním tématu.

Pan ministr Brabec na podzim minulého roku hlasoval pro snížení emisních limitů osobních vozů v Evropské unii, ale pan premiér na to posléze reagoval 20. května v Hospodářských novinách: "Tak dost, ministři, nebudete si dělat, co chcete!"

Dosud mi stále není znám postoj, nebo ten oficiální postoj vlády ke snižování emisí osobních vozidel. Potažmo ani nevíme, jaký je oficiální postoj vlády k čisté mobilitě, ke které se předseda vlády vyjadřuje takto negativně. Nedá mi to, abych zde nepřipomněl i vnitrostátní plán v oblasti energetiky a klimatu, protože ten počítá se stagnací, nebo dokonce i mírným nárůstem výroby biopaliv první generace až do roku 2030. (Ukazuje tabulku.) Je to přímo z té koncepce, z toho vnitrostátního plánu, do roku 2030 se stále biopaliva první generace budou přimíchávat. Vlastně chápu, že taková predikce se nemusí naplnit, nicméně podívejme se, jak dopadlo i minulý týden hlasování o povinném přimíchávání biopaliv. Takže takový evidentní nesmysl vládní podporu má, zatímco skutečně čistá mobilita nikoliv.

Dalším tématem jsou železnice a opět budu citovat z programového prohlášení: "Do konce volebního období pevně ukotvíme trasy plánovaných vysokorychlostních železničních tratí v územně plánovací dokumentaci krajů a pokročíme v jejich projektové přípravě." Dále jsou zde vyjmenovány jednotlivé koridory a text posléze pokračuje: "Získáme územní rozhodnutí, pokročíme výrazně v majetkoprávní přípravě a pro některé části zajistíme i stavební povolení. Podpoříme přesun nákladní dopravy na železnici, urychlíme přípravu vysokorychlostních tratí." To jenom ještě doplním citací z knihy pana premiéra O čem sním, když náhodou spím. "U nás vznikala železniční síť v 19. století a moc jsme s tím neudělali. Takové silniční a železniční spojení do celé Evropy je ojedinělá šance pro naše firmy a jejich export." Dále pan premiér v této knize, kterou napsal buď sám, nebo s pomocí celkem 200 spoluautorů, zmiňuje, že u nás příprava takové trati trvá 25 let, zatímco ve Velké Británii nebo Německu jenom sedm let. Bylo to doplněno o takový hezký obrázek s tím, jak cesta z Prahy do Brna bude trvat 40 minut. Takže se ptám, co tedy tato vláda udělala pro urychlení výstavby vysokorychlostních tratí. Zatím se můžeme dočíst jen to, že termín dokončení trati Drážďany – Praha je 2035, což zní možná optimisticky, ale rok 2050 na spojení mezi Prahou a Brnem, z toho mám trochu pocit, že termín 2050 tam není náhodou, protože je to daleko a nás to asi vůbec nezajímá. Respektive vládu.

Poslední související téma začnu opět citací z programového prohlášení: "Budeme důsledně hájit vlastnické, ekonomické a environmentální zájmy státu při využívání ložisek nerostných surovin České republiky, především strategických surovin. Prověříme možnost těžby a zpracování lithia prostřednictvím státního podniku Diamo. Cílem je, aby maximální efekt z těžby všech nerostných surovin zůstal v rukou státu." Proč to zmiňuji? V roce 2017 se totiž velkým tématem předvolebního boje mezi hnutím ANO a sociální demokracií stalo lithium. To však dnes utichlo a my se maximálně dočteme, že Diamo začne prozkoumávat i stará

ložiska. Zatímco ostatní země těží z toho byznysu, dále profitují, Česká republika opět spí a stojí na místě. Je sice možná naoko hezké, že vláda v roce 2017 odřízla soukromé investory, otázkou pak zůstává, zda je stát schopen takovou těžbu skutečně efektivně zajistit ve vlastní režii. A přitom zde máme vcelku efektivní nástroj proti lacinému vydrancování těch ložisek a to je nařízení vlády, které stanoví poplatek za těžbu nerostů a které doposud nebylo aktualizováno.

A nejde určitě jen o lithium, je to i o uhelné lobby. Zde skutečně uznávám, byl v tom vlastně takový malý háček, nebo možná trochu větší, proč vlastně vláda k tomuto kroku ani nemohla přistoupit. Ačkoli se tím nyní zabývala u novely horního zákona, tak veřejně se příliš nemluví o tom stále platném moratoriu, které bylo s těžaři uzavřeno a které tak republiku stále konzervuje uhlím minimálně do roku 2021. Ano, uznávám, Ministerstvo průmyslu a obchodu se nedávno vyjádřilo, že v souvislosti s vývojem tržních cen některých nerostů je moratorium nepřiměřené, pro stát jako vlastníka nerostného bohatství nevýhodné. Takže alespoň toto tvrzení nás může částečně naplňovat lehkým optimismem, avšak v souvislosti s těmi předchozími body musím stále bohužel konstatovat, že tímto způsobem rozhodně nebudujeme silné Česko, ale tak trochu fosilní skanzen. A to je i důvod, proč budeme hlasovat pro nedůvěru této vlády. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji, pane poslanče. Než se posuneme dál, já budu předávat řízení schůze, chtěl jsem se s vámi jenom domluvit, protože jsem na to byl i tázán. My jsme hlasovali, že můžeme projednávat a hlasovat i po 21. hodině. Je zde tedy dotaz, jestli se to vztahuje i na dobu po půlnoci. My máme z minulosti zavedený výklad, který nebyl rozporován, nebyl napaden, že jednací den začíná v 9.00 a může končit až v 8.59 následujícího dne. To znamená, že jednací den není totéž co kalendářní den. U zákonů se zavedla praxe pro jistotu si odhlasovat hlasování po půlnoci, ale u hlasování o důvěře a podobných témat to nebylo nutné. Jsme srozuměni všichni s tím, že už máme odhlasováno a můžeme jednat? Jestliže nikdo nebude nic namítat proti tomuto postupu, tak jsme domluveni. V opačném případě bychom hlasovali o tom, že můžeme hlasovat i po 24. hodině.

Za klub ODS paní poslankyně Černochová.

Poslankyně Jana Černochová: Ano, pan předseda Stanjura, který to tady říkal na úvod, to přesně takto myslel, abychom skutečně dokončili tento bod, ať už dneska, nebo zítra, ale dokončili tento bod. A pochopila jsem to tak, že to je i na základě dohody ostatních politických klubů.

Předseda PSP Radek Vondráček: Takže máme potvrzeno, že jednací den končí v 8.59, a můžeme pokračovat. Jako další vystoupí pan poslanec Radek Holomčík v rozpravě. Já se omlouvám, pane poslanče, tady je faktická poznámka, pan poslanec Lipavský.

Poslanec Jan Lipavský: Vážený pane předsedo, dámy a pánové, já jsem rád, že pan poslanec Třešňák zmínil tu problematiku skanzenů, protože on to není jen fosilní skanzen, on to bude i dopravní skanzen, protože pracujeme na tom, aby se postavil vodní kanál. To je doprava, která přestala být relevantní na konci 19. století. Vysokorychlostní železnice, ty budou bůhví kdy a všichni se modlí, abychom měli aspoň ty dálnice. Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji a bohužel ještě jedna faktická, pan poslanec Kasal.

Poslanec David Kasal: Děkuji, pane předsedající. Já ke kolegům z pirátské strany. Pokud vypnete proud, a je jedno, jak je vyrobený, tak jsem zvědavý, jak budeme léčit anebo jak vy budete těžit bitcoiny.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Je to vše z faktických. Tak do třetice pan poslanec Holomčík, poté pan poslanec Profant.

Poslanec Radek Holomčík: Děkuji za slovo. Vážené dámy, vážení pánové, my jsme byli svědky dneska takového zajímavého rétorického obratu, kdy pan premiér už přestal říkat "tak si to nastudujte" a začal říkat "já tomu nerozumím". Mně přijde fér, abych zkusil vysvětlit svůj pohled na to, proč si tato vláda nezaslouží důvěru moji a ani pirátského poslaneckého klubu.

Já si myslím, že bychom měli být schopni vidět dál než k nejbližším volbám. Vláda by měla mít nějakou vizi, měla by být schopna hledat nějaký konsenzus na tom, co bude za pět let, za deset anebo za jednatřicet let. Mně v té době například bude 65, mojí holčičce bude 32 a mě prostě zajímá, v jakém státě budeme žít, jakou vodu budeme pít, jaký vzduch budeme dýchat, jaké potraviny budeme jíst, a také to, jestli se vyspíme v noci bez klimatizace. A to je podle mě to nejhorší, co tato vláda dělá. Ona nás prostě připravuje o naši budoucnost.

Ať jsem konkrétní, zmíním ve stručnosti pět takových okruhů. Je to pár měsíců, kdy byl na pompézni tiskové konferenci představen návrh programu boje proti suchu. Proinvestuje se 50 mld. v horizontu deseti let.

Super myšlenka. Opravdu, myslím to vážně, jsem rád za tuto aktivitu. Bohužel ta realita je malinko smutnější. Když si to rozpočítáme, 50 mld. za deset let je 5 mld. ročně. Podle dostupných informací nás slevy na jízdném budou stát cca 5,5 mld. korun ročně. A já si myslím, že to krásně ukazuje na priority této vlády.

Druhá věc, která mě na tom mrzí, je to, že podle dostupných informací dvě třetiny rozpočtů z těch 50 mld. by měly jít jednak do rekonstrukce, když to řeknu zjednodušeně, vodovodů a do jejich propojování. To je určitě správně, abych jenom nekritizoval. Stav naší vodárenské infrastruktury je smutným dědictvím minulých vlád a minulých období a je určitě správně se věnovat jejich obnově a i to

propojování může mít smysl, pokud by došlo třeba k nějakému lokálnímu výpadku vodního zdroje. Co mě mrzí, je, že vláda moc neřeší ten poměrně velký odliv zisků z prodejů pitné vody těch částečně privatizovaných vodáren a vodárenských infrastruktur. A co mě na tom mrzí úplně nejvíc, ať už je to jakkoli správně, prosím, nevydávejme to za něco, co vyřeší problém se suchem. Ty příčiny jsou totiž někde úplně jinde. Tohleto nevyřeší ani přehrady.

Ten základní problém se suchem vedle zvyšující se teploty je ve stavu naší krajiny, v tom, že není schopna vstřebávat vodu, v tom, že nám umírá půda, a v tom, že jsme de facto svým působením zabili tzv. malý vodní cyklus. Pokud to chceme napravit, tak je potřeba postupovat jinak. Jednak je potřeba ten problém řešit komplexně na ose stát – kraj – obce – vlastníci půdy a ti, kdo na ní hospodaří. Zemědělci a lesníci jsou drtivě nejvýznamnější krajinotvorní činitelé u nás. Pojdme se konečně bavit o tom, že nastavíme zemědělskou politiku tak, aby je motivovala a podporovala v těch krocích, které povedou k ozdravení naší krajiny. To je totiž to klíčové a to je to, co u této vlády nevidím.

Další věc, a už jsem to nařkl, je ochrana půdy. Podle dostupných informací cca 50 % půdy je postiženo vodní erozí, cca až 80 % půdy je erozí ohroženo. Už několik let se hovoří o řadě opatření, např. o protierozní vyhlášce. Ta protierozní vyhláška, to je taková paní Columbová. Všichni o ní mluví a nikdo ji nikdy neviděl. A je to důsledkem toho, že se prostě ministerstva, v tomhle případě ministerstva zemědělství a životního prostředí, nejsou schopna domluvit na tom, jakým způsobem budeme tu půdu chránit. Místo toho nám už zase vylézá z díry jako nějaká krysa myšlenka na zavedení předkupního práva, tentokrát umně maskovaná za ochranu půdy před developery. Prostě bez ochrany půdy tyhle problémy nevyřešíme nikdy.

Dalším problémem nebo dalším okruhem je přístup k venkovu. Venkov je dlouhodobě – a to není, abych byl spravedlivý, problém jenom této vlády, nebyl to problém ani jenom té vlády v minulém období. Venkov je v lepším případě dlouhodobě spící popelka, kterou nikdo neprobouzí. V tom horším případě je to takový pomyslný bičovaný otrok. Vláda zavádí nové a nové nesmysly, které ten život na venkově komplikují, které ničí spolkový život, zavírají se hospody, které jsou důležité pro fungování na malých městech a na venkově, zavírají se obchody. Neřeší se nějak dramaticky dopravní infrastruktura, což vlastně vede ke zhoršování dostupnosti řady služeb a řady věcí.

Místo toho jsme svědky toho, že se zemědělská a lesnická politika – a to také není problém jenom této vlády, ať nejsem nefér – prostě mění a orientuje se směrem k průmyslu, který jak přírodu, tak i hospodářská zvířata a bohužel i lidi chápe jenom jako výrobní prostředek. Prostě výtěžit, vydělat a odejít. No dobře, ale ti lidé, co například žijí na venkově, ti půjdou kam? Protože tohle se týká zejména lidí na venkově. Kam ti půjdou?

Další téma, které se hojně řešilo před volbami do europarlamentu, je dvojí kvalita potravin. Prosím pěkně, pokud chceme řešit kvalitu potravin pro naše občany, a to nejen dvojí kvalitu těch importovaných potravin, ale obecně kvalitu potravin, tak se pojdme zamyslet nad tím, jak je možné, že pro obchodní řetězec je jednodušší

přivést potravinu z druhého konce Evropy nebo světa než pro malého lokálního producenta to prodat někde poblíž svojí provozovny, poblíž místa, kde hospodaří. I v tom je ten problém. My potřebujeme zkracovat distribuční řetězec, my potřebujeme začít se dívat na tady tu problematiku optikou principu z vidlí na vidličku. Místo toho malé producenty zatěžujeme čím dál větší byrokracií, nesmysly a omezeními. A když náhodou proběhne největší akvizice, největší nákup pekáren v ČR, tak se dozvíme, že se do meziresortního připomínkování dostala vyhláška, která říká, že kváskový chleba vlastně nemusí mít s kváskovým chlebem vůbec nic společného, ale může se jmenovat kváskový chleba.

A poslední téma, o kterém se teď hodně hovoří, je stav našich lesů. Pamatuji si opět pompézní tiskovou konferenci někdy z poloviny května loňského roku, kdy se pan premiér Babiš, pan ministr Brabec a tehdejší pan ministr zemědělství Milek bili v prsa, jak je to všechno špatně, jak oni budou bojovat proti kůrovci. Pamatuji si, jak intenzivně plivali na tehdejšího generálního ředitele Lesů ČR pana Szóráda nebo bývalého ministra zemědělství pana Jurečku. A teď vůbec nechci komentovat, jestli oprávněně, nebo ne. Ale když se potom podíváme na ten rok a měsíc, co se v realu stalo, tak přišly dvě novely lesního zákona, a já jsem za to rád, ale bohužel při podrobnějším zkoumání už to taková sláva není. Ta první, poslanecká nám říká, že máme nějaký lesní zákon, ten je potřeba dodržovat, ale pokud to nezvládáme, tak ho vlastně dodržovat nemusíme. Ta druhá, vládní, ta byla ambiciózní. Říkala, že to vyřeší, ale v realu tam vlastně toho taky moc není.

My jsme prozatím na zemědělský výbor předložili několik pozměňovacích návrhů, které by měly zjednodušit obnovu lesů. Měly by pomoci lesníkům, aby to pro ně bylo jednodušší. Ty návrhy by vlastně nějakým způsobem do určité míry liberalizovaly jiné způsoby hospodaření v lese než ty pasečné. Tady opět musím poděkovat jak ministerstvu, tak vládní koalici, že podpořila dva z těch návrhů. Jeden se týkal zákazu zcizení státních lesů, ten druhý byla drobnost, která řeší obnovu lesa. Ale je to málo. A co mě tehdy šokovalo úplně nejvíce, byla argumentace ministerstva. I u těch návrhů bylo zdůvodnění, že to je takový zásah, že je potřeba vést odbornou diskusi. No jo, ale to jsou všechno věci, po kterých ta odborná veřejnost volá deset let, dvacet let. Některé z těch věcí jsou ve strategických dokumentech ministerstva, které byly zveřejněny před jedenácti lety. Já se ptám, jak dlouho ta odborná diskuse má trvat, abychom konečně začali něco řešit.

Rád bych také připomněl souvislosti s ne úplně pozitivním, s ne úplně dobrou finanční situací státního podniku Lesy ČR, na kroky současného premiéra pana Babiše v době, když byl ministrem zemědělství (?), kdy na jeho popud byly ze státních lesů vytahány desítky miliard korun, včetně například rezervního fondu na pěstební práce, které teď v tom podniku zoufale chybí. Jeden z těch pozměňovacích návrhů, o kterých jsme hovořili, řešil také v podstatě podle těch závěrů odborné lesnické veřejnosti dost možná největší bariéru v obnově lesů, a to je stav přemnožené spárkaté zvěře, která prostě teď podle těch informací, které jsou, je pravděpodobně největší překážkou ve smysluplné obnově lesů a podle odhadů, které se různí, tak jenom v lesích způsobí ročně škody někde na rozmezí pěti až sedmi miliard korun, o zemědělství nemluvě.

Navrhli jsme změnu a ministerstvo to komentovalo slovy: no ale v tom požadavku na tu novelu lesnického zákona, kterou jsme předložili, tak ze strany parlamentu nezazněl požadavek na to, abychom řešili myslivce, abychom řešili novelu mysliveckého zákona. Já bych očekával, že na ministerstvu sedí soudní lidé, kteří prostě vědí, jaká je situace v lesích. Když to vím já, který nejsem lesník, který jsem v opozici. Když jsem věnoval ten čas tomu, abych si to zjistil, čekal bych, že na ministerstvu to bude minimálně stejné.

Další věc, která v souvislosti s lesem a se dřevem je problémem, je to, že my jsme se prostě nenaučili doposud vnímat dřevo jako neekologičtější surovinu. Strašně moc dřeva vyvážíme jako surovinu a necháváme jiné země, aby si tu přidanou hodnotu, kterou na tom jde generovat, aby si ji generovali u sebe. Jak dřevozpracující firmy, tak lesníci a teď už i zemědělský výbor volají po tom, aby se Ministerstvo průmyslu a obchodu tímto segmentem průmyslu zabývalo. Zatím neúspěšně. A přitom dřevo kromě těch standardních způsobů nám dává možnost použít je i na dřevostavby a nové technologie ukazují, že má dřevo i obrovský potenciál v oblasti nahrazení plastů.

A to úplně nejpodstatnější, a to je opět dlouhodobým hříchem, který by bylo nefér vyčítat jenom této vládě. My prostě jako stát nemáme vůbec vizi v tom, co od těch lesů chceme. Co my vlastně chceme po lesích. Co chceme po státních lesích a jakou roli mají ve společnosti hrát. Nevíme to.

To byly některé moje výhrady. Ještě se vrátím do té obecné roviny. Mě strašlivě mrzí, jakým způsobem marketing hnutí ANO ovlivňuje politiku této vlády, a tím pádem i život v ČR. Když se podíváte, tak poptávka ve společnosti po řešení otázek životního prostředí roste a poroste. A myslím si, že marketingovým odborníkům hnutí ANO je jasné, že v okamžiku, kdy by se pan premiér stylizoval do role ochránce přírody nebo člověka, který tu přírodu chce řešit, tak mu to nikdo neuvěří. Tak se místo toho stylizuje do ochránce průmyslu. A politika ČR, potažmo politika této vlády tomu odpovídá. Ale to je, prosím vás, špatná cesta. My přece... Každá poučka o udržitelnosti hovoří o třech pilířích. Ekonomický, ekologický a sociální. A my přece, pokud chceme, aby se v těchto zemi dalo žít, tak to potřebujeme stavět na vyváženém souznění těchto tří pilířů, těchto tří aspektů. A to se neděje.

Na závěr budu pozitivní. Pokud by toto dnešní jednání nebo třeba i moje vystoupení vedlo k nějaké sebereflexi vlády, kdyby se tématy, která ať jsem říkal já, nebo i ostatní kolegové a kolegyně z pirátské strany, chtěla zabývat, tak samozřejmě nabízím spolupráci na řešení těchto věcí. Nabízím podporu smysluplných návrhů. A kdyby ani to ne, tak aspoň prosím přestaňte házet klacky pod nohy těm, co se o něco snaží. Zatím všechno vypadá nebo nasvědčuje tomu, že se moc pozitivního od této vlády nedočkáme, zejména ve vztahu k životnímu prostředí a k naší krajině a k našemu venkovu. A to je z mého pohledu jeden z důvodů, proč nemůžeme vyslovit důvěru této vládě. Děkuji za pozornost. (Potlesk z lavic Pirátů.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dobrý pozdní večer, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, členové vlády. To byl kolega Holomčík. Nyní

pokračujeme v diskusi vystoupením pana poslance Ondřeje Profanta. Připraví se kolegyně Richterová. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Ondřej Profant: Krásný večer, vážení členové vlády, poslanci a především občané. Já bych chtěl nejdříve představit vizi, vizi moderního státu, a následně vám říct, kdo takovou vizi rozhodně neplní a nemá.

Já osobně bych rád žil v moderní, digitálně propojené společnosti. V takové společnosti, kde jsou služby pro občany snadno a bez překážek dostupné online, kde každý občan lehko může zjistit informace, které potřebuje, ať už jsou to věci, které potřebuje třeba pro vyřízení nějaké životní události, nebo věci, kde se jenom chce informovat. Co přesně toto znamená? Tyto krásné, zahuštěné věty, které jsem teď řekl, teď povím v bodech.

Například bych chtěl, abych byl informován o konci platnosti každého dokladu a ne jen vybraných, ne abychom tady museli do zákona dávat, že budeme informováni o řidičském průkazu. Já to chci pro všechny doklady – pro občanský průkaz, pro rybářský lístek, pro cokoliv dalšího. To musí být samozřejmostí, nikoliv tím, že si to tady vydupeme ve Sněmovně, abychom jeden případ opravili.

Také, jak jsem řekl, je třeba, abych věděl, co potřebuji, abych byl informován, které doklady kdy potřebuji, jaké jsou aktuální zákony, což stále náš stát neumožňuje, naopak, z Portálu veřejné správy je stáhl s odkazem na eSbírku, která se pouze jenom vždycky posouvá a posouvá a ta platná znění tam stále nejsou oficiálně.

Stejně tak bych chtěl znát technické normy platné v tomto státě. Téma, které jsme tu již probírali mnohokrát. Když jsem povinen se něčím řídit, tak přece musím vědět, čím jsem povinován. Bohužel, tento přístup tu vůbec není běžný.

Chci mít možnost si služby objednat online. A to je opravdu spousta služeb. Já chci, abych si mohl objednat dítě, abych si mohl zamluvit pro dítě místo ve školce, žádosti o nové doklady, stavební povolení, stavební řízení – to je extrémně náročný proces, při kterém je spousta dopisování, spousta dotazování, spousta věcí musí člověk furt dokazovat úřadům. A velmi často jsou to věci, které ty úřady mají. Dokonce velmi často jsou ty úřady původci dané informace. Chtěl bych mít možnost založit si firmu online a v neposlední řadě zaplatit daně online. To všechno jsou jenom příklady služeb, ale je jich mnohem víc.

Když jsme u toho placení, tak tam je i důležité, aby to opravdu šlo zaplatit, nejenom vyčíslit, že mi přijde třeba do datové schránky upozornění, ale já bych chtěl jednoduše, moderně mít možnost zaplatit, to znamená, platební kartou anebo i dalšími možnostmi, které jsou dneska zcela běžné v každém eshopu, jenom v našem státě nejsou běžné.

Chtěl bych, aby tento stát zažíval data-driven policy – politiku řízenou daty nebo fakty, aby se rozhodnutí opíralo o opravdová data. To se tady neděje.

Všechny tyhle věci jsou pro mou generaci samozřejmostí, avšak pro tento stát ne. Ale já bych chtěl víc než samozřejmosti. Já bych chtěl například i podrobně

informace o životním prostředí, o kvalitě vody, půdy, ovzduší, o předpovědi počasí, podrobné informace o dopravě, podrobné informace o finanční kondici státu, jako jsou rozpočtová data, data o plnění rozpočtu, vizuálně, přehledně na jednom místě. (Hluk v sále.) Chtěl bych, aby tento stát se uměl v digitálním prostředí chovat odpovědně a bezpečně, aby zde byla osvěta a vzdělávání úředníků, aby stát byl pozitivním příkladem, nikoliv odstrašujícím, aby hardware, který používáme, byl důvěryhodný a auditovatelný, takže otevřený a ověřitelný, a aby tento stát transparentně a rozumně nakládal s mými osobními údaji. On na jednu stranu je není schopný předat, když je to potřeba, a na druhou stranu s nimi zachází velmi neomaleně, když je to potřeba není.

Dále je potřeba podpořit státní projekty živým ekosystémem, obdobně, jako to třeba máme u mailových klientů, kde mail je protokol a já si můžu vybrat mailový klient, jaký chci, tak chci, aby stát podporoval toto u věcí, které po nás vyžaduje. To znamená, obdobně jako je to u datových schránek, aby existovaly knihovny, které jdou použít, a mohou je použít vývojáři aplikací. (Odmilka kvůli hluku v sále.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Já vám rozumím. Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, nechte kolegu Profanta přednést jeho příspěvek (Hlas z pléna: To se nedá!) k tématu dnešní schůze, tedy k návrhu na vyslovení nedůvěry vládě České republiky. Pokračujte.

Poslanec Ondřej Profant: Drazí poslanci ANO, já už se dostávám k tomu, jak to tedy je. Copak tu máme? Většina věcí, které se třeba v oblasti digitalizace hýbou vpřed, jsou věci, které jsou z Evropské unie. To už jsem tu říkal mnohokrát. Stále tu máme předražené IT projekty, které navíc ani nejsou odpovídající dnešním potřebám. Já si myslím, že krásné příklady za vše jsou státní pokladna či systém NEN.

Stále tu máme přetrvávající uzamčení k jednomu dodavateli, vendor lock-in. Na MPSV se už ledy hýbaly, ale paní bývalá ministryně Němcová se postarala o to, že to tam bude vypadat ještě dlouho stejně, že stále to ministerstvo nebude schopné pracovat s informacemi, poskytovat nové služby občanům a tak dále, protože ono téměř není schopné poskytovat ani ty stávající služby.

A o tom, že jsme tu nedávno – nebo vy jste nedávno odhlasovali rozšíření EET nad systémem ADIS, který je z devadesátých let, a teď bylo pouze oznámeno, že dále se pokračuje v režimu jednacích řízení bez uveřejnění, že dále nebude na tento systém žádná soutěž, protože prostě nejste schopni takto základní věc vydefinovat, to je opravdu... (Poznámka z lavic poslanců ANO.) Já budu rád, když mi to pak, pane poslanče, přednesete, jak jste to schopni vydefinovat, když opět pokračujete v jednacím řízení bez uveřejnění.

Máme tu i další systémy. Již zmiňovaný NEN, kde například... no, jeho uživatelská nepřívětivost je zcela legendární, ale ono je to ještě horší, z něj se i

ztrácejí data. To jsem myslel, že v 21. století téměř není možné. Diskové kapacity jsou opravdu levné a nezálohotvat, to opravdu může jenom úplný amatér.

Nemáme sjednocenou identitu. Národní identitní autorita – NIA – není sjednocena třeba se systémem datových schránek. Naše osobní údaje nejsou chráněny. Jak tady proběhlo v rámci vratky ze Senátu k adaptačním zákonům o GDPR, proběhlo schválení plošné výjimky pro veřejnou správu, protože prostě veřejná správa není schopna chránit naše osobní údaje. To se jinak vykládat nedá, protože kdyby veřejná správa byla schopna chránit naše osobní údaje, tak by přece žádnou výjimku nepotřebovala. A jak jsem říkal, já si myslím, že veřejná správa by měla být příkladem dobré praxe, nikoliv té odstrašující.

Vojenská rozvědka nám tady předkládá novelu zákona, kde chce šmírovat celý internet.

Já jsem pak mluvil také o té data-driven policy. Tak sami ministři mi opakovaně na dotazy odpovídají, že oni sami neumějí získat informace, že jim je jejich podřízené instituce neřeknou a podobně. Třeba v oblasti sociálních věcí nevíme spoustu důležitých statistických údajů. Takhle si myslím, že se opravdu stát řídit nedá.

A v neposlední řadě tu jsou finance. Tak já budu citovat pana místopředsedu vlády Jana Hamáčka. Jemu na digitalizaci chybí 1,7 miliardy korun. Už teď. Stejně informace o nedostatečných financích mám z NUKIBu. To opravdu asi nebude funkční řešení.

Na závěr jsem si nechal jeden příklad, který jsem se dozvěděl dneska, jak u nás funguje krásně digitalizace státu. Máme radostnou událost. Narodí se nám dítě. Takové dítě je samozřejmě potřeba přihlásit ke zdravotní pojišťovně. Existuje dokonce sdílený informační systém. Tam se všechno propíše. Od pojišťovny nám dokonce přijde předvyplněná kartička, ale my stejně máme povinnost do osmi dnů pod pokutou 10 tisíc korun fyzicky nahlásit znovu dítě té pojišťovně, která je schopná nám sama vydat tu kartičku, protože to ví přes ten informační systém, ale v našem byrokratickém kolečku zůstala povinnost nahlašování. Takže i když všechny zúčastněné instituce fungují bez toho, tak my tam máme povinnost a vymáhá se. To je úplně absurdní. To je jednoduchá věc. Lze to změnit. To je prostě něco, co když bude ministr zdravotnictví chtít, tak se změní za pár měsíců. Ale tady opravdu asi snaha není.

Samozřejmě bych mohl mluvit dále, asi je už docela pozdní hodina. (Ozývá se smích, zertovně přemlouvání, ať ještě pokračuje.) Ale já jsem chtěl ještě něco pochválit. Chtěl jsem pochválit koncepci Digitálního Česka, chtěl jsem pochválit Portál občana a chtěl jsem pochválit zákon o právu na digitální službu. To jsou kvalitní projekty, kvalitně odvedené, kde se daří tento stát někam posouvat. Ale jak jsem říkal, obecně se to příliš nedaří, a proto Piráti tuto vládu nemohou podpořit. (Potlesk z lavic Pirátů.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: To byl pan poslanec Profant. Vyvolal dvě faktické poznámky. První paní poslankyně Kořánová, připraví se pan kolega Holík. Paní poslankyně, máte slovo k faktické poznámce.

Poslankyně Barbora Kořánová: Děkuji za slovo, pane předsedající. Pan kolega Profant to teď trošičku zachránil tím koncem. Já jsem chtěla poprosit všechny občany České republiky, kteří koukají a vydrželi do těchto hodin, až budou číst sociální síť kolegy Profanta vaším prostřednictvím, nebo Pirátů, a budou číst, jak se podílejí a předkládají legislativu k digitální technické mapě nebo ke stavebnímu řízení k digitalizaci, tak není to pravda a váš proslov tomu naprosto jasně napovídá. Takže nepředložili jste nic a neudělali jste nic doteďka. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Nyní pan kolega Holík, poté kolega Profant s faktickými poznámkami. Prosim, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jaroslav Holík: Vážený pane předsedající, vážená vládo, vážené kolegyně a kolegové a poslední čtyři stateční návštěvníci (díval se na balkon, šum v sále), chtěl jsem říct jedno. Na základě několika klubů jsme se tady sešli, abychom vyjádřili nepodporu vládě. Namísto toho tady předvádíme rétorická cvičení, a prachspřstě to řeknu, mlátíme prázdnou slámu. Tady tu slámu máte, vymlat'me to už konečně a pojďme hlasovat! (Potlesk v sále.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času kolegovi Holíkovi. Nyní pan poslanec Profant také k faktické poznámce a další faktická poznámka pana poslance Bartoše. Pan kolega Profant stahuje, nyní tedy pan poslanec Bartoš s faktickou poznámkou. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Ivan Bartoš: Dobrý den. Já bych chtěl jenom krátce reagovat na paní Kořánovou (správně Kořánovou), která tady mluvila prostřednictvím pana předsedajícího. Je řada věcí, které Piráti předkládají z vlastní iniciativy. Samozřejmě hledáme podporu a spolupráci mezi odborníky v různých stranách. Musím říct, že např. legislativa týkající se bankovní identity, legislativa, které se říká digitální ústava, právo na digitální službu, vznikala pod výborem pro veřejnou správu jako součinnost všech politických stran. Když se podíváte na ty návrhy, zrovna v právu na digitální službu je předkladatelka paní Kořánová, jsem tam podepsán já, jsou tam podepsaní lidé z ODS. Pokud bych hovořil o nějakých návrzích, které přicházejí čistě z naší iniciativy, je to iniciativa Jakuba Michálka, který tlačí na ten elektronický spis, je to třeba i návrh elektronického stavebního deníku. Takže prosím vás, nebudeme se tady hádat, kdo co předkládá, ale fakt, že tady zaznívá, že Piráti nepředkládají nic, prostě není pravda. A já bych prosil paní Kořánovou, aby takové věci neříkala, protože u těch stolů sedíme společně, když ty věci připravujeme. Děkuji. (Potlesk z lavic Pirátů.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Ale mám další dvě, paní poslankyně Kořanová a pana poslance Králíčka. Paní poslankyně, opět vám začnu měřit čas, máte slovo.

Poslankyně Barbora Kořanová: Děkuji za slovo. Velmi krátce. Já bych chtěla poprosit pana předsedu Bartoše vaším prostřednictvím, já jsem Kořanová, krátce. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Nyní pan poslanec Králíček. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Robert Králíček: Já bych chtěl zase poprosit pana Bartoše prostřednictvím pana předsedajícího, aby si pustil stenozáznam pana Profanta. On řekl, že my nic neděláme! On s tím začal. A paní Kořanová s krátkým a řekla pouze dva případy, kdy jste se neúčastnili.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Nyní ještě jedna faktická poznámka pana poslance Ivana Bartoše. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Ivan Bartoš: Já bych chtěl jenom říct, že já si ten stenozáznam ještě projdu, protože my tady adresujeme činnost vlády. A já vždycky trnu, když tady vidím, jak některý zástupce vlády, zejména pan premiér, čte ty věci, jako kdyby je on předkládal na stůl, jako by vláda dělala ty kroky. Veškeré věci, které tady zaznívají, jdou téměř výhradně poslaneckou iniciativou. Já jsem rád, když něco přijde od vlády, když přijde něco od pana Dzurilly, vládního zmocněnce, já jsem rád, když přicházejí nějaké návrhy, které jsou s širokou podporou různých stran i třeba odborníků v oblasti komerční sféry. Takže já bych tuto debatu zkusil zklidnit, abychom se tady o tom nepřetahovali. A omlouvám se za to zkomolení jména, už je 21.56.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Tím jsme skončili faktické poznámky. Můžeme pokračovat paní poslankyní Richterovou, připraví se paní poslankyně Vrecionová. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Olga Richterová: Vážený pane předsedající, děkuji. Vážené kolegyně, vážení kolegové, vážená vládo, já začnu zcela nečekaně takovou toaletní vsuvkou, mohu-li.

Zaslechla jsem po projevech ministrů, po skončení projevů vládních, takovou charakteristickou větu, nevím, kdo ji řekl: To jsme jim to nandali! – Já chci říct, já to takhle neberu. Já to neberu tak, že je to tady nějaké fotbalové hřiště. Je to o tom, že nedůvěra vládě je skutečně vážná věc. Nemá to být žádný rétorický souboj. Má to být

argumentační vysvětlení, v čem selhává vedení této země, v čem si naše země zaslouží lepší řízení a v čem my jako opozice, jako svolavatelé této schůze si jsme jistí, že jsou tak velké chyby, že má smysl tady dnes sedět a argumentovat. Takže prosím, není to o tom, kdo komu co nandá, ale o tom, jaké služby dostanou obyvatelé této země. A já vím, že mnozí z vás, kteří tady jste, a teď jak zprava, tak zleva, tak uprostřed, usilujete o různá drobná, dílčí zlepšení. Mnozí se, myslím, velmi upřímně snažíte ve svých oblastech, kterým se věnujete. Ale o co jde, jsou ty věci opravdu systémové.

My se snažíme tady, myslím, teď již v takovém končícím pirátském bloku jasně ukázat, že vláda zkrátka musí jako jeden muž táhnout za jeden provaz a třeba v situacích, kdy je v zajetí velké firmy, toto řešit společně. A když se to neděje, tak zkrátka je na opozici, aby na to upozorňovala. Ale počkejte, vpašuju i pochvalu, jenom přijde až za chvíli.

Já vím, že třeba v oblastech, které se věnuji já, široká sociální problematika, jsou ty úkoly poměrně těžké. Ale představte si, ony se většinou nezakládají na tom, že by byl problém v legislativě. Nejsou opřené tak často o problém zákonů, ale spíš o metodické řízení a vůbec často absenci řízení, absenci spolupráce různých složek státu. Dám vám konkrétní příklad. Přibývá nám seniorů. Je to skvělé, dožíváme se stále vyššího věku. To znamená stále více křehkých seniorů nad 85, nad 90 let. Tito lidé potřebují – říká se tomu systém integrovaných podpůrných služeb, speciální koordinovaný přístup, aby jejich rodiny, jejich pečující to mohli zvládnout, aby se to dalo zvládnout, i když oni nemohou. Tuhle vízi velice propracovaně najdete třeba na webu Důstojné stárnutí. Jenom zmiňuji, je to výzva budoucnosti, která už začala, už o tom tady hovořili jiní, a bude se týkat i zdravotnictví. Ale my se na ni zatím vůbec nepřipravujeme. A to není o změně zákonů.

Stejně tak když se podíváte na to, že se nám nedaří prolomit zakletí chudoby. Kdo se narodí do chudé rodiny, tak má v průměru významně horší vzdělání, zůstává chudším a bohužel v nějakém procentu ten, kdo se narodí do rodiny závislé na dávkách, zůstává mimo systém. To je významná prohra naší společnosti. Přicházíme o potenciál těchto mladých lidí. V severozápadním regionu řečí toho členění podle eurofondů, řečí naší v Ústeckém kraji, v Karlovarském kraji, jsou alarmující čísla předčasných odchodů ze škol. V Ústeckém kraji, pokud se nemýlím, 15 % dětí nedokončí vzdělání, ať už základní, nebo středoškolské. A to je něco, co má prostě obrovské dopady na budoucnost naší společnosti. Je tam to číslo, že člověk, který nedokončí alespoň nějaký druh vzdělání, s obrovskou pravděpodobností půjde do šedé ekonomiky, bude pracovat jen na brigádách, bude významně závislý na státu. A to pak znamená ve výsledku celkové náklady za jeho život pro veřejné rozpočty. Mnozí jste tu částku už slyšeli, je to těch zhruba 12 milionů korun. Spočítala to Agentura pro sociální začleňování. Připomínám to, protože to je ten náklad pro budoucnost, kterou promeškáváme dnes. Už ani nemluvíme o rostoucím rozšiřování ghett.

A ještě chci říct, že se to pak projevuje i ve zcela konkrétních politikách, které tlačí na rychlá řešení, ale nevedou k řešením skutečným a vedou právě k tomu, že se

třeba opravdu jako jediné řešení rodinám s dětmi v potížích, a ty se pak obrací na mě, na úřad ombudsmana, věřím, že i na spoustu z vás, a pak i na spoustu zoufalých sociálních pracovníků, kteří nevědí, jak jim pomoci. V situaci vícečetných rodin v potížích je velice těžké najít řešení bytové nouze. Prostě podpora v bydlení. Obrovský problém. Vy jste to jako vláda měli v programovém prohlášení, že vytvoříte zákon. Také by mohla pomoci intenzivní metodická podpora obcí, co vše mohou dělat. Já vím, argumentujete programem Výstavba, ale často je to právě o koordinaci podpory v terénu služeb a o tom, že nesmí být jako řešení nabízeno umístění dětí do klokánku. A to je standardní praxe. Standardní praxe, když obec zkrátka nemá volný byt, je: tak je umístíte. Tohle si naše země myslím nezaslouží, zvláště proto, že to vše má obrovské dopady jak na děti, tak právě na prospívání celé společnosti v budoucnu.

A teď trošku z jiného soudku, z takového toho běžně administrativního. Jenom stručně řeknu, dnes už leccos jde zařídit přes datové schránky. Ale i když podáte právě žádost o přechod z mateřské na rodičovskou datovou schránkou, tak – a to je něco, za co nemůže nový ePortál ČSSZ, který bych naopak pochválila, to je první pochvalná vsuvka – tak se stane to, že pak úřednice na úřadu práce musí ty údaje přetukat z toho elektronicky zasláného, elektronicky vyplněného formuláře datovou schránkou. To přetukávají. To je přesně příklad něčeho, co je prostě zoufalství. Zoufalé plýtvání lidskými kapacitami. Práce pro automat. Zmiňuji to jako názorný příklad toho, kde nepotřebujeme změny zákonů. My potřebujeme změny zkrátka čistě toho výkonu státní správy na této administrativní úrovni.

Stejně tak ufinancování sociálních služeb. Je velmi zajímavé, že tady v posledních týdnech vedeme, řekla bych, až opravdu horkou krev vyvolávající debaty, protože situace v terénu není dobrá, ale přitom když se podívám do tisku, do odborného časopisu, nebo odbornějšího, řekněme, Sociální služby, do rozboru vedoucího příslušného odboru na krajském úřadě, publikovaného aktuálně, který vychází z nálezu Ústavního soudu, který vychází z rozboru toho, jak to tedy má být s tím dofinancováním, jak to má být s povinnostmi zajistit finanční prostředky a s tím, kdo má zajistit právě to poskytování sociálních služeb, tak vám teď odcituji – vlastně vtíp je v tom, že o vícezdrojovém financování se u nás v žádném právním předpise nehovoří. Skutečně ta část šestá zákona, která definuje financování sociálních služeb u nás, to vůbec nezmiňuje. Takže to zaběhlé spolufinancování ze strany krajů a obcí je spíše zvyková záležitost.

A teď vám to může znít technicky, ale to je přece fascinující příklad toho, jak – samozřejmě je dobře, že se kraje a obce spolupodílejí – ale jak, byť my tady máme nějaký zákon, který stanoví povinnosti státu, máme tady nálezy Ústavního soudu vydaný již před několika lety, který to potvrzuje. Máme tady uložený prováděcí právní předpis, který se měl vyhotovit, měl být účinný od 1. ledna 2017, je to už dva a půl roku zpátky, který by stanovil obvyklé náklady na jednotlivé služby s ohledem na regionální specifika sociálních služeb, takže myslím, velmi dobře formulováno. Zde jde myslím pochvala směrem ke klubu KDU, který to tehdy navrhl a prosadil. Tak chci říct, my tady máme spoustu věcí, které by prospěly, uložili jsme je sami sobě, měly by platit. A jenom proto, že je roky zanedbáváme, tak jsme nyní v takových

průšvících, každý rok se řeší chybějící miliardy na dofinancování sociálních služeb. A v návrhu rozpočtu to opět není zohledněno. To je selhání tohoto státu. Nic jiného. A zkrátka vláda ho řídí. Vláda za to nese zodpovědnost.

Ještě připomenu, že všechny tyhle věci právě vláda dlouhodobě má ve svých strategických koncepcích. Máme Národní strategii rozvoje sociálních služeb a už na období 2016 až 2025. Máme Akční plán rozvoje sociálních služeb 2017 až 2018. Tam všude se o tomhle všem koncepčně hovoří. Já vím, ti z vás, kteří se tímto nezabývají, zabýváte se jinými oblastmi, si možná myslíte, proč takto podrobně to rozfíkávám. Já chci ukázat, že to nejsou planá slova, když kritizujeme tuto vládu, že důležité systémové věci, kvůli kterým jsou tisíce pečujících a desetitisíce klientů stále ještě v obrovské nejistotě, že je v této nejistotě udržují prostě proto, že neplní své uložené úkoly, koncepční povinnosti.

Zkrátím to. Těch míst, na něž bych mohla jasně upozornit a jsou důležitá pro až skutečně statisíce lidí palčivě, je to lékařská posudková služba, kde jsou neuvěřitelné průtahy v řízeních. A jenom dám takovou perličku. Vlastně lhůty podle správního řádu neplatí v okamžiku, kdy zdravotní stav posuzuje posudkový lékař okresní správy sociálního zabezpečení. Stopne se to. Neběží to po tu dobu. Vypne se správní řád. Takovéto věci u nás jsou.

Ale jak jsem slíbila, pochvala. Chci pochválit snahy této vlády v oblasti zlepšení přístupu k nějakým možnostem v porodnictví, k nabídnutí více alternativ, k větší podpoře kojení. Nezdá se to, je to i důležité pro porodnost, ale na druhou stranu tohle pro důchodovou reformu fakt nestačí.

Co pak hovoří o vašem postoji k bydlení, k dostupnosti bydlení, není jen to, že neplníte svůj programový závazek vytvořit k němu legislativu, ale i rušíte Státní fond rozvoje bydlení.

A jenom uzavřu, že namísto ambiciózních cílů v té oblasti IT systémů právě na Ministerstvu práce, které by nám umožnily konečně mít informace, které roky chybí, pro rozhodování vás i odborníků, tak namísto toho dále odsouváte ten projekt jednotného místa, jednotných databází, zkratkou JISPSV. Vaše vláda tento klíčový projekt posunula až na rok 2022, a kdoví jestli.

Zkrátka já vím, vy se potřebujete domlouvat třeba o tom, jak vyřešit, jakým číslem zvednout rodičovský příspěvek, ale tím to uzavřu. I když naleznete po mnoha a mnoha měsících nějakou shodu jako poslepaná koalice na tom čísle, tak nenabídnete to systémové řešení, aby se taková šaráda neopakovala. My máme v Pirátech připraven návrh pravidelné automatické valorizace rodičovského příspěvku obdobným systémem, jako je tomu u důchodů. Chceme, abychom zkrátka neplýtvali jako poslanci, jako vláda čas nás všech i občanů, kteří to sledují, na debaty o jedné částce, druhé částce, aby byl automat, aby bylo možné do budoucna řešit ty systémové podstatné věci.

A mimochodem kromě toho, že jsme si vždy přáli, ať obíhají po úřadech data, ne lidé, tak jsme si také přáli, ať třeba po sociálních sítích obíhají recepty, ať tam jsou návody na to, co uvařit k večeři, ale ne ať obíhají návody na to, jak si prodloužit

rodičovský příspěvek. A teď tím, jaká je obrovská nejistota a jak už tedy bylo předloženo řešení, že to bude pouze pro aktivně pobírající a že není zvýšen ten spodní limit, tak si akorát lidé sdílejí informace o tom, jak se s tím popasovat. Tohle si nepřeju, chci systémová řešení. I proto nemá tato vláda moji důvěru. (Potlesk poslanců Pirátů.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: To byla paní poslankyně Richterová. Nyní paní poslankyně Vrecionová a po ní se připraví pan poslanec Jan Bauer. Prosim, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Veronika Vrecionová: Děkuji. Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, kolegové, vážení členové vlády, přeji všem hezký pozdní večer. Než vám začnou povídat to, co mám na srdci, tak bych jenom chtěla říct, že tady slyšíme takové poznámky na to, že vlastně bychom měli všechny své projevy zkrátit, kolega tu dokonce přišel s tou prázdnou slámou. My jsme tady celé odpoledne trpělivě poslouchali hodinové chvalo zpěvy ministrů vlády, kteří vlastně nás opoziční poslance pustili ke slovu až v pozdních odpoledních hodinách, a my bychom nyní rádi tady pokračovali v tom, že chceme vládě říci, co podle našeho názoru, a vládním poslancům, nedělají dobře a jak bychom si tu práci představovali. A myslím si, že od toho je Poslanecká sněmovna.

A teď tedy k tomu, co jsem vám chtěla říci. Asi začnu tím, co tady pan premiér řekl před rokem, když žádal o důvěru této vlády. Budu citovat jednu jeho větu: "Vládní program byl připraven ve spolupráci všech stran zúčastněných ve vládní koalici a jsem hluboce přesvědčen, že vytýčuje cíle a řeší problémy odpovídající situaci v naší zemi, která má obrovský potenciál růstu a která má šanci se vrátit tam, kde kdysi byla, na špičce Evropy." Já bych se chtěla pana premiéra, kdyby tu byl, zeptat, jestli a v jakých oblastech jsme se k té špičce Evropy za ten krok přiblížili. Mě napadá pouze jediná oblast a tou je těžba smrkového dřeva. Škarohlídové by řekli, že ani za toto prvenství nemůže vláda, ale kůrovec. Pravda je však taková, že posledních pět let, nebo už to je šest, vlády ANO a ČSSD k rozsahu kůrovcové kalamity významně napomohlo. Její řešení přicházelo pozdě a v nedostatečné intenzitě. Snaha co nejvíce peněz rozdávat vedla také k tomu, že z Lesů České republiky vláda v minulém roce vysála dvě a půl miliardy, které mohly být použity právě na boj s kůrovcem. Místo toho pomohly vyvinout novou generaci toastového chleba nebo svezli vlakem několik dětí zadarmo na výlet. Vláda má priority postavené evidentně jinak, než by bylo potřeba.

V samotném programovém prohlášení mě v kapitole zemědělství zaujalo několik bodů, které bych s odstupem jednoho roku ráda okomentovala, a případně slyšela od pana premiéra nebo od pana ministra vysvětlení a informace o změnách, ke kterým v této oblasti došlo. Cituji: "Jednotná, nikoliv dvojitá kvalita potravin pro občany EU s cílem eliminovat praktiky obchodních subjektů k vytváření trhů a občanů druhé kategorie v nových členských státech." Dvojitá kvalita potravin byla v posledních měsících značně omílané téma, pan premiér se dokonce z tohoto pokusil

udělat i hlavní téma předvolební kampaně hnutí ANO pro volby do Evropského parlamentu. Jenomže lidé si spíše všimli třetí kvality potravin, kterou na český trh zavedly firmy z holdingu Agrofert. Dvojitá kvalita se řešila v rámci směrnice o ochraně spotřebitele, která byla projednávána na půdě Evropské unie. Nejprve se řešila v Radě EU, kde má každý stát svého zástupce. Zde může Česká republika vyjednat nejvíce. A světe, div se, v návrhu směrnice, který schválila Rada, žádná zmínka o dvojitě kvalitě potravin nebyla. A můj dotaz zní: Proč jste proti tomuto nevystupovali už v Radě? Proč jste český zájem a zájem českých občanů neprosadili? Není to proto, že vláda premiéra obviněného z dotačního podvodu s evropskými penězi nemá v zahraničí dostatečný respekt a váhu? Co udělala eurokomisařka Věra Jourová, aby tuto nekalou obchodní praktiku zastavila? Kromě rozhovorů v českých médiích nic. A tuto dámu pravděpodobně plánuje vláda znovu navrhnout na eurokomisařku.

Následně směrnici projednával Evropský parlament, díky jemuž se dvojitá kvalita potravin do směrnice dostala, ale takovým způsobem, že vláda raději přišla s vlastní verzí novely zákona, aby její boj proti tomuto nešvaru nebyl úplně směšný. Většina z nás asi tuší, že úplně dobře asi nepůjde zakázat českou legislativou prodávat ve Španělsku výrobek o jiném složení než v České republice. Kontrolní nákupy budou probíhat podobně jako například kontroly EET u malířů. Úředník sedne na letadlo, zaletí do Barcelony, tam zajde do supermarketu, koupí chleba z Penamu a letí zpátky zkontrolovat, jestli má stejný obsah mouky jako stejný chleba v české večerce? A kdo dostane pokutu? Prodejce ve Španělsku, nebo prodejce v České republice? Navržené řešení dvojitě kvality potravin je směšné, nedostatečné a nefunkční.

Naopak, jeden z bodů vláda dodržovala více než důsledně. A opět citace: "Stavíme se proti zastropování dotací pro střední a větší podniky." Tady musím říci, že vláda neuhýbá, drží. Střední a velké zemědělské podniky podporuje, jak jenom může. O zastropování, po kterém volá většina zemědělců, nechce ani slyšet. Malí a střední zemědělci nemají úspory z rozsahu, jako mají velké zemědělské podniky, bývalá JZD, a nemohou jim konkurovat cenou. Slova o podpoře regionálních producentů potravin tak zůstávají naprosto nenaplněná.

Přítom z interpelace, na kterou mi pan ministr Toman odpověděl, jasně vyplývají následující čísla. Celkový počet 30 143 zemědělských podniků hospodaří na přibližně 3,5 milionu hektarů zemědělské půdy, 901 z těchto 30 tisíc hospodaří na 50 % české zemědělské půdy. Naopak, na méně než 15 % zemědělské půdy hospodaří 25 tisíc ze 30 tisíc zemědělců. Tato vláda hází za hlavu 29 tisíc zemědělců a zajímá ji jenom malá skupina z nich. A asi chápete, která firma do této skupinky patří.

Následující bod z programového prohlášení vlády mě v podstatě rozesmál. Citace: "Snižíme administrativní zátěž pro všechny zemědělce a potravináře." Tím asi má vláda na mysli 50milionovou pokutu, kterou zavádí v novele potravinářského zákona. To je ta novela kvůli dvojitě kvalitě potravin. Nebo vyšší zdanění mokřadů a remízků, tedy nevyužitelné půdy, které se začalo uvádět do praxe za doby paní Schillerové coby náměstkyně ministryně financí, i když se paní ministryně nyní tváří,

že ten problém řeší. Tady bych také ráda od pana ministra zemědělství slyšela, jaké kroky konkrétní udělal k tomu, aby snížil administrativní zátěž všech zemědělců a potravinářů.

Nyní tu mám pár dalších bodů, které se budu snažit nekomentovat, abych vás tolik nezdržovala. Ale dovolte mi tedy ty citace k těm jednotlivým bodům. "Vytvoříme systémový nástroj, který bude pomáhat zemědělcům čelit nepojistitelným jevům, jako je např. sucho, ve formě fondu obtížně pojistitelných rizik." Výsledek zatím nula.

"Prosadíme vytvoření národní strategie nakládání s vodou a vodními zdroji včetně zadržování vody v krajině a ochraně před povodněmi." Zatím stále slyšíme jenom řeči.

"Podpoříme vznik nových a rozvoj stávajících potravinářských inovačních center a platforem." O ničem nevím.

"Připravíme opatření proti dalšímu záboru kvalitní zemědělské půdě včetně podpory přednostní výstavby na brownfieldech nebo povinnosti náhradních rekultivací." Také nic.

Abych i já vládu pochválila, tak bych chtěla velmi pochválit za to, že jeden ze svých bodů, který má v programovém prohlášení, neprosadila pevně. Doufám, že ho ani nebude prosazovat. Ten bod zní: "Prosadíme oznamovací povinnost při prodeji zemědělské půdy vůči těm, kdo na ní hospodaří." To bych považovala za naprosto nemístný zásah do vlastnických práv.

"Nadále budeme podporovat rozšíření lesních pozemků zalesňováním zemědělsky nevyužitelných ploch." V současné době se nedaří zalesňovat ani ty vytěžené pozemky, natož rozšiřovat další.

A na závěr bych se ještě chtěla zastavit u jednoho bodu. Opět citace. "Cílenou koordinací dozorových orgánů zajistíme pro českého spotřebitele maximální úroveň ochrany zejména v oblasti dovozu nekvalitních potravin." Tímto bodem bylo tehdy asi myšleno, že do ČR i z Polska nepronikne ani kilo argentinského hovězího masa. Nebo tím bylo snad myšleno, že firmy pana premiéra již nebudou smět do České republiky dovážet salmonelou nakažené maso? Nevím. Jeden z těchto výkladů by to asi měl být. Každopádně ten bod také nebyl splněn.

Jednotlivé rezorty také dostaly za úkol navyšovat příjmy. Vyšší příjem rovná se vyšší zisk. Ministerstvo zemědělství k navyšování zisků přispívalo možná nejlépe. Jeho velký odpor proti snahám omezit pěstování řepky a omezit podporu biopaliv první generace bez pochyb pomáhal k navyšování příjmů, a tedy i zisků. Samozřejmě ale nemluvím o státním rozpočtu. Nemluvím ani o příjmech občanů. Mluvím o tržbách zpracovatelů řepky a výrobců biopaliv první generace. Mluvím o firmách pana premiéra.

A na závěr ten slavný zákon o střetu zájmů, který tady také pan premiér, jak tomu sám říká lex Babiš, dopoledne komentoval v tom svém prvním příspěvku. Já bych tedy možná také si dovolila i na paní ministryni spravedlnosti, která mimo jiné

vlastně tady řekla, že víceméně jakoby my opozice, nebo ODS, nechceme mít úspěšného podnikatele ve vládě, že to přeci není možné, co tedy ten pan premiér nebohý má dělat, když chce být ve vládě a zároveň chce podnikat. Já si myslím, a mluvím tedy v tuto chvíli sama za sebe, ale myslím, že i za ODS, nikomu by vůbec nevěděl úspěšný podnikatel ve vládě, ale pan premiér postavil svůj byznys na obchodování se státem, na čerpání obrovských peněz z dotací. Zároveň také ovládá velkou část médií a to je ten problém. To je ten nevidaný problém. A proto vznikl ten lex Babiš. Zákon o střetu zájmů, který zakazuje firmám člena vlády žádat stát o peníze. O to jde. Nejde o podnikání. Jde o to, že žádá stát o peníze a zároveň nastavuje on ta pravidla, ať už je to formou dotací, investičních pobídek, nebo účastí ve výběrových řízení, protože všechny tyto situace může člen vlády ovlivnit a svým firmám pomoci.

Zákon o střetu zájmů ale neříká, že když člen vlády převezme firmu do svěřenského fondu a jmenuje jeho správce, tak splnil podmínky tohoto zákona. To je pouze konstrukce právníků Andreje Babiše, kteří dostali za úkol od svého šéfa obejít tento zákon a vymyslet způsob, jak by premiérový firmy mohly i nadále pobírat dotace a vyhrávat veřejné zakázky. Ale právníci udělali chybu, protože si stačí přečíst občanský zákoník, a jestli se nepletu, tak v § 1449 se říká – a ten se týká právě svěřenského fondu – svěřenský fond zřízený k soukromému účelu slouží k prospěchu určité osoby nebo na její památku. Předpokládám, že svěřenský fond řízený Andrejem Babišem neslouží k jeho památce, takže musí sloužit k jeho prospěchu.

I v auditu Evropské komise se dočtete, že když někdo může odvolat správce svěřenského fondu, že může tento fond kdykoliv zrušit a zisk, který mezitím firma vytvářela, bez problému vybrat. Takže ten člověk firmu i nadále ovládá. Jinými slovy, Evropská komise říká: Když něco vypadá jako ryba, smrdí to jako ryba, plave to jako ryba, tak je to ryba. Vědí to všichni, jenom premiér – ale podle mého názoru i on to ví, jenom stále dělá, že to není schopen pochopit. Myslel si, že když bude pumpovat peníze, všichni ho budou milovat. Ale spíš to vypadá, že Andrej Babiš pumpuje hlavně sobě.

Dámy a pánové, na těchto několika příkladech z oblasti zemědělské politiky jsem chtěla ilustrovat totální neschopnost této vlády prosazovat vlastní program a posunovat tak Českou republiku nejen mezi deset nejúspěšnějších zemí Evropy, jak sliboval pan premiér, natož mezi deset nejúspěšnějších zemí světa, jak chce Občanská demokratická strana. Proto budu hlasovat pro vyslovení nedůvěry, abychom dali České republice novou šanci. Děkuji za pozornost. (Potlesk zprava.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní poslankyni Vrecionové. Máme tady jednu faktickou poznámku a dvě přihlášky s přednostním právem. Nejdříve pan poslanec Jaroslav Faltýnek s faktickou poznámkou a poté paní místopředsedkyně vlády Alena Schillerová a pan ministr zemědělství Miroslav Toman. Máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Jaroslav Faltýnek: Hezký večer, kolegyně, kolegové, vážený pane místopředsedo. Já jsem si dal dneska závazek, že nebudu vystupovat. Ale po vystoupení mé vzácné kolegyně Verunky Vrecionové prostě nemůžu. Omlouvám se Verunce, omlouvám se vašim prostřednictvím, pane předsedo, samozřejmě, se omlouvám Verunce. Ale když tady zní nesmysly, a to říkám jemně, jemňoučce, tak na to musím zareagovat.

Za prvé je potřeba si ten zákon o střetu zájmů fakt přečíst, vážená paní kolegyně prostřednictvím pana předsedajícího. Jenom uvedu základní skutečnost. Zákon lex Babiš, který byl přijatý, novela o střetu zájmů, byl přijatý jenom kvůli Babišovi. To přece všichni víme. My, našich 47 poslanců, v minulém volebním období hlasovalo proti. Naši vzácní koaliční partneři, sociální demokracie a KDU-ČSL, hlasovali pro. Zákon prošel.

Autor tohoto paragrafu, který je 4c a zní: "Je zakázáno poskytnout dotaci podle právního předpisu upravujícího rozpočtová pravidla nebo investiční pobídku podle právního předpisu upravujícího investiční pobídky obchodní společnosti, ve které veřejný funkcionář uvedený v § 2 odst. 1 písm. c) nebo jím ovládaná osoba vlastní podíl představující alespoň 25 % účastníka společníka obchodní společnosti." Autorem byl pan Chvojka, ministr pro legislativu.

A já jsem se ho stokrát ptal: Pane Chvojko – v minulém i v tomto volebním období – můžete mi říct prosím vás pěkně, proč jste tam tedy nespecifikovali přesně, jak ten veřejný funkcionář s tím majetkem má naložit? A jeho odpověď, ale i odpověď všech, kteří ten zákon schvalovali, byla: Ne, to je rámec (upozornění na čas), protože konkrétní postup by byl protiústavní. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Nyní vystoupí s přednostním právem paní místopředsedkyně vlády Schillerová. Po ní pan ministr zemědělství Toman. Prosím máte slovo.

Místopředsedkyně vlády a ministryně financí ČR Alena Schillerová: Děkuji za slovo, pane místopředsedo, dámy a pánové. Paní poslankyně Vrecionová, vy jste dvakrát interpelovala. My jsme spolu neformálně mluvily, budu mluvit pouze k těm remízkám z vašeho projevu. Že jsem zavedla nějakou metodiku a že se tvářím, že to řeším. Trochu mě to mrzí, měla jsem pocit, že jsme si to korektně vysvětlily. Evidentně ne. Tak já se to pokusím vysvětlit ještě jednou, aby to pochopili všichni.

Nic jsem nezavedla. Za prvé Ministerstvo financí pouze píše legislativu. Metodika spadá do gesce Generálního finančního ředitelství. Tolik co do kompetencí. Ale ani Generální finanční ředitelství nezměnilo svůj postup. Otázka je ta, že ty remízky nebo nádvoří se prostě zdaňují jinak než orná půda. A tak jak postupovala digitalizace prováděná katastrálními úřady, tak se zpřesňovaly informace pro Finanční správu, kde je orná půda, kde jsou ty remízky. To nejsou jenom remízky, ale já to tak pracovně nazývám, protože tomu každý rozumí.

Takže ta Finanční správa dostala přesnější informace, že prostě něco zdaní levněji a něco zdaní draž. A začaly problémy. Protože zemědělci najednou zjistili, že tam platí z nějakých nepotřebných kousků vyšší daně, a tak se to projevilo tímto způsobem. To nebyla žádná změna metodiky. To bylo prostě získání většího a přehlednějšího množství informací.

Když ten problém vyeskaloval v loňském roce, tak se na úrovni Ministerstva financí a Ministerstva zemědělství... já se kdyžtak pokusím, jestli mě budete poslouchat, abych to nemusela říkat třeba ještě potřetí, počtvrté, ale to nevádí, já ráda i podesáté. Takže jsme se sešli na úrovni Ministerstva financí a zemědělství, pan ministr Toman to asi potvrdí, a začali jsme ten problém řešit. My jsme nemohli šmahem udělat osvobození, protože by nám tam spadla nádvoří třeba u bytových domů, developerů. No to přece nechceme zase, aby platili jako ornou půdu, že? Takže jsme to museli napsat tak, aby se to vyřešilo.

A já jsem vás informovala – já vím, že toho máte hodně. Teď byly eurovolby a tak dále, takže já to respektuji. Ale já jsem vás informovala neformálně v rámci té druhé interpelace, že v rámci sazbového balíčku je tato právní úprava načtena na vládu. Takže teď už je tady v Poslanecké sněmovně. Sazbový balíček, jak jsem byla dnes informována na klubu, bude projednáván na červencové schůzi. Takže ne že já se tvářím, že to řeším. Já to fakt řeším. A vy tady o tom budete teď rozhodovat.

Děkuji vám za pozornost. (Potlesk z řad poslanců ANO.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: Máme tu faktické poznámky. Nejprve pan předseda Faltýnek a po něm pan poslanec Feranec. Prosim máte slovo.

Poslanec Jaroslav Faltýnek: Děkuji, pane místopředsedo. Já jsem to totiž nestihl, protože ta druhá polovina vlastně je o tom, že ano, ve zprávě Evropské komise se říká, že Komise se domnívá, že člen vlády, respektive premiér má konflikt zájmů podle českého zákona. Jo, podle toho, co jsme tady přijali, a my jsme s tím nesouhlasili. A možná ten, kdo byl senátorem, poslancem a europoslancem, tak by mohl vědět, že české zákony vykládá pouze český soud. Pouze český soud, Verunko prostřednictvím pana předsedajícího. Nikoliv Evropská komise. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Následuje poznámka pana poslance Ferance. Prosim, máte slovo.

Poslanec Milan Feranec: Děkuji, pane předsedající. Členové vlády, dámy a pánové, já jenom k tomu co říkala paní kolegyně Vrecionová. Já nevím, paní poslankyně prostřednictvím pana předsedajícího, jak pronikavé máte právní vzdělání. Patrně hodně, když vysvětľujete paragrafy nového občanského zákoníku. Určitě jste si přečetla i paragraf 1448, který říká, že majetek ve světeckém fondu nepatří ani zakladateli, ani správci, ani obmyšlenému. Předpokládám, že to znáte, když už tak vysvětľujete ten občanský zákoník. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Následuje s přednostním právem vystoupení pana ministra Tomana. Prosím máte slovo.

Ministr zemědělství ČR Miroslav Toman: Dobrý večer, vážený pane předsedající, poslankyně, poslanci. Já jsem vůbec nechtěl vystupovat, protože nechci zdržovat tady ty věci. Nicméně zaznělo několikrát Ministerstvo zemědělství v různých souvislostech, tak dovoluji, abych se k tomu vyjádřil. Já jsem vlastně šel do vlády ne jako kariéerní politik, ale jako člověk z praxe. Já tak také přistupuji ke své práci v čele rezortu zemědělství. A já mám rád fakta.

Musím říct, že od mého nástupu do úřadu loni v červnu jsme s kolegy na ministerstvu museli řešit řadu problémů, které naše zemědělství i krajinu trápí. Ať je to sucho, o kterém tady bylo mluveno, vrátím se k tomu, kalamita související s kůrovcem, zadržování vody, ochrana zemědělské půdy. Stejně jako ochrana našich spotřebitelů, mimo jiné v kauze problematických už tady zmíněných polských jatek, nebo o vyjednávání podmínek nové společné zemědělské politiky.

Musím říci, že průběžně plníme aktivity, které jsme slíbili v programovém prohlášení vlády. Je možné si to dohledat, ale musíte to hledat poctivě. Musím říct, co se týká té dvojí kvality potravin, předložili jsme novelu zákona o potravinách, která řeší takzvanou dvojí kvalitu potravin. Nebude možné uvádět na trh v České republice potraviny, které jsou pod stejným označením nabízeny v různých zemích Evropské unie a liší se svým složením.

Byla tady zmíněna pokuta 50 milionů korun. Vážená paní poslankyně, ta pokuta 50 milionů korun tam byla. Týkala se všech malých podniků a my jsme ji pouze využili. A řeknu vám sladké tajemství, kdo to tam dal. Byl to ministr zemědělství za ODS Petr Bendl, tuto výši. My jsme to pouze využili. Děkuji.

Navíc plošné testy v Evropské unii, jejichž výsledky byly v pondělí oznámeny, potvrdily, že dvojí kvalita potravin je závažný problém a to její počáteční zpochybňování ze strany Evropské komise nebylo namístě. A je potřeba zdůraznit, že od počátku to byli i zástupci České republiky, kteří v Bruselu na tento problém upozorňovali. Musím také říci, že tomu, že jsme ten zákon předložili, můžeme zakázat v aktuálně chystané novele, jak jsem řekl, zákon o potravinách. A ten zákaz u nás začne platit podstatně dříve než v rámci dvouleté takzvané transpoziční lhůty evropské směrnice. A myslím si, že díky tomu naši spotřebitelé nebudou spotřebiteli druhé kategorie.

Co se týče starostí o vašeho španělského spotřebitele, já nesdílím starost o španělského spotřebitele. Sdílím starost o českého spotřebitele. A chci říci, že české inspekční orgány zajímá český spotřebitel. Nebudou nikam jezdit, budou to porovnávat a budou se vzájemně informovat s inspekčními orgány v jiných zemích. Nechci tady dlouze o tom hovořit, ale musím to říci. A pokud bude zájem, paní poslankyně, jsem připraven k soukromým konzultacím, než pojedete do Bruselu.

Musím říci, co se týče Polska. Vážená paní poslankyně, i přes výstrahy ze strany Evropské komise jsme přistoupili k mimořádným veterinárním opatřením, protože jak jsem řekl, ochrana našich spotřebitelů je pro nás absolutní prioritou. Nakonec i sama komise uznala, že naše kroky byly v danou chvíli oprávněné. V důsledné kontrole samozřejmě pokračujeme. A chci říct, že to byla Česká republika, která Polsko donutila k organizačním změnám v rámci veterinární správy, protože Česká republika má dokonalou veterinární správu a přijímají až 3 000 veterinářů. Přijímají 3 000 veterinářů z toho důvodu, že předtím to předali do soukromých rukou a neměli dokonalou kontrolu. Takže prosím, mluvmě tady také pravdu. Není to o žádném podniku, o žádné firmě. Já se k tomu střetu zájmů dostanu později.

Jsem si vědom toho, že jsem označován některými, jako jste vy, ministrem velkých podniků. Není to pravda! Jsem ministr všech zemědělců a potravinářů a snažím se pro ně na národní evropské úrovni dělat a vyjednat maximum možného. Veřejně jsem uvedl, že jako první ministr přistoupím v nadcházejícím programovém období společně zemědělské politiky k zavedení platby na tzv. první hektary. To znamená, zvýhodníme zemědělce do výměry minimálně průměru 133 ha, bavíme se o 150 ha, aby neměli složitý přístup k penězům. Prosíme, říkejte celou tu pravdu! To znamená, umožní nám to tzv. dobrovolné zastropování. Ale to také víte, paní poslankyně! Nevím, proč jste to tady neřekla. Říkejte celou pravdu!

Zároveň říkám, že co se týká krajiny, Ministerstvo zemědělství velmi důsledně začalo chránit zemědělskou půdu a přijali jsme opatření k omezení půdní eroze. Zpřísnili jsme podmínky protierozní ochrany prostřednictvím tzv. standardu dobrého zemědělského environmentálního stavu půdy. To je ten DZES 5 a DZES 7. Také jsme o tom, paní poslankyně, mluvili. Proč to neřeknete? Znamená to, že výměra bude omezena na 30 ha jedné plodiny na erozně ohrožených půdách. Řekněte to celé prosím! Všichni ministři přede mnou tu možnost měli. Jsem první ministr, který to udělal. Jsem ve vládě jeden rok.

Zároveň jsme omezili používání glyfosátů, ať si o tom myslí každý cokoliv, to znamená, omezili jsme používání glyfosátů na plodiny určené k potravinářským účelům. Jako jedna z prvních zemí v Evropě. Ostatní o tom mluví. Chci říct, co se týká zničené, otrávené krajiny, jenom upozorňuji, za posledních šest let došlo v České republice ke snížení používání pesticidů o více než 14 %. Meziročně, meziročně zdůrazňuji, poklesla spotřeba o 10 %.

Co se týká vodo hospodářského řešení sucha, o tom také tady bylo mluveno s předřečníky. Nejenom že pokračujeme v přípravě přehradních nádrží. Chci říci, že poslední nádrž se udělala za komunistického režimu. My jsme... v posledních dvou letech se nám podařilo prosadit stavbu dvou nových přehrad, ať to jsou Vlachovice, nebo ať to jsou Kryry, Senomaty atd., v severních Čechách, tzn. dvě postižené oblasti. A budou to vodárenské nádrže. To znamená pro pitnou vodu.

Také jsem otevřel hned po nástupu do funkce téma zavedení ústavní ochrany vody. Já velmi děkuji stranám, které se k tomu připojily. Zavedli jsme kulatý stůl s ústavními právníky. Právnická fakulta Univerzity Karlovy nyní pro Ministerstvo

zemědělství zpracovává posudek o možnostech ústavní právní ochrany vody v ČR. A já jsem velmi rád, že tyto dlouhodobé snahy Ministerstva zemědělství vzbudily zájem nejenom odborníků, ale i politiků, a to napříč politickým spektrem. Chci říci, že vyzývám předsedy politických stran, napíšu to písemně, aby vyslali své experty do této pracovní skupiny, aby to nebylo předmětem politického boje, protože nám jde opravdu o tu půdu – o půdu taky, ale o vodu. Jde nám o ústavní ochranu.

Do Legislativní rady vlády jsme předložili novelu vodního zákona, která po vzoru povodňových komisí se bude starat o dostatek vody v krajině a bude kontrolovat jednotlivá opatření. Chci říci, že jsme taky iniciovali změnu stavebního vodního zákona, který zjednoduší povolovací řízení u terénních úprav a malých vodních děl. Bylo to tady předmětem kritiky, ale od řady odborníků máme potvrzeno, že to nejsou ta betonová díla. To jsou přírodní překážky, které se vytvoří v krajině na zadržování vody. Prosim, jestli nás někdo chce kritizovat za zadržování vody, je mi ctí.

Co se týká programu rozvoje vodovodů a kanalizací. Já jenom chci říct, že tyto investice, o kterých tady bylo zmiňováno, za které jsme byli kritizováni, to je těch 50 mld., pomohou se zásobováním vody pro 3,7 mil. obyvatel v České republice, aby nebyli závislí na ničem jiném: 3,7 mil. obyvatel.

Co se týká kůrovcové kalamity. My jsme uvolnili dvojnásobek peněz pro malé, střední atd. hospodáře minimálně ve výši 1,15 mld. korun a je nový dotační titul, který se teď projednává v Bruselu. Jsem velmi rád, že paní ministryně financí na to slyšela. A uvolníme peníze pro soukromé vlastníky lesů, pro obce s výjimkou Lesů České republiky až do výše 2,5 mld. korun. Minimálně. Takže to je v běhu také.

Chtl bych se také závěrem vyjádřit ještě k jedné věci, která tady zazněla a která se mě dotýká osobně, k těm auditům. Já jsem v minulých měsících byl velmi osočován z údajného střetu zájmů v souvislosti s podnikáním mé rodiny. Těmito spekulacemi se cítím velmi poškozen, protože od začátku se nezakládaly na realitě, a já jsem velmi rád, že to mohu konstatovat i s ohledem na předběžné závěry druhého auditu Evropské komise zaměřeného na čerpání investičních zemědělských dotací. Průběžná zjištění v návrhu auditní zprávy DG Agri neobsahují závěr o tom, že by došlo k naplnění střetu zájmů ani k porušení českého zákona o střetu zájmů nebo nového finančního nařízení. Pouze máme poskytnout doplňující informace. Není tam žádná korekce. Audit také nenavrhuje ve vztahu k firmě Xaverov jakoukoli finanční korekci, to znamená, že auditori těchto dotací neshledali problém, tedy ani střet zájmů. Chci říci, že k tomuto předběžnému závěru auditu se vyjádří nezávislí úředníci, kteří se v problematice vyznají a do jejichž práce nechci a ani nemůžu zasahovat.

Pouze pro informaci si myslím, že je vhodné uvést, že od našeho vstupu do Evropské unie proběhlo na Státním zemědělském a intervenčním fondu přes sto auditních misí. A protože jsem zvyklý říkat čísla, takže prosím pěkně: Od našeho vstupu bylo vyplaceno v rámci SZP řádově 341 mld. korun. Na základě zjištění z auditních misí byly uděleny korekce ve výši 0,3 % z celkově vyplacených finančních prostředků. A abyste si mohli udělat nějaký přehled, tak pro Itálii to bylo

v přepočtu ve výši 10 mld. korun, pro Francii 11 mld. korun, pro Maďarsko 16,5 mld. a to jen za poslední tři roky. Pro Českou republiku za 15 let to bylo 0,3 %. Takže to je důvod, proč věřím úředníkům. Proč věřím tomu, že dají úplně přesný obrázek, jestli někdo má nebo nemá střet zájmů. A to, co jsem řekl, máme od nich, máme to potvrzeno. Takže myslím, že i naprostý laik si udělá jasný obrázek o tom, nakolik je systém v ČR funkční či problematický. Děkuji. (Potlesk zleva.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Faktickou poznámkou bude reagovat paní poslankyně Vrecionová a po ní pan předseda Michálek. Prosim, paní poslankyně.

Poslankyně Veronika Vrecionová: Děkuji. Ještě jednou hezký večer. Já teda fakt v těch dvou minutách asi úplně, budu se strašně snažit rychle to stihnout, když tak se přihlásím podruhé.

Nejdříve k paní ministryni Schillerové. My se o tom tématu skutečně bavíme dlouho. Budete se divit, já jsem to pochopila celé, ale skutečně já jsem vás při té jedné interpelaci upozorňovala na to, že v době, kdy vy jste byla na Ministerstvu financí náměstkyní, tak se tam objevila na vašich stránkách nová metodika, která v podstatě velmi zpřísnila vybírání daně z tzv. ostatní půdy. A to, že se mi zdá, že tři čtvrtě roku se o tom bavíme, že je potřeba toto napravit – nezbobte se, mně se to skutečně zdá být dlouho. Ale uznávám, že už jsme se i neformálně na to téma mnohokrát bavili.

Střet zájmů. Tady pan, řekla bych, nevím, jestli mám být žoviální také tak jako pan milý Jaroušek prostřednictvím pana předsedajícího, asi je to nevhodné – chtěla bych říct, mluvím o české legislativě a rozumím tomu, že by to měly řešit také naše české buď orgány činné v trestním řízení, nebo případně soudy. To, co měl zákonodárce na mysli, říká, že zákon o střetu zájmů zakazuje firmám člena vlády žádat stát o peníze, ať už je to formou dotací, investičních pobídek, nebo účasti ve výběrových řízeních. Protože všechny tyto situace může člen vlády ovlivnit. To je ta podstatná věta. Ten zákon lex Babiš, jak se tomu říká, vůbec nemluví o žádném svěrenském fondu. A tam je ten zakopaný pes. To je ten problém. A asi... dobrá, neřešme, co říká Komise nebo Brusel.

A potom na pana ministra zemědělství. V podstatě můj dotaz byl, co se za vás zjednodušilo. Vy říkáte, že –

Místopředseda PSP Petr Fiala: Omlouvám se, paní poslankyně, čas vypršel. (Poslankyně avizuje předsedajícímu, že se přihlásí ještě jednou.) Máte možnost, ale teď musíme skončit, protože dvě minuty uběhly. Nyní je na řadě faktická poznámka. Není? Pan předseda Michálek stáhl faktickou poznámku. Pan ministr se hlásí s faktickou poznámkou. Prosim, máte slovo.

Ministr zemědělství ČR Miroslav Toman: Já budu velmi stručný. Co se pro to udělalo? Víte stejně dobře jako já, že zemědělský výbor podpořil novelu zákona o zemědělství, to znamená, že převádíme dotace na Státní zemědělský intervenční fond, aby zemědělci a všichni mohli žádat o ty dotace ve zjednodušené formě na jednom formuláři. Udělali jsme spoustu dalších věcí. Takže si myslím, že to se udělalo naprosto konkrétně, a převádíme to na ten elektronický systém právě na ZIFu. Zákon byl tady projednán.

Ještě jedna věc. Co se týká prosím pěkně – já jsem na to předtím zapomněl, omlouvám se – rozdělení dotací podle čísel, chci říci, že velké podniky dostaly maximálně 25 % z celkového množství dotací. Další převážnou míru dostaly mikro- a malé a střední podniky. Takže jenom pro informaci, 25 % dotací dostaly velké podniky, všechno ostatní šlo na malé a střední. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Nyní s faktickou poznámkou paní poslankyně Vrecionová. Prosim, máte slovo.

Poslankyně Veronika Vrecionová: Děkuji, já to jenom musím doplnit. Zákon o zemědělství, o kterém teď mluvil pan ministr, jsem také spolupodepsala, ano, ten by snad nějaké zjednodušení mohl přinést, ale je to stejně málo. Myslím, že byste se měl zeptat těch malých zemědělců, o kterých vy říkáte, že je také zastupujete. Já jsem pevně přesvědčená o tom, že je prostě nezastupujete.

A jenom co se týká toho – vy se tady neustále zaklínáte i tady s panem předsedou Faltýnkem toho dobrovolného zastropování, které se snažíte vyjednat. Prostě dobrovolně byste to udělali dávno, to můžete udělat teď, na to nepotřebujete nějaké vyjednávání. Já vím, že už je to nastavené v tomto programovacím období takto, ale už byste o to mohli usilovat a já vůbec nevěřím tomu, že když bude dobrovolné nastavení dotací, že toho využijete.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Tak teď je na řadě s faktickou poznámkou pan předseda Michálek, který je přihlášen elektronicky, a po něm pan ministr s faktickou poznámkou, který se hlásí z místa. Prosim, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Jakub Michálek: Já jsem dal gentlemansky kolegyni přednost, nicméně rád bych reagoval na ten útok pana předsedy Faltýnka, který považuji za nekorektní, na kolegyni Vrecionovou, i spojený s tím familiárním oslovením, které si myslím, že tedy není úplně vhodné na plénu Poslanecké sněmovny.

Pokud jde o to, co je to ovládající osoba, tak tu máme definovanou v § 74 obchodního zákoníku, který říká, že ovládající osobou je osoba, která může v obchodní korporaci přímo či nepřímo uplatňovat rozhodující vliv. Takže tam máme napsáno, že to může být jak přímo, tak nepřímo. Dokonce jsou tam potom rozvedeny domněnky, které upravují tzv. jednání ve shodě. Tak je to, když má člověk místo sebe někdy dosazeny svoje příbuzné, čili osobu blízkou. A v konkrétním případě je nutné

posoudit, jestli je ta daná osoba ovládající osobou. O to právě se snaží Evropská komise v tom svém auditu. A samozřejmě je to jejím úkolem vykládat i české právo, protože aplikuje ten daný právní řád. A některé záruky zákonnosti a toho, že se ty dotace nebudou rozkrádat, nejsou samozřejmě popsány jenom v evropských právních předpisech, ale jsou popsány i v českých právních předpisech. Takže Evropská komise samozřejmě jako každý orgán, který aplikuje právo, musí vykládat, interpretovat i české právní předpisy. A v této věci neexistuje žádný precedenční nebo kvaziprecedenční soudní výklad, takže nezbývá, než aby si ten orgán, který aplikuje právo, učinil úsudek na základě interpretačních metod.

Takže to, co tady zaznělo ze strany pana Faltýnka, není úplně přesné a správné. Myslím si, že je logické, že pokud si někdo dosadí právníka a manželku do nějaké firmy, tak se nemůže vyhnout těm povinnostem a důsledkům, které z toho vyplývají, odpovědnosti za újmu apod., ani této povinnosti. Myslím si, že to neprošlo u čapáku a že to neprojde ani v tomto případě.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Nyní s faktickou poznámkou pan ministr Toman. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr zemědělství ČR Miroslav Toman: Já se strašně moc omlouvám, dneska naposled. Já chci říct, vážená paní poslankyně, že to dobrovolné zastropování, resp. regresivita, už se dneska uplatňuje v tzv. LFA oblastech, dneska ANC oblastech, to znamená znevýhodněné oblasti. Čím větší podnik, tím bere menší dotace. To už tam je dneska.

Co se týká další věci, máme to v pozici, to znamená, je to zcela jistě prosaditelné a myslím, že to umožní malým zemědělcům dostávat daleko více peněz jednodušším způsobem. Tolik na doplnění.

A vaše přesvědčení o tom, jestli zastupuji, nebo nezastupuji. Já jsem naposledy mluvil s odstupujícím předsedou ASZ a myslím si, že s tou prací, co děláme na Ministerstvu zemědělství, nemá zásadní problém. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Nyní budeme pokračovat v rozpravě těmi, kdo jsou přihlášení do rozpravy. Nejprve vystoupí pan poslanec Bauer, připraví se pan poslanec Munzar. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jan Bauer: Vážený pane místopředsedo Poslanecké sněmovny, vážené dámy, vážení pánové, pane premiére, kolegové poslanci a poslankyně už velmi přesně pojmenovali důvody, proč bychom dnes měli vyslovit vládě nedůvěru. Já se k nim také dostanu, ale nejdřív vám řeknu důvody, proč jsem zvažoval další vládnutí Andreje Babiše dnes podpořit.

Andrej Babiš není obyčejný nudný premiér. Andrej Babiš je člověk, který probouzí v lidech kreativitu. Od chvíle, kdy začal pracovat pro naši zemi, se sociální

sítě zaplnily kolážemi, vtipy a břitkou ironií. Karikaturisté premiéra milují, bohatě jim nahradil dříve tak oblíbeného premiéra Jiřího Paroubka. Andrej Babiš je premiér, který nesporně pomáhá budovat občanskou společnost. Andrej Babiš inspiruje a aktivizuje občany, a dokonce umí oslovit i teenagery. Pan premiér je člověk, který dokáže dostat na náměstí statisíce lidí. Pokud Andrej Babiš dokončí své druhé volební období, tak dokáže, že je možné makat a přitom promrhat osm let ekonomického růstu. To, že v první vládě byl jen ministrem financí, jeho ambice nijak neoslábují. Čím déle bude Andrej Babiš premiérem, čím déle bude na výsluní a miláčkem médií, tím hlouběji se národu vryje do paměti, že podobný experiment už nikdy nesmíme opakovat. A je to apel jak na občany, tak na nás na politiky.

Proto, vážený pane premiére prostřednictvím pana předsedajícího, i přes tyto vaše nesporné zásluhy dnes nedám důvěru ani vám, ani vaší vládě. Hlavním důvodem, alespoň pro mě, je to, jakým způsobem udržujete a žívíte svoji politickou moc. Největší skupinu vašich voličů dnes tvoří důchodci. Není těžké přijít na to proč. Většinu důchodců v naší zemi se žije špatně a vy tuto jejich situaci zneužíváte ve svůj prospěch. Kupujete si je zvyšováním důchodů, ale nefikáte, že zvýšení důchodů nestačí pokrýt jejich rostoucí životní náklady. Neděláte nic pro to, aby růst důchodů byl hlavně udržitelný i v dalších letech. Neděláte nic, aby se důchodci neměli do budoucna spíše hůře. Připomínáte mozkomory z knížek o Harry Potterovi, bytosti bez větších citů, které se žíví strachem a neštěstím jiných lidí.

Jenom pro vás, kteří máte rádi čísla, ještě doplním, že poměr průměrného důchodu k průměrné mzdě je nejnižší za posledních dvacet let a v roce 2013, kdy Andrej Babiš usedl do křesla ministra financí, to bylo 42 % a aktuálně je to pouze 38 %. Otázka důchodů je exemplární příklad, jakým způsobem funguje současná vláda. Současná vláda neřeší žádné skutečné problémy naší země a samozřejmě to platí i pro to minulá a současná volební období.

Andrej Babiš tady vládne už šest let, už šest let Andrej Babiš využívá dlouhodobý hospodářský růst pouze ke kupování voličů. V případě důchodů vláda ignoruje závěry všech předchozích důchodových komisí a doporučení ekonomů, že stárnutí populace způsobí za dvacet let kolaps státního rozpočtu a že důchody nemusejí stačit ani na holé přežití.

Vláda dokonce ignoruje i vlastní programové prohlášení, kde se píše: "Chceme důchodovou reformu a chceme konkrétní kroky bez zdlouhavých a neplodných diskusí." A co máme? Ubohý marketingový projekt s názvem Komise pro spravedlivé důchody a ministryní práce a sociálních věcí, která prohlásila, že žádnou důchodovou reformu nepotřebujeme. Tato vláda ústy paní ministryně teď jednou větou odsoudila současnou střední generaci k chudobě ve stáří. Já musím říci, že je mi velmi líto, že se kolegyně Jana Maláčová vydala ve stopách pana premiéra a řešení skutečných problémů opravdu jen předstírá.

Asi vás překvapím, že budu vládu kritizovat i za další kroky v sociální oblasti. Nebojte se, nebude to dlouhé, daleko více toho vláda neudělala než udělala. V programovém prohlášení vlády se píše: "Financování sociálních služeb bude vyvážené, vícezdrojové, spolehlivé a předvídatelné." Opakuji – vyvážené,

vícezdrojové, spolehlivé a předvídatelné. Co k tomu dodat? Na tom jste opravdu zamakali. Neumíte vyřešit ani problémy, které jste si sami způsobili. A že na financování sociálních služeb nebudou peníze, na to jsem tady za ODS upozorňoval už při schvalování letošního rozpočtu.

Další závazek, který máte v programovém prohlášení, je zvýšení rodičovského příspěvku na 300 tisíc korun. Ptám se, proč už jste to dávno neschválili. Proč jste to neschválili, když máte podporu i opozice? Neumíte se dohodnout ani sami mezi sebou, a to jste ještě stihli postavit proti sobě rodiny s dětmi a důchodce. A jenom mimochodem, i ta poslední varianta, kterou jste vymysleli, je špatná. Maminky, které jdou do práce po dvou letech rodičovské, nedostanou vůbec nic.

Dále si dovoluji zmínit, jakým způsobem vláda řeší dostupné bydlení. Zatímco před pár lety to byla otázka sociálně znevýhodněných skupin, dnes se bydlení především ve velkých městech stává nedostupné pro většinu rodin. Proč ceny bytů neustále rostou, není žádná záhada. Roky už víme, že bytů je málo a že větší a hlavně rychlejší výstavbě brání složitá legislativa. Tak proč ji vláda už dávno nezměnila? Proč? I v tomto případě mohla očekávat podporu opozice, dokonce podporu z naší strany. A myslím si, že neprozradím žádné tajemství, když řeknu, že věcný záměr stavebního zákona, který vláda nedávno předložila, je katastrofa. Ale to jsme čekali, protože skoro každý zákon, který vláda předloží, je buď nekvalitní, anebo je šitý horkou jehlou.

Nechci být špatným prorokem, ale vláda nedokáže urychlit výstavbu nových bytů ani do konce volebního období. Tak proč by měla vládnout dál? Zpákaný návrh stavebního zákona je špatná zpráva pro města, obce a rodiny. A dvě tři miliardy od vlády, za které obce postaví do pěti let stovky bytů, určitě nic nevyřeší. Toto je způsob práce současné vlády, místo systémového řešení malá záplata na velkou díru.

Pan premiér s oblibou říká, že opozice řeší jen Babiše, že vláda pracuje, pracuje dobře, že má výsledky. Tak proč by odstupovala? Ale tak to není. Některé vaše sliby v programovém prohlášení se možná mohou líbit i pravicové opozici, problém ale je, že ani ty vaše vláda neplní. Po roce a půl vládnutí je to evidentní. A vláda, která neplní svoje programové prohlášení, by měla odejít. Výměny ministrů určitě nestačí. Jak by řekla slavná teta Kateřina, ryba smrdí od hlavy.

Děkuji vám za pozornost. (Potlesk z lavic ODS.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Dále vystoupí pan... Ano, s přednostním právem nyní vystoupí paní místopředsedkyně vlády Schillerová. Prosim, máte slovo.

Místopředsedkyně vlády a ministryně financí ČR Alena Schillerová: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Dámy a pánové, já si přece jenom dovoluji, byť budu fušovat do ranku své nepřítomné kolegyně ministryně práce a sociálních věcí. Musím, protože jsem tu za vládu.

Já bych ráda připomněla, že tato vláda má teď roční výročí. A vy jste, pane poslanče, teď mi vypadlo vaše jméno, omlouvám se, vy jste v podstatě vyjmenoval témata na několik dlouhých období. Vy jste vyjmenoval tady tolik témat a já se ptám, proč už je tady nemáme. A ptala jsem se i ve svém projevu. Proč tady nemáme vícezdrojové financování sociálních služeb? Dotační politika sociálních služeb byla zavedena od roku 2007. Měla jsem tu na obou schůzích ten graf, kdy jsem ukazovala, že v roce 2007, když se začalo, tam šlo šest miliard, pak to stoupalo kolem sedmi, pak to zase klesalo a na letošní rok šlo 15,7. A my musíme připravit, a to je gece Ministerstva práce a sociálních věcí, vláda to paní ministryni uložila i svým usnesením, my musíme připravit novelu zákona o sociálních službách a musíme zajistit, aby financování bylo vícezdrojové. Opakuji, že není možné neustále zatěžovat jenom státní rozpočet. A paní ministryně má za úkol připravit analýzu a z té analýzy musí jasně vypadnout, kolik platí státní rozpočet, 15,7 miliardy pro rok 2019, kolik platí kraje a kolik platí účastníci. A to všechno se musí dát na stůl a to všechno je to vícezdrojové financování, o kterém hovořila paní poslankyně Richterová. A má pravdu. My ho skutečně potřebujeme a už jsme ho dávno tady mohli mít. Takže dejte nám chvilku šanci, tato vláda je tady rok.

Důchodová reforma. Já jsem byla už několikrát konfrontována, zaznělo to tady, v médiích, mě se na to ptali novináři s údajným výrokem paní ministryně práce a sociálních věcí, že nepotřebujeme důchodovou reformu. Já jsem u toho výroku nebyla, já jsem ho osobně nikde neslyšela, proto já zásadně vždy říkám, že nekomentuji zprostředkované výroky, takže já ani nevím, jestli to paní ministryně řekla. Každopádně i kdyby to řekla, kompetenci k tomu říct to nemá. Protože vláda si to dala do svého vládního prohlášení, pracuje tady důchodová komise. A prostě my musíme s tím něco udělat.

Paní ministryně teď přeložila do meziresortního připomínkového řízení materiál, který Ministerstvo práce a sociálních věcí musí zpracovávat každých pět let. Je to vlastně udržitelnost důchodového systému ve vztahu k závěrům Českého statistického úřadu, který se týká dožití, prodloužení věku dožití obyvatel ČR. A tam jsou samozřejmě konstatovány velmi závažné skutečnosti. Skutečnosti, ze kterých vyplývá, že tento důchodový systém nebude udržitelný. A nebude udržitelný po roce 2030 a dál. Nakonec na to upozorňuje ve své – a v této části já souhlasím, naprosto souhlasím, upozorňuje na to i Národní rozpočtová rada. A to nám i zhoršuje hodnoty v rámci konvergenčního programu nebo v rámci hodnocení OECD, případně Evropské komise, že máme neudržitelný důchodový systém. Takže udělat se s tím něco musí. A prosím, ten výrok nebyl nikdy potvrzen ani paní ministryni. Ona tady není, takže já těžko mohu prostě ho nějak potvrdit nebo vyvrátit a nebudu ho, říkám, zprostředkované výroky nekomentuji. Ale podstatné je, že vláda si to dala do vládního prohlášení a prostě stát se s tím něco musí. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Na vystoupení paní místopředsedkyně vlády bude reagovat řada faktických poznámek nebo budou reagovat poslanci a poslankyně faktickými poznámkami. Nejprve je na řadě pan poslanec Skopec. Připraví se paní ministryně Dostálová. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jan Skopeček: Děkuji za slovo. Já bych chtěl paní ministryni opravit. Není pravda, že tato vláda – respektive tato vláda možná vládne jeden rok, nicméně Ministerstvo financí má hnutí ANO ve své správě již šestý rok, jestli počítám dobře. Stejně tak Ministerstvo práce a sociálních věcí má sociální demokracie stejný počet let. A to už se sakra dalo připravit strukturálních reform! A to ještě ve chvíli, kdy máte ta ministerstva, kdy jsme měli hospodářský růst, čili jste měli nejlepší příležitost pro to, připravit nějaké reformy v sociální oblasti. Co se stalo v sociální oblasti? Jediné, co jste tam významného dokázali udělat, bylo, že jste zrušili alespoň nárok k penzijní reformě, kterou – neříkám, že byla stoprocentně dokonalá a že bych na ní nenašel žádné mouchy, ale byl to jistý nárok, politická odvaha a docela velká práce to v Poslanecké sněmovně prosadit. Jediné, co jste za těch šest let dokázali, bylo ji zrušit, aniž byste přišli byť s jediným nápadem, jak penzijní systémy řešit. To, že technicky oddělíte penzijní účet od rozpočtu, je technikálie, to není žádná reforma, ale ani to jste ještě nepřinesli do Poslanecké sněmovny, aby se s tím něco dělalo.

Takže nikoliv rok, paní ministryně, šest let tady nic neděláte. (Potlesk zprava.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: Faktická poznámka paní ministryně Dostálové, bude následovat potom faktická poznámka pana poslance Bauera. Prosim, paní ministryně.

Ministryně pro místní rozvoj ČR Klára Dostálová: Děkuji za slovo. Já jenom opravdu velmi letecky k tomu stavebnímu zákonu, k věcnému záměru. Pokud to pan poslanec nazval katastrofou, tak já bohužel musím nazvat katastrofou jeho vystoupení, protože pokud si strana neuvědomuje tu opravdu tíživou situaci, která ve stavebním zákoně je, a ještě to zaznívá ze strany Občanské demokratické strany, kde já podepisuji jejich slova, jak se tady bijí za fikci souhlasu, za to, že není možné, aby stát vůči občanovi uplatňoval pokuty, ale opačně to v podstatě vůbec nefunguje, to znamená, že stát vůči občanovi nemusí dodržovat vůbec nic. To, že to samozřejmě musíme pojmenovat, všechny problémy, které bohužel – a říkám to znova, bohužel – jsou i na úrovni obcí, to je prostě povinnost ministryně pro místní rozvoj ve stavebním zákoně. A tak jak je to nastaveno dnes, kdy skutečně fenomén systémové podjatosti, nemožnosti sdílet úředníky, to znamená, není možné, abychom pomohli stavebním úřadům, které mají třeba hodně práce, tak to v podstatě jsou problémy, které skutečně vedou k tomu, že se nám ten proces zacykluje. Naopak, my jdeme cestou lhůt, jdeme cestou apelačních principů, konečně zabránění ping-pongu a skutečně to myslíme vážně, tak aby se stavební řízení zrychlilo. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Já jenom, aby bylo jasné, jak budeme postupovat. Pořadí bude následující: pan poslanec Bauer, pan poslanec Ferjenčík, pan předseda Výborný a paní místopředsedkyně vlády Schillerová

s faktickými poznámkami a poté s přednostním právem paní ministryně Maláčová. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jan Bauer: Dovolte mi jenom krátce reagovat. Já budu opravdu velmi rád, pokud ten věcný záměr stavebního zákona a pak jeho praktická realizace nedopadne jako katastrofa. Já se musím přiznat, že s jeho věcným návrhem jsem se seznámil na hospodářském výboru. Mám k němu své výhrady, například k těm centrálním úřadům, ale mluvím o tom hlavně z toho důvodu, protože jsem se vyjadřoval především k důchodové reformě, že důchody se v České republice nedají řešit bez toho, že by se něco neudělalo s demografií a s větším počtem dětí v českých rodinách. To úzce souvisí samozřejmě s bydlením, a proto jsem tady vyjádřil své obavy, že prostě bytová výstavba dneska nejenom ve velkých městech, ale obecně v České republice je zablokována, a pokud lidé nebudou mít kde bydlet, tak nevím, jestli budou chtít mít děti, ale je to prostě bezpodmínečná podmínka pro to, aby se něco stalo a odstartovalo s demografií, a tím pádem s jednou z možností, jak řešit důchodovou reformu.

Bylo by neslušné tady mluvit bez přítomnosti paní ministryně práce a sociálních věcí Jany Maláčové, a proto jsem rád, že sem přišla. Já jsem velmi rád, že paní ministryně financí našla odvahu se vyjadřovat k věci, které třeba úplně přesně nerozumí, ale vážím si toho. Ale opakuji to, co už jsem na plénu Poslanecké sněmovny několikrát řekl. Mnohokrát jsem upozornil na to, že vidím velké rozpory mezi tím, jak se chová samotná Komise pro spravedlivé důchody, a tím, co máte napsáno ve svém programovém prohlášení – oddělení účtu, chceme reformu, nechceme reformu – a z toho důvodu jsem tady apeloval, jestli Komise pro spravedlivé důchody je komise vládní, nebo je to komise Ministerstva práce a sociálních věcí pod vedením paní ministryně Maláčové, anebo je to spíše marketingový produkt České strany sociálně demokratické. Je to legitimní dotaz, který tady nezazněl poprvé, ale ty obavy a rozpory mezi programovým prohlášením a samotným fungováním komise tady existují.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Pan poslanec Ferjenčík s faktickou poznámkou. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Mikuláš Ferjenčík: Děkuji za slovo, pane předsedající. Já jsem chtěl jenom stručně reagovat na paní ministryni Schillerovou, že nejenže ta vláda už pomalu šestým rokem, ale kromě toho, že ty sociální služby nezvládli, to jejich financování, nějakým způsobem zreformovat, tak ještě, přestože jsou spolu se sociální demokracií šestým rokem v koalici, tak se po těch šesti letech ani nedokážou domluvit tak, aby nezasahovali do života těch lidí, co v těch službách pracují, aby jim neohrožovali tu existenční jistotu zaměstnání na příští rok. Mě to prostě přijde naprosto nedůstojné, co tady ty dvě ministryně tento rok předvedly.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Pan předseda Výborný s faktickou poznámkou. Prosím, máte slovo.

Poslanec Marek Výborný: Děkuji za slovo. Budu velmi stručný. Je to velmi licoměrné a pokrytecké tady hovořit o tom, že pouze rok. Skutečně, opakovaně tady zaznělo, je to šest let. A když se podíváme i na ten výhled, kdy tady hovoříte o tom, že ano, vícezdrojové financování, víceletý rámec – ale když se podívám na návrh rozpočtu na příští rok, tak je to přesně tak, jak je to letos. Čili nás čeká opět to martyrium, které jsme si tady zažili v letošním roce. A to je něco, co je pro mě naprosto nepřijatelné a je to v příkrém rozporu s tím, co paní ministryně Schillerová tady říkala.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Následuje faktická poznámka paní ministryně Schillerové. Prosím, máte slovo.

Místopředsedkyně vlády a ministryně financí ČR Alena Schillerová: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Dámy a pánové, já jsem ráda, že dorazila moje kolegyně, takže já budu reagovat jenom na to, co bylo řečeno, než dorazila paní ministryně práce a sociálních věcí.

Důchodová reforma. Ano, máte pravdu, pane poslanče Skopecčku, nebo kdo další to tady říkal, abych se nikoho nedotkla. Hnutí ANO a ČSSD mají resorty financí a MPSV šest let. A předtím tady byla celá řada jiných vlád a třicet let nikdo tu reformu neudělal. A vážím si toho, pane poslanče Skopecčku, že jste řekl, že to, co se tady odpracovalo v Poslanecké sněmovně za vaší vlády, byl pokus, ke kterému byste měl výhrady, toho si cením. To byl skutečně nepovedený pokus, kde se přihlásilo osmdesát tisíc lidí v době, kdy všechny ostatní země Evropské unie už ustupovaly od tohoto systému, takže nezbylo stejně nic jiného, než ho zrušit. To znamená, třicet let se to nikomu nepodařilo. Pravda, nepodařilo se to ani té minulé vládě. Říkám to sebekriticky, nebudu se tady bít v prsa.

A my se snažíme a budeme snažit s tím něco udělat, protože po roce 2020, 2030 a dále bude mít udržitelnost důchodového systému, budeme mít prostě problém s udržitelností veřejných financí. Víme to. Ale možná by bylo lepší, než se tady uhadovat, jestli je někdo šest let, někdo je třicet let, někdo je, a tak dále – nebylo by lepší tedy na tom zapracovat všichni? Nebylo by právě toto téma, aby kdyby přišla jiná vláda, z jiného politického spektra, zase nerušila to, co udělala tato vláda? Nebylo by to lepší než tady to mlácení prázdné slámy, které tady provádíme od rána do večera? Já si myslím, že bylo. A bylo by to jedno téma. Stejně jako sociální služby. Vy tady vyvoláváte schůze, dvě schůze na sociální služby. My se na to připravujeme. My jsme na tom samozřejmě pracovali. My jsme samozřejmě věděli o tom problému, ale protože bylo před evropskými volbami, témata nemáte – (Předsedající: Omlouvám se, čas vypršel.) Nemám přednostní? (Předsedající: Ne, faktickou poznámkou.) Aha. Tak to dopoví za mě asi paní ministryně. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Následuje faktická poznámka pana poslance Skopecčka, po něm s faktickou poznámkou pan poslanec Juchelka. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jan Skopecček: Já chci jenom zmírnit tu vaši interpretaci mých slov. Já jsem neřekl, že to byl nepovedený pokus. Já jsem řekl, že to byl pokus, který se podařil prosadit. Stálo to velké politické úsilí, protože jsme tehdy vládli v koalici, tak to byl samozřejmě koaliční kompromis. A já říkám, že prostě bych na tom jako odborně našel nějaké mouchy, chyby, což pravděpodobně najdu na jakékoliv penzijní reformě, která v budoucnu vznikne, protože zkrátka pravděpodobně asi tady nebudu mít já 51 procent, aby ta důchodová reforma byla podle mých představ. Ale bylo to po dlouhé době něco, co se podařilo prosadit. A vy jste řekla, že to bylo neúspěšné, že se tam přihlásil jenom zlomek lidí. No, přihlásil se tam zlomek lidí proto, protože od začátku to sociální demokraté torpédovali a těm lidem dopředu říkali, že až budou u vlády, tak to zruší. A přesto, přes tuhle deklaraci, kterou omílali sociální demokraté, neschopní cokoliv tady udělat se sociálními výdaji za celých třicet let, tak přestože tuto tezi omílali nepřetržitě, tak přesto se tam těch x tisíc lidí přihlásilo.

Takže zas tak nepovedený pokus to nebyl. Ale rozhodně to byla lepší varianta. Rozhodně to byla lepší varianta. Byť s těmi chybami, které já jsem schopen uznat, než to zrušit a nepřijít s ničím. Nepřijít s ničím a ještě říkat nahlas ze strany paní ministryně sociálních věcí, že vlastně žádnou důchodovou reformu nepotřebujeme. Že ji vlastně nepotřebujeme a že ji vlastně ani neumíme udělat. Slyšíme od ministryně práce a sociálních věcí, pro kterou by to měl být nejdůležitější úkol v jejím resortu, slyšíme, že ji nepotřebujeme a že ji neumí udělat. Tak to já si myslím, že je to špatná paní ministryně, když si neuvědomuje problém nejpalčivější, který – s tím já s vámi souhlasím – bude tvořit největší tlak na udržitelnost veřejných financí.

Vy jste tady dopoledne říkala, že máme veřejné finance v bezvadném stavu, že jsme špičkoví. To přece není možné říct ve chvíli, když víme, že máme neudržitelný sociální systém, který nás dříve nebo později dobehne.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Omlouvám se, čas, pane poslanče, vypršel. Děkuji. Pan poslanec Juchelka. Máte slovo.

Poslanec Aleš Juchelka: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážené poslankyně, vážení poslanci, ohledně důchodové reformy bude určitě hovořit paní ministryně Maláčová. Já se jenom vrátím k té jedné větě, která mě trošičku zaskočila, kterou říkal pan kolega Bauer, a to je ohledně toho, prostřednictvím pana předsedajícího, že si kupujeme seniory tím, že jim zvyšujeme důchody. Já s tím nemůžu zásadně souhlasit. Vy jste také hlasovali pro zvyšování důchodů. A když máme nejvyšší hospodářský růst, kdy jindy to máme dělat? To je pořád dokolečka jedna a ta samá rétorika. Když je hospodářský růst, řekneme seniorům: na vás nezbude, milí seniory, protože musíme šetřit na ty horší časy. A když potom přijdou ty

horší časy, tak těm seniorům řeknete: teď na vás nezbylo, protože jsou ty horší časy, bohužel zvyšovat důchody nemůžeme. A já se chci všech seniorů zastat, že takhle to prostě jednoduše dál nejde. S takovouto rétorikou prostě nemůžu souhlasit a chci se zastat všech seniorů a chci jim říct, že jednoduše my tady ve vládě na ně myslíme a budeme na ně myslet i v tom příštím roce opět o 900 korun.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Pan poslanec Bauer bude reagovat faktickou poznámkou. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Jan Bauer: Jenom prostřednictvím pana předsedajícího k mému předřečníkovi. Podívejte se do všech stenozáznamů, co jsme jako poslanecký klub sdělovali, jak jsme se vyjadřovali při každém zvyšování důchodů, že jsme ho podporovali. Vždy jsme se ptali, kolik to bude stát. To za prvé.

A za druhé. Co budete dělat s generací třicátníků a čtyřicátníků? Protože ten největší dluh – a teď abych byl korektní, nejenom této, předchozí, ale i minulých vlád, protože to je ta nejhroženější generace. Takže my jsme vždy podporovali zvyšování důchodů, ale na rozdíl od vás, kteří nic nečiníte, už vůbec nic s tou důchodovou reformou, se ptáme, kolik to zvyšování bude stát, jestli na to máte peníze, a za další, co budete dělat s dnešními třicátníky a čtyřicátníky, pro které neděláte vůbec nic. V tom je ve velkém případě rozdílný typ rétoriky, tak jak my tady vystupujeme.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Pan poslanec Skopeček s faktickou poznámkou, po něm pan poslanec Juchelka také s faktickou poznámkou. Prosim, máte slovo.

Poslanec Jan Skopeček: Já slibuji, že o to zkrátím svůj standardní projev. Ale chtěl jsem reagovat na kolegu Juchelku. Jestli si vzpomene, zvýšení důchodů prošlo napříč politickým spektrem, myslím, že pro něj hlasovaly všechny politické kluby tady v Poslanecké sněmovně. Pane kolego, prostě si musíte zvyknout na to, že státní rozpočet není majetkem hnutí ANO, že není váš, že to nejsou vaše peníze, které těm penzistům rozdělujete, že je to prostě rozhodnutí celého politického spektra a mají na tom zásluhu jak vaši poslanci, tak i poslanci ostatní.

My jsme vůbec nekritizovali to, že se přidává důchodcům na důchod. My jsme kritizovali jenom to, že pokud budeme pouze přidávat těm stávajícím důchodcům, o to více se blíží problém té udržitelnosti penzijního systému jako takového a o to méně bude na důchody dnešních třicátníků a čtyřicátníků. A zatímco vy nedokážete dohlédnout za jedno volební období a za horizont nejbližších voleb, kvůli kterým je ta motivace pro vás nejsilnější, tak my se snažíme dívat i za horizont několika volebních období a chceme, aby na penze bylo nejen pro stávající důchodce, ale i pro důchodce budoucí. To je celý ten rozdíl.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Pan poslanec Juchelka.

Poslanec Aleš Juchelka: Děkuji moc. My se samozřejmě shodneme na tom meritů věci. Na tom všem, co tady říkáte, se jednoduše pracuje. Já jenom pořád tady slyším tu rétoriku toho, že když se zvyšují důchody, tak jsme všichni pro samozřejmě, zajedno, protože jde o ty naše seniory. Ale vy potom tu rétoriku najednou jakoby změníte a řeknete: vy si kupujete tady tuto voličskou základnu, tuto voličskou základnu – a ty seniory si tam potom berete do té pusy také. Takže já tady slyším: vy si kupujete hlasy seniorů tím, že jim zvyšujete důchody, s čímž já nesouhlasím. A na druhou stranu tady řeknete: my jsme pro to samozřejmě úplně všichni hlasovali. Tak si to musíte nějakým způsobem ujasnit.

Co se týče důchodové reformy, paní Maláčová se k tomu určitě vyjádří. Souhlasím s vámi, souhlasím s panem Bauerem ohledně demografického růstu, ohledně porodnosti, ohledně dětí, ohledně bydlení. A myslím si, že jsme momentálně teď na dobré cestě. A chci zopakovat i ta slova paní ministryně Schillerové – pojďme na tom tedy pracovat společně. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Faktická poznámka pana poslance Jurečky, potom faktická poznámka paní místopředsedkyně vlády Schillerové. Prosím, máte slovo.

Poslanec Marian Jurečka: Děkuji. Dobrý večer. Pane předsedající, dovoluji, abych reagoval faktickou poznámkou na kolegu poslance Aleše Juchelku prostřednictvím vašim. Kdyby ho pan předseda Výborný teď chvíli nerušil (poslanec Výborný stojí u lavice poslance Juchelky a diskutuje s ním), tak budu rád, aby Aleš Juchelka prostřednictvím pana předsedajícího mě trochu vnímal.

Tady je několik let od roku 1994 (ukazuje graf) – vyjádření, kolik procent tvořily průměrné důchody k průměrné mzdě, tady to je ten závěr. Takže to je výsledek toho, jak ta valorizace probíhá (na grafu snížení) a kolik tedy v rámci těch důchodů vaše vláda případně dává. Já neříkám, že tady není snaha. Ale jenom abychom se podívali té realitě opravdu do očí a řekli si, že v roce např. 2013 průměrný důchod k průměrné mzdě činil 45,8 %, v roce 2019 je to 40,8 %. Takže říkat tady, jak to bylo rekordní, jak se to za poslední dva roky zvýšilo rekordně, tak samozřejmě je potřeba od toho očistit to, kolik byla ta povinná zákonná valorizace, kolik se přidalo nad to.

A protože paní ministryně Schillerová tady za mnou říkala ježíšmarjá, což je samozřejmě takové pěkné křesťanské v tuto noční hodinu, tak já jenom připomínám, že vy jste říkala, že je potřeba ty hodnoty vztahovat k těm reálným, skutečným výsledkům. A tady je to postaveno proti tomu, co vlastně ti lidé si potom můžou také reálně v rámci toho spotřebního koše koupit. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Paní ministryně Schillerová s faktickou poznámkou. Prosím, máte slovo.

Místopředsedkyně vlády a ministryně financí ČR Alena Schillerová: Děkuji, pane místopředsedo. Já už jsem to skoro zapoměla. Teď budu reagovat na to poslední, co říkal pan Jurečka. Prosím vás, pane Jurečka – já nemusím, já jsem členka vlády, já vás můžu oslovovat přímo, je to podle jednacího řádu (předsedající souhlasí). Děkuji mnohokrát. Já se to snažím opravdu respektovat s velkou pokorou a úctou k vám. Takže prosím vás, nenaskakujte na rétoriku pana předsedy Kalouska. On tu teda není, tak já ho nechci oslovovat. Ale to je přesně jeho rétorika – tehdy byl průměr vůči průměrné mzdě... Když nám roste průměrná mzda, tak to procento samozřejmě klesá. Ale ti důchodci si pamatují, že možná měli 43 % vůči průměrné mzdě, ale měli i nárůst 50 korun, že jo. A teď možná mají 38 a mají nárůst 900 korun. Oni to moc dobře vědí. Takže prosím, nedělejte to. To není korektní. Řekněme si ano, roste nám průměrná mzda, to procento se snižuje, to je pravda, s tím já souhlasím. Taky tvrdím poctivě, že toto není žádná důchodová reforma. Toto není žádná důchodová reforma. To je přidání a zaplacení starých dluhů. Nic jiného, nic víc.

A já říkám jinou věc. Pane poslanče Skopečku, shodujeme se. Ano, udržitelnost tohoto systému po roce 2030 začne být problémem. Na tom se shoduje Národní rozpočtová rada, shoduje se na tom materiál Ministerstva práce a sociálních věcí, který poslala paní ministryně do meziresortního připomínkového řízení, shodujeme se na tom všichni. Já s vámi souhlasím. Ale místo tady tohoto ostřelování se pojďme na tom zapracovat, protože to potřebujeme připravit napříč politickým spektrem. Když to připraví jenom naše vláda, aniž by zohlednila vaše připomínky, tak se dostaneme zase tam, kde jsme byli. A bude to dalších 30 let. A prostě ten systém už to neutáhne. Prostě pojďme spolupracovat. Tady jsme teď ztratili hodiny. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Následovat bude faktická poznámka pana poslance Jurečky, potom pana poslance Skopečka. Prosím, máte slovo.

Poslanec Marian Jurečka: Děkuji. Budu velice stručný. Doufám, paní ministryně, že se shodneme na tom, že výše průměrné mzdy v daném roce odráží ekonomickou situaci v dané ekonomice, v dané společnosti, u daných lidí. Proto je fér procenticky vztahovat i výši průměrných důchodů. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Přeji pěknou předpůlnoc. A nyní tedy s faktickou poznámkou jako další vystoupí pan poslanec Jan Skopeček a připraví se pan poslanec Ferjenčík. Prosím, vaše dvě minuty.

Poslanec Jan Skopeček: Zareaguji na vysvětlení toho zlomku. Ano, já bych i z velké části s paní ministryní souhlasil, že pokud roste rychleji průměrná mzda, tak i

když důchod roste, byť pomaleji, tak klesá ten poměr. Ale paní ministryně, když tento argument používáte u důchodů, proč ho nepoužíváte u zadlužení? Protože státní zadlužení je také měřeno jako poměr státního dluhu vůči hrubému domácímu produktu. A vy jste se tu celou dobu chválila od rána, jakým způsobem snižujete státní zadlužení. Ale ten poměr také klesá zejména kvůli tomu, že roste hrubý domácí produkt. Takže když tu matematickou logiku používáme u důchodů, tak ji ale musíme používat i u toho veřejného zadlužení.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Dále s faktickou poznámkou, moment, paní ministryně, s faktickou poznámkou pan poslanec Ferjenčík. A paní ministryně, vy na faktickou? (Ano.) Takže se připravíte po panu poslanci Ferjenčíkovi. Pane poslanče, vaše dvě minuty. Prosim, máte slovo.

Poslanec Mikuláš Ferjenčík: Děkuji za slovo, pane předsedající. (Pokřiky z lavic ANO.) Ne, nebude to EET, jak na mě kolegové tady pokřikují. Bude to reakce k debatě o důchodové reformě.

Ona důchodová reforma je uvedena v programovém prohlášení vlády jako ta největší priorita, že logicky jako největší prioritě jí toto prohlášení věnuje přesně tři odstavce. První odstavec říká, že je potřeba oddělit důchodový účet od státního rozpočtu, s čímž já souhlasím, bohužel to vláda ještě neudělala a neudělala žádné kroky k tomu oddělení. Druhý odstavec zavádí slevy na jízdné, to vláda tedy udělala, ale myslím, že s důchodovou reformou to absolutně nesouvisí. A třetí odstavec je výstavba dostupného bydlení, což při vši účtě a podpoře k dostupnému bydlení souvisí s důchodovou reformou velmi okrajově. A tam tedy analytické podklady vlády pro debatu bohužel končí. A to je asi i důvod, proč jsme z toho, řekněme, v opozici přešli.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Další faktickou poznámkou paní ministryně Alena Schillerová. Zatím poslední faktická poznámka. Jestli další nebude, tak se připraví s přednostním právem paní ministryně Maláčová. Prosim, paní ministryně, vaše dvě minuty.

Místopředsedkyně vlády a ministryně financí ČR Alena Schillerová: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Pane poslanče Skopečku, budu velice krátká. To není žádná demagogie. Aby se mohly porovnávat země Evropské unie a mohl se udělat žebříček, tak nemůžete pracovat s nominálním dluhem. Musíte pracovat s procentuálním vyjádřením vůči HDP. A tam jsme asi na třetím místě. Já ten graf tady mám. Čili to je celé. To není, že bych si tady hrála s čísly. Prostě takhle se porovnáváme. Když se bavím s kolegou z Belgie atd., tak se řekne, kolik máte dluh, a já řeknu, jsme na třiceti procentech HDP, ale příští rok budeme na dvaceti devíti procentech. Čili to není hraní si s čísly. To je poctivá srovnávací matematika v rámci EU. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní s faktickou poznámkou mi naskočil pan poslanec Jan Skopec. Zatím poslední faktická. Následně tedy, když další nebude, tak se připraví paní ministryně Maláčová. Prosim, vaše dvě minuty.

Poslanec Jan Skopec: Paní ministryně, já se s vámi v tomto neliším. Samozřejmě je základní chybou v prvním ročníku na Vysoké škole ekonomické, kdyby někdo porovnával hrubý domácí produkt zemí, aniž by to vztáhl k počtu obyvatel. Je chyba, když bude někdo porovnávat dluh, aniž by to vztáhl k HDP. To je samozřejmě pravda. O tom se nepřeme. Já jenom říkám a přu se s vámi o tom, jak to číslo klesá. A jestliže mluvíme o klesajícím zadlužení českého státu, tak já říkám, že neklesá jenom proto, že byste snižovali absolutní částku dluhu, tu naopak plánujete podle vašich materiálů Ministerstva financí v následujících letech zvyšovat. Ten poměr státního dluhu k hrubému domácímu produktu bude klesat proto, protože poroste poměrně slušně ještě hrubý domácí produkt. A v tom zlomku to logicky udělá klesající tendenci tohoto ukazatele. Ale nehovoří to o fiskálním úsilí vaší vlády. Vy ten dluh nesnižujete v absolutním vyjádření slova smyslu. Nešetříte. Nesplácíte dluhy. Pouze ten dluh umazává stále větší hrubý domácí produkt. Tak si to řekněme na rovinu. A když vy argumentujete tím zlomkem, co se týče důchodů, tak by bylo fěr stejnou logiku používat i u zadlužení.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní tedy další faktickou nevidím. Požádám o vystoupení paní ministryni sociálních věcí Maláčovou s přednostním právem a následně se připraví pan poslanec Munzar, jestli nenaskočí nějaké faktické. Paní ministryně, máte slovo, prosím.

Ministryně práce a sociálních věcí ČR Jana Maláčová: Děkuji, pane předsedající. Hezkou téměř půlnoc, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci. Jsem ráda, že do toho mohu skočit rovnýma nohama.

Byla jsem tady citována s důchodovou reformou. Tak když se na mě odkazujete, tak prosím poctivě. Já jsem řekla, že takovou důchodovou reformu, jakou tu předvedla pravice, tak takovou nepotřebujeme. Natěsno, na sílu. Takovou důchodovou reformu, o kterou nemá zájem. Bylo tady zmíněno 80 000 lidí. Ale my máme 2,5 milionu seniorů, kterých se to týká. A do budoucna to bude narůstat, budeme se bavit o 3,5 milionech seniorů. A to, že o vaši důchodovou reformu mělo zájem několik desítek tisíc lidí, tak to by náš důchodový systém nespasilo. Nehledě na to, že by to podkopalo průběžný systém, na kterém by byly závislé ty miliony ostatních seniorů.

Druhá věc. Také jsem jasně řekla, že neumíme dělat důchodovou reformu. A myslím, že v té debatě jste mi to potvrdili. Třicet let se tady žádná důchodová reforma neudělala, takže ji neumíme dělat. Já jsem ale jasně řekla, a proto jsem založila Komisi pro spravedlivé důchody, že pokud jsou důchody, jejich udržitelnost a spravedlivost pro vás skutečnou prioritou, tak se o tom pojďme bavit. Jediné, co se od té doby děje, že se neustále zpochybňuje to, že politickým konsenzem dokážeme

společnými silami... A ano, je to těžké, máme devět politických uskupení ve Sněmovně, je to strašně těžké, nikdy to nebylo těžší. Ale jestli – protože se shodneme na tom, že důchodová reforma přesahuje mandát každého průměrného svou významností poslance, je to věc na desetiletí. A myslím si, a paní ministryně financí vás již vyzvala, pokud vám o to skutečně jde, myslíte to vážně, nebo chcete honit pouze levné politické body, a ten dosavadní dojem z tohoto představení je, honíme levné politické body, my jsme to nedokázali, vy to také nedokážete. A takhle to bude pokračovat jak dlouho? Jak dlouho to bude ještě pokračovat? Pojdme společnými silami pracovat na důchodové změně.

Ale sociální demokracie také jasně řekla, že průběžný systém je základ. A myslím si, že to z toho programového prohlášení vlády jasně vyplývá. Pokud někdo chce zpochybňovat průběžný systém, tak to bude velmi složité, protože neexistuje stabilnější, osvědčenější systém než ten, který se převádí z generace na generaci. A paní ministryně financí také správně řekla, že ve vyspělém světě se od druhého pilíře ustupuje.

V pátek máme další důchodovou komisi a já pevně doufám, že ta debata bude plodná, protože si myslím, že jsou to právě zástupci politických stran, kteří by měli být nejméně aktivní. Myslím si, že bychom měli také debatovat o tom, ne, co nechceme, ale co chceme. A tam je potřeba říct, že s jediným pozitivním scénářem z opozičních stran přišli Piráti. Nikdo jiný nepředložil nic konkrétního. Celou dobu jenom poslouchám, co nechceme. A já na důchodovou komisi chodím pokaždé. Ale protože se nebudeme spoléhat na to, že to takhle půjde donekonečna, tak jsem také jasně řekla, pokud se v září neposuneme v debatách v důchodové komisi, tak já samozřejmě náš návrh předložím.

A můžu říct, že sociální demokracie už má jasno, jak by měla důchodová reforma, i když ten výraz nemám ráda, protože si myslím, že v českých podmínkách je to synonymum pro privatizaci, důchodová reforma je prostě kvůli působení předchozích pravicových vlád synonymum – podívejte se na výzkumy veřejného mínění – pro privatizaci, tak přesto sadu těch parametrických změn, které povedou k tomu, že náš důchodový systém může být do budoucna udržitelný, tak my jej předložíme a řádně jej projednáme úplně se všemi, kteří jsou ochotní se o tom bavit. Opravdu budeme hledat samozřejmě nejdříve v rámci koalice shodu, ale potom budeme s každým, kdo bude ochoten o těchto změnách debatovat, tak si to poctivě vydiskutujeme. Já to totiž dělám takto u každého návrhu. Snažím se to konzultovat.

A jsem u těch ostatních témat. Víte, já jsem dneska byla zaměstnána poměrně vyvrácením různých tiskových konferencí k tomu, co hodlám a nehodlám dělat v dávkách na bydlení. Víte, jak celá ta situace vznikla? Minulý týden unikl do médií interní dokument, parciální interní dokument o tom, jak chceme zásadním způsobem vstoupit do dávek na bydlení. Strašně zvláštní je, že neunikl ten interní dokument B a interní dokument C. Unikl pouze a jenom ten interní dokument A. Obrovská hysterie. Také je velmi zvláštní, že když jsem to chtěla minulý týden konzultovat, tak přišli jen někteří zástupci jen některých politických stran, i když byli pozváni úplně všichni, ale to je jiná debata. Ale já myslím, že se shodneme, že obchod s chudobou, to

zneužívání lidské bídy, je tak strašně zásadní problém v naší zemi, že bychom měli společně hledat řešení. A vidím na té mediální hysterii, že o to zájem není.

Další věc. Sociální služby. Já jsem jasně řekla, že sociální služby jsou prioritou. Bude to z hlediska organizačního a finančního minimálně tak strašně stejně náročná věc jako důchodová reforma. Víte, že v roce 2030 budeme mít třetinu nebo čtvrtinu obyvatelstva starší 65 let a v roce 2050, a ono se to zdá být strašně daleko, to bude třetina. V roce 2050 bude každý desátý starší 85 let. Co to bude znamenat, když se budeme muset postarat o milion občanů, protože v 85 dneska tu péči potřebuje každý.

Jasně jsem avizovala, připravili jsme diskuzní dokument, tak jak to MPSV pod mým vedením dělá, děláme kulaté stoly, řekli jsme, co zamýšlíme, a pojďme to diskutovat a společně hledat řešení. A musím říct, že ta účast nebo ten zájem opravdu zase ze strany opozice byl minimální. A těch kulatých stolů bude šest. A o ně také není zájem, o ty další.

Co se týká demografie, tak musím znovu proklamovat, že rodinná politika je opravdu moje doména. Podařilo se nám jako sociální demokracii vyjednat do programového prohlášení vlády, a vláda to také schválila, navýšení rodičovského příspěvku 300 tisíc korun od 1. ledna příštího roku. Velká debata k tomu, ale fakt je ten, že nikdo jiný než sociální demokracie, žádná jiná politická strana si na rodiny s malými dětmi nevzpomněla! (Nesouhlas zprava.) Dvanáct let je v podstatě rodičovský příspěvek ve stejné sumě. My jsme to prosadili do programového prohlášení vlády, my jsme to dali do koaliční smlouvy... (Opět nesouhlasné výkřiky zprava.)

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Prosím vás, já bych vás požádal, abyste na sebe nepokřikovali. Přihlaste se prosím do pořadí. Tedy musím konstatovat, že už tady mám osm faktických poznámek, mi naskočilo, nicméně hovořte spolu prosím na mikrofon. Hovořte spolu prosím na mikrofon v souladu s jednacím řádem a prosím o klid v sále! Paní ministryně, prosím.

Ministryně práce a sociálních věcí ČR Jana Maláčová: Tady pan předseda Výborný na mě pokřikuje: a co jsou daňové slevy? Daňové slevy jsou daňové slevy. Já se bavím...

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Oslovujte se prosím jenom mým prostřednictvím prosím.

Ministryně práce a sociálních věcí ČR Jana Maláčová: Nemusím. Já jsem členka vlády.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: No, dobře. Nejste poslankyně, máte pravdu.

Ministryně práce a sociálních věcí ČR Jana Maláčová: Já jsem zmiňovala rodičovský příspěvek, pane předsedo. Ale mohu vyhovět panu předsedajícím prostřednictvím pana předsedajícího.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: No, oni poslanci se oslovují přímo. Kdybyste byla poslankyně, tak by to bylo sporné, ale nejste. Prosím.

Ministryně práce a sociálních věcí ČR Jana Maláčová: Ale já nejsem poslankyně, ano? Takže já řeknu, rodičovský příspěvek a vy řeknete daňové slevy. Já můžu zopakovat ještě jednou rodičovský příspěvek, můžete, pane předsedo, zopakovat ještě jednou daňové slevy, a tomu se říká my o voze, vy o koze. Nikdo jiný si na situaci rodin s malými dětmi a na navyšování rodičovského příspěvku kromě sociální demokracie po celou dobu nevzpomněl.

Ale to nestačí. Rodičovský příspěvek je jenom začátek. Když se podíváte, anebo mluvíte s rodinami... (Odmilka pro neklid v sále.)

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Já vás poprosím o klid, aby se paní ministryně mohla vyjádřit. Takže prosím, kdo hovoří o něčem jiném než k tomuto bodu, aby to projednal mimo sál, ať to tady nemusíme přerušovat. Ještě jednou požádám o klid pravou stranu sálu z mého pohledu. Prosím, paní ministryně.

Ministryně práce a sociálních věcí ČR Jana Maláčová: Děkuji, pane předsedající. Peníze jsou vždycky na prvním místě, ale není to jenom o penězích. Co rodiny potřebují, a z těch výzkumů veřejného mínění, nebo také když mluvíte s rodinami, tak to vyplývá jasně: podpora částečných úvazků, dostupné jesle, dostupné školky, dostupné bydlení a také dostupné kroužky pro děti školního věku. A to jsou všechno věci, které my máme v programovém prohlášení vlády a které my chystáme. To znamená, že na demografii jako předpoklad udržitelnosti důchodového systému také myslíme.

Dneska jsem se doslechla, že si kupujeme voliče dárkami. Ono se to lehkou říká. Měli jsme tady diskuzi o tom, kdo kolik navýšil důchody, a já vždycky, když mi to senioři nebo seniorky připomínají, tak jim říkám, naše vlády rekordně navýšily důchody, a přes to rekordní navýšení nám vzrostl počet seniorů ohrožených chudobou o třetinu. Takže my si nekupujeme voliče, my je chráníme před chudobou a je to strašně cynické o lidech, kteří tady celý život budovali naši ekonomiku, vybudovali tuto zemi, přes milion z nich žije na hranici chudoby, a protože my jejich životní situaci zohledňujeme, nechceme, aby poslední roky života strávili v chudobě, tak vy o tom říkáte, že si je kupujeme. Je to prostě cynické, ale myslím si, že – a budu za to kritizována – z poslaneckých lavic se to lehkou říká, ale když jste senior a musíte vyžít

s průměrným důchodem 13 300 korun, tak vězte, že obracíte každou korunu a pak podle toho i politicky smýšlíte.

Často také slýchám, že bychom neměli rozdávat dávky a měli bychom motivovat lidi k práci. Ale kdo nejlíc řve, když jsem prosadila nominálně nejvyšší navýšení nominální mzdy minulý rok? Pravice! Takže dávky ne, ale minimální mzdu také ne. Tak co tedy? (Zprava: Volný trh.) Volný trh? Ale to jsou ty mzdy, pane poslanče prostřednictvím pana předsedajícího. To jsou právě ty mzdy. A myslím si, když jsme tady měli tu diskuzi o náhradových poměrech, tak ve všech vyspělých zemích je právě náhradový poměr minimální mzdy k té průměrné zhruba na 45 %. A víte, na kolika jsme my? Na 36 v tuto chvíli. Ono se to vyvíjí, protože máme čtvrtletně vývoj průměrné mzdy, takže když říkáte volný trh, tak je potřeba k tomu říct to B.

My ale také bojujeme ještě v jiných oblastech za pracující. 1. 7., a připomínám, že to je v pondělí, bude historický okamžik, protože jeden z posledních symbolů... (Další odmlka pro neklid v sále.)

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Já vás znovu poprosím o klid, aby se paní ministryně mohla v klidu vyjádřit. V tuto chvíli 12 faktických poznámek. Víím, že jste netrpěliví, ale nechme paní ministryni v klidu vyjádřit. A znovu vás žádám o klid v sále. Víím, že se blíží půlnoc za deset minut, ale paní ministryně má právo na to, aby v klidu přednesla svůj projev. Takže kdo si projednává něco jiného, prosím, opusťte jednací sál, projednejte si to mimo sál a já tedy požádám paní ministryni, aby pokračovala. Prosím.

Ministryně práce a sociálních věcí ČR Jana Maláčová: Děkuji, pane předsedající. 1. července bude historický den, protože padne jeden z posledních symbolů nebo v ýdobytků pravicových vlád, bude znovu proplacena nemocenská, a to i v prvních třech dnech. Bude zrušena tzv. karenční doba, a to je další opatření, kterými naše vláda ukázala a asi nemusím zmiňovat, že to je zásluha sociální demokracie... (Ministryně se opět odmlčela.)

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak já vás znovu poprosím o klid v jednací sále. Myslím to už opravdu vážně, ať se posuneme, protože už teď to vypadá, že budeme končit ve dvě, ve tři ráno, možná i později. Takže prosím o klid, ať opravdu můžeme v klidu jednat, ať opravdu postupujeme v souladu s jednací řádem. Takže paní ministryně, prosím, máte slovo.

Ministryně práce a sociálních věcí ČR Jana Maláčová: Děkuji, pane předsedající. Takže mám velkou radost, že se sociální demokracii podařilo po velmi dlouhé době znovu obnovit proplácení prvních tří dnů nemocenské, tak aby pracující lidé nebyli trestáni za to, že onemocní, a neměli, protože právě onemocněli, strach, že nebudou moci na konci měsíce zaplatit svůj nájem nebo hypotéku.

Kromě toho – a myslím si, že si dobře vzpomínáme, jak jsme pro to všichni napříč politickým spektrem hlasovali – se nám podařilo zvednout společnými silami další dávku kromě důchodů a kromě toho, že budeme také společně zvedat tu nejdůležitější dávku, a to je rodičovský příspěvek. Ta další dávka, kterou jsme společně navýšili, a já jsem z té vysoké podpory napříč politickým spektrem v této Sněmovně měla velkou radost, je příspěvek na péči. Byl to sociálně demokratický senátor, dnes již bohužel zesnulý pan senátor Plaček, který to vybojoval. A já mám radost, že od dubna tohoto roku, ve čtvrtém stupni a od 1. července ve třetím stupni bude platit příspěvek na péči pro doma pečující a bude navýšen o jednu třetinu. To znamená, myslím, že se opět shodneme, že to je dávka, kterou si naši občané zaslouží. A myslím si, že každý, kdo si trochu zkusil pečovat o nemohoucí osobu blízko, zažil, jak je to nesmírně náročné, že to je péče 24 hodin denně, 7 dní v týdnu, ví, co to je za psychickou a fyzickou zátěž, tak bude asi souhlasit, a koneckonců hlasování vás všech to potvrdilo, že to je velmi důležitý a velmi záslužný krok.

Další věc, která se mi podařila na konci minulého roku, byl schválen, a byl to můj první zákon, který jsem přinesla na vládu, tak to byl krok ke stabilizaci lékařské posudkové služby. My jsme na jaře na tuto stabilizaci navázali zhruba dvaceti opatřeními nelegislativní povahy a na podzim předložíme tzv. třetí etapu, bude to opět sada legislativních kroků, tak aby lékařská posudková služba fungovala, jak má, a abychom se vlastně vypořádali s tím faktem, že v ČR je nedostatek lékařů a ti, kteří pracují jako –

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak já bych vás chtěl požádat, abyste na sebe nepokřikovali v sále! Já se omlouvám, ale já bych nerad jmenoval jednotlivé poslance, ušetřete mě toho prosím. Tady opravdu není nahore už ani někdy slyšet, co paní ministryně říká. Takže já vás znova žádám o klid v jednacím sále, ať se posuneme, ať zbytečně nepřerušujeme jednání. Tak paní ministryně, prosím.

Ministryně práce a sociálních věcí ČR Jana Maláčová: Děkuji, pane předsedající. Takže lékařská posudková služba je další velký krok, který se nám daří. A pevně doufám, že se nám podaří společnými silami dostabilizovat, protože si myslím, že to bude zásluha zejména této vlády.

Asi nebudu zmiňovat eNeschopenku, kterou nedávno podepsal pan prezident. Pevně doufám, že 1. ledna všichni oceníme plně funkční elektronickou neschopenku, která ušetří práci jak zaměstnavatelům, tak zaměstnancům, tak lékařům i úředníkům České správy sociálního zabezpečení.

A protože si myslím, že je poměrně pokročilá hodina, takto svůj výstup už zakončím a jen to shrnu. Myslím si, že se nám společnými silami, a je to zásluha této vlády, podařilo navýšit, a já jsem na ten pojem hrdá, celou řadu dávek. Na prvním místě jsou to důchody. Chráníme seniory před chudobou. A i když jsme rekordně navyšovali, tak nám roste počet seniorů ohrožených chudobou. Pevně doufám, že všichni oceníme navýšení příspěvku na péči o ty nejvíce postižené ve třetím a ve čtvrtém stupni. Voliči to velmi oceňují. Pevně doufám, že se nám podaří dotáhnout do

konce navýšení rodičovského příspěvku. Už se těším na 1. července na zrušení karenční doby, je to příští pondělí, nezapomeňte. Historická událost.

A těším se na debaty o důchodové reformě, kterou nebudeme dělat, jak to dělaly pravicové vlády, nebudeme dělat důchodovou reformu na sílu, natěsno a takovou, o kterou nebude mít nikdo zájem. A také se těším na celou řadu diskusí o prorodinných opatřeních, která navrhnu, nebo také o úpravě dávek na bydlení, tak abychom ukončili obchod s chudobou. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak. To byla paní ministryně Maláčová. Vaše vystoupení strhlo třináct faktických poznámek. Mám tady třináct žádostí. Takže to vezmu v pořadí. Já to jenom přečtu, aby se jednotliví poslanci připravili. Jako první vystoupí paní poslankyně Jana Černochová, další v pořadí pan poslanec Jurečka, Výborný, Skopeček, paní poslankyně Richterová, Bartoš, Bauer, paní poslankyně Maxová, Juchelka, Kaňkovský, Bartošek, paní poslankyně Pekarová a předseda klubu ODS pan poslanec Stanjura.

Takže to bude vaše pořadí. Já tedy požádám o vystoupení jako první paní poslankyni Janu Černochovou. Paní poslankyně, vaše dvě minuty. Prosím, máte slovo. A připraví se pan poslanec Marian Jurečka. Prosím.

Poslankyně Jana Černochová: Děkuji, pane místopředsedo. Já musím říct, že během vystoupení paní ministryně jsem měla možnost sledovat přítomné sociální demokraty a musím říct, že mi jich bylo líto, protože byli menší, ještě menší, až byli úplně nejmenší. A kdyby mohli zalézt pod ten stůl, tak to udělali.

Paní ministryně je vrcholem arogance, který jsem v této Poslanecké sněmovně zažila. Nejen že je arogantní, ona je i hloupá, protože ty věci, které tady říká (rozruch v sále) nejsou pravdivé. To, že nás tady paní ministryně kárá, že jsme se neúčastnili nějakého kulatého stolu, ale zároveň nedodá, že ten kulatý stůl se konal ve čtvrtek, když zasedala Poslanecká sněmovna, je nevidaná arogance a hloupost! Takže já skutečně tady z tohoto místa žádám sociální demokraty, aby zajistili to, že pokud budeme chtít debatovat o těchto záležitostech, aby se tak činilo v době, kdy nezasedá Sněmovna, aby se toho mohli zástupci ODS i jiní zástupci jiných politických stran účastnit a aby nás tady paní ministryně neškolila z toho, že jsme někam nepřišli. (Velmi důrazně.) My bychom tam přišli, kdyby nezasedala Sněmovna!

A jediné, co mě uspokojuje, že paní ministryni tady už dlouho nevidíme. A to je vlastně hezký závěr před půlnocí toho dnešního dne. Není to marné. Já si myslím, že každému, kdo ještě sleduje toto zasedání, to muselo dojít! Paní ministryně si tady dneska chtěla užít ještě svých pár vteřin slávy a možná bychom jí mohli zatleskat! (Potlesk zprava.)

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Další s faktickou poznámkou pan poslanec Marian Jurečka, připraví se pan poslanec Marek Výborný. Prosím, pane poslanče, máte slovo, vaše dvě minuty.

Poslanec Marian Jurečka: Děkuji. Krásnou dobrou půlnoc přeji všem, i kteří nás sledují. Dovolte mi fakticky reagovat.

Paní ministryně říkala ve svém závěru to, že tady je ten více jak milion seniorů, kteří jsou prostě v té obtížné životní situaci. To je pravda! Ale paní ministryně, my jsme v loňském roce předkládali novelu, která mohla řešit zvýšení důchodů a sevření těch nůžek právě pro maminky, dnešní babičky, které mají zhruba o 1 800 korun měsíčně nižší důchod! My jsme řešili zvýšení vdovských a vdoveckých důchodů. Co jste udělali jako koalice? Zabili jste to! Jednalo se tady o 600 tisíc vdov a vdovců, o 1 200 000 maminek, které tady přispěly k tomu, že průběžný systém má nějakou šanci být udržitelný. My jsme jako KDU-ČSL v minulé vládě přinesli zvýšení slev. Mezi lety 2013 a 2017 to přineslo 5,5 mld. korun poctivě pracujícím rodičům. Ten rozdíl mezi naším pohledem a vaším je, že vy jste tady asi tak třicetkrát řekla slovo dávky, dávky, dávky.

My jsme řekli: naše cesta není vybírat, přerozdělovat, kontrolovat a vést náklady na administrativní systém. Ale naše cesta je podpora pro poctivě pracující rodiče systémem slevy a bonusu. Vy podporujete kohokoliv! To je ten rozdíl v té adresnosti a v té efektivitě. A teď tady ve Sněmovně leží osm konkrétních opatření, jak změnit některé parametry, tak aby důchody byly spravedlivější. Co udělala vaše vláda? Dala k tomu negativní stanovisko. A zase tam řešíme vdovy, vdovce, řešíme tam maminky, které tady věnovaly kus svého života pro to, aby vůbec dnes nějaké důchody tady mohly být. Investovaly do té generace, která tady vyrostla. Já osobně vím, o čem mluvím, mám pět dětí, dělám maximum pro to, aby průběžný systém byl udržitelný.

Neříkejte, že do doby, než vy jste přišla na MPSV nikdo nic předtím nedělal! Děkuji.

Pokračování schůze Poslanecké sněmovny
27. června 2019
Přítomno: poslanců

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. Pan poslanec Výborný stáhl žádost o faktickou poznámku, proto požádám o vystoupení pana poslance Skopecčka. A připraví se paní poslankyně Richterová. Vaše dvě minuty, pane poslanče. Prosím. A máme tady půlnoc.

Poslanec Jan Skopecček: Dobrý hezký nový den přeju, dobré ráno. Já tři poznámky k tomu vystoupení paní ministryně práce a sociálních věcí, když by se člověk mohl vyřádit na každé nesmyslné větě, kterou tady pronesla.

Podpora rodin. Zaznělo tady, že předchozí vlády neudělaly nic. Je to lež, paní ministryně. Když už v tom rezortu jste, tak si zjistěte, co se v něm dělalo v předchozích letech a při vašich předchůdcích. I ODS podporovala a mnohokrát hlasovala pro zvýšení daňových slev pro děti, opakovaně. To je velmi významná podpora rodin. Já osobně jsem navrhoval ještě v předchozím volebním období – bohužel se zákoník práce, nebo možná bohudík, když ho psali sociální demokraté, neprojednal – ale navrhoval jsem větší motivaci ke zkráceným pracovním úvazkům. To by také rodinám velmi pomohlo.

Ale vy prostě žijete uzamčená ve slově dávka. Vy jiné slovo, jiný nástroj v sociální politice neznáte než dávka, tak u vás si prostě musíme zvyknout na to, že budete mluvit jenom o dávkách. A ta přezdívká v podobě dávkomatu, si myslím, že poměrně sedí.

Co se týče minimální mzdy, tak zase nemáte pravdu. Není pravda, že by všude ve světě byla centrálně stanovená minimální mzda. Je řada ekonomik, které minimální mzdu nemají vůbec. Dokonce tam díky tomu mají v průměru nižší nezaměstnanost než v zemích, kde minimální mzda je. A v řadě zemí, kde je minimální mzda, se ta minimální mzda liší třeba podle odvětví. To znamená, že v automobilovém průmyslu, kterému se aktuálně třeba daří, může ta minimální mzda být vyšší, v textilním průmyslu, který třeba může být v té době v krizi, je ta minimální mzda nižší. Vyjednávají o tom odbory vždycky v tom sektoru. Takže není pravda, že bychom jako jediní, nebo že by nebyly země, které minimální mzdu nemají.

A jinak jsem vám chtěl na závěr poděkovat a myslím to zcela upřímně. Chtěl jsem vám poděkovat za to, že po šesti letech, co má sociální demokracie na starosti rezort práce a sociálních věcí, jste slíbila, že v září možná přijdete se svým návrhem. Těch šest let je vcelku kosmická rychlost. (Předsedající upozorňuje na čas.) A já myslím, že... Dobrá, tak já se přihlásím ještě jednou.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Prosím dodržujeme ten čas. Je tady mnoho přihlášek. Máme po půlnoci. Tak prosím, paní poslankyně Richterová s faktickou poznámkou a připraví se pan poslanec Ivan Bartoš, předseda Pirátů. Prosím vaše dvě minuty.

Poslankyně Olga Richterová: Děkuji vám, vážený pane předsedající. Vážení přítomní členové vlády, vážené kolegyně, vážení kolegové, já bych chtěla říct, že mi přijde škoda, že – možná je to i tím oblečením – prostřednictvím pana předsedajícího jste, paní ministryně, dnes taková bojovná. Protože myslím, že udělíte opravdu rány na nepravých místech. Opravdu ta výtka, že nechodíme na vámi svolaná setkání, když je pravidelně svoláváte na jednání Poslanecké sněmovny, za to my opravdu nemůžeme. To opravdu bylo vedle.

A ještě bych ráda zdůraznila, že jakmile jsou termíny předem, tak třeba na komisi pro důchody mají Piráti stoprocentní účast. Kromě toho, že tam máme ty konstruktivní návrhy, kterých jste si všimla, za to jsme rádi. Dále chci zdůraznit, stěžujete-li si na kritiku vašeho návrhu k revizi dávek, tak je to zase boj za něco, co je mnoho let připraveno v šuplíku ministerstva, vrací se to, jako se vracejí duchové ze skříní a ožívají. A něco, co je pak potřeba zase zaplašit. Já doufám, že to opět zaplašíme, poněvadž se to tváří jako řešení, řešení to není.

Obrázela jste od Pirátů mým prostřednictvím deset zásadních připomínek. Je mi líto, že to berete osobně, ale je to věcná debata, kterou je potřeba věcně vypořádat.

Poslední věc – dostupné bydlení. Opravdu na tom vámi vedeném ministerstvu intenzivně spolupracujete s místním rozvojem? Spolupráce, sociální práce, podpory lidí v bydlení mezi MMR a MPSV. Jak se to daří? Opravdu by mě to velmi zajímalo.

Vaše bojovnost není na místě, prostřednictvím pana předsedajícího samozřejmě.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. A nyní předseda Pirátů Ivan Bartoš. Pane poslanče, vaše dvě minuty. A připraví se pan poslanec Jan Bauer. Tak máte slovo.

Poslanec Ivan Bartoš: Já bych si dovolil také krátce reagovat na některé věty, které zazněly od paní ministryně. Já jsem byl třeba u těch prvních jednání, když ještě nebyla tato vláda ANO a ČSSD, kdy se řešilo například téma dostupného bydlení. Chodili jsme na kulaté stoly na MMR. Byla tam účast na MPSV. MPSV pak z toho bylo vyčleněno, vznikl investiční plán Výstavba. A já jsem si od té doby nevšiml, že by tento investiční plán, kde obce mají čerpat peníze, byl doprovázen jakoukoliv související iniciativou ze strany MPSV. Přitom pro dostupné bydlení je to naprosto klíčové, abychom nevybudovali za těžké peníze třeba nějaká další ghetta nebo vyloučené lokality.

Vždycky zazní ale opozice, občas tam tedy zazní, že Piráti se na tom podílejí. Já si nemyslím, že mít v názvu sociální, jako má sociální demokracie, jí dává patent na to řešit sociální politiku. Jestli jste viděla program Pirátů do voleb, tak my jsme tam měli silná sociální témata od rodin po vyloučené lokality pro bydlení a intenzivně se jim věnujeme. A já bych chtěl říct jenom takový jeden příklad, protože u nás se ty věci sbíhají. A my nemáme aparát ministerstva, ta moře úředníků, kteří připravují legislativu. My máme nějaké zdroje za mandáty a máme naše expertovně, a i přesto se snažíme být vždy partnery ministerstvům v té kvalitní přípravě.

A my jsme, myslím, že od minulého roku, připravovali portál, protože to je nejjíc dotazů, jak můžeme jako maminky získat ty peníze, kde si máme požádat, tak jsme připravili portál socialnisystem.pirati.cz, na kterém jsme zohlednili všechny možnosti. Radíme lidem, jak, pokud potřebují ve složité životní situaci, jako je bohužel i rodičovství v České republice stále, získat nějaké peníze, jak mají postupovat. A den, kdy jsme tento portál spustili, tak reakce ministerstva byla – ježíš my ho spouštíme. Také vyšel na webu nějaký termín, tak věřím, že ten termín, který teď někdy má být, že tedy ministerstvo spustí ten portál, bude dodržen. Jestli toto není pouze PR. (Předsedající upozorňuje na čas.)

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Já vás chci požádat všechny znovu o dodržování času. Víte, že máme mnoho přihlášek, a už je po půlnoci. Pan poslanec Bauer, vaše dvě minuty a připraví se paní poslankyně Radka Maxová. Prosím.

Poslanec Jan Bauer: Děkuji. Vážená paní ministryně práce a sociálních věcí, já vím, že nejste poslankyně, ale já jsem tady odporoval za ta léta v Poslanecké sněmovně jenom takový efekt, že když někdo mluví moudře, chytře, třeba někdy i vtipně, tak ta sněmovna je prostě v klidu a kolegové dokážou poslouchat. A naopak jsem vyzporoval na druhou stranu, že když někdo mluví hloupě, třeba někdy i přídrzle nebo jízlivě, tak ta sněmovna burácí. A musím tedy říct k vaší nelibosti, že do té doby, dokud jste nevstoupila do sněmovny, tak tady byl relativní klid.

A chtěl bych říci, že mě mrzí, že unikly ty materiály, dávky na bydlení. A už tady o tom bylo řečeno, ale ke mně bohužel jako k místopředsedovi sociálního výboru zatím neunikly. Tak jsem vás chtěl jenom poprosit prostřednictvím pana předsedajícího, jestli by mohly uniknout i ke mně. Mám pocit, že i ostatní členové sociálního výboru je také nemají. Děkuji moc.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: To byl pan poslanec Bauer. Nyní tedy požádám o vystoupení paní poslankyni Radku Maxovou a připraví se pan poslanec Aleš Juchelka. Prosím, paní poslankyně, vaše dvě minuty.

Poslankyně Radka Maxová: Děkuji, pane předsedající. Já budu reagovat jako předsedkyně výboru pro sociální politiku. Bylo to tady už zmíněno možná třikrát, čtyřikrát. Chtěla bych se ohradit proti tomu, že poslanci nechodí na vámi

svolané kulaté stoly, protože vy je opravdu svoláváte v době, kdy poslanci nemohou. A pro ně je samozřejmě prioritní účast na jednání Poslanecké sněmovny. My všichni členové výboru pro sociální politiku jsme vás dvakrát, ne-li třikrát vyzývali k tomu, abyste zvážila data kulatých stolů, různých seminářů, abychom se my mohli účastnit. A výbor vás vyzýval i minule, kdy jste svolala zrovna tento kulatý stůl na revizi dávek či kulatý stůl na sociální služby.

To, že by se minulá vláda a Ministerstvo financí nevěnovalo rodinám, to také není pravda. Odsouhlasily se dětské skupiny, zvýšily se několikrát daňové slevy, zavedlo se školkovné, snížilo se DPH na dětské výrobky. Takže neříkejte, že vy pouze jediná bojujete za rodiny.

Jen taková poznámka. Vy se stavíte do roli obhájkyně rodin. Ale pokud já si dobře vzpomínám, tak v minulém volebním období se vám moc koncepce rodiny nepovedla, protože se nedostala ani do Sněmovny. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní požádám o vystoupení pana poslance Aleše Juchelku a připraví se pan poslanec Vít Kaňkovský. Stále jsme ve faktických poznámkách. Vaše dvě minuty.

Poslanec Aleš Juchelka: Děkuji, pane předsedající. Paní kolegyně Maxová už spoustu věcí řekla. Úplně jenom takovou doušku předtím, než se dostanu k merituu věci. Když tady vadí v Poslanecké sněmovně a v tom plénu oslovení Verunko, anebo že je někdo mladý, tak oslovovat paní ministryni, že je hloupá, tak to si myslím, že paní Černochová prostřednictvím pana předsedajícího, že to je malinko přes čáru. Tak si myslím, že byste se měla trošičku omluvit paní ministryni. (Potlesk části poslanců vlevo.)

A co se týká průběžného důchodového systému, my musíme říct samozřejmě i tu druhou věc. Protože se neobejdeme bez těch dalších generací. To znamená, že když chceme zachovat průběžný důchodový systém, tak musíme k tomu mít ty lidi, kteří ho budou jednoduše do budoucna financovat. To znamená podporovat rodiny s dětmi. V tuto chvíli máme 1,67 dítěte na matku. Potřebujeme 2,1 dítěte pro to, abychom dodrželi nějaký demografický růst v České republice. K obhajobě můžu říct, že to nedosahuje vůbec žádný stát v EU. Nejbližší je tomu Francie 1,7 dítěte. A to znamená, že bychom měli podporovat rodiny se dvěma až třemi dětmi. A v tuto chvíli my víme, že u třetího dítěte se nám samozřejmě láme ekonomika rodiny, potřebujeme větší auto, potřebujeme větší byt, prostě jednoduše se nám nevejdou do osobáku tři sedačky dozadu, potřebujeme větší auto atd. Myslím si, že obecně podpora rodinné politiky právě pro rodiny s více dětmi by měla hrát možná i v národní koncepci rodinné politiky opravdu prim. A myslím si, že je to ten absolutní základ právě pro to, abychom mohli udržet, pokud to chceme v rámci důchodového systému, ten průběžný systém, ale hlavně my prostě potřebujeme děti. Potřebujeme děti. Děkuji moc.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji i za dodržení času panu poslanci Juchelkovi. Takže nyní vyzývám pana poslance Víta Kaňkovského na faktickou a připraví se pan poslanec Jan Bartošek. Tak prosím, vaše dvě minuty, pane poslanče.

Poslanec Vít Kaňkovský: Vážený pane předsedající, milé kolegyně, kolegové, dobré ráno. Mně také nedá, než reagovat na paní ministryni Maláčovou. Paní ministryně Maláčová možná ví, možná neví, že jsem se jí tady v řadě ohledů v minulosti zastával. Bohužel po estrádě, která tady proběhla při závěrečném projednávání dofinancování sociálních služeb, jsem musel tento svůj postoj přehodnotit. Neříkám, že to je navěky, ale to vystoupení, které tady měla paní ministryně dnes, mě znovu zase nabádá k tomu být velmi ostražitý.

Chápu, paní ministryně, že obhajujete svoji stranu, to je naprosto v pořádku. Že obhajujete svůj resort, to je taky naprosto v pořádku. Ale to, co jste tady předvedla, to byla míra arogance, drzosti, polohří, polopravd, prostě to se nedělá.

Ano, sociální demokracie má samozřejmě na řadě věci v sociální politice svoji zásluhu. Zmiňovala jste tady rodičovskou, ta ale ještě nedospěla do finále. Zmiňovala jste příspěvek na péči, ano, na tom má sociální demokracie svoji zásluhu, na zrušení karenční doby. Ale dofinancování sociálních služeb, to je jeden velký průšvih. A to, co jste tady zmiňovala ohledně rodinné politiky – no to snad nemyslíte vážně! Zákoník práce, který připravili vaši úředníci, jste smetla pod stůl. V tuto chvíli tady není připravena novela zákoníku práce. Flexibilní úvazky? Co jste pro ně udělala?

Takže paní ministryně, nezlobte se, chlubte se tím, co si chloubu zaslouží, ale nepoužívejte tady tu směsici populismu a všeho možného odporného, co tady dneska zaznělo. Omlouvám se, ale bohužel je to tak. (Potlesk zprava.)

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Další s faktickou poznámkou vystoupí poslanec Jan Bartošek a připraví se paní poslankyně Pekarová. Tak pane poslanče, vaše dvě minuty. Prosím.

Poslanec Jan Bartošek: Děkuji, pane místopředsedo. Ono slovy klasika: "To neděláš dobře, s téma sirkama, Jaromíre." Paní ministryně, víte, přesně tohle chování, které jste předvedla, je právě to chování, které pohřbívá sociální demokracii a vede ji do vytracena. Ta míra arogance, přezírání a neschopnost vidět věci v souvislostech je právě to, co sociální demokracii nejvíce ubližuje.

A za co vás chci pochválit? Vy jste skvělý koaliční partner hodný obdivu. My tady řešíme střet zájmů premiéra a sociální demokracie nastoupí a prsama odvrátí útok, který jde na premiéra, a říká: My jsme koaliční partner, my ho budem chránit! A všechno se to otočí proti sociální demokracii. Kde je premiér, kde je hnutí ANO? Nikde! Tady ano, já vás vidím, já vás vidím. Nikde! Všichni jdou do sociální demokracie. Skvělá práce, skutečně jako koaliční partner k nezaplacení. (Potlesk)

zprava.) A je třeba říct, že – jak to vypadá v praxi? No, všechno to, co jste zde říkala, co se vám povedlo, si prodal Andrej Babiš. Vám zůstává jenom ostuda. Měla jste možnost mlčet a odejít se ctí. Promluvila jste a tohle jste sklídila. A myslím, že po zásluze. (Potlesk zprava.)

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Další s faktickou poznámkou poslankyně Pekarová a připraví se předseda klubu ODS Zbyněk Stanjura. Paní poslankyně, vaše dvě minuty. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Markéta Pekarová Adamová: Děkuji za slovo. Dámy a pánové, a pánové, já jsem vlastně chtěla říci podobná slova jako už můj předřečník. Ten důvod, proč jsme svolali jako opozice dnešní zasedání, dnešní mimořádnou schůzi k vyslovení nedůvěry vládě, je zejména enormní střet zájmů Andreje Babiše. To už je teď zapomenuto, protože tady v tuto chvíli probíhá defilé, demonstrují se tady názory ohledně rodičovského příspěvku, důchodů a dalších sociálních dávek a vlastně ten střet zájmů je zapomenut. Andrej Babiš, možná, tady není, tak asi v teple své kanceláře, protože tam je opravdu určitě tepleji než tady, se tomu všemu musí smát a musí si říkat: Jo, tak skočili zase na špek.

Prosím, vraťme se k tomu tématu, kvůli kterému tady dneska zasedáme už od 10.30, a pojďme se vrátit k tomu, co skutečně je zásadním problémem, byť samozřejmě ty věci, které tady probíhají a které tady řešíte, jsou problémem nemalým. Ale skutečně tím zásadním, proč tady dneska jsme, to není. A nechme si prosím tu věcnou debatu ohledně reformy důchodů a dalších věcí na ty debaty, které k tomu budou určeny. Teď se věnujme té aroganci moci, kterou tady předvádí Andrej Babiš, byť mu tady směle konkuruje jeho stranická ne, ale vládní kolegyně paní Maláčová.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní požádám o vystoupení předsedu poslaneckého klubu ODS Zbyňka Stanjuru a připraví se předseda ČSSD a ministr vnitra Jan Hamáček. Tak prosím.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Já volně navážu na to, co říkala má předřečnice. Nejdřív krátký komentář a pak konkrétní dotazy na paní ministryni. Tak sociální demokraté dostali 7,3 % ve volbách – nepříjemné, rozumím tomu, taky se nám to stalo. Před rokem se rozhodli, že budou svůj skvělý program prosazovat ve vládě, pak byly senátní volby, ze 13 okrsků jeden. Mimochodem odpůrce vstupu ČSSD do vlády. Pak byly komunální volby. V Praze ani zastupitel, ani na magistrátu, ani na jedné z 15 velkých městských částí. Teď jsme měli evropské volby a podívejte se, jak voliči tu skvělou politiku paní ministryně ocenili – 3,9. Sedm, šest, pět, čtyři, myslím, že můžeme počítat dál, tři, dva, jedna.

Mě k těm otázkám inspirovala i barva šatů paní ministryně. Paní ministryně, jaké jsou vaše red lines pro vaše působení ve vládě? Jaké to je pracovat pro trestně

stíhaného premiéra? Jaké to je pracovat pro člověka, jehož firma bere na dotacích ročně zhruba tolik, kolik vám chybí na sociální služby? Jaké to je nechat se ponižovat, že nejste schopni za šest týdnů vyměnit ministra z vaší strany? To mě dneska zajímá! Ne vaše jájinkovství, já, já, já, první, který tady něco dělá v sociální oblasti. Jaké jsou vaše red lines? Budete pracovat i pro obžalovaného premiéra? Budete pro něj pracovat i v okamžiku, kdy se potvrdí podezření, která jsou v auditorské zprávě? Na to chceme slyšet dneska odpověď. Neodvádějte pozornost! Vy sloužíte Andreji Babišovi, my ne! (Silný potlesk zprava.)

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní požádám o vystoupení ministra vnitra a předsedu ČSSD Jana Hamáčka. A připraví se pan poslanec Jan Skopec. Tak pane ministře, vaše dvě minuty. Prosím.

Místopředseda vlády a ministr vnitra ČR Jan Hamáček: Děkuji. Vážený pane místopředsedo, kolegyně, kolegové, já si kladu otázku, zda má v tuto časnou hodinu smysl vystupovat, ale musím. Já chci ocenit průběh té debaty, protože až do doby před nějakými osmi minutami jsem měl pocit, že tady probíhá relativně kultivovaná výměna názorů. A nebyl to jenom můj názor, já také sleduji sociální síť a celá řada uživatelů sítě Twitter si pochvalovala, že v pokročilou noční hodinu tady Poslanecká sněmovna kultivovaně diskutuje o reformách penzijního systému. To celé vzalo zasvě vystoupením paní poslankyně Černochové. (Protesty v lavicích ODS.)

Já jsem přesvědčen, že některé věci by se prostě říkat neměly. Jsou na světě parlamenty, např. britský, který říká, co si poslanec může dovolit a co už je za čarou. Oslovit nebo označit někoho za hloupého, označit někoho, že lže, to já pokládám za čarou a stejně tak to za výraz za čarou pokládá i britský parlament. Takže já bych byl velmi rád, pokud je to jen trošku možné, abychom se vrátili ke kultivované debatě a abychom nebyli osobní, protože pokud to budeme posunovat do osobní roviny, tak tady budeme pravděpodobně do pěti do rána a nic nevyřešíme. To za prvé.

A za druhé, prosím všechny ty, kterým leží na srdci osud sociální demokracie, aby to nechali na nás. Honza Bartošek – použiju to slovo, protože si tykáme – tady vystupoval s tím, jak tady všichni útočí na sociální demokracii, a z té pistole se mu ještě kouřilo. Nechte to prosím na nás.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní pan poslanec Jan Skopec s faktickou. Já jenom... Tak vy ji stahujete. Dále pan poslanec Válek s faktickou poznámkou. A zatím mám přihlášky jenom tři, tedy pan poslanec Válek, pan poslanec Klaus a pan předseda klubu ODS Stanjura. To jsou zatím tři faktické poznámky. Prosím, vaše dvě minuty.

Poslanec Vlastimil Válek: Já se prostřednictvím pana předsedajícího kolegům omlouvám, ale už je to stejně ztracené, tak si to aspoň užiju. Tak já bych souhlasil s tím, že s dětmi je potřeba pomáhat a je potřeba pro větší porodnost něco

dělat, ale pokud budeme zasedat každý den do rána, tak jako parlament s tím nic nenaděláme, my v tomto směru budeme nepoužitelní. Snad jedině pokud posuneme legislativu. A tady bych chtěl připomenout opoziční poslankyni, svoji kolegyni paní docentku Putnovou z Brna, která prosadila jako opoziční poslankyně – a já to opakuji znovu, jako opoziční poslankyně prosadila, a já si vážím v slyšení poslanců tehdejšího parlamentu předchozího, kteří pro ten návrh hlasovali – to, aby studentky na vysokých školách v době, kdy jsou na mateřské, tak tato mateřská se jim nezapočítávala do studia, aby se to studium prodloužilo. Málokdo si na to dneska vzpomene, ale bylo to nesmírně záslužné a všichni z vás, kteří mají dcery a ty dcery studují na vysokých školách a jsou v situaci, kdy buď si musí vybrat kariéru, nebo si můžou vybrat děti, tak tento návrh ocení. Řada mých kolegů nebo přátel, kteří mají dcery doktorky, a během studia jejich dcery otěhotní, tak si vzpomínají, a vzpomínají s láskou na paní docentku, která jako opoziční poslankyně za TOP 09 tento návrh prosadila.

Myslím si, že podpora rodin, podpora mladých, podpora dětí není pravá, není levá, ale je správná nebo špatná. A abych to na závěr v posledních 30 vteřinách odlehčil, my celou tuto debatu samozřejmě vedeme o panu premiérovi, o jeho střetu zájmů, a pan premiér zvolil taktiku, nasazuje ministry, ti ministři jsou odborníci, někteří jsou takoví odborníci, že je během roku už třikrát vystřídal na těch ministerstvech, a jako nejsilnější zbraň naposled nasadil paní ministryni. Já tomu rozumím, chápu to. A to vystoupení vypadalo podle toho. Nicméně já jsem pozitivní a optimista a věřím tomu, že paní ministryně teď sáhne do... (Předsedající: Čas, pane poslanče!) Já se přihlásím ještě jednou.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Takže nyní pan poslanec Václav Klaus na faktickou poznámku a připraví se předseda klubu ODS Zbyněk Stanjura a potom mám na faktickou poznámku přihlášenou paní ministryni Maláčovou. Další přihláška zatím není. Ještě pan poslanec Válek. Tak prosím, vaše dvě minuty.

Poslanec Václav Klaus: Minule jsem vystupoval jako odborář, teď vystoupím trochu jako pedagog. Já mám pocit, že už je to stejně teď fraška, co se tady odehrává do tří do rána, ale řekl bych jednu věc. Já velice nesouhlasím se sociální politikou paní ministryně Maláčové a budu o tom hovořit ve svém projevu, proč nedám důvěru této vládě. Naprosto nekompromisně. Na druhou stranu bych se jí rád zastal jako ženy, protože tady někomu říkat, že je hloupá – tady bych řekl jako pedagog, že bych si nebyl tak jistý v kramflecích, paní poslankyně Černochová, vašim prostřednictvím, v porovnávání chytrosti u těchto dvou dam.

A druhá věc. Pane Bartošku, takové ty vtipy ze sedmé třídy, kdo co –.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Oslovujte se prosím mým prostřednictvím, poslanci vzájemně.

Poslanec Václav Klaus: Pardon, prostřednictvím pana předsedajícího. – kdo co odvrací prsama, a tak se u toho uhihňávat, bylo také myslím poměrně nedůstojné, aspoň já jsem to tak vnímal. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak nyní požádám o vystoupení pana poslance Zbyňka Stanjuru. Dále se připraví paní ministryně Maláčová a pan poslanec Válek. Tak prosím, vaše dvě minuty, pane předsedo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Tak Václav Klaus se zastal paní ministryně, proč ne, a urazil mou kolegyni. Takže nejste o nic lepší, o nic, ani o vteřinu. A já nechci být arbitř, ani vy byste neměl být arbitř intelektu našich kolegů. O to bych poprosil.

Pan předseda Hamáček zaměnil příčinu za následek. Ano, ta debata byla relativně klidná. Ministři, mistři uhýbání a nesmyslných projevů, splnili svou práci. Já o jejich funkci také budu mluvit, až se dostanu na řadu, o tom, jak to chápou.

Kdo rozčeřil tu soudružskou pracovní atmosféru, pane předsedo Hamáčku prostřednictvím? Vaše paní ministryně. Úctyhodný výkon. Ona vystoupila klidně, věcně, konkrétně, nikoho neurazila a spustila 38 faktických připomínek v prvním kole, 36 ve druhém, příště to bude 31. Takže asi 90 faktických připomínek na dvě minuty, 180 minut, a pak ještě řekne: proč tu jsme tak dlouho? (Pobavení v řadách ODS.) Já nevím, pane předsedo. Ale já tomu rozumím a je správné, že se předseda zastane své kolegyně. Ale pane ministře prostřednictvím pana předsedy, když tady váš šéf Andrej Babiš, myslím vládní šéf, nás všechny uráží, všetečnický, je tady pět zlodějů ve Sněmovně, vy to všichni víte, co jste dělal? Mlčel! Tak buď mluvíte vždycky, nebo mlčte vždycky! (Potlesk zprava.)

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak další s faktickou poznámkou paní ministryně Maláčová. Paní ministryně, máte slovo a připraví se pan poslanec Válek. Zatím mám přihlášky pouze na tyto dvě faktické poznámky. Paní ministryně, vaše dvě minuty. Prosím, máte slovo.

Ministryně práce a sociálních věcí ČR Jana Maláčová: Děkuji, pane předsedající. Já jsem ve svém příspěvku při vyslovování nedůvěry vládě poukázala na to, co se za poslední rok v sociální oblasti podařilo. A myslím si, že toho bylo opravdu hodně. Ještě více práce nás čeká. A jaká reakce jsem sklídila? Bylo toho opravdu hodně, že jsem arogantní a hloupá. Já si myslím, že ta reakce sama o sobě vypovídá o úrovni debaty v této Sněmovně.

Další věc, kterou bych ráda zmínila. Vyčítat ministryni práce a sociálních věcí, že řeší dávky, já myslím, že to všichni víme, že dávky jsou důchody (námitky zprava), důchody jsou dávky, ano, jsou to dávky, můžeme se společně podívat do zákona, je to rodičovský příspěvek, příspěvek na péči, a já myslím, že vyčítat ministryni práce a sociálních věcí, že řeší dávky, když je to 70 % náplně zejména

ministryně práce a sociálních věcí, řekla bych, že těch dalších 10, 15 jsou dotace, ale to je další zakázané slovo pro pravici, tak to je opravdu bezpředmětné.

Takže ještě jednou. Prosím vás, nebudu vyžadovat od paní poslankyně omluvu, neberu si to osobně, je to zapálená opoziční rétorika, ale myslím si, že to do slušné racionální debaty nepatří. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji a nyní mám dvě faktické poznámky. Takže pan poslanec Válek. Prosím, vaše dvě minuty. A jako druhý se přihlásil poslanec a předseda klubu ODS Zbyněk Stanjura. Prosím, vaše dvě minuty.

Poslanec Vlastimil Válek: Tak abych to dokončil, tak prostřednictvím pana předsedajícího k paní ministryni. Vy víte, že když jsme se bavili o eNeschopenkách, tak jsem se snažil být velmi korektní. Říkal jsem vám, co si myslím, co mám za tipy, a myslím si, že to nebylo k neprospěchu věci. Tak buďme do budoucna pozitivní.

Vraťme se zpátky k tomu problému, kvůli kterému jsme se dneska sešli, a to je premiér a jeho potíže. A my se bavme na zdravotním a sociálním... (Reakce v sále.) No já neříkám, že má. My se vraťme na sociálním a zdravotním výboru k problému, který se týká těchto dvou výborů a pana ministra Vojtěcha, k reformě psychiatrické péče. A já věřím, že tentokrát se sejdem v plné síle obou výborů a obou ministrů tak, abychom ten problém posunuli a mohli si říct: reforma psychiatrické péče se posune pozitivním směrem kupředu. Já vám tímto děkuji, že se této schůze zúčastníte.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak děkuji a nyní zatím poslední faktická poznámka, předseda klubu ODS Zbyněk Stanjura. Prosím, vaše dvě minuty. Utíkáte k mikrofonu, děkuji.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Paní ministryně nás tak školí, co je slušné, nebudu se s ní přít. Ale je slušné odpovídat na otázky, tak já zopakuji aspoň dvě. Ptal jsem se na vaše red lines, takže zopakuji dvě otázky. Jaké to je, pracovat pro obviněného premiéra? Děláte to ráda, nebo ne? Je to pro vás problém, nebo je vám to úplně jedno? A za druhé, druhá otázka. Budete pracovat, i pokud bude premiér obžalovaný? Nebo je vám to zase jedno? Děkuji za odpovědi.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak, děkuji, žádnou další faktickou poznámku nemám, takže požádám, v obecné rozpravě vystoupí pan poslanec Vojtěch Munzar a připraví se pan poslanec Pavel Žáček. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Vojtěch Munzar: Děkuji, pane předsedající, dobrou brzkou nebo pozdní hodinu, jak chcete. Přehoupli jsme se přes půlnoc a dnes je tedy tomu přesně rok, kdy byla tato vláda jmenována. Symbolicky v Den památky obětí

komunistického režimu a v den výročí popravky Milady Horákové. A dnes znovu se Andrej Babiš bude spoléhat při hlasování o nedůvěře na komunisty. Jak symbolické.

Máme levicovou vládu hnutí ANO, ČSSD a i KSČM, která vyznává socialistické recepty. Ale hnutí ANO a ČSSD nám se svými socialistickými recepty vládnou již šestým rokem. A jejich socialistické recepty vedou k tomu, že stát je pro daňové poplatníky stále dražší a dražší. Rostou provozní výdaje státu, rozdávají se různé populistické dárečky typu sleva na jízdném a vláda už neví, z jaké kapsy daňového poplatníka by brala. A to vše zaplatí střední třída. Státní aparát bobtná, proto nás stojí každý rok více a více. A čím více bobtná, tím více regulací a byrokratické zátěže vymýšlí a tím více chce přerozdělovat. A tím tato vláda vytváří přebyrokratizovaný a přeregulovaný stát. Snižuje se tím konkurence ČR. Ve výkonnosti veřejného sektoru podle globálního indexu konkurenceschopnosti obsadila ČR až 97. místo.

Tolik tedy k těm reklamním vložkám o efektivní státní správě v úvodních projevech ministryně financí a ministra průmyslu a obchodu.

Tato vláda se jen veze na vlně ekonomického růstu, ze kterého teď těží, ale na budoucnost moc nemyslí. V době ekonomického růstu máme deficitní rozpočty a provozní výdaje státu rostou mílovými kroky. Složená daňová kvóta nejenže roste, ale i dále poroste. V roce 2015 byla na úrovni 32,6 %, v roce 2021 má být již 36,1 %. Znamená to, že stále větší podíl z našeho hrubého domácího produktu přerozdělujete. Jinými slovy, abyste mohli více populisticky rozdávat, tak tím více lidem chcete peníze brát.

Andrej Babiš chtěl řídit stát jako firmu. A poprosil bych pana premiéra, prostřednictvím pana předsedajícího, aby mi nemluvil do zad.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Já myslím, že i obecně ve sněmovně je trošku větší hluk, než by se slušelo. Já vím, že je pokročilá hodina, ale poprosil bych všechny, aby případně pokud něco diskutují, to diskutovali v předsáli. Myslím, že máme na to ještě docela dost času. Prosím, pane poslanče, pokračujte.

Poslanec Vojtěch Munzar: Děkuji. Andrej Babiš chtěl řídit stát jako firmu. A jak by asi dopadla taková firma, jejíž efektivita by byla stále menší, její provoz dražší a neustále by se zadlužovala? Možná tím myslel řídit stát jako dotovanou firmu. Ale tím, kdo dotuje, je daňový poplatník. Naše ekonomika do budoucna potřebuje silnou střední třídu. Potřebuje lidi, kteří svými soukromými aktivitami dokážou přispívat k ekonomické síle naší země. Dokážou se postarat sami o sebe a svoji rodinu. A vy jste, vážená vládo, příspěvek takových lidí v celé ekonomice zredukovali a ponížili pouze na jejich příspěvek do státní kasy. Aktivní lidi zatěžujete další a další administrativou. V ČR musí firmy věnovat ke splnění svých daňových povinností o 40 % více času, než činí průměr zemí EU a Evropského sdružení volného obchodu. Nadměrná byrokracie dusí podnikání a vlastní aktivity lidí. Pokračujete ve svém tlaku na drobné živnostníky, malé a střední firmy. Před pár dny

jste protlačili na sílu další vlny EET. Chcete tím zatížit tisíce drobných živnostníků, řemeslníků, kadeřnic, švadlen, lékařů, zahradníků a dalších. Z nich chcete vyždímat každou korunu. Místo aby stát byl pro občany partnerem, místo ochrany občana, jeho práv před státní mocí se zde znovu dostávají ke slovu tendence k ochraně státní moci na úkor občanů.

Jsme svědky nadužívání zajišťovacích příkazů, které vedou k neoprávněné likvidaci firem. Jsme svědky, kdy státní aparát na pokyn shora zaklekává na firmy. Jsme svědky situací, že beze studu státní správa vyzývá novomanželské páry, aby státu sdělovaly své soukromé údaje o svatební hostině. Jsme svědky desetitisícových pokut za nezaúčtovanou krabičku tiktaků, koláčků nebo pár ponožek. Pro státní moc zřejmě zásadní podrývání základů státu. Na ty malé jste takto přísní, ale nadbíháte těm velkým.

Důvod, proč tomu tak je, se dá najít ve vyjádření Andreje Babiše už v roce 2013, kdy prohlásil – cituji: "Malé a střední podniky, to jsou klišé a kecy. My potřebujeme podporovat velký průmysl, který tu má tradici." PR tým panu premiérovi poradil, aby už to neřikal. Ale fakticky jeho vláda postupuje stále stejně. Pomocí EET a tlaku na malé živnostníky a podnikatele umetá cestičku těm velkým, protože těm mizí konkurence. Od roku 2016 zaniklo skoro dva tisíce malých prodejen na venkově. Venkov tak ztrácí základní služby, které potřebuje.

Když se tady pobíral zákon o investičních pobídkách, tak nový vicepremiér vlády a ministr průmyslu a obchodu tady argumentoval množstvím dotačních titulů pro podnikatele. Ale každý dotační titul křiví trh, protože potom podnikatelé nekonkurují svou šikovností udržet se na trhu a nabídnout nějakou činnost našim občanům, ale konkurují pouze tím, jak jsou šikovni ve vyjednávání na ministerstvech o získávání různých dotací. Masivně tak přispíváte k tomu, že měníte ekonomiku tržní na ekonomiku dotační. Samozřejmě že z takového systému těží ti velcí. Ti malí a střední to zaplatí.

Stejně tak postupujete v otázce bydlení. Přitom je to jeden z největších aktuálních problémů naší země. Bydlení se dnes vzdaluje dokonce střední třídě, obzvláště v některých bohatých regionech. Průměrný Čech na průměrný starší byt 3+1 vydělává osm let a devět měsíců – a to by si nesměl nic koupit. Pražan dokonce necelých 15 let. A co dělá tahle vláda? Dále komplikuje a zdražuje přístup k vlastnímu bydlení. Odmítá zrušení daně z nabytí nemovitosti. Předkládá zákon na další regulace a zpříšňování hypoték. Chce zdražit poplatky za vklad do katastru nemovitostí, chce zrušit osvobození od spotřební daně pro domovní kotelny. Nabádá města a obce, aby zvedly daň z nemovitosti. A pak nabídne pár drobtů od stolu ve formě omezených státních půjček. To není podpora střední třídy a prorodinná politika a podpora bydlení.

Ronald Reagan říkal: Pokud se to hýbe, zdaň to. Když se to stále hýbe, zreguluj to. A když se to přestane hýbat, dotuj to. Vláda hnutí ANO, ČSSD a KSČM přesně takto jedná. Ale pan prezident Reagan to tehdy nemínil jako návod. To jste si to trochu popletli. Všem brát a vybraným možná něco má dávat při růstu státní moci a

ceny státu, to je politika socialistická, kterou vy reálně děláte, a proto tato vláda nemá moji důvěru. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Já také děkuji a prosím dalšího řečníka, jímž je pan poslanec Žáček. Připraví se pan poslanec Skopeček. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Pavel Žáček: Děkuji za slovo. Vážení kolegové, vážené kolegyně, než začnu, než se zaměřím na své vlastní téma, hlavní téma je vnitřní bezpečnost, tak bych položil otázku paní ministryni spravedlnosti. Bohužel jsem zde nebyl přítomen v sále, když mluvila o těch telefonních odposleších. Proto bych se chtěl zeptat, jak to bylo míněno – odposlechy jejich kritiků. Chtěla nám naznačit, že někteří poslanci jsou odposloucháváni? Pokud tedy tomu rozumím v kontextu jejích slov, tak by to měli být kritici. Takže týká se to opozice? Nebo se to týká Milionu chvilek pro demokracii, které veřejně nálepkují? Považuji to za vážnou věc. Již jednou v minulosti jeden vysoký vrcholný politik byl za to nadužívání těchto zdrojů kritizován, byl to dokonce předseda vlády. Říkám to také z toho důvodu, že jsem člen komise pro kontrolu odposlechlů, takže jestli ta její slova máme brát jako podnět.

Nicméně teď k tomu hlavnímu tématu.

Nacházíme se v polovině volebního období, třicet let od klíčového a přelomového roku 1989, který přinesl pád komunistického totalitního režimu a návrat svobody a demokracie nejen do naší země. Namísto důstojného připomínání se stejně jako v roce 2018 zabýváme problémy předsedy vlády Andreje Babiše. Politika zvláštního ražení, symbolu našeho nedostatečného vyrovnání se s naší komunistickou minulostí a specifického návratu komunistů k moci. Rád bych se vyjádřil k naplňování programového prohlášení Babišovy vlády v otázkách vnitřní bezpečnosti, přičemž nemohu odhlédnout od jeho problémů s orgány činnými v trestním řízení, případně různými auditními orgány.

Pokud je předseda vlády, vrcholový představitel vládní administrativy, vyšetřován policií a státním zastupitelstvím, klíčovými orgány moci výkonné, případně i propírán různými audity, a to v důsledku jeho střetu zájmů, nedivíme se zájmu orgánů činných v trestním řízení o jeho osobu. A protože Andrej Babiš stvořil v našich podmínkách nový model vrcholového politika, dotačního oligarchy, pro něhož je domácí i zahraniční politika jen pokračováním v byznysu jinými prostředky, nedivíme se na druhou stranu ani jeho zájmu o tyto státní orgány.

Tento gigantický střet zájmů a některé další faktory – o nichž bude ještě řeč – tak logicky ovlivňují činnost, a dokonce i personální situaci v bezpečnostních sborech a zpravodajských službách. Není divu, že tato objektivní situace zasahuje a mnohdy zpochybňuje i činnost – pravda, někdy, zdá se, spíše nečinnost – útvarů Policie České republiky, a vyvolává dokonce konflikt se státními zástupci. Tato nenormální situace se zdá být stále více nepřehlednou a hlavně alarmující.

Ale obraťme pozornosť k plneniu programového prohlásení Babišovy vlády, respektive obou jeho vlád, ktoré sa ve svých formulaciích príliš nelíšú. Dovolím si vás i naši verejnú upozorniť, že vláda v naplňovaní svých programových tezí zcela nehala, ze svých slibů nespĺnila prakticky nic, vyjma postavení se tzv. povinnému relokačnímu mechanismu. Zjevně bylo a je jedno, kdo stojí aktuálně v čele resortu Ministerstva vnitra. Slabost výkonu této klíčové funkce je zcela evidentní. Situaci zde nelze označit jinak než za tristní a udržovací, dlouhodobě jednoznačně neudržitelnou. Ale abych nemluvil jen abstraktně, vyberu několik citátů z programového prohlásení vlády.

Citují: "Budeme rozvíjet integrovaný záchranný systém na řešení mimořádných situací a ochranu proti terorismu. Za tímto účelem posílíme celou koordinaci bezpečnostní politiky státu." Ani téměř po dvou letech není jasné, jak chce vláda posílit koordinaci bezpečnostní politiky státu, když stále ještě ani nevíme, kdo tuto agendu na Úřadu vlády vlastně spravuje. Pokud je známo, byl odtud v uvozovkách odejit téměř celý odbor, který měl tuto oblast na starosti. Takto se realizuje ona lepší koordinace?

Další citát: "Vytvoříme funkční struktury pro předcházení a boj s hybridními a kybernetickými hrozbami." Ani v této oblasti se dosud vlastně neudělalo nic, snad kromě planých řečí. Když už se objevila nějaká pracovní verze zákona o kybernetické obraně, nebyla příliš kvalitní a spíše než odpovědí vyvolala celou řadu dalších otázek. Přitom všichni víme, že se dnes jedná o klíčovou oblast naší obrany a národní bezpečnosti. Poslední ucelená právní norma o kybernetické bezpečnosti pochází z roku 2014. Od té doby se situace výrazně posunula a dnes již tento zákon ani zdaleka nepostačuje aktuální potřebě. Nemáme k dispozici nástroje, ale hlavně legislativu, jak se efektivně bránit v případě kybernetického napadení.

Další citát: "Zaktualizujeme a implementujeme doporučení vzešlá z Auditů národní bezpečnosti." Další z důležitých slibů, který nebyl dosud vcelku naplněn. Velmi se těším, až budeme konečně projednávat tento zaktualizovaný klíčový dokument a jeho implementaci, respektive plnění našimi bezpečnostními složkami.

Další citát: "Budeme vyžadovat nezávislou kontrolu všech zpravodajských služeb a zajistíme jejich lepší koordinaci na vládní úrovni, aby se výsledky jejich práce počítaly." Jak všichni dobře víme, po dlouhém jednání nakonec vznikl orgán nezávislé kontroly, který až dosud existuje pouze na papíře. Jinými slovy, stále absentuje adekvátní kontrola zpravodajských služeb. Přitom jsou zjevné a do jisté míry i pochopitelné tendence navyšovat kompetence a rozšiřovat oprávnění zpravodajským službám a dalším bezpečnostním orgánům státu. Je nepřijatelné, aby zároveň s rozšiřováním pravomocí bezpečnostním složkám paralelně nedocházelo k posílení jejich parlamentní kontroly.

Další citát: "Finančně podpoříme zkvalitnění a zefektivnění fungování bezpečnostních sborů a integrovaného záchranného systému." Přestože došlo k navýšení finančních prostředků, navýšení tarifů, je iluzorní si myslet, že zároveň došlo ke zkvalitnění a zefektivnění fungování bezpečnostních sborů. Více peněz automaticky neznamená více bezpečnosti. Tak to prostě nefunguje. Zkuste se zeptat

přímo příslušníků na ulici, schválně co vám odpovědí na otázku, jestli pocítili z kvalitnější a zefektivněnější fungování za posledních pět šest let. Není totiž náhodou, že dnes často bezpečnostní sbory opouštějí ti nejzkušenější a nedaří se přijímat do služebního poměru nové, kvalitní adepty.

Další citát: "Posílíme a stabilizujeme personální obsazení na všech úrovních, zvýšíme efektivitu řízení i spolupráci jednotlivých složek a z atraktivní kariérní růst v bezpečnostních složkách včetně zvýšení hodnocení práce." Co pro Ministerstvo vnitra a vládu znamenají pojmy "z atraktivní kariérní růst a zvýšíme hodnocení práce", lze ukázat na příkladu novely zákona o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů, jejímž schválením je příslušníkům povoleno podnikat prakticky v kterémkoliv odvětví. Tento krok pro mnohé z nich znamená signál: raději si ještě přivydělejte, protože my nejsme schopni vás stabilizovat.

Normální přece je, že příslušníci bezpečnostních orgánů státu nepotřebují podnikat, protože stát se o ně postará. Jakákoliv privatizace těchto důležitých státních orgánů, a nemyslím tím pouze jejich případnou agrofertizaci, by měla být absolutně nepřijatelná, zvláště když v této podobě ji Ústavní soud ani nevyžadoval, a dříve či později se nám všem může pouze vymstít. Navíc všechny parlamentní strany, vyjma ODS, která jako jediná proti novele hlasovala, měly evidentně za to, že snížení administrativy a byrokracie u bezpečnostních sborů nejvíce pomohou tím, že zavedou další administrativně náročné, nákladné a zdoluhavé řízení ve věci služebního poměru. Nejenom podle mého názoru zůstává pouze otázkou času, kdy soudy opět budou řešit nejednotnost přístupu k příslušníkům bezpečnostních sborů a nyní již i vojákům z povolání.

Bezpečnostní sbory zkrátka nejsou v příliš dobré kondici a už vůbec nelze hovořit o jejich stabilizaci. Připomeňme jen, jak se personálně takzvaně posilovalo a stabilizovalo jejich vedení.

Nejprve byl předsedou vlády v dubnu 2018 po dvouměsíčním veřejném očerňování zlikvidován ředitel Generální inspekce bezpečnostních sborů plukovník Michal Murín, v čemž mu mimochodem asistovali tři nejvyšší státní zástupci, dnes stojící na druhé straně pomyslné barikády. Málokdo věřil, že důvodem změn ve vedení GIBSu nebyla snaha ovlivnit vyšetřování Čapího hnízda vedené Krajským ředitelstvím hlavního města Prahy.

V květnu 2018 skončil, údajně dobrovolně, ředitel právě Krajského ředitelství Policie České republiky hlavního města Prahy generál Miloš Trojáněk. Málokdo věřil, že důvodem změny ve vedení ředitelství nebyla snaha ovlivnit vyšetřování Čapího hnízda.

V rámci určité politické revanše vůči Úřadu pro zahraniční styky a informace, to znamená civilní rozvědce, skončil v květnu 2018 i jeho ředitel generál Jiří Šašek. Mimochodem, stále ještě nevíme, zda podezření zveřejněná v holdingovém tisku byla relevantní.

V srpnu 2018 byl vyměněn ředitel Národní centrály proti organizovanému zločinu plukovník Michal Mazánek za svého jmenovce plukovníka Jiřího Mazánka.

Málokdo věřil, že důvodem změn ve vedení NCOZ nebyla snaha ovlivnit některá další vyšetřování týkající se minulosti Andreje Babiše.

V listopadu 2018 se ocitl stávající policejní prezident generál Tomáš Tuhý, údajně z vlastní vůle, na diplomatickém postu v Bratislavě. Málokdo věřil, že důvodem změny ve vedení Policie České republiky nebyla snaha ovlivnit vyšetřování Čapího hnízda.

V červnu 2019 skončil plukovník Jan Ptáček ve funkci ředitele Krajského ředitelství Policie České republiky hlavního města Prahy a byl nahrazen brigádním generálem Tomášem Lerchem. Málokdo věří, že personální změny ve vedení krajského ředitelství nebyly provedeny v důsledku malé snahy ovlivnit vyšetřování Čapího hnízda.

Zde je namístě konstatovat, že díky vyšetřování premiérových kauz se policejní orgány, ale dnes například i státní zastupitelství, musí bránit nařčení z podjatosti. Každý jejich nový funkcionář se po svém jmenování za vlády trestně stíhaného premiéra musí bránit podezření, že mu půjde na ruku a bude zasahovat do živých kauz v jeho prospěch. Každý z nich si musí být přitom vědom, že až za chvíli Andrej Babiš skončí ve funkci, a nemusí to dlouho trvat, bude muset skládat účty.

Další citát: "Snížíme byrokracii a administrativní zátěž policistů, aby se mohli soustředit na svoji základní činnost, již je zejména boj s kriminalitou a s ní souvisejícími doprovodnými jevy." Za celé období fungování Babišovy vlády jsem neslyšel o opatřeních, kterými by byla snížena policistům administrativní zátěž či byrokracie. Opravdu mě nic nenapadá. A nakonec i z jednání výboru pro bezpečnost naší ctěné Sněmovny spíše vyplývá, že je tomu naopak.

Další citát: "Obecní policii je třeba zapojit do integrovaného záchranného systému a činností souvisejících se zajištěním vyšší bezpečnosti občanů, a to ve spolupráci se státní policií." Myslím, že to ani nemá smysl hlouběji rozebírat či komentovat. Naprostá nula, nic.

Další citát: "Budeme i nadále podporovat právo na vlastní obranu a držení legálních zbraní." I "nadále podporovat" v newspeaku této vlády asi znamená, že se slíbí hory doly, udělá se série fotografií při podpisu peticí za legální držení zbraně, ale faktickou práci opět odvede někdo jiný. Všichni se pak budeme následně divit, že jsme byli v Bruselu zase přehlasováni, protože nikdo nic nevyjednal.

Rád bych při této příležitosti vzpomněl iniciativu kolegyně Černochové, která tuto agendu od roku 2015 řeší a aktivně se zastává zákona dbalých legálních držitelů zbraní. Co ale pro ně udělal nejdříve ministr a následně předseda vlády a jeho dvě vlády? Snad pouze usilovné přípravy k implementaci hloupé, tzv. zbraňové směrnice, namísto toho, aby se iniciovala nová jednání, jak po tom jako první volala právě ODS, a k nimž máme dokonce usnesení Poslanecké sněmovny.

Předposlední citát: "Zpřísníme podmínky pro soukromé bezpečnostní služby a prosadíme přijetí zákona o soukromých bezpečnostních službách, aby byly pod přísnější kontrolou státu." Zejména z důvodu malého zájmu ministra vnitra jde zatím

o prázdnu proklamaci. Zákon o soukromých bezpečnostních službách stále v Poslanecké sněmovně nemáme.

A konečně poslední citát: "Podpoříme dobrovolné programy připravenosti občanů na krizové situace při ochraně obyvatelstva." Už je mi vcelku trapné se pořád opakovat, ale ani v této oblasti se nestalo vůbec nic.

Závěrem jsem tedy nucen konstatovat, vyhodnocení naplňování programu vlády je v oblasti vnitřní bezpečnosti poměrně zdrcující.

Bylo by možné na tomto místě vzpomenout ještě celou řadu přešlapů, nesplněných slibů, nečinnosti a dalších hříchů, ale zdůrazním alespoň stále více se rozevírající nůžky mezi sociálními službami na straně jedné a na straně druhé bezpečností státu a právní ochranou. Asi není nutné zdůrazňovat, tím spíše po té diskusi, která před chvílí skončila, která oblast, a to za současné celkově nejisté bezpečnostní situace, je dlouhodobě zanedbávána a podceňována. Nejsm přesvědčen, a to i na základě prezentovaných faktů, že by vláda Andreje Babiše věnovala záležitostem národní bezpečnosti takovou pozornost, jakou si tato problematika dnes rozhodně zaslouhuje.

A v samotném závěru mi dovolu zareagovat na dopolední oslovení přímo ze strany premiéra Babiše, mimochodem tak nějak pravidelně opakované při příležitosti hlasování o důvěře vládě, a pronést několik slov na téma Státní bezpečnosti.

Ano, opětovně potvrzuji, že otevírání archivů československé komunistické tajné policie a jednotlivých svazků občanské veřejnosti trvalo příliš dlouho. Jde to jednoznačně na vrub prvních politických garnitur po listopadu 1989. Ale považuji za obzvláště pikantní, pokud to kritizuje osoba, jejíž agenturní svazek je od roku 2004 uložen a přístupný badatelské veřejnosti v archivu Ústavu paměti národa v Bratislavě. Ale jinak souhlasím s kritikou v tom smyslu, že pokud by se archivy Státní bezpečnosti odtajnila a otevřely dříve, tak bychom zde nesešli a neřešili ani polistopadové problémy Andreje Babiše.

A ještě jednu poznámku musím věnovat tzv. skartacím či ničení agenturně operativních materiálů příslušníky Státní bezpečnosti, kterou dopoledne zmiňoval také pan premiér. Dovolím si ho na základě dlouholetého studia pramenů opět opravit. Tato skartace desítek tisíc svazků neproběhla pod prvním nekomunistickým ministrem vnitra Richardem Sacherem, který byl jmenován do funkce Václavem Havlem v posledních dnech roku 1989, ale již v první dekádě prosince 1989 v gesci tehdejšího prvního náměstka federálního ministra vnitra Alojze Lorence. Ano, toho generálporučíka Lorence, posledního faktického velitele Státní bezpečnosti, který byl zodpovědný mimo jiné za řízení centrálních útvarů politické policie, včetně správy kontrarozvědky v Bratislavě, tj. XII. správy Sboru národní bezpečnosti a jejich příslušníků, kteří kromě jiné činnosti organizovali agenturně důvěrnickou síť v podnicích zahraničního obchodu, včetně PZO Petrimex.

A úplně na konec dodávám, že tato skartace, která měla zničit kompromitující důkazy o činnosti komunistické strany a jejich mocenských orgánů, nebyla úplně důsledná, o čemž svědčí dnes i tolik diskutované agenturní svazky s krycími jmény

Bureš a Falmer. Agenturní svazky, abych tak řekl, které vzhledem k naší zvláštní politicko-společenské situaci ještě třicet let po pádu komunistického režimu utužují stávající vládní koalici.

Moji podporu tato vláda pochopitelně nemá. Děkuji za pozornost. (Potlesk zprava.)

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Já děkuji. Než dám slovo dalšímu řečníkovi v řádné rozpravě, jsou tu nějaká přednostní práva a nějaké faktické poznámky. Takže jako první s faktickou poznámkou pan poslanec Králíček, poté pan poslanec Růžička. Vaše dvě minuty, pane poslanče.

Poslanec Robert Králíček: Takže dobré ráno všem. Já bych chtěl reagovat jenom na výstup pana Žáčka, protože si myslím, že to je důkaz jenom toho, že ta vystoupení jsou v některých případech, jak bych to řekl, lživá nebo účelově zkreslená. Konkrétně jeho vystoupení, kde mluví o tom chybějícím zákonu o soukromých bezpečnostních službách, tak on sám byl přítomen na několika odborných debatách, které jsme v minulém roce a půl uspořádali, a v současné době ten zákon je na vládě. Takže není pravda, že se v tom nic nestalo. Je na vládě a bude se posouvat do Poslanecké sněmovny.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. A nyní pan poslanec Růžička s faktickou poznámkou. Prosím.

Poslanec Pavel Růžička: Dobré ráno. Já bych pro pana profesora Žáčka prostřednictvím pana předsedajícího k IZS. To, co vy jste tady říkal, že nám IZS nefunguje – já takový dojem nemám. IZS funguje perfektně, hasičům se kupuje nová technika, hasiči jsou suprově vycvičení, hasiči dělají suprové zásahy. A ono to není jenom tak. Je to věcí ministra vnitra, je to věcí pana premiéra, je to věcí celé vlády. Takže to, co jste tady říkal, rozhodně není pravda.

Další věc, jak jste říkal školení nebo výuka do škol. To také funguje. Funguje to, jako garant Ústecký kraj a Zlínský kraj, kde požární ochrana jde do škol. Jsou programy, kde se děti učí, jak mají reagovat na mimořádné události, co mají dělat, když vznikne požár, učí se poskytovat první pomoc. To také funguje, možná třeba jenom o tom nevíte.

A poslední věc – implementace zbraňové směrnice. Nedělá to jenom paní poslankyně Černochová, dělají to i naši poslanci. Naši poslanci jsou v kontaktu s Ministerstvem vnitra, s tím odborem, který řeší implementaci. Pravidelně s nimi spolupracujeme a snažíme se, aby implementace byla co nejlepší a aby vyšla vstříc všem držitelům zbraní. To bych chtěl říct, že to tak je. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Já také děkuji. A nyní s faktickou poznámkou paní poslankyně Černochová. Prosím.

Poslankyně Jana Černochová: Děkuji, pane místopředsedo. Já bych jenom možná si dovolila trošku poopravit svoje předřečníky, protože pan Žáček nijak nezpochybňoval integrovaný záchranný systém. V tom se všichni shodneme, že skutečně je to funkční systém, systém, který by si zasloužil určitě lepší techniku, lepší vybavení, více finančních prostředků, lepší ohodnocení. On tady citoval z programového prohlášení, kde stojí, že finančně podpoříme zkvalitnění a zefektivnění fungování bezpečnostních sborů a integrovaného záchranného systému, což tato věta, snad se shodneme, neznamená jeho zpochybnění.

A k tomu zákonu o bezpečnostních agenturách, bezpečnostních službách. Pokud ten systém (zákon) je na vládě, my nemáme jako poslanci přístup do eKLEPU. Já se to teď dozvídám od vás, byť vím i od pana poslance Ondráčka, že o něčem takovém se hovoří. Ale zatím jsem paragrafově znění já jako poslankyně výboru pro bezpečnost ještě nedostala. Takže jsem zvědavá, co ten návrh bude obsahovat. A jenom doufám a věřím, že to nebude stejný návrh, jako se tady projednával v minulém volebním období a který naštěstí se nedoprojednal, protože byl velmi špatný. Takže ani v tomto ohledu pan Žáček nelhal. Vy jste použil to slovo, já jsem za něj předtím byla káraná. Já vás za něj nekárám, protože na slovu lež nebo hloupost já nevidím nic pejorativního. Takže tady to bylo míněno tak, že to ještě nebylo předloženo Poslanecké sněmovně do procesu. Jsme víc než dva roky od voleb. Pokud tyto normy nebudou předloženy řekněme do podzimu letošního roku, tak si myslím, že se nestihnou v tomto funkčním období projednat, což je škoda a bude to v rozporu s vaším programovým prohlášením. (Předsedající upozorňuje na čas.)

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Tak to byly všechny faktické poznámky a nyní prosím s přednostním právem pana místopředsedu vlády Hamáčka.

Místopředseda vlády a ministr vnitra ČR Jan Hamáček: Tak ještě jednou – nevím, jestli hezký večer, nebo dobré ráno. Každopádně doba pokročila.

Já jsem pochopil, že kolegové z klubu ODS dostali za úkol si tematicky vybrat ministry a každý podle své odbornosti nám to vytmavil, takže já jsem vyšel na pana poslance Žáčka nebo on vyšel na mě, to už je jedno. Chci říct panu poslanci prostřednictvím pana předsedajícího, já jsem přišel připraven unést kritiku a jsem připraven se zodpovídat z toho, co jsem za ten rok na Ministerstvu vnitra udělal. Ale chci vás, pane poslanče prostřednictvím pana předsedajícího poprosit, útočte na mě. Neútočte na ty policisty a na ty hasiče. To, co jste tady řekl o tom, že náš bezpečnostní systém je v principu rozvrácený, spálená země, nic nefunguje – tak to prostě není. Já po republice jezdím, objel jsem si všech čtrnáct krajů, mluvil jsem s krajskými šéfy jak policie, tak hasičů. Věřím, že i v rámci vašeho náročného programu jako člena výboru pro bezpečnost si čas od času najdete čas a vyrazíte mezi hasiče či policisty, pak se s nimi vyfotíte. Všichni jim děkujeme za tu práci. Tak do

nich prosím nekopecme a neříkejme, že jejich práce nemá smysl, nebo že to prostě nefunguje. Náš bezpečnostní systém je jeden z nejlepších na světě. Naši policisté a hasiči fungují. Integrovaný záchranný systém – nám se sem jezdí z celého světa koukat, jak to máme zorganizováno. A my velmi rádi se o zkušenosti dělíme. A těm, kdo to takto dobře nemají zorganizováno, těm vždycky rádi poradíme.

Takže prosím kritizujme věcně fungování Ministerstva vnitra. Já jsem připraven dorazit na bezpečnostní výbor. Koneckonců chodím tam často. A pokud se nepletu, zítra od devíti, nebo vlastně už dneska od devíti máme další jednání. Takže já klidně dorazím. Tam mě můžete kritizovat. Ale prosím, nekopecme do lidí, kteří slouží České republice. To zaprvé.

A s tím souvisí ta druhá věc. Znova říkám, já jsem ochoten akceptovat kritiku. Co nemůžu přijmout, jsou ty personálie, které pan poslanec použil tuším v polovině vystoupení. Vy jste tady zmiňoval konkrétní příběhy konkrétních lidí. Já u každého z nich ten jejich příběh znám. Ale netroufnu si tady na mikrofon za ně mluvit, proč se rozhodli, jak se rozhodli. Vy jste to vzal šmahem. Vy jste řekl, oni všichni odešli, protože to souviselo s Čapím hnízdem. Z čeho vycházíte, pane poslanče prostřednictvím pana předsedajícího? Vy máte nějaké důkazy? Tak se obraťte na GIBS.

Já vím, proč odešel pan generál Trojánek. Možná kdybyste zajel do Jihlavy a dal si s ním kávu, tak on vám to řekne. Rozhodně to nebylo kvůli kauze Čapí hnízdo. A prosím, seberte se a zeptejte se ho, než ho tady napadnete na mikrofon, že byl z Prahy vyhnán, nebo že odešel kvůli Čapímu hnízdu. Není to pravda.

Případ pana generála Šaška, to si můžeme rozříkat, jak to na té rozvědce bylo. Já jsem rád, že celá ta věc se vyšetřuje. Rozvědka má nové vedení, které s minulými problémy není spojeno. A ta služba je stabilizovaná. A to je moje práce.

Pan Mazánek odešel na vlastní žádost. Taky si ho můžete zavolat. Já jsem s ním mluvil před jeho odchodem, děkoval jsem mu, dostal ode mě nějaký dárek. A nastoupil člověk, kterého on sám vybral.

Tomáš Tuhý – to si myslím, že víme všichni, se rozhodl v nějakou dobu ukončit svůj poměr u policie a přejít do diplomacie. A myslím, že to je velmi dobrý velvyslanec České republiky na Slovensku.

A co se týká té poslední výměny v Praze, tak pan plukovník Ptáček se za posledního půl roku, tuším na serveru neovlivni.cz, dostal do dvojí role. Nejprve byl obviňován, že je to vlastně on, kdo s nějakými nekalými úmysly poslal GIBS na pana vyšetřovatele Nevτίpila. Přitom všichni víme, aspoň ti, kteří se těm věcem věnujeme, že nemohl konat jinak, protože ve chvíli, kdy v rozsudku soudu se objeví, že tam došlo k nějakému trestnému činu či nějakému podezření, tak oni prostě musí konat a tu věc prošetřit. Takže nejprve byl napaden z toho, že chtěl odstranit pana Nevτίpila, a poté, co byl vyměněn, tak se dozvíme, že vlastně byl vyměněn proto, že neovládl tu kauzu zamést pod koberec. To jsou prostě novinářské spekulace. Já znám pana nového ředitele, nebo nastupujícího ředitele v Praze Tomáše Lercha osobně a

pokládám ho za špičkového policistu. A věřím, že pražské krajské ředitelství pozvedne a udělá přesně to, co se od něj očekává.

Stejně tak stojím za policejním prezidentem brigádním generálem Švejdarem. Je to špičkový profesionál. V životě bych si nedovolil zpochybňovat jeho personální rozhodnutí.

Takže prosím, pokud chcete kritizovat Ministerstvo vnitra, mě, klidně do toho. Nekopejte do policistů a nekopejte do hasičů.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. A nyní s faktickou poznámkou paní poslankyně Černochová. Prosím.

Poslankyně Jana Černochová: Děkuji, pane místopředsedo. Chtěla bych požádat pana ministra vnitra, aby tady neřikal slova o tom, že někdo na někoho zbyl. Buďte rád, že jste nezbyl na mě. (Pobavení ve všech částech sálu.)

Ale vážně, pane ministře. Možná by nedošlo k tomuhle nedorozumění s panem Žáčkem, kdybyste využil svého přednostního práva jako ministr a vystoupil tady, odprezentoval nám úspěchy resortu Ministerstva vnitra pod vaším vedením, tak jako to udělali vaši jiní kolegové z této vlády. Vy jste se vlastně celý den schovával. Schovával jste se před novináři, protože ještě před několika málo hodinami to vypadalo, že dneska vláda možná důvěru nedostane. A místo toho, abyste tady v tom sále seděl a možná panu Žáčkovi, ale i nám ostatním řekl, co se za vás na Ministerstvu vnitra podařilo, aby tedy pan Žáček nemusel čerpat pouze z programového prohlášení vlády. Vy jste se tady měl svými úspěchy pochlubit, jako to udělali vaši předfečníci. Jako to udělal i pan ministr Staněk, ministr za ČSSD. Jako to udělala paní ministryně Maláčová. Proč vy jste tady neměl stejnou prezentaci jako vaši kolegové?

Takže se skutečně důrazně ohrazuji proti tomu, aby tady někdo říkal, že někdo na někoho zbyl. Ne. Pan Žáček je místopředseda výboru pro obranu (správně pro bezpečnost). Takže se k němu chovejte laskavě slušně!

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Prosím nyní s faktickou poznámkou pan poslanec Žáček, poté pan ministr Hamáček. Vaše dvě minuty, pane poslanče.

Poslanec Pavel Žáček: Děkuju. Samozřejmě jsem zvažoval už při prvním silném argumentu Jany Černochové, že svoji poznámku stáhnu, protože co se dá víc říct, než že pan ministr mohl spadnout do její gesce. Ale dost legrace.

Dovolil bych si poznámku. Určitě slova "spálená země" z mých úst, pane ministře, nikdy neuslyšíte. To je styl jiného druhu politiků z jiné strany, vaší strany, nebo vašich bývalých kolegů.

Politické konsekvence všech těchto výměn, jak jsem zdůvodnil ve svém příspěvku, jsou naprosto legitimní. Jestli jste si všiml, všude byla otázka. Všude byla otázka. Ty věci nebyly zodpovězeny. My jsme je v průběhu posledních dvou let v podstatě kontinuálně řešili. Myslím, že jsem ve svých postojích naprosto konzistentní, takže se nemusíte divit, že jste to dneska slyšel.

Klíčová otázka, o které se zde přesně bavíme, je ten střet zájmů. Na policisty ani na další příslušníky integrovaného záchranného systému ani hasiče jsem neútočil. Přečtěte si to znova. Myslím, že oni to tak pochopí. Ten můj politický pohled byl směřován někam jinam.

A kolegovi Robertu Králíčkovi. Já jsem jenom vycházel i z toho našeho posledního jednání. A jsem rád, že slyším, že to je na vládě. Ale shodli jsme se tam všichni, nebo nejenom my, že tam chybí ta silná politická figura, která by ten zákon táhla. A tou měl být ministr vnitra. Ten tam nebyl. Byl tam vždycky jenom náměstek. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. A nyní pan ministr Hamáček. Prosím, pane ministře.

Místopředseda vlády a ministr vnitra ČR Jan Hamáček: Tak zaprvé, pokud jsem se dotkl paní poslankyně Černochové či jiných kolegů v klubu ODS slovy, že jsem na někoho zbyl, nebo někdo zbyl na mě, tak se omlouvám. Přejde mi to trošku pikantní v kontextu předchozího výroku paní poslankyně Černochové. Ale já se omluvím, pokud se to někoho dotklo. A příště se pokusím se toho nějak vyvarovat.

A k těm výhradám, co tu zazněly. Pokud se nepletu, abych zase někoho neurazil, tak tady padaly výroky z řad opozičních poslanců, že tady ministři defilují jako na orloji, že tím tady natahují čas, že těmi vystoupeními zakrývají tu pravou podstatu dnešní schůze, a teď je mi vyčítáno, že jsem to neudělal. Tak já jsem pokládal za důležité být přítomen a v případě, že padnou dotazy a výroky k Ministerstvu vnitra, na ně odpovět. To za prvé.

Já nevím, jak došla paní poslankyně Černochová k tomu, že jsem se někde schovával před novináři. Když jsem se podíval na svoje dnešní mediální skóre, tak si myslím, že budu tak druhý nebo třetí, protože jsem tady dával rozhovory jak na běžícím pásu, ale fajn, možná jsem měl ještě přidat a ještě udělat dvě tiskové konference. Ale rozhodně jsem se neschoval.

A to poslední, co chci říct panu poslanci Žáčkovi. Vy jste řekl, že ty otázky nebyly odpovězeno. Tak já vám tady říkám na mikrofon a na záznam, ani v případě generála Trojánka, ani v případě plukovníka Ptáčka, ani v případě plukovníka Mazánka a ani v případě pana generálporučíka Tuhého ta jejich personální změna neměla žádnou souvislost s kauzou Čapí hnízdo. To vám tady říkám jako ministr vnitra a věřím, že mám v Poslanecké sněmovně aspoň nějaké zbytky kreditu, tak to říkám s tím, že za to ručím. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji za dodržení času a nyní s faktickou poznámkou paní poslankyně Černochová. (Nepřeje si.) Už ne? Dobře. Tak v tom případě pan poslanec Skopeczek do obecné rozpravy. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jan Skopeczek: Děkuji pěkně za slovo. Já jsem měl na dnešek připraven osmistránkový projev. Chtěl jsem se tady utkat s paní ministryní financí, nicméně něco už jsme odehráli během faktických poznámek, tak se to budu snažit velmi, velmi zkrátit. Vezmu si k srdci ta slova z rána nebo z dopoledne od paní ministryně, že by bylo dobré se držet faktů a diskutovat na základě faktů a spolupracovat atd. To já velmi rád budu spolupracovat, paní ministryně. Tady mi říká, že by bylo dobré spolupracovat, tak já odpovídám, že budu spolupracovat velmi rád, až budete chtít snižovat a zjednodušovat daně, až budete chtít snižovat státní přerozdělování, tak ta spolupráce, a já jsem k ní otevřen maximálně, a jakékoliv snížení daní nebo zrušení daní podpořím. Ale vážně.

Já jsem chtěl aspoň shrnout v nějakých základních bodech, proč z mé strany vláda nedostane důvěru vedle toho, co se dneska diskutuje, střet zájmů pana premiéra, tak i to, co se děje na Ministerstvu financí jak během roku této vlády, tak během těch předchozích let předešlé vlády, kdy hnutí ANO mělo Ministerstvo financí ve své gesci.

Můj první problém, proč nemůžu podpořit tuto vládu, je, že zvyšuje státní přerozdělování, zvyšuje tím vliv státu na úkor svobodných občanů. Když se na to podíváme čísla, a paní ministryně, jsou to čísla z vašeho Ministerstva financí, tak zatímco v roce 2014, což beru za takový start hnutí ANO na Ministerstvu financí, činily veřejné výdaje 1,2 bil. Kč, tak v roce 2020 už to bylo téměř 1,6 bil. Kč. Čili za těch několik let, co hnutí ANO ve vládě spravuje Ministerstvo financí, tak utrácí o více jak 380 mld. korun více, než když vstoupilo do vlády. Byť samozřejmě to je výsledkem i jiných rezortů atd., ale máte na starosti rozpočet, ten bobtná a to státní přerozdělování roste, a protože se zvyšuje role státu a vliv státu a ubírá se soukromému sektoru, tak mně to vadí.

To bobtnání státu lze vyjádřit i jiným číslem, je to počet zaměstnanců. V roce 2014, zase to beru jako jakýsi startovací rok hnutí ANO ve vládě, tak pro stát pracovalo 424 306 zaměstnanců. Když se podíváme do aktuálního státního rozpočtu, tak je to už 469 737 zaměstnanců. Čili za těch pár let od roku 2014 je ze státního rozpočtu, z veřejných zdrojů placeno o více jak 45 431 lidí více. Jenom pro ilustraci, 45 tisíc je velikost ve Středočeském kraji třeba města Mladá Boleslav. Takže zhruba jednu Mladou Boleslav jsme vzali z efektivního soukromého sektoru a začal ji platit stát.

Samozřejmě to bobtnání státu, ať už díky většímu přerozdělování, větší byrokracii, více regulace, a tedy i více státním zaměstnancům, i když korektně dodávám, že tam jsou i učitelé, policisté a armáda, to je potřeba říct, ale shodneme se na tom, že rostly i počty úředníků na ministerstvech, tak samozřejmě toto bobtnání státu vede i k tomu, že roste daňové zatížení našich spoluobčanů. Zatímco v roce

2014 stát vybral 1,1 bil. Kč, tak v roce 2020 už je to více jak 1,5 bil. Kč, čili během těch šesti let se vám podařilo vytahat z kapes daňových poplatníků 420 mld. Kč navíc.

Abychom byli korektní a nesrovnávali absolutní čísla, protože tam není započtena inflace a růst HDP, tak to srovnáme i tím poměrovým ukazatelem. Složená daňová kvóta je za vaší vlády rekordně vysoká. V letošním roce se očekává, a zase jsou to data z vašeho Ministerstva financí, že se vyšplhá na úroveň 35,7 %. To je úroveň, na které složená daňová kvóta v historii ČR ještě nikdy nebyla a oproti předchozím letům vzrostla o několik procentních bodů. Od toho roku 2014 vzrostla zhruba o tři procentní body. Čili poměrně vyšší daňové břemeno uvalujete na naše spoluobčany a to je také důvod pro mě jako liberálního politika a ekonoma, že takovou vládu, která si přeje stále více a více tahat z kapes daňových poplatníků, tak ji samozřejmě já nemůžu podpořit.

Jenom mě trochu překvapuje, že i když ta data jsou poměrně jasná, že jste tady dopoledne bez uzardění mluvila o tom, že snižujete daně, a přitom realita jsou rekordní výběry a rekordní složená daňová kvóta, a navíc v tom ještě ani nechcete přestat. Když se podíváme na poslední týdny a měsíce, tak to je armagedon, to je prostě bomba, která vybuchla, a ty jednotlivé šrapnely přinášejí nové a nové nápady, jaké daně zavést a jaké daně zvýšit, tak jenom za těch pár měsíců daňový poplatník se třese, že v uvozovkách buď bude zavedena sektorová daň, kterou zaplatí ve větších poplatcích, nebo v nižší dostupnosti úvěrů. Bavíme se o zavedení digitální daně, připravuje se návrh na zvýšení sazby spotřebních daní na alkohol a na tabák, uvažuje se o zvýšení zdanění hazardu, je tu návrh zdanění technických rezerv pojišťoven, čili potrestat pojišťovny za to, že si šetří a připravují se na nějaké nenadálé události. Ale jsou to i takové drobné věci, jako je zdvojnásobení poplatku za vklad do katastru nemovitostí. Kolega Kolovratník navrhl zdražení dálničních známek. Čili týden co týden přichází od této vlády další a další nápad na to, jaké daně zvýšit nebo jaké daně zavést, a to, říkám znovu, ve chvíli, kdy tato vláda vybírá rekordní daně. Vy se za to chválíte, OK, to je politický postoj, chcete vybírat víc peněz a víc jich přes ten stát přerozdělovat. Já bych se za to nechválil, já bych se za to kritizoval. Já bych se pochválil jedině za to, kdybych daně dokázal snižovat a zjednodušovat a nechávat lidem více peněz v peněženkách, protože jsem bytostně přesvědčen, že ti lidé je utratí lépe než stát.

O státním dluhu už jsme se bavili, to byl další můj příspěvek. Znovu říkám, je trochu neřetřivé porovnávat výši státního dluhu k HDP s pravicovou vládou ve chvíli, kdy tu byl prostě ekonomický propad, kdy tu byla recese. Na jedné straně klesaly daňové příjmy, na straně druhé rostly nároky na výdajové straně, klesal k tomu ještě hrubý domácí produkt, tak jak jsme si vysvětlili ten zlomek, tak bylo jasné a logické, že i kdyby vláda já nevím co udělala, tak prostě to zadlužení bude růst. Už jenom z důvodu toho, že klesal ten jmenovatel zlomku, který vyjadřuje poměr státního dluhu k HDP. A zase naopak je hloupé se chválit za to, že tento poměr klesá ve chvíli, kdy hlavní část toho klesajícího trendu dělá rostoucí HDP, s čímž tato vláda nemá příliš mnoho společného.

Proč této vládě nedám důvěru, je ta neexistence reformy, která ve svém důsledku znamená zranitelnější veřejné finance v budoucnu ve chvíli, kdy nějaká ekonomická krize, za kterou nebude moct vláda, ať už bude jakákoliv ve Strakově akademii, tak díky tomu, že jsme prostě prohospodařili to šestileté poměrně ekonomicky úspěšné období k tomu, že jsme neudělali nic a) s penzijním systémem, a znovu, tady jsme o tom dlouho debatovali, neudělali jsme ani nic se zdravotním systémem, tak nám samozřejmě v tom rozpočtu, který stále bobtná, jak jsem o tom hovořil, tak nám ty mandatorní výdaje jsou stále na úrovni přes 50 % HDP a nerostou jenom díky tomu, že zase poměrově jim pomáhá ten růst HDP. Ale ve chvíli, kdy ekonomika půjde dolů, tak samozřejmě objem i v relativních vyjádření mandatorních výdajů poroste a bude se snižovat jakýkoliv fiskální prostor vlády pro to dělat něco s fiskální politikou, protože bude muset zaplatit mandatorní. Kdybych k tomu přidal kvazimandatorní výdaje, se kterými také ta vláda toho příliš mnoho udělat nemůže, tak ta vláda bude ještě ve složitější situaci.

Takže vy po těch šesti letech, kdy tu byl poměrně slušný ekonomický růst, předáte veřejné finance v mnohem zranitelnějším stavu, než jste je získali, a pro vládu, která přijde, a přijde krize, tak to pro tu vládu bude problém.

Proč tedy, na závěr, krátce, nedám, nemůžu hlasovat pro důvěru a vyslovím se pro nedůvěru této vládě, tak jednoduše. Přes letité sliby nemáme vyrovnaný rozpočet a na nadcházející roky, i když ekonomika má stále podle odhadů růst, počítáme až do roku 2022 se schodkem.

Já jsem tady v interpelacích, a když je tu pan premiér, tak se ho zeptám, on kdysi prohlásil, že kdyby mu někdo sestavil byznys plán s deficitem, což je podle něj ztráta, tak ho okamžitě z firmy vyhodí. Tak já jsem tak trošku v nadsázce se ptal, kdy, pane premiére, odvoláte paní ministryni financí, když vám předkládá ten byznys plán se ztrátou už poněkolkáté, a to i v době toho ekonomického růstu. Tak tomu úplně nerozumím, co ještě paní ministryně Schillerová na tom místě dělá, když dělá tak špatné byznys plány.

Takže nemáme přes opakované sliby vyrovnaný rozpočet a na další roky se předpokládá rozpočet se schodkem 40 mld. korun. Nepodařilo se za těch šest let, co má hnutí ANO ve správě Ministerstvo financí, nepodařilo se zjednodušit velmi složitý daňový systém. Podle indexu daňové složitosti se umístila ČR až na 85. místě ze 115 sledovaných. Přes sliby a opakování teze, že bude zrušena superhrubá mzda, ať už ve vládním programu, nebo v programu hnutí ANO, znovu za těch šest let, i když to tady bylo jako pozměňující návrh, tak superhrubá mzda zrušena nebyla.

Chybí nový zákon o příjmových daních. Návrh, někde jsem zaslechl, že by tu mohl být během léta, nevím, jestli je to pravda a kdy bude realita, kdy se to stane realitou. Ale chybí nový zákon o příjmových daních, přestože jste ho slibovali. Stále chybí elektronizace daňového systému on-line komunikace s finančním úřadem, i když vím, že se tam v tomto směru něco posune dopředu. Ale přesto po šesti letech tady nic nemáme.

Důchodová reforma, neexistuje ani její náznak. Já jsem rád, že paní ministryně Maláčová tady slíbila, že po šesti letech, co má sociální demokracie ve správě rezort práce a sociálních věcí, tak aspoň přijde s návrhem. No, pokud to bude pokračovat stejnou rychlostí, tak si, paní ministryně, myslím, že tou elektronickou evidencí tržeb budeme rychleji platit za ty vesmírné lety, než abychom se dočkali nějaké smysluplné reformy, protože za šest let tu máme jenom příslib nějakého návrhu.

Také se tato vláda, zejména hnutí ANO, velmi, velmi intenzivně zabývalo slovem investice a investovat. A slibovala velké investice. Já jenom řeknu, že v roce 2019 je ten podíl investic na celkových výdajích státního rozpočtu nižší, než byl v letech krizových, kdy vládly pravicové vlády. V roce 2019 je ten poměr 8,1 % k celkovým výdajům, v roce 2009 byl 11,4. Takže to je podle vás zločinná pravicová vláda investovala mnohem více než vy. Takže to je další věc, která stojí za kritiku a důvod, proč hlasovat pro nedůvěru této vládě.

Slyšeli jsme i sliby o rozšíření institutu paušální daně. Také se nestalo, také nesplněno. Také jsme to neměli na plénu Sněmovny.

Když se podíváme na Finanční správu, tak já jsem si tu poznamenal zdivočelá Finanční správa, která od kontrol svatebčanů přes kontroly tržnic, přes zaklekávání na firmy a už několik proher u soudu, co se týče zajišťovacích příkazů, a měli jsme tu kauzu, kde i vás vyzval rozpočtový výbor, který má v rukou koalici, abyste personálně řešila věci, které souvisely s tím, že pracovníci Finanční správy byli finančně motivováni na výši doměření daní, to je také určitě problém, který stojí za to tady zmínit, když vy jste zmiňovala ty úspěchy, tak já na druhé straně ty neúspěchy.

Mohl bych takhle pokračovat dál. Já jediné vlastně, co považuji, že se vám povedlo, i když já z toho radost nemám, je, že jste dokázali protlačit Sněmovnou EET. To se vám skutečně podařilo, to byla prioritní. Ale to je jediné, co tak jako můžeme za viditelnou věc považovat, i když já ji za pozitivní nevidím. Ale celá ta řada věcí, o kterých jsem tu hovořil, mluví za to, že Ministerstvo financí nebylo a není spravováno dobře a že jsme prohospodařili těch šest let, v rámci kterých se s veřejnými financemi dalo něco strukturálně pozitivního dělat.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Já také děkuji. A nyní s přednostním právem bude reagovat paní ministryně Schillerová. Poté bychom se dostali snad zpět do obecné rozpravy. Prosím, paní ministryně.

Místopředsedkyně vlády a ministryně financí ČR Alena Schillerová: Děkuji mnohokrát, pane předsedající. Já už jsem myslela, že už dnes reagovat nebudu, ale přece jenom musím ještě na pana poslance Skopecka tady pár věcí říct. To budou témata, která stejně budeme řešit teď v průběhu dalších měsíců, ale zareaguji, protože se ta témata neustále vrací a opakují. A já si dovoluji je uvést na pravou míru. Už nebudu otevírat důchodovou reformu. Já si myslím, že jsme si řekli

hodně. Já už nic nového v tuto chvíli... anebo určitě bych měla, ale zas bychom to eskalovali dál.

Složená daňová kvóta. Už si myslím, že jsme tady spolu tu rétoriku vedli, pane poslanče, neznamená, že se zvyšují daně. Složená daňová kvóta roste a vy to dobře víte. Ale přitom se nezvýšily žádné plošné daně. Proč ona roste? Protože přes 50 % výnosu tvoří daň z příjmu ze závislé činnosti neboli ze mzdy. A protože nám roste průměrná mzda, tak nám samozřejmě roste ten objem včetně sociálního, ale žádné daně, ani sociální, ani pojistné se nezvedlo, tak ať jsme korektní. Růst složené daňové kvóty neznamená, že nám rostou daně.

Co se týče rozpočtu. Samozřejmě rozpočet je teď schválen v té své první fázi. A budeme celé léto na něm pracovat. Nicméně já bych si dovolila říct – a mluvila jsem tady o tom, mám tady graf příslušný, ale už to nebudu v tuto hodinu, o půl druhé ráno, vyťahovat – že veřejné finance nikdy nebyly v tak dobré kondici, jak jsou nyní. Samozřejmě to neznamená, že se nemůže cokoliv zhoršit. Takže musíme pořád dbát, aby v té kondici zůstaly. Veřejné finance jako celek. A státní rozpočet je pouze součástí těchto veřejných financí. Říkám to tady donekonečna. Ohodnotila to i Evropská komise. Opakovala jsem to tady už dnes, opakovat to nebudu. Takže my jsme případně, kdyby pokračovalo zpomalování ekonomiky, tak jsme na to dobře připraveni.

Opakovaně se objevuje, a nejen od vás, ale třeba i od pana předsedy Kalouska, ten tady teď není, tak ho nebudu citovat, ať jsem korektní, objevuje se ten podíl investic na celkovém objemu investic. Ano, je to zhruba něco přes 8 %, co plánujeme v rozpočtu na rok 2020. A pořád to srovnáváte s těmi starými lety, kdy to bylo 11 %. Já bohužel teď jsem v rychlosti nenašla tu tabulku, kde ty přehledy mám, ale příště budu připravena. Já ji tam mám někde, ale jak jsem už šla sem, tak jsem ji nevyhledala. Ano, tam bylo 11 % – ale za jakou cenu? Byl tam obrovský schodek a růst tam byl asi 4,5 %. Ale dohledám tabulku a příště řeknu úplně přesně, protože určitě debata nekončí. My jsme ten schodek 40miliardový, který neustále, a víte, že jsem ho snížila v tom rozpočtu roku 2019 o 10 mld., v tuto chvíli díky zpomalení ekonomiky prostě jsem připravila první návrh rozpočtu 40miliardovým schodkem, ale uvědomme si, že jenom ty důchody, jenom ten nárůst důchodů o 900 korun v průměru dělá 37 mld. A jste na schodku. (Hlas z pléna.)

To je v pořádku. Já to vůbec nevyčítám. Já jenom říkám, že bývám – dnes to nepadlo z vaší strany, ať jsem korektní, ale často slýchám, že projídáme, že prostě... A co je tedy to projídání? Dnes jste to neřekl, takže to říkám, chci být korektní, ale padá to jindy. Jsou to ty důchody, jsou to ty platy učitelů. V loňském roce jsme zvedli i platy veřejného sektoru, protože tam máme 60 % úředníků. A to, co jste vy jste mi tady vyčítali třeba při projednávání rozpočtu 2019, tak nejčastěji zaznívalo... (Ministryně pije vodu.) Pardon, já se omlouvám. Nejčastěji zaznívalo, že nám rostou platy, mandatorní výdaje – to je pravda. Že nám rostou počty úředníků. Já jsem vysvětlovala, měla jsem tady grafy, koláče, jak to vzniklo, že tam došlo k přesunům, že většina těch úředníků jsou učitelé, které nemůžeme si dovolit snižovat, to souvisí

s reformou regionálního školství, kterou připravila minulá vláda a tato vláda ji musela finančně zabezpečit.

Nicméně já jsem už loni jako první ministr financí přišla s redukcí takzvaných mrtvých duší neboli neobsazených míst. Snížili jsme, tuším, o 1 700 nebo 1 600 místa, ale zavedla jsem systém vázání prostředků: 3 % fluktuace, 3 až 5 % vázání prostředků na obsazení místa a nad 5 % jsem ta místa prostě škrkala. Tím jsme v rozpočtu roku 2019 ušetřili 3,4 mld. A aby nezůstalo jenom u rozpočtu a některý z dalších ministrů financí se nevrátil k tomuto systému, tak jsme zpracovali novelu rozpočtových pravidel, kde toto vázání bude jednou provždy. Ta je teď momentálně zhruba na úrovni Legislativní rady vlády, takže směřuje na vládu.

Takže to jsou kroky, které jsme začali v loňském roce. A já jsem jasně řekla kolegům, budeme pokračovat. A taky, co jsem slíbila... (Odmilka pro silný hluk v sále.)

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Já bych poprosil kolegy a kolegyně o to, aby se ztišili v Poslanecké sněmovně, a pokud mají nějaké věci, které chtějí řešit, ať je řeší vedle. Je přecejzen už pokročilá hodina a myslím si, že bychom to chtěli všichni nějakým způsobem ukončit.

Místopředsedkyně vlády a ministryně financí ČR Alena Schillerová: Děkuji. To znamená, že já jsem hned v lednu, což je korektní, kolegům oznámila, že budeme pokračovat v redukcích. Jestliže nám postupuje digitalizace, jestliže se prostě ta práce dělá jinak, moderněji, já vycházím ze zkušeností ze svého rezortu a to se plus minus opakuje, tak prostě nemůžeme pořád pracovat se stejným počtem. A řekla jsem prostě, vytvářím na vás tlak, abyste začali optimalizovat, začali systemizovat a začali šetřit.

A teď se nebavíme o těch úsporách 10 % provozních výdajů, které jsem prostě všem rezortům vzala. V rozpočtu 2020 všechny rezorty snížily provozní výdaje, ty užší provozní výdaje o 10 %, ale současně jsem nastavila snížení určitého motivačního prostředku. Zatím počítám, dokud nebudu znát makroekonomickou predikci červencovou, která jasně řekne, přesněji, jak ten vývoj se bude dále ubírat, tak prostě zatím počítám s 2% růstem platů ve veřejném sektoru, což kopíruje inflaci. My jsme odhadli inflaci příští rok na 1,6, ale už teď víme, že bude o něco, nebo tušíme, že bude o něco vyšší, protože tam nebyl započten sazbový balíček, který, protože jsme to dělali k 5. dubnu a on ještě nebyl schválený vládou, takže určitě se bude pohybovat kolem 2 %.

A řekla jsem prostě, navrhuji systém snižování – rezorty 10 %, organizační složky státu 5 %, příspěvkové organizace 3 % a polovinu ušetřených prostředků vrátíme do mezd. Anebo prostě snižovat rezorty nebudou a pak samozřejmě ty mzdy porostou jinak. Protože jsou samozřejmě rozdíly. Jsou ministři, kteří jsou ochotni si to odpracovat. A ono to chce nějakou práci. To nejsou tupě škrty.

Já na Ministerstvu financí jsem k tomu přistoupila tak, že jsme provedli optimalizaci, systemizaci, sloučili jsme různé útvary, aby nebyly 1 : 5, že prostě máme jednoho vedoucího na pět zaměstnanců v průměru ve veřejném sektoru, a tak dále. Tato úspora, tak jak jsem to nastavila do rozpočtu 2020, do toho prvního návrhu, tak činí úsporu asi 5 700 zaměstnanců. A finanční úspora je to asi 1,7 mld. a úspora těch užších provozních výdajů jsou asi 3 mld. Já vím, řeknete, že je to málo, ale někde se začít musí.

Každopádně bych chtěla říct, že kromě těch důchodů – důchod vzroste od 1. ledna 2020 zhruba na průměr 14 358 korun. To je nárůst, vlastně těch 900 korun už jsem říkala, 37 mld. Tak jsme tam zabezpečili v souladu s vládním prohlášením rodičovský příspěvek, jak už jsem to říkala ve svém některém jiném vystoupení. Je tam samozřejmě zohledněna karenční doba, která znamená propad v příjmech kolem 4 mld. na sociálním pojištění. Je tam zabezpečen příspěvek na péči, který se pohybuje také zhruba kolem 4 mld. Čili celá řada těchto věcí. A zejména chci říct, že je tam zabezpečen růst platů učitelů pro rok 2020 o 10 % a pro rok 2021 už do střednědobých výdajových rámců jsem nechala dát 9 %, tak abychom v roce 2021 dosáhli závazku daného vládním prohlášením. To znamená průměrný plat pedagogů asi 45 tisíc.

Co je důležité, a to vás určitě bude také zajímat, že počítáme s dalším nárůstem kapitálových výdajů o téměř 13 mld. na celkových 135, včetně EU. Čili z národních zdrojů by to bylo asi 85 mld. A výzkum, vývoj, inovace o 5,5 mld. posilujeme, což je asi 48 mld. A z národních zdrojů to bude financováno ze 78 %. O výdajích na obranu bylo tady už mluveno během dne, zvyšujeme to o téměř 8 mld., to znamená, že počítáme v roce 2020 s 1,3 HDP růstem výdajů na obranu a 1,5 % v roce 2022. Také opětovně valorizujeme příspěvek na samosprávu o 5 %. To znamená, takový ten příspěvek, který slouží k přenesené působnosti těch jednotlivých municipalit.

Pak jste hovořil, pane poslanče, o těch nových daních. Co se týče tvorby rezerv, nebo regulace rezerv pojišťoven. To není nová daň prosím. Je to něco, co bylo korektně vloženo do vládního prohlášení. Takže to není nic, co bychom si vyculali z prstu. Jde o ten problém, že některé pojišťovny – a ne všechny, některé s tím mají problém a některé ne, podle toho, jak k tvorbě rezerv přistoupily. Kdybych to měla úplně zlidovět, ten problém, tak ta pojišťovna prostě uzavře s vámi třeba pojistku, havarijní pojistku na auto, která stojí – já si vymyslím – 500 korun měsíčně. A vytváří si podle své úvahy účetně rezervu na případný vznik škody. A ta tvorba rezerv není nijak regulována. To znamená, že ty pojišťovny některé, některé se řídí už evropskou směrnicí Solvency II, některé to dělají prostě. Ale pak jsou pojišťovny, které to dělají opravdu ve velkém. To znamená, že ony si vlastně regulují tvorbu rezervy, tou rezervou si snižují základ daně a daň. Jenom a propos pojišťovny u nás platí daň ročně asi 2,6 mld. No a my říkáme – samozřejmě ony někdy v budoucnu zaplatí, ony si odkládají to placení (nesroz.) A my jsme řekli ve vládním prohlášení, chceme to zregulovat, dáme vám na to pět let a v podstatě chceme ten deadline. Dodaníte to v určitý okamžik, rozkládáme to ještě na dva roky a pak už to budete dělat podle evropské směrnice Solvency II všichni stejně, to je fér. Měli jsme to ve vládním

prohlášení, dáváme to do sazbového, nebo daňového balíčku až na rok 2020, účinnost vlastně nastane až 2021, protože to má roční zpoždění. Nebo ta realizace, účinnost nastane dříve, ale ta realizace až 2021. A ještě to dva roky rozkládáme. Takže to je pět let. To je prostě fér. Ale o tom se budeme určitě bavit na schůzi, kde budeme probírat sazbový balíček. (V sále je rušno.)

Co se týče spotřební daně na alkohol a na cigarety, o tom budeme také mluvit. On tady není pan ministr zdravotnictví, ale bude to na té bezprostředně následující schůzi, takže si ty argumenty všechny řekneme. My jsme dělali tiskovou konferenci, dělali jsme ji s kapacitami lékařskými na adiktologické klinice. Byl tam pan přednosta, byla tam paní profesorka Králiková, která je naše specialistka na problémy spojené s kouřením. A tam představoval ministr zdravotnictví společně s vládní zmocněnkyní pro závislosti ta tvrdá data. Nám vzrostla za pět let průměrná mzda o 40 % a spotřební daň na tvrdý alkohol se deset let nezvyšovala. Na cigarety v podstatě minimálně. Takže my chceme zvýšit tu nedostupnost. V České republice se na osobu ročně spotřebuje 12 litrů čistého lihu včetně kojenčů. To není normální. Podle statistik OECD jsme na krásném druhém místě. Budu tady mít čísla, resp. ministr zdravotnictví, kolik spotřebují mladiství. A jenom ještě řeknu tři čísla –

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Paní ministryně, já vás přeruším, protože v této pokročilé hodině je velice těžké udržet morálku v Poslanecké sněmovně. Nechci jmenovat jednotlivé poslance a poprosil bych vás opravdu o to, abychom mohli dokončit dnešní jednací den a navzájem se poslouchali. Protože jinak přeruším jednání schůze a budeme pokračovat, až tady bude klid, což asi nikdo nechceme.

Místopředsedkyně vlády a ministryně financí ČR Alena Schillerová: Děkuji, pane místopředsedo. Budu se snažit už to zrychlit. Jenom tři čísla a já je tady podrobně budu mít, až budu představovat sazbový balíček.

Celospolečenské náklady spojené – a teď ta čísla vždycky přehodím, takže kdybych to řekla nepřesně, tak se vám omlouvám, už jsou přece jenom dvě hodiny skoro – spojené s následky kouření jsou 100 mld. ročně, spojené s následkem požívání tvrdého alkoholu 60 mld. ročně – možná je to obráceně. A spojené s dopady hazardu je 15 mld. ročně. A stát získá nějakých 10 mld. Ani ne, osm? Kapka v moři. Takže to je ten důvod. A ministr zdravotnictví požadoval toto zvýšení prostě v podstatě už několikrát. A já tady budu mít čísla, grafy.

Hazard je další téma, tam jsme oprášili jenom ten původní návrh bývalého ministra financí, za mnou sedícího premiéra Andreje Babiše, z roku 2015, který tady ta tehdejší Poslanecká sněmovna prostě přehlasovala. Tam byly tři sazby a najednou se tady staly z nich dvě. Tak já jsem ten návrh vzala a vrátila jsem ho zpátky do hry. To je celé. Protože byl spočítán, byl podložen analýzami. Takže to je důvod, proč jsme přistoupili k těmto úpravám.

A digitální daň? Víte, já jsem, už když jsem se stala ministryní financí, tak okamžitě jsem podpořila aktivity OECD, aby se digitální daň přijala na celosvětové platformě. To je jediné správné řešení. Jenomže toto je běh na dlouhou trať a myslím si, že to bude trvat ještě řadu let, než se v rámci OECD ty země domluví. Pak jsem podpořila následně asi za dva nebo tři měsíce nato Bruno Lemmera, francouzského ministra financí, který přišel s návrhem, ať se digitální daň zavede aspoň v rámci Evropské unie. Tento návrh taky spadl pod stůl, tak jsme řekli po vzoru Rakouska, Francie, ještě mám pocit Anglie, teď si nejsem úplně jistá, že to prostě zavedeme. Mezinárodní rychlík taky neprojde územím České republiky, pokud tady nebudou koleje. Takže ty digitální IT obrovské firmy, teď myslím Facebook, Google, YouTube, tyto obrovské giganty, taky tady nemohou podnikat a získávat z toho příjmy, kdybychom tady neměli vybudovanou IT infrastrukturu.

Takže my jsme v podstatě to připravili. Teď se nachází tento návrh v meziresortním připomínkovém řízení, takže směřuje pomalu a jistými kroky na vládu a následně do Poslanecké sněmovny. A já jsem si velmi cenila ocenění časopisu Bloomberg, který napsal, že Češi ukázali světu, jak správně zdanit internetové giganty. A už se nám ozývají kolegové z okolních zemí, že by se s tím naším návrhem chtěli seznámit. Takže to je celé. Prostě je to doba, není to žádná nová daň. Je to jakási vyrovnávací daň. Oni platí svoje daně ve své zemi. Podle našich daňových zákonů jim tady stálá provozovna nevzniká, tzn. není tady právní titul jakkoliv je zdanit. My tam musíme zavést proces určitého hlášení a těchto věcí. A prostě je to krok správným směrem.

Ještě toho mám hodně, ale už nebudu, protože už tady pan premiér říká: Ježišmarjá! Ještě jsem vám chtěla povykládat o on-line finančním úřadu. Děkala jsem snídani pro novináře. Jestli budete mít zájem, udělám klidně snídani i pro vás. Přestavím vám on-line finanční úřad, co umí. Těšilo se to velkému zájmu, minulý pátek jsme to dělali. Ještě to nemá ten konečný facelift, takže pan Ferjenčík mě bude určitě kritizovat, že je to nemoderní. A já jsem hned novinářům řekla, to není konečný facelift, to vám ukazujeme jenom funkcionalitu. Takže dopředu říkám, že to ještě nevypadá tak, jak to vypadat bude. Ale už to prostě ukazuje to propojení, vstupy atd. Když budete mít zájem, tak vám to rádi zprezentujeme. (Ze sálu: Dneska ráno tu snídani.) Říká pan ministr, že dneska ráno. (Předsedající: Prosim vás, nepokřikujte na sebe!) Já už končím. Takže ještě bych vám toho hodně chtěla říct, ale tady už na mě všichni křičí, že mám jít pryč. Tak se omlouvám. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Máme tady dvě faktické poznámky. Pan poslanec Jan Skopec, připraví se pan poslanec Marian Jurečka.

Poslanec Jan Skopec: Nic si z toho, paní ministryně prostřednictvím pana předsedajícího, nedělejte, já toho mám také hodně a také hodně jsem toho neřekl. A na snídani se těším a rád přijdu. Ale tři body nebo jenom tři reakce na to vaše vystoupení.

Složená daňová kvóta, opravdu se s ní měří daňové břemeno, které v dané ekonomice vláda na daňové poplatníky uvaluje. A nevymluvíte se z toho nijak. Je to prostě ukázka toho, jak velké daňové břemeno na lidi uvalujete, a je prostě objektivní fakt, že za vaší vlády je to daňové břemeno nejvyšší. A dobře víte, že jsme tady diskutovali základní slevu na poplatníka, že jsem i podával pozměňovací návrh, který reagoval na to, že už se mnoho let základní daňová sleva na poplatníka nezvyšovala, to znamená, že se s inflací i s růstem průměrné mzdy její relativní výše na mzdě poplatníka snižuje, to znamená, že aniž byste cokoliv udělali, tak už tímto zvyšujete daňovou zátěž toho daňového poplatníka, což se projevuje i v té vyšší daňové kvótě. Takže nevymluvíte se z vyšších daní.

Pak jste se ptala na to, co to je projídaní, co si pod tím máte představit. Opět jste mluvila o těch důchodech, tak já vám dám jeden příklad toho projídaní. Pro mě projídaní je třeba proplácení slev na jízděném, které proplácíte seniorům a studentům bez ohledu na to, jestli jsou to studenti z chudých, nebo bohatých poměrů. To je jedna z ukázek toho, co já považuji za plýtvání.

A vy jste říkala 40 mld. schodek. Je tu zvýšení důchodů. Pokud se nemýlím, tak zvýšení důchodů dělá 37 mld. a v rozpočtu na příští rok počítáte se 100 mld. korun navíc, co se týče inkasa. Čili 100 mld. navíc, 37 mld. náklady na důchody a 40miliardový schodek. (Předsedající: Čas!) Já myslím, že jsou to tři čísla a že si to každý umí spočítat.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Další v pořadí s faktickou poznámkou je pan poslanec Marian Jurečka. Prosim, máte slovo.

Poslanec Marian Jurečka: Děkuji. Dobré ráno. Já děkuji paní ministryni za takový obsáhlý výčet, který zajisté mohl být ještě delší, a on by člověk mohl nabýt dojmu, že je tady všechno sluncem zalité, i když jsou necelé dvě hodiny ráno. Tak já bych jenom trochu to uvedl do reality. Když, paní ministryně, říkáte, jak nás všichni chválí v té Evropě za to, jak máme v pořádku veřejné finance, tak by bylo také fěr lidem, kteří to úplně nesledují dopodrobna a kteří se na nás dívají, říct, díky čemu jsou v pořádku ty veřejné finance. Díky dobrému hospodaření obcí, měst a krajů, které mají své přebytky. A když se podíváte na hospodaření státu, já poprosím, nekomentujte to, paní ministryně prostřednictvím pana předsedajícího, slovy ježíšmarjá apod. Můžeme v rámci potom faktických o tom diskutovat tady veřejně. Ale když se podíváme na tu situaci i z hlediska hospodaření vaší vlády, já dám takové srovnání. V letech 2014 až 2017 za vlády Bohuslava Sobotky celkový deficit za ty čtyři roky byl 84,9 mld. Kč. Pokud jde o vaši vládu, realitu plus plán, který jste tento týden stvrdili, tak ten deficit bude na konci roku 2021 118 mld. Kč. Ano, skutečnost může být lepší, ale to je ten plán a to je to, jak Andrej Babiš kdysi svého času říkal, když vstupoval do politiky, jak by toho ředitele vyhodil z té firmy, kdyby mu sestavil ten deficitní rozpočet. Takže tolik jenom.

A kdybych to deklaroval ještě pro lidi, kteří sledují některé historické věci, tak jestli si vybavujete onu historickou Kalouskovu složenku, která vyjadřovala onen

symbolický státní dluh přepočtený na jednoho obyvatele, tak já nevím, jestli si to vybavujete, kolik na té složenke tehdy bylo, ale na té složenke tehdy bylo 121 tisíc korun. Když si to vezmete k letošnímu 1. čtvrtletí, tak ta složenka by byla na 163 tisíc korun – dluh na jednoho obyvatele.

A samozřejmě mohl bych tady ještě třeba také oživit to dnešní jednání o tu publikaci, která vyšla včera ráno, od Nadačního fondu proti korupci, Čas oligarchů (Předsedající: Čas!), kde váš bývalý kolega Ondřej Závodský popisuje spoustu zajímavých věcí. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Paní poslankyně Tereza Hyťhová se omlouvá dnes do konce jednacího dne ze zdravotních důvodů. Pan poslanec Jakub Janda v obecné rozpravě. Prosim, máte slovo.

Poslanec Jakub Janda: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, vážená vládo, vážené dámy, vážení pánové, pokud očekáváte, že tady budu mluvit o střetech zájmů současného premiéra, o jeho vyšetřování z dotačního podvodu, o auditních zprávách, kvůli nimž můžeme přijít o stamiliony korun, o jeho paktování s komunisty v roce 30. výročí sametové revoluce, musím vás zklamat. Samozřejmě jsou to vážné problémy a také hlavní důvod, proč tu teď v tuto pozdní hodinu vedeme debatu o tom, zda má mít vláda nadále důvěru této Sněmovny. Já ale stejně jako ODS nepraktikují žádný program antibabiš, jak se pan premiér snaží kritiku bagatelizovat a své odpůrce očerňovat, že nic jiného neumějí. Soustředím se na konkrétní výsledky této vlády ve sportovní oblasti, neboť – nedejme se zmást – je to již šest let, co se Andrej Babiš a jeho politické hnutí podílí na řízení této země, a měl proto dostatek času a prostředků aplikovat svůj slogan "bude líp" do praxe. Premiér se proto nemůže na nic vymlouvat.

Nemusím snad ani připomínat, že stejně tak i ČSSD seděla v minulé vládě, takže zodpovědnost za sportovní oblast je stejným dílem. A je jedno, kdo z nich zrovna měl svého člověka na postu premiéra či v křesle ministra školství, mládeže a tělovýchovy nebo ministra financí. Přesněji řečeno, může to být jedno sportovcům, ať již profesionálním, tak i amatérským, trenérům, předsedům klubů, dětem, rodičům, prostě všem, kteří marně čekají na nějaké zlepšení sportovních podmínek v této zemi.

Před šesti lety byl sport popelkou vládního rozpočtu a bohužel je i dodnes. Pozornost si zaslouhoval jen při úspěších našich reprezentantů a o sportu se na nejvyšší politické úrovni mluvilo jen v době při aférách s dotačními podvody. Je dnes situace jiná? Můžeme snad dnes přijít mezi trenéry a zeptat se jich – je líp? Můžeme dnes přijít na kluby nebo svazy a zeptat se jich – je líp? Ne, nemůžeme. Realita všedního dne je totiž taková, že mnoho klubů je dnes na hraně existenčního krachu, mládež nemá kde sportovat, protože infrastruktura je zastaralá, a vrcholové výkony dnes podávají především sportovci vychovaní mimo systém. A to i přesto, že má tato vláda o 25 % zdrojů více než vláda před šesti lety. Stejně jako jiných agend se to týká i daňových příjmů plynoucích ze sportovní činnosti. Přesto sportovci necítí u 25 % výraznější zlepšení.

Z volebního programu hnutí ANO ostatně můžeme číst – cituji: "Naším cílem je v první řadě zařadit sport jako samostatnou položku do státního rozpočtu, výrazně navýšit výdaje státu na sport a nastavit pravidla tak, aby financování sportu bylo zcela transparentní." To "v první řadě" se pak v programovém prohlášení objevilo až na posledním místě, opět jako popelka, opět jako něco tolerovaného na konci řady. Symbolické by však nebylo ani tak to poslední místo, ale to, že samostatná rozpočtová položka státního rozpočtu pro sport se nekoná. Nastavení transparentních pravidel se nekoná. Navýšení výdajů státu na sport se sice koná, nicméně v sumě zhruba odpovídající financím slev na jízdě. A co jiného než objem finančních prostředků je vypovídající o tom, jak moc pozornosti věnuje tato vláda sportovní oblasti? Suma 7 mld. na MŠMT a asi 1,4 mld. u jiných resortů vypovídá o tom, že sport má o něco málo lepší postavení než slevy na jízdě. Smutný, ale reálný stav českého sportu. V sále je velmi rušno.)

Za oněch šest let včetně toho posledního roku se nepohnulo s žádnou velkou výzvou nebo reformou a opět a znova se to týká i sportu. Stále zde existuje přebyrokratizovaný a přeregulovaný stát, který do oblasti sportu vnáší nové a nové povinnosti a doslova otravuje všední chod sportovců. Vládou ohlášený plán osekát alespoň byrokracii o 10 % se dodnes sportu vůbec nedotknul.

Já bych poprosil bych pana předsedu Okamuru...

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Já bych poprosil, abychom se ztišili. Děkuji.

Poslanec Jakub Janda: Děkuji. Vysoké a složité daňové zatížení dopadá jak na sportovce samotné, tak na výdělečně činné subjekty sportovní činnosti. Andrej Babiš ostatně nedodrží ani vlastní sliby. Kolikrát jsme již slyšeli o kompletně novém daňovém zákoně, který by mimo jiné zjednodušil daně a ve sportu by to výrazně ulehčilo život profesionálním i vrcholovým sportovcům, kteří vlastně dodnes nevědí, jak daně mají nebo nemají odvádět.

O nízkých investicích do infrastruktury a stagnujícím školství pak můžeme mluvit zejména v souvislosti s volebním programem ČSSD. Zde se přímo dočteme: "Podpoříme investice do modernizace a rozvoje infrastruktury sportovních oddílů, tělovýchovných jednot i obcí." A podobně se pak ve vládním programovém prohlášení dočteme o modernizaci a rozvoji sportovní infrastruktury lokálního, regionálního, ale i celorepublikového významu.

Ještě konkrétnější pak bylo ve svém volebním programu hnutí ANO. Ostatně to hovořilo o celé pasportizaci sportovní infrastruktury v České republice a najdeme zde hezké sny o multifunkční hokejové aréně a fotbalovém stadionu v Brně Za Lužánkami, gymnastickém centru v Praze, plochodrážním stadionu v Mariánských Lázních, a ano, oblíbeném tématu pana premiéra, snu o rychlobruslařské hale Martiny Sáblíkové v Novém Městě na Moravě, v neposlední řadě také o rekonstrukci mamutího můstku v Harrachově.

A já se společně se všemi, kteří na tyto slibované projekty čekají, ptám, kdy se probudíme do reality. Jak dlouho budeme stále plánovat, mlžít, dávat silná prohlášení do večerních zpráv a falešné naděje sportovcům? Pohnulo se snad alespoň s jedním z plánovaných projektů? Staví se někde? Na papíře zůstaly modernizace olympijských sportovních center, jako jsou Nymburk či Račice, které jsou rovněž vyjmenovány jako cíle hnutí ANO. Stejně tak jako i systém financování pro výstavbu sportovní infrastruktury, který by měl být vůbec základem pro taková silná prohlášení, která ve svých spanilých jízdách po krajích slibuje vláda. Kde je onen investiční plán, který podpoří výstavbu všech úrovní sportovní infrastruktury, o které se i zde ve Sněmovně mluvilo skoro jako o zaklínadlu? V realitě nám odrůstají generace, které nemají kde trénovat, špičkoví trenéři nám odcházejí do zahraničí a stadiony, haly a v neposlední řadě také skokanské můstky se nám rozpadají před očima a očekávaná pasportizace sportovní infrastruktury je v nedohlednu. O výstavbě multifunkčních sportovišť v každé větší obci, jak nám hnutí ANO slibovalo, ani nemluvě.

V programovém prohlášení vlády se ještě také píše: "Připravujeme nový zákon, který bude reflektovat současný společenský význam sportu včetně institucionálního legislativního a finančního zabezpečení." Donekonečna opakovaný slib nynější koalice a na něj navazující koncepce Sport 2025, k ní doplňující akční plán schválený v srpnu loňského roku pak logicky mluví o potřebě nového legislativního rámce pro sport s tím, že současná úprava je nedostatečná a nevyhovující. Jiné zásadní dokumenty strategické povahy, které mají udávat směr sportovní politiky státu, jednoznačně hovoří, že je třeba vytvořit nový zákon o sportu. Kde je? Máme konec června 2019 a nový zákon nikde. A já se tedy ptám, kdy se jej dočkáme.

Ale abych byl spravedlivý a férový, neříkám, že se věci ve sportovní oblasti vůbec nepohnuly vpřed. Vznikla nová sportovní agentura, která byla slibována jak v programu hnutí ANO, tak v programovém prohlášení vlády a jejíž vznik jsem také podpořil. Nemohu však opomenout řadu výhrad, které jsem vůči návrhu podal ve svých pozměňovacích návrzích. Pro připomenutí to v souhrnu bylo přes 50 paragrafových změn a ani jednu, ani jednu jste vy, vládní koalice, nepodpořili. Namátkou ve stručnosti zopakují... Ani jednu jste nepodpořili, paní poslankyně, nepokřikujte na mě. Pokřikovala jste.

Namátkou tedy zopakují, co jsem zde detailně vysvětloval při jednání o novele zákona o podpoře sportu. Pozice šéfa agentury je nešťastně definovaná, má široké pravomoci, bude operovat s miliardovými sumami, přitom podmínky pro jeho výběr jsou velmi vágní. Není přesně určeno, kdy vláda může předsedu agentury odvolat a kdy jeho funkce zaniká. Způsob jmenování obou místopředsedů agentury je nevhodný. Mnohem vyváženější by bylo, pokud by jeden z místopředsedů byl zvolen Sněmovnou. Nedostatečné jsou první parlamentní kontroly, Poslanecká sněmovna je v kontrole výrazně okleštěna, Senát je vyloučen úplně. Poskytování dotací osobám, které nejsou sportovními organizacemi, mělo být daleko lépe specifikováno. Za naprosto nešťastné pak považují, že nebyla jako sídlo agentury zvolena Ostrava, nikoli pouze proto, že jsem chtěl vyjádřit podporu svému kraji, ale severní Morava si

zaslouží, aby i zde bylo sídlo některé významné instituce celonárodního významu, a v neposlední řadě by to mělo pozitivní vliv na fungování agentury. Škoda.

Ačkoli Národní sportovní agentura vznikla, se sportem se nijak výrazně nepohnulo. Ambiciózní a velkolepě pojaté paragrafové znění novely zákona o podpoře sportu v části sportovního rejstříku sice dává nějakou naději na transparentnost, jaká je však dnešní realita? Sportovní rejstříky, které měly fungovat od 1. 1. 2016, dodnes pořádně nefungují. Výchova trenérů, jejich motivace a zapojení na základních školách a centrech volného času se nekoná. Systematická výchova talentů, podpora sportovních středisek a center mládeže a nově uvažovaných sportovních olympijských center nebo center krajského sportu se nekoná.

Stejně je to i s pohybovou gramotností, o níž se píše jak ve volebním programu ČSSD, tak v programovém prohlášení vlády. Realita je opět jiná. Pohybová gramotnost klesá stejně jako fyzická zdatnost obyvatel. Kde je slibovaný komplexní motivační program pro děti předškolního věku? Kde je systém návaznosti organizované sportovní činnosti pro studenty přecházejících ze středních škol na univerzity, o které se před volbami tak hojně mluvilo? Vše to jsou samozřejmě věci, které vyžadují dlouhodobé řešení. Nelze je napravit během jednoho či dvou roků. Strany nynější vládní koalice jsou ale u moci šestým rokem a oblastí, kde bychom zaznamenali výrazné zlepšení, je pomálu.

Musím samozřejmě ocenit přínos Milana Hniličky, který pro to, aby český sport se dostal zpátky na světovou úroveň, udělal a dělá mnohé. Bohužel jedna vlašťovka však jaro nedělá. Byl jste to vy, pane premiére a vládo, kdo v tom nechali mého poslaneckého kolegu samotného. Místo koncepční zákonodárné iniciativy vládní úrovně jste jej nechali v těžké úloze předložit komplikovaný zákon a namísto pomoci celého vládního servisu jste jej nechal čekat, jak si s tím poradí.

Na závěr musím konstatovat, že nemám důvěru ani ve vás, ani ve vaši vládu. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. S přednostním právem pan ministr Plaga. Já bych chtěl upozornit poslance a poslankyně, že tady budeme ještě dlouho. A čím víc se budeme navzájem vyrušovat, tím déle tady budeme. Takže jenom abychom to brali v potaz. Pane ministře, máte slovo.

Ministr školství, mládeže a tělovýchovy ČR Robert Plaga: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, druhá hodina, druhá minuta a já se pokusím po tomto příspěvku, který vnímám jako velmi nefér vůči práci Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy v posledních letech, tak to vrátím na věcnou rovinu. Toho času, který pan poslanec Janda věnoval tvrzením a dalším charakteristikám v oblasti sportu, tak já jsem využil, abych si dohledal čísla.

Takže investice z centrální úrovně v roce 2015 500 milionů korun do sportovní infrastruktury, 2016 800 milionů korun. Ano, a tady je jediné místo, kde vám dám za pravdu. Kauza roku 2017, která nikoho z nás netěší. Dotační kauza na

Ministerstvu školství, mládeže a tělovýchovy vedla k tomu, že v tom roce bylo vyplaceno pouze 86 milionů korun. Ale od té doby, a věřte, že ten dohled nad Ministerstvem školství a došetřování těch kauz skutečně tu práci nečiní úplně lehkou, tak přesto byl nastaven informační systém Sport, to znamená elektronická evidence těch žádostí. A v roce 2018 bylo vyplaceno 1,21 miliardy korun. A v letošním roce bude rozděleno do zanedbané, dlouhodobě zanedbané sportovní infrastruktury 1,8 miliardy korun.

A teď to podstatné k tomu. Ta infrastruktura není v majetku státu. Ta infrastruktura je v majetku buď spolku, nebo je v majetku měst a obcí. Takže stát zde přikládá ruku k dílu, nezřídá se jí, a jak ukazují od těch čísel, je to téměř čtyřnásobek, nebo chcete-li proti roku 2015 je to letos 3,6 násobek. Takže ne že se nic neděje, ale děje se a je to podstatné. A říkám úplně upřímně, kdyby úředníci na Ministerstvu školství, mládeže a tělovýchovy po roce 2017 odložili tužky a báli se podepisovat, neb probíhá stále došetřování té kauzy, nikdo se nemohl divit a nic se tady neudělalo. Přesto jsme ta opatření udělali, nastavili jsme ten systém a je téměř 300 staveb v republice, které tu podporu v těch dvou letech dostaly. Takže to je jedna věc.

Co se týká národních sportovních center, zase je to záležitost, která se táhne nikoliv jedno volební období, nikoliv dvě volební období, ale delší dobu. A vy sám dobře víte, že problém, proč se nestaví v Harrachově, není na úrovni státu, ale je kvůli tomu, že tam nejsou vypořádané pozemky. A nechci zacházet do detailů, jak je majetkově vypořádána sjezdovka, která je hned vedle těch můstků, a že by stát měl platit pouze ty můstky, zatímco výdělečné aktivity jdou někomu jinému, a to je jak spolku, tak některým svazům. To je k investicím.

Stejně bych mohl pokračovat v případě Nymburka, kde v případě Nymburka investice za 2,7 miliardy korun, která je uvažovaná, není v majetku státu, tak je nedílnou podmínkou to, aby ty svazy, které by se tam měly podílet, respektive měly by tam využívat ten Nymburk, tak by ho měly využívat a měly by se upsat k tomu, že ho budou využívat v míře takové, aby se tato investice státních peněz vyplatila. Je to velmi jednoduché. Není to selhání státu, nehraje v tom stát sám. Kdyby to bylo státní zařízení a státní majetek, tak se bavme o tom, jestli je tam nějaká liknavost. Ale problémy v těch vámi zmiňovaných případech velkých investic nejsou na straně státu dlouhodobě. To není o mně jako ministři školství a nebude to ani o Milanovi Hniličkovi nebo jakémkoliv jiném šéfovi Národní sportovní agentury, Ministerstva sportu. Pokud nebudou vyřešeny ty elementární věci, tak k té investici nedojde.

Co se týká podpory, tak já zopakuji, protože jsem to dnes ještě neřikal, říkal jsem to včera, tak opakování je matkou moudrosti. Můj klub 2016, tři tisíce klubů, 310 milionů; 2019, šest tisíc klubů, 1,4 miliardy přímo do obcí na sportující děti. Já tam prostě vidím nárůst, který není zanedbatelný. Je pětinašobný.

A to, že na některých obcích navýšení státní podpory vede k tomu, že ta obec přestane podporovat, protože říká "o vás se postará stát", tak to není správně. I na obce a místní samosprávu byly dány prostředky a přesměrovány prostředky z videoloterijních terminálů a dalších věcí, které měly mimo jiné směřovat do oblasti sportu a jeho podpory. Některé obce se toho zhostily, budíž jim za to dík. Stát k tomu

přidává peníze. Ale jsou obce, které spoléhají na ten stát. A zase, stát nemůže vyřešit z centrální úrovně všechno. Takže ale ten nárůst a ta podpora, aby vůbec fungoval nějaký přímý nástroj podpory klubů, tak tady je a funguje.

Zopakuji ještě jednou. Sportuj ve škole, to znamená pohybová gramotnost dětí, v roce 2019 tisíc zapojených škol. Ano, máme, včetně, nebo když vezmu základní školy, tak máme čtyři a půl tisíce základních škol a je to 40 tisíc dětí, které jsme zapojili. V roce 2016 to bylo jenom 160 škol a pilotovalo se to, sedm tisíc zapojených dětí.

Talentovaná mládež, program, kde ne stát rozhoduje o tom, jaký bude systém výchovy mládeže, ale je to přímo ten sportovní svaz, který má mít propracovaný systém, jak vybírá mládež, jak s ní pracuje, jak pracuje s trenéry, jak pracuje s metodikou a dalšími věcmi. Do Talentované mládeže šlo 324 milionů korun, v letošním roce 900 milionů korun.

Ten, kdo je primárně zodpovědný za to, protože tomu sportu rozumí, není úředník na Ministerstvu školství. My vytváříme podmínky na Ministerstvu školství a stejně tak to bude činit agentura, stejně tak to bude činit případně Ministerstvo sportu. Podmínky pro to, aby ty svazy, které mají rozvíjet sport nebo ten spolek, kde ta činnost probíhá, tak aby tam se ta činnost skutečně realizovala a oni si mohli nastavit. My k tomu vytváříme jako stát, centrální úroveň, podmínky. Je tady trojnásobný nárůst prostředků. A prosím, buďme féroví. Ta zodpovědnost je i na tom, a vy to víte, protože jste členem jednoho svazu, který má hodně vnitřních problémů, sám mezi jednotlivými sekcemi, že ten problém častokrát bývá uvnitř toho svazu, nikoliv na centrální úrovni.

Co se týká reformy toho systému, zase k ní během těch posledních nebo roku a půl, k té změně, došlo. 750 milionů korun na platy trenérů. A já vám řeknu, že v letošním roce jsme poprvé do toho programu, kdy ty svazy si ty prostředky nárokovaly téměř automaticky, dali podmínku, aby tam daly rozvojový program. Aby ony ukázaly státu, jak chtějí pracovat s těmi trenéry. A to, co jsem říkal, jak vybírají mládež, jak s ní pracují, kde mají ta centra a jestli mají ten propracovaný systém. Nepřejte si vidět, jak vypadaly některé projektové žádosti některých svazů, kam jdou vysoké objemy prostředků. To znamená, že – a toto byla skutečně část toho hodnocení a opravdu, byli jsme tam tvrdí. To, že pak nedostanou tolik prostředků, když nemají ani vymyšleno, jakým způsobem budou rozvíjet systémově podporu mládeže tak, abychom zase byli úspěšní třeba v kolektivních sportech, tak to není opět selhání státu. Anebo pak v tu chvíli nemáme mít svazy, máme mít sportovní úseky a máme mít obrovské ministerstvo sportu, kde bude mít každý sport svou sekci? Asi ne.

Co se týká zjednodušení administrativy, tak zase se stačí podívat, kdy došly prostředky, první finanční prostředky, přestože jsou to dotace, a kdy došly na ty svazy. A zimní sporty, a v historii to také nebývalo, měly prostředky na konci té zimní sezóny. Nemůžou je dostat 1. ledna. To prostě ze státního rozpočtu nedokážou vyplatit, nedokáže nikdo vyplatit, ani kdyby byl bůh. Ale měly je nejrychleji, nejrychleji v historii. Aspoň nějaké prostředky, buď z programu 1 – reprezentace, 2 –

talentovaná mládež, nebo 5 – organizace sportu. To znamená, prosím, prosím, buďme v tomto nečase téměř, 2.10 hodin, buďme k sobě upřímní. A chápu, že to má být o grilování vlády, ale, prosím, nelžeme si tady. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. S faktickou poznámkou pan poslanec Milan Hnilička. Prosím, máte slovo.

Poslanec Milan Hnilička: Děkuji za slovo. Já se omlouvám, já jsem nečekal, že budu mluvit. Kubo, prostřednictvím pana předsedajícího, vždyť to vůbec není pravda, co jsi tady říkal. Já nevím, kdo ti to napsal, ale měl by trochu dávat větší pozor ten člověk, co se ve sportu děje. Po dlouhé době tady tato vláda definovala spoustu věcí, a tak jak pan ministr tady správně ta čísla všechna vyčíslil, já jsem rád, že to udělal za mě, že si to nemusím teď nikde hledat. A je to pravda, sportu věnujeme velkou pozornost. Sám víš, byl jsi se mnou v několika debatách, ať už na úrovni podvýboru pro sport, nebo i v médiích. Nepřestáváš mě překvapovat. Toto vystoupení opravdu, to se ti opět povedlo, a to, že v podstatě jsme spolu spolupracovali na tom zákoně o podpoře sportu, a víš sám dobře, že jsme zohlednili spoustu tvých připomínek, tak k tomu – pardon, tak prostřednictvím pana předsedajícího. Tak se na mě nezlobte...

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Ano, já se omlouvám, já jsem to nezaregistroval, protože přece jenom je to moje chyba. Takže poprosím, abyste se oslovovali mým prostřednictvím, přece jenom nejste členem vlády. (Ano, dobře.) Děkuji.

Poslanec Milan Hnilička: Tak já už to zkrátím, ono stejně už to nikdo neposlouchá. Takže prostě byli jsme spolu na spoustě debatách, a prostřednictvím pana předsedajícího, ve finále pro to zlepšení těch podmínek ve sportu, které se domnívám, že jsme měli na tom i shodu, pomocí té nově vznikající agentury, jste, vážený pane kolego prostřednictvím pana předsedajícího, ruku stejně nezvedl. Bohužel. Moc mě to mrzí. A to, co tady dneska zaznělo, tak prostě není pravda.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. S faktickou poznámkou pan předseda Stanjura. Připraví se pan poslanec Jakub Janda. Prosím.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Chtěl bych použít staré české přísloví "podle sebe soudím tebe". Teď netykám panu poslanci Hniličkovi, to je to přísloví. Nevím, pane poslanče Hniličko, jak vy... (Předsedající: Prostřednictvím mým prosím.) Zrovna jsem to chtěl říct – prostřednictvím pana místopředsedy – ale neurážejte mé poslance. Pan poslanec Janda si to napsal sám. Nechte si věty typu "nevím, kdo ti to psal". Napsal si to sám. Vám to možná někdo píše, já nevím, podle sebe soudím tebe. A nechtěl jsem vystupovat, ale respektujte, že Jakub Janda hlasoval proti. Neříkejte

mu věty typu, které jste mu říkal po hlasování, které jste mu říkal po hlasování: uvidíš, teď tam nic nepůjde, protože jsi to nepodpořil. To do nezávislé, deklarované nezávislosti nestranné agentury prostě nepatří. To za prvé.

A za druhé. Při všem respektu k tomu, co říkal pan ministr školství, já jsem nebyl pro to, aby se agenda sportu vytrhla z vašeho ministerstva, pane ministře prostřednictvím pana místopředsedy. Pokud je to všechno tak skvělé, jak jste nám to popsal, a nechci to zpochybňovat, nejsem, já na rozdíl od Jakuba Jandy na tuhle debatu nejsem připravený, abych to podrobně říkal – proč vám to vzali z resortu? Pamatujete si slova i vašich stranických kolegů, kteří u tohoto mikrofonu říkali, že Ministerstvo školství není schopno zajistit rozvoj sportu? Jak to koresponduje s tím, jak jste před chvílí říkal, jak se to hrozně zlepšilo? Své vlastní kolegy jste nepřesvědčil. Nepřesvědčil. Nemá důvěru vaše ministerstvo, že by se dobře, koncepčně, dlouhodobě věnovalo Ministerstvu školství (sportu), a proto vznikla nová agentura. Takže nejdřív přesvědčte své kolegy, a pak chodte k nám. My jsme stále v tom hlasování za vámi.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. V obecné rozpravě vystoupí pan poslanec Václav Klaus.

Poslanec Václav Klaus: Dobré ráno, dámy a pánové. Já jsem se konečně v prime time, je 2.15 hodin, dostal k debatě o důvěře vlády. Já bych si dovolil tu debatu vrátit k meritu věci, a to je důvěra či nedůvěra této vládě, a opustit takové to kdo si psal svůj projev sám nebo nepsal. Já jsem si to napsal sám v tomto případě.

Když vláda vznikla, neměla moji důvěru. Již jsem o tom tady pohovořil: chci žít v zemi, kde... To bych mohl směle zopakovat, protože za celou tu dobu nenastalo nic, co by mě přesvědčilo o opaku. Dnes to vezmu stranicky.

Když vezmu naše hlavní programové pilíře hnutí Trikolóra, první je: Bohatství vzniká z práce, nikoliv z dotací a dávek. Tady musím říci, že sociální politika vlády je taková vpravdě venezuelská – jak říká vox populi – a dotace bují. Vláda jede na dotačním mezkovi, který běží čertvíkam, občas okolo státního zastupitelství, občas jinudy. Vláda zvyšuje daně, místní daně se zvýšily. Teď je tu návrh zvýšit dálniční daň. Jedna věc za druhou. Buzeruje tlumočnický, směnárnický, kdekoho. Čili ne.

Dalším našim pilířem je: Braňme normální svět. Tady, když si vezmu školství, s plošnou inkluzí se nestalo nic až na pár kosmetických úprav. A nebudu teď rozebírat, je noc, co jsou ty důvody. Naprosto devastační reforma financování regionálního školství. Nechali jste si vnutit sociálně demokratickou agendu. Stojí to desítky miliard do škol, těm kantorům se to víceméně dostane ve velice omezené míře, respektive je to nástroj na zvýšení počtu učitelů a na sanaci poloprázdných škol.

Ekologie. Pan ministr Brabec tady s pomocí pana Kalouska prosadili zákon proti lidem žijícím v národních parcích. Pan ministr zdravotnictví Adam Vojtěch – to tady několikrát probíhalo Sněmovnou – všechno proti kouření, tučným jídlům,

alkoholu a tak dále. Vodáci – to jsme se tady bavili dlouhé týdny. Takový ten politický homosexualismus přinesla vaše paní poslankyně paní Maxová, kterou jste teď tedy uklidili do Bruselu, protože drtivá většina normálních homosexuálů nic takového nepožaduje, a ten zákon je zamrazen, ale všechny ty genderové audity a další věci vesele bují republikou. A to není naše politika, tohle my nepodporujeme.

A třetím naším pilířem je: My žijeme v České republice. Vy hlasujete pro všechna EU nařízení jak o život – GDPR, evropský zatykač – a pak se hrozně divíte, když vám přijde evropský audit, to je toho součástí, samozřejmě. Bagatelizování válečných zločinů na Ukrajině ministrem zahraničí Petříčkem, a celkově přispíváte k oslabování suverenity České republiky.

To jsou ty hlavní důvody, proč já vládu nechci podpořit. A ještě je tam jedna taková emoční rovina. Podle mě vy už nemáte moc sílu vládnout. Máte Silné Česko, tu čepici, ten marketing, ten je vynikající, to je bez ironie, říkám ano, to obdivuji, ale víceméně jenom vykrýváte nějaké útoky, přispíváte na dluh voličským skupinám a necháte se šikanovat sociální demokracií. Tohle je sociálně demokratická vláda, co si budeme povídat. Proto prostě dnes hnutí Trikolóra nemůže vyslovit vládě důvěru, ale naopak musí vyslovit nedůvěru.

A teď z druhého soudku. Není to souboj Andrej Babiš a uvědomělí občané. Je totiž i nemalá skupina lidí, která vládu nepodporuje, a přitom je velice odtazítá ke krvelačnému třeštění, k transparentům vyzývajícím k nějakému znárodňování a podobně.

A pak je tady ještě morální aspekt, který bych rád zdůraznil. Jestli je někdo zloděj, rozhoduje v České republice, doufám, soud. A dokud soud nerozhodne, tak by se slušní lidé měli vyvarovat nějakých útoků v této oblasti. Tomu se totiž říká demokracie. Jestli vláda dává demisi, to rozhoduje většina v Poslanecké sněmovně, a nikoliv ulice. Tomu se zase říká zastupitelská demokracie. Tak to jsou zase principy, které bych byl rád, kdybychom demokraticky hájili, ač je nám někdo extrémně nesympatický nebo je naším politickým soupeřem.

Slušný člověk také má většinou pozitivní cíle, např. chci lepší vládu. A už ji tady máme – Hamáček, Okamura, Výborný, Fiala, už to sem neseme. Ale to vy nemáte ani nechcete. No anebo druhá možnost – chceme předčasné volby. To je další pozitivní řešení. No ale tady zase spousta politických stran se děsí, že už třeba voliči by došli k tomu, že STAN patří do kempu nebo do přírody a nikoliv do parlamentu, takže radši to ne a předčasné volby taky nechceme. Takže se tady akorát budete slučovat do bezvědomí, ale v jádru podle mého názoru děláte akorát užitečné idioty Pirátům, kteří to samozřejmě s potěšením sledují, tyhle ty debaty, co tady vedeme. O tom podle mě byl včerejší den ráno, odpoledne, večer a dnešní noc.

Takže to je asi tolik, co bych k tomu řekl. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. S faktickou poznámkou vystoupí pan poslanec Jan Lipavský. (Ozývá se: To ne!) Nechme prosím osobních

komentářů, které jsou nahlas, abychom se nerušili, abychom mohli pokračovat v jednání. Prosím, pane poslanče, máte dvě minuty.

Poslanec Jan Lipavský: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, já tedy, ač jsem z opozice, musím zareagovat na projev pana poslance Klause. Mě tam zaujala ta myšlenka s těmi národními parky. Víte, pane poslanče skrze pana předsedajícího, ty národní parky se zřizují na ochranu přírody a ne na ochranu lidí. Tak to je takový zásadní detail. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Pan poslanec Václav Klaus s faktickou poznámkou. Prosím, máte slovo.

Poslanec Václav Klaus: Pane poslanče Lipavský prostřednictvím pana místopředsedy, já patřím k lidem, kteří si myslí, že i lidé jsou součástí přírody. Zrovna na Šumavě žije mnoho lidí v národním parku. Já jsem tam byl na několika konferencích i s poslancem Zahradníkem z mé bývalé strany. A bylo tam velmi negativně přijímáno to, co tam český parlament i proti vůli Jihočeského kraje a Plzeňského prosadil. K tomu jsem si dovolil se tady vyjádřit. Já na té straně stojím nadále, proto třeba taky nepodporuji tuhle vládu. Tak to je asi tolik, co bych k tomu vysvětlil jaksi pedagogicky.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Vracíme se do obecné rozpravy. Vystoupí paní poslankyně Majerová. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Zuzana Majerová Zahradníková: Děkuji. Hezké dobré ráno, vážené dámy a pánové. Tady můj kolega předřečník Václav Klaus mluvil za Čechy, tak já zase budu za tu Moravu a Slezsko, zatím jsme pouze dva.

Pravým uměním politiky i života je hledat něco dobrého i v tom nejhorším možném. Je však něco dobrého na této levicové vládě sociálního inženýrství? Je něco dobrého na vládě, která si v době ekonomického růstu schválí rozpočtový schodek 40 miliard? Je něco dobrého na vládě, která neustále omezuje, příkazuje, zakazuje a reguluje životy občanů? Vládě, která si z živnostníků udělala své rukojmí, z učitelů a žáků pokusné králiky v rámci nesmyslného projektu plošné inkluze? Vládě, která zpochybňuje tradiční konzervativní hodnoty, která ekonomicky aktivní ničí a potřebným nepomáhá?

Naši lidé a firmy tvrdě pracují. Jsou úspěšní, platí vysoké daně a za to nepožadují nic víc, než aby jim vláda neházela klacky pod nohy. A tato vláda nevyjde ani s těmito penězi, s penězi daňových poplatníků, ale je závislá na dotacích z EU, a dokonce je na nich závislý i pan premiér.

A tak bych mohla pokračovat další desítky minut. Vládu jsem nepodpořila, když vznikla, a není tedy žádným překvapením, že ji nepodpořím při dnešním

hlasování. Jako poslankyně za Trikolóru budu vždy konstruktivně prosazovat náš program napříč Sněmovnou. Budu vždy hájit konzervativní hodnoty, zájmy našich rodin a našich občanů, suverenitu naší země. Budeme prosazovat kvalitní a odpolitizované školství a vzdělání, nízké daně a malý stát. Stát, který má lidem sloužit, a ne jim žít, jak současná vláda činí, komplikovat. Jak kdysi řekl Ronald Reagan, první povinností vlády je chránit lidi, a ne řídit jejich životy. A takovou vládu já budu podporovat. Děkuji vám.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Já vám děkuji, paní poslankyně. Další v pořadí je pan poslanec Martin Kupka. Prosím, máte slovo.

Poslanec Martin Kupka: Vážený pane předsedající, vážené členky vlády, vážení členové vlády, milé kolegyně, milí kolegové, vlastně včera ráno, ne dnes ráno, včera ráno na samém začátku Andrej Babiš vystoupil a zmínil, že opozice chce destabilizovat stát. Znělo to jako výhrůžka, připomnělo to jazyk známého článku z Rudého práva Ztroskotanci a samozvanci. Ten jazyk to opravdu připomíná. Sice připustil, že to je naprosto relevantní politický nástroj a že se to od opozice dá očekávat.

Ale Andrej Babiš se v tomto týdnu dopustil ještě jiného silného vyjádření. Zmínil, že čím více peněz pumpujeme, tím víc jsou lidé nespokojení. To je možná míň mrazivá, ale zároveň nejpřílehlavější zkratka o této vládě. Děsivá v tom, že také připomíná tentýž jazyk, o kterém jsem před chvílí hovořil.

Lidé od vlády očekávají, že bude schopná řešit zásadní problémy od zdravotnictví přes daně, důchodovou reformu až např. po administrativu. Pan premiér si stěžuje, že přes všechno pumpování lidé demonstrují. Pravděpodobně, nebo zcela jistě, protože ta vláda ve skutečnosti nenabízí systémová řešení. Nabízí rozdávání, rozdělování a to samozřejmě nestačí. A ono to má i svůj háček. Já tady ještě zmíním jedno důležité číslo, které tu dnes zaznělo, abych ho zdůraznil, a týká se důchodů, protože pořád slyšíme, že vládě se podařilo přidat důchodcům. To je dobře, udělala by to každá rozumná vláda. Ale kdybychom se podívali na to, jak to je vlastně s tím poměrem – a to je relevantní ukazatel – s poměrem vůči průměrné mzdě, tak ten poměr vzrostl, nebo klesl za posledních sedm let? Bohužel klesl. Klesl o čtyři procentní body. A to je přece významná zpráva a znamená to, co si reálně můžou důchodci v současné době dovolit.

Tedy jestli je líp? No podle mého soudu a podle soudu mnoha lidí lépe není. Není, protože jenom ten pojem čerpání a pumpování prostě nepostihuje celou politiku. A nesmí ji postihovat. O tom nemůže být vláda v České republice. Pokud vláda bude opravdu chtít zlepšit podmínky, tak musí řešit systém, musí řešit to, aby se v klíčových oblastech dařilo systémově něco podniknout, a to se nedaří.

Velká priorita vlády zaznívá na mnoha místech – Digitální Česko a jednodušší administrativa. Jaká je pravda? No bohužel zase smutná. Úředníků přibývá. Za posledních šest let přibylo 7 tisíc úředníků. To jsou oficiální čísla

Ministerstva vnitra. To je celé malé město. A ročně jsou to více než 4 miliardy korun ze státní kasy navíc. Je prokazatelné, že byrokratické a byrokracie bují a papírování přibývá. Přibývá administrativních překážek pro lidi, kteří chtějí podnikat, pro lidi, kteří chtějí normálně žít.

Zcela prokazatelně za dobu působení ANO v české politice jsme v digitalizaci jako důležitém nástroji k debyrokratizaci propadli. Dokonce i Nejvyšší kontrolní úřad konstatoval – cituji doslova: "V oblasti rozvoje digitálních veřejných služeb Česká republika nadále výrazně zaostává mezi zeměmi Evropské unie. Míra online kontaktu mezi orgány veřejné moci a občany je jedna z nejnižších v Evropské unii." To je zpráva za rok 2018 Nejvyššího kontrolního úřadu, tedy čerstvá data.

Digitální Česko je nepochybně dobrý plán a láková marketingová značka. To je pochvala. To není narážka. Ale co z toho zatím pocítil občan? Co pocítil na vlastní kůži? Objektivně bohužel pramálo. Rozhodně nechceme, aby to tak bylo dál. Proto se konečkonců celá řada poslanců napříč Sněmovnou pustila do poslancecké iniciativy k vytvoření digiústavy neboli zákona o právu občana na digitální službu. A co se teď dozvídáme? Že resort Ministerstva vnitra místo toho, aby takové normě pomohl na svět a pomohl na svět Digitálnímu Česku, tak naopak důležitou digiústavu brzdí, nebo přímo torpéduje.

To ale nejsou jediné skvrny na kráse Digitálního Česka. Pak jsou tu posunutě eNeschopenky, nepořádek v IT systémech na Ministerstvu práce a sociálních věcí. Pak je tu NEN. To není ani tak skvrna. To je přímo kráter na Digitálním Česku. Vláda ve svém programu píše, jak chce zjednodušovat zadávání veřejných zakázek, a pak nás obdaří kolabujícím systémem pro zadávání veřejných zakázek. Takže v mnoha jiných případech, stejně i v tomto – hezká značka, Digitální Česko, za ní se ale zatím pro občany mnoho neskrývá. Jako když jdete otevřít dveře a nikdo tam.

Je pravda, že Česká republika skutečně potřebuje reformu státu. Jen to ale nesmějí být sliby a musí se to promítnout do života. Zatím to končí například závěrem znovu Nejvyššího kontrolního úřadu, že vážným problémem pro lepší správu státu je zatěžující vládní regulace. Ta se nezmenšuje, ale pořád bují. A není možné říct, že za to můžou staré vlády ODS, jak to často slyšíme. Pravda je taková, že se právní aparát státu dál zamotává a víc a víc komplikuje.

Vláda říká, jak chce prosazovat zrychlení stavebního řízení. Ale když dojde na činy, tak se dostavuje pravý opak. Změna stavebního zákona po roce 2018 zásadně zkomplikovala život stavebníkům. Ano, a to nebyla práce občanských demokratů ani současně pravice. To byla práce ministryně za ANO. Nemůžeme tak věřit upřímnosti vlády, že chce opravu se stavebním řízením něco udělat, když konkrétní návrhy, konkrétní kroky, které navrhuje opoziční strany, které v principu nabízejí opravdu změnu k lepšímu, tak systematicky zabíjí.

To je několik pádných důvodů, proč této vládě marketingových klamů není možné ve skutečnosti důvěřovat. Nepřináší skutečná a kompetentní řešení vážných problémů.

V čem ale podle mého přesvědčení selhává nejvíc? To je slibovaný lepší styl politiky. Z toho totiž ve skutečnosti zbyla jen karikatura. Žádná vláda nezažila takový střet zájmů u svého premiéra, nezažila tolik kauz, nezažila tolik policejních prohlídek, nezažila tolik nehorázných vyjádření, lží a polopravd. A žádná také tolik nezostudila a neponížila menšího koaličního partnera jako tato vláda. To všechno jsou podle mě zcela pádné důvody pro jasné vyjádření nedůvěry této vládě.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji vám. Jako další je do rozpravy přihlášen pan poslanec Vít Kaňkovský.

Poslanec Vít Kaňkovský: Dobré ráno, vážený pane předsedající, vážení členové vlády, milé kolegyně, kolegové. Původně jsem se chtěl vyjádřit ke dvěma oblastem, ke dvěma resortům, kterým se tady ve Sněmovně věnuji, to znamená k sociální politice a ke zdravotnictví. Musím ale říci, že k sociální politice zde zaznělo už poměrně hodně v průběhu celého včerejšího a části dnešního dne, takže se ve svém příspěvku budu zabývat už pouze oblastí zdravotnictví. K sociální politice možná jenom jednu větu. Kdybych měl vzít celé vládní prohlášení v oblasti sociální politiky bod po bodu, tak bych musel v kontroverzi s paní ministryní Maláčovou říci, že těch úkolů, které byly splněny a které paní ministryní Maláčové zbývají, je mnohem víc těch, které jsou k řešení. Bohužel z jejího vystoupení to znělo jako opak.

Pokud se týká zdravotnictví, tak musím říci, že s panem ministrem Vojtěchem, který tady měl jedno z nejdělsích vystoupení, v řadě ohledů souhlasím. Musím říct, že oceňuji to, že je to ministr, který má široký záběr, a že je to člověk, který skutečně se zdravotnictvím snaží maximálně věnovat. Bohužel, a to už budu kritický, nemohu souhlasit s tím, jakým způsobem si nastavil priority ve svém resortu. On už nám tu samozřejmě řadu věcí představil. Měl to vystoupení opravdu, opravdu dlouhé a zmiňoval tam spoustu a spoustu úspěchů, které už jako by byly vyřešeny. Bohužel ale ty nejdůležitější věci, které nás ve zdravotnictví v tuto chvíli trápí, a netrápí nás jenom jako zdravotníky, protože my jsme jenom ti, kteří se snažíme ve zdravotnictví fungovat pro pacienty, ale trápí ve svém důsledku ty pacienty, tak tam se bohužel s panem ministrem úplně nepotkáváme. Zmíním se o těch nejdůležitějších.

K tomu, aby mohlo zdravotnictví dlouhodobě v naší zemi fungovat, potřebujeme dva pilíře. Jeden je stabilní financování a druhý je personální stabilita. Obě tyto oblasti jsou v naší zemi rozkolísané. Stabilita financí se sice zdá, že v současné době je ve zdravotnictví jakž takž zařízena, ale všichni víme, že tak jak nám strmě vzrůstají náklady na nové typy léčby, zejména na biologickou léčbu a některé nové přístroje a technologie, tak že pokud dlouhodobě neučiníme zásadní kroky ve změně financování zdravotnictví, tak je zdravotnictví neufinancovatelné. A toto si současné Ministerstvo zdravotnictví dostatečně neuvědomuje. A bohužel se domnívám, že si to neuvědomuje ani tato vláda.

Kdy jindy než v době ekonomického růstu bychom měli přijít se zásadní změnou financování českého zdravotnictví? Kdy jindy než v době ekonomického

růstu bychom se měli bavit o tom, jaké udělat změny, aby financování českého zdravotnictví bylo dlouhodobě udržitelné? A s tím financováním samozřejmě souvisí i ta personální stabilita, byť v tom není úplně přímá úměra. Jestli něco může zásadním způsobem rozkolísat české zdravotnictví, a bohužel už ho rozkolísává, tak je to personální nedostatek, a to jak u lékařů, tak u zdravotních sester a některých dalších profesí. A to je oblast, které by se pan ministr měl zcela prioritně věnovat. Já neříkám, že se jí nevěnuje vůbec. On tady představil některé dotační programy týkající se větší dostupnosti zubařů a praktických lékařů, ale bohužel je to zatím jenom kapka v moři.

Jsem přesvědčený o tom, že pokud se tomuto Ministerstvo zdravotnictví nezačne věnovat opravdu s nejvyšší naléhavostí, tak se dostupnost zdravotní péče bude dále zhoršovat. Já jsem z vnitrozemského kraje, z Kraje Vysočina. Mohl bych vám doložit, jak už dnes se v tomto kraji, který je uprostřed naší republiky, zhoršuje dostupnost některých typů zdravotní péče. Například revmatologická péče. Průměrně pacient v Kraji Vysočina čeká na první ošetření od revmatologa půl roku. V některých okresech už dneska ani revmatolog není. Pokud bychom se bavili o primární péči, o péči praktických lékařů jak pro dospělé, tak pro děti a dorost, máme řadu i velkých obcí a měst, kde není v tuto chvíli dětský praktický lékař. A mohl bych pokračovat.

Na závěr si neodpustím ještě jednu glosu k dnešnímu vystoupení pana ministra tady ve Sněmovně, nebo musím říct už věřejšímu. Pan ministr tady prezentoval jako velký úspěch reformu primární péče. Já musím za sebe říci, že to je jedna z cest, která by nám rozhodně v českém zdravotnictví pomohla. Takže cíl je správný. Bohužel provedení, jakým pan ministr reformu primární péče chystá, tam už tomu musím dát čtyři minus v terminologii blížícího se vysvědčení.

Jestliže pro takto důležitou reformu, jakou reforma primární péče je, pan ministr do toho týmu, který o této změně jedná, součástí toho není, není tam pozvána Česká lékařská komora, nejsou tam pozváni zástupci sdružení ambulantních specialistů, tak celý ten projekt je v podstatě odsouzen k neúspěchu. Reforma primární péče skutečně může být zásadním momentem v tom, abychom i tu personální krizi, kterou dneska prožíváme, dokázali nějakým způsobem přežít, ale musí se na tom domluvit všechny důležité segmenty. Nelze to projednávat pouze s praktickými lékaři, i když jich se to bude nejvíce dotýkat. Ale dotýkat se to bude i všech dalších segmentů. A já se vůbec divím panu ministrovi, že i z některých dalších jednání, která na ministerstvu má, se snaží vytěsnit některé profesní organizace. Myslím si, že to nedává smysl, protože vzápětí mu to přinese problémy. To znamená, to je možná apel směrem k Ministerstvu zdravotnictví. Každou změnu je potřeba projednat se segmenty, kterých se to týká. Jedině tak to může přinést úspěch.

Na závěr chci říci, že stejně jako další členové poslaneckého klubu KDU-ČSL nejenom z hlediska toho, co se děje v českém zdravotnictví, ale mnohem kritičtější bych byl k těm dalším oblastem, speciálně k sociální politice, nemohu dát této vládě důvěru a budu hlasovat pro nedůvěru této vládě. Děkuji vám za pozornost. (Potlesk poslanců KDU-ČSL.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji, pane poslanče. Jako další je do rozpravy přihlášen pan poslanec Tomáš Martínek. Máte slovo.

Poslanec Tomáš Martínek: Děkuji. Vážené dámy, vážení pánové, rád bych krátce uvedl na pravou míru pár zavádějících informací, které tu zástupci vlády zmínili. Jako první bych se zaměřil na nepřesné informace ohledně starobních důchodů. Rád bych podotkl, že samotná valorizace navýšovala v tomto roce důchody o zhruba 573 Kč. Navýšení průměrného důchodu nad rámec automatické valorizace, které podpořily všechny parlamentní strany včetně Pirátů, bylo něco málo přes 300 Kč. Vláda v čele s ANO naopak odmítla opoziční návrhy, které mohly důchody ještě zvýšit. I proto se za vlády premiéra Babiše dostaly důchody na nejnižší úroveň ve srovnání s průměrnou mzdou v celé historii České republiky, a to pod 40 %, konkrétně k pouhým 36 %, jak správně zmínila ministryně Maláčová.

Jinak mi od paní ministryně financí Schillerové přijde trochu pokrytecké říkat něco o prosazených návrzích. Mrzí mě to, ale akceptuji, že vládní hnutí jen kvůli tomu, aby zde mohlo říkat, že opozice neprosazuje své návrhy, zamítá i kvalitní opoziční návrhy, které poté samo navrhuje. Jako Piráti se chováme konstruktivně a na příkladu našeho návrhu na prodloužení lhůty pro podání elektronického daňového přiznání chci říci, že nám nevadí to, že ten samý návrh nyní předkládá vláda. Naopak jsme rádi. Nepotřebujeme tato gesta zneužívat ve veřejných vystoupeních. Hlavní je, aby se zlepšoval život občanů České republiky.

Stejně tak ohledně daně z digitálních služeb nadnárodních korporací jsem rád, že Ministerstvo financí po mém apelu na jeho zástupce na únorovém podvýboru pro digitální ekonomiku začalo připravovat národní úpravu zákona po vzoru Francie či Rakouska. Finální podobu ještě budeme jistě řešit, ale doufám, že pomůže narovnat daňové nerovnosti zahraničních a českých společností, kdy mnoho zahraničních díky agresivní daňové optimalizaci odvádí v Česku na daních výrazně méně než české společnosti.

Dále pokud pan premiér Babiš zmiňuje respektování výsledků demokratických voleb, bylo by vhodné, kdyby je respektovali i členové jeho hnutí, aby dodržovali poměrný klíč, který tu v Poslanecké sněmovně dlouho platí při volbě například do Rady ČTK. Neměli by podporovat rozporuplné kandidáty SPD, když výsledek voleb tomu neodpovídá. Měl by naopak prokázat, že respektuje demokratické výsledky voleb a doporučuje svým poslancům volit nezávislého odborníka, kterého navrhuje více poslaneckých klubů včetně Pirátů, kteří dle výsledků voleb mají mít možnost nominovat jednoho člena.

Demokracie pomáhá zajišťovat občanům této země prosperitu, bezpečí i sociální jistoty. Nebojte ji. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji vám, pane poslanče. Jako další je přihlášena paní poslankyně Lucie Šafránková. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Lucie Šafránková: Děkuji za slovo, pane předsedo, a vám všem přeji krásné ráno. Dámy a pánové, tato vláda důvěru poslanců SPD neměla před rokem v době svého vzniku a nebude ji mít ani dnes. Důvody jsou čistě věcné. Činnost většiny vládních rezortů je ve vztahu k zájmům státu a občanů nedostatečná a někdy dokonce i kontraproduktivní. Pokud budu hovořit za oblast rezortu sociální politiky ovládaný sociální demokracií, důvodů k vyslovení nedůvěry je zde více než dost. Zmíním jen ty nejzásadnější.

Ministryně Maláčová na sjezdu úřednických odborů v březnu například prohlásila, že Česko zásadní důchodovou reformu nepotřebuje a neumí ji ani pořádně připravit, což je tvrzení jednak nepravdivé a také hrubě urážlivé vůči našim občanům a mnoha odborníkům, kteří tyto znalosti a schopnosti mají a na neudržitelnost důchodového systému opakovaně upozorňují. Toto prohlášení zaznělo přesto, že i aktuální propočty samotného MPSV a vládní Národní rozpočtové rady ukazují, že bez zásadních reformních změn nebude naše penzijní soustava funkční. Je to krajně nezodpovědné zejména vůči střední a mladé generaci. Politik a vláda, kteří nemyslí systémově dopředu v takto klíčových záležitostech veřejného zájmu a odmítají konat, by ve vrcholných exekutivních funkcích být neměli.

Všichni máme ještě v dobré paměti nedávné diskuze o nedostatku financí pro naše sociální služby, včetně nedodržení a zpochybňování usnesení Sněmovny ze strany ministryně práce a sociálních věcí. Neschopnost a neochota hledat zde rychle a zodpovědně systémové řešení je taktéž zarážející a neudržitelná.

Tato vláda se blíží k polovině svého funkčního období a například situace nízkopříjmových důchodců a statisiců osob v dluhových a exekučních pastech není taktéž uspokojivým způsobem řešena. Stále zde nemáme dlouho slibovaný zákon o sociálním bydlení. V záležitosti slibovaného zvýšení rodičovského příspěvku předvedla paní ministryně již tolik piruet, že by pravděpodobně velmi dobře uspěla v nějaké rekreační krasobruslařské soutěži. Veřejné spory mezi paní ministryní Maláčovou a paní ministryní financí Schillerovou se už bohužel také staly smutným folklorem naší politické scény.

Mohla bych o nejrůznějších dalších nedostatcích a chybách v rezortu Ministerstva práce a sociálních věcí mluvit ještě déle, ale toto jsou asi ty nejzásadnější. Sociální politika je zásadním pilířem veškerých veřejných politik a veřejných služeb a jako taková má být řízena a spravována. Dnes tomu tak není, a i proto nemůže mít stávající vláda naši důvěru. Děkuji. (Potlesk poslanců SPD.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji. Dalším přihlášeným je pan poslanec Marian Jurečka. Prosím, máte slovo.

Poslanec Marian Jurečka: Děkuji, vážený pane předsedo. Milé kolegyně, kolegové, ctěná veřejnosti, přeji vám dobré ráno. Přemýšlel jsem, že bych svolal procedurálně tady a požádal o přítomnost pana premiéra, ale nebudu to dělat, protože

je opravdu pozdní hodina. Přesto mi dovoluňte alespoň v pár minutách říci některé důležité důvody, které mne vedou k tomu, abych vyslovil této vládě nedůvěru a hlasoval pro návrh předložený opozičními stranami.

Vy často, pane premiére, mluvíte o tom, jak bude líp. Měl jste to na svých billboardech, volebních heslech – ale co to znamená, ono bude líp? Že porostou výdaje státního rozpočtu? Že všem ve společnosti budeme měřit hodnotou peněz? Že se následně vy potom divíte, že sice některým skupinám obyvatel přidáváte, ale oni přesto nejsou spokojeni? Určitě nelze vyjadřovat všechny životní okolnosti a hodnoty člověka jen hodnotou peněz.

Přesto, i když budeme hodnotit poslední roky vaší vlády, a vládnete už rok a tři čtvrtě, optikou finanční mají se některé skupiny lidí opravdu lépe? Často se tady mluvilo o důchodech. Já už jsem se dneska k tomu na této schůzi vyjadřoval, ale položme si otázku – mají se maminky, ženy, které se celý život staraly o děti a jsou dnes v důchodu, mají se lépe? Nemají! Ty nůžky jsou stále stejně rozevřené. Vůbec nic se v této věci nezměnilo. Když jsme tady navrhovali v loňském roce, aby se každé této mamince přidalo 500 korun měsíčně za každé vychované dítě, tak jste tento návrh odmítli. Těchto žen je 1,2 milionu a mají měsíčně nižší důchod o 1 800 korun, než je průměr. Ještě hůře jsou na tom vdovy a vdovci, těch je 600 tisíc a mají v průměru nižší důchod zhruba o 2 400 korun. Opět pro tyto lidi bohužel vaše vláda neudělá vůbec nic. A takto bych mohl pokračovat.

Vy jste psal minulou neděli na svém facebookovém profilu dlouhý status o tom, kdo jsou vaši hrdinové. Jmenoval jste tam dokonce i zdravotní sestry, ale nějak jste zapomněl na zdravotní sestry v sociálních službách. Já se k nim ještě vrátím.

Vidíte jen to, co chcete vidět a říkáte jen to, co chcete říkat. Tak to je i v diskusi, kdy máte své grafy, svá čísla. Ale před pravdou prostě utéct nelze.

Určitá část veřejnosti, se kterou občas diskutuji, která vás podporuje, a jsou to v mnoha případech vzdělání, pracovití, poctiví lidé, tak používají jeden takový zvláštní argument a říkají, tím že jste bohatý, takže už nemusíte krást nebo podvádět. Ale ono to je stejně logické, jako kdybychom o lidech, kteří nejsou bohatí, kteří jsou chudí, říkali, že oni krást musí.

Překvapil mě váš výrok tento týden na evropské úrovni, kdy jste říkal před jednáním Evropské rady, že vy nechcete a nemusíte řešit, co bude v roce 2050, za 31 let. Měl jste na svých billboardech to, aby se za nás děti nemusely stydět. Pro koho dělá zodpovědný politik politiku, když ne pro budoucí generace? A právě z hlediska klimatu to je největší hrozba, která ohrožuje život budoucích generací tady v ČR i globálně ve světě. Je to největší výzva pro nás, pro politiky, protože loňský rok, rok 2018 byl rekordně nejteplejším rokem v ČR od doby, kdy tady máme teploměry a kdy měříme. Jestli s tímto nebudeme něco dělat, tak budeme ve velkých problémech. A to samozřejmě souvisí s tím, jestli dokážeme snižovat emise, jestli dokážeme směřovat k vyrovnané emisní bilanci, jestli dokážeme tady mít čisté zdroje, obnovitelné zdroje, rozumně nastavenou politiku v této oblasti. Já tady zatím ve vaší legislativě tyto kroky nevidím. Nevidím tady podporu domácností, tak aby si tyto

domácnosti mohly za rozumnou podporu státu pořizovat fotovoltaiku, solární systémy, tepelná čerpadla, aby ušetřily, v případě i něco málo vydělaly. To tady opravdu nevidím.

Vy často mluvíte o tom, že vašimi vzory jsou Masaryk či Baťa. To právě byli politici a státníci a podnikatelé, kteří dokázali myslet na budoucnost. Díky nim máme tento stát. A díky nim, když přijedeme do Zlína a do okolí, tak vidíme výsledky práce těchto lidí.

Lidé proti vám také mimo jiné protestují, že jim vadí i styl vaší politiky a komunikace, když s nimi mluvím. Vadí jim ta hrubost i to, že vlastně opovrhujete, vyjádřil jste se opovržlivě o tom, že ti lidé se scházejí. Přece volební program, vaše smlouva s občany, kterou jste dal, to není bíancko šek, který končí s tím, že se zavřou volební místnosti a teď čtyři roky se může dělat v tomto státě, co se chce. Ti lidé vyjadřují určitý nesouhlas s tím stylem. A já jsem zažil spoustu jednání, kdy komunikace byla hrubá, neuctivá z vaší strany. Jeden kolega z vašeho hnutí, kterého si vážím, mi kdysi říkal: Na to si musíš zvyknout, to prostě takhle je. A příznám se, já si na tento styl komunikace zvykat nechci.

Dovolu, abych vám tady odcitoval jednu stránku z knihy, která včera ráno měla premiéru a křest, protože i vy jste svého času tady před pěti šesti lety citoval z podobné knihy ze stejného vydavatelství na adresu Miroslava Kalouska, kterého vůbec nechci hájit. Ale chci tady jenom využít a přiblížit i veřejnosti situaci od člověka, který čtyři roky s vámi úzce spolupracoval na Ministerstvu financí, a byl to náměstek, kterého jste jeden čas docela výrazně i veřejně chválil, jakou udělal dobrou práci v regulaci hazardu, v lepší správě státního majetku – Ondřeje Závodského.

Dovolím si citovat ze strany 127. "Velká část lidí z Babišova okolí se rovněž nechává inspirovat slovníkem svého šéfa. Jak jednou po poradě podotkl jeden kolega: 'Vždyť on neřekl skoro nic, to byly buď pohlavní orgány, nebo předložky a spojky.' Někteří další kolegové si ty nejlepší výroky zapisovali. Po odchodu jednoho kolegy, který byl pilný v zapisování, jsem ho poprosil, aby mi udělal výťah, jakési The Best of Babiš. Namátkou tedy uvádím: 'Ta Grässleová je taková pí.., že si nevidí ani na špičku nosu.' Na mě pak řval: 'Ten váš pí... Belobradok si asi myslí, že ví, čo je to veda, ale v tom vašem bratěrstvu ani nevíte, ak si utříť prdel, hlavne že chodíte ke spovedi, kokoti!' Nebo: 'Ten Kalúsek, ten ľudský odpad, ten má, ten kokot, 9 miliárd s Hávou v rakúskej banke, ten zločinčec tam môže len na to své zosraté konto kúkať, len si nad ním môže pohonit vtáka, pretože keď by si ich vybral, tak by ho zavreli, kokota zosratého.'" (Smích a pobavení v sále.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Vážený pane poslanče, jste si jistý, že je to povznášející text pro tuto Poslaneckou sněmovnu a má to nějaký hlubší smysl, že nám to tady čtete?

Poslanec Marian Jurečka: Má, vážený pane předsedo této Sněmovny. Já totiž cituji to, jak běžně na poradách i na jednáních vlády a na jiných orgánech mluví

předseda vašeho hnutí, premiér tohoto státu. Myslím si, že to má smysl, a docela hluboký.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vás poprosím, jestli byste to nezvládl i jiným stylem. Tady u toho mikrofonu se to neděje. Jestli se to děje jinde, tak ne tady v této Poslanecké sněmovně. Ne když já předsedám. Děkuji, že mi vyhovíte. Předpokládám, že už jste třeba končil s tou citací.

Poslanec Marian Jurečka: Ta citace skončila. Bude pokračovat jiná, už asi ne tak hrubého zrna.

"Jedna věc je to, že podobně mluví i další miliardáři a že tím zřejmě jakýmsi způsobem upouštějí páru z kotle stresu a napětí. Problém je to, že své božstvo napodobují mladí nohsledové, kteří nechtějí zůstat pozadu i ve ventilovaném slovníku. Jednou mi ze Sněmovny doručoval písemnosti nějaký asistent poslance nebo jenom stranický podržtaška a začal mi problematiku z písemností vysvětlovat Babišovým slovníkem, tak jsem ho vyhodil, ať si dá odchod, a až se naučí mluvit jinak než kriminálník na valdickém dvorku, ať mi to přijde dovysvětlit.

Problém je ovšem to, že takhle mluví předseda vlády, a toho se vyhazuje špatně. A infikuje tím jedince, kteří ho napodobují. Když za mých časů o něčem polemizoval Babiš jako ministr financí a Chovanec, dříve zelinář, tehdy ministr vnitra se svým potlačeným 'voe' na konci věty, říkal jsem si, jak na nás asi musí nahlížet v zahraničí a jak se musí někteří prvorepublikoví politici obracet v hrobě. Uvědomme si, že Babiš je v úřadu předsedy vlády následníkem lidí, jako je Alois Eliáš, jeden z největších hrdinů domácího odboje, člověk, kterému vděčíme za svobodu. A teď tu máme primitiva, který bez použití genitálií ve větě neumí vyjádřit myšlenku." – Tolik citace z této knihy, která včera ráno byla zveřejněna.

Já už se blížím ke svému konci. A chtěl bych s dovolením ještě se tady dotknout některých faktů. Pan premiér, tehdy jako předseda hnutí a lídr, vydal smlouvu s občany před volbami v roce 2017. Je zde spousta vzletných frází, jako třeba: "Chci vás ujistit, že budeme se snažit budovat úspěšnou zemi, ve které budou naše děti chtít žít a pracovat a na kterou budou hrdé." Nevím, jestli v roce 2050, až tady bude teplota průměrná vyšší o čtyři stupně, budou na tuto zemi a na tyto politiky hrdé.

V bodě jedna: "Budu vládu řídit s péčí řádného hospodáře." V bodě dva: "Budu se snažit řešit vaše každodenní problémy." Nevím, jak se na to dneska dívají pracovníci v sociálních službách.

Bod tři: "A chránit svobodu a důstojnost každého člověka." Nejsem si úplně jistý, jestli komunikace slovní pana premiéra chrání svobodu a důstojnost každého člověka. A takto bych mohl dále pokračovat.

A pak stojí také za pozornost podívat se do rok starého dokumentu programové prohlášení vlády ČR. Je to zajímavé čtení. Já jsem jen namátkou vybral

několik momentů, které stojí za určitou rekapitulaci. O důchodové reformě tady dneska byla již poměrně intenzivní debata okolo půlnoci.

A když se podíváme na stranu dvě: "V prvé řadě předložíme nový zákon o líniových stavbách." Žádný takový zákon vládní do Sněmovny nikdy nedoputoval. Řešilo se to poslaneckým návrhem napříč poslaneckými stranami.

Strana tři: "Budeme chránit půdu jako základ našeho přírodního bohatství před zábořem a erozí. Potřebujeme co nejvíce udržet vodu v krajině." Když se dneska podíváme, Ministerstvo životního prostředí dává zelenou zastavování nejlepší půdy, kterou máme v ČR, pro průmyslovou zónu v době, kdy máme nejnižší nezaměstnanost, máme prázdné jiné průmyslové zóny, máme prázdné brownfieldy a ostatní plochy. To stejné ministerstvo dává zelenou tomu, aby se v lokalitě Uherský Ostrov vybuodovalo velké ložisko těžby šterkopísku na úkor ochrany spodních vod.

Bod Finance a hospodaření státu na straně pět: "Klademe důraz na zvyšování investic a efektivní čerpání zdrojů a investice z EU. Budeme podporovat nárůst důchodů a také platů u vybraných profesí." To se děje, patří poděkování. Například u pedagogů a pracovníků v sociálních službách. To se děje, ale pouze částečně a velká část těchto lidí neví na konci roku, z čeho bude dostávat výplaty.

Strana sedm: "Zavazujeme se aktivně podporovat pracující rodiny s dětmi prostřednictvím daňových slev." Loni tady tento návrh ve Sněmovně byl v rámci balíčku. Neprošel ani jeden z těchto návrhů na zvýšení slevy.

Když se podíváme dál, tak je tady otázka EET, kde se hovoří o tom, že po důkladné analýze se bude realizovat další rozšiřování fáze EET včetně naplnění nálezu Ústavního soudu. Ten nálezu Ústavního soudu mimo jiné hovoří o tom, že je tady nějaký rakouský model, ve kterém do zhruba 250 tisíc korun jsou podnikatelské subjekty plně osvobozeny od podobného režimu EET.

Strana 16: "Přijmeme pravidla pro dofinancování krajské dopravní infrastruktury – silnice II. a III. tříd – Prostřednictvím rozpočtu SFDI s cílem zajistit pro ně finanční prostředky ve výši 4 miliard korun ročně." Tento návrh, který přesně naplňuje to, co tady říká vládní prohlášení, jsem předložil – na vládě byl zhruba před dvěma měsíci. Vláda k němu dala negativní stanovisko. Žádný svůj vládní návrh vláda v této věci nepředložila.

Strana 17: "Budeme klást důraz na bezpečnost na silnicích." Bohužel nám roste počet úmrtí za loňský rok.

A takto bych mohl pokračovat dál a dál.

Byla tady dneska řeč o kultuře. A když se podívám na stranu 27, tak je tady jasně řečeno: "Navýšíme rozpočet Ministerstva kultury." Nevím, jak to myslíte vážně, ale kultura na příští rok má minus 423 milionů korun oproti rozpočtu v letošním roce. Proč to tady píšete, když to není pravda?

Je tady kapitola Sucho na straně 37. Nejsou peníze na pozemkové úpravy. Převis žádostí ze strany obcí je zhruba trojnásobný než to, co je tam dnes alokováno.

Zemědělci v letošním roce poprvé žádají v případě závlahových dotačních titulů a poprvé letos nejsou uspokojeni v plné výši. To se v minulosti nestalo. A takto bych mohl pokračovat.

A ještě tady mám poznámku na straně 39 v kapitole Životního prostředí – vyšší ochrana půdy před erozí. Dneska jsme o tom s panem ministrem Brabcem mluvili. A chápu, že je to složité. Ale na protierozní vyhlášku se tady čeká už tři a půl roku.

Je mnoho důvodů, ať už těch faktických z hlediska neplnění vlastních slibů a předsevzetí, až po ty komunikační, principiální – to jakým způsobem náš premiér funguje, jak se chová a tak dále – proč ani já nemůžu této vládě vyjádřit svoji důvěru. Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji. Vážené kolegyně, vážení kolegové, po dohodě s panem kancléřem jsme se rozhodli, že teď dáme posledních deset minut, kdo má zájem si ještě koupit nějaké občerstvení. A s ohledem na personál, který opravdu měl dneska náročný den, bychom uzavřeli provozy. Tak jestli si chce ještě někdo koupit třeba něco k pití, tak deset minut a pak jsem tady rozhodl, že je uzavřeme. Tak doufejme, že naše debata nebude už o moc delší. (O slovo se hlásí poslanec Kalousek.) Faktická poznámka, pan předseda Kalousek.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo, pane předsedo. Dámy a pánové, jenom velmi stručně a velmi zdvořile. Já jsem slyšel několik citací z toho, co tomu takovému fondu, co občas píše na zakázku dehonestující texty, řekl pan Ondřej Závodský, bývalý náměstek ministra financí. Možná to je pravda, možná ne.

Já bych nicméně rád téhle Sněmovně řekl, že mám v těle 21 let praxe poslance a osm let státního úředníka. A že jedna z věcí základní etiky státního úředníka je v žádném případě nemluvit o tom, co jsem v tom úřadě zažil, co jsem slyšel na poradách, kdekoliv. Kdyby pan Ondřej Závodský, kdyby to pro něj bylo tak neúnosné v té době, kdy dělal náměstka panu ministru Babišovi, že by prostě odešel a zveřejnil to, tak bych to snad ještě pochopil. Ale on to zveřejnil, až když byl vyhozen. Do té doby to snášel. To se prostě nedělá! Prosím pěkně to je fuj! Ať to udělá kdokoliv komukoliv. Máme-li zachovat minimální standardy chování politické reprezentace a státní správy, tak tohle prostě nesmíme nikomu tolerovat! Tohle se prostě nedělá, to je neslušné. Kdyby to byla tisíckrát pravda, myslím si, že mě nikdo nemůže podezírat ze sympatií k ministrovi financí Babišovi, ale tohle bych netoleroval nikdy žádnému státnímu úředníkovi! Protože to je porušení všech etických pravidel, která na státní správu klademe. (Potlesk poslanců klubu ANO.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji za přesné dodržení času. Další faktická poznámka, pan poslanec Jurečka.

Poslanec Marian Jurečka: Děkuji. Já jsem zvažoval, jestli tady mám citovat tyto věci. Nicméně je to veřejná kniha, která vyšla, vydal ji Nadační fond proti korupci. Ale teď fakticky k tomu, co tady teď řekl pan poslanec Kalousek prostřednictvím pana předsedajícího.

Čtený kolego, tady s vámi nemohu souhlasit. Protože pokud by platilo to, co vy říkáte, tak se nikdy veřejnost nedozví o tom, co se dělo v blízkosti například německého říšského kancléře. Nedozvěděli bychom se věci, které se tady děly například i v dobách totality, kdy tady byli blízcí spolupracovníci ministrů, premiérů, prezidentů. Myslím si, že takovýto princip, který vy tady teď prezentujete, není možné aplikovat a vyžadovat. V ten okamžik bychom tady řekli prostě: co se děje tam, kde se děje, tak se nikdy veřejnost nedozví? Nepřijde vám to zvláštní?

Já si spíš myslím, že zvláštní je to, že se vůbec takovéto věci dějí. Já si myslím, že prostě normální člověk, který je nejenom ministrem, ale který je v zaměstnání, v rodině a podobně, se má vyjadřovat v nějakých normálních mezích. Já jsem člověk z vesnice, nemám problém občas zajít někam blíže pro jadrné slovo. Ale všechno má své meze. Tady si myslím, že ty meze se evidentně dostávají úplně do roviny, kdy nastavujeme jiné standardy, které už dneska část veřejnosti začíná přebírat jako naprosto běžný způsob komunikace. Nejde o ta slova. Jde o ten přístup vůči tomu člověku, jakým způsobem mu dávám najevo, co si o něm myslím, jak jím pohrdám a podobně.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Já jsem to zmáčkl pozdě, ale do dvou minut jsme se vlezli. Reagovat chce pan předseda Kalousek s faktickou poznámkou.

Poslanec Miroslav Kalousek: Nechci to protahovat. Prostřednictvím pana předsedajícího pane poslanče Jurečko, já jsem vám nic nevyčítal, že jste citoval z otevřených zdrojů. Já jsem jenom chtěl říct téhle Sněmovně, že bychom měli trvat na nějaké etice státních úředníků. Tam prostě patří loajalita. Můžu to místo opustit a pak to říkat, ale nemůžu to začít říkat, když jsem byl vyhozen. To se prostě nedělá, to je nefér.

A to, že bychom se nic nedozvěděli. No samozřejmě že není úkolem těch státních úředníků, aby pak všechno vykecali na své šéfy. Já jsem v dobách, kdy jste chodil do školky, byl blízkým spolupracovníkem Josefa Luxe. Kdybych všechno řekl, co jsme spolu prožili, tak bych vám ho hodně demytizoval. A nemám pocit, že na to mám právo. Prostě žádnou tu větu neřeknu, protože mám etiku bývalého státního úředníka. A té etiky já se dovolávám.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Jako další je do rozpravy přihlášen pan poslanec Dominik Feri. Prosim máte slovo.

Poslanec Dominik Feri: Děkuji za slovo, pane předsedo. Dobré ráno, vážené kolegyně, vážení kolegové. Myslím, že už se všichni chceme vyspat, není nad to se vyspat hezky dorůžova, ne že bych to znal. Ale jako člen ústavněprávního výboru musím nadnět jedno téma, které jaksi vyčnívá mezi desítkou různých témat, která se tu za těch několik hodin probrala, a to je téma nezávislosti justice. To téma má mimořádnou důležitost z toho důvodu, že to bylo právě postavení vedoucích státních zástupců, co dostalo desítky tisíc lidí do ulic a vzbudilo obavy, které ještě dodnes nebyly uspokojivě rozptýleny. A jeden z důvodů, proč budu hlasovat pro vyslovení této vlády, je i to, že zkrátka k problematice nezávislosti justice přistupuje veskrze technokraticky. Dovolávají se lidé, veřejnost, ale i opozice posílení pozice vedoucích státních zástupců, no tak vláda se na to podívá, udělá si nějakou rozvahu a řekne: No tak pojďme upravit nějaké paragrafy. Pojďme napsat paragrafové znění, udělat tomu důvodovou zprávu a poslat to do Parlamentu. Ale úplně jí uniká ta stránka symbolická, nebo ta stránka jakéhosi konsenzuálního gesta. To znamená, že by možná tu novelu neměla do Parlamentu postupovat ministryně, která tu dneska říká: V minulosti jsem byla účastna, slyšela jsem nějaké odposlechy, týká se to některých z vás, nebudu jmenovat. To jenom jako jedna věc za mnohé. O nějaké příklonosti k Hradu, o příklonosti k panu předsedovi vlády, to ponechme stranou.

Z toho důvodu bych chtěl zmínit, že jsou tu – není to jenom jedna předloha, je jich tu více. Jedna předloha je ještě před vládou. Další dvě už jsou ve sněmovním systému. A velmi bych se přimlouval za to, že chce-li vláda udělat nějaký vstřícný krok, ať už to dneska dopadne, jak to asi dopadne, tak je to, aby se tyto předlohy projednávaly dohromady. Prostě není možné říci, tak upravíme nějakým způsobem kárné řízení, to znamená, že ten vedoucí státní zástupce bude moci být odvolán jenom na základě uloženého kárného opatření v kárném řízení kárným senátem, ale že zkrátka to bude předloženo napříč, že to bude předloženo pokud možno všemi stranami zastoupenými v Poslanecké sněmovně, a že se tím požadavkům opozice a občanské veřejnosti zkrátka vyjde vstříc. Protože nezávislost justice, to nejsou jenom paragrafy, ale to je velmi důležitá součást víry a důvěry občanů v demokratický právní stát. A to paragrafy, které bude předkládat pouze vláda osobou paní ministryně Benešové, rozhodně není. Díky.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji. Další přihlášenou do rozpravy je paní poslankyně Miroslava Němcová.

Poslankyně Miroslava Němcová: Děkuji za slovo, vážený pane předsedo. Přeji všem dobré brzké ráno a dovoluji mi, abych se alespoň několika slovy zmínila o tom, co považuji já za nejdůležitější, proč byla svolána tato schůze k vyslovení nedůvěry vládě. Budu se snažit být co nejstručnější, ale chci pojmenovat to, co považuji za důležité, a zároveň vyvrátit některé věci, které zde dnes z úst předsedy vlády zazněly.

Tak tedy za prvé. Nemyslím si, že může být tolerováno, aby v čele země, v čele vlády České republiky stál spolupracovník StB. Andrej Babiš loni prohrál

navzdory tomu, co říká, klíčový spor s bratislavským Ústavním soudem kvůli jeho evidenci ve svazcích Státní bezpečnosti. Ústavní soud zrušil všechna předchozí rozhodnutí nižších soudů a předseda české vlády je i nadále evidovaný jako agent Bureš. Loni v prosinci neuspěl ani u Evropského soudu pro lidská práva, který zamítl jeho žalobu na Slovensko kvůli evidenci ve svazcích Státní bezpečnosti. Bylo to zároveň poprvé, co se člen české vlády v této věci soudil dokonce na mezinárodní úrovni. Po rozhodnutí bratislavského Ústavního soudu se slovenské soudy nemohou již nadále opírat o klíčové svědky Andreje Babiše, tedy o řídící důstojníky StB, ale právě jak vyplývá z rozhodnutí Ústavního soudu, budou muset čerpat více z listinných důkazů shromážděných v bratislavském Ústavu paměti národa. To je první klíčový důvod, proč nemá být Andrej Babiš předsedou vlády a proč budu hlasovat pro vyslovení nedůvěry této vládě.

Druhá věc. Andrej Babiš je trestně stíháný premiér. V lednu 2018 Sněmovna podruhé vydala Andreje Babiše k trestnímu stíhání. Před necelým rokem tak dostala poprvé v polistopadové historii důvěru vláda vedená trestně stíháným premiérem. Přestala platit dřívě naprosto samozřejmá presumce viny pro politiky. Nároky na profil členů vlády proti minulosti tedy, tak jak říká Andrej Babiš té době, doba matrixu, ty nároky prudce klesly. Dnes ministři, nebo dokonce premiér neodstupuje kvůli vážným podezřením ze spáchání trestné činnosti, ale naopak za největší až smrtelný hřích je považováno opisování při disertačních nebo podobných pracích.

Třetí bod, který chci zmínit, je střet zájmů. Loni 13. prosince poprvé v polistopadové historii hlasoval o problémech českého politika Evropský parlament. Drtivou většinou 434 hlasů, tedy 80 % přítomných, přijal usnesení vyzývající Evropskou komisi k zásahu proti Babišově střetu zájmů a požadoval zastavení dotací pro Agrofert. Z českých europoslanců premiéra hájili pouze zástupci ANO a KSČM.

Čtvrtý důvod. Vláda Andreje Babiše se opírá o komunistickou stranu. Když Bohuslav Sobotka v únoru roku 2017 uvažoval o povolební spolupráci s komunisty, Andrej Babiš charakterizoval tuto jeho snahu takto: Pan Sobotka udělá cokoliv, aby byl znovu zvolen premiérem, s klidem se spojí i s ďáblem. – Takže nakonec se s tím ďáblem spojil sám pan Andrej Babiš a poprvé v polistopadové historii tak komunisté, mezi nimiž je stále mnoho vyznavačů nejen Husákovy režimu, ale i Klementa Gottwalda, umožnili vznik vlády. Toho Klementa Gottwalda, na jehož příkaz byla oběšena přesně před 69 lety 27. června roku 1950 doktorka Milada Horáková.

Pátý důvod, proč nemá být Andrej Babiš předsedou vlády a proč má být této vládě vyslovena nedůvěra. Je to rekordní státní represe, které se tato vláda dopouští na českých občanech. Andrej Babiš zvýšil v zemi tuto represii na úroveň, která nemá po listopadu obdoby. Ztrpčuje život především živnostníkům a malým podnikatelům, které ocejoval jako podvodníky. Ještě nikdy nebylo podnikání sešněřováno takovým růstem administrativních povinností, nákladů, drakonických sankcí i za malé prohřešky a rekordním počtem kontrol. Nelze se divit nespokojenosti mnoha živnostníků, když současně vychází najevo, že vláda štědře podporuje hlavně velké firmy na úkor těch malých, a tím pokřivuje trh. Přímým důsledkem represivního přístupu státu je uzavření 1 600, říkají některé údaje, 2 000, říkají jiné údaje, malých

prodejen na venkově jen v letech 2017 a 2018, přičemž poslední kapkou pro ně bylo zavedení EET. Není pravda, že je tento specifický on-line systém chorvatské provenience zavedený ve většině evropských zemí.

Nedávno jsme tady hlasovali o tom, že tento systém EET se rozšíří na dalších 800 profesí, mezi nimiž jsou například chovatelé velbloudů anebo ti, kteří chtějí podnikat v oblasti mořského rybolovu. Takže po těch, kteří už dříve byli vystaveni této praxi této vlády, tedy obchodníci, hospodští, k nim nyní přibývají řemeslníci, všechny švadleny, truhláři, kadeřnice, budou tlačeni prostě do poslední koruny daní a drakonickými pokutami k tomu, aby odvedli co nejvíce, protože je potřeba mít dosti peněz pro dotace pro předsedu vlády.

Šestým důvodem, a to zde bylo zmíněno myslím panem poslancem Jurečkou, je smlouva Andreje Babiše s občany, kterou před volbami vydal a z níž nezůstal prakticky kámen na kameni, nezůstalo z ní nic. Mimo jiné slíbil, že – teď budu citovat: "Slíbují, že na nejvyšší míru ztížím život korupčníkům a lidem, kteří vysávají veřejné prostředky, a tím i vaše daně," sdělil premiér tehdy občanům před volbami, parlamentními volbami v roce 2017. V praxi to vypadá tak, že dnes policie rozkrývá rozsáhlou korupční kauzu ANO v Brně, byl vyšetřován sponzor hnutí ANO pan David Rusňák kvůli neoprávněným přístupům do policejních databází, dostal podmínečný trest. Vyšetřovaný je Andrej Babiš, aktuálně policie zasahuje na hejtmanství Jaroslavy Jermanové a k tomu pan ministr zdravotnictví, jak se dozvídáme, získával nějaké zvláštní kompromitující materiály či informace pomocí opravdu divných osob, kterým dovolil, aby se pohybovaly v jeho přítomnosti.

Jestliže tedy předseda vlády slíbil, že ztíží život všem, kteří vysávají veřejné prostředky, tak je třeba dodat, že tím, kdo vysává veřejné prostředky nejvíce, je příjemce dotací pro Agrofert, kterému každoročně plynou další miliardy z daňových úlev a veřejných zakázek. Někdy čerpá pravděpodobně i za hranou zákona, jak ukazuje draft auditu Evropské komise. O podezřelé machinace s rozdělováním dotací holdingu se už začaly zajímat policie a státní zastupitelství. Jen v letech 2014 až 2017, kdy Andrej Babiš působil jako ministr financí, Agrofert obdržel na dotacích celkem 6,8 mld. korun. Proti předchozímu období se jeho dotační příjmy zdvojnásobily. Výroční zpráva za loňský rok ještě není k dispozici, ale lze dovodit, že Agrofert inkasoval v době, kdy byl jeho majitel členem vlády, zhruba 9 mld. korun pouze na dotacích. Řečeno slovy Jiřího Paroubka: pánové a dámy, kdo z vás to má?

Sedmým důvodem a ten se dnes odkryl pro mě nejzávažněji, je porušování Ústavy, základního dokumentu naší země, ze strany členů vlády. Mluvím nyní o ministru kultury panu Staňkovi, který podal demisi. Dnes nám tady sice vyprávěl, že není ministrem v demisi, ale on sám tu demisi podal, předseda vlády ji přijal, a jak mu ukládá Ústava, předal ji prezidentu republiky. Prezident republiky nekoná, chystá různé diskuse, zve si účastníky, pořád něco řeší, šest týdnů uplynulo a nevíme stále nic. Až dneska se objevila zpráva, že prezident republiky tuto demisi nehodlá přijmout, čímž naprosto jednoznačně porušuje Ústavu. A já se nyní opřu o vyjádření ústavního právníka Jana Kysely, který dnes pro server Echo24.cz uvedl – cituji: "Počinání prezidenta Miloše Zemana kolem obsazení postu ministra kultury je

protiústavní, především jeho neochota odvolat Antonína Staňka. Pokud by chtěl prezident skutečně odmítnout navrhovaného Michala Šmardu, musel by k tomu mít závažné důvody. Prezident republiky si počíná protiústavně především tím, že otálí s odvoláním ministra Staňka. Pokud jde o jmenování ministrů, zastávám názor, že prezident republiky může návrh odmítnout při existenci zákonné překážky, typově střet zájmů nebo bezpečnostní riziko, např. na základě zpráv tajných služeb nebo při očividném defektu." Pan dr. Kysela uvádí např. kanibal, kdyby tedy byl ten nominant kanibalem nebo analfabetem, jinak je povinen prezident návrhu předsedy vlády vyhovět.

A co je pro mě nejdůležitější, je tato poznámka: "Podstatné ovšem je, aby premiér za svými návrhy stál, s prezidentem jednal a využíval právních prostředků, tedy kompetenční žaloby, nebo podpořil ústavní žalobu pro hrubé porušení Ústavy. Při stanovování pravidel není úplně radno spoléhat na to, že budou dobrovolně dodržována, je třeba je vymáhat," dodává Kysela. Tím končí tato citace.

A já k tomu dodám pouze jedno. Zaznamenala jsem, že jednala sociální demokracie, je tam jakýsi rozpor, protože jeden z místopředsedů říká, že byli domluveni, že budou požadovat kompetenční žalobu, a to nějak do pondělka. Pan předseda sociální demokracie bere zpátečku a říká, že tak prudké to asi nebude. A já si myslím, že vím, co je za tím. Protože zcela jednoznačně, pokud by pan předseda Hamáček přišel za předsedou vlády, že ho žádá, aby napsal onu kompetenční žalobu a poslal ji, no tak ho s tím předseda vlády vyhodí, protože to je spjato s jeho existencí. Tak dlouho bude držet prezident republiky Andreje Babiše, pokud Andrej Babiš bude dobře sloužit jeho zájmům. Jakmile by přišel Andrej Babiš s kompetenční žalobou, tak má Andrej Babiš utrum s tím, že by mohl být příště opět jmenován premiérem, přestože mu to Miloš Zeman mnohokrát slíbil a opakoval, že při jakékoli příležitosti jej znovu bude premiérem jmenovat. Ovšem tohle by byla ta základní překážka, která by ty plány narušila.

To, že sociální demokraté se zachovali, jak se zachovali, pro mě novinkou není. Nebudu jim radit, oni vědí nejlépe, co mají dělat. Ale pro mě je zásadní věcí to, že vláda nedodrží Ústavu, nebrání ústavní pořádek naší země, premiér nevyzývá prezidenta k tomu, aby konal tak, jak mu Ústava ukládá. A jestliže máme vládu, která nedodrží Ústavu, tak už si neumím představit vážnější důvod, pro který by měla být odvolána. Děkuji vám za pozornost. (Potlesk vpravo.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji. Mám zde jednu faktickou poznámku, pan poslanec Bělobrádek. Je to tak. Máte slovo.

Poslanec Pavel Bělobrádek: Děkuji, pane předsedající. Vážení členové vlády, kolegyně, kolegové, dovoluji mi tři poznámky. Jedna se týká vystoupení pana ministra Havlíčka k vědě a výzkumu. On říkal, co všechno vláda dělá. Já jsem rád, že pokračuje v mnohém to, co jsme začali, protože to, co tady vydával za úspěchy této vlády, tak se začalo, nebo z podstatné části připravilo už za vlády Sobotkovy. A já jsem jenom rád, že pan předseda vlády změnil svůj názor na vědu a výzkum, o kterém

se vyjadřoval s velkým despektem. Jsem rád, že pan ministr Havlíček v tom pokračuje, sice s drobnými změnami, mrzí mě třeba to, že prý nebudou pokračovat vědeckí diplomaté, ale chtěl bych jen říct, že skutečně vláda Andreje Babiše nezačala v roce 2014. Naopak jsme museli často hlasovat jemu navzdory.

Co se týká toho, co tady padlo, že tady není žádná varianta B a v případě, že by byla vyslovena nedůvěra vládě, se v podstatě zhroutí svět a země bude v nějakém chaosu, tak to samozřejmě není, Ústava s tím počítá. A ta varianta B, já myslím, že je pro všechny srozumitelná. A i z řad opozice jasně zaznělo, že je tady možné, aby hnutí ANO, které vyhrálo volby, pokračovalo, ale s jiným premiérem. To je zcela legitimní. A měli jsme tady i vlády, které stačily vyměnit tři premiéry, resp. volební období, kdy měla premiéra jedna strana a byli to tři různí lidé.

A pak bych chtěl také říct, že předseda vlády určitě dobře ví, že se s ním stýkají a telefonují si s ním šéfové vlád a špičky Evropské unie, ale neznamená to, že s ním nemají problém nebo o jeho problémech nevědí. Já jsem s mnohými z nich mluvil osobně a oni s ním problém mají, vědí, že má velký problém, ale prostě s ním jednájí, protože je předseda vlády, stejně tak jako jednájí mnozí i s šéfy zemí, jako je Čína, KLDR nebo Rusko.

Předseda PSP Radek Vondráček: Váš čas! Děkuji. Nyní zde mám dvě přihlášky s přednostním právem. Nejprve pan místopředseda Filip, poté pan předseda Stanjura.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Vážený pane předsedo, členové vlády, paní a pánové, jistě jste si všimli, že Komunistická strana Čech a Moravy se do této debaty nezapojila. Dovolte mi stručně vyjádřit náš postoj.

Česká republika na začátku transformace měla majetek ve výrobních prostředcích cca 2,6 až 2,7 bilionu korun a v roce 2017 po volbách dluh České republiky byl více než 1,6 bilionu korun. To znamená, že od nezadluženého státu jsme před těmito volbami byli v situaci, kdy nějakým způsobem bylo rozpuštěno více než 4,5 bilionu korun a stát byl v situaci, kde reálně při zvyšování dluhu hrozil bankrot.

Vzhledem k tomu, jak dopadly volby a byla vytvořena nejdříve jednobarevná vláda, která nezískala důvěru, a potom vláda menšinová koaliční, KSČM se rozhodla pro jednorázové řešení, že podpoří vznik vlády s důvěrou a že tuto vládu bude tolerovat. To je pozice, ve které jsme nyní, a podotýkám, že podmínky, které jsme dojednali s vítězným hnutím ANO, bylo jich sedm, se v současné době plní. To znamená, že se zvyšují mzdy, je růst minimální mzdy jako jednoho z nástrojů pro dosažení toho, že budeme mít srovnatelné mzdy jako okolní země, když máme evropské ceny. Že se trvale zvyšují důchody a sociální dávky, že tady existuje ochrana přírodních zdrojů, vytvořila se příslušná sekce na Ministerstvu průmyslu a obchodu, budeme o tom dále jednat. A samozřejmě se nezvyšuje ani spoluúčast pacientů na zdravotní péči, protože respektujeme ústavní princip, že mezi pacientem a

lékařem je všeobecné zdravotní pojištění, které má zabezpečit, aby zdravotní péče byla pro občana bezplatná. To je také ústavní princip.

Vzhledem k tomu, že je pro nás důležité, aby ČR byla stabilním státem. Nemáme zájem na tom, aby se vraceli do politiky ti, kteří tento stát zadlužili. Kteří způsobili řadu věcí a excesů v rámci privatizace, kteří se podíleli na tom, že existuje v ČR pojem tunelování, že tady existuje výrazná korupce. Některé strany se staly v minulosti přímo symbolem korupce v českém prostředí. A je pro nás nepřijatelné, aby takové pojmy se vracely do našeho prostředí.

KSČM nemá tedy žádný důvod, aby hlasovala pro vyslovení nedůvěry této vládě. A nejde tady o to, co bylo řečeno, že snad jednáme o panu premiérovi Andreji Babišovi. Jednáme o ústavním kroku vyslovení nedůvěry vládě. A myslím si, že ten důvod tady pro řadu občanů, a tedy ani pro voliče KSČM není. Proto se KSČM zdrží v tomto hlasování a nepodpoří vyslovení nedůvěry vládě. Děkuji vám.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Další s přednostním právem pan předseda Stanjura.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji za slovo, pane předsedo. Nejdřív možná jenom pár slov k tomu, v jaké noční hodině mluvíme nebo ne. Jestli jsem to dobře počítal, schůze probíhá bez polední přestávky, to znamená čistého času, zhruba 16 hodin. Stopky jsem v ruce neměl, ale řekl bych, že čas mezi vládou a opozicí byl rozdělen tak padesát na padesát přibližně.

Vláda z mého pohledu tady obstruuje, zvolila taktiku, že nás unaví. Tak mám pro vás špatnou zprávu, nás neunavíte. Nás neotrávíte, nás nepřesvědčíte.

V mém prvním funkčním období 2010 až 2013 jsem díky kolegům ze sociální demokracie a KSČM zažil jednání v Poslanecké sněmovně, které začalo v úterý v devět a skončilo ze soboty na neděli asi ve dvě ráno. Vždycky byla pauza k osmi, devíti, kdy končil jednací den. Šest dnů, šest nocí, neunavili nás, neporazili nás, vyhráli jsme to. To se stane i v tomto volebním období. Takže viděl jsem zachmuřené tváře a řekl bych až nepřítelů přátelské pohledy ze stran vládních poslanců. Tak já jenom připomínám, že když jsme vládli my, tak jsme tady v kuse šest dnů a šest nocí, a mnozí kolegové, a já se dneska na ně budu za chvíli obracet jmenovitě, zejména sociální demokracie si to dobře pamatuje. Tak to jenom to aranžmá, nějaký jednoduchý propočít. Já bych řekl, že to bylo padesát na padesát.

Vrátím se k úplně prvnímu vystoupení. Dneska tady zaznělo, a to byl můj předseda, místopředseda Poslanecké sněmovny Petr Fiala, který řekl, že Andrej Babiš nerozumí své situaci a nechápe, co se ve společnosti děje. V zásadě hned v následujících vystoupeních Andreje Babiše ve funkci generálního ředitele ČR a jeho odborných náměstků, kterým asi ze zvyku ještě pořad říkáme ministři, se to plně potvrdilo. Já mám rád politickou diskusi a zaznamenal jsem pouze dvě politická vystoupení, dva politické projevy dvou členů vlády. Sice s jejich obsahem absolutně

nesouhlasím, nicméně to byly politické projevy a dá se o ten obsah přít, a to byla vystoupení pana ministra Staňka a paní ministryně Maláčové.

Co mě překvapilo, dojemná snaha některých ministrů, kteří nejsou ministři z vůle voličů, protože nekandidovali, dokonce nejsou ani ministry z vůle některé z vládních stran, ale jsou ministři z osobní vůle Andreje Babiše, jak projevíli dojemnou starost o to, jestli my se dobře staráme o své pravicové voliče. Tito ministři se cítí dneska velmi silní v kramflecích. Tak jenom připomenu, že to už jsme tady zažili. Měli jsme tady paní ministryni Šlechtovou, která se úřednice stala ministryní, jak dopadla. Měli jsme tady pana ministra Pelikána, ten se taky z úřední pozice stal ministrem, jak dopadl. Ano, v následujícím funkčním období kandidovali, stali se poslanci, dokonce se stali i členy první vlády Andreje Babiše, jak dopadli. Tak se moc neradujte, oni vám ukázali váš osud.

Ještě jsem zapomněl, omlouvám se, pan ministr Stropnický, který taky složil mandát v Poslanecké sněmovně. Dneska slouží, a myslím to v dobrém, jako velvyslanec ČR u našeho klíčového spojence na Blízkém východě, v Izraeli. A jak jsem se dočetl z vyjádření jeho ženy, v pondělí nebo v neděli obětavě roznášel v Tel Avivu vodu demonstrantům, kteří chtěli podpořit demonstraci na Letné. To je příběh těch, kteří už byli ve vládě ať už Sobotkově, nebo v první vládě Andreje Babiše.

Ted' se chci zamyslet nad tím – k Andreji Babišovi už asi dneska skoro nic neřeknu, myslím, že toho zaznělo hodně – nad tím, co by mělo být klíčové pro politický souboj v Poslanecké sněmovně, a to je program. Program politických stran. Tak dneska vládní většinu tvoří tři politické strany.

Hnutí ANO. To nemá žádný program. Podle aktuální nálady na sociálních sítích nebo internetových fórech ukradne tu něco nalevo, tu něco napravo, něco bombasticky slíbí, aby od toho zase ustoupili, a tak se to děje. Takže první člen vládní koalice nemá program.

Pak tady máme komunisty. Strana, která má ve svém názvu do dneška název zločinné ideologie. Všichni víme, kolik za 20. století tato ideologie přinesla milionů mrtvých, týraných, umučených. Země, naše země, která si před několika dny připomněla umučení a popravu generála Heliadora Píky, bylo to před sedmdesátí lety, naše země, která si v lednu připomněla padesát let od tragické smrti Jana Palacha, naše země, která si v listopadu připomene společné vystoupení – podtrhuji společné vystoupení – proti komunismu, si nezaslouží, aby vládli komunisté. Nezaslouží. Ale díky Andreji Babišovi a jeho chuti vládnout dneska komunisté ovlivňují vládní politiku. A dokonce Andrej Babiš je označuje jako – cituji – jsou v pozici spolehlivého partnera. A to je pravda, abychom jenom nekritizovali Andreje Babiše. Pro nás, pro ODS, platí, že s komunisty se nevládne, nevládne se s nimi a nebudeme s nimi vládnout. S nimi se o vládě prostě vyjednávat nemá. Pokud máte, milí kolegové z těch dalších dvou stran, jiný názor, já ho respektuji, ale s tím se my nikdy nesmíříme.

Já jsem si původně připravil dotazy, jmenovitě pro každého člena poslaneckého klubu sociální demokracie, protože počty jsou jasné. Máme tady hnutí

ANO, spolehlivý partner komunisté a k tomu, aby byl pokus o vyslovení nedůvěry, protože proti zase stojí celá opozice, včetně nezařazených poslanců, protože jsem s nimi komunikoval, tak se omlouvám, ale oni to tady vyjádřili na mikrofon docela jasně. Bylo jasné, že rozhodnou sociální demokraté. Třetí strana, strana, která má program. Já s ním nesouhlasím, ale má program. Strana s dlouhou tradicí. Strana, která má slovo demokracie ve svém názvu. A u těch jediných fakt nechápu, co v té koalici vlastně dělají.

A nechtěl jsem mluvit jmenovitě o jednotlivých ministrech, ale o jednom bohužel mluvit musím. A to je ministr zdravotnictví. Já jsem dlouho přemýšlel, co vedlo Andreje Babiše, že si vybral tohoto ministra zdravotnictví. Fakt jsem o tom dlouho přemýšlel. Nemohl jsem na to přijít. Teď už to vím. To je člověk, který fízloval a sháněl kompromitující materiály na svého koaličního ministra a jeho rodinu. Dneska už je to trošku jinak, ale kdybychom byli ve starší době, před rokem 1989, tak by měl krycí jméno. Můžu mu nabídnout – ministr, Ken, Superstar, Zpěvák. Metody jsou pořád stejné.

Takže první dotaz třeba, když se podívám doleva na ctěného kolegu pana poslance Lubomíra Zaorálka. Dáte podporu vládě Andreje Babiše, když jeho ministr, nebo jeho tajemník, který se za odměnu stal ministrem, chtěl špiclovat vynikající lékařku, protože byla manželka ministra zdravotnictví za sociální demokracii? Je to přece člen sociální demokracie ve vašem kraji. Vy, pane poslanče prostřednictvím pana předsedajícího, chcete dát důvěru Andreji Babišovi? (Potlesk v sále.)

Chci se zeptat pana místopředsedy Hanzela, který je taky z mého volebního kraje a který je poslancem za sociální demokracii, v zásadě za oblast Karviná. Pane místopředsedo Hanzele prostřednictvím pana předsedy, znáte příběh svého kolegy, vašeho předchůdce, sociálně demokratického poslance z Karviné, pana poslance Šincla, na kterého váš dnešní premiér Andrej Babiš měl složku, kde útočil na členy rodiny? Druhý příklad. To není náhoda. To je systém. Takže pane místopředsedo Hanzele, zastanete se svého kolegy, bývalého poslance Šincla? Nebo dáte důvěru Andreji Babišovi? Takhle to úplně přesně stojí. Vybral jsem si jenom poslance ze svého kraje, protože je všechny znám. Ať už bývalé, nebo současné. Tak to stojí. Tak z ní dneska otázka.

A poslední dotaz mám pro – a teď to nemyslím vůbec ironicky, opravdu – ctěného kolegu Jana Hamáčka, s kterým, já doufám, že by to potvrdil, máme opravdu dobrý, možná velmi dobrý osobní vztah. A já jsem si, když jsem mluvil o tom programu – a ocenil jsem, že sociální demokracie má i program levicový. Já myslím, že demokratická pravice potřebuje zápas a ten souboj o ty ideje, hodnoty, metody, demokratickou levicu, a dal jsem si tu práci a našel jsem si citaci z programového dokumentu sociální demokracie, který se jmenuje Hodnoty, cíle a principy ČSSD – a teď cituji: "Sociální demokracie zakládá svou politiku na humanitně demokratickém úsilí o to, aby všichni lidé bez rozdílu mohli nalézt svou lidskou důstojnost ve svobodě." Já myslím, že to je dobrá věta, dobré cíle. Tak moje otázka pro pana ministra, ctěného kolegu Jana Hamáčka: Jak to jde dohromady s komunismem a s podporou komunistů vaší vlády, pane místopředsedo Hamáčku?

Na závěr – vynechal jsem, nevím, jestli to budou brát útrpně, nebo jsou rádi ostatní členové poslaneckého klubu, ale měl jsem pro ně připravené podobné osobní otázky – chci říct, zopakovat jasný vzkaz od opozice a taky od statistiků občanů, kteří protestují proti osobě Andreje Babiše. Nedá se všechno koupit. Nedají se všichni koupit. Nás si nekoupíte. Hodnoty, ideály, hrdost – to se nedá koupit. Dneska ještě možná vyhraje, ale můj kolega Pavel Žáček dělal v pondělí konferenci, pořádal v pondělí konferenci s příznačným názvem Jako kůl v plotě. A tak skončí Andrej Babiš. Děkuji. (Potlesk v sále.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. S faktickou poznámkou pan poslanec Jan Schiller.

Poslanec Jan Schiller: Dobré ráno. Já se omlouvám, já jsem reagovat nechtěl a bohužel už musím – na pana kolegu Stanjuru vašim prostřednictvím, pane předsedo. Víte, vy jste tady předvedl teď krásné pokrytectví. Vy tady říkáte všichni z ODS, jak s komunisty se nespolupracuje, s komunisty se nevládne. Já jsem mimo jiné zastupitelem v Mostě. Tam s komunisty vládnete, nebo respektive podporujete vládu, a dokonce, abyste neporušili svoje vlastní usnesení, tak jste tak zbabělí, že neuzavřete ani koaliční smlouvu. Tak nevyprávějte tady lidem, že s nimi se nevládne. Děkuji. (Potlesk v sále.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Také děkuji. Nyní mám poznámku, přednostní právo pan předseda Kalousek. Prosím, máte slovo.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo, pane předsedo. Budou čtyři hodiny ráno a pokusím se být stručný. Nicméně za několik okamžiků každý z nás vstane a řekne – v přeneseném slova smyslu – důvěřuji nebo nedůvěřuji Andreji Babišovi, člověku, který nám dělá ostudu v celé Evropě. A nepochybně o tom rozhodnou poslanci vládní koalice podporované komunistickou stranou. Komunistická strana má svá hodnotová východiska. Ta jsou mi natolik vzdálená, že na ně nedokážu apelovat. U hnutí ANO si myslím, že žádná hodnotová východiska nejsou, tak když tam nic není, tak to na ně také neumím apelovat.

Nicméně hodnotová východiska má nepochybně sociální demokracie jako nejstarší státoprávní demokratická strana v České republice. A já se chci obrátit právě na poslance sociální demokracie s prosbou, aby si uvědomili, o čem každý z nich bude v tuhle chvíli rozhodovat. S vědomím, co premiér s těmito problémy znamená nejenom v rámci české veřejnosti, jak zatěžuje vládu a její výkon, ale jakou dělá obrovskou ostudu v celé Evropě. Zvláště například bývalý ministr zahraničí Zaorálek si musí být úplně bytostně vědom toho, co to znamená, když člověk s takovýto cejchem jezdí na klíčová zahraniční jednání, jak vážně ho tam berou a jakou optikou se přes něj dívají na celou naši zemi, to znamená, na každého z nás. Co to znamená za zátěž a za ostudu pro každého z nás.

A protože si tohle uvědomujete, kolegové ze sociální demokracie, není možné, abyste si to neuvědomovali, tak si na vás dovoluji před hlasováním apelovat. Rozhodujete o svojí vlasti, o svojí zemi, na základě svého nejlepšího vědomí a svědomí. Když to dopadne špatně a vy nás nepodpoříte, vstanete a řeknete "věřím Andreji Babišovi", tak bych se s vámi vsadil o jakýkoli obnos, že za deset let byste dali cokoli za to, abyste tu chvíli mohli vrátit a mohli tady stát a říct "pro návrh", protože ta hanba pro vás bude velmi těžko únosná, ale už to nepůjde zvrátit. Tak vás velmi prosím, abyste to zvážili. (Potlesk poslanců TOP 09.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Ptám se, zda má ještě někdo zájem o vystoupení v rozpravě. Nikoho nevidím. Končím rozpravu.

Ptám se, zda je zájem o závěrečná slova ze strany zástupce svolavatele, případně pana premiéra. Není zájem o závěrečná slova.

My už to samozřejmě známe, už jsme zkušení, co se týče těchto hlasování. Já přece jen připomenu, že podle § 85 odst. 1 a 2 zákona o jednacím řádu Poslanecké sněmovny se o návrhu na vyslovení nedůvěry vládě hlasuje podle jmen. K přijetí usnesení, kterým se vyslovuje vládě nedůvěra, je třeba souhlasu nadpoloviční většiny všech poslanců. Já poprosím určené ověřovatele této schůze, také už zkušenou ověřovatelku Janu Černochovou a pana poslance Petra Vránu, aby zaujali svá místa.

Nejdříve přistoupíme podle § 74 odst. 4 jednacího řádu Poslanecké sněmovny k vylosování jména poslance, od něhož se bude v abecedním pořadí hlasovat. Kontrola lístků se jmény poslanců byla provedena. (Losování.) Jako první jsem vylosoval paní poslankyni Věru Adámkovou. (Ruch v sále.) Budeme to mít skoro od začátku abecedy.

Připomínám, že podle § 74 odst. 4 jednacího řádu se vyvolaný poslanec vysloví "pro návrh", nebo "proti návrhu". Jestliže se zdržuje hlasování, řekne "zdržuji se". Jakýkoli jiný projev poslance se považuje za zdržení se hlasování. Já samozřejmě poprosím každého z poslanců, aby své stanovisko řekl dostatečně hlasitě, abych ho mohl v souladu s jednacím řádem opakovat na mikrofon.

Přikročíme k hlasování. Je to možné, paní ověřovatelko? Jsme nachystaní? (Poslankyně Černochová souhlasí.) Přikročíme k hlasování.

Přednesu návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna vyslovuje vládě nedůvěru."

A nyní vás budu vyvolávat a prosím o vyslovení se. Zahajuji hlasování:

Věra Adámková: Proti návrhu.

Hana Aulická Jírovcová: Nepřítomna.

Andrej Babiš: Proti návrhu.

Andrea Babišová: Není přítomna.

Margita Balaščíková: Proti návrhu.

Dana Balcarová: Pro návrh.
Lukáš Bartoň: Pro návrh.
Ivan Bartoš: Pro návrh.
Jan Bartošek: Pro návrh.
Jan Bauer: Pro návrh.
Martin Baxa: Pro návrh.
Jiří Běhounek: Není přítomen, omluven.
Petr Beitl: Pro návrh.
Josef Běllica: Proti návrhu.
Pavel Bělobrádek: Pro návrh.
Marek Benda: Pro návrh.
Ondřej Benešík: Pro návrh.
Stanislav Berkovec: Proti návrhu.
Jan Birke: Proti návrhu.
Jiří Bláha: Proti návrhu.
Stanislav Blaha: Pro návrh.
Pavel Blažek: Pro návrh.
Marian Bojko nepřítomen.
Richard Brabec: Proti návrhu.
Milan Brázdil: Proti návrhu.
Andrea Brzobohatá: Proti návrhu.
Jaroslav Bžoch: Proti návrhu.
Lukáš Černohorský: Pro návrh.
Jana Černochová: Pro návrh.
Alexander Černý: Zdržuji se.
Monika Červíčková: Proti návrhu.
Jan Čížinský: Pro návrh.
Jiří Dolejš: Zdržuji se.
Petr Dolínek: Proti návrhu.

Klára Dostálová: Proti návrhu.
Lenka Dražilová: Proti návrhu.
Jaroslav Dvořák: Pro návrh.
František Elfmark: Pro návrh.
Jaroslav Faltýnek: Proti návrhu.
Kamal Farhan: Proti návrhu.
Jan Farský: Pro návrh.
Milan Feranec: Proti návrhu.
Dominik Feri: Pro návrh.
Mikuláš Ferjenčík: Pro návrh.
Petr Fiala: Pro návrh.
Radim Fiala: Pro návrh.
Eva Fialová: Proti návrhu.
Vojtěch Filip: Zdržuji se.
Jaroslav Foldyna: Proti návrhu.
Stanislav Fridrich: Proti návrhu.
Alena Gajdůšková: Proti návrhu.
Petr Gazdík: Pro návrh.
Pavla Golasowská: Pro návrh.
Miroslav Grebeníček: Není přítomen.
Stanislav Grospič: Zdržuji se.
Josef Hájek: Proti návrhu.
Jan Hamáček: Proti návrhu.
Tomáš Hanzel: Proti návrhu.
Milan Hnilička: Proti návrhu.
Jaroslav Holík: Pro návrh.
Radek Holomčík: Pro návrh.
Jan Hrnčíř: Pro návrh.
Tereza Hyťhová: Je omluvena.

Jan Chvojka: Proti návrhu.
Ivan Jáč: Proti návrhu.
Jakub Janda: Pro návrh.
Miloslav Janulík: Proti návrhu.
Monika Jarošová: Pro návrh.
Pavel Jelínek: Pro návrh.
Martin Jiránek: Pro návrh.
Aleš Juchelka: Proti návrhu.
Stanislav Juránek: Pro návrh.
Marian Jurečka: Pro návrh.
Pavel Juříček: Proti návrhu.
Iva Kalátová: Proti návrhu.
Adam Kalous: Proti návrhu.
Miroslav Kalousek: Pro návrh.
Vít Kaňkovský: Pro návrh.
David Kasal: Proti návrhu.
Václav Klaus: Pro návrh.
Jiří Kobza: Pro návrh.
Jiří Kohoutek: Pro návrh.
Tomáš Kohoutek: Proti návrhu.
Lukáš Kolářík: Pro návrh.
Martin Kolovratník: Proti návrhu.
František Kopřiva: Pro návrh.
Barbora Kořanová: Proti návrhu.
Radek Koteň: Není přítomen.
Josef Kott: Proti návrhu.
Pavel Kováčik: Zdržuji se.
Věra Kovářová: Pro návrh.
Lenka Kozlová: Pro návrh.

Robert Králíček: Proti návrhu.
Karel Krejza: Pro návrh.
Jana Krutáková: Pro návrh.
Roman Kubíček: Proti návrhu.
Jan Kubík: Proti návrhu.
Martin Kupka: Pro návrh.
Jaroslav Kytýr: Proti návrhu.
Helena Langšádlová: Pro návrh.
Jana Levová: Není přítomna.
Jan Lipavský: Pro návrh.
Leo Luzar: Zdržuji se.
Zuzana Majerová Zahradníková: Pro návrh.
Taťána Malá: Proti návrhu.
Přemysl Mališ: Není přítomen.
Tomáš Martínek: Pro návrh.
Jaroslav Martinů: Pro návrh.
Karla Maříková: Pro návrh.
Jiří Mašek: Proti návrhu.
Květa Matušovská: Zdržuji se.
Eva Matyášová: Proti návrhu.
Ilona Mauritzová: Pro návrh.
Radka Maxová: Proti návrhu.
Marcela Melková: Proti návrhu.
Jiří Míhola: Pro návrh.
Jakub Michálek: Pro návrh.
Jana Mračková Vildumetzová: Proti návrhu.
Vojtěch Munzar: Pro návrh.
Patrik Nacher: Proti návrhu.
František Navrkal: Pro návrh.

Miroslava Němcová: Pro návrh.
Ivana Nevludová: Není přítomna.
Marek Novák: Proti návrhu.
Monika Oborná: Proti návrhu.
Tomio Okamura: Pro návrh.
Ladislav Okleštěk: Proti návrhu.
Roman Onderka: Proti návrhu.
Zdeněk Ondráček: Zdržuji se.
Zuzana Ožanová: Proti návrhu.
Jana Pastuchová: Proti návrhu.
Petr Pávek: Pro návrh.
Daniel Pawlas: Omluven, nepřítomen.
Markéta Pekarová Adamová: Pro návrh.
Marie Pěnčíková: Zdržuji se.
František Petrtýl: Proti návrhu.
Vojtěch Píkal: Pro návrh.
Pavel Plzák: Proti návrhu.
Zdeněk Podal: Pro návrh.
Ivo Pojezdný: Zdržuji se.
Ondřej Polanský: Pro návrh.
Jan Pošváb: Pro návrh.
Milan Pour: Proti návrhu.
David Pražák: Proti návrhu.
Ondřej Profant: Pro návrh.
Věra Procházková: Proti návrhu.
Pavel Pustějovský: Proti návrhu.
Karel Rais: Proti návrhu.
Vít Rakušan: Pro návrh.
Michal Ratiborský: Není přítomen.

Jan Richter: Proti návrhu.
Olga Richterová: Pro návrh.
Miloslav Rozner: Pro návrh.
Radek Rozvorál: Pro návrh.
Miloslava Rutová: Proti návrhu.
Pavel Růžička: Proti návrhu.
Jan Řehounek: Proti návrhu.
Petr Sadovský: Proti návrhu.
Jan Schiller: Proti návrhu.
Karel Schwarzenberg: Pro návrh.
Roman Sklenák: Proti návrhu.
Jan Skopeček: Pro návrh.
Antonín Staněk: Proti návrhu.
Pavel Staněk: Proti návrhu.
Zbyněk Stanjura: Pro návrh.
Jiří Strýček: Proti návrhu.
Bohuslav Svoboda: Pro návrh.
Lucie Šafránková: Pro návrh.
Karla Šlechtová: Proti návrhu.
Lubomír Španěl: Pro návrh.
Julius Špičák: Proti návrhu.
David Štolpa: Proti návrhu.
Petr Třešňák: Pro návrh.
Karel Tureček: Proti návrhu.
František Vácha: Pro návrh.
Kateřina Valachová: Omluvena.
Vlastimil Válek: Pro návrh.
Jiří Valenta: Zdržuji se.
Helena Válková: Nepřítomna.

Petr Venhoda: Proti návrhu.

Jiří Ventruba: Pro návrh.

Ondřej Veselý: Proti návrhu.

Radovan Vích: Pro návrh.

Adam Vojtěch: Proti návrhu.

Jan Volný: Proti návrhu

Lubomír Volný: Není přítomen.

Radek Vondráček: Proti návrhu.

Ivo Vondrák: Nepřítomen.

(Z pléna se ozývají hlasy, že předsedající má zopakovat svůj projev.) Sebe zopakovat? (Ano.) Radek Vondráček: Proti návrhu.

Ivo Vondrák: Nepřítomen.

Miloslava Vostrá: Zdržuji se.

Václav Votava: Není přítomen.

Petr Vrána: Proti návrhu.

Veronika Vrecionová: Pro návrh.

Marek Výborný: Pro návrh.

Tomáš Vymazal: Nepřítomen. Omluven.

Rostislav Vyzula: Proti návrhu.

Jan Zahradník: Pro návrh.

Lubomír Zaorálek: Proti návrhu.

Radek Zlesák: Proti návrhu.

Pavel Žáček: Pro návrh.

A konečně Ivan Adamec: Pro návrh.

Ptám se, zda všichni přítomní poslanci byli čteni, případně zda jsou nějaké pochybnosti k průběhu hlasování. Jestliže tomu tak není, tak já poprosím ověřovatele. Ověřovatelé navrhuji na sčítání hlasů deset minut, já proto přerušuji naše jednání do 4.20 hodin.

(Jednání přerušeno ve 4.10 hodin.)

(Jednání pokračovalo ve 4.20 hodin.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, já vás poprosím o klid a zaujměte svá místa. A poprosím o vystoupení za ověřovatele paní poslankyni Janu Černochovou. Ještě jednou prosím o klid. Paní poslankyně, dáme ještě kolegům chvíli. Já vás poprosím, abyste se v rámci možností opravdu usadili. Prosím.

Poslankyně Jana Černochová: Děkuji, pane předsedo. Tak dobré ráno i za nás, za ověřovatele. Dovolte mi, abych vyhlásila výsledky.

Pro návrh, který spočíval v kladném hlasování o nedůvěře vládě, se vyjádřilo 85 poslanců a poslankyň. Proti návrhu o nedůvěře vládě se vyjádřilo 85 poslanců a poslankyň. Zdrželo se 12 poslanců a poslankyň, omluveno bylo 18 poslanců a poslankyň. To je výsledek.

Pane předsedo, dovoluji mi ještě takovou drobnost, protože dneska je to asi poslední schůze, poslední noc, poslední den, kdy jsou tady s námi dvě dámy, které vlastně se staly, byly zvoleny evropskými poslankyněmi, je to paní Radka Maxová a je to paní Veronika Vrecionová, užily si s námi tu dnešní noc opravdu naplno (se smíchem). Komu by se o tom snilo, že to jejich závěrečné působení v naší Poslanecké sněmovně bude takové.

Dámy, snad mohu mluvit úplně za všechny kolegy a kolegyně, dovoluji mi, abych vám popřála hodně štěstí v Evropském parlamentu a abyste nezapomněly na to, že jste poslankyněmi za Českou republiku a hájily zájmy České republiky.

Další věc, kterou ještě jsem měla na srdci a kterou jsem prošvihla před půlnocí, protože jsme se tady kočkovaly s paní ministryní. Dnes jsme zkazili kulaté narozeniny jednomu našemu kolegovi. Chtěla bych popřát Petrovi Sadovskému hodně zdraví, štěstí, lásky a trpělivosti. (Potlesk v sále.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. A já tedy konstatuji, že Poslanecká sněmovna návrh usnesení nepřijala. Paní poslankyně, páni poslanci, projednali jsme stanovený pořad 32. schůze Poslanecké sněmovny, kterou tímto končím a přeji vám dobrou noc, dobré ráno... (Potlesk.)

Ještě by chtěl k vám promluvit pan předseda Bartoš.

Poslanec Ivan Bartoš: Já jsem chtěl poprosit členy výboru pro veřejnou správu, posuneme začátek výboru na 10. hodinu. Já s tím problém nemám. Já bych v devět šel.

Předseda PSP Radek Vondráček: Tak. Diskusi případně už přeneste... Ještě pan předseda Kalousek má sdělení.

Poslanec Miroslav Kalousek: Chtěl jsem poprosit členy rozpočtového výboru, že kdyby někdo něco chtěl, tak ať si to koupí.

(Schůze skončila ve 4.23 hodin.)